

Brawn balans ayarı yaptı

Okay Karacan 2009.08.24

Bin dokuz yüz yetmiş yedi yılında henüz 9 yaşında iken, günlük gazeteleri okuma alışkanlığı kazandırıldım. Babama bunun gerekliliği üzerinde sürekli durduğu için minnet borçluyum.

Bir müddet sonra kendimi, eve yaranmak motivasyonu ile sayfalarına yapıştığım gazetelerin, ilgimi çeken haberlerini defterime yapıştırmaya çalışırken buldum. Nihayetinde önemli günlerin gazetelerini biriktirmeye başlamıştım. Bugün gazete koleksiyonuma yeni bir sayı daha ekliyorum.

Zaman Genel Yayın Müdürü Ekrem Dumanlı ve Spor Editörü Serkan Akcan'a davetleri için teşekkür ederim. Akcan'ın teklifini hiç düşünmeden kabul ettim. Serkan ve arkadaşları bugün eksikliği hâlâ hissedilen ülkenin en iyi spor eki "Sporvizyon'a" imza attılar. Keşke bunu ben yazsaydım dediğim onlarca araştırma yazısı ve makale hatırlıyorum Sporvizyon'da...

Serkan'ın gözlerinde yeni "vizyon" için atılan adımın ışıltısını gördüm. Bir kez daha keşke dememek için, bu sayfalara katılıyorum.

Spor sayfası müdavimlerinin futbol takımı ile tanıdıkları Valencia şehri Avrupa Grand Prix'sine ikinci kez evsahipliği yaptı. Günlük konuşma dilinde aslında "garip ya da sürprizli" anlamına gelen Formula 1 jargonunda "aptal sezon" olarak isimlendirdiğimiz yılın onbirinci yarışını yılın takımı rakibinin yaptığı aptalca bir hatanın da katkısıyla kazandı.

START KERS'İN...

Sondan başlayalım; Barrichello 5 yıl sonra podyumun ilk basamağında çılgınca eğleniyor, Hamilton basın toplantısında pit ekibinin hatasıyla kaybettiği yarış için, F1'de beraber kazanır, beraber kaybedersiniz, cümlesiyle bir şampiyon gibi konuşuyor. Takım patronu Whitmarsh ise, pit ekibi için; biz onlara geç haber verdik, suçları yok, zaten yarış kazanacak hızda değildik, cümlelerini kuruyordu.

Rubens'in birinciliğini sadece McLaren ekibinin hatasına bağlamak doğru olmaz. Hazirandaki İstanbul yarışından bu yana ilk defa kazanarak pes etmediklerini mükemmel otomobilleri sayesinde gösterdiler.

Start anında Kers'in favori olduğunu tahmin etmek için F1 uzmanı olmaya gerek yoktu. Lastiklerin anahtar parametre olduğu opsiyonunu ise yarışın ilerleyen dakikaları gösterecekti. Almanya ve Macaristan'da Kers kullanıcısı McLaren ile Ferrari bilhassa start ve savunma anlarındaki farklarını ortaya koymuşlar, McLaren otomobildeki geniş çaplı revizyondan çok iyi sonuç alıp, temmuz öncesi kâbusu geride bırakmıştı.

Start'ı yumuşak lastikleri tercih eden McLaren'ler ilk ikiyi koruyarak aldılar, sert lastiklerle başlayan Brawn pilotu Barrichello ise startı Kers kullanmadığı otomobiline rağmen iyi yapıp, üçüncü sıradaki yerini korudu.

Raikkonen'in 6'ncı cepten 4'e fırlamasının sebebi Kers olsa da, Button'ın kötü startı ve Vettel'in Fin pilota yolu boşaltması göz ardı edilemez. Pist sıcaklığının 48 dereceye ulaştığı ilk pit-stoplar sırasında sert lastikler Brawn pilotu Barrichello'ya beklenen avantajı sağlamıştı. Brawn otomobilleri sıcak zeminlerde zaten diğerlerinden daha iyi performans çıkarıyordu. İlk pite 4 tur sonra giren Rubinho bir sıra yükselerek Hamilton'un arkasına yerleşirken, bu sezon ilk kez bir motor arızasına şahit olduk. Redbull pilotu Vettel 23'üncü turda yarışa veda etti. Böylece Vettel şampiyonluk yarışında büyük avantaj kaybetti. Vettel'in bu sezon kullandığı beşinci

motordu. Son 6 yarış için 3 motor kullanma hakkı kaldı. Kural gereği 9'uncu motoru kullandığı yarışta 10 sıra geriden start alacak.

ŞAŞKIN MCLAREN PİT EKİBİ!..

Bazen F1'de pilotun pistteki başarısını pit alanında ekibin yaptığı hatalar gölgeler. Valencia 2009'un kaderini büyük ölçüde pit ekibi belirledi. Son 20 tura girilirken Hamilton'un pit ekibi lastikleri hazırlamakta gecikince İngiliz pilot en az 5 saniye kaybedip, Barrichello'nun gerisine düştü. Lastiklerin yarış kaderine etki edeceği, anahtar rol oynayacağı güçlü bir olasılıktı ama bunun otomobillerin performansına bağlı olması bekleniyordu, pit ekibinin şaşkınlığına değil..

Son bölümde Brawn pilotu Rubens için tek dezavantaj bu sezon pek iyi tur zamanları yapamadıkları sert lastiklerle atılacak 19 turun sorun yaratma olasılığıydı.

Rubens yumuşak lastiklerde sorun yaşamadı. Hamilton ise olaylı pitin sonrasında Brezilyalı'ya yetişemedi.

Pistin sempatik ismi Barrichello, kariyerinin 10'uncu zaferine 2004 Çin GP'nin ardından muhteşem cadde pisti Valencia'da ulaştı.

İspanya'nın toplam ihracatının yüzde yirmisinin paketlenildiği Valencia limanı bir kez daha dünyanın en lüks yatlarının, kotra ve teknelerin uğrak yeri. F1 sirkinin yüksek sosyetenin eğlenceliği olduğu hissine Monaco'da olduğu gibi Valencia şehrinde de kapılıyor. Teknesinin güvertesinden cadde pistinde süzülen milyon dolarlık sofistike makineleri izleyenlerin sporu gibi görünse de, Valencia için F1 son 10 yılda ülkede hızla artan göçmenlerin hafta sonu ek mesai yaparak ekstra gelir elde ettikleri harika bir ekmek kapısı.

10 yıl önce iki şöhretli liman kenti olan Valencia ile Liverpool'un UEFA kupası maçı için şehri ziyaret ettiğimde Galatasaray'dan transfer edilen Adrian Ilie ile konuşma fırsatı bulmuştum. Kendisini yalnız hissediyordu koskoca şehirde. Bugün istatistikler sokaktaki her yüz kişiden üçünün Rumen olduğunu söylüyor.

Avrupa Birliği Romanya'yı nasıl boşaltmış görmek için Valencia'ya bakmak yeterli.. Geçen yıl Massa'nın kürsüye çıktığı Avrupa GP'si yine bir Brezilyalı tarafından kazanıldı. F1'in şöhretli takımlarının Brawn ve Redbull karşısında komik durumlara düştüğü, bir hafta pol pozisyonu kazanan takımın sonraki yarışta döküldüğü, F1 içindeki kavgaların ayyuka çıktığı ve bu nedenle "Aptal sezon" olarak adı çıkan 2009 üç yarıştır fabrika ayarlarına dönüyor gibiydi.

Barrichello'nun zaferi ile sezon "adına" sahip çıktı. İslam imparatorluğu döneminde adı "Balansiya" olan şehirde Brawn GP üç yarıştır kaybettiği sezon hükümrانlığını Barrichello'nun birinciliğiyle geri alarak McLaren isyanına "Balans Ayarı" yapıp gitti.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Topu oyuna sokmak

Okay Karacan 2009.08.27

İngiltere'de kitapçı dükkânlarını dolaşırsanız futbol topunun açtığı gizemli kapıdan içeri girerken bulursunuz kendinizi. Sporcu biyografilerinin yer aldığı raflar bizdeki kitapçı dükkânları kadardır. Bazen bir sezon, bazen uzun bir kariyer anlatılır. Sansasyonel açıklamalar, suçlamalar ve övgüler olduğu gibi, güzel oyunun romantik hikâyesini bulursunuz sayfalarda..

İngiltere'de statlar da doludur. Futbol takımları da genelde oynamak için çıkarlar sahaya..

Türkiye'de raflar boştur. Statlar da bildiğiniz gibi.. Futbol takımları genelde oynatmamak üzere krampon kuşanırlar.

Geçen hafta Londra'da İngiliz milli takımının iki ünlü ismi Ashley Cole ile Rio Ferdinand'ın 3 milyon sterlin harcayarak yapımcılığını üstlendikleri 'Dead Man Running' isimli filmin galası yapıldı. Daha önce biyografisini kaleme alan Ferdinand, bu kez yeşil sahadan kazandığı parayla bir sinema filmine imza attı.

Topu bir kez daha oyuna soktu. John Tery'nin 'Kaptan Marvel' isimli kitabını gözden geçirmeye hazırlanıyordum ki, Servet Çetin'in Radyospor'a bağlanarak yaptığı açıklamayı gördüm.

Servet bu ülkenin en iyi savunmacılarından biridir. Öyle ki, önceki iki yılda Galatasaray'ın lig sonu puan cetvelindeki yerleri arasındaki farkı Servet Çetin'le açıklayabilirsiniz rahatça..

Maç sonu röportajları dinlenir niteliktedir. İyi ve mantıklı konuşur. Olup biteni anlamamıza yardım eder. Politik laflar etmez, düşündüğünü anlatır.

Radyoda, yabancı hayranlığını yediği konuşmada, 'John Tery ile Rio Ferdinand topu bizden daha mı iyi oyuna sokuyorlar?' deyişmiş.

Bazen mikrofon aslında düşünmediğiniz, demek istemediğiniz cümleleri söküp alır ağzınızdan. Servet'in amacının onları küçümsemek olmadığını biliyorum.

Denizli'de oynarken, Lyon'dan; bu sezon Marsilya'dan teklif almış birisi o, en az Tery ve Ferdinand kadar potansiyele sahiptir.

Servet'e kitap yaz, film yapımcısı ol asla demiyorum. Keşke futbol yıldızlarımız topu gerçek hayatta oyuna, ötekiler gibi sokabilseler.

Ama Hakan Şükür, Hasan Şaş, Sergen Yalçın teknik yorumların yanı sıra iki satır karalasa ufkumuza katkı sağlamazlar mı? Eminim Kewell'in kaleminden Türkiye anılarını okuyacağımız günler çok uzak değil.. Nihat bir İspanya derlemesi yapsa mesela, Tugay nasıl dönüştüğünü satırlara döküp ilham verse, Arda ve diğerlerine..

Bir gazeteci dostum geçen pazar günü, 'Bizim oyuncular niye yazsın? Ülke kitap okumuyor.' dedi. Galiba haklı, oyuncular her şeyi rating ve rakam üzerine kuruyorlar. Yine de Facebook'ta 92.075 kişinin peşine takıldığı düşünülürse, Servet'in kitabının rekor baskı yapma ihtimali az değil..

Hadi Servet sen topu daha iyi oyuna sokarsın... En azından türkü albümü çıkar.

G.Saray'ın maçları golsüz bitmez

Televizyon ekranında sarf ettikleri sivri bir cümlenin gündem oluşturduğunu sananlar yanılıyor. Sokaktaki adamın gündeminde bu kadar maç bolluğunda alınacak sonuçları bilerek para kazanmak, ya da kuponu tutturmanın tatminini yaşamak var. Bilhassa sezon başı, çarşıda pazarda hep aynı sorulara muhatap kalıyoruz. Bahis oynamam ama, sağlam bir tüyo vereyim. Rijkaard döneminde bahisçiler Barcelona maçlarını, banko sırasına 'üstü' kategorisinden yazardı. Dönüp bakın golsüz geçen maç az bulursunuz. Dört savunmacı altı hücumcu ile Frank Rijkaard işletim sistemi tıkr tıkr işliyordu.

Rijkaard'ın Galatasaray'ı için de aynı şeyleri söylemek mümkün, Hollandalı tıkr tıkr işleyen sistemin Türkçe versiyonunu piyasaya sürdü. Bu yıl Galatasaray'ın 34 maçının 25'i 'üstü' kategorisine girer.

Wenger Sivas'a, Bülent Uygun Londra'ya

Yerli hocalar, yabancılar için, 'Bu ülkeyi, insanını, futbolcusunu tanımaları gerekir. Bu lig öyle kolay kolay anlaşılmaz.' derler. Mesela, hafta başında İngiltere'den transfer ettiği oyuncusu şehirden firar eden Bülent Uygun, 'Wenger gelip burada başarılı olsun Arsenal'i herkes taşır' mealinde bir demec vermişti geçen yıl. Bu yüzden Daum, Lucescu makbuldür. Bilirler bizi, yönetimleri tanırılar, taraftarı algılarlar, oyuncuların ciğerini okurlar. Korkarım ezberi Rijkaard bozdu. Buraya gelmeden ne ligimizi, ne futbolcumuzu ne de yönetici profilimizi biliyordu. Hiç zorluk çekmiyor adam, hatta ev alıyormuş İstanbul'da..

Bir şey bilmesine gerek yoktu zaten, onun futbolda neyi istediğini yıllarca televizyon ekranı sayesinde tüm dünyadaki akıllı topçular zaten ezberlemişti.

Galatasaray yönetimi de mevcutların yanına akıllı topçular toplayıp emrine verdi Rijkaard'ın.. O da ezberi bozuyor.

Sırada bir yabancı gelip, "Anadolu'dan şampiyonluk çıkarması zor" ezberi var.

Burada Bülent Hoca haklı galiba, Wenger'i bekliyoruz..

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tabata'sız bu kadar!

Okay Karacan 2009.08.29

Maç öncesinde, maç içinde ve işte şimdi son düdükle birlikte, hep aynı şeyi düşünüyorum. Tabata? Nesini düşünüyorum, niye düşünüyorum, konuyu ona neden getirmek zorunda hissediyorum kendimi bilemiyor; kendime mahcup oluyorum.. Transferdeki rakamın, gizli bir planın ürünü olduğu eleştirilerinin; oyunu iştahla beklemek ve izlemek yerine, ötekinin oyun olduğuna inanmaya şartlandırması olsa gerek..

Mukayese yöntemiyle birbirleriyle ilişkili birkaç örnek üzerinden sistem eleştirisi yapmak, bilhassa futbol oyununda kolaycılıktan başka bir şey değil.

G.Saray'ın önde oynama arzusunu, F.Bahçe'nin daha alternatifli rakip alan kullanma becerisini izledikten sonra geçen haftaki Beşiktaş, sistemin zayıf halkası ilan edilmişti.

Bir önceki hafta kanatları kullanamayan, göbekten 18'e giremeyen, pozisyon bulamayan bir takım, tam tersine dönüşmüşse potansiyeli olan futbolcular topluluğudur.

Sahanın her tarafında rakip eksilten, mesafe kateden uzun mesafeli isabetli pas sayısını dramatik bir şekilde geride kalan haftalar ortalamasının üzerine çıkaran Beşiktaş tribündeki enerjiyi 35'inci dakikada arkasına alabildi.

Kırkbeşe kadar olan süreye kaleye cesurca atılan şutlar eklendi. Geçen yılın en önemli transferi Ernst ile Fink daha çok ileri çıkıp ön taraftaki dörtlüye katıldılar. İsmail-İbrahim'in kanat hareketliliğine kısıtlı ilaveleri, Galatasaray'ın övdüğümüz oyununu Kartalların da kopya etme becerisini gösterdi. Son vuruşlarda ise, Galatasaray kadrosunun isabet ortalamasına yetişemediler.

Burada bir soru tribüne: Taraftar, 'Kartal gol gol gol!!' tezahüratıyla takımın dengesini bozduğunu düşünüp mü sustu acaba?

Beşiktaş kaleye her mesafeden şut atabilen özelliği ile iki ezeli rakibiyle yapılan kıyaslama kaleminden olumlu not aldı. Takım ofsayt tuzaklarını, Holosko takımın pas-şut mantalitesini sezemiyor. Yine de Beşiktaş geçen yıl hiçbir oyununda bu kadar göze hoş gelen bir portre çizmemişti. Geçen hafta düz oyunculardan kurulu olduğu söylenen Beşiktaş'ın çok yönlü karaktere sahip olduğunun ispatıdır bu maç aslında, beklemeye tahammül varsa birkaç hafta sonra vuslat..

Bir soru da Hoca'ya: Ernst'in oyundan çıkışıyla kopan tribün fırtınasını hoca La Fontaine masalındaki kahraman ile ilişkilendirdi mi acaba?

Uğur girip, Ernst çıkınca denge bozuluyorsa, kaygılanmak; Tabata gelince dertler bitecekse heyecanlanmak lazım. Bazen oyuncular, bazen hoca formsuz olma hakkını kullanır. Dün hoca son değişiklikle formdan düştü. İkisinin formda olacağı günler aslında çok uzakta değil..

Yeter ki, şu Tabata meselesine takılmayalım. Kendime sorarak bitiriyorum, mukayese ile nereye kadar?..

Cevap, kolay olduğu için... Günün sonunda, Tabata'sız Beşiktaş, Tabata'sız Gaziantepspor'u bile yenemedi.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Fisichella uçtu, 'Button' koptu!

Okay Karacan 2009.08.30

İtalya Grand Prix'sinde Alonso'nun Ferrari'ye transferinin açıklanması beklenirken, Kimi Raikkonen "Gencim ve Formula 1'i bırakmıyorum, ama gelecek sene farklı bir otomobilin koltuğunda oturabilirim." açıklamasını yapınca padoktaki haber koşuşturmasıyla, pistteki en iyi tur zamanı koşuşturması iç içe girdi.

Alonso'nun Ferrari haberi kesin gibi, Kimi ise, Renault'yu işaret ediyor. Sıralama turları başlarken pazar manşetini çalmaya aday haber bu olsa da, alternatif manşet sıralama turları ikinci seansında çıktı. Son dünya şampiyonu Hamilton, Fernando Alonso ve şampiyona lideri Jenson Button elendiler. İstanbul'dan bu yana yarış kazanamayan klasman lideri, sezonun kaderini belirleyecek yarışlardan birinde büyük kopuş yaşadı.

Jenson'ın Ross Brawn'ı F1 tarihinin şampiyon takımının patronu olarak tarih kitaplarına ilikleme ihtimali şimdi büyük risk taşıyor.

Nasıl lastiklerinden iyi performans aldıkları sıcak zemin, yavaş virajlı, ortalama hızı düşük pistlerde Brawn otomobilleri iyi dereceler elde ediyorsa, SPA gibi hızlı viraj ve uzun düzlükleri olan, havanın soğuk olduğu pistlerde RedBull aracının farkını ortaya koyması beklenir.

Bu bilgi ışığında, sıralama turları öncesi Weber ile Vettel'in pol pozisyonu alma ihtimali yüksekti.

Redbull pilotları ancak sekiz ve dokuzuncu sıralarda start hakkı alırken, pazar manşeti sürpriz bir isim Giancarlo Fisichella'dan geldi.

Force-İndia'nın İtalyan pilotu pol pozisyonu aldı. Bir önceki haftanın kötü otomobili Toyota Trulli ile ikinci cepteydi.

Toyota'nın F1'e girmeden önceki yıl SPA'da yaptığı test çalışmalarında ilginç bir yorum okumuştum. Bir F1 uzmanı Toyota motorunun Eau Rouge'da tırmanırken çıkardığı sesin pancar motorundan çıkan sese

benzediğini söylüyor ve F1'de başarının zaman aldığını vurguluyordu. Bu ikincilik bana zamanın nasıl hızlı aktığını bir kez daha hatırlattı. Trulli'nin gelecek sene planlarında yer almadığı haberlerini de düşününce, artık bir şeyler yapması gereken Toyota'nın da Raikkonen konusunda devrede olabileceğini düşünüyorum.

Pol pozisyonu kazanmak Monaco, Macaristan ve Valencia gibi geçiş imkanlarının kısıtlı olduğu pistlerde büyük önem taşıyabilir. SPA geçiş yapma imkanı tanınması, yağmur yağma ihtimalinin yüzde 35'lerde olması ve mekanik sorgu pisti olması sebebiyle pol pozisyonu sahibine çok güven vermiyor.

Yine de pol pozisyonu alan Fisichella'ya tebrikler.

Bu yazı FIA otomobil ağırlıklarını açıklamadan kaleme alındığı için, o opsiyon göz ardı edilerek yazılmıştır.

Müthiş bir start dışında müthiş bir yarış bizi bekliyor.

Raikkonen işini iyi yaparsa ilk birincilik için avantajlı görünüyor.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Beşiktaş'tan acil satılık 320 bin forma!

Okay Karacan 2009.09.03

Serviste, haftanın malum olayını, şu '8 milyon dolarlık adamı' konuşurken, rakamları hafızamızda alt alta yazmaya başlıyoruz.

Ailton, Kleberson, Gordon, Juan Fran, Del Bosque, Zapo derken Beşiktaş'ın Demirören döneminde sayısız futbolcuya bonservis bedeli olarak ödediği paraları ve sattıklarından elde ettiği gelirleri Euro cinsinden alt alta getirmiş buluyoruz kendimizi.

Beşiktaş'ın futbolcu ticaretinde bonservisler için alım satım faaliyet zararı 81 milyon Euro civarı çıkıyor.

Bundesliga takımlarından Wolfsburg'un, Demirören dönemindeki zararı ise 70 milyon Euro. Takım mütevazı bütçelerle 2005'te Bundesliga'da ligde kalma savaşı verirken, harcamalar arttıkça yukarılara tırmanıp önce beşinci olmuş. Peşinden de 31 milyon Euro gibi bir açığı göze aldıkları yıl da şampiyonluk gelmiş. Wolfsburg'un dev ve güçlü Alman takımları arasından çıkıp elde ettiği zafer karşılığında harcadığı para, para bile değil.. Şampiyonluk o kadar kıymetli ki..

Marka değerleri tavan yapmış..

Manchester'in Demirören dönemindeki bonservis faaliyet zararı 110 milyon Euro olarak gerçekleşmiş, 3 şampiyonluk, bir ikincilik, Şampiyonlar Ligi şampiyonluğu ve ikinciliği elde etmişler. Zaferleri, Wolfsburg kadar marjinal olmayabilir ama, İngiltere çapındaki büyümeleri devam etmiş, seyirci sayıları dünya çapında artmış, forma satışlarında zirve yapıp kâinat sıralamasında en kârlı ikinci kulüp olmuşlar.

Marka değerleri tavandan düşmemiş..

Çelişkilere sahip bir ekonominin ürünü olan Rus şampiyonu CSKA Moskova da, iki şampiyonluk, iki ikincilik elde ederken, Demirören döneminde 1 UEFA Kupası alıp, 26,5 milyon Euro kâr etmiş futbolcu alım satımından.

Rusya ligindeki ün ve güçleri hesaba katıldığında elde edilen zaferler, futbolcu ticaretindeki kârların yanında gelmiş. Marka gücünü korumuş...

'Beşiktaş'ın 81 milyonu nasıl finanse edilir?' sorusuna cevap arıyor, kolay yoldan, forma satışları üzerinden gidiyorum. Zarar ancak 3 milyon 250 bin adet formanın satışıyla karşılanıyor, yani yılda 600 bin civarı satmalısınız.

Bu hesaplara Tabata'ya 320 bin adet isabet ediyor. Ya da binlerce KartalCell abonesi gerekiyor.

Şampiyonlar Ligi'nde başarılar dilerim.

Ezeli rekabette 'Cell' dönemi

Geçen hafta Galatasaray Başkanı Adnan Polat GSMobile işinde ezeli rakiplerine geçildikleri için taraftara sitem gönderip, teşvik ediyor.

Bu hafta Fenerbahçe Asbaşkanı Ali Koç ezeli rakibimizin başkanı sizi örnek gösteriyor deyip, teşekkür ediyor taraftara.. Arayı kapatmalarına izin vermeyin mesajı çekiyor FenerCell'den..

Hattini bil reklamlarını izleyip, KartalCell'in eylül'de kanat çırpacağını okuyorum.

Hemen bir bilene soruyorum. Çok kârlı diyor. Tüketici için aynı hizmet, kulüp için çok büyük gelir.. Eh bu ülkede 4 büyüklerin 70 milyon taraftarı olduğuna göre, 1'er milyon yaparlar herhalde diye sesli düşünürken, bir bilen 'dünya çapında olurlar' diyor.

Yani diyorum mesela Beşiktaş Şampiyonlar ligi'ni alabilir mi ?

'Akla malik olmak değil, onu iyi kullanmak' cevabını alıp uzaklaşıyorum mevzudan.

Adnan ve Ali beylerin neden kameraların karşısında ezeli rekabeti 'cell' platformuna taşıdıklarını daha iyi anlıyorum zahir..

Tabata endeksi

fGeçen sezonun ilk maçında Tabata, Fenerbahçe'ye attığı golle hayatımıza hızlı bir giriş yapmıştı. Bravo Gaziantep'e en iyi transferi yaptı. Bulup çıkardılar, işte doğru transfer böyle yapılır, övgüleri uçuşturttu havada.

Gaziantep'in takım savunmasını iyi yaptığı dönemde nefis top oynuyor, herkes onu 10 numaralar listesine koyuyordu.

Hatta, Alex'in sakatlığında F.Bahçe'nin "10 numara" alternatifi olarak Tabata gösterildi.

Parlak fikir sahipleri, F.Bahçe'nin Tabata'yı mutlaka alması gerektiğini savunuyordu.

Bu sene her şey değişti.

Aynı akıl adamlara göre, Beşiktaş'ın "10,5 numara" ararken bulup(?) transfer ettiği Tabata "sadece 7,5" numara..

Çok pahalı denebilir, Şampiyonlar Ligi'nde yeterli olmaz, Beşiktaş küçük düşünüyor mümkün. Ama 7,5 numara olmadı.

Adam fahiş fiyatlı ticarete konu oldu diye, bu kadar değer kaybeder mi?

Ne oldu, 1 yılda Tabata çaptan 2,5 numara birden mi düştü?

Kriz tarifesi olsa gerek.

Nice mutlu yıllara

Meşhur, "Don't let me be misunderstood'un" ana melodisi 70'lerde TRT spor haberlerinin ya da bir spor programının jenerik müziği idi. Hangisi olduğunu tam hatırlamıyorum, çünkü 8 yaşındaydım. Duyar duymaz içim kıpır kıpır olurdu. Jeneriğin ardından onların genç yüzüyle karşılaşırdık. Siyah-beyaz dönemin spor yüzleriydiler. Onlardan ilham alarak bu mesleğe girenlerdenim, hem de onlar gibi TRT'nin çok aşamalı sınavlarında terleyerek. Bugün meslekteki 36'ncı yıllarını kutluyorlar.

TRT sınavlarını kazanarak kuruma aynı anda girdiler, daha sonra profesyonel hayatta renkli yayıncılığın miltaşı işlere imzalar attılar. 3 Eylül 1973'ten bu yana ülkeye sesleri ve yorumlarıyla futbolu sevdiren, bu harika oyunun parçası olan ağabeylerim; Öztürk Pekin, Ümit Aktan, Doğan Yıldız, Abidin Aydoğdu, Murat Ünlü ve hocam Tansu Polatkan'a sevgi ve saygılarımı gönderiyorum.

İyi ki vardınız, iyi ki varsınız...

Nice yıllara.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ardila sizi bekliyor...

Okay Karacan 2009.09.09

Yıllar yıllar öncesidir, mahalle maçları için arsalar, bahçeler vardır memleketimde...

Dünya Kupası maçları oynar siyah-beyaz ekranda... Çocuklar o renksiz ışıktan süzülen silüetlere dönüşürler, taştan kalelerin arasındaki yemyeşil sahalarda Rossi, Zico, Ardiles olurlar...

Aradan yıllar geçer, bizde yeşil alanlarla mahalle maçları bitmiş, Güney Afrika'da devam etmektedir. Çocuklar bu sefer renkli ışıktan süzülen silüetlere dönüşürler, toprak zeminde Ardila'lar Arda olur uzaklarda, devran döner...

İlk kez Afrika Kıtası Dünya Futbol Şampiyonası'na ev sahipliği yapıyor. Güney Afrika Cumhuriyeti şampiyonluk adaylarından biri değil, ama hakem final maçının son düdüğünü çaldığında kıtanın güneyinde hiçbir şey eskisi gibi olmayacak.

Yeni yollar, yeni statlar, daha iyi futbolcular, yeni ulaşım araçları, güvenlik koşullarında gelişme ve en önemlisi Afrika'da dünyayı başarıyla ağırlamanın onuru kalacak ev sahiplerine...

Ya misafirler?.. Sadece kupayı alan sevinecek, diğerlerine katılmanın gururu ve tecrübe ve FIFA sıralamasında tırmanış ve bir sürü başka şey futbol adına...

Ya misafir olamayacaklar?..

Daha özel konuşalım, biz mesela.

2010'da Güney Afrika'ya gidemezsek ne olur? İyi olmaz... Bilgin Gökberk'ten izin alarak, bence... Aslında bizce... Neden bizce?

Futbolcularımız 2002'de olduğu gibi, değer tartısında tavan yapamayacak, kulüpler yıldızlarını pazarlara sunamayacak, aksine futbolcu ithalatı pahalanacak kulüpler kaybedecek. Misal Adnan Polat, Arda için 50 milyon dolar isteyemeyecek.

Misal Aziz Yıldırım, Güney Amerikalı yeni yıldız için bütçesini zorlayacak.

Millî Takım, Dünya Kupası'na gidemezse, dünya kadar reklam bütçesi Türkiye kadar kalacak, medya içine kapanacak.

Arda'yı yakından görüp izleyemeyeceği için 'Ardila' yıkılacak.

Fatih Hoca teknik adamlık kariyerine Dünya Kupası tecrübesi ekleyemeyecek.

Spor programlarında "Dünya üçüncüsü olmuş millî takım" lafı az edilir olacak.

Daha önemlisi Türkiye, Güney Afrika'nın aslında ne olduğunu öğrenemeyecek.

Çocukların toprak zeminde, mahalle arasında ancak reklam filmlerinde oynadığını, oysa ülkenin yeşil alanlarının bir zamanlar bizde olduğundan farksızlığını bilemeyecek. Muhtemelen bir zamanların magazin kralı Gaziantepsporlu Kompela da yeniden medya yıldızı olamayacak.

Ha gidersek ne olacak? Ne olacağını açık açık anlatmaya yer kalmadı ama, bildiğim bir şey var, maçlara gitmek için yeni yollara, maçları doğru dürüst izlemek için yeni statlara, izlenesi maçlar için içerde ürettiğimiz yıldızlara ve hâlâ dev bir futbol organizasyonuna imza atmanın onuruna ihtiyacımız olacak. Hadi bu akşam kupa biletime yatırım yapın çocuklar. Yatırım bize hepsini geri getirecektir.

Yine bence, Afrika değil ama, Ardila sizi bekliyor. Bilhassa Arda'yı...

Hadi kolay gelsin... o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Geri dönüşün krallığı düştü

Okay Karacan 2009.09.10

O kadar yakın ilişkimiz, kıta Avrupa'sındaki diğerlerine nazaran dostluğumuz var ki, onlar bizi, biz onları yenip engellersek ayıp olacak gibi geliyor milli marşlar okunurken..

Arda başarı ve sempati endeksinde yükselişini sürdürüyor ilk ciddi atağın içinde Emre'yi içerde kaleciyle buluşturuyor, ardından diğer kanatta acayip bir verkaç icat ediyoruz. Üç klas adamımız Bosna 18'inde savunmasız ve Emre'yle golü atıyoruz. Burada Bosna'nın geriye yaslanmayı düşünmediği anlaşılıyor. Ne zamandır böyle zor maçlarda ilk golü atan taraf olmamışız, Bosna hiç yenilmediği stada almış ya maçı ne olur ne olmaz. İlk golü atmasa mıydık acaba diye düşünüyor insan. Zahir geri dönüş uzmanıyız bir süredir..

Önce bocalıyorlar, Misimoviç bile geriye gelip oyunu bizim alana taşımaya çalışıyor.

Taşıdıyor da. Haliyle akmaya başlıyorlar. İbiseviç ve Dzeko'ya karşılık Aurelio'nun eksikliği yine yüzümüze vuruyor.

Salihoviç'in serbest vuruş golü Baljiç'in bir dönem bize alıştırdıklarından, Emre'nin serbest vuruş öncesi faule verdiği tepki ve gördüğü sarı kart da yabancı gelmiyor, hatta çok tanıdık.

Oyunun sonraki bölümünde Arda, Tuncay, Emre arasında olması beklenen pas bağlantıları için orta sahayı tutup oyunun kontrolünü ele geçirmek gerekiyordu. Bunu başaramayınca asıl silahımız öndeki beşli toptan bağlantısız kaldı.

Emre gitgide yoruldu, sinirleri gerildi. Aslında takımın enerjisi Bosna'ya göre düşük ve dakikalar azaldıkça açık aleyhimize geliyor.

Haliyle, Bosna mesafe önemsemeden şut atma isteği ve hedef bulma becerisi, arkaya yerden havadan isabetli top gönderme kapasitesini gösterdi.

Bu tür maçlarda hocaların oyuna müdahale hünerine ihtiyaç duyarsınız. Fatih Hoca'nın tribüne gönderilmesi iyi sanki, o yükseklikten daha iyi okuyup oyunu yönlendirmesi güçlü ihtimal..

İkinci yarıda Semih'in yanına Sercan ve arkada üç kişi bırakarak orta sola İsmail tercihleri isabetli pas sayısını oyun organizasyonunu ancak birkaç dakika artırıyor. Sercan arkasındaki üçlünün pas atma alanını genişletebilen bir yetenek, İsmail rakip alanı soldan kullanma, rakip bastırınca kanadı koruma, savunmaya yardım görevlerine atanmış hoca tarafından. Sercan birkaç pozisyonda oradaki zenginliği yaratıyor, sonra top gelmeyince boş kapasite..

İsmail oyuna alınış gayesine uzak kalıyor..

Değişikliğin değiştirdiği pek bir şey yok, rakibe hükmedemiyoruz.

Bosna, enerjisini Estonya karşısında tüketmiş Türkiye karşısında tıpkı onlar gibi iyi çıkıyor kontratağa ve bireysel yıldızları bizimkilerden daha diri ve yaratıcı kalıyor sahada..

İkinci yarıda da orta sahası olmayan milli takımı, ne yaptığını anlayamadığımız milli takımı izliyoruz. Blazeviç sahadaki iyi zamanlı değişikliklerle onbiri daha diri tutarken, bizimkilerin enerjisi tükeniyor.

Son dakikaya oyunu çevirecek enerji kalmıyor.

Geri dönüşün krallığını terk edip gidiyoruz. o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

"Spiker asla unutmadı o günü"

Okay Karacan 2009.09.12

Adana Demirspor'un Livorno'ya yaptığı ev sahipliği, buluşmayı romantik telden yakaladı. Sol eksenli sosyal açılım "Futbol Mundial" kıvamında güzellikleri taşıdı maç gündemimize "endüstriyel futbol'a hayır!" diyerek.

Sağ bir partinin meclis üyesi, başkanı olduğu takımın sol taraftar grubuna bir küçük "sosyalist kurultay" organize ediyor ve bunu tüm ülke aynı sempatiyle karşılıyorsa, dünya futbol magazinini adım adım izleyen programcılar için harika bir fırsat doğmamış mıdır? Bu şahane işi dünyaya duyurmak isterler mi bilmem ama, benim bu sütunların takipçileri için içimde sakladığım bir "Futbol Turkuvas" hikâyesi var.

15 yıl öncesiydi, neredeyse bugünler hatta. Adana sıcaklığında Türkiye Kupası kademe maçlarından birisi oynanacaktı.

Demirspor uzun yıllar Birinci Lig mücadelesi verdikten sonra İkinci Lige düşmüş, kadrosunda önemli erozyon yaşanmıştı. Ekibin tek yıldız ismi bir dönem Fenerbahçe'de oynayan B.Şenol ve K.Şenol'un varlığında Şenol 3 olarak bilinen forvetti.

Takım 5 Ocak Stadi'na gelmiş, soyunma odasında maç hazırlığını yapmaktaydı. İçeri TRT kamerası girdi, hocadan ilk onbir alındı. Şenol 3 konuşturuldu mikrofona... Ne de olsa Şenol 3'tü..

Aynı dakikalarda kırık dökük bir otobüs stada yanaşmış, Muşspor takımı oyuncuları artık eskilikten rengi atmış eşofmanlarıyla soyunma odalarına girmişlerdi, Demirspor tarafındaki odaya hakim olan bengay kokusu yerini küf kokusuna bırakmıştı beri tarafta..

Spiker kadroyu alma derdindeydi. İnanamıyorlardı maçlarının radyodan yayınlanacağına, telaşla kadroyu vermeye çalıştılar. Bir türlü numaralı 11 çıkmıyordu. Bir süre beklenildi. Sarı-beyaz formalar çıkarıldı kocaman bir çuvaldan, özenle dağıtıldı. Nihayet teknik direktör geldi ve sırasıyla verdi onbiri. Bir taraftan da spikerin çantasındaki renkli kalemlere bakıyordu gözücuyla. Teşekkür edip ayrılırken spiker,

"Keçeli kaleminiz var mı?" diye sordu teknik adam...

Spiker, takımları defterine renklerine göre işlediği için mavi ve siyahı ayırıp, kırmızıyı uzattı.

Karşılıklı teşekkür edip ayrıldılar. İşte iki takım sahadaydı. Seremoni yapılıp, oyuncular sahaya dizildiğinde gözlerine inanamadı spiker. Evet, tam oradaydı. Sekiz (8) numara kırmızı keçeli kalemle yazılmıştı oyuncunun arkasına, spikerin verdiği keçeli kalemle.

Muşspor "8" numaralı oyuncunun attığı golle 1-0 öne geçip, 8-1 kaybetti maçı.

Külüstüre yakın otobüsün önünde bekliyordu spiker maç bittiğinde. Oyuncular moralsiz birer birer girerken içeri, teknik adam keçeli kalemi iade etmeye kalkıştı. Hayır dedi spiker, 8 numaralı formayı hediye eder misiniz?

Adam baktı ve iç geçirdi.

"Sadece bir sezonluk formamız var!"

Spiker asla unutmadı o günü.

Yıllar sonra Adana Demirspor-Livorno maçındaki duygu yüklü görüntüler, kaleme alınan romantik hikâyeler bir kez daha içini acıttı.

İnternete girip, Muşspor'un internet sitesini bulmaya çalıştı. O maçın isimlerini bulabilirim umuduyla dolaştı net üzerinde. Siteleri yoktu. TFF sayfasında numarayı bulup, telefon etti kulübe, kimse açmadı.

Tek ulaştığı bilgi yıl başında Üçüncü Lige terfi maçları için 200 bin TL'ye ihtiyaç duydukları, ama bunun 125 binini güçlkle, o da esnaftan taahhüt olarak temin ettikleriydi.

Fazla kurcalamadı, çıktı net sayfalarından.

Endüstriyel futbolun kapsama alanı dışındaydı Muşspor forması...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kartal başsız, Aslan telaşsız

Okay Karacan 2009.09.13

'Bütün hafta korner çalıştık, yine kornerden yedik.' diyordu Mustafa Denizli, geçen yıl Fenerbahçe'ye 2-1 kaybedilen maçta Selçuk'tan yedikleri gol için.

Yine geçen yıl İnönü'de Beşiktaş-Galatasaray oynamaktadır. Beşiktaş 2-1 öndedir. Arda, soldan korner kullanır. Rüştü içeriye girmekte olan topu güçlükle çıkartır. Beşiktaş belki de şampiyonluğu kurtarmıştır.

Mizah mevzuudur ama, Rüştü Arda'ya gidip fırçasını atmıştır bile..

Bir Mustafa Denizli klasiği midir, oyuncuların savunma aklıyla alakalı mıdır hüküm vermek imkansız ama, Beşiktaş'ın kale sahasını savunmada bu kadar büyük zaafa düşmesi afallatıcıdır. Yedikleri golde arka direği savunacak kimse yoktur ortalıkta.

Galatasaray düşük enerji ve temposu ile bulamayacağı üstünlük sayısını Arda'nın hafızası ile koparmıştır.

Arda, Gaziantep'le oynadıkları maçta Mustafa Sarp'a nasıl attırdıysa, dün de aynı formülle belki farklı şekilde attırmıştır golü Mustafa Sarp'a..

Arkada, geri gidince dönmeyen İsmail, önde geri dönemeyen Yusuf; arkada acayip bir enerji, kontrolsüz markaj isteğiyle Sabri, önde topu ayağına yapıştırıp son çizgiye kadar inebilen, son çizgiden sol çizgiye isabetli kesen, bitmedi çizgiden içeri verkaçla katedip pozisyon yaratan Keita..

İşte Beşiktaş'ın sizin de televizyon ekranında gördüğünüz Galatasaray'a ikramda bulunduğu tuhaf sol tarafı...

Yukarıda anlatılmak istendiği üzere temposu düşük Galatasaray'ın kullanamadığı bir fırsat alanıdır orası. Nitekim ikinci yarıda o şahane arsayı ikinci golün inşasında kullanır Galatasaray, üstelik Keita saniyeler önce ters kanatta savunmaya yardıma gitmiş, orada değildir bile..

Üçüncü gol yine kanatları savunma yapamayan, hücum beceremeyen Beşiktaş'ın oyun aklının iflasını isteyen alacaklı gibidir.

Beşiktaş'ın bir oyun planı yoktu. Varsa bile Mustafa Denizli ile oyuncular asla hemfikir değildi varsaydığımız bu plan üzerinde..

Yusuf iyi bir hücum oyun kurucusudur kabul, Tabata öyledir kabul, ama şu da bilinir ki, iki futbolcu takım savunmasını iyi yapan takımlar için makbul üçüncü bölge adamıdır. Bir takım için ancak birisi lüks sayılmaz, ikisi birden sosyetik bir harcamadır.

Oyuncuları milli takımlarda yorgun düşmüş, temposu ilk 4 hafta ortalamasının gerisinde kalmış Galatasaray karşısında Mustafa Denizli yedek kulübesiyle kazanmayı tercih etmiş olabilir. Bobo, Holosko, Nobre bu takımın ideal 11 oyuncuları olduğu halde yedek kulübesinde tutuluyorsa başka türlü düşünülemez zaten..

Mustafa Denizli, ilk geldiği günden beri Beşiktaş'ta ideal bir onbir ve ideal bir oyun düzeni geliştiremedi. Çünkü 90 dakika bütün bu dönemin bir özeti idi.

Hocanın bütün bu dönemin özetini çıkararak bir karar alması gerekmektedir. Nihat ile Bobo, ya da Nihat ile Nobre niye düşünülmemiştir şimdiye kadar 10 dakika bile olsa anlamak mümkün değil.

Bu sistem onca milyon Euro'luk Nihat, onca milyon Euro'luk Tabata ve onca milyon Euro'luk iki iyi Brezilyalı forveti verimsiz kılıyor.

En azından denenmemiş o kadar çok yöntem varken Beşiktaş'a umut ışığı olacak, hiçbiri çıkmadı hocanın çantasından henüz.

Tello bile olsa bu kötü Galatasaray, bu başsız başlıksız Beşiktaş'ı devirirdi.

Hocanın çantasını karıştırıp doğru kâğıdı bulması gerekir.

o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Brawn zafere bir adım daha yaklaştı

Okay Karacan 2009.09.14

Formula 1'e Almanya'dan bu yana KERS (Kinetik enerji geri dönüşüm sistemi) ağırlığını koymuştu. Startı iyi alan, düzlükte savunan, atak avantajıyla öne çıkan KERS kullanıcısı Ferrari ve Maclaren'ler sezon başında kaybettikleri yerlere geri dönmeye başlamışlar, Türkiye'den bu yana Brawn'a sadece bir kez Valencia'da geçilmişlerdi. Monza'ya Renault da KERS ile gelince büyük bir çekişme beklentisi oluştu.

Sıralama turlarının ardından açıklanan yakıt yükleri strateji penceresinin tek pit stop lehine daraldığını gösteriyordu. Startta KERS iyi çalışacak sonra şikanları sorunsuz atlatacak olan otomobiller yarış temposunu korumak şartıyla hedeflerini bulabileceklerdi.

Beş ve altıncı ceplerden kalkan Brawn otomobilleri startı iyi aldılar. Yakıt yüküne bağlı ortalama hız avantajı dikkat çekici olan Maclaren pilotu Kovalainen startı kötü alınca, şampiyonluk yarışının ilk ikisi Barrichello ve Button'ın iyi çıkışları anlam kazandı. Weber'in erken yarış dışı kalması 6 yarıştır podyum göremeyen Button ile takım arkadaşı Rubinho'yu bir parça daha ümitlendirdi. İki Brawn dengeli otomobilleri ile lastik ısıtma problemi yaşamadan istikrarlı bir tempo bulurken, Maclaren araçların yarış hızını yükseltmek amacıyla iki pit stop stratejisi belirlemişti. Hamilton uzun süre önde götürdüğü yarışta Force India'nın sürpriz ismi Sutil tarafından takip edildi. İlk çeyrek zaman diliminde Mercedes kullanıcılarının arasına Raikkonen'in Ferrarisi dışında sokulabilen olmadı. Vettel'in Redbull otomobili Monza'da yeterince hızlı değildi. İkinci grubun içinde yer alan Alonso KERS avantajını start dışında lehine çeviremeyince ilk pitlerin ardından Brawnların tek rakibinin Maclarenler olduğu net bir şekilde ortadaydı. Barrichello'nun şampiyona lideri takım arkadaşı önünde kalmasını iyi startı dışında Button pite girmeden önce attığı hızlı turlar ve dengeli pilotajı temin etti.

Maclaren takımının yarış öncesinde de tahmin ettiği üzere KERS yarış içinde Maclaren'in Brawn kadar hızlı olmasını sağlamadı.

Raikkonen'in Tifosilere SPA'dan sonra zafer tattırma çabası sezonun ikinci yarısında ilk kez bu kadar iyi bir denge yakalayan Brawn otomobilleri nedeniyle mümkün olmadı.

Son turun son kilometrelerinde üçüncü sırada yer alan Hamilton'un otomobili spin atıp bariyerlere çarpınca Raikkonen kürsüyü bulabildi.

Brawn bu dubleyle markalar şampiyonluğunda yolun yarısını geride bırakırken, Redbull iki pilotuyla hayal kırıklığı yaşayınca pilotlar şampiyonasında da Button ile Barrichello yalnız kaldılar.

Son 4 yarışa girilirken Button takım arkadaşının ancak 14 puan önünde lider bulunuyor. Monza'da Mercedes, Ferrari'nin evinde büyük bir gösteri yaparken, Sutil'in 4'üncü olarak kariyerindeki en iyi dereceyi elde etmesi etkileyiciydi.

Fisichella ise, Badoer yerine tercih edildiği Ferrari koltuğunu doldurup 9'uncu sırada yer aldı.

Singapur yarışı 15 gün sonra koşulacak. Button ile Barrichello arasında son yılların en ilgi çekici takım içi şampiyonluk yarışının yaşanması bekleniyor.

İngiliz takımının bir tercih yapıp yapmayacağını tahmin etmek güç. Barrichello'nun yükselen formu ve Button'ın liderliği taşıma konusundaki baskıya direnme kabiliyeti izlenesi bir sezon finali getirecektir.

İtalya'da Brawn'ın zaferiyle üçüncü bir şampiyon adayı kalmadı.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Manchester almadı Beşiktaş verdi

Okay Karacan 2009.09.16

Beşiktaş 3-0 kaybedilen Galatasaray maçı kadrosundan farklı olarak sahaya, Nihat yerine Nobre, İsmail yerine İbrahim, Yusuf yerine Holosko ile başladı.

Denizli muhtemelen lig maçında sahaya sürdüğü tertibin bir zorunluluk ya da bir kararlılık ürünü olduğunu ispat eder gibiydi. Zorunluluk olamaz, Bobo sağlam olduğu halde kadro dışı, Tello sakat olmadığı halde kenarda. Demek ki kararlılık.

Manchester United yıllardan beri 4-4-2 sistemini gözü kapalı oynayan, orta sahası itibarıyla yüksek enerjiye sahip, sürprizli ve atletik bir takım, bilhassa Carrick bir önceki cümlemin özetidir mesela.

Beşiktaş belli bir oyun planı ve sistemi olmayan, geçen yıldan bu yana orta sahası kırılgan ve United karşısında iki ön libero'nun önüne üçlüye dizdiği Serdar, Tabata, Holosko savunma yapabilen oyuncular değil. Bu manzara oyunun başında ürkütücü sonuçlara çağrı yapar gibi duruyordu.

İlk yarıda sağ kanadını genç Valencia'nın bireysel yetenekleri sayesinde iyi kullanmasına karşın Manchester korkutucu oynamıyor. Nani, Rooney, Anderson hızlanma ve kalabalıktan çıkma yeteneklerini sadece test ediyor, Carrick Tabata'yı ölçmekle görevli. Manchester United ilk yarıda sadece keşif yapıyor gibi ve bu hissiyat da tıpkı maç önünde olduğu gibi ürkütüyor insanı, United'ın ikinci yarılardaki üretkenliği malum.

Ferguson oyunu kazanma hamlesini son 25 dakikada yaptı. Beşiktaş, orta sahasının silikliğinin Carrick'in varlığını anlamsız kıldığını görerek bu oyuncuyu kenara çekip iki forvete döndü. Zaten etkisiz, orta saha yuvarlağı dışına çıkamayan bir Tabata karşısında Carrick'in gereği yoktu belli ki. Mustafa Hoca'nın, Ferguson'un Berbatov ve Owen'a dönüp Rooney'i almasına verdiği karşılık akıllıcaydı. Tabata kenara alınıp Tello'nun oyuna girişi daha fazla oyunu diklemesine oynama isteğini gösteriyordu.

Kim girerse girsin rakibin gücü ve kalitesi karşısında etkili olamadı. Beşiktaş'ın tempoya ve yaratıcı oyuncuya ihtiyacı var.

Scholes'un attığı gol bir Manchester klasiği değil belki ama, böylesine dengeli oynamasına karşılık basit bir hata ile bir çuval inciri berbat etmek Beşiktaş'ın tarzı. Kısacası, Manchester 3 puan istedi, Beşiktaş verdi.

Kimi zaman bu kadarı kabullenmeyen bir isyankara ihtiyaç duyarsınız, dün akşam Beşiktaş'ta böyle bir isyankar yoktu. Oyuna sonradan girenlerden ne Yusuf ne Nihat bu rolü üstlendiler.

Enerjisi 90 dakikaya yettiği gün Serdar bu işleri başarabilir mi göreceğiz.

Mustafa Denizli, Ekrem Dağ'dan Ayhan; Serdar Özkan'dan Arda yaratmaya çalışıyor. Yetmiyor, bir de Tuncay'a ihtiyacı var. Ekrem'i Ayhan yapmaya çalıştığına göre, devre arasında Fink'i satıp bir Tuncay bulabilirler.

Beşiktaş'ın en iyi mevkii yine tribünlerdi, bu kez maç sonu skora gösterdikleri olgun davranışla...

Bravo, seyirci takımdan daha esnek ve daha açık görüşlü... o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Beşiktaş, 60 yıl önce de Manchester ile oynamıştı

Okay Karacan 2009.09.17

Memlekette ekonomik sefaletin spor müsabakalarını tıpkı bugün olduğu gibi derinden etkilediği günlerdir. Fert başına düşen gelir 205 dolardır. Takımların deplasman masrafları için Hazine'den devlet yardımı verilmekte, futbol vasıtasıyla içeride halkın moralini ve ilgisini yüksek tutmak amacıyla fedakârlıklar yapılmaktadır.

Dünyada ilk bilgisayar satışa sunulmuştur. Yirmi milyonluk nüfusunun 17 milyonu kırsalda yaşayan Türkiye'nin ise sadece 300 kasabasında telefon bağlantısı vardır. Türkiye'nin dış borcu 373 milyon dolar yani Galatasaray ile Beşiktaş'ın bugünkü toplam borçları kadardır.

Seçim yapılmış, Kore Savaşı çıkmış, cumhurbaşkanı değişmiş ve Türkiye, uluslararası ilişkilerde yeni bir boyuta girmiştir.

Bilhassa Amerika ile bağların güçlü tutulması amacıyla fırsat kollanmaktadır. İçeride olduğu gibi dış ilişkilerde de futbol sihirli değnek gibidir. Amerika'da futbolun gelişimi çerçevesinde yapılan etkinlikler için Türkiye'ye bir davet gelir, temsilin başarısı maksadıyla o dönemin güçlü ekibi Beşiktaş seçilir.

O günlerin yokluğunda takımlar en basit deplasmana gidemezken Beşiktaş, Amerika'ya uçup 1 ay boyunca Amerikan takımlarıyla yaptığı maçları bir beraberlik dışında farklı kazanır, efsane Matt Busby yönetimindeki Manchester United ile New Jersey'de oynadığı ve 6.500 kişinin izlediği maçı çok iyi oynamasına rağmen 2-1 kaybeder.

1950 yazında Türk medyasını işgal eden dedikoduların başında bu seyahatin masraflarının kim tarafından karşılandığı vardır.

Beşiktaş yönetimi ülkeye dönüşte, Türkiye'yi en iyi şekilde temsil ettiklerini ve sadece 5.000 dolar zarar ettiklerini açıklar.

Manchester United maçı öncesi gazetelerde bunun ilk maç olduğu bilgisini okuyunca aslında öyle olmadığını, bir yerlerde yukarıdaki gibi bir hikâye olduğunu hatırlayıverdim.

İnternet üzerinde çok detay yok.

Umarım bize Amerika'dan yazan okuyucularımız bu turne ile ilgili fotoğraf, film veya bir anı olup olmadığı konusunda ilginç bilgilere ulaşırlar. Varsa çok seviniriz...

Körfez pistine mühür vuruldu

fÜlkede Formula 1 organizasyonunun düzenlenmesi amacıyla ultra modern bir pistin inşa edilmesi kararı rahmetli Ecevit hükümeti zamanında alınmış, Tayyip Erdoğan hükümeti tarafından temeller atılarak eser ortaya çıkarılmıştı. Sanayi ülkesi olmaya inancın samimi bir göstergesidir motorsporlarına yatırım yapmak, yani hükümet değil devlet refleksidir. Formula 1'e dahil olma cesareti siyasi görüşleri farklı iki hükümetin fikri takibiyle ya da dürüstçe söylemek gerekirse vizyonuyla gerçekleşmiştir.

Bu sezon seyirci az diye yatırım miktarı bazı spekülasyon seven yazarın diline, kalemine pelesenk olsa da 2005 yılından bu yana yapılan uluslararası organizasyonlar yatırılan paranın, yaratılan prestij ve reklamla geri kazanıldığını gösteriyor.

Pistin inşasının sürdüğü günlerde bir hanımefendi telefonla ulaşip, pist yakınlarında ev almayı planladıklarını ve motor gürültüsünün kendilerini rahatsız edip etmeyeceğini sordu. Cevabım, dünyanın gittiğim hiçbir pistinde civar bölgelerde yoğun yerleşim bölgelerinin bulunmadığı seklindeydi. Olanlar ise zaten motor seslerine senfoni gibi kulak kabartırlardı.

Gülüşerek kapatmıştık telefonu...

Mevzu bu kez F1 ya da İstanbul Park değil, malum F1 pisti Türkiye otomobil ve motosiklet şampiyonalarına yüksek maliyetler nedeniyle ev sahipliği yapamıyor.

Konumuz bir başka pist, motorsporlarının son kalesi Körfez pisti... Bildiğiniz üzere Tuzla pisti sizlere ömür...

Körfez pisti de Kocaeli Büyükşehir Belediyesi tarafından mühürlendi. Sebebi piste 50 metre mesafedeki bir evde yapılan tuhaf (!) test neticesinde gürültü seviyesinin normal değerlerden yüksek (!) çıkması. İstanbul motorsporları kulübüne önce 15 bin lira para cezası verildi. Kulüp parayı ödedi. Sonra önlem alınmadığı gerekçesiyle pist mühürlendi. Türkiye otomobil şampiyonası yaklaşırken, sporcular pisti kullanamıyor. İdare mahkemesine açılan yürütmeyi durdurma davası henüz sonuçlanmadı. Yani Türkiye şampiyonası yapılamayabilir. Hikâye uzun ve garip bir sürü detayı olduğu için girmiyorum.

Kısaca belediye, antrenman ve yarışlar civardaki evleri rahatsız ediyor gerekçesiyle pisti kapatmaya çalışıyor. Spor, gürültü çıkardığı için hüküm giyiyor.

1992'de inşa edildiğinde Körfez pisti ve civarında bir tek konut yoktu. 18 senede pistin üç yanı konutlarla dolunca spor alanına yol görünmüş anlayacağınız. Bu ancak bizim ülkemizde olur. Çamlıca'daki o güzelim futbol sahasını hatırlarım, hatırlamakla kalmıyorum her gün üzerinden geçiyorum arabayla hatta... Bizde böyledir, evler çevreleyince spor alanları yol ya da rant bahanesiyle yok edilir.

Belediye haklı, vatandaş rahatsız oluyorsa, gürültüye neden olan faaliyeti durduracaksınız!..

Sonra oraya park bahçe yapılır zaten!?.

Körfez pisti mi yoksa pistin civarına imar verenler mi suçlu sorusunun cevabını siz okuyuculara bırakarak noktalıyorum.

Özetle durum şudur; 20 milyonluk İstanbul'da milli yarışma ve antrenmanların yapılacağı motorsporları pisti yasal olarak yoktur.

İstanbul Park pistinin kaderi de farklı olmayacaktır. Türkiye'de F1 yapılmasın diye kulis peşinde olanlar muradına erer, 2011'den sonra yarış kalmaz. Sonra evler sarar pistin dört bir yanını. Gün gelir lüks konutlardan birinde oturan hatırlı bir ağabey açar telefonu mühürlenir...

İstanbul Park'ta zaten çıt çıkmıyor, sebep bu olamaz diyorsanız haklısınız.

Siz olacağına bakın..

Haftanın futbol tarifleri

Yaşasın digital kayıt sistemi, dönüp dönüp izliyoruz her şeyi.

O kadar çok kullanılmış ki, erinmeyip not ettim içinde 'futbol'u tarif edenleri. İşte bazı programlarda bu hafta duyduğlarımız ve karşılıkları...

Futbolda her şey var!..

Ne mesela?

Futbol nankördür!..

Ne kötülüğünü gördünüz?

Futbolun adaleti yoktur.

Neyin adaleti var ki?

Futbolda adama cezayı keserler kardeşim...

Hangi suç cezasız kalır ki?

Futbolda iş dalgaya gelmez...

Haklısınız, ciddi olmak lazım!..

Futbol erkek oyunudur arkadaş...

İki kadın vardı bizi izleyen, onları da kaçırdınız.

Futbol laubaliliğe prim vermez...

Zaten garanti paraya oynu-yor, primi ne yapsın!

Futbol, hatalar oyunudur.

Yok ya!

Futbolda ben bilirim demeyeceksin...

Sen bilirsin!

Adam doğru söylemiş, 'Futbol asla sadece futbol değilmiş!..'

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Düzeltemiyorsan, bozulma!

Okay Karacan 2009.09.20

Teknoloji ile günlük konuşma dilinde kullandığımız kelimeler çeşitlendi. Bazen teknolojinin kelime hazinemize yaptığı katkı teknoloji dışı konuları bile kısa yoldan anlatmaya pek yardımcı oluyor. Mesela 'Fabrika ayarları' kelimesi..

Malum Beşiktaş'ın Denizli'nin geldiği günden bu yana üst üste aynı kadro veya dizilişle sahaya çıktığı görülmüş değil.. Yani bir ayar yok. Kayseri randevusu da keza öyle.. Bir ayar var ama arızalı..

Önce tribün; hafta içinde UEFA tarafından haftanın iyi taraftarı seçildiler. Dün gece her üç kişiden ikisi tribünde yoktu. Fabrika ayarlarına döndüler demeye dilim varmıyor.

Niceliklerine bakılmaksızın nitelikli yapıyorlar görevlerini..

Küfür kıyamet bölümleri dışında tabii..

Bu takımın en medyatik en övgüye haiz yüzü onlar, saha içinde asırlık kulübü büyötmeye muktedir olamayanlara karşılık marka değerinin en kuvvetli taşıyıcısı onlar.. Peki tribünün fabrika ayarı hangisi? Salı suare mi? Cumartesi suare mi?

Geçen yazıyı taraftara övgü ve beğeni cümleleriyle bitirdiğimiz için, dün akşamın yazısına da onlarla başladık.

Başlangıçta Şili yorgunluğunu(!) üzerinden atan Tello ile hocanın Arda zannettiği Serdar aralarına orta yuvarlağın sınırladığı çizgilerin dışında pozisyon alamayan Tabata'yı sokarak Ernst'in önünde dizilmişler. Üç bücürlerin önünde iki forvetli olması beklenen Beşiktaş.. Taraftar Tello'nun serbest vuruştan Antalya'ya attığı golden bu yana ağların havalanmasını bekliyor ya, işte şimdi tam zamanı misali bir hücum dizilişi..

Bobo dolaştığı alan, yaptığı işin çeşitliliği ve istekli oyunuyla hedef forvet formatından başka bir şey oynuyor.

Bilekler ısındıkça geçen yılın en çok gol atıp asist yapan ikilisinden Tello ortaya yakın, Bobo sola ve biraz geri çekiyor. Nobre ile Serdar gol üretimine katkı sağlayacak işler yapamıyor. Tabata ise zaten ne hücum organize edebiliyor, ne savunma yapma becerisine sahip..

Gol üretemeden 45 dakika daha katediyor Beşiktaş...

Ve daha beteri ikinci yarı başlar başlamaz Tabata yine arıza yapıyor, Makukula Arıza gol yapıyor. Makukula'nın golünden sonra bazı oyuncu değişiklikleri vardı ama Yusuf'un dışında hissettiren olmadı. Beklerin ileri çıkışı bir iki pozisyon yaratsa da Beşiktaş sıradanlığı bozamadı. Pozisyona girdiler, çok çalıştılar, kovaladılar, şanssızdılar hepsi boş laf.. Bir takım gol atamıyorsa, forveti yok demektir, orta sahası hiç yoktur. Ernst bir tarafa tabii..

Tribünle bitirelim, sahada bir şey olacağı yok. Düzeltemiyorsanız bozulmayın.. Hem siz, daha maça çıkılırken 'aldırma gönöl'ü' söyleyerek hissiyatınızı koymadınız mı ortaya?

Takım büyümüyor, bari siz bozulmayın, mesela küfür işini bırakıp, her maçı salı kalabalığı ile izleyin.

İnönü, Beşiktaş'ın parlamentosudur. Maç bittiğinde yaptığınız o çağırışı ancak çok sesli demokrasiyle muhatabına duyurursunuz..

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Levent Erdoğan aslında ne demek istedi?

Okay Karacan 2009.09.24

Beşiktaş'ın hukukçu yönetim kurulu üyesi Levent Erdoğan'a göre, 6 haftada 12 puan kaybeden takımın hocası Mustafa Denizli aldıklarını geri vererek (!) istifa etmeli...

Açıkça, Mustafa Hoca'nın gitmesi ve giderken aldığı parayı geri vermesi isteniyor. Yönetim kurulu üyesi Levent Bey'in burayı açması lazım.

Bu sene aldıklarını mı, yoksa geçen sene ödenenleri mi kastediyor.

Erdoğan, "Beşiktaş geçen yıl içten dualarını esirgemeyen taraftarın sayesinde şampiyon oldu." diyor?

Yani hocanın hiçbir etkisi yoktu. Dolayısıyla buna başarı denilmemeli.

O halde hoca ne aldıysa hepsini geri vermeli.

Öyle ya şampiyonluğu taraftarın duaları getirdiğine göre, hocaya boş yere ücret ödenmiştir.

Bu arada Beşiktaş'ın 200 milyon dolar civarı borcu varmış, kulüp bunun neredeyse yarısını başkana borçluymuş.

Yine başkan giderken bu parayı yeni gelecek yönetimden isteyecekmiş, Levent Bey'in mantığıyla bakınca Yıldırım Bey'in de boşuna para harcadığı ortaya çıkıyor.

Taraftar dualarla iki kupa aldırıldığına göre, kulübün sadece taraftara borcu var.

Zaten Levent Erdoğan'a göre, başkan Yıldırım Demirören de istifa edip gitmeli. Yalnız burada verdiklerini alarak(!) gitmeli şeklinde bir ibare yok...

Nerede görülmüş, teknik adamın şampiyon yaptığı takımdan aldığı parayı geri vererek istifa etmesi? Hangi hukuk sisteminde böyle bir sözleşme yapılıyor?

NTV'ye yaptığı açıklamayı tekrar tekrar dinleyince aslında şöyle demek istediği sonucuna varılabilir.

"Geçen sene rakiplerimiz kötüydü, taraftarın iteklemesi ve şansın yardımıyla şampiyon olduk. Bu sene takke düştü kel göründü. Hocanın bu yıl tazminat talep etmeden ve alacaklarını istemeden ayrılması gerekir.

Başkan da suçludur. O da verdiklerini geri alarak (!) istifa edip gitmelidir."

Açıklamayı defalarca dinleyin, başka bir tercüme yapamıyor insan...

Levent Bey istifa etmediğine, ortaya attığı fikri takip ederek kötü gidişe gerçekten üzüldüğüne taraftarı ikna edemediğine ve yönetim tarafından ihraç edilmediğine göre, aslında başkana borcunu ödeyin gitsin demek istemiştir.

Bir karışıklık olduğu kesin...

Son söz; Beşiktaş taraftarının tribünde 'duayen' olduğunu biliyorduk ama nefeslerinin bu kadar kuvvetli olduğunu kestirememiştik.

PAUL SCHOLES, AURELIO VE CHRISTIAN

Paul Scholes kupayı kaldırdıkları 2008'de Şampiyonlar Ligi yarı finalinde Barcelona'ya bir gol atmıştı. Bu yıl ise, Şampiyonlar Ligi'nin açılış maçında Beşiktaş'a attı. İki gol arasında uzun bir süre olabilir ama ikisi de son derece değerli. Sarı kafalı çocuk aslında attığı gollerden çok, kendisine verilen hücum ağırlıklı orta saha özelliği ile dikkat çeker.

Kart görmeye yatkın agresif karakteri eleştiri alır. United takımının en eski isimlerinden birisidir ve takım bugün dünya çapında işler yapıyorsa onun katkısı büyüktür. En önemli özelliği asla top kaybetmemesi, hücum bölgesine isabetli servis kapasitesidir. Ferguson'un takımından ne yıldızlar geldi geçti. O değişmedi. Ferguson bugünlerde onun mayasından Carrick ile Fletcher'ı yaratmaya çalışıyor. Yani o bir damızlık...

Bu yılki istatistikleri son derece ilgi çekici mesela, Birmingham maçında kullandığı 100 topun 97'si, Wigan maçında 41'de 40'ı, Tottenham maçında 49'da 47'si isabetli... 200 topun sadece 6'sını hatalı kullanmış...

Ortalama hep aynı yüzde 3, bilemediniz yüzde 4 top kaybıyla oynuyor.

Scholes tipi oyuncular çok önemlidir. Eskiden Roy Keane benzer işler yapardı Manchester'da..

Aurelio'nun gidişiyle Fenerbahçe'nin farklılaşan durumunu Maldonado ve Josico girişimleriyle onun yerini kapatma çabasını biliyoruz.

İkisi de Aurelio'nun yerini tutamamış, yan paslarda isabet, ileri toplarda felaket işler yapmışlardı.

Rakamlar Christian'ın da Aurelio'nun yerini tutamayacağını gösteriyor. Alan ölçüm grafiklerine göre Aurelio Christian'a göre 7-8 metre ileride oynuyor.

Pas isabet oranları aynı, farkları hücum bölgesinde ortaya çıkıyor. Aurelio son sezonunda rakip alana maç başına ortalama 24 top atmış. Christian'ın bu yıl 6 maçtaki ortalaması 15...

Aurelio'nun son senesinde rakip alanda topla oynama ortalaması maç başına 17 iken, Christian 6,5'te kalmış...

Görünen o ki Christian hem daha geride hem hücum bölgesinde az aktif...

Christian'ın Maldonado ile Josico'dan iyi olmak için potansiyeli olabilir. Ancak Aurelio olmak biraz zaman meselesi...

Daum 'hayalimdeki Fenerbahçe için 2 yıl gerekiyor' derken atmıyor anlaşılan.

CSI SİNGAPUR

Hafta sonu Formula 1 kumpanyası Singapur'da sahne alıyor. Gözler bitime 4 yarış kala şampiyonluğun iki adayı Brawn pilotları Jenson Button ile Rubens Barrichello'ya çevrili... Manşetlerde ise Singapur 2008'deki hileli kazanın kahramanlarına verilen cezalar var.

Geçen yıl koşulan tarihin ilk gece yarışı Renault F1 takımı patronu Briatore tarafından yapılan karanlık bir plan neticesinde Fernando Alonso'ya hak etmediği bir birincilik getirmişti.

Hatırlayalım, Briatore Nelson Piquet jr'dan yarış içinde uygun bir zamanda güvenlik aracının piste girmesini sağlayacak bir kaza yapmasını ve böylelikle Alonso'yu birincilik kürsüsüne çıkarmaya yardım etmesini istemişti.

Piquet bu isteği yerine getirmiş, yarışta güvenlik aracı piste girmiş; Alonso, takım önceden pit hazırlığını buna göre yaptığı için kolaylıkla birinciliği almıştı.

Bu sezon ise berbat bir performans gösteren Piquet takımdan kovuldu. Piquet ile Briatore arasında basın yoluyla sert tartışmalar yaşandı ve geçtiğimiz günlerde genç pilot FIA'dan koruma isteyerek olayları itiraf etti.

Piquet'nin otomobilinden alınan telemetreler de kazanın hileli olduğunu kanıtlayınca Renault suçu kabul etti. Takım patronu Briatore ile teknik direktör Pat Symonds kovuldular.

Hafta başı toplanan konsey Renault'yu 2012 sezonundan itibaren iki yıl F1'den men etti. FIA takım çalışanlarının haklarını korumak, F1 izleyici sayısı ve sporun marka değerini düşürmemek için bu erteleme kararını aldı.

Renault takımı ucuz kurtuldu. Muhtemelen 2 yıl içinde F1'deki yapısal değişim sayesinde takımın cezası yavaş yavaş irdelenip sonunda kaldırılacak ya da paraya çevirilecek. Renault, F1'de takım yarıştırmak dışında bazı takımlara motor sağlıyor. Ayrıca birçok motorspor aktivitesinde Renault yatırımları var.

Bu olayda faturayı ödeyen, skandalın planlayıcısı Briatore oldu.

F1 en renkli adamını ilelebet kaybetti. Briatore'nin aldığı ceza bununla kalmayacak. İngiltere Championship'te oynayan QPR takımının ortaklarından olan Briatore'nin durumu İngiltere Futbol Federasyonu tarafından inceleniyor. Muhtemelen futboldan da men cezası alacak.

Hileli kaza emri vererek, hem pilotunun hem diğer yarışçıların hem de pist görevlisi ve hakemlerin hayatını tehlikeye attığı gerekçesiyle Singapur yasalarına göre suçlu durumuna düşen Briatore'nin yargılanması bile gündemde..

Özetle F1 bu hafta olay yerine gidiyor.

Son yıllarda yaşanan skandallar can sıkıcı boyutlara ulaştı. 2007'de McLaren takımı Ferrari'ye ait bilgilerin çalınması nedeniyle 100 milyon dolar para cezası almıştı.

Geçen yıl FIA başkanı politik figürler taşıyan seks skandalı ile manşetlere konu olmuş, uzun süre istifası istenmişti.

Bu sezon yine McLaren bu kez FIA'yı Hamilton-Trulli olayında yalan beyanlarla kandırmaya çalışıp yakalanmış, üç yarıştan men cezası almış, bu ceza da şartlı ertelenmişti. Bu operasyon, McLaren patronu Ron Dennis'in F1 padokundaki ağırlığına son noktayı koyan olay olmuştu.

Bir başka skandal da FIA-FOM kriziydi. F1'i çökertme riski taşıyan muhalif tavır aylarca kamuoyunu tedirgin etmişti ve bu krizin baş aktörlerinden biri de Briatore'ydi.

Şimdi F1 padoğunda ne Briatore, ne McLaren patronu Ron Dennis var. FIA başkanı Mosley ise, gelecek ay veda ediyor.

Telsiz konuşmaları telemetri grafikleri FIA'nın yazılımları ve intikam itirafçıları her türlü hile ve yalanın anında yakalanacağını gösteriyor.

Yine de yüzlerce karanlık yarış hikâyesinin bir yerlerde gizli olduğunu, zamanı gelince ortaya çıkacağını tahmin etmek güç değil. Yeter ki birileri istesin...

Bir keresinde Briatore F1 ile futbolu kıyaslarken, F1 takımının futbol takımından 10 kat maliyetli olduğunu söylemişti.

Bu kadar büyük para ve bu kadar büyük bir kazanma hırsının barındığı yerde...

Bir CSI durumu da var anlayacağınız...

*CSI : Suç mahalli araştırmayı konu alan Amerikan dizi filmi serisi

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Liman şehirleri kupası Hamilton'ın

Okay Karacan 2009.09.28

Yılın en uzun süren, en yavaş ve en keyifsiz yarışını Lewis Hamilton zaferle noktalarken, Glock ile Alonso'nun ilk podyum zaferleri ve tabii ki Button'ın ikiz kardeşi gibi kendisine yapışan şansına ya da takımın teveccüh gösterdiği adam oluşuna şahit olduk.

Hamilton Monaco'da sıralama turları talihsizliği yaşamasa birinci olabilirdi. Bir başka liman şehri Valencia'da yine pit alanı şanssızlığı onu ikinci sıraya itti. Bu kez Singapur limanında şans ondan yanaydı. Abu Dabi'de ne yapar bilmem ama bu yılın Liman Şehirleri kupası onundur.

Singapur'da rutin geçit resmini değiştiren tek şeyin güvenlik aracının piste girmesi olduğu yine kanıtlandı. Geçen hafta Singapur 2008'de Piquet'ye hileli kaza emri verdiği için F1'den men edilen Flavio'nun ne kadar zeki olduğunun bir ispatı gibiydi..

Yok yok burada doğru dürüst izlenebilir F1 yarışı olmaz...

Dünya finans merkezlerinden Singapur F1'in tek gece yarışı olarak sunduğu görsel şov dışında pist özelliklerinin hiçbir heyecan vaat etmediği limanıyla bu sporun doğuş dinamikleri içinde yer alan amatör spor ruhunun bir parçası asla değil..

Yüzlerce çok katlı gökdelen, milyonlarca dolar değerinde tekneler ve ihtişamlı markalar durağı Singapur, Ardenne Dağları'nın eteklerindeki tabiatın içine sokulmuş buz gibi SPA'yı, orta Fransa'ya işlenmiş oya gibi Magny-Cours'u, havadaki her parça oksijenin içinize yarış heyecanı doldurduğu Silverstone'u tutmaz. Monaco'ya özenilerek icat edilmiş liman pistlerinin neresinden bakarsanız bakın, ihtişamlı görüntüleri dışında F1'in gerçek kokusunu duymaz, silüetini göremezsiniz.

Monte Carlo Formula 1 ile yoğurulup, F1 tarihine mal olmuş sokaklarıyla F1 için ne kadar önemli bir mücevher ise, sırasıyla Valencia, Singapur öylesine taklit takılar..

Korkarım Abu Dabi ile liman şehirleri yarışları saçmalığına bir yenisi eklenecek.

Belki endüstriyel futbol kadar itici gelmiyor ama, endüstriyel Formula 1'i tanımlayan her yeni piste şüpheyle bakmışımdır.

Valencia varsın futbol takımıyla caka yapsın, Singapur finans merkezi kalsın, Abu Dabi başka bir şey olsun ama F1 arenası olmasın mümkünse..

Avrupa Birliği yasaları ve ekonomik kuralları fırsat kazançlarını sınırladıkça F1 sınırlarını doğu'ya taşıyor ve Singapur bu politikanın kısır ayaklarından biri sadece..

Kimsenin heyecan içinde 'şimdi ne olacak?' diye meraklanmadığı bir yarış geride bıraktık. F1'i dikkatle takip edenlerce Brawn ve Maclaren'in liman şehirlerindeki geleneksel başarısına bir yenisini ekleyeceği tahmin ediliyordu.

Hamilton kimseyi yanıltmadı. Malumunuz bu tip geçiş imkanı tanımayan yavaş pistler geçit resmi kıvamında yarış sunarlar ve Singapur aynen öyle oldu. Esas heyecan sıralama turlarında yaşanır, grid sıralaması yarış sıralamasının bir aynası olur. Neredeyse öyle oldu.

Barrichello'nun kazasıyla sıralama turlarındaki diziliş büyük ölçüde değişmişti. Seans erken kapanınca bu yıl Monaco ve Valencia'da kazanabileceği yarışlarda yanında olmayan şans Hamilton'a gülmüştü.

Pistin yakıt yükü hesabıyla en hızlı otomobilini kullanan Hamilton kolay bir birincilik aldı. Brawn pilotları arasındaki yarış eski model bir taktik cinliğiyle Button kazandı ve şampiyonadaki puan farkı 15'e çıktı. Eğer Barrichello ile Button Weber'in kazası sırasında 1 ve 2'nci sıralarda olsa takım Barrichello'yu pite çağırıp Button'ın arkasına düşürse büyük kıyamet kopardı.

Şimdilik kopan küçük kıyamet.. Brawn rekabetinde takımın Button'ı istediğini hissettik. Button hata yapmazsa şampiyondur, tebrik ederiz..

Avrupa saatleri ile yarışmaya bünyesi alışkın F1 pist ekibi Singapur'da gece mesaisi yaptığı için olsa gerek, negatif enerjili bir 2 saatlik yarış izledik.

Ferrarilerin berbat performansı, Redbullların iki farklı uçta gidip gelen çizgisi ve en garip'i ne yaptıkları hakkında kimsenin bir şey anlamadığı Toyota'nın ikinciliği ne kadar tuhaf bir pistte ve aslında ne kadar tuhaf bir sezonda olduğumuzu gösteriyor.

Japonya yarışı sezonun en iyisi olmaya aday, şimdiden haftaya pazar sabahı erken kalkamaya hazırlayın kendinizi...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Formula 1, Türkiye'den cevap bekliyor

Okay Karacan 2009.10.01

Formula 1'in ticari haklarına sahip CVC Grup'un CEO'su ve İstanbul Park pistinin işletmecisi Bernie Ecclestone'un çalışma ofisinden geçen günlerde çekilen bir faks TC Devlet Bakanlığı'na ulaştı.

Ecclestone sezonun son yarışı Abu Dabi Grand Prix'si için Türkiye Cumhuriyeti spor bakanına bir davet mektubu göndermişti.

Malum Formula 1 dünyası Körfez sermayesinin sınırsız gücünün kanatları altına giriyor. Bahreyn 2004'te F1 takvimine dahil olmuştu. Bahreyn'in ardından bir başka Körfez şehri Abu Dabi'de son rötüşları yapılan Marina Bay pisti muhteşem bir açılışla Monaco, Valencia ve Singapur gibi F1'in liman pistleri arasındaki yerini alacak.

Bakan Faruk Özak davete icabet ederse, kendisini ve beraberindekileri F1 dünyasının en büyük gösterisi bekliyor olacak. Bay Ecclestone ticarî anlaşmalarını titizlikle yapmasıyla bilinir. Türkiye'ye ilk geldiklerinde "100 yıl buradayız." demişti. Sonra "İstanbul Park işletmeciliği, imzaladığım en kötü ticari anlaşma oldu." açıklamasını yaptı.

Muhtemelen Abu Dabi'de Türkiye Grand Prix'sinin kaderi belirlenecek.

İstanbul 7 yıllık bir anlaşma yapmıştı. Bu süre 2011 yılında sona eriyor. Yıllık 13,5 milyon dolar ödüyoruz. Yeni anlaşma için Bernie daha fazlasını talep ediyor ve teklifini hükümete iletti. Henüz verilmiş müspet veya menfi bir cevap yok.

En kısa sürede 2012 ve sonrası için karar verilip anlaşmanın imzalanması gerekiyor. Bulgaristan kolları sıvadı ve 2 sene sonra F1'e ev sahipliği yapmayı planlıyor. Eğer kısa sürede net cevabımızı vermezsek, Balkanlar yarış izlemek için İstanbul yerine Sofya'ya akın edecek. Avrupa Birliği üyesi Bulgaristan için ülke imajına F1'den daha büyük katkı yapacak bir şey olamaz. Çok nazlanırsak F1 uçup gidecek, ha F1 giderse İstanbul'un bir prestij sorunu olmaz tabii ki, aslan gibi ışıldar durur yine.. Lakin bu kadar yatırım yapmışken geri dönersek inandırıcılığımızı kaybederiz.

Ülke en az bir 5 yıl daha yatırımı tamamlamak adına takvimde kalmalı.

Bay Ecclestone, Bakan Özak'a konuyu açıp, kesin bir cevap için tarih isteyecektir. Umalım ki, seyirci sayısı ile ilginin düştüğü sonucuna varılan F1 maceramızı erken terk etmeyelim. Bu ülkenin gençleri ve otomobil sanayi F1 sahibi olmayı sonuna kadar hak ediyor.

Bakan'ın ziyaretinden iyi haberler bekliyor olacağız. Gerçek bir sporsever olan Faruk Özak şimdiye kadar eksik yapılanları tespit edip, gelecek 5-7 yıl için daha fazlasını yapmak ve yaptırmak iştahıyla yeni sözleşmeye imza atılacağını açıklamalı.

Malezya'nın 1999 yılında F1 düzenleyen ilk İslam ülkesi olmasının üzerinden 10 yıl geçti. Bu süre içinde belki büyük bir seyirci topluluğu yaratmadılar ama Malezya'nın bir modern sanayi ülkesi olarak algısını güçlü tuttular. Bahreyn, Singapur ve şimdi Abu Dabi bu işin içindeler, Hindistan geliyor..

Doğu bir Batı oyunu olan Formula 1'i kucaklıyor.

F1 pisti üzerindeki uluslararası açılımın bir ayağı olarak kalmalıyız.

Bu sene kurumsal alıcıların ellerini ceplerine götürmediği kısır sezonda Türkiye'de 30.500 bilet satılırken, dünya şampiyonu pilotu sponsorları ve iyi sayılabilecek bir geçmişi olan Barcelona'da 46.000 bilete para ödendi.

Aralarında büyük farklar olan iki ülkeye 15.000 bilet ayırıyor. Dünyanın her yerinde kurumsal alıcılar aradan çıkınca gerçek bilet talebi ortaya çıkmış oldu aslında. Özetle bu ülkede bu parasızlıkta F1 izlemek için para ödemeye hazır 30.500 kişi varsa devam etmek doğru harekettir.

Gözümüz kasım başında koşulacak son yarış için Abu Dabi'de, kulağımız gelecek haberde olacak.

Umarım hükümet, karar öncesi çalışmayı çok yönlü yapar.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kazanan Sebastian, alkışlanan Trulli San* Markalar şampiyonu Ross Brawn!

Okay Karacan 2009.10.05

Üç yıl sonra yeniden Japonya Grand Prix'sine kapılarını açan Suzuka'da gözler Brawn takımı pilotlarının birbirleriyle yapacağı yarıştaydı. Honda firmasının sahibi olduğu Suzuka büyük düellolara sahne olmuş, unutulmaz yarışlar tarihe geçmişti.

Seksenlerin sonundaki Senna-Prost savaşları, 90'ların sonundaki Hakkinen-Schumacher kapışmaları mesela... Atmosferi yüksek bir takım içi düello beklerken, silik bir puan dilenciliği sundu Brawn ikilisi..

Button ile Rubens sıralama turlarındaki yetersiz performansları ve aldıkları sarı bayrak cezaları nedeniyle ancak orta sıralarda yarışıp 7 ve 8'nci olabildiler. F1'in dağıttığı iki madalyadan birisi artık sahibini bulmuştur. Yılın pilotunu Brezilya ya da Abu Dabi'de öğreneceğiz. Toyota'ya ülkesinde ikincilik getirerek tüm Japonya'yı ayağa kaldıran Jarno Trulli, 'San' olmayı hak etti. Pistin hızlı, gözüpek, gelecek vadeden küçük delikanlısı Sebastian Vettel ise damalı bayrağı ilk sırada geçerken Alonso'dan sonra pilot piyasasında anahtar ismin kendisi olacağını ispatlıyordu.

Yukarıdaki başlıkta bir yanlışlık yok. Brawn-Mercedes F1'deki ilk yılında markalar şampiyonluğuna ulaştı. Tamam matematiksel olarak son iki yarıştan en az yarım puan almaları gerekiyor ama mantık olarak tersinin gerçekleşmesi pek mümkün değil. Takımı sezon başında Honda'dan devralan Ross Brawn'ın ilk yılında bu müthiş başarıya ulaşması kısaca geçirilecek bir hikâye değil. Sezon başında teknik kural kitabının tolerans sınırlarını çok iyi tahlil eden Bay Brawn, bu teknolojik şovun içindeki minik zekâ kırıntısının bile sonuca ne denli etki ettiğinin canlı kanıtıdır.

Takımı Brawn'a satıp maliyetleri kısarak dünya krizini hasarsız atlatmayı planlayan Honda şimdi büyük bir tanıtım kanalını, markasını zıplatmaya böylesine yaklaştıkça elinden kaçırmanın acısını daha çok çekiyor.

Suzuka geçmiş yıllardaki gibi efsane bir yarışa ev sahipliği yapmadı. Bir F1 yarışından fazlasını bekleyenler için kısır bir gösteriydi. Redbull otomobilinin Suzuka karakterindeki pistlere uygun bina edildiği noktasından yola çıkarak podyum yapacağı belliydi. Hamilton'ın Vettel'i ilk turda geçebileceği tahminleri Vettel'in muazzam hızı nedeniyle tutmadı.

Sezonun en konsantre olduğu yarışında Toyota, Trulli'yi müthiş bir taktik dehayla Hamilton'ın önünde ikinci yaparken Japon F1 izleyicilerinin tamamen doldurdıkları tribünlerde olan bitenden duydukları memnuniyet görülmeye değerdi.

Yılın takımı Brawn GP bu sezon şimdiye kadar tüm yarışlarda puan almayı başardı. Brezilya'da Button şampiyonluğunu ilan edebilir. F1 sever için şampiyonluğun son yarışa kalması tercih sebebidir ve umarım öyle olur. Birçoklarına göre sıkıcı ve renksiz sezon bir ay sonra bittiğinde F1 tarihindeki yerini mutlaka alacak. Ne varki geçen hafta koşulan Singapur yarışından sonra Japonya Grand Prix'si de F1 izleyicisi için çok anımsanacak yarışlar listesine giremeyecek. o.karacan@zaman.com.tr

*San: Japoncada isimlerin sonuna gelen ve 'Saygınlık' ifade eden ek.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Futbol topu buz tutmadan

Okay Karacan 2009.10.07

Dünya kupaları, Avrupa futbol şampiyonalarını yerinde izlemiş birçok meslektaşım Almanya'nın en iyi organizatör ülke olduğu konusunda neredeyse hemfikirdir.

Ülkenin her köşesinde aynı sosyal kurallar geçerli, şehirlerin trafik işleyişinden kuruluş mantığına kadar pek çok olgusu tıpa tıp aynıdır.

Misal, yabancısınız, Hamburg'da otelinizde uyanıp pencereden baktığınızda ne görüyorsanız, Köln ve Berlin için aynı şeyler geçerlidir. Simge yapılar ayırır şehirleri birbirinden o kadar. Hatta Mehmet Demirkol, bu düşüncesinin ciddiyetini temsilen tüm uluslararası yarışma ve turnuvaların Almanya'da yapılması gerektiğini söyler.

2006 Dünya Kupası son tecrübemizdi. Gördüğümüz gezdiğimiz, hayranlığımız bir yana bize fikren katkı yapan en önemli şey aylar sonra bir minik gazete haberinden öğrendiklerimizdi. Dünya Kupası organizasyonundan büyük kâr edilmiş, Alman Futbol Federasyonu 125 milyon Euro civarındaki bu parayı ülkede kadın ve okul futbolunun geliştirilmesi için gerekli yerlere aktarmıştı. Bir nevi gelecek ve cinsiyetler arası ekonomik açılım paketi..

Güvenilir kaynaklar şu anda kasasında harcanmaya hazır en fazla nakit bulunan altıncı federasyonun TFF olduğunu söylüyor.

Harcama planlarını ve miktarını bilemem ama, ülkenin yeşil zeminde ayrıştırılmaya çalışıldığı bu dönemde TFF Muş, Tunceli, Mardin, Ağrı, Siirt ve diğerlerini oyuna sokmak için parlak projeler üretemez mi?

Öyle ya bizim ülkede sabah uyanıp camdan baktığınızda İstanbul'da mısınız, Tunceli'de misiniz hemen anlaşılır.

Ayırmaya çalışanlara karşı futboldan daha sağlam tutkal olabilir mi?

Geçenlerde tesadüfen öğrendim. Bingöl'ün Kiğı ilçesi, hemşehrileri işadamı Abdullah Kiğılı'dan utana sıkıla bir talepte bulunmuşlar.

Fabrika, mağaza, okul falan değil; sadece bir kapalı halı saha..

Kar ilçeyi esir aldığında buzların çözülmesini beklemeden top oynayabilmek için..

Türk futbolunun organizasyon şemasını ve DNA'sını çok iyi bilen, bugünlerde Fenerbahçe kulübünde Fenerium mağazalarından sorumlu yönetici olan Abdullah Kiğılı, ikiletmeden hemşehrilerinin dileğini yerine getirmiş.

Ramazan Bayramı'na, bilemediniz 29 Ekim'e yetişmesi bekleniyordu.

Ne fark eder ki, ha Ramazan, ha 29 Ekim, esas bayram kar yağınca yapılacak.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

You forever walk alone (Sonsuza dek yalnız yürüyeceksin..)

Okay Karacan 2009.10.08

Ankaraspor'un düşürölme haberi cep telefonuma salı akşamı geç saatlerde geldi.

İlk cep telefonumu aldığım hafta sonu Erdoğan Arıkan'la Ankara'da Keçiöregücü'nün evinde oynadığı bir maça gittiğimizi hatırlıyorum. Birinci lig maçlarında görevimiz olmadığından hafta sonu Ankara'da bize en uygun eğlenceydi maça gitmek. Teknolojinin son ürünü cep telefonlarıyla sık sık spor servisini arayıp diğer maçlardaki durumları öğrenirdik.

Ne kolaylıktı ama!..

Futbola pek inanıyorduk o zamanlar herhalde...

Keçiöregücü, adı Melih Gökçek'in günün birinde birinci lige çıkaracağı takım olarak geçiyordu.

Zaman nasıl akıp geçmiş, şimdi bilmem kaçınıcı telefonumu dünyanın bilgisine ulaştırken kullanabiliyorum. Bu arada Melih Gökçek değil, Gökçekler Ankara'nın gerçek futbol markası Ankaragücü'nün sahipleri artık.

Siyasetin değil, futbolun marka yaptığı takımın sahipleri.. O bizim eski TRT'cilerin yıllarca adının önünde zoraki telafuz ettiğimiz MKE'den çok kulübün emektarı Aslan amca ile özdeşleştirdiğimiz başkent gücünün..

Haliyle mevzubahis olan futbol ise, Ankaragücü Ankaraspor'dan çok ötedir.

Daha çok temsil eder Ankara'yı Ankaragücü forması..

Yine de bir yığın acıdır Ankaraspor'un alt lige düşürölmesi ansızın, yapayalnız..

Ankaraspor Ankaragücü konusu çok politize, sosyelize ve kritize edildiği için üzerine tuğla yığmanın pek gereği yok.

Düşürölme kararının çıkmasıyla cep telefonumdan Ankaraspor resmi internet sayfasına uğruyorum.

Site günler öncesinde terk edilmiş, bir basın açıklaması girilmiş son olarak.

Üst sağ köşede sırasıyla Türkiye, Britanya, Almanya ve Portekiz bayrakları yer alıyor.

Tarihçe bölümünün son cümlesi "Ankaraspor Türk futbolunu dünya çapında tanıtmayı ilke edinmiştir." diyor.

CAS sayesinde tanıtacağı kesin görünüyor.

Ankaraspor'un meğer üç dilde yayını varmış, yazık olmuş diyerek birer birer tıklıyorum bayrakları..

Boş sayfalar açılıyor ardı ardına..

Tabelada kalmış başkentin beynelmilel iddiası..

Belki taraftar köşesinde bir sitem, bir isyan, bir veda mesajı vardır umuduyla son bir tık...

"Açılıyor....."

"kayıt bulunamadı."

BOMBOŞ...

Kimse ne uğramış, ne dert etmiş; kendine soyu tükenmiş Anadolu leoparını simge seçen Ankaraspor'u.. Sonra da siyahlara bürünüp, 'Gözünüz aydın' sloganıyla tepkisini ortaya koymuş.

Her şey bomboş bir hayalmiş..

Asla yalnız yürümeyeceksin evreninde bir "You forever walk alone" bestesiymiş Ankara leoparı...

B PLANI DİYALOGLARI

2008 Şampiyonlar Ligi yarı final ikinci maçı öncesi Barcelona, Manchester United deplasmanına çıkıyordu. Golsüz biten ilk maçta Barça iyi oynamasına rağmen avantajı elde edememişti. Ligde Deportivo'ya 2-0 kaybettikleri maçın ardından çıkacakları United randevusu takımın ligdeki berbat gidişini telafi etmek için tek yoldu.

"B planı" muhabbeti ilk kez o hafta yapıldı. Deportivo hocası Lotina, 'Rijkaard'ın B planı yok' demişti. Hep tek son vuruşçu forvetle oynuyorlardı. Bunu değiştirmek için Arjantinli Maxi Lopez transfer edilmişti ama Rijkaard'dan forma alamamış, aldığında yeterli olamamıştı. Lotina'ya göre, Barcelona çok çabuk çözülecek bir takımdı. A planını doğru uyguladıklarında yenilmesi imkânsızdı. Mükemmel işleyen A planının anahtarları ise kornerler ve serbest vuruş golleri idi. Lotina aylardır takımın serbest vuruş ve korner golleri bulamadığını Manchester'ı elemek için ihtiyaç duydukları şeyin bu olduğunu söylüyordu.

Gerçekten de Barça bir senede serbest vuruştan 3 gol bulabilmişti. Ronaldinho ile birlikte duran topların sihri terk etmişti Barcelona'yı..

Barça, United'a 1-0 kaybedip elendi. Kaleye attıkları 18 topun üçü isabetliydi ancak. Topla çok oynayıp tıpkı ilk maçta olduğu gibi tabelaya yansıtamamışlardı. Rijkaard sezon sonu ayrıldı.

Türkiye'de "B planı yok" iddialarıyla 8'inci haftada tanıştı.

Küçük bir detay veriyorum, United maçı öncesi medyanın B planı önerisi Ronaldinho rolü için altyapıdan yetişen "Bojan Krkiç" olmuştu.

Lotina'nın değerlendirmesi müthiş doğru, o dönemin tüm Barcelona maçlarını izleyip anlattığım için biliyorum.

Arda'nın köşe vuruşları ve serbest vuruşlardan attırdığı üç golü anımsayın; Tobol, Gaziantep ve Beşiktaş maçlarındakiler birbirinin neredeyse aynı. Mesela, Arda'nın Beşiktaş maçında kornerden Sarp'a 2'nci dakikada attırdığı gol olmasa işler o kadar kolay yürür müydü?

Çözerseniz attırmazsınız. Ronaldinho hadisesinden sonra takıma Gudjohnsen ilave edilmiş, güya forvet özellikli İzlandalı hiçbir derde derman olamamıştı.

Rijkaard haklı, iki forvete geçerseniz her şeyi yenilemek lazım. Bu yüzden Galatasaray'ın Rijkaard sistemini başarıyla uygulaması için duran topları iyi kullanan adamlarla duran topları gole çeviren adamlara birlikte ihtiyacı var..

Tüm yükü Arda tek başına çekemeyeceğine göre, B planı ikinci Arda olmalı..

Sezon başında bir Emre Çolak vardı mesela...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Mesele değil

Okay Karacan 2009.10.11

Her basın toplantısında "o cümleyi" mutlaka kullanıyordu. İlk maç, ikinci tur, çeyrek final... Hep hatırlatıyordu..

Çoğunda hazır bulunan yabancı gazeteci artık dayanamadı ve sordu.

Bütün konuşmalarınızda neden sürekli "48 yıl sonra katıldığımız Dünya Kupası finallerinde..." ile başlayan cümleler kuruyorsunuz?

- ...?

Orada ne cevap verdiği değil, oraya giderken, oradan dönerken söyledikleri bizi ilgilendiriyordu.

"Bana göre bu başarı bugünün başarısı değildir. 1996'da katıldığımız ilk Avrupa Şampiyonası ardından 2000 ve işte Dünya üçüncülüğü. Bu bir hizmet yarışıdır. Bizden önce başkaları hizmet etti. Bugün de biz ediyoruz, bizden sonra başkaları olacaktır."

Dün saatler 20.15'i gösterdiğinde Bosna durumu 2-0 yaptı ve bundan sonraki hayatımızın ilk günü başladı.

Hizmet yarışında bir turun sonuna gelindi.

Yeni bir turun başlangıç ışığını bizim için Bosna yaktı.

Bizden sonra başkaları olacaktır'ın startıydı.

Kısa yoldan "go home" kesinliğinde teşhis koyamayız. Süreci kabullenip suskun asla kalamayız.

Fatura'yı hoca'ya kesip, kolayca içinden çıkılmayacak kadar derin bir mesele bu.

Hoca'yı savunup, fırçayı topçuya atacak, şanssızlığa bağlanmayacak kadar sığ bir mesele!..

Ligimizde 45 ülkeden 121 futbolcu top oynuyor. Yüzde 98'i sıradan futbolcular, onların katılımıyla kulüplerimiz Avrupa'yı titretmiyor. Bırakın Avrupa'yı ligin kalitesini yükseltmiyor. İçlerinden sadece birisi, adını Mehmet koyup sahaya sürdüğümüz adam tüm elemeler boyunca yokluğuyla bize Afrika bileğine mal oldu.

Bir Önder için az mı kavga ettik?

Alın size Önder..

Bir Mesut için az mı kıvrandık?

Önderli ama Mesut değiliz..

Mesele hoca meselesi değil, bir Mehmet, bir Mehmet daha ve bir Mehmet daha meselesi değil mi?

Sadece topçu üretmek yetse ne âlâ, sistem üretmek gerek pek âlâ..

Mesele saplantılı kendini beğenmiş, hadi yumuşatalım Dünya'nın kendi çevresinde döndüğünü zanneden tuhaf yayıncıların meselesi değil mi?

Kendi liglerinde Dünya'nın bir numaralı Derby'si saklı sananlar, memleketin tüm hocalarını aynı tartıya çıkaranlar, kulüp başkanlarını haberin gerçek kaynağı görenlerin meselesi değil mi?

Tribünleri savaş alanına çevirenlerin, kongreleri hizipleyenlerin, kulüpleri borçlandıranların, yaptıkları yanlarına kalanların değil mi? Gerine gerine, mesela Almanya liginin sıradan; Türkiye liginin klaslardan biri olduğuna inandırmaya çalışanların meselesi değil mi?

Rekabete üç büyük dışında birilerini, güçlü koltuklara bir-iki kuvvet dışında kimseyi layık görmeyenlerin meselesi değil mi?

Bu mesele çarpık futbol yapımızın değil, hâlâ bu yapıyı savunanların, hâlâ durumu düzeltemeyenlerin meselesi değil mi? Dünya Kupası'nda yine Brezilya'yı, İngiltere'yi ve hatta belki de Mesutlu Almanya'yı tutmayı mesele etmeyin..

Dünya kupasına zaten 48 yılda bir gidebiliyoruz..

Mesele değil!!!

o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Güç sende artık

Okay Karacan 2009.10.15

Federasyon Başkanı ile Milli Takımlar Sorumlusu dünya çapında yetenek ve ağırlığı tartışılmayacak bir teknik adam getireceklerini, takımın yıldızı Arda Turan gönlünün yerli teknik adamdan yana olduğunu söylüyordu hakem ilk düdüğü çalmadan önce kendilerine uzatılan mikrofonlara...

Terim ise, haklı olarak "daha istifa etmedim ki" ile "veda" kelimesiyle başlayan hareketliliğe olan kırıncılığını hissettirmişti. Oyuncu-teknik adam-Federasyon üçgeninde tanımlanmış olmasa bile algılanan bir çelişki hissediliyordu. İlk golü attığında Milli Takım, Terim son derece sakın ve kendisine has orijinal gol sevinçlerine benzemeyen mağrur bir duruşla alkış tutuyordu... Keşke 2005 yazında Bulgaristan özel maçı ile başlayan, resmî devam eden serinin her golüne bu tatta sevinip, tüm sinir yapan saha içi dışı dokunmalara standart duruşlar belirleseydi.

Bugün arkasından edilen ve hak etmediği tüm eleştiriyi yok edebilirdi.

Bugün hâlâ takımın başında ve hatta kaçırılan Dünya Kupası şansının muhasebesini teknik masada değerlendiriyor olurdu.

1993'teki Akdeniz Oyunları'nı hatırlayınca burkuluyor içi insanın... Alpay'lar, Hakan'lar dünü ile aynı zaviyede sahayı izleyen hocalarına golü kutlamaya koştuklarında "yavrularım", "aslanlarım" haykırılarıyla sarılıyordu onlara...

Dün sahada golün ardından ona koşanlar, o gün ya beş yaşında ya on altısındaydı...

Avrupa şampiyonasında kendisini kadroya almayan hocaya ilk ulaşan Halil ile diğerleri ve tabii ki Arda...

Aradan geçen 17 senede değişmemişti aslında duruşu hocanın, fakat bu kez tutuyordu kendini sıkı sıkıya...

Ülkenin futbol kaderine etki etmeye başladığı 1993 Akdeniz Oyunları'nda ne ise, ülkenin futbol tarihinde bir dönemi kapatan dün geceki göreviyle aynıydı heyecanı Fatih Terim'in...

Ermenistan oyununa değil, 2012 ve 2014'e projeksiyon çizerek baktık sahaya.

Bu dönemin patronu bir yerlerde bu maçı izliyor muydu acaba?

Şekillendirmek için geleceği bir formül çakmış olabilir miydi kafasında...

Oyuncuların gollerin ardından aynı coşkuyla koşacağı kadar yakın olabilir miydi onlara? Ya da gerçekte öyle mi olmalıydı? Kim gelirse gelsin ülkenin futbol organizasyonu bir gecede ideale dönmeyeceğine ve her şey yeni bir hoca ile güllük gülistanlık olmayacağına, yerden futbolcu fııkmıyacağına göre en doğru planı belirleyecek akla ihtiyacımız var.

1998 öncesi Milli Takım'ının geleceğini şekillendirecek adamı Zidane olarak belirleyip onun çevresinde bir takım kuran Fransa'ya neden öykünmeyelim...

Arda çevresinde bir takım kurma fikrini bir yere yazacak bir hocamız olsun.

Oyuncularımız bunu böyle kabullenip, yarı-profesyonel baksınlar Milli Takım'a...

Para tartışması, kulüp tartışması olmasın.

Arda'nın maç öncesi söyledikleri çok dikkate alınmalı, yeni teknik adam belirlenirken her kemik oyuncunun fikrine başvurmalı Federasyon...

Şu oyunun kritiğini yazmaya eli varmayan onlarca kalem erbabından birisi ve hatta en sonradan geleni olarak, 1993'te meslekteki ilk röportajımı yaptığım ve ertesi günü A Milli Takım'la sözleşme imzalayan teknik adama ülkeye verdikleri için teşekkür ediyorum. Tabii ki Rüştü sana da... Hocam bugünden itibaren güç yeniden sende...

o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Mutlaka Arda'yı da dinleyin

Terim'in pazartesi günü yapacağı CV-analiz bazlı basın toplantısını bekliyoruz. Bu arada kimse beklemiyor, dijital-analog her tabanda yeni teknik adamı arıyor. İnternet medyası üzerinde siteler ve bloglar onlarca anket düzenledi. Sadece sütunlarda yazar çizerler değil, halkın medyası, forumlar birbirine girdi.

Teker teker dolaşıp, forumları okuyup, gazeteleri gözden geçirip ortaya karışık bir temayül grafiği çıkarabiliyorsunuz.

"Ülkeyi tanıyan yabancı olsun" kategorisinde en çok Mircea Lucescu ismi tıklanmış, Daum onu takip ediyor. Greame Souness'in adını gündeme getirenler de var. İlginçtir Sounnes için, 24'te Bilgin Gökberk ile yaptığımız "Takım Oyunu" programında ciddi sayıda öneri geldi. Çarşamba akşamı "Lig Radyo"daki programda da Sounnes ismini önerenlerin sayısı hiç de az değildi.

"Yabancı olsun" kategorisinde, açık farkla Hiddink önde gidiyor. Scolari'nin aldığı tık sayısı da fena değil...

"Yerli olmalı" listesi karışık. Ertuğrul Sağlam, Bülent Uygun, Abdullah Avcı isimleri oy verenlerin farklı gerekçelerine mazhar olmuş..

"Geri dönsünler" kategorisinde Trabzon ağırlıklı oylar Şenol Güneş'e iade-i itibar istiyor. Güneş'i, Yanal'ı isteyenler, Yanal'ı Denizli olmalı diyenler izliyor.

Cep tipi olmakla beraber "Oğuz Çetin'in nesi var, o kalsın" kategorisi bile oluşmuş durumda..

Adaylığını resmen açıklayan tek isim "Yılmaz Vural" hocayı unutmayalım.

Rıdvan Dilmen ise, televizyon programındaki performansı ile kendi kategorisinde tek başına yarışıyor.

Derwall-Denizli, Piontek-Terim modeli isteyenler Hiddink önderliğinde Rıdvan Dilmen'li bir milli takım öneriyorlar.

Yiğiter Uluğ ile radyo'daki minik anketimiz sonucunda, Greame Souness-Tugay Kerimoğlu ikilisinin de kulağa iyi geldiği kanaatine vardık.

Kısacası, ülkenin çok sesli bir arayışı var. Federasyon çok üst düzey bir yabancıyı işaret ediyor, geleceğin milli takım kaptanı Arda Turan yerli konusunda net konuşuyor.

İşte problem burada, üst düzey futbolcu yetiştiremiyoruz. Almanya'daki kapasiteyi algılayamıyoruz. Genç kategorilerde milli takımlarımız harika işler yaparken, yaşlar büyüdükçe bocalayıp, geriliyoruz. Tüm kuşakları birbirine bağlayacak bir modeli nasıl kurarız, hem alttan "A'ya" geleceklere çok yakın bir dönemde önlerinin açık olacağı cesareti verecek, hem yaşı ilerleyenlerin saygısını kazanmış biri ya da birileri üzerine odaklanamaz mıyız?

O halde elimizdeki malzemeye göre planlama yapılmalı, 1990'ların ortasında gelecek on yıl için Zidane çevresinde bir milli takım kurarak tarihlerinin en iyi dönemini geçiren Fransa'yı örnek almalıyız.

Bu oylamaya, geleceğin milli takımını Arda Turan üzerine kuracak, ama önce Arda'yı yanlış adamların elinden alıp, yanlış yönlere sapmaktan kurtaracak bir adamı önererek katılıyorum.

Arda sadece takımına gönül verenlerin değil, tüm Türkiye'nin ittifakla "sempatik" bulduğu, sevdiği bir çocuk.

Kendi takımının kaptanı ve tam saha içindeki tavır ve davranışları ile ülke futbolunda zihinlere kazınacağı dönemi yaşıyor.

Kimin yolundan gitmeyeceğini çok iyi bilecek kadar zeki bir adam.

Ondan bir "David Beckham" yaratacak kimse o gelsin, Onu "Messi" yapacak kimse o gelsin, milli takımı bundan sonra teknik direktörün karizması, tarzı, tavrı, egosu ya da giyim kuşamı değil, takımın saha içi liderinin ta kendisi temsil etsin...

Çarşambadan önceki döneme ait "antipati" rüzgarını terse çevirmenin, milli takım taraftarı yaratmanın bir de bu yolu denensin, nasıl olur?

Federasyon karar alırken, medyanın, forumların, tartışmaların değil, oyuncuların temayülünü iyi tespit etmeli, bunu yaparken de acele etmemeli...

Milli Takım'ı genç bir yıldız adayının çevresinde kurmak, Ümit Milli'den başlamak üzere diğer alt takımlarla olan mesafeyi küçültmek bir yeni formül olarak neden kullanılsın? Bu bakarsınız ligdeki takımlara da örnek olur.

Son sekiz senede Yusuf'u Ceyhun'u kullanmayı beceremeyen, onlarca gelmekte olanı ortadan kaldıran, şimdi de kötü yabancılarla yetenekli ve isteklilerin umutlarını tüketen bu sistemin sonunu getirecek birisi gelsin...

Böyle birisi var mı?

Biz yapamıyoruz siz yapın

p Fenerbahçe Kulübü medya ilişkileri konusunda bir hayli kararsız ama çabalarını göz ardı edemeyiz. Geçen yıl iki asbaşkanın bir maçın ardından birdenbire kameraların karşısına geçip, yeni iletişim dönemini müjdeledikleri günden bu yana uzun zaman geçti.

Peki büyük bir değişim, dev takımın medya ile ilişkilerinde alın-verin iletişime hayat veren tarzı bir ilerleme kaydedildi mi?

Kısmen iyi kısmen çok zor..

Hâlâ Fenerbahçeli oyuncularla röportaj yapıp, teknik direktörden randevu koparmak için dağları aşmanız, ovalarda yürümeniz gerekiyor.

80 yıllık gazete arşivlerini karıştırdığınızda Fenerbahçe'nin bu ülkenin en güçlü sosyal mevzuu olduğuna şahit oluyorsunuz.

Son zamanlarda teknik adamın gayreti takdire şayan, kendisine doğru yaklaşan birçok medya kuruluşuyla sessiz sedasız sağlıklı iletişimler kuruyor. Ziyaret ve ağırlama faaliyetleri gerçekleşiyor.

Şeker gibi lezzetli hikâyeler duyuyorum Daum'la ilgili..

Bazen tam tersi olabiliyor.

Son olarak Almanca eğitim veren İstanbul Lisesi'nde kendi dilinde konuştu öğrencilerle, haliyle medya konu Fenerbahçe teknik adamı olunca yığıldı salona..

Organizasyon geleneksel karmaşaya dönüşünce Daum kızıp, tercüme yapılmasını istememiş, medyanın büyük kısmı salonu terk etmiş..

Bu tip organizasyonlar büyük önem taşır bizim ülkede ve itiraf edilmeli ki beceremeyiz.

F.Bahçe hocası bir yere gidiyor ve konuşuyorsa her yönüyle dört dörtlük bir düzenleme gerekir.

Bu yapılan işin değerini, katılanların ve ismi geçen kulübün duruşunu güçlendirmez mi?

Malum çok kameralı medyanın en azından böyle anonim toplantıları rahatça izleyip haber çıkarmaları için kulüpten bir atak beklemek hakkımız...

Nasıl demeyin, UEFA, FIFA, FIA, FIBA ve diğer Avrupa'lı kulüpler nasıl yapıyorsa öyle yapılır.

Fenerbahçe bunu başaracak bir kulüptür.

Biz bir düzen kurmayı, belki medya çalışanları kendi kendini disipline edemediği için beceremiyoruz.

Lütfen işe siz el atın, küçük detaylarla büyük işleri, tatlı işleri ekşitmeyelim.

Sırf bu işler için takımın bir sponsoru bile önayak olabilir.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Huzurlarınızda F1'in yeni şampiyonu Jenson Button

Okay Karacan 2009.10.20

Damalı bayrak sallandığında Brawn garajında büyük bir çığlık kopmadı belki ama Honda merkezinde büyük hüznü olduğunu tahmin edebiliyordunuz.

Sezon başında kriz bahanesiyle takımı elden çıkaran Honda, tarihin en büyük golünü kaçıyordu.

Dokuz yıl boyunca bugünü bekleyen, hatta geçen yılın sonunda kariyerinin sonuna geldiğini hisseden bir pilot için geri dönüşün böylesine sadece alkış tutulur. 2000 yılında kariyerinin ilk puanını aldığı Brezilya'da bu sefer kariyerinin ilk ve belki de tek şampiyonluğuna imza attı.

Brezilya'da sıradan yarış olmaz, geçen yıl şampiyonluk son turda iki kez el değiştirmişti mesela. Şampiyonun belirlendiği ondan önceki üç seneyi es geçemezsiniz, daha öncekiler de akıllarda kalmıştır. Pistin özellikleri arasında saat yönünün tersine dönülmesi ayrıştırıcı bir farklılık arz eder, geçiş imkânı tanıyan karakteri ve iniş çıkışlı bölümleriyle rüya gibi yarışlar izlersiniz. Önceki gece de öyle oldu.Tribünlerin böylesine coşkulu böylesine Latin olduğu başka bir spor dalı bulamazsınız.

Maracana'ya haksızlık yapmak istemem ama burada başka bir şey vardır. Her Brezilyalı çocuğun kalbinde yaşayan, ulusun yaşayan efsane Pele ile en büyük efsanesi büyük pilot Ayrton Senna'nın ruhu dolaşır iki göl arasındaki bu müthiş hız arenasında...

'Rubinho! Rubinho!' tezahüratları F1 tribünlerinin futboldan transfer ettiği kıvamda inletiyordu pisti start öncesinde.. Takım arkadaşı ve şampiyona lideri Button ise deplasmana gelmiş ezeli rakibe gösterilen bir öfke seliyle karşılaştı.

Pistte sele neden olan cumartesi seanslarının tersine kuru zemin şartlarında başlayan müthiş finalin ilk turları bir Formula 1 seyircisinin beklediği her şeyi temin etti. Startın ardından Trulli ile Sutil'in yaşadığı tuhaf kaza güvenlik aracının piste dalmasına neden olunca Button 14'üncü sırada başlamasına rağmen sezon boyunca yanında olan şans meleğini yine arkasına alarak tırmanmaya başladı.

Güvenlik aracının girişi Barrichello'nun farkı açıp avantaj sağlamasını önemli ölçüde engelledi. Üçüncü virajdaki kaza nedeniyle Raikkonen'in kırılan ön kanat için pite girişi ve hemen ardından Kovalainen'in benzin hortumunu çekip koparttığı anlar Button'ın önünün açılmasını sağladı. Kovalainen benzin hortumunu taşıırken dökülen benzin alev alınca Raikkonen neredeyse kendisini yangının ortasında bulacaktı.

Alonso'nun da yarış dışı kalmasıyla Button'ın uğraşmak zorunda kalacağı birkaç kritik adam daha yolunu açmıştı. Button İstanbul'daki son birinciliğinin ardından sadece bir kez podyum görmesine karşın aradaki tüm yarışlar sırasıyla farklı isimler tarafından kazanılınca puan farkını korumayı başarmıştı.

Büyük baskı altında geçirdiği sezonun finalinde sadece şansının önünü açmasıyla değil yarış içindeki geçiş hamleleri ve cesareti ile güne damgasını vurup haklı bir zaferin sahibi oldu. İlk tebrik Barrichello'dan gelirken, start öncesinde aleyhinde bağırان topluluk sadece saygıyla alkışlıyordu şampiyonu. Tabii yuhalayanlarla bir parça bizim ülkeyi andırmıyor değildi tribünler..

F1 padokunda kariyerinin ikinci zaferini elde eden Webber, bu sezon ilk kez Kubica'nın podyuma çıkışı ve geçen yıl burada şampiyonluğu kutlayan Hamilton'ın 17'nci başladığı yarışta üçüncü sırayı alışı kimseyi ilgilendirmiyordu.

Button, 150 gazetecinin çevrelediği bir kalabalıktan çıkmaya çabalarken, kendisine uzatılan mikrofonlara "hayatımın en güzel yarışıydı" cümlelerini sıralıyordu. Honda'nın hayatının hatası, Button'ın hayatının zaferi ile sonuçlandı. o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Pasta'nın üstündeki kiraz

Okay Karacan 2009.10.22

Onbeş dakikalık dilimler halinde 6 dilim pasta kıvamında başlıyorum. Wolfsburg'un iki kanat adamının Almanya ligi oyunlarından hatırladığımız ileri çıkma hovardalığı ilk dilimin baskın lezzeti...

Solbek 1.96'lık Schafer açık oyuncusu rahatlığında kendine büyük alanlar bulup, iki orta servis ediyor, Dzeko buluşuyor havada...

Nedir bunun hikmeti diye ararken, İbrahim Kaş'ı seçmeye çalışıyoruz sahada.

Bu dilimin tek pozisyonunda ileride Kaş...

Armin Veh, Beşiktaş'ın sağ kanat zafiyetini ikinci dilimde de lehine kullanmaya kararlı.

Schafer ile Dzeko'ya Gentner katılıyor.

Dzeko 18'deki koşu alanını koruyor, Gentner içeri yaklaşıyor, Schafer ortalamaya devam...

İkinci 15'lik dilimde Bobo ile fırsatı yaratıyor Kartal... Otuz kırkbeş aralığında soldan kabullere, soldan bir iki cılız mesafe kat eden hareketle cevap veriliyor.

Wolfsburg'un sağbeki Riether, sol taraftaki meslektaşından daha muhafazakar mevkiine göz kulak oluyor.

Bir parça Nihat ile Bobo'nun bu boşluğa girme çabaları bu dilimin tadını değiştirmiyor.

Veh'in takımı Kaş'ın kanadında koşturup duruyor. Ya bu Veh'in "B" planı yok ya da Denizli ve kurmayları orada olan biteni umursamıyor.

Kaş bir de asist yapmıyor mu Dzeko'ya kulübeye nispet!

Beşiktaş 30 kanat ortasına maruz kalıyor ilk yarıda. Rüştü'ye yan top antrenmanı yaptırıyorlar...

Üç 15'lik dilimde kiraz çekirdeği dış kırmadan ara veriyoruz atıştırmaya...

İkinci yarı "B" planı icat ediyor Veh, diğer İbrahim'in müdafaa alanına derin toplanla geliyor Wolfsburg takımı... Çok ısrarlı olamıyorlar...

Schafer'in aksine bu kanadın adamı Riether'in geri dönüşü arızalı...

Beşiktaş derin bir hızlı topla dördüncü 15'lik dilimin en ciddi atağını yapıyor...

Sonra bir göbek delen derin top...

İlk kez üst üste iki atakla 'pasta'nın tadı değişiyor.

Beşinci dilime girilirken Beşiktaş, rakibin göbek zafiyetini keşfediyor.

Derin toplan Beşiktaş forvetini hareketlendiriyor.

'Pasta'nın üzerindeki vişneye yakın lezzeti tadıyor oyundan izleyiciler...

Grafite'nin kırmızı kartla çıkışı Beşiktaş'a 6 puanlık bir fırsat sunuyor. Atılacak gol CSKA'nın mağlup olduğu günde Şampiyonlar Ligi ikinci turunun kapalı kapısını açabilecek.

Son dilimin içine Tabata'nın katılımı derin toplanın verimini artırabilir derken, Denizli maçın kötülerinden Tello'yu çekiyor kenara...

Yılın en iyi devresini oynuyorlar, ilk defa bu kadar geniş bir alanda, bu kadar çok pas yapıyorlar.

Beşiktaş, Wolfsburg'un en etkili silahı Misimoviç'in sezonun en kötü oyununu oynadığı maçın ikinci yarısında hocasına ilk Şampiyonlar Ligi puanını hediye etse de, 'pasta'nın üzerindeki kirazı ıskalıyor...

Enkaz!..

Okay Karacan 2009.10.23

Türk futbolu, üç büyükler ve varlıklı diğer büyükler ekseninde bir İtalyan lokantasında vücut ve ruh bulmaya başladığı günden beri uzun zaman geçti.

Pazartesi öğle yemeklerinde oradan pırıl pırıl gözüdür futbolumuz..

Geride bıraktığımız pazartesi bu ülkenin en önemli futbol adamlarından birinin yayınladığı deklarasyona kadar bu böyleydi..

Terim "enkaz" fotoğraflarını gösterene kadar...

Hadi unutmak isteyene hatırlatana kadar diyelim...

Fatih Terim'in pazartesi toplantısında söyledikleri Şampiyonlar Ligi ve UEFA Kupası gündeminin arkasına sıkışıp kalmadan son kez üzerinden geçmekte yarar var.

Hoca Türk futbolunun tüm sorunlarını son yılların en düzenli ifadeleri ve kelime zenginliğiyle anlaşılır bir dille ortaya serdi. Tüm futbol eleştirmenlerinin görevi döneminde yaptığı eleştirilerin cevabı olmaktan çok, onların doğrulanmasıydı anlattıkları.

Herkesi etkileyen sonucun, herkesçe bilinen nedenlerinin ifşasıydı.

İnsan düşünmeden edemiyor. Herkes bu ülkedeki futbol'un gerilemesi konusunda hemfikir ise, neden yıllardır kopan bu kavga gürültü, neden sevgisizlik, sevimsizlik..

Terim'in konuşma metni bir tarafa atılmadan Futbol Federasyonu'na bir milat açıklaması olarak asılmalı ve orayı kim ya da kimler yönetiyorsa günde bir kez okuyup anlamaya çalışmalı...

Anlatılanlar bir futbol adamının değil, bu işe bir tarafından bulaşmış herkesin ortak tespitleridir.

Pazartesi toplantısı, Terim'in kendi dönemini tarifi değil, elbirliğiyle yarattığımız futbolumuzun tarifidir.

Sahada değil, salonda gerçekleşen bir devrimdir. Almayı bilene, üzerinde çalışmaya özenene yol haritasıdır.

Terim giderayak bir kez daha hizmet etmiştir.

Bundan böyle milli takımlarda "hadi aslanım hadi koçum" motivasyonu bitmelidir. Para ile saadet olmayacağını gördünüz, prim sistemi denen garipliğe bir son verilmelidir.

Bundan böyle milli takım haberciliği, "bugün de böyle böyle bir maç var" kıvamından 24 saat üzerinde düşünülen bir iş olarak görülmelidir.

Güçlü milli takım yaratmanın güçlü bir lig yaratmaktan kaynaklandığı, güçlü ligin temelinde bir parça da sevgiye ihtiyaç olması gerektiği bilinmelidir.

Her şeyden önemlisi adı "paylaşım toplantısı" olan Terim konuşmasının sözde kalmaması "hep ben merkezli yaşayan, hep bana gelsinci, hep ben bilirimci" güzide medyanın "paylaşma" tanımını üzerinde bir kez daha şapkasını önüne koymasıyla değerli olacaktır.

Terim, hepimizin sıradan bir veda konuşması gibi gördüğü açıklamalarıyla futbolumuzu nasıl "enkaz" haline getirdiğimizi itiraf etmiştir.

Bu enkazı birlikte kaldırmak için "yılanmak istemeyen çocuklar" huysuzluğunu terk edip, bir şeyler yapmak kimin göreviyse acilen ortaya çıkmalı..

Hoca'nın anlattıkları başka ülkede olsa infial yaratırdı.. Bizde hâlâ bir tepki yok.

Enkaz olayını hâlâ anlayamadık.

Futbolumuz pazartesi günleri herkesin aile yemeği(!) yediği bir lokanta'dan görüldüğü gibi değil..

Tarihi pazartesi deklarasyonunda anlatıldığı gibi vesselam..

Enkaz!!..

Yine mi James Last?

Terim'in basın toplantısıyla devam ediyorum...

Ülkenin son 4,5 yılda milli takımını yöneten teknik adam için; sahada değil, topun daha iyi döndürülmesi için her safhada yeniden oyuna sokulması gerektiğini anlatırken, kulağımda James Last orkestrasının melodilerini duyar gibi oldum.

James Last ile futbol ilişkisi yeni kuşaklar için hiçbir anlam ifade etmiyor olabilir.

70'lerin sonu 80'lerin başında futbolu anlamaya ve izlemeye başlayanlar için tuhaf bir anlam ifade eder.

TRT'nin canlı yayınladığı ve orta sahayı geçtiğimizde heyecanlandığımız o maçların devre arasında James Last orkestrasının konserlerinden bir bölüm yayınlanırdı. Genelde ilk yarıyı yenik kapatmış, ikinci yarı için umutsuz olurduk.

Last ve adamlarının ekrandaki ritim ve coşkusu ben ve benim gibi çocuklar bizi sahada yenenlerin kutlama töreni gibi algıladık.

Öyle ki TRT herhangi bir başka yayında James Last konseri verince otomatik olarak futbolda geri kalmışlık algımız harekete geçirdi.

Efsane Last'ı büyüdükçe gerçek yönüyle anlayabildik...

İşte hoca tablonun karanlık tarafını anlattıkça o eski günlerin melodisi içimi ürpertti...

Neyseki artık milli maçların devre arasında, reklam, yorum, analizler izletiyor televizyonlar...

Reklam verenin desteklediği, yorumcunun parçası haline geldiği, analizin kaçırdığımızı anlatmaya çalıştığı futbol ürünü için...

James Last'a selam olsun...

JAMES LAST: Alman besteci ve orkestra şefi

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ayy Rıza'ya bak nasıl yaşlanmış!

Okay Karacan 2009.10.25

1982".....Ziya Doğan'dır takımın lideri, "Rıza" diye bir çocuktur takım otobüsündekilerin en genci, 15 yıldır şampiyon olamamış dev Beşiktaş'ın Eskişehir'in ligde kalma hayalini yıkması gerekmektedir şampiyon olmak için, 1982 Türkiye'sinin en hararetli futbol haftasonudur...

Yıllarca "aldırma kartal'ı" dinleyerek şampiyonluk bekleyen "genç Rıza" o gün gelecekte dümenine geçeceği takımın mürüvetini görür.."

2009

1982'de o haftasonunu yaşayan herkes sanıyorum dün gece artık "Rıza Çalimbay" olarak bilinen o adamın ruh dünyasına girmek ve geçen yılların insana oynadığı oyunun bu "güzel oyunda" nasıl durduğuna bakmak ister..

Ya da istedi diyelim, çünkü sahada pek bakılacak oyun yoktu..

Geleneksel futbol kritiği mantığıyla çok koşullar çok mücadele ettiler gibi cümleler kurabilirsiniz..

Kimse üzülmesin; aman kızmasın hoca, topçular, yönetici diyerek bir şeyler karalamak mümkün.. Zaman'da ilk maç yazısı kaleme aldığım günden bu yana 3 ay geçti. Maçları daha farklı bir gözle izlemeye futbola her açıdan bakmaya çalışıyorum. Sanıyorum öğrendiğim tek şey, hiçbir karşılaşmanın birbirinden farklı olmadığı..

Zaman ilerledikçe futbol ekolü olmayan bir ülkenin ligindeki hiçbir maçın size fazlasını vermeyeceğini anlıyorsunuz..

Adı "Rıza" iken ne izlediysek, "Rıza Çalimbay"a terfi ettiğinde de aynı şeyi izliyoruz.. Bu ülkede oyun biraz hızlansa, ekrandan renkli girse evlerimize ve çok konuşulan bir aktivite olsa da atamıyor kendini ileriye..

Konu Sayın Çalimbay değil, Türk futbolunun onun adı soyadı üzerinden minik bir eleştirisidir, anlaşılmasın yanlış...

Beşiktaş Wolfsburg maçının son 30 dakikasında sezonun en akıcı oyunlarından birini oynamıştı aslında.. Daha iyi pas yapabileceklerini göstermişlerdi. Kanat etkinliği oluşturamayan bir takımın göbekten rakibi delebileceğini keşfettiği bir yarım saat izlemiştik.

Eskişehir'de bunun üzerine koymasını beklemek normal bir durum olsa gerek.. İlk yarıdaki bir pozisyon dışında mümkün olmadı.! Ayrıca beklerin rakibin her topa vurmasını seyrettiği bir takım kazınmıştı aklımıza Şampiyonlar Ligi gecesinden..

İlk yarıda 24 sol kanat 6 sağ kanat ortası yemişlerdi..

Hadi hak yemeyelim bu konuda ilerleme var.. Burak Yılmaz ne zaman denese içeri katetmeyi, her defasında bir İbrahim buldu karşısında.. Kanadından Üzülmaz, kademededen Toraman, ters kademededen Kaş sırasıyla..

Bir kere geçti Burak, öyle kötü vurdu ki, neden Beşiktaş'ta, Fener'de iş yapamadığının ispatı gibiydi. Dün gece yazılacak yeni bir şey görebilseydik inanın saklamazdım sizlerden..

Maç biterken eşim "Ayy Rıza'ya bak nasıl yaşlanmış" deyiverdi birdenbire..

Neden "Rıza Çalimbay" demiyorsun diye sorguladım kontra olması bakımından..

"Aa benim dönemimde Rıza idi hâlâ Rıza" demez mi?

"Futbol gibi..! o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kartal'a golcü gerek

Okay Karacan 2009.11.01

Mustafa Denizli'nin yerinde olmak istemezsiniz.. Bir önceki yılın iki kupalı şampiyonu olarak kötü başladığınız bir ligde iki rakibiniz doludizgin giderken takımınız skor kısırlığı çekmiş, kolay goller yemiş, enerjisi düşük ve eleştirilerin odağında kalmışsınız..

Denizli'nin Ümraniye'deki sessiz ve derinden çalmay artk biraz gol vurular üzerine younlatrmak zorunda olduuna ahit olduk.

Beikta en yüksek tek pas saysna ulat, en çok topa sahip olma rakamn yakalad ve sahamn her yerini kullanma kabiliyetini gösterdii bir maç oynad.

Sanyorum Denizli'nin baz oyuncular kötü oynarken bile iyilerin vaziyeti kurtaraca olaan döneme girdiini söyleyebiliriz.

Her eye ramen takmın gol üretme probleminin giderilmesi için bir eyler yapılmas gerekiyor.

İlk 15 dakikada korner ve hareketli ortaların toplam on be.. Yani dakika bana bir kanat topu denk geliyor. On altıncı dakikada atılan 5'inci ut alara gidiyor.

Yine 15 dakikalk sürenin dikkat çeken özelliği Fabian Ernst'in orta alanda tüm ikinci toplar toplaması. Fink'in ortada rakibi karlayan adam görevini başarıyla yerine getirmesi sayesinde Ernst hücumu takımın bir 10 numara gibi tayabiliyor.

Uzun boylu isabetli pas sayısının yüksek olduğu bu dönem Beikta gücünü ekonomik kullanarak, saha artlarının ilerini zorlatması ihtimalini ortadan kaldırıyor.

Fink Beikta'a geldii günden bu yana topu sırları ileriye tamaya taşıyor, esas görevini bir bakma yapıyordu. Bu kez Ceyhan merkezli muhtemel atakların gözlemcisiydi. Daha fazla yan pas yaparak topun takımın kalmasına katkı sağladı.

Ernst man 22'nci dakikasnda Beikta 1-0 önde oynarken Ankaragücü takmnn kornerini karlyor. Üç saniye sonra uzaklaan topu kazanmak için Ankaral oyuncular ceza sahasnn 15 metre dnda faule sebebiyet veriyor. Serbest vuruu kullanmak üzere bir anda orada bitiveriyor.

Vuruu kullanp pozisyonu takibini sürdürüyor.. Olanüstü bir enerji ve top takibiyle Türkiye ortalamasnn çok üzerine kyor Fabian Ernst..

33'üncü dakikada kouyoluna atlan bir topu 20 metre sürüp çizgiye kadar inip zaman kaybetme yanlna dümeden ortalıyor.

Sadece Ernst için izlenebilecek bir devreydi..

kinici yarın belli bir karakteristik özelli vardr demek zor..

Skor üretme kalibresini gelitirememi olabilir ama Beikta kondüsyonu yüksek, enerjisini iyi kullanan bir takım haline dönüme balad.

Savunma ve orta saha iyi olunca Beikta'ta iyi yönde dönümeyen eyin forvet hatt oldu gözden kaçmıyor.

Ferrari'nin büyük geliimi Ernst'in sahada basmadk yer brakmadan savamas, kanatların ilk kez bu kadar verimli çalıyor olmas Wolfsburg ma öncesi iyi sinyaller verdi.

Beikta'ta her eyin yoluna girmesi için golcülerin devreye girmesi gerekecek.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gün batımında sezon finali

Okay Karacan 2009.11.02

Red Bull, gündüz gözüyle başlayan yarış spot ışıkları altında duble yaparak bitirdi. Start ve son 5 tur dışında Formula 1 sporundan çok şey bekleyenlerin umutları boşa ıktı. Formula 1'in son yarışında sporun kendisi değil, bu spor üzerinden Birleşik Arap Emirlikleri'nin şovunu izledik. Bir milyar dolar harcanan muhteşem Yas Marina gözlerimizi kamaştıran görüntüler verdi.

14 bin işçi Şubat 2007'den bu yana çalışıyordu. ölün ortasına motor sporları tarihinin en büyük kompleksi inşa edilirken, çevre düzenlemesi için 5.000 adet ağaç dikilmiş. Yas Marina takvimdeki tüm pistlerden esinlenerek yapılmış melez bir yarış arenası. En farklı özelliği pit çıkışının bir tünelle piste bağlanmış olması. İzleyicilere geçiş ve strateji penceresi bakımından büyük bir mücadele vaat etmemekle birlikte gündüz başlayıp gece biten ilk yarış olarak yerinde izlenesi bir şov olarak öne çıkıyor.

Aralarında İstanbul Park'ın da bulunduğu yeni dönem pistlerin yaratıcısı olan Herman Tilke'nin ustalık projesi olarak değerdirebiliriz.

Hamilton adeta McLaren için çizilmiş pistin ilk pole pozisyonunu elde ettikten sonra start öncesi büyük favoriydi. Fren problemi nedeniyle yarış dışı kalana kadar liderlikteki yerini korumayı bildi. Vettel'in hatasız pilotajına takım arkadaşı Weber'in katılmasıyla Abu Dabi'deki final yarışını Red Bull'lar rahat kazandı. Son beş turda dünya şampiyonu Button'ın Weber'i sıkıştırması gecenin en keyifli dakikalarıydı. Vettel, bu yıl 4'üncü zaferini elde ederken, Red Bull'lar Çin, İngiltere ve Almanya'nın ardından bu yıl dördüncü kez duble yaptı.

İspanyol Jaime Alguersari'nin Toro Roso yerine Red Bull pitine yönelip, Red Bull pit ekibi tarafından piste geri gönderilmesi komik, genç pilotun pisti tekrar dönüp kendi pitine gelmeden benzininin bitmesi trajikti..

Toplam 6 yarış kazanan Red Bull takımı Brawn'ın en güçlü rakibi olarak şampiyonluk yarışını kovaladı. McLaren ile Ferrari'nin sorunlar yaşadığı yılın en renkli takımı oldular.

Sezon bitti ama gelecek yıl için sabırsızlanmamak elde değil. 2010'da benzin ikmali yasak, pole pozisyonu mücadelesi 2003 öncesinde olduğu gibi en hafif otomobilin en hızlı tur zamanını son ana kadar kovalayacağı tek seans olacak, lastik aşınmaları ön plana çıkacak, en az 26, en çok 28 otomobil yarışacak.

Muhtemelen 19 ayaklı bir maraton izleyeceğiz. Otomobillerin yeni kurallara göre yaratılmasına çoktan başlandı ama yeni yıldaki ilk testlere kadar fabrikalarda hummalı bir çalışma olacak. 2010'un pilotlarından sadece 6'sının yeri belli, diğer 20-22 koltuk için yapılacak transferler kapalı dönemin manşetlerine oturacak.

Yas Marina'da veda ederken F1'de 2009 sezonu fırtınalı gündemiyle politik savaşları, sportif mücadelesi ve skandallarıyla F1 tarihindeki yerini aldı.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şampiyonlar Ligi mi dediniz?

Okay Karacan 2009.11.04

Türk futbolunun rasyonel hedefinin Şampiyonlar Ligi olamayacağı gerçeği bir kez daha ortaya çıktı. Beşiktaş ne saha içindeki oyuncularıyla ne tribünüyle ve ne acıdır ki ne de yönetimiyle asla inanmadığı Şampiyonlar Ligi'nde ikinci tura yükselme amacından uzaklaşıp gitti.

Peki bu takım esas amacı UEFA kupası olması gereken Türk futbolunu Avrupa'da temsil edecek kalibreye ne kadar sahip?

Ne üzüntü vericidir ki, hiçbir meziyetleri yok. Şampiyonlar Ligi'ni önce plan, sonra strateji ve tabii ki gol atıp, biraz da savunma yaparak oynarsınız.. Bu pakete sahip değilseniz geçmiş olsun..

Wolfsburg genellikle enerjisinin büyük bölümünü oyunun başlarında kullanan skor üstünlüğüyle oyunu rölantiye alıp fırsat sayılarıyla rakibinin sırtını yere getirme stratejisi olan bir takım.. Açık oynayan rakiplerine karşı buldukları geniş alanları verimli kullanabiliyor, rakip çok hızlı oynadığında bilhassa savunma göbeğinde zaaf gösteriyorlar.

Dün akşam oynadıkları oyun bu stratejinin mükemmel bir tezahürüydü.

Armin Veh 15 gün önce Volkswagen Arena'da Beşiktaş'ı ilk yarıda baskı altına alıp 30 kanat ortası ile kanatlardan yıkmayı amaçlamıştı.

Almanya'daki maçın ilk yarım saatindeki aktivitesini bu kez sadece ilk 15 dakikada sergileyerek Hakan Arıkan'ın bakışları arasında golü bulmayı başardılar.

Misimoviç'in müthiş golü öncesinde Hakan'ın kalesinde 3 cephe topu ile arayışa geçmişler, iki yan ortada file bekçisinin hassasiyetini çoktan ölçmüşlerdi bile..

Beşiktaş'ın Ernst'in yokluğunda orta alanda direnç gösterme kapasitesinin büyük ölçüde düşmesi golün erken gelmesini kolaylaştırdı. Şampiyonlar Ligi ana melodisi Dolmabahçe vadisini inlettiğinde elinde iki takımın

onbirini tutan taraftarın büyük beklentisi olmadığı zaten malum.. Taraftarın Şampiyonlar Ligi oyununa tribünlerden verdiği ayar golün hemen öncesinde başlattıkları "ne Cim Bom ne Fener ne de Trabzon bu sene sensin şampiyon" tezahüratlarıydı.

Taraftar daha maç 0-0 iken sahadaki takımlarının ancak Türkiye ligi oynayabilecek kapasitede olduğunun farkına varmıştı.

Türkiye liginde gol atmayı beceremeyen, pozisyon ürettiği kısıtlı dönemlerde son vuruşlarda son derece etkisiz olan bir takımın Şampiyonlar Ligi'nde hayal kurması mantıksızlık olur.

Şampiyonlar Ligi'ne hazırlık haziran ayında yapılır. Büyük ekonomik getiriye ve takımın marka değerini büyütecek sportif başarıyı önceden planlarsınız. Beşiktaş yönetimi bu planı yapmadığı gibi aklından bile geçirmemişti.

İkinci ve üçüncü golün ardından "Yıldırım Demirören yeteer" nidalarıyla taraftar lige bile havlu attığını haykırdı.

Taraftarın tepkisi sadece kötü oyuna, kulübün plansızlığına değil, kaybolmakta olan umutlara... o.karacan@za-man.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Beşiktaş, bu fırsat kaçmaz!

Okay Karacan 2009.11.05

Futbol takımıyla hüsrana yaşayan Beşiktaş salonda bir parça itina gösterilirse neler yapabileceğinin farkında mı acaba? Malum, ülkenin en güçlü iki takımı sezon öncesi birbirine girdi. Lige de öyle müthiş başlamadılar.

Beşiktaş ise, kurduğu kadro ve kullanma şekliyle parkeleri şenlendirecek gibi. Yıllardır şampiyonluk yaşamayan kulüp aslında son birkaç sezonda zaman zaman taraftarı heyecanlandıran işler çıkardı.

Yanlış mı hatırlıyorum, bir dönem Akatlar her maçta hıncahınç dolmuyor muydu?

O dönemin yayıncısı NTV sırf bu seyirci atmosferi için her maçlarını canlı yayınlıyordu.

Bir bakıma seyircisi olan takım televizyon için takip edilesi bir ürün haline dönüşüyordu.

Sahi, o seyirciler nereye kayboldu?

Tam istim üzerindeyken, bazı oyuncuların alacak meselesi yüzünden kulübü terk etmesi, koçların birinin gelip birinin gitmesi ile takımın dengesi bozuldu.

Önce paralarını tahsil edemeyen yabancılar gitti (bazıları kulübü mahkemeye verdi), sonra ödediği bilet parasının karşılığını alamayan seyirciler... Bu sporun ihtiyaç duyduğu izleyici kitlesinin böyle iniş çıkış yaşayan bir takıma sadık kalması beklenemezdi. Şimdi hazır futbol takımı kötü gidiyor, kış şartları zorluyorken, o küskün seyirciyi toplamak pekala mümkün...

Geçen yıldan iskeletini büyük ölçüde korumuş ve kriz şartlarında ekonomik ölçülerde iyi takviye edilmiş bir takım var.

Sezona etkileyici bir başlangıç yaptılar. Önlerinde arka arkaya oynanacak Telekom ve Efes maçları var. Alınacak iki galibiyet büyük avantaj getirecek. Genel resme göre, Efes ve Fener'in sorunlu, Telekom ve Galatasaray'ın da istikrarsız görüntüleri ortadayken, normal sezonu birinci bitirmemek için hiçbir sebep yok. Bunu sağlayabilirlerse play-off serisinde Efes ile Fenerbahçe Ülker'in eşleşmesi işten bile değil, bu olasılığı hiç yabana atmayın. Direkt final oynama şansınız yüzde elli artıyor. Şampiyonluk ise hüner gerektiriyor.

Geçen yıllara oranla kulübü zorlamayacak bütçelerle kurulmuş takımın başarısı önündeki tek engel oyuncu maaşları...

Kulüp, futbolun yanında civciv gibi kalan basketbol takımının oyuncu ödemelerini düzenli yapsın, o takım iyi basketbol da oynar, sezonu da birinci bitirir. Seyirci Akatlar'ı yine doldurur, televizyon yine o maçları yayınlar, sponsor desteği de artar. Öyle olunca final de gelir, belki yıllardır hayal edilen şampiyonluk da..

Böyle işlerin ters gittiği bir dönemde basketbol takımı ilaç gibi gelir Demirören'e..

Formula 1'in ardından

Son yılların en hararetli, en tartışmalı ve en sürprizli Formula 1 sezonunu geçtiğimiz pazar geride bıraktık. TRT tüm yarışları yerinden yayınlayıp stüdyo programlarıyla destekledi. Açıkçası ilk yayın yılında F1'e samimi bir destek verdi.

Bu yayınların bir parçası olmaktan mutluluk duyduğumu bir kez de buradan ifade etmek isterim. Peki 2011 sonrası Türkiye'nin F1 evsahipliği yapma iştahı konusunda ne durumdayız. Malum 2011'de Türkiye'nin kontratı sona eriyor. Bu yıl Avrupa dışındaki ülkelerin ev sahipliği oranı yüzde 47'ye düştü. Çünkü F1 düzenleme maliyetleri gittikçe artıyor.

Yeni ülkeler sırada bekliyor ve onlara cevap vermek için takvimin boşalması gerekiyor. Şu anda 2012 takvimindeki yerimizle ilgili sıkıntılar var. Yeni bir kontrat uzatması için Bernie Ecclestone'un verdiği teklife Türkiye cevap vermedi.

Yıllık ev sahipliği yapma bedeli 2005 yılındaki anlaşmayla 13,5 milyon dolar olarak belirlenmişti. Bu fiyat F1'i pazarlayan kuruluşun o dönemde muadil ülkelere aldıkları paranın bir hayli altındaydı.

Son beş yılda yaşanan ekonomik krizlere rağmen bilhassa Asya ülkelerinin F1 ev sahibi olma konusundaki tutkuları azalmadı, bilakis arttı... Tabii bu dönemde ticari hakları pazarlayan kuruluşun ortaklık yapısının değişmesi ve bu değişim sırasında girdiği mali yükümlülük arttı. F1 hakkı için ödenen yıllık bedelde yüzde 70 bir artış var. Yani yıllık 20 milyon dolar civarı bir ödeme kaçınılmaz. Haliyle, bu durum yarışların Asya'ya kaymasına neden oluyor. Tabii Avrupa'nın F1'in ticari ve turistik cazibe yaratarak yapacağı katkıya çok ihtiyacı yok artık. Devlet desteği alamıyor Avrupa ülkeleri, F1 getirisi onlar için devede kulak bile değil... Yarışlar Ortadoğu ve Asya'ya kayarken bu işten yaptığı yatırımın karşılığını alamayan ülke Türkiye olacak.

Son olarak Bernie Ecclestone'un Türk spor bakanına Abu Dabi yarışına yaptığı davetten bahsetmiştik. Bakan yoğun işleri nedeniyle davete katılamadı. Sanıyorum konuyu gözden geçirmek için bir fırsat kaçı. Türkiye'nin devam edip etmeme kararı ya da devletin işi özel sektöre havale etme düşüncesiyle ilgili yeni gelişmeler olacak. Merakla bekliyor olacağız...

Bu arada tüm dünya geçtiğimiz pazar günü koşulan Abu Dabi Grand Prix'sini kıskançlıkla izledi. Birleşik Arap Emirlikleri milyar doları aşkın bir para harcayarak akıllara durgunluk verecek ihtişamda bir marina pisti inşa edip başarılı ev sahipliği gerçekleştirdi. İspanya Kralı Juan Carlos ile ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton'ın

konuk olduğu Abu Dabi hafta sonunda gelecek yılların ticari anlaşmaları da gözden geçirilirken, F1 düzenlemeye aday ülkelerin yetkilileri Bernie Ecclestone'un peşinden ayrılmadılar... Formula 1'in hemen hemen bütün takımlarına ev sahipliğı yapan İngiltere pistlerinin finansal sıkıntılardan dolayı ihtiyaca cevap verememesi yüzünden takvimden düşme tehlikesi yaşarken, motorsporları geçmişı olmayan bir başka doğu ülkesi daha şovun bir parçası oldu. Ama ne olmak... Resmen çölün ortasında neredeyse bir Monte Carlo yarattılar.

İşı ağırdan alırsak, bir gün son yarışın 2011 baharında koşulacağı haberini internetten öğreneceğiz.

Her yeni ülke, her yeni ülke takvimdeki mevcut birinin çekilmesiyle oluyor.

Bu büyük rekabete var mıyız, yok muyuz?

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Beşiktaş savunarak kazandı

Okay Karacan 2009.11.08

Hugo Broos iki forvetle oyuna başlayarak Beşiktaş'ı mağlup etme kararlılığını gösterirken, Mustafa Denizli kalabalık orta sahasının önüne tek forvet koyuyor.

Gol atma becerisini bir türlü geliştiremeyen, buna karşın defansif özelliklerinde ciddi kıpırdanma görülen bir takımın hocası olarak Mustafa Denizli'nin ilk 45 dakikadaki seçimi akıllıca görünüyordu. Takım 4-5-1 kıvamında bir karşılama oyunu oynarken Nobre'nin koşu yaptığı bölge itibarıyla aslında Beşiktaş forvetsiz oynayan, tek puanı defans yaparak almayı hedeflemiş bir Anadolu takımı hüviyetindeydi..

Şüphesiz böyle bir şablonda Nobre yerine elinizde Holosko gibi kontratak özelliğı yüksek bir oyuncu olmalıydı. Beşiktaş, ileri hızlı top atacak adam Tabata, golcü Nobre olunca ilk yarıyı bir-iki pozisyon dışında lehine çevirebilecek pozisyon bulmakta güçlük çekerek tamamladı.

Bu durum Beşiktaş takımının en belirgin özelliğı zaten. Geçen haftaki lig maçıyla Wolfsburg maçı arasındaki büyük farkı yaratan adam Ernst'in ikinci yarının hemen başında attığı müthiş gol bazen her şeyin ters gittiğı durumlarda bile şansın size yardım edeceğini gösterir cinsten.. Peki öyle mi acaba? Sanmıyorum. Fabian Ernst anlamsız koşu metrajlarının ekranı boş yere işgal ettiği bu dönemde gücü ve koşu alanını en efektif kullanan adam olarak doğru zamanda doğru yerde olmanın meyvesini topladı.

Broos'un Selçuk-Alanzinho değışikliğı Trabzonspor'un Beşiktaş'ın kalabalık orta saha ve kalabalık savunması arasına sızma planını güçlendirdi. Mustafa Denizli'nin ikinci yarıda oyuna aldığı Yusuf'un hücum katkısı zaten ileri oynamayı başaramayan bir takım için ne kadar yetersiz ise, Alanzinho'nun kendi en iyi oyununu tekrarlama konusundaki ısrarı o denli kâfi göründü. Trabzonspor takım itibarıyla Beşiktaş'a oranla daha yönlü oyunculara sahip, ama dün geceki manzara onların da Beşiktaş gibi gol üretme konusunda olağanüstü zaaf yaşadıklarını gösteriyor. Trabzon'un ceza sahası dışından attığı şutlar ile desteklediğı iki kanadı iyi kullandığı hücum çeşitliliğı ikinci yarıdaki büyük eforu, bu çağın futbolunu oynaması mümkün olmayan Beşiktaş kadrosu karşısında başarılı olamamışsa, övgü Hakan ve savunmanındır.

Beşiktaş tüm oyuncularının aynı anda yüzde yüzü bulamadığı, sadece ekibin değıl bireysel anlamda da oyuncuların iniş çıkış yaşadığı ahenksiz bir takım, Trabzonspor onarılması halinde potansiyele sahip ama

akordu bozuk bir başka takım..

İkinci yarıda Trabzonspor'un çok ileri gittiği dakikalarda bulduğu kontratak golü Beşiktaş'a kazanmak için her yolu deneyen Trabzonspor'a karşı 2 farklı galibiyet getiriyor.

2-0, Beşiktaş'ın gol atmayı öğrenmiş bir takım olduğunu hâlâ göstermiyor.

Mustafa Denizli ikinci yarıdaki taktik yarışını kazanmış olabilir ama Beşiktaş, Denizli'nin geleneksel hücum felsefesinin neresinde duruyor anlamak mümkün değil... o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Futbolun şifreleri

Okay Karacan 2009.11.12

Futbolun vizyonu seyircidir. Seyirci yoksa, televizyon var diyebilir misiniz?

Futbolun yakıtı iyi oyundur, iyi oyun yoksa, misyondan söz edebilir misiniz?

Misyonunuzu yerine getirdiğinizde vizyon sahibi olursunuz, misyon yoksa televizyon da olmaz.

Memleketin futbolu ile Batı'nın futbolu arasındaki farkın fersah fersah olduğu bu haftasonu öyle bir yüzümüze vurdu ki, zamanlamaya şapka çıkarmak lazım.

Malum önümüzdeki hafta Dünya Kupası play-off maçları nedeniyle ligler kapalı. Kupaya gidebilsek muhtemelen hazırlık maçı oynuyor olacaktık. Oysa bugün Milli Takım hocamız bile yok. Hatta İtalya'nın "nasıl olsa siz boştasınız, sizinle özel maç yapalım" teklifine bile cevap veremedik.

Ne ekersen onu biçiyorsun. Aslında herkesin fark ettiği gibi mesele boyut değiştirmeye başladı.

Futboldaki büyük erimenin tehlikeli, en tehlikeli eşiğine geldik.

Boş tribünler!..

Avrupa'nın 5 büyük liginde bu hafta sonu oynanan maçların seyirci ortalamalarına rahatlıkla ulaşabiliyoruz: İngiltere'de 33.000, İspanya'da 31.000, Almanya'da 39.000, İtalya'da 20.000, Fransa'da 18.000 seyirci tribünleri ziyaret etmiş, ekonomik büyüklük bakımından sıralamadaki altıncılığıyla övünülen Türkiye liginin ortalamalarıyla ilgili bir rakama ulaşmak her zaman olduğu gibi mümkün değil. Oysa geçen yıla oranla İtalya'da yüzde 20 civarı bir düşüş olduğunu, İspanya ve İngiltere rakamlarının istikrarını sürdürdüğünü, Fransa'daki düşüşün önemsiz olduğunu görebiliyorsunuz.

Almanya kapalı gişe oynandığı için zaten bir şey söylemeye gerek bile yok.

Bugünlerde 2010-2014 yayın ihalesiyle uğraşan Türkiye Futbol Federasyonu seyirci sayısındaki dramatik gerilemeye ilgili mutlaka bir çalışma içerisinde!..

Zira TFF resmî sitesindeki, Misyon/Vizyon başlıklı bölümde yazılanlar oyunun hedefi olan ellerde olduğunu gösteriyor.

Önce vizyon başlığı altına yazılanlara bakalım...

Deniliyor ki, çağdaş ve kurumsal yapıda futbola yaygınlık kazandırmak, ülke genelinde katılımı artırmak...

Çağdaş ve kurumsal yapılarda şeffaf uygulamalara gidilir ve oyunla ilgili her rakamı kaydeden bir mekanizma vardır.

Mesela şifreli yayınların başladığı yıldan bu yana tribün trafiği ile ilgili bir tablo sunabilirler mi?

Şifresiz yayın olması durumunda düşüş rakamı ne olur tahmin yapılıyor mu?

Eğer yapılıyorsa, fiyat kazanç oranı nedir?

Şu yeni ihale için, şifresiz yayına müsaade edilmeyen bir şartname hazırlanıyormuş, kime sorarsanız sorun maçları 4 büyük açık kanalın yayınladığı yıllarda tribünlerin daha dolu olduğu cevabını alırsınız. İnanmıyorsanız, arşiv görüntülerine bakabilirsiniz, zira rakamlarla ilgili bir veri kaydedilmiş olamaz.

Yine de şifresiz yayınlar sayesinde tribünler doldu diyorsanız rakamlarla ispat edin!..

Yüzde kaç?

Vizyon başlığı altında uluslararası organizasyonlarda sürekli var olmak maddesi de var ama onu atlıyoruz...

Şimdi de misyon başlığına bakalım...

Deniliyor ki, eğitim ve tesisleşme hamlelerinde çağdaş hedeflerle buluşmak, uluslararası düzeyde rekabet edecek altyapıyı oluşturmak, futbol ekonomisini büyüten güçlü finansal yapıya sahip bir organizasyon olmak...

Bu cümleyi anlamak imkânsız. Futbol ekonomisini büyütmek için federasyonun önce güçlü finansal bir yapıya mı sahip olması gerekiyor?

Bu madde orada olduğuna göre federasyonumuz hâlâ güçlü bir finansal yapıya sahip olmak için çabılıyor demektir ki, bu durumda söylenecek bir şey bulamıyoruz...

Yoksa bunu, futbol ürününün pazarlanmasıyla elde edilen gelirin altyapı, eğitim, tesisleşmeye akılcı yollardan dağıtımı, kulüplerin kazanç pastasından kendisine düşen payı alması için rasyonel bir organizasyon olmak şeklinde mi revize etmek gerek?..

Önümüzdeki birkaç ay içerisinde futbolumuzun geleceği ile ilgili ciddi bir yol ayrımına giriliyor. Mevcut sistem oyunu hiçbir yere taşımadığı gibi, ülkede seyirci sayısı artmadı. Nüfusu büyüyen bir ülkede lisanslı futbolcu sayısı hızla eriyor. Televizyonun aktardığı kaynak üç büyük kulübü ayakta tutuyor olabilir, ama ülkede futbol taraftarı yaratma misyonunu yerine getiremiyor.

Üç büyük kulübün ve hatta diğerlerinin de dışarıya aktardığı kaynağın içeriye ne kadar geri dönüş getirdiği hesaplanıp, hesap soruldu mu?

Brezilya bankalarına akan para, Aurelio dışında ne verdi bu memlekete mesela?

Misyon bölümünden bir madde daha: "Topluma spor kültürünü benimsetmek"

Ne yazık ki spor kültürü aşılacak oyun şifreli, oyuna lanet, hakaret yağdıran öteki oyun şifresiz... Futbol sırf futbol üzerinden kazanmak isteyenlerce sömürülürken boş koltukları dolduramaz, oyunun "güzel" olduğuna kimseyi inandıramazsınız...

Yıllardır futbol girmeyen evlere, tartışma ve taşlama giriyor. Başkanlar kötü, oyuncular berbat, teknik adamlar vizyonsuz, hakemler rezil...

Bırakın vatandaşın evine futbol girsin, kararı onlar versin.

En azından bir sene deneyin, bir bölümünü deneyin...

Milli gelir 4 misline çıkmayacağına, herkes şifreyi kıramayacağına göre, 4 sene daha şifreli oyun, şifresiz öteki oyuna kurban edilecektir.

Yine de kulüpler ille de çok para diyorsa, bırakın oyunu devlet finanse etsin, zaten devleti halk finanse etmiyor mu?

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

F1, 2010'da son kez İstanbul'da?

Okay Karacan 2009.11.13

Son bir aydaki gelişmeler F1'in hızlı bir değişim sürecine girdiğini gösteriyor. İngiltere GP'sinin durumu kritik, Türkiye topun ağzında.. Güney Kore ve Hindistan geliyor, Bulgaristan 2011'de Türkiye'nin yerini almaya hazırlanıyor.

Formula 1, Toyota'nın çekilme kararıyla büyük şok yaşadı. Şimdi gözler Renault'nun vereceği kararda, Fransızlar da çekilirse, F1'de Ferrari dışında fabrika takımı kalmayacak. Bu arada 1999'dan bu yana F1'de büyük zaferler kazanan, bu sayede dünya çapında hatırı sayılır bilinirlik elde eden Bridgestone da sezon sonunda F1 ile kontratını yenilemeyeceğini açıkladı. Pirelli ise davetlere kayıtsız duruyor. Honda ve BMW'nin ardından Toyota'nın çekilmesi, Ferrari cephesinde yankı buldu. İtalyan takımı bu durumun ekonomik değil, politik olduğu görüşünde.. Ferrari tepkisi haklı nedenlere dayanıyor ve F1'in marka değeriyle ilgili kuşkuları ortaya seriyor.

F1 içindeki mekanizma 2000'den bu yana spora girenleri Ferrari ile Maclaren'in figüranı yaptı. Milyonlarca dolar yatırım yapıp bir adım ileri gidemediler. Japon firmalarının teker teker veda etmesi F1'in şeffaf olmayan yapısıyla alakalı.. Tamamen birbirinden bağımsız markalar olsalar da kararın ortak bir milli temeli olduğuna dair kuvvetli belirtiler var.

Japonların çekilişi F1'e gönderilmiş ince bir mesajdır. Bu arada 2011 ve sonrası için ülkelerin büyük talebi Türkiye için ciddi bir riski beraberinde getiriyor.

Türkiye ile olan ilişkilerden memnun olmayan F1 yönetiminin 2010'un ardından bir yıllık süresi daha olmasına karşın kontratı feshetmek için arayışa girme ihtimalleri göz ardı edilmemeli..

Şimdiye kadar 2011 sonrası kontratı için istekli görünmeyen Türkiye F1 ile uzun vadeli çalışmayı düşünmüyor.

2010 Mayıs'ında İstanbul'da son kez yarış izleyebiliriz..

Diğer taraftan Galatasaray'ın yarıştığı Süper Lig Formula'nın bir ayağının nasıl olup da İstanbul'a alındığını merak ediyorum.

Pist kirası bu kadar yüksek boyutlarda seyrederken, cılız bir seri olan Süper Lig Formula nasıl oldu da bu maliyetleri karşıladı?

Galatasaray taraftarının tribünleri dolduracağı ihtimaline mi yatırım yapıldı?

En iyi Mümtaz Tahincioğlu bilir.. o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

2020 hayâldir

Okay Karacan 2009.11.15

Ülkenin seyirci, tesis, organizasyon yeteneklerinin tartışıldığı günler yaşıyoruz.

Bu arada gündeme 2020 olimpiyat adaylığı geldi.

"Süper" Türkiye ligi maçları kısmi dolu tribünlere oynanıyor, Kayseri'deki muhteşem Kadir Has Stadı Fenerbahçe maçındaki görüntüsüyle ebedi yalnızlığının resmini çiziyor, Basketbol Eurolig'de Fenerbahçe-Barcelona maçını oyuncu ve takımdakilerin eş dost ve arkadaşları dışında izleyen olmuyor, voleybol, hentbol zaten yerlerde...

Abdi İpekçi Spor Salonu kısa kulvar yüzme şampiyonası için hazırlanacağından(!?) Fenerbahçe ile Efes Pilsen'in Eurolig maçlarını Ayhan Şahenk Spor Salonu'nda oynama isteğine ULEB izin veriyor. Oysa statü 10 bin kapasite şartı koyuyor.

Fener ile Efes 10 ay sonra 2010 Dünya Basketbol Şampiyonası'na ev sahipliği yapacak ülkede basketbol oynayacak salon bulamıyor, kimse de çıkıp uluslararası şartları haiz İzmir ve Kayseri'deki salonlarda oynayın önerisini götürmüyor ya da öneri karşılık bulmuyor.

Gerisini düşünün...

Yıllardır olimpiyat kovalıyoruz, bu amaçla zamanında bir stadyum bile inşa ettik. Bugün alırsanız, yaparsınız diye hayal kurmaya başlanılan 2020 Olimpiyatları için çok eski kalacak niteliklere sahip Atatürk Olimpiyat Stadı 20 milyonluk şehirde ilgisizliğin sembolü gibi...

Hafta sonları belediye maçları için açılıp kapanan, hafta içi birkaç spor severin gelip tartan pistte koşu yaptığı Olimpiyat Stadı bir köşede, yılda sadece tek bir yarışın koşulduğu, zaman zaman lansmanlara ev sahipliği yapan İstanbulPark pisti bir köşede atıl duruyor.

Hafta içinde 2020 Olimpiyatı'nı alabilme ihtimalimiz üzerine yazılanları okuyunca bir kez daha karamsarlığa kapıldım.

Yukarıdaki üç temel dayanaktan yoksun nasıl bir olimpiyat ev sahipliği hayali kurabiliriz ki?

Küçük işler ile büyük işler birbirine fena halde benzer. Küçük işleri iyi yapamıyorsanız büyük işleri hiç yapamazsınız... Organizasyon yeteneğiniz, turnuva ve yarışmaları elinizde tutabilme beceriniz sizi büyük balığa götürür...

Küçük bir örnek. Bundan birkaç sene önce Londra'nın 2012 adaylığı için İngilizler yoğun bir çalışma içindeyken, F1 patronu Silverstone pistinin uluslararası şartları yerine getiremediği ve devlet desteğinin olmadığı gerekçesiyle takvimden çıkarılması için girişimlerde bulunmuştu. İngiliz olimpiyat komitesi Bernie Ecclestone ile bir araya gelerek konunun anti lobici rakip ülkelerce kullanıldığı ve buna artık bir son verilmesi gerektiği üzerinde ricacı olmuşlardı.

Belki alakasız görülebilir ama, organizasyonun ve spor kültürü geliştirmenin dili birdir.

Olimpiyat düzenleme becerisi de, sporsever yaratma, seyirci üretme ve tabii örgütlenme işidir.

2012'yi almak için tarihi artılarla dolu olan İngilizler, bir motorsporları organizasyonunda ortaya çıkacak başarısızlık ihtimalini bile bertaraf etmek için çabalar, hiçbir şeyi şansa bırakmazken, Türkiye elindeki referans projelerin hakkını veremiyor.

Elimizdeki basit bir F1 işini kotaramıyor, Dünya Basketbol Şampiyonası'na ancak uluslararası standartların altında bir ev sahipliği yapabileceğimiz ortadayken hangi cesaret ve referansla 2020 için sıraya gireceğiz.

En basiti 2010 kültür başkenti İstanbul'un hangi sportif gösterisi, hangi projesi yarın teklif dosyamız verildiğinde İstanbul'un elini güçlü kılacaktır?

2020 için hayal kurmayalım.

o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Golü yine unuttular

Okay Karacan 2009.12.05

Beşiktaş son haftalarda topa çok sahip olduğu oyunları değil, rakibin topla oynamasına izin verdiği oyunları kazanmayı bilmişti. Diyarbakır maçında da aynı şey oldu. Topa hakim olsalar da ağları nişanlayamadılar. Özellikle ilk yarıdaki efor skor getirmeyince verimsiz Beşiktaş yeniden sahneye çıktı.

Gol atmayı son haftalarda hatırlayan Beşiktaş'ın sahaya sürdüğü onbir bu yıl ceza alanı içindeki en etkisiz ekip.. Mesela bu onbir toplam 6 gol üretmiş, gollerin 5'i ceza sahası dışından atılmış.. Oysa Beşiktaş daha çok rakibin sol kanadını kullanarak içeri katetmeyi birincil plan, Ernst ve Fink'in diklemesine göbekten sokularak pozisyon aramasını ikincil plan olarak seçmişti. Ya da gidişat onları buna zorluyordu.

Ferrari'nin köşe vuruşlarında içeri sokulduğu üç pozisyonda Ernst en gerideki adam olarak son haftalarda dikkat çeken savunma disiplininin ödün vermedi.

Beşiktaş'ın sahadaki onbiri kapanan Diyarbakır savunması karşısında ceza alanı dışından atılacak şutlarla golü daha rahat bulabilecek bir istatistik taşımıştı dün geceye oysa.. Ernst bu köşede ismini en çok kullandığımız isim. Ernst'li ve Ernst'siz iki farklı takım oluyor Beşiktaş.. Sezonun ilk bölümündeki kötü performansını Delgado dönünce gönderilecek adam olarak gösterilince iyi oyunuyla telafi etmeye başlayan Fink'i de Ernst'in enerjik tamamlayıcısı olarak buraya almalıyız..

Sahanın hemen hemen her yerinde her kılığa giren Fabian Ernst ilk yarının en değerli adamıydı.

Sekiz hafta üst üste kazanmış, araya bir Avrupa zaferi eklemişseniz ve üstüne üstlük herkes sizden sitayişle bahsediyorsa üzerinizde bir baskı var demektir.

İlk yarıda bu baskıyı acele gol atma isteğiyle hissettirdiler. Denizli'nin sürekli kazanan takımı bozması sahaya sürdüklerini kazanmak için iyi bir adım gibi görünse de gözleri ister istemez kulübeye çevirmişti.

Üç maçtır sürekli gol atan Bobo'nun hızını belli ki CSKA maçı için önlem olarak kesmişti Denizli.. 24 maçtır gol atamayan Nobre büyük bir fırsat yakalamıştı oysa.. Yine de Nobre'yi eleştirirken Yusuf ile Nihat'ın oyuna istedikleri katkıyı yapamaması, Tello'nun yetersiz oyunu göz ardı edilmemeli.. Değişikliklerin ardından Tabata, Ekrem ve Bobo ile ceza alanı içinde daha etkili olacak bir Beşiktaş ortaya çıktı.. Diyarbakırspor'un ilk yarıdaki pasif görüntüsüne karşın ikinci yarıdaki cesur oyunu Beşiktaş'ı beklenen devire taşımadı.

Son 10 dakikada tamamen arkaya yaslanan Diyarba-kır'ın kilidini kırmaya çalıştılar. Denizli sanıyorum 91'inci dakikada yeni bir şans verilseydi oyuna bu onbirle başlayıp, direnci ve cesareti daha zayıf olan rakibi ilk yarıda bu ekiple vurmayı tercih ederdi. İkinci yaraları daha kötü oynayan, fizik gücü sonlara doğru zayıflayan Diyarbakır dün gece ilk yarıdaki pasifliğine rağmen enerjisini maç sonuna kadar korumayı bilerek tek puanı aldı.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gün bugündür, haydi hayırlı ihaleler

Okay Karacan 2010.01.14

Kafasını çevirip bir kez bile bakmadı sahaya, onu tribünlerdeki izlemekle görevlendirmişlerdi.

Ne rengarenk kıyafetlere bürünmüş ellerinde bayrakları ahenksiz bir gürültü orkestrasına dönüşmüş taraftar topluluğu ne Stoickhov gibi bir dünya yıldızının sahadaki fiyakalı yürüyüşü cezbediyordu onu. Yıllar önce bir iki kez izlemiş, değerli bulmamıştı zaman ayırmayı bu "soccer" denen kısır koşuşturmaya. Gözlerini, kendini her topun yer değiştirmesinde şekilden şekile sokan, bir parça ahenkli gürültü çıkarabilen anlatıcılara dikmişti. Skor tabelasındaki ufak tefek değişiklikler için birkaç saati öldürmenin ne anlamı vardı ki?

Amerikan futbolu ve NBA'deki gibi bol istatistiksel bilgilere imkân tanımadığından futbol Amerikalı izleyici ve okur için pek bir anlam taşıyor. 1994 yılında Dallas'ta tanıştığım bir Türk asıllı Amerikalı "evrimini tamamlamış" bir oyunun Amerikalı tüketici için çekici olamayacağını söylemişti. Aslında Hristo Stoickhov'un endirekt serbest vuruştan Nijerya ağlarına gönderdiği müthiş şutun ağları sarsmasıyla başlamıştı her şey, tribündeki sarı ceketli güvenlik görevlisinin tüm ilgisizliğine karşın bile dönüp ekrandan defalarca izlediği, hakemin haklı olarak gol kararı vermediği o muhteşem vuruşla.

Temel gayesi topun kalenin üç direğinin arasından geçmesi üzerine inşa edilen futbolun, getirdiği kurallarla skora set çekmesi o günlerde benim bir Amerikalıya aslen Türk olsa bile izah edebileceğim bir şey değildi. Neden topa bir başka birinin de dokunmasına gerek vardı?

İşte o yüzden Tom Cruise ile Katie Holmes'un Real Madrid taraftarlığı ancak David Beckham özelinde açıklanabilir. Kevin Costner'ın Tottenham hayranlığında, Bill Clinton'ın kızının isminin Chelsea olmasında oyunu ve taraftarlığı onlar için çekici kılan başka bir büyü vardır.

Bugün "evrimini tamamlamış" oyunun cebine yine milyonlarca dolar para doldurulacak. Günlerdir bizim küçük futbol topluluğunun ağzına pelesenk olan nam-ı diğer ihale gününü yaşıyoruz. Gelecek 4 yılda kimin ne kadar harcaacağı ve kimin ne kadar para batıracağı bugünden belli oluyor.

Çok değil, 20-25 yıl önce devlet televizyonundan bir kat görevlisinin, eline tutuşturulan sümenle bir İstanbul kulübünün kapısından girip, kulüp başkanına yayın anlaşması imzalattığı o günden bu yana çok şey değişti. Çim antrenman sahaları, modern statları, marketing'i, sınır tanımayan transfer politikaları, genel seçimler kadar medyada yer bulan kongreleri ve onlarca çağa uyan yenilikleriyle futbol eskisi gibi değil artık. Elitlerin

yönettiği, elitlerin yayınladığı halkın finanse ettiği bir ateş pahası eğlenceye dönüştü. Bedelini ödeyemeyenin canlı canlı göremeyeceği kilitli bir resim dolabına girdi futbol.

Bugün TV ekranlarındaki onlarca canlı yayından birini evinde izleyecek "o kat görevlisi" iç geçirerek, yaşlandım diyecek içinden, geçmişi mırıldanacak.

Çok zamandır sümen altı ettiği evde maç izleme keyfinin zam görme törenini açık açık izleyecek zahir.

Bu, yıllardır sahada tüm dürüstlüğü ve fırsat eşitliğiyle inkişaf etmeyen Türk futbolunun en mesut günüdür.

Bugün muhtemelen gelecek 4 yılda bir adım ileri gitmeyecek oyuna para akıtılacak.

Bugün muhtemelen gün bitiminde birçok insan huzur dolu bir uykuya dalarak.

Bugün muhtemelen ülke sınırları dışında ışıltılarını kaybetmekte olan birileri için fonlanacak futbolumuz, sakatlanıp yer bulamayan Edirne'den içeri ışıltılarla sokulacak yeni isimlere kontör yüklenecek.

Gelecek 4 yılın sonunda daha da borçlu, daha da batık olacak kulüpler, FIFA Türk futbolu ihtilaf dosyaları için yeni bina tahsis etmiş olacak, Milli Takım hocası yerli mi yabancı mı olsun diye bir kez daha tartışıyor olacak bizim hocalar...

Hakemlerimizin eyyamcılığı üzerine "Türk dizisi metrajlı" programlar izleyip, 'Yalan söylüyorsunuz!' aşağılayıcılığında internet bildirileri okuyacağız...

Ne kadar çok para o kadar kaos!

Descartes ne güzel söylemiş; 'Akla malik olmak değil, onu iyi kullanmak gerek!' diye..

Karamsarlığımı anlamsız bulanlara aşağıdaki cümleleri kuruyorum;

Bugün muhtemelen gelecek 4 yılda tadına doymayacak bir gösteriye dönüşecek Türk futboluna "yakıt" olacak bir para geliyor.

Bugün gün batımının insanlar için dünden ve daha önceki dünden farkı olmayacak.

Bugün muhtemelen ülkenin yetenekli gençleri için bayram'dır. Büyük bir kısmet yola çıktı. Artık formları "kalite" görümlü "ucuz" yabancılardan alacakları bir hayatın ilk günüdür.

Gelecek 4 yılda bu para sayesinde kulüplerimiz borçsuz ve müreffeh olacak, FIFA'da sadece iftihar dosyalarımız olacak. Milli Takım'ı sadece sponsorlar değil herkes sevecek, üstelik hocası yerli olacak.

4 yıl sonra "hakem kararları eskiden uzun uzun konuşulur, programlar yapıldı" kıvamında belgeseller çekilecek. İlgiyle izleyeceğiz..

Kulüpler medyada doğruyu yanlış ayırıp, sitelerinden 'doğru söylüyorsunuz! aynen öyle oldu' bilgisi verecekler.

Öyle bir "devrim" olacak ki "evrimini tamamlamış" tepik oyununda..

Brad Pitt Beşiktaşlı olacak, George Clooney Fener'i izlemek için loca alacak Saracoğlu'nda..Galatasaray bir futbol takımının isminden öte gidecek..

Büyüleyecek herkesi Türkler oyunlarıyla...

Fanteziler bir yana, bugün Türk futbolu kasasına girecek parayla 4 yıl içinde kaç futbol seyircisi yaratacak, onu soralım.

Futbolu yönetenler, kulüp başkanları "nasıl olsa her Türk bizim takımın taraftarı olarak doğuyor" kolaycılığından, "bir gün herkes ama herkes bizi tutmalı" tavizsizliğinden, aman bizi biz yapan tribündeki taraftarımız yavaş yavaş azalıyor, onlara iyi oyun, temiz yönetim ve saygı sunalım kaygısına terfi edebilecek mi?

Televizyon "oyunun aslında kendisi" önemlidir, gereksiz lafazanlıklara son diyebilecek mi?

Oyuncular 'mütevazı olmanın erdemi'ni keşfedip, gönüllerdeki tahtlarına geri dönebilecek mi?

Eğer olmayacaksa devrim, "evrimini tamamlamış" güzel oyunda bir ton yeni parayla..

O zaman attığınız tüm goller "endirekt serbest vuruştan" iptal olur.

O Amerikalı gibisini bile bulamazsınız.

Haydi hayırlı ihaleler!

İnce dilimlenmiş 'Ziraat' domatesleri

Utana sıkıla domates istedim hanımefendiden, kahvaltıda domates talebimi garip karşıladı. Oysa hiç fena değildi sundukları bol peynirli kahvaltı. Düşünceli, meraklı ve içinden "hadi bakalım burdan yak" dercesine mırıldanarak gitti mutfağa...

Döndüğünde elindeki tabakta özenle dilimlenmiş bir adet büyük doğal kırmızı domates yatıyordu. Bizim memlekette böylesine "Ziraat domatesi" denirdi bir zamanlar. Limon ve yağ ekledim, peynir ile buluşturdum.

Arkadaşlarım imrenerek baktılar tabağa, ertesi gün sabah yine göz göze geldik. 'Good morning!' faslı geçti. Elinde domates tabağıyla belirdi Bayan Dorothy. Bu sefer yağı ve limonu üzerindeydi. Sonraki gün, bir sonrası, bir sonrası ve son sabah ben masama gelir gelmez, aslında listelerinde olmayan domates servisi talep etmediğim halde hep yapıldı.

İhtiyar Dorothy'yi hiç unutmadım.

İlk gün sabah kahvaltısında peynir olmadığı için pansiyondaki öğünden memnun olmayan bizlere ertesi gün Türk bakkalından bir teneke beyaz peynir getiren Bayan Merlin'i de unutmadım..

Ya tatsız tutsuz haşlanmış sözde pirinç pilavını, soğan çorbasının suyuyla hayata döndüren Tansu Polatkan kıvraklığına ne demeli?

Onun bu formülünü taklit eden diğer yabancı gazetecilerin yüzündeki saygı ve "bravo süper fikir" tebessümünü unutabilir miyim?

Her futbol seyahatinden; futbol dışında, odağında yaşadığımız hayata, yani futbola çevirebileceğimiz, futbola adayacağımız hikâyeler topluyoruz...

Yediğimiz içtiğimiz bize kalıyor, size gördüklerimizi anlatıyoruz.

"Ziraat" Türkiye Kupası'ndan gördüklerimi arz ediyorum.

Peynir yok, domates yok, pirinç haşlanmış, soğan hak getire..

Hem tribünde hem TV ekranında bulmuşsunuz seyirciyi oynasanıza tadına varalım...

Take off position*

Okay Karacan 2010.01.21

Barca renklerine bürünmüş, sırtına dünyanın en popüler futbol atkısını kuşanmış Manavgat tekerleklerini açtı.

Yeryüzüne doğru irtifa vererek alçalırken Barcelona'da günün son demleri yaşanıyor. Akdeniz'e dökülen bir başka nehrin üzerinden yaklaşırken alana Manavgat, anneleriyle balık tutmaya gelen iki minik başlarını yukarı kaldırıyor. Mütemadiyen bir sevinç dalgası, İbrahimoviç'e, Messi'ye, Pique'ye; en doğru tanımla Xavi, İniesta, Barcelona'ya!

Oysa Manavgat vücudundaki Barcelona logolu dövmesiyle ilk uçuşunu yapıyor. Xavi, İniesta ve arkadaşları Sevilla maçı için henüz otellerindeler...

İki çocuk ve annesi Manavgat'a uzun uzun el sallıyorlar, içinde Messi'nin olduğunu varsayarak, işte o zaman kendinizi yıldız gibi hissediyorsunuz.

Çünkü aslında size el sallıyorlar sehven...

Türk Hava Yolları'nın Manavgat isimli, yarı beline kadar Barcelona logosu ve renkleriyle bezeli uçağı ne zaman iniş için alçalmaya başlasa küçük çocukların gözlerinde aynı ışıltı, ellerini kocaman sallayacaklar gökyüzünde süzülen çelik kuşa. Bir Barcelona şehri çocuğu iseniz takımınızın uçağına futbolcu olarak girip yıldız statüsüne ulaşma şansı dünyanın her yerindekilerden katbekat daha fazladır.

Kendi yetiştirdiği gençlerini A takımına kazandırmak, onlarla kazanıp onlarla zafere yürümek Barcelona futbol takımının kimlik kartında yazılı en önemli düsturdur.

Bu şehirde her çocuk bir gün Barcelona takımının formasını giymeyi hayal eder, Nou Camp'a çıktığını görür rüyasında; yüzlerce çocuk denenir altyapılarında ve bir gün en iyi olanları sahada, yeterince şansı olmayanlarda Nou Camp'ta alır yerlerini, 1899'dan beri bir gelenektir.

1952'de Barcelona futbol takımı bir sezonda 5 kupa birden kazanarak tarihî bir başarıya imza atar, 1933 yılında ise Türk Hava Yolları kurulur. 2009'da Barcelona artık tüm dünyanın oyuncularını ve futbol felsefesini ezbere bildiği bir takımdır ve sezona 6 kupa sığdırır. Altı kupada gol atan Pedro kendi altyapılarından yetişen bir genç olarak, Barcelona felsefesi ve ısrarla dile getirilen Barcelonalılık kimliğinin ıslak imzasıdır. Aynı yıl Avrupa'nın dördüncü büyük hava yolu olarak hedefini daha yukarılara çeken THY işte bu felsefe ışığında FC Barcelona ile tarihî bir sponsorluk anlaşmasına basar ıslak imzasını...

1952'deki ilk büyük başarının ardından futbol dünyasında sürekli büyüyen, efsaneler yaratan takımı artık THY taşıyacak. Hemen hemen aynı dönemlerde Take off position* almış iki markanın işbirliğini ilgiyle izleyeceğiz.

Bunun bir kulüple bir şirketin kısa vadeli kâr realizasyonu için bir araya gelmesi olarak görmemek lazım. THY Genel Müdürü Temel Kotil, kârlılık kelimesini çerçeve değil resim olarak asmış zihnindeki yönetim şemasına. Büyük Avrupa pazarının Anka kuşu yapmayı planlıyor THY'yi ve bu amaçla büyük adımlar, rasyonel adımlar atılması gerektiğinin farkındalar. Barcelona'nın başarılı, kariyerli başkanı Laporta, imza töreninde 50 yabancı gazeteci önünde yeni partnerlerinin servis kalitesini defalarca övüyor, bir parça politik, 'Biz Katalan olmaktan gurur duyuyoruz.' diyor. 'THY ile gücümüzün uluslararası olduğunu hissediyoruz.' diye ekliyor. Söz dolaşp son fasla yani teşekkür faslına gelince, bir çuval inciri berbat ediyor Laporta...

"Şükran, Şükran... Yani teşekkür ederim yerine Şükran" Kısa vadede politikaya girmeyi planlayan Laporta'ya yeni sponsorluk anlaşmaları uluslararası ilişkilerde bilmediklerini öğretir umarız...

THY'nin İspanyolca konuşan hostesleri uçuşlarda sık sık tekrarlayıp ezberletmeli "teşekkür ederim'i" Laporta'ya..

Barcelona kulübü Unicef'in resmi sponsoru, aynı zamanda Unicef'in gösterdiği her ülkede oyuncu yetiştirme hedefli olsun olmasın merkezler açıp yatırımlar yapıyor. Bu amaçla Başkan Laporta yüzlerce kez Afrika ve Güney Amerika'nın fakir ülkelerine uçuşlar yaptı. Yardım ve umut taşıdı oralara, bu yönüyle baskın bir uluslararası markanın kanatları olmayı hedefleyip başarmak büyük iştir.

THY yeryüzünün en iyi futbol takımına değil, "en iyi oyunu" felsefe edinmiş kulübüne sponsor oldu. Daima iyi oyuna odaklanmış, kimliğini "bir kulüp'ten daha fazlası" olarak tanımlamış bir kuruluşu taşımak, "bir sponsorluktan daha fazlası" anlamına geliyor.

Dün Manavgat'a el sallayan o iki çocuk, bir gün o uçaktan aşağıya bakıp, sonradan geleceklere kocaman el sallayacaklar.

Beri taraftan bakınca o ikisi bir gün mutlaka müşterisi olacak Manavgat'ın...

*Kalkış pozisyonu

Viva THY

Dünya Kulüpler Şampiyonası finalleri için Dubai'ye giden takımı üç THY görevlisi yalnız bırakmaz ve maçlarda onlar da tribünlerdeki yerlerini alırlar. Final maçı günü unutulmaz anılara sahne olur. Ya da taraftarlık profili düzlemindeki farkı yaratan bir an yaşanır.

Normal süre dolarken, Barcelona beraberliği bozmak için hücumdadır. İşi uzatmaya bırakmadan bir sezondaki altıncı kupaya uzanmayı istemektedirler. Fakat rakip sert ve dirençlidir. Ceza alanı civarında Messi düşürülür. Hakem oralı değildir, oyunu sürdürür. Barcelona takımı idari kadrosu olan biteni seyrederken, üç kişi ayağa kalkar ve kararı şiddetle protesto ederler, bal gibi faulü vermemiştir hakem. Oyuncuların kulağına kadar gider olanlar.

Uzatmada Messi golü atar, kupa gelir. Soyunma odasından dönüş uçağına kadar hemen her yerde bu müthiş üç taraftar konuşulur...

Onları gördükleri her yerde 'Viva THY!' diye bağırırlar. 'Viva THY!' aşağı, 'Viva THY!' yukarı..

THY ile Barcelona arasındaki sıcak ilişkinin temeli, THY, takımın bir sezondaki altıncı kupasını Dubai'den Barcelona'ya taşıırken atılır.

Bizim maç izleme ritüellerinin bir gün bu kadar değerli olacağını kim bilebilirdi ki?

Barça TV

Kendinizi otel odasından dışarı atmanıza büyük bir engel var. Oysa bu mevsimde kısmen sakin olan Barcelona sokakları, Barcelona ekmeğinin tadına doyamayacağınız Tapas restoranları, Güney Amerika kahvelerini yudumlayacağınız cafeler ve lezzet şelalesi olimpiyat limanı mekânları sizleri bekler.

BARÇA TV'den söz ediyorum. Muhteşem grafik kalitesi, ışık seviyesi ve stüdyoları, son derece profesyonel hazırlanmış logo ve jenerikleri ile gözlerinizi ayıramıyorsunuz üzerinden...

Dokuz yaş grubu takımının canlı maçını izlerken, 11 yaş takımının ilk onbiri alt yazıda beliriyor. Devre arasında Messi'nin 12 yaşındayken attığı golün yanına, her üst takıma çıktığında attığı bir başkası eklenerek büyüyor Arjantinli TV ekranında. Guardiola'nın gençlik yılları, Cruyff'un imza töreni görüntülerini görünce iyice yaslanıyorsunuz arkanıza, çünkü Hagi belgeseli başlıyor...

Bir kulüp televizyonu nasıl olmalı görüyorsunuz. Kulüp televizyonunun esas içeriğinin kulübün geleneksel karakterini yansıtmak, yeni taraftar yaratma yolları üzerine çalışmak olduğuna şahitlik ediyorsunuz.

Messi'nin büyürken attığı adımları izlerken aklınızda Arda'nın çocukluğundan tek karenin olmaması ne acıdır.

321 milyon dolarlık liginizin TV'li takımlarına model'dir BARÇA TV..

Hatta...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Neredesin Televole?

Okay Karacan 2010.01.28

Normal şartlar altında bir fikir köşesini gündemdeki mevzuları açıklayarak ele alırsınız. Yarım asırlık lig, bir asırlık efsane takımlar berbat iklim şartlarında ikinci yarıya başladılar.

Büyük kıyamet kopmalıydı diye düşünüyor insan.!

Düşünsenize, daha dün ateş pahası olan lig yeniden başlıyor!..

Yooo kıyamet filan kopmadı. Manşetleri "Digiturk" çalmaya devam ediyor.

Tamam, Galatasaray Neill, Jo ve Dos Santos transferleriyle rakiplerine fark atmış olabilir, Haldun Üstünel rakip alana fuleli adımlarla sızıp Lineker sinsiliğinde golü atmış ya da anlayacağınız gürültüsüz patırtısız transferler yapmış pekala olabilir, ama ne fayda, marka değerine pek katkısı yok yaptıklarının..?!

Galatasaray Kulübü doğa şartlarını zorlayıp Gaziantep maçını oynayabilmiş, kazanmış ama beğenen yok ortaya konulan mücadeleyi..

Beşiktaş'ın önünde oynayacağı sadece 17 maç kalmış, transfer yok, koskoca kulüp hâlâ ve gereksiz bir biçimde "Delgado" platonik aşkıyla kavruluyor.

Her tarafından haber, yorum, araştırma ve inceleme fişkıran Türk futbolu aynı meseleye kilitlendi.

Hangi sayfayı açsanız, hangi internet sitesine girseniz hep aynı hikâye.

Digiturk'ün Erman Toroğlu'na gösterdiği kırmızı kart!

Çoklarına göre ikinci sarıdan kırmızı yemiş hoca. Şimdi tartışma, tartışmalara son veren açıklamalarıyla "maraton" koşan "Erman hoca" üzerinde...

Genel hava Erman hocaya kartın çıkmasında Fenerbahçe Kulübü Başkanı Aziz Yıldırım'ın etkisi olduğu yönünde. Aziz Bey sezon başında '400 milyon dolar isteriz' deyince gülüp geçenler, şimdi Aziz Bey kazandı diyor haliyle. Kulüpler Birliği çıkışını hatırlayın, dur başkan, ihale sonrası gidersin, sensiz başaramayız demediler mi?

Alın size 321 milyon dolar diyecek iş yapmadı mı Aziz Bey?..

Yaptı.

Örnekleri uzatmaya gerek yok, birisini çok iyi biliyorum mesela! Görülen o ki Aziz Yıldırım Türk futbolunun en güçlü ismi ve ona rağmen zor yürüyor işler.

Medyada tüm ilişkilerin, hatlar halinde (küçük particikler var) tacirlik (ilişki tacirliği) esas alınarak (Futbol ailesiyiz) yürüdüğü düşünülürse, Aziz Yıldırım tek başına büyük bir strateji uzmanıdır.

Bugün eğer Toroğlu sansür yediyse ve tepkiler sansür üzerine kuruluysa ve kimse Aziz Bey kadar güç sahibi değilse, işte o zaman geri dönüp hesapları karıştırmanın zamanı gelmiş demektir.

Aziz Bey'in yakın tarihimizdeki yükselişi ile Türk medya devrimini adım adım ele alalım...

'Havuz öncesi'ne gidelim. 4 büyük kanal ellerinde tuttukları takımların maçlarıyla ay birincilikleri için kapışıyor, en çok maç olan, televizyon reklam pastasındaki payını yükseltmiyor muydu?

90'lar maç izlenme oranlarının yüksek seyrettiği dönemdir. Gariptir, tribünler de tıklım tıklım doludur.

Hem Şansal Bey'in, hem rahmetli Kenan Onuk'un, hem İlker Yasin'in hazırladığı programlar ilk onlar içinde değil midir?

Tamam, bir rekabet vardır aralarında ama seyirci üçe beşe bölünse de izlenme oranları herkesi tatmin eder.

Evet maçlar şifresiz, tribünler dolu, kanal rekabeti zirvede, en önemlisi, futbol tartışma programları büyük ilgiyle izleniyor o dönem.

Sonra ne oluyor?

Havuza doğru adımlar atılıyor. Şifre giriyor, lakin Erol Aksoy Cine 5'i bir tematik spor kanalı yapmak yerine içinde naklen yayınları barındıran eğlence kanalı olarak tutuyor. (Kimse Aksoy'un maç içinde dekoder reklamı yaptırmamasına tepki koyamıyor.) Bu, sahip olduğu açık kanalın zirve yapmasına yetiyor artıyor bile. Yine de futbol tartışma programları izlenme oranlarını korumaya, televizyon programı yapanlar kanal patronları ve yöneticileri tarafından elde tutulmaya devam ediyor.

90'ların sonu ve 2000'lerde ise hızla yere çakılıp ilk yüz içinde bile zor yer buluyor. Yavaş yavaş eğlence programları kaplıyor ekranı ve yayıncıların reytingleri düşmeye başlıyor.

Tek kanallı dönemden çok kanallı evreye geçişle birlikte çok seslilik vardır TV kanallarında ve halk her verileri almaktadır. Yayıncılar ise hep aynı nakarat yürür, konusu ilerlemeyen bir dizi film gibidir futbol yayıncılığı.

Bu arada Aziz Yıldırım ihtiyaç duyduğunda medyayı kullanır, duymadığı zamanlar kamera ile mesafe koyar arasına. Fener kulübü büyük büyüme yaşar, başkanın reytingleri yükselirken, futbol medyası inişe geçer..

İniş yolundaki medya adamları, kendi markaları için savaşılmaya başlar. Ekranlarda sıradışı davranışlar gösterilir, sıradışı laflar edilir.

Seyirci dehşetle izlemektedir olan biteni.

Kanal ve futbol yöneticilerinin atladığı bir şey vardır. Seyirci profili hızla değişmektedir. Ezberlenmiş sözleri üst üste dinlemez yeni seyirci, aynı stüdyo, aynı kafa ve aynı sesler sıkar insanları. Teknolojik gelişme sinema ve dizi yapımcılarının atağına sahne olur.

Mesala pazartesi gecelerini diziler domine eder. Futbol programlarını yıkıp geçerler.

Bir zamanlar spor magazin programı "Televole" pazartesi akşamlarının tek silahı iken, artık orada dizi film hükümrânlığı sürmektedir.

Pazar geceleri gece 2'dir futbolun adresi...

Evet profil değişti. Nasıl değişti profil?

Bugün bir meraklının 4,5 saatlik programı izleyecek zamanı var mı?

Hayır yok!

Şimdi futbolun da müşterisi olan topluluk 45 dakikalık Amerikan dizilerini izliyor. Neden? Anlatılmak istenen net, kesintisiz ve her şeyden önemlisi, konu, ilerleyerek sunulduğu için...

Yakında 99 dakikalık Türk dizileri de yok olacak korkarım. Uzun uzun derdini anlatmaktan aciz, sık kesintili ve koskoca bir akşamınızı çalan götüren Türk dizileri.

Futbol yayıncıları çağın kısa, hızlı ve kaliteli yayınların çağı olduğunu kavrayamadılar.

Son 10 yılda Aziz Bey kadar güç kazanamadı medya, çok manevra yedi, çok oturdu evinde tembel tembel.

Bugün medya kelle veriyorsa, suç ne Aziz Bey'de, ne Digitürk yönetiminde ne de başka bir yerde; medyanın ta kendisindedir.

Esas olan üründür. Ürün dimdik ayakta kalmıştır. TV reyting ölçümleri 80'ler sonu, 90'lar ve 2000'lerde futbolun izlenme yüzdesinin değişmediğini kaydetti.

Futbol tartışma programları ise aynı ölçümlerde sürekli iniş yaşadı. Durdurulamayan bu düşüş bugün icra memurlarını soktu futbolun içine...

Özetle Türk futbolu tam televolelik olmuştur.

Neredesin Televole?

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kongre sayacı

Okay Karacan 2010.01.30

Eğer kampanyalarda söylendiği gibiyse her şey; kongre üyesi'nin Beşiktaş'ı bu olabilir, taraftarın Beşiktaş'ı olmadığı kesin..

Büyük hedefler belirlemiş bir futbol takımının iyi işler yapamadığı zamanlar olur muhakkak, doğaldır kimi zaman istediğinizi ortaya koyamazsınız.. Ama büyük takımsanız çoğu zaman iyisiniz, ne yaptığınızı biliyorsunuzdur. Beşiktaş için en büyük problem kötü oynaması, pozisyon ezmesi, gol üretememesi değil, Beşiktaş aylardır kendini geliştiremiyor. Bu kadar durağan dönemler yaşamamıştı Beşiktaş..

Ligde oynadığı 18'inci maç gelecekte oynayacağı 16 maçın nasıl olacağının aleni beyanıdır..

İlk yarım saatte lige başlamış değil, Antalya kampına devam eden iki takım gibi kontrollü ve temkinli oyun demosu üzerine çalıştılar. Kısa pasların boyunun uzadığı bölümlerin izlenesi pozisyonlar vaat ettiği sonraki 15 dakika bir parça lig maçını andırdı o kadar.

İkinci yarı klasik bir Türkiye ligi maçıydı. Pozisyon kazası bir elle oynama Beşiktaş'a sayısal üstünlük getirdi. Arkasından geliştirilen iki Antalya atağına bakarsanız, takımın kırılğan karakterini anında görürsünüz.

Antalya savunmasının sol kanadının yıpratıldığı 60'lı dakikaların final vuruşlarına ihtiyaç duyduğunu herkes gördü. Aslında dönüp hangi haftanın maçını izlerseniz izleyin aynı şeyi göreceksiniz. Beşiktaş takımı ceza alanı içinde eriyor. Beşiktaş'ı eriten, kartvizitinde golcü yazdığı halde aslında olmayan birileri mi? Yazar kırıcı olmamak için bu sorunun cevabını okuyucuya bırakıyor.

Yazara göre, Bobo Beşiktaş takımı enerjisinden beslenemediği için ya da gelişimi bu kadar olduğundan, bu takımın golcüsü değildir.

İbrahim Toraman'ın isteği, Ekrem'in kendini aşma gayreti, Holosko'nun oyuna girdikten sonra kattığı enerjiyi pas geçmek dürüstçe olmaz.

Mustafa Denizli'nin geldiği günden bu yana iki kupaya rağmen hâlâ bir oyun karakteri yok Beşiktaş'ın, olacağına kimseyi inandıramazsınız.

Başarı planlarını başkalarının hataları üzerine kurarsanız buna kumar denir sadece.

Kongre üyeleri bu maçı nasıl okur yazar bilemiyorum ama Demirören ya da Aksu kim kazanırsa kazansın bu takımı derhal değiştirmeli..

Bu Beşiktaş kesmiyor taraftarı. Kongre'yi bilemem? o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İnönü demokrattır

Okay Karacan 2010.02.04

Beşiktaş kongresi rekor katılımı ile sonuçlandı. Başkan Yıldırım Demirören, tüm sandıklarda Murat Aksu'dan fazla oy alarak kulüp yönetimindeki yerini sağlamlaştırdı.

Aksu, başkan adayı olduğu ilk seçimde, yönetim kurulu üyelerini belirleme zamanlaması, kampanya mantığını grup pazarlıkları üzerine kurmama duruşuyla Beşiktaş demokrasisine yeni bir açılım getirdi. Büyük bir oyu arkasına alarak, sonuçta Beşiktaş'ın kazanmasına katkı sağladı. Kongreye kayıtlı üyelerin yüksek katılımı sandığa gidip irade beyanı göstermeleri toplumun değişen dinamikleri açısından dikkat çekicidir. Kulüplerin demokratlaşması ülkenin demokrat karakterini olgunlaştıracak önemli bir adım.. Malî genel kuruldaki gergin saatler, karşılıklı iğneleyici açıklamalar seçim kampanyalarının doğal ve beklenen sonucudur. Bu atmosferin bir sonraki gün yerini uygar bir yarışmaya bırakması alkışa şayandır.

Son 50 yılda Türkiye profilinin yenilikçi markaları olmalarına rağmen Beşiktaş, Fenerbahçe ve Galatasaray kulüpleri Osmanlı DNA'ları olan kulüplerdir. Örgütçülüğe mesafeli ve kararsız İmparatorluk döneminde kurulup, Cumhuriyet'in hoşgörüsü ile halkın yaşamına giren 3 spor örgütü, gelenekçi yapılarından ödün vermezler. Beşiktaş kongresinde uzun bir süredir sürekli tepkilerin odağında yaşayan Başkan'ın yeniden

seçilmesi istikrardan yana bir teveccüh olarak yorumlandı. Sanıyorum burada bir parça Osmanlı karakteri baskın geldi.

Dikkat çekici husus, sokaktaki Beşiktaşlı ile kongredeki Beşiktaşlının teveccühleri arasındaki farkın büyük olması.. Kulüp üyesi olmayan taraftar, Demirören tarzını sevemedi. Burada Sayın Demirören'in kendini ifade etme konusundaki yanlışlarını hakkını yemeden bir tarafa koyalım. Profesyonel projelere, üzerinde çalışılmış söylemlere ihtiyaç duydu hep Demirören..

Kongre yine de tercihini Demirören'den yana koydu.

Burada demokratik sistemin tartışmaya açılması gerekir. Halk desteği almadığı halde iktidar etmek dünyanın en kolay işlerinden biri değildir.

Sokaktaki Fenerbahçelinin Aziz Yıldırım'a desteği ile kongrenin desteği arasındaki fark ne kadar azsa, Yıldırım Demirören'in sokaktan aldığı destek ile kongre desteği arasındaki fark o kadar büyüktür mesela..

Bu farkı kapatmak kolay olmayacaktır. Başkan'ın bundan sonraki ilk icraatının "İnönü Stadı'nda kazanmak" olduğu açıkça ortada..

Kongre, rating ölçme cihazı değildir, kabul.. Ancak en doğru vicdan muhasebesini yapmak zorundadır her bir üye.. Her eve rating cihazı konulamayacağına göre, rating cihazı konulacak evlerin titizlikle seçilmesi ya da cihazların arıza yapmadan çalışması gerekmez mi?

Her türlü eleştiriye rağmen, seçim yapılmış, Demirören kazanmıştır. O makamın saygınlığını hırpalamak tribünlerin mazlum durumunu bozar.

Bu nedenle demokrat davranışı gösterip bir süre daha imparatorluk genleriyle yönetilmeyi sabırla beklemek, olgun taraftarın yapacağı en doğru icraat olacaktır.

Gençlerbirliği maçında protesto eylemi yapmaya hazırlanan taraftarın cumhuriyetçi tavrı, kulübün marka değerine saygı demektir.

İnönü Stadı terk etme eylemi kararını gözden geçirip kulüp demokrasisinin gelişmesine son bir şans daha tanınmalıdır.

Beşiktaşlılık duruşu

Bu hafta köşe Beşiktaş'ın.. Kongre siyaseti arasında yine gündeme "Beşiktaşlılık duruşu" tartışmaları oturdu. Duruş kelimesinin bu kadar eğilip bükülmesi, herkesin kendi çıkarına kullanması rahatsızlık verici.. Söylemin yakın tarihte ortaya çıkmasındaki temel dayanak Seba döneminin ardından yaşanan erozyon ve Seba dönemi yönetim biçimine duyulan özlemdir.

Bir örnekle açıklayıp, okuyucunun tercihinə bırakıyorum değerlendirmeyi..

Süleyman Seba'nın kurduğu Beşiktaş, Gordon Milne dönemindeki büyük süksenin ardından şampiyonluk için bir süre daha bekler, ama doğru işler yapılır. Milne döneminin ardından genç Alman hoca Daum yeniden takımı şampiyonluk kürsüsüne taşımayı başarır.. Spor programları o dönem revaçtadır. Televizyon kuruluşları Süleyman Seba'yı yayına çıkaran ilk kuruluş olmak için yarışmaktadırlar. Bir başkanın en yüksek reytingli kanalı

tercih etmesinden doğal ne olabilir? Yalnız Seba, önceden bir söz vermiştir. Tüm cazip teklifleri kibarca geri çevirip, bir radyo programına gider..

Şampiyonluk hikayesini ve o hikayedeki kendi deyimiyle mütevazı rolünü TRT İstanbul Radyosu'nda program yapan emektar Kemal Deniz'e anlatır..

Çünkü günler öncesinde söz vermiştir Seba..

Siz deyin Evrensel duruş, ben diyeyim Beşiktaşlılık duruşu..

Harika bir resim

Beşiktaş kongresinde Demirören ailesinin verdiği resim insanın içini ısıtan cinsten.. İdeal Türk aile yapısına modellik yapıyor. Öncelikle, Revna Demirören Hanımefendi'nin zor zamanlarda sürekli olarak eşinin yanında yer alması ülkedeki futbol kültürüne olağanüstü bir ilham veriyor. Kongre ve sokakta aynı teveccühe sahip olduğu şüphe götürmez..

Bayan Demirören'in varlığı esas amacı taraftar yaratma olan bir futbol kulübünde potansiyel futbol taraftarına çağrı yapıyor. Bu resmin en önemli parçalarından biri iki genç Demirören'in fotoğraf içindeki sevimli görüntüleri..

Erdoğan Bey başta olmak üzere tüm ailenin, kongre salonundaki birliktelikleri özetle Amerikanvari bir karakter kazandırıyor Beşiktaş'a..

Bilhassa Revna Hanım'dan Hillary Clinton'ın ayak izlerini takip etmesini isteyen Beşiktaşlı sayısı hiç de az değil.

F1'de dünkü testleri 30.000 kişi izledi

Formula 1 sezonunun başlamasına 1 aydan fazla bir süre kaldı. Takımlar resmi testler için 1 Şubat günü İspanya'da buluştular. Jerez pistindeki testlerde Michael Schumacher, eski günlerini aratmayan bir pilotaj sergiliyor. Onu sevenler pek memnun hayatından, onu üzerinde kırmızı tulum olmadan farklı bir araç ve farklı bir renk içinde görenler ise hâlâ şaşkın ve kalbi kırık.. Dünya şampiyonu Button, Ferrari'nin yeni pilotu Alonso ve Schumacher'in dün yapılan testlerde bir araya gelmesi heyecan vericiydi. Sezon Alonso, Hamilton ve Schumacher arasında geçeceğe benziyor.. Bunları konuşmayı sezon içine bırakalım..

Dün F1 testlerini izleyenlerin sayısına dönelim..

Tam 30 bin kişi F1 testleri için tribünleri doldurmuştu.. Bu geçen yıl Türkiye GP'si izleyicisinin biraz altı..

İnanılmaz bir sezon geliyor.. Biraz Alonso ve biraz da Schumacher bereketi olsa gerek..

Türkiye GP'si için bilet araştırma zamanı geldi diyebiliriz.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ağustos futboluna veda

Antalya maçında kazanmasına rağmen sezon başından bu yana kendini geliştiremeyen Beşiktaş'ın karmaşık oyunu bir İtalyan futbol deyimini hatırlatmıştı.

İtalyanlar sezonun ortasına geldiği halde hâlâ bir adım ileriye gidemeyen takım oyunu için "hâlâ ağustos futbolu oynuyor" deyimini kullanırlar. Beşiktaş sezon ayarlarını öyle bir buluyor ki, bir önceki haftadan sonra sihirli değnek misali değişim sinyalleri geliyor yeşil sahadan...

Nihat ceza alanı sol çizgisine paralel derin ve dengeli bir pas bıraktığında topu beklemekte olan isim takımın forveti Bobo, kaleci Serdar'ın görüş alanına koşanlar ise, Beşiktaş'ın iki stoperi İbrahim Toraman ile Thomas Sivok...

John Terry kesiciliğinde değil, Drogba bitiriciliğinde dokunuyor Sivok ve tribünler sezonun en organize golü için kalkıyor ayağa... Bir sonraki dakikada Nihat Kahveci Sociedadlı Nihat kıvamında vurduğunda Serdar'ın tehlike alanında yine stoperler var. Tabata'nın köşe vuruşundan gelen topu kafayla içeri atmaya çalışan yine bir stoper İbrahim Toraman... İlk yirmi dakikadaki "ağustos futbolu" deyimini yavaş yavaş siliniyor hafızalardan...

İlk yarının son bölümü tribünlerin bütün sezon görmek istediği türden bir kaliteye sahip, stoperlerin sürpriz çıkışlarla zenginleştirdiği hücum varyasyonları Ernst'in top kazanma, rakip alana sızma hızına Nihat ile Bobo'nun katılımları göze hoş geliyor.

İkinci yarı Beşiktaş'ın karakteristik hastalığını ortaya çıkarıyor. Tüm oyuncularının aynı anda yüzde yüzü ya da belli bir yüzdeyi yakalayamadığı kargaşa oyunu... Orta alanı çok çabuk rakibe terk ettiği bölümlerde uzaktan gelen toplardan birisinin ağırları bulması pek sürpriz sayılmaz. Ağustos oyunu yeniden hortluyor, Doll takımı daha iyi yönetiyor kenardan... Gençlerbirliği takımı bulduğu birkaç pozisyonu değerlendirebilse maç sonundaki mutlu tablo ortaya çıkmayacak.

Lige tutunmanın yolu artık hiçbir maçta puan kaybetmeden kazanmaktan geçiyor. Bunun için rakibi kontrol edebilmek, yakalayınca kaçırmamak zorundalar... Bu maçta tüm şifreleri görmek mümkün... Bobo, Thierry Henry klasında gol atabiliyormuş, Tabata Giggs vuruşu yapabiliyormuş, Beşiktaş çok adamla pozisyon organize edebiliyormuş, bir maçta 3-4 gol atabiliyormuş meğer, şubat soğuşunda yarı zamanlı "ağustos futbolu", yarı zamanlı "sezon futbolu" oynayan Beşiktaş'ın acilen rakibi savunurken de yaz miskinliğinden kurtulması gerekiyor. Esas sorun gol yollarını açmak değil miydi? İşte açtılar. Ağustosa veda zamanı.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Futbolcuyuz...

Okay Karacan 2010.02.12

Daha önce de yazmıştım, 8 yaşında başladım gazete okumaya, 34 yıldır hayatımın olmazsa olmazıdır gazeteler ve gazeteciler... Spor sayfası, ekonomi, ana sayfa fark etmez, hepsini okuyup memleketi anlamaya çalıştım...

Gazeteciler, bu ülkeye büyük hizmet verdiler, arka sayfaya inerek iddia ediyorum, bugün Fenerbahçe, Galatasaray, Beşiktaş dünya çapında paralar ve şöhret kazanıyorsa ülkenin gazetelerine ve gazetecilerine geçmişte verdikleri emek için şükran duymalılar... (Bugün malumunuz)

Şimdi internet çağında olan gençler bilmezler, geçmişte İnönü Stadı'nda oynanan gündüz maçlarının ardından taraftar grupları toplu halde veya bireysel olarak ana merkezlere yürümeyi tercih ederlerdi.

Dolmabahçe'den Sirkeci garı, en popüler parkurlardan biriydi. Ya da ben o parkuru kullandığım için öyle geliyor. Dolmabahçe'den ayrılmanın en iyi yanı Sirkeci'ye varmasıdır. Maçtan bir buçuk saat sonra haydeee yaziiyooo cimmmomu (feneriii) (kartaluuu) yaziyoo, eleştiri yaziiyooo!.. nakaratları ile garın önündeki ilk baskıyı servis eden gazete satıcısının önünde birikirdik... Normalde maç sonucu, yıldız tablosu bir iki fotoğrafla verilirdi günün maçı... Sonra eleştiri yazıları da ilk baskılara yetişir oldu. Az önce izlediğimiz maçların kritiğini defalarca okurduk trende... Lezzeti damağımda o gazetelerin.. ve birçoğu şimdi arşivimdedir...

Tercüman, bu konuda en hızlı gazeteydi o dönem... Biz sporu deli gibi seven çocuklar, Tercüman ile Milliyet'i, spor sayfaları ve yazarlarının çeşitliliği nedeniyle pek tutardık.

Bir gün İstanbul'un ortasında elimdeki gazeteyi hiddetle alıp, tren camından fırlatan adamın yüzünü asla unutmam, "Faşist misin sen oğlum, görmeyeyim elinde bunu..." demesin mi... Japonca konuşuyor sanmıştım, kastettiği şey hakkında çok fikrim yoktu tabii ki...

Sonra yolum birkaç yıllığına Anadolu'ya düştü... Orada işler değişiyordu. Kasabaya gazete ancak öğlen saatlerinde gelir, bayi önü tıklım tıklım dolardı. Taşra baskısı da olsa maç kritiği okumak harikadır. Milliyet, en iyi taşra sayfalarına sahipti o dönem...

Ne yazık ki birileri ne okuduğunuzu fena halde takip eder. Bir gün "Komünist misin sen oğlum, görmemeyim elinde bunu..." kıvamında ayar verenle de karşılaştım.

Biz ne sağcı idik ne de solcu, futbolcuyduk sadece futbolcu!..

Hayatımın hiçbir döneminde Tercüman ve Milliyet okuduğum için uyarıldığım "tonlamalar" zihnimden silinmedi...

Olgunlaşan ya da olgunlaştığını sandığımız ülkemde yavaş yavaş geride bırakmıştık o günleri, silinmeye yüz tutmuştu o "tonlama" zihnimden...

Ta ki çarşamba günü "açık pencere'den" o talihsiz sözleri duyana kadar...

Sevgili Melih ağabey, çarşamba günü o yazıyı yazmasaydınız keşke, haber kaynaklarınızın sizi yönlendirmesine izin vermeseydiniz...

Galatasaray-Antalyaspor maçıyla aktif futbol spikerliğine veda edecektim.

Benim için patırtısız kütürtüsüz bir jübile olacaktı. Artık motor sporlarına konsantre olmayı, yazmak çizmek üzerine eğilmeyi planlıyordum. TRT Spor Müdürü Yalçın Çetin, bu imkanı tanıdı sağ olsun... Vazgeçtim Melih ağabey, bunda senin payın büyük...

Sonuçta futbolcuyuz biz, bırakırsak futbolu ya sağcı oluruz ya solcu, benim öyle bir niyetim yok...

O tonlamayı hiç sevmedim Melih ağabey, hiç sevmedim...

Ferrari, bir adım önde

Formula 1 2010 sezonunun başlamasına bir aydan az bir süre kaldı. Dünyanın 4 yanında bu dev organizasyona ev sahipliği yapacak ülkelerde bilet talepleriyle ilgili haberler çıkıyor. Ekonomik durgunluğun global anlamda darbe vurduğu spor aktivitelerinden birisi olarak 2009'da seyircisinin bir kısmını kaybeden F1, bu yıl kaybettiklerinden fazlasını geri alacak gibi görünüyor. Avustralya'dan gelen haberler geçen yıla oranla satışların yüzde yirmi arttığı yolunda. Benzer artışlara okyanus aşırı tüm yarışlarda ulaşılmasına kesin gözüyle bakılıyor. Michael Schumacher'in dönüşü şüphesiz bu büyük ilgide önemli bir etken. Benzin ikmali olmaksızın

otomobillerin 300 km'lik yakıt depolarıyla yarışmak üzere dizayn edilmesi büyük bir rekabet penceresi açtı. Geçen yıla kadar bilindiği gibi 100 km yol yapmak için tasarlanmış küçük depolu araçlar kullanılıyordu. Schumacher'den sonraki en çekici taraf yeni kurallar. Aylardır yeni kurallarda en hızlı ve en dayanıklı otomobili üretmek için mühendislik bölümlerinde büyük çaplı çalışmalar yapılıyordu. Otomobillerin arka arkaya görücüye çıkmasının ardından ay başında Valencia'da ilk testler yapıldı, ilk manzara ortaya çıktı. Alonso ve Massa ile yarışacak olan Ferrari, Valencia'da hızı ile büyük sükse yaparken, geçen yıl "Brawn GP" olarak test dönemindeki hızıyla dikkat çeken, yarış sezonunda zaferi bulan Mercedes GP, Schumacher ile Rosberg'e hızlı bir otomobil veremediler. Bu yıl yakıt yüklerinin farkı konusunda fikir yürütmek bir hayli zor olduğundan kimin ne kadar önde olduğunu kestirmek güç görünüyor. Yine de ilk testlerin verdiği datalara göre Ferrari bir adım önde sanki.

Ferrari, bu yılın otomobiline en erken başlayan takımlardan birisi, geçen yılın ortasında 2009 otomobili üzerine çalışmak yerine 2010 aracına konsantre olmayı yeğlemişlerdi. Ünlü dizaynır Adrian Newey'in Redbull'u evrim geçirmiş yeni haliyle sade bir törenle tanıtılıp piste sürüldü. Jerez'deki değişken hava şartlarına bazı teknik sorunlara karşın geçen yılın en iyi ikinci otomobilinin bu yıl Ferrari ve Maclaren'in en büyük rakibi olacağını düşünüyorum. Newey'nin geçen yıl yaptığı araç bu sezon Valencia'da izlediğimiz 7 araçtan çoğuna genetik babalık yapmış görünüyordu. Yani özetle herkes Newey'den ilham alarak çalışmış. Sanıyorum Redbull'un genç pilotu Vettel'in gelecekte nerede yarışacağını belirleneceği bir sezon olacak. Vettel'in yakıt tüketimi konusunda son derece başarılı işler çıkaran Renault motoruyla Newey dizaynı RB6'yı yeni kurallar çerçevesinde rakiplerinin önünde tutma ihtimali hiç de az değil. Redbull ne kadar güçlü ve zengin olursa olsun padokta her pilotun hayali bir gün o kırmızı veya gri tulumu üzerine geçirmektir. Vettel, bu yılın öneminin farkında şüphesiz. Öte yandan daha önce yakıt ikmallsiz yarışmış iki pilot start alacak bu yıl. Schumacher ve Barrichello. Bu tecrübenin aradan 16-17 sene geçmiş olmasına rağmen ciddi bir avantaj olacağına inanıyorum. F1 otoriteleri Maclaren takımında Hamilton'ın Button'a çok büyük üstünlük kuracağına inanıyor. Sağlamcı Button'ın Maclaren macerası da izlenmeye değer olacak.

Sezon için sabırsızlanıyoruz...

Ferrari, Valencia verilerine göre daha hızlı görünüyor, daha hızlı olmak, daha iyi olmak anlamına gelmiyor tabii ki.

Redbull ve Schumacher'i kimse yabana atamaz...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gaziantep yabancı değil!

Okay Karacan 2010.02.14

Gaziantep'li futbolcular için İstanbul'a çıkan en kolay ve kısa yol Beşiktaş'tan geçiyor. Her oyuncunun bu motivasyonu hissettiğini iddia etseniz, az itiraz bulur.

Belli ki Gaziantepsporlu oyuncular iki haftayı iyi çalışarak değerlendirmiş. İlk yarı için söylüyorum, bu tempoyu sevmemek mümkün değil, futbolu izlenesi kılan uzun boylu hızlı paslar, iyi çıkarılan sert şutlar, her şeye rağmen Rüştü'nün kurtarışları ve bireysel hatalar... Gaziantep'teki bu randevuyu renkli kılan bir başka konu malum, Beşiktaş'taki Gaziantep kökenli futbolcular. Onlardan biri olan Ekrem'in hatasını cezalandıran Sezar, Türkiye'de büyük maçlardaki yüksek oyun konsantrasyonuna bir yenisini ekledi. Aynı Julio Sezar 33'üncü dakikada yine Ekrem orijinli hatada topu ağlara gönderebilse Beşiktaş için hayat daha da zorlaşabilirdi. Tıpkı

geçen hafta Gençlerbirliği takımının ikinci yarının ortalarında gole çeviremediği iki gollük pozisyonun ardından Beşiktaş'ın oyunun kaderini değiştirdiği gibi Gaziantepspor da tüm senaryoyu baştan sona revize edebilirdi.

Denizli'nin forma vermediği Tello, Yusuf ve Nihat üçlüsünün takımı ceza alanı ve civarında daha fazla pozisyona sokma kapasitesi yüksek bir ilk yarıydı. Denizli'nin kanatları iyi kullanıp sonuca gitme planlarının erken golle bozulması, sonuç getirecek akınları başlatma yükünü Tabata'nın üzerine yıkmıştı. Sekiz buçuk milyon Euro'luk adam postundan Beşiktaş'lı Tabata postuna geçen hafta ilk adımı atan Brezilyalı iyi toplar alabilse devrenin rengi değişebilirdi.

Gaziantepspor'un yabancıları Marcello, Kompela, Johnson ve Preko'dan bu yana her dönem ligin diğer yabancılarına oranla daha dikkat çekici işler yapmışlardır. Attığı gol ve kendi ortalamasının üzerindeki iyi oyunuyla Sezar dışında Deumi ve Beto'yu da ülkeye gelen ve işini iyi yapan yabancılar arasında sayabiliriz. Deumi'nin ikinci yarının başındaki golü Yusuf'la devreye başlayan Denizli'nin planlarını ikinci kez bozdu.

Gaziantepspor savunmadan hızlı çıktığı dakikalarda Beşiktaş'ın karşılama gücündeki zaafı iyi kullandı. Belli ki Portekizli hoca geçen haftaki Gençlerbirliği maçını iyi etüt etmişti. Beşiktaş savunmayı çok geride kurduğunda rakibin hızını kesemiyor. Oyunda inisiyatifi ele geçirmek için daha çok top dolaştıran, daha çok baskı yapan takım olmaları gerekiyor ve bunu dün akşam maçın hiçbir bölümünde başaramadılar. Genelde istikrarsız olan Gaziantep savunması gününde olunca işler biraz daha karmaşık bir hal aldı. İstanbul'un üç büyüklerinin daha kaybedeceği çok üç puan olacak. Herhalde potayı az kaybeden bulur. Yine ilginç bir ikinci yarı olacak..

Neyse sonuçta Gaziantep yabancı değil... o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bize ters gelen futbol hikayesi?!

Okay Karacan 2010.02.18

Miroslav Klose'yi tanımayanınız yoktur. 2006 Dünya Kupası'nın gol kralı 31 yaşındaki Alman milli futbolcu Bayern Münih forması giyiyor.

Kariyerinde Bundesliga gol krallığı da var. Onlarca golünü seyrettim, anlattım. Efsane Alman golcülerinin hepsinden bir şeyler görebilirsiniz onda.. Gerd Müller, Juergen Klinsmann, Rummenige antetli golleri vardır. Ön direk-arka direk fark etmez, saniyesinde bitirir pozisyonu, kale sahası içinde ele avuca sığmaz..

Bu sene işler onun için iyi gitmiyor olabilir ama klas futbolculuğu asla tartışılmaz..

Geçtiğimiz yılın son haftalarında gönüllerde taht kuran bir davranışı ile iyi futbolculuğu yanında adamlığından da bir şeyler koydu yeşil sahaya..

Louis Van Gaal'in takımı Bayern Münih evinde 70 bin seyirci önünde Michael Frontzcek'in çalıştırdığı Borussia Moenchengladbach ile oynuyordu. Frontzcek'in ismini özellikle alıyorum buraya İngiltere'de Manchester City forması giydiği dönem tanıdım onu, müthiş bir sol kanat savunmacısıydı..

Neyse dönelim konumuza, Allianz Arena'daki maça Van Gaal takım tertibini bozmadan Oliç-Gomez forvetiyle çıkmış, Klose'yi yedek kulübesinde oturtmuştu.

Gomez Bayern Münih'i öne geçirmiş, M.Gladbach hemen karşılık vermiş oyun 50 dakika 1-1'e kilitlenmişti. Van Gaal kazanmak için plan yaparken üçüncü forvet olarak Klose'yi çağırdı yanına.. Dakika 75'i gösteriyordu ve

işte tam o anda Bayern'in golü geldi. Bu saatten sonra üçüncü forvet çok akıllıca görünmüyordu haliyle, ne var ki Klose dördüncü hakemin yanına gelmiş oyuna girmeye hazırды. On sekiz yaşında bir delikanlı olsa neyse, koskoca Miroslav Klose'den bahsediyoruz. Van Gaal onu geri yollayamazdı kulübeye ve teşebbüs bile etmedi..

Sonra ne mi oldu?

Klose usulca eğildi Van Gaal'in kulağına, "zaten 2-1 öne geçtik, fazladan bir forvete ihtiyacımız yok!" dedi.

Hollandalı göz göze geldiği talebesine ne düşünerek baktı bilinmez.. İmrenmiş, kıskanmış, takdir etmiş, o an sarılıp öpmek istemiş olabilir.

Eminim geleceğin başarılı teknik adamını görmüştür Klose'nin gözlerinde..

İşte oyuna böyle dahil olunur, işte o kontrata attığın imza bu kadar kutsallaşır,

İşte bir saniye oynamadan mükemmel gol böyle atılır..

Miroslav Klose hocasının karar almasını kolaylaştıran bu soylu hareketinin ardından kulübedeki yerine dönerken, Van Gaal oyuna orta saha direncini güçlendirecek bir değişiklikle müdahale eder ve maçı 2-1 Bayern Münih alır..

Bazen maçlara sadece gol görmek, takımımızın galibiyetine şahit olmak, tezahüratlarla rahatlamak, ellerimiz kızarana kadar alkışlamak için değil, yedek kulübesinden maç kazandıran adamı görmek için gideriz..

Oyundan alındığı için hocasının yüzüne bakmayan, kulübeye uğramadan direkt soyunma odasına yol alan, neden oynatılmıyorum diye kulübede somurtan, formasını soyunma odasında unutan, yüzüğünü parmağından çıkaramayan, ayakkabısını giymeden yedek kulübesinde bekleyip oyuna ruhen ve zihnen hiç dahil olmayanlara selam olsun..

İçinden Erman Kunter geçen futbol yazısı

Guus Hiddink'li günler başlıyor. Dünya futbolundaki turnuva takımı hüviyeti oturan Türk Milli Takımı'nı, saygın ve dünya futbol ailesi içinde çok sağlam bağlantıları olan Hiddink'in taşıyacak olması Türk teknik adamlarının mağlubiyetidir. Hiddink'in kulüp ve milli takım kariyeri üzerine olumsuz bir şeyler bulup yazmak çizmek gereksiz bir zorlama olur. Tabii ki tartışılmaz bir markadır. Mustafa Denizli, Fatih Terim dışında büyük takımları yerli hocalara teslim etmeyen yönetim anlayışı zaten sadece Türk pasaportuna sahip yerli teknik direktörleri "bölgesel futbol idarecileri" çemberine hapsetmişti.

Bu çemberin kırılıp, yerli adamların Milli Takım'ı uzun süreli çalıştırma hayallerini bir süre daha ertelemeleri gerekiyor. Yılmaz Vural'ın aylarca bu göreve talip olması, açık bir medeni cesaret işidir. Tebrik edilmeyi hak ediyor Vural... Bu süreçte daha fazla yerli ismin talebini açık seçik dile getirmesi gerekirdi. Kamuoyu oluşturma hususunda değerli bir dönemi iyi kullanamadılar.

İma yollu taleplerin kavgada yumruk bile sayılmadığını onlar da biliyor aslında..

Hiddink dönemindeki tüm yanlışlarda gündeme yine birilerinin çıkıp, ince imalarla köşe vuruşu yapacakları günler yakındır.

Hiddink döneminde düşülecek yanlışlarda, ki umarım böyle bir şey olmaz tıkr tıkr işler Milli Takım'ın planları; eleştiri yaptığıında tek dikkate alınacak isim Yılmaz hoca olacaktır.

Peki aslında yöntem ne olmalıdır? Yani bu dar bölgesel çemberi kırmak için yeni bir yöntem düşünülemez mi?

Aslında uzun vadede tek bir yol akıllıca gözüküyor. Her teknik adamın uluslararası maçları ve futbol organizasyonlarını yerinde izleme, artık esas belirleyici isimler olan Avrupa futbol ailesine yaklaşma zamanı gelmiştir.

İlk adımı atmak çok önemlidir. Batılı meslektaşların takımlarında gidip staj yapmak, teknik adamlık kursları almak tabii ki iyi niyetli bir adımdır. Ya sonrası?

Misal sizi Mallorca teknik direktörü niye yapsınlar? Eminim ki Mallorca hocasından daha iyisinizdir. Hamburg'u şampiyon yapabilecek kapasiteniz vardır. Belçika futboluna damga vurabileceğinizden hiç şüphem yok mesela... O çembere girebilerseniz, 4 büyükler ve Milli Takım zaten sizi potansiyel listelerine yazacaklardır. Oturup Batı'dan teklif beklemek yerine, Batı'ya gitmek, insan tanımak kendinizi anlatmak ve büyük küçük herhangi bir yerden, başlamak daha doğru bir yöntem olmaz mı? Şehirde yaşamak istiyorsanız, köy odasında oturup çene çalmakla bir yere varamıyorsunuz.

Yine örnek veriyorum, Nihat Kahveci ile Tugay Kerimoğlu'nun telefon rehberindeki isimler, son 10 yılda nasıl çeşitlenmiştir. Bu iki genç adam, gelecekte teknik adam olmaya karar verdiklerinde hangi kapıların kilidini nasıl açacaklarını nasıl öğrenmişlerdir. Köy odasında oturup, bırakın hocaları futbolcularımızın oynadıkları takımı bile beğenmeyip, akli sıra alay edenlere rağmen değil midir?

Kulüp başkanları, gazeteciler, televizyoncular, işadamları ile yemek yiyip, futbol konuştuğunuz restoranları değiştirip, uzaktaki bir başka restoranda takılmaya başlamak, yüzünüzü en büyük futbol ailesinin sofrasına çevirip, oradan yola çıkıp, İstanbul'daki perili köşke ulaşmak en doğru yol değil midir?

Ha diyeceksiniz ki, basketbolda büyük Avrupa ülkelerini fetheden isimleri gören var mı ki, bizi görsünler... Mesela Erman Kunter Avrupa basketbol ailesinin saygın isimlerinden birisi olmasına karşın, kimin dikkatini çekiyor?

Haklısınız vallaha!

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Güiza yok ! Alex ne yapsın ?

Okay Karacan 2010.02.19

İki takım arasındaki farkı savunmaların belirlediğini söylemek için futbol uzmanı olmaya gerek yok, ha bir de Güiza'nın..

Önce Fenerbahçe'nin golüyle başlayalım, övgüye değer; müthiş keyifli.

Roberto Carlos'un forma giydiği her maçta Fenerbahçe taraftarı ondan dün akşam Vederson'un attığı golün bir benzerini bekledi. 1997'de Carlos'un Lyon'da duran toptan Barthez'e attığı o müthiş golün kuzey Fransa versiyonu bu sefer hareket halinde vuran Vederson'dan geldi. Erken gelen gole erken bir cevap olması; niteliğinden çok niceliğiyle hayat verdi Fenerbahçe'ye.. O gol tur anahtarı oldu.

Alex'in orta alanda kazandığı topu 30 metre sürüp Güiza'ya bıraktığı pozisyon ve İspanyol'un tercih hatası Güiza'nın bu takımdaki tartışılan varlığının açık kanıtıdır.

Fenerbahçe savunmasının sağ kanadı Lille'in kanatları iyi kullanan oyuncular karşısında ilk ve tek olumlu hareketi ancak 38'inci dakikada yapabiliyor. Bu dakikaya kadar geçen süre Fenerbahçe'nin bütün defans

zaaflarını ortaya çıkaran pozisyonlarla dolu.. Daha başlar başlamaz yenilen gol, 1980'ler öncesi milli takımın, kulüp takımlarının Edirne ötesi sınavlarda yedikleri gollerden farksız.. Üst düzey bir turnuvanın bu aşamasında acemice..

Lugano'nun oyundan çıkması takımın tüm savunma sistemini altüst etti. İki kanattaki organizasyon yeteneğine göbekten yaptığı akınları da ekleyen Lille, yüksek kanat ortalarını da devreye sokunca Fenerbahçe için başa çıkılmaz bir baskı oluştu. Lugano Fenerbahçe savunmasının dengesidir. Bilica ise maceraperesti. Lugano yerini Deniz'e bırakınca Bilica'nın sorumluluğu arttı. Bilica'nın takıma güven verecek dikkat ve sorumluluk yerine, yüksek kanat ortalarına geçtiği ıskalar, yerden gelen kanat ataklarına kademe zaafı, topla ileri kontrolsüz çıkması kabul edilebilir değil..

Geriye yaslandıkça Lille'i iştahlandıran Sarı-Lacivertli takım kontratak silahını çekemeyince, ya da Güiza Alex'in emeğini ürüne çeviremeyince devrenin seyreden taraf olmaktan kurtulamadı.

Başlangıçta savunma farkına dikkat çektiysek de, ikinci yarıda orta sahalar arasındaki fark da kendini gösterdi. Fenerbahçe 2-1'den sonra her defasında Lille'in direnci karşısında tehlike bölgesinde pozisyon arayışını sonlandıramadı.

Genel anlamda ikinci yarıda takımın isteği, çabası, arayışı alkışı hak ediyor ve bu efora saygı duymalısınız. Ancak Alex'in o harika ara pasında tabelayı değiştiremeyen Güiza'nın golcülüğüne sabretmeye kimsenin tahammülü kalmadı.

Deplasmanda atılan gol nedeniyle elde edilen avantaj Fenerbahçe'yi her şeye rağmen tura yakın tutuyor.

0-0 kıvamında bir mağlubiyet..

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Cesaret meselesi

Okay Karacan 2010.02.22

Beşiktaş ligin rakip takımın tehlike konisinde topla en çok oynayan takımı, ama gol vuruşlarında aynı oranda başarılı değil, Galatasaray Baros'la büyük vurucu güç iken, Nonda'yı bile kaybedip, son vuruşçusu kalmamış bir takım.

Sahada klasik anlamda golcü tek isim Nobre ve ne gariptir ki bu yıl sadece bir kez gol atabilmiş. Türkiye'nin iki büyük takımı oynuyor ve sahada savunmaları silkeleyecek kimse yok.

Beşiktaş, Galatasaray'ın tehlike bölgesine seri ataklarla gol için istekli giriyor, tempoyu yükseltip savunma dengesini yokluyor. Galatasaray'ın kanat savunmacıları bocaladıkça gol alarmları çalıyor, Holosko ve Nobre ile iki hava topunu içeriye atamıyor Beşiktaş.

Mustafa Denizli'nin cesur futbol oynattığına dair, hücum oyunu sevdiğine dair genel bir kanı vardır ve özellikle büyük maçlardaki sürpriz oyuncu tercihleri konuşulur. Sanıyorum Denizli'nin dün konuşulması gereken tercihi Bobo yerine Nobre'yi oynatması değil, ikisini birden sahaya sürmeme kararı olmalı. Şampiyonluk yarışında puan dezavantajı ve rakibin yorgunluğu hesabıyla sahadaki maça tek forvetle çıkmak, üstelik rakip savunma bu kadar hata yapmaya meyilli iken, bir Mustafa Denizli çekincesidir.

Beşiktaş, son iki maçında da açık ettiği gibi hücum ettiği, rakibi baskı altına aldığı bölümlerde golü bulmak zorunda. Golü bulamadıkları maçlarda skor üstünlüğü sağlayamıyor.

Galatasaray'da pozisyon üretim kabiliyeti yüksek oyuncular Beşiktaş savunmasını rahatsız edip boşluk yaratacak forvet yokluğunda "kendin pişir kendin ye" sorumluluğu ile sahadaydılar. Beşiktaş'ın yedek kulübesi Galatasaray'a oranla maçı çevirecek kapasiteye sahipti ve ikinci yarıya bu silahı çekme avantajına sahip olarak çıktı.

Bobo ve Nihat'ın oyuna girişi, ikinci yarının ilk 15 dakikasında inisiyatifi Galatasaray'a bırakan Beşiktaş için durumu değiştirme şanslıydı. Bu sezon sık sık bu satırlarda dile getirildiği gibi Siyah-Beyazlı takım tüm oyuncularının aynı anda yüzde yüzü bulamadığı bir takım ve aynı senaryo yine yaşandı. Mesela, Ernst ve Fink'in katkısı çok önemli ve diğerleri oynarken onlar, onlar oynarken diğerleri iyi değil.

Arda'nın bireysel yeteneği ile Sivok'un hatası birleşince Galatasaray, Galatasaray savunmasının hatası ile Sivok'un telafi arayışı golle sonuçlanınca Beşiktaş sevindi.

İki forvetle başlayıp Galatasaray'ı yenme niyetini gösterecek cesaret Beşiktaş'a galibiyet getirebilirdi. İlk yarıdaki üretkenliği kullanamayınca başarılı olamadılar.

Kim ne derse desin izlenesi, kaliteli bir mücadele oldu. Forvetsiz olunca mı böyle oluyor? Forvetler olsa daha mı tatlı olur anlayamadım.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Valdano olmak kocaman bir mesele

Okay Karacan 2010.02.25

Jorge Valdano ismi, sizin için neyi ifade ediyor?

Maradona'nın çevresinde kurulan 1986 Dünya Şampiyonu Arjantin milli takımının oyuncusu olabilir mi?

Hayır hayır o Real Madrid'li Valdano'dur, ya da Real Madrid hocasıydı bir dönem oradan bilirim mi dersiniz?

Hızırca bir gülümseme ile o Real Madrid'i şampiyonluktan eden Tenerife'nin hocasıydı diye hafiften kültür mü satarsınız yoksa?

Tabii ki hepsidir ve her defasında zihinde kalıcı işlere imza atmıştır. Bu yazıya Real Madrid sportif direktörü şapkasıyla giriyor. Bildiğiniz gibi bay Valdano bir sezon Valencia'yı çalıştırdıktan sonra Real Madrid sportif direktörlüğüne getirilmiş, 2005'te Florentino Perez seçimi kaybedince istifa edip, 2009'da Perez ile geri dönmüştü. Şimdilerde daha geniş yetkilerle donatılmış bir direktör.

Geçen hafta takımının Şampiyonlar Ligi'ndeki Lyon mağlubiyetinin ardından ilk antrenmanda sahaya inerek takıma öyle bir ayar verdi ki, o Real Madrid hafta sonu Villarreal'a 6 gol birden attı. Perez politikasının uygulayıcısıdır Valdano. Perez'in istediği Real Madrid imajını şekillendirme görevini yerine getirir ve oyuncuların sağlığından sosyal duruşlarına kadar her şeyin mükemmel olması için çalışır. Başkan ile futbol yönetimi arasında regülatör vazifesi görür. Lyon maçından sonra Perez'i tercüme etmiştir futbolculara, teknik kadroya rağmen acayip bir iştir yaptığı.

Aykut Kocaman, bir dönemin en büyük golcülerinden biridir, kendine has dengeli bir profil çizmiştir aktif sporculuk, kendi doğrularıya yarıştığı teknik adamlık kariyerinde.

Beyefendidir.

1996'daki Trabzonspor-Fenerbahçe maçının ardından kendini üzülen takımın oyuncularının yerine koymuş, futbolumuzun yakın tarihindeki ilk empatiyi dile getirmiştir. Kendini futbolcu ve insan olarak tanımlamış ender değerlerinden biridir Türk futbolunun...

Sportif Direktör Aykut Kocaman'ın görevini, sorumluluk, müdahale alanını tanımlama konusunda bir sürü soru işareti vardır kafasında... Yüzünde öğrenmeye ilişkin sabrın izlerini sürersiniz, gözlerinde yanlışları sorgulama cesareti aradığını görürsünüz...

Dikkatlice bakmak yeterli, onun kariyerinde yaptığı işlerin kalitesi sizi böyle düşünmeye iter.

Bursaspor'un Fenerbahçe'yi 3-2 yendiği, Güiza'nın aracının tekmelendiği gecenin ertesindeki Samandıra fotoğrafına dikkatle baktığınızda çaresizliği görüyorsunuz Kocaman'ın fotoğrafında...

Valdano-Kocaman yol ayrımındaki Fenerbahçe, Real Madrid nüansına takılıyorsunuz.

Sportif direktörlük müessesesinin özeleştirisini yapıp, doğruları arıyorsunuz ister istemez. Valdano veya başkası, sahaya teknik adamın varlığına rağmen müdahale etmek göze ve kulağa çirkin geliyor. Kocaman veya başkası, işler kulüp imajına ters gittiğinde teknik adamın dışında birinin meseleye müdahale alanının kısıtlanmasının sevimsiz geldiği gibi...

Sportif direktörlük diye bir kurum oluşturulmuşsa, "sportif olmayan" sonuçları ortadan kaldırmak adına "sportif kaygılar" duyulmuş demektir.

Sportif olmayan davranışlara ayar veren birisiyse, voltaj düşüren bir regülatör ise kahramanımız tel örgülerin ardından verdiği fotoğrafla kazınmaz zihinlere...

'Aykut Kocaman ismi sizin için neyi ifade ediyor sorusuna?..

Fenerbahçe'nin unutulmaz gol kralı, futbolumuzun beyefendisi dediğinizi duyar gibi oluyorum.

Bu ülkede Valdano olabilmek gerçekten Kocaman bir mesele...

Hiddink-Löw-Şükrü Saracoğlu... ya da Türkiye Futbol Federasyonu Başkanlığı'na

-Kimi zaman hayatı film tadında kurgularız. Aslında halk arasında buna 'hayal kurmak' denir. Hayal kurmanın sınırı yoktur, kur kurabildiğin kadar.

Film tadında hikâyeleri vardır futbolun, kahramanları futbolcular, teknik adamlar, olaylar, zaman ve gelişen trendler olur.

Oyunun kendisi kadar lezzetli olur futbol magazini.. Oyunu en iyi pazarlayan, kahramanları ve akıp giden zamanı en iyi anlatan televizyon kameraları, editörün kalemi, montajcının hüneri, spikerin sesidir.

Çok uzattım, konuya gireyim. Al-manya-Türkiye milli maçı gelecek yılın sonunda oynanacak. Eski Fenerbahçe hocası Hiddink, Türk Milli Takımı ile, yine eski Fenerbahçe hocası Löw, Alman Milli Takımı'yla çıkacak sahaya..

Futbol Federasyonu'nun bu maçı bir öğretici masal tadında yaşamamız için Şükrü Saracoğlu Stadı'nda oynatmasını öneriyorum..

Hiddink'in eski Fenerbahçe Stadı'ndaki görüntüleriyle, Löw'ün eski Fenerbahçe Stadı görüntüleri, gazete arşivlerinden çıkan manşet ve fotoğraflarla yeni Fenerbahçe Stadı'ndaki dev kapışmayı kurgular televizyon programcıları..

Nereden nereye geldiğimizi görürüz kolayca, o zaman yazılanların bugün yüzümüzde nasıl hoş tebessümler bıraktığına şahit oluruz.

Her şey değişir ve gelişirken, değişmeyen tek şeyin bizim önyargılarımız olduğu gerçeğine ışık tutmak için o maçı adresi "Şükrü Saracoğlu" olmalıdır.

Yılın en iyi haftası

-Şimdi yıllardır sızlandığımız futbolsuzluk şikâ-yetlerine son vermenin tam zamanı. Beşiktaş-Galatasaray maçı kavgasız gürültüsüz tertemiz, gerginlikten uzak oynandı. TV programlarında bir-iki karşıt görüş tartışıldı o kadar. Oyun muazzam zevkliydi. Akıcıydı. Batı'da bu tip maçlara "full action packed" yani izlenmeye değer her şeyin ortaya koyulduğu, izleyicinin verdiği parada gözünün kalmadığı mücadele yakıştırmaları yapılır. Bursaspor, 2008 Avrupa Futbol Şampiyonası'na renk ve ruh veren Türk Milli Takımı'nı andırıyor, Beşiktaş'tan sonra Fenerbahçe'yi de son dakikada yendiler. Geri dönüşün krallığına oturdular hak ederek. Yılın tarafsız gözle bakıldığında en izlenesi futbol müsabakası değil miydi? Yüksek pas yüzdeleri, nefes kesen verkaçlar, goller, hatalar, Daum tacizi ve Guiza dramı mesela..

Kasımpaşa-Gaziantepspor maçı hakeminin hatasından dönüşü, Erman Özgür'ün bir önceki hafta ile az önce biten haftayı kıyaslarken "önümüze bakıyoruz" pişkinliğinden arınıp, aklı başında cümleler kurması sıradan şeyler değil.

Atladığımız artılar, atladığımız eksilerden eminim ki çok fazla, hadi bu güzelliklere gerekli alkış turalım, sızlanmayı bırakma zamanı..

Mal değerini bulmaya başlıyor. Aman nazar değmesin!

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Çok yazık oldu

Okay Karacan 2010.02.26

A.Madrid'i birer birer oyuncu bazında Türkiye'de en iyi bilen adam Frank Rijkaard'dır. Mesela Reyes, Simao ve Aguero'nun hücum özelliklerini, her iki kanadı kullanma kabiliyetlerinden tutun, cepheden kaleye şut çıkarma meziyetlerine ve içeri kat etme hızlarına kadar ezberlemiştir.

İlk yarım saatte bir Hakan'ın, bir Uğur'un kanadında gezinen Maradona'nın damadı Aguero'ya önlem alınmamış demek için Uğur'un Beşiktaş maçı performansını bilmemek lazım. Madrid ekibi Beşiktaş maçının analizini çok iyi yapmış, G.Saray savunma bekleri üzerinde baskı kurarak gol atmayı planlamıştı. İlk yarıda G.Saray'ın savunma dengesini test ederken gol pozisyonu bulamadılar.

A.Madrid sol beki Lopez ülkesinin en istikrarlı isimlerinden biri olmasına rağmen iyi top yapan kanat forvetleri karşısında ciddi sıkıntılar yaşar, 3 sezon önce Rijkaard'ın Barcelona'sının evindeki A.Madrid maçında Lionel Messi ile Lopez arasındaki kovalamacayı hatırlayınca, Hollandalı hoca'nın oyuncularına Lopez'in kanadı üzerinden gol pozisyonu aramayı tembihlemiş olabileceğini düşünmüştüm. Nitekim ilk yarıda iki önemli gol

pozisyonu o kanattan yapılan ortarlardan geldi. Elano'nun son maçlarda uzaktan attığı etkili şutlar Galatasaray'ın gol planlarından birisi olabilirdi. Bu ikinci seçenek ikinci yarıda Elano'nun çıkmasıyla devre dışı kaldı. Aguero'nun yerine Forlan'ın girişi Jurado ile Forlan'ın Galatasaray stoperlerini oyalayacağı Simao ve Reyes'in içeri daha çok kat edeceği anlamına geliyordu ve Reyes iki önemli gol pozisyonuna girince Galatasaray'ın tedirginliği hissedilmeye başladı. Nitekim Simao'nun golü Neill önde Jurado'ya yapışmışken geldi.

Keita'nın golü için İspanya yıllarında A.Madrid'e şansı tutmayan Rijkaard'ın şansı demek, Arda'nın takımının her sıkıştığı anda devreye girip bir şekilde oyunun kaderini değiştiren yeteneklerine saygısızlık olur. Arda'nın Keita'nın kafasına yaptığı servis harikaydı. Perea A.Madrid'in en sarsak isimlerinden biridir. Dünkü maçın 80'inci dakikasında Caner'in baskısı karşısında yerde topa yaptığı müdahale dünyanın her yerinde penaltıdır. İki hakemin birden bunu görmemesi ise bir skandaldır.

G.Saray'ın dramatik vedasını hakemlerin akıl almaz hatasına bağlamak doğru olmayacağı gibi gecenin kazanan adamının Arda olduğunu inkar da yakışmaz.

Tura gerçekten yazık oldu.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Milli Takım'ın kurumsal hafızası

Okay Karacan 2010.03.04

Dünya Kupası gol krallarından Gary Lineker'in "Futbol 22 kişinin 90 dakika boyunca bir topun peşinde koştuğu sonunda Almanların kazandığı bir oyundur." sözü salt onların turnuva takımı olmaları üzerine söylenmiş olamaz. Lineker'in dudaklarından dökülen sözler onun "medyatik hafızası'nın" dehasıdır.

Almanya, Dünya Kupası ve Avrupa futbol şampiyonası gibi turnuvaların patronu olmakla ünlüdür ve onların oyunun son dakikasına kadar kazanmayı hedefleyen karakteri rakipleri için her zaman sorun olmuştur. Benzer bir sorunu en son 2008'de Basel'de yaşamıştık.

Zaman zaman medyadaki yakın dostlarım Alman futboluna duyduğum hayranlığı alaya alırlar. Onlara göre, İtalya, İspanya ve İngiltere barındırdıkları oyuncuların dünya starı olmaları nedeniyle Almanya'dan çok öndedir. Ülkedeki vergi kanunları yüzünden yıldızlara para yetiremeyen Alman kulüpleri Orta Avrupalı ortalama isimlerle kurdukları takımlarla tribünlere büyük kalabalıkları çekmeyi başarırlar... Sanırım duyulan beğenin temelinde bu yatar.

Almanya'da seyircinin milli takımla ilişkisi kendi takımıyla kurduğu ilişki ile kıyaslandığında arada büyük uçurum yoktur. Mesela bizim izleyici Milli Takım'ı stata izleme konusunda dünyanın en tembelidir. Milli takım taraftarı yaratamayan bir futbol ükesiyizdir. Dünyanın en büyük derbisinin bizde olduğuna inanan, milli takımını dünya şampiyonu ile oynarken bile yalnız bırakan tuhaf bir masa başı milliyetçiliğimiz vardır.

Alman futbolunun dinamizminin Sepp Herberger'le kurulan felsefenin ürünü olduğunu futbolu yakından takip edenler bilir. Herberger'in savaş sonrası yıkılan Almanya'yı ayağa kaldıran futbol devriminde büyük payı vardır. 1954 Dünya Kupası şampiyonluğunun ardından, 1966'da görevi yardımcısı Helmut Schön'e bırakması eşsiz bir tevazudur. Schön Alman takımının yakın tarihe damga vuran "kazanan takım" imajını güçlendirip, yerini tıpkı hocası gibi yardımcısı Derwall'e bırakır. 1984'e kadar olan bu sürede Alman Milli Takımı'nın "kurumsal hafızası"

oluşmuş, daha sonraki dönemlerde Ribbeck'ten Vogts'a milli takımın teknik karakterini çizen mimarlar o felsefenin ürünü olarak kalmışlardır.

Her Alman'ın milli takımını kendi takımı kadar sevmesi ve desteklemesi için yeter bir iş değil midir?

Belki bu yüzden futbol "sonunda Almanların kazandığı bir oyundur..."

Konuyu bize getirip bağlıyorum, Fatih Terim döneminin ardından ilk kez dün akşam sahaya çıktık. Hiddink yeni teknik direktörümüz ve birçokları yardımcısı Oğuz Çetin vasıtasıyla Milli Takım'ın uzaktan kumanda edildiğini iddia edip yorumlar yapıyor.

Salı günü Oğuz Çetin'in basın toplantısında dile getirdiği "Milli Takım'ın kurumsal hafızası" sözü bu yazıya ilham vermiştir. Öyle ya yıllardır Milli Takım'ın yardımcı hocaları esas hocaların görevi bırakmasının ardından işin başına atanmamış ve hemen hemen hepsi ligde bir takımın başına geçmek zorunda kalmışlardır. Yıllardır milli takımlar lige hoca yetiştiren kurum özelliğine bürünmüştür.

Bir önceki dönemde görev yapıp Milli Takım'da Hiddink'le çalışacak olan Oğuz Çetin'le belki bir başka evreye geçiyoruz. Çetin, bizzat Hiddink'in istediği adam. Yani akıl ve mantık yoluyla Çetin'i göreve tekrar çağırması Hollandalı hocanın bir önceki dönemin başarısına yaptığı vurgudur bir bakıma..

İşte tam Oğuz hocanın dilinden dökülen "kurumsal hafıza" kavramına büyük hizmet verecek bir icraat yapmıştır Hiddink..

Bu bile yeter. İdari anlamda bakılacak olursa Bıçakçı, Ulusoy, Doğan federasyonlarında çalışmış, bugün Özgener federasyonunda çalışmakta olan isimler mevcutken, işin teknik tarafında halkanın sürekli kopuyor olması acayip tuhaf bir durumdur.

Altyapı istihdam karmaşası sürerken, "A" düzeyde kendi burada olmasa bile seçimiyle Milli Takım hamuruna kattığı mayadan dolayı Hiddink'in büyük hizmeti olmuştur.

Bizde devrimciler hep yabancı değil midir? Derwall, Piontek iki değerli hoca kazandırmıştır, Hiddink de en azından benzeri için adım atmıştır.

Hiddink üzerine ileri geri konuşurken Oğuz hocayı önemsizleştirmeyelim.

2008'deki geri dönüşün krallığı şifrelerini o biliyor. Belli ki onun ne bildiğini de Hiddink biliyor.

Bu arada Oğuz hocanın yeni bir "Oğuz Çetin" olma fırsatını iyi kullanması gerektiğini de medyatik hafızamız bize hatırlatmıyor değil.

Yeni dönem hayırlı olsun.

Kim vurursa gol olur

Soru şampiyonluk yarışını kim kazanır kategorisinden geliyorsa, cevap şıklarından birisinde Bursaspor isminin yazılı olması gün geçtikçe daha doğal hale geliyor. Geçen 2 yılda defansif Sivasspor üzerinde koparttığımız fırtınadan hareketle ofansif Bursaspor'un etkileyici performansını göz ardı edemeyiz. Ertuğrul Sağlam'ın göreve geldiği günden itibaren sürekli yükselen Bursaspor manşetlerde yer almayı hak ediyor.

İstanbul'un üç büyükleri forvetsizliğin "şikâyet kitabını" yazarken, onlar, en meşhur forvetleri Sercan bile tribünde çekirdek çıtlatırken gol hasreti yaşamıyorlar.

Bursaspor'un en canalıcı özelliği, savunmacı olduğu kadar golcü defans hattı. Herkes gol veya goller atarken, iki bek ve iki stoper önlerindeki iki orta saha oyuncusuyla birlikte atak başlatan adam şapkalarıyla da başdöndürücü bir istatistik çıkarmışlar ortaya. Misal, geçen yıl takımın orta sahasının savunmaya yardım etmediği Bursaspor'da Ömer Erdoğan rakibi en çok karşılayan adam olmuştu. Geçen yılın kazandırdığı direnç olsa gerek, bırakın rakip atakları kesme vazifesini, bu yıl rakip ceza sahasında topla en çok oynayan isim Ömer Erdoğan.

Ertuğrul sağlam'ın futbol kariyerinin başında ve sonunda stoper oynadığını bilenlere daha bir ilginç geliyor bu durum şüphesiz. Bursa'nın başarısındaki bir diğer etken, iki kanat savunmacısının topla oynama yüzdelerinin yakınlığı, bu denge başka hiçbir takımda olmadığı gibi, orta alandaki Ergiç-Hüseyin ikilisinin topa sahip olma yüzdeleri kanat forvetleri Volkan ve Ozan'ın üstün performansı bu yılın şampiyonluk adayı Anadolulusunu geçen yılkinden derin çizgilerle ayırıyor.

Takımın tüm mevkilerinde oynayan oyuncuların kaleci dahil gol atabildiği, her şeyden önemlisi, hemen hemen her oyuncunun gol asisti yaptığı bir takımın şampiyonluk yarışındaki şansı yerine, şampiyonluğu kaybederse, kaybediliş şeklinin tartışılması gerekir.

Bu kadar üretken ve bu kadar gürültüsüz patırtısız ilerleyen Bursaspor'un şampiyon olması değil, bu saatten sonra kaybetmesi olaydır.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Enfes Liz!

Okay Karacan 2010.03.11

Dünyanın en çok izlenen spor organizasyonlarından biri olan F1'de geri sayım bitti. Bahreyn'den yarından itibaren resmen Formula 1 haberleri akmaya başlayacak. F1'de son yılların en büyük mücadelesi hafta sonu başlıyor. Dört dünya şampiyonu 19 yarış boyunca hayranlarının baskı ve sevgisini hissedecek.

Yeni sezonun merkezinde pistlere geri dönüş yapan efsane Michael Schumacher yer alıyor. Geçen yılın en hızlı otomobili, ya da şöyle diyelim en dengeli otomobili Brawn GP artık Mercedes ismi taşıyor ve Alman devinin finansman gücünü hissediyor, geride kalan bir yılda diğerleri tarafından geçilmedilerse, her şey yeniden Schumacher'in çevresinde dönmeye aday. Ferrari ve Redbull kış dönemi testlerinin en hızlı iki otomobiline sahip görünüyor. Yani yılın ilk sıralama turları mücadelesi için cumartesi günü yeşil ışıklar yandığında gözler Vettel ve Alonso'ya çevrilecek. Hislerim Maclaren takımının sessiz sedasız görüntüsünün fırtına öncesi sessizliğe işaret ettiğini anlatıyor. Yüzlerce demeç verildi, iddia ve tahminler yapıldı. Yeni kurallar nedeniyle testler geçen yıllara oranla daha az ipucu veriyor. O yüzden kim hangi yakıt ağırlığıyla, hangi hıza ulaştı kestirmek zor.

Cumartesi gününü bekliyoruz. Sanıyorum o gün gazetemizde sezon öncesi değerlendirmelerle dolu bir sayfayla karşınızda olacağız. O yüzden kısaca tansiyonu göstermesi bakımından bazı demeçleri buraya taşıyalım..

Örneğin, 1998-99 dünya şampiyonu ve Schumacher'in ezeli rakibi Hakkinen "Schumacher gençleri yeneceğine inanmasa geri dönmezdi." diyerek Mercedes takımı ve Schumi'nin favori olduğu imasında bulundu.

Schumacher ve Norbert Haug ise Mercedes cephesinin uzun vadeli hesaplarını ortaya serdiler. Haug ilk yarışta podyum beklemiyor, Schumacher ise 'Önemli olan ilk yarışta değil, sezon sonunda ilk sırada olmaktır.' diyor.

Belli ki yıl içinde gelişim marjlarını yüksek görüyorlar.

Ferrari kapalı bir kutu gibi duruyor. Alonso, yeni aracın, bindiği en iyi otomobil olduğunu söyledi. Massa ile ilişkilerinin bıçak sırtı olacağı iddia ediliyor. Ferrari, insanı deli edebilecek bir takımdır ve bu yıl sinirlerine hakim olması gereken adam Massa sanki..

Maclaren takımında ise, takım patronu Martin Whitmarsh'ın Button ve Hamilton'ı kastederek, "İkisi de diğerinin kendisini geçmesinden mutlu olmayacak." sözü takımın pilotları birbirleriyle yarıştıracığı anlamına geliyor. İki dünya şampiyonunun aynı takımda yer alması fikri gerçekten ürpertici..

Nitekim Button'ın cuma günü dünya şampiyonu unvanıyla otomobile binecek olmaktan duyduğu mutluluk cümlesi Hamilton rüzgârına rüzgâr veriyor.

Genç Vettel belki de yılın adamı olacak. Her kullandığı otomobile isim takan Vettel, Redbull'un geçen yıl ona verdiği otomobile "Kate'in kirli kız kardeşi" demişti. Bu yılki araca "Enfes Liz" diyerek kanımca iddiasını, otomobile olan güvenini ortaya koyuyor..

Dört dünya şampiyonu için esas sorun Redbull ve onun müthiş pilotu Vettel olacaktır.

F1'in patronu Bernie ise her zamanki gibi, Formula 1'e büyük yatırım yaparak takım sahibi olan, ardından F1 takvimine girmek için pist inşa eden, nihayetinde bir pilotu piste çıkaran Hindistan'a övgüler yağıdırıyor.

Herkesin kendine göre bir planı olabilir. İzleyicinin isteği ise geçişlerin bol olduğu nefes nefese bir sezon izlemek.

Az kaldı, cumartesi başlıyor...

Yine marka değeri

Gerçekten sıkıcı olmaya başladı. En son yapılan 3-2-1 şifreli futbol yayın ihalesinin ardından ağızlara pelesenk oldu.

Aşağı "marka değeri" yukarı "marka değeri" başka bir şey yok.

Efendim, Bursaspor şampiyonluk potasında, İstanbul'a gelip üç büyükleri yenip gidiyor futbol yükseliyor, marka değeri çıkıyor; Diyarbakır'da sahaya taş atılmış, marka değeri endeksi aşağı..

Tribünler yeterince dolu değil, o zaman marka değeri bitmiştir; misal Giovanni Dos Santos Türkiye'ye gelmiş marka değeri tavan yapmıştır.

Saha zeminleri berbat! Futbol değersiz, statlara ulaşım sorunlu, futbol batıyor.

Oyuncularımıza Avrupa'dan teklifler var! Bu marka değerimizin yükseldiğini gösterir, Hiddink geldi Türkiye artık marka ülkedir..

Birkaç yorumdan örnek verelim.

Bu kadar teknik direktör kıyımının olduğu bir ülke marka değeri yaratabilir mi?

Altyapılardan A takımlara genç oyuncular transfer edilmiyor, futbolumuz nasıl marka olacak?

Avrupa'nın en çok para ödenen ligine sahibiz. Bu marka değerimizin yüksek olduğunu ispat eder.

Turkcell Süper Ligi markadır. Oradan çıkacak oyuncular Avrupa'nın marka takımlarına gitmelidir. Stoke City neymiş?!

Bu hakemlerle bu ligin marka değeri yerle bir olur, boşuna uğraşıyoruz..

Yanımdan ayırmadığım ses kayıt cihazına dinlediklerimden kaydettiğim bazı örnekler bunlar.

3-2-1 şifreli yayın ihalesi öncesi kimseciklerin kullanmadığı bu terim ne oldu da birdenbire herkesin derdi haline dönüştü?

Bu değer bu kadar çabuk düşüp yükselir mi? Nasıl ölçüyorsunuz, neden endeks icat ettiniz, anlaşılmıyor.

Çok gereksiz ve hor kullanılıyor "marka değeri" cümlesi ve gitgide anlamını yitiriyor.

Misal, Akçaabat, İnegöl, Manisa köftesi, Edirne tava ciğeri yöresellikten ulusallığa nasıl sıçrama yaptı?

Gidenler, gördü tattı beğendi ve özlemine dayanamadı bu lezzetlerin öyle değil mi?

Sonra birden tüm bu yöresel lezzetler Ankaralı, İstanbullu oldu. Anadolu'nun kendine has salaş mekânlarından çıkan harikaların dev alışveriş merkezleri ve şehrin lüks caddelerinde markaya dönüştüklerini söyleyebilir misiniz?

Tabii ki söyleriz. Yerinde tadı başka olsa da herkesin ulaşacağı mesafeye taşınmıştır hepsi...

24'te Takım Oyunu programını birlikte yaptığımız Bilgin Gökberk zaman zaman, İtalya'daki risotto ile bizim pilavı kıyaslayıp, farkın pazarlama olduğuna vurgu yapar, özünde bizimki daha lezzetlidir ya İtalyan iyi satar piring'i...

Futbolun, ya da yeni sevgilimiz marka değerinin farklı olduğunu düşünmüyorum.

Futbolumuz sınırları zorlamadıkça marka değeri hikâye.

Türk'ün Türk'e propagandası ile markalaşmaz... Bırakın başkaları istesin, izlesin ve karar versin değerine futbolumuzun, biz mutfağa bakalım mutfağa...

Temiz mutfağın her zaman alıcısı çıkar.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Her şey çok güzel olacak

Okay Karacan 2010.03.13

Bahreyn, hafta başından beri Formula 1'i soluyor. Şehirde hemen hemen her şey F1 temalı. Büyülü atmosfer pazartesi sabahına kadar insanları çılgına çevirecek bir heyecan vaat ediyor.

Aslında F1 bir parça yarış, büyük oranda eğlenceli bir gezgin kumpanyadır.

Otomobillerin çılgın atacağı start anına kadar olan süre F1 severler için değerlidir ve birçok F1 gezgini "orda olmak" adına "şahit oldum demek" hesabına turlar F1 takvimini yıl boyunca.. Bu yıl ülkeler ve pistler geçen seneye oranla daha renkli görüntülere sahne olacak. Ekonomik kriz kelimesi az kullanılır olunca ürkek eller ceplere gidip, seyahat ve bilet harcamalarını büyük ölçüde artırdı. 2009'a oranla F1 ekonomisinin seyirci bazında yüzde yirmi büyümesi bekleniyor.

Gelelim işin sportif tarafına; aslında çok büyük aerodinamik değişiklik olmadı. Otomobiller geçen yılıkinden farklı gözükmeyecek. Ancak yakıt ikmali yasak olduğu için mühendisler otomobillerin çalışma mekanizmasını yeniden tasarladılar.

F1'e tutkuyla bakanların bir kısmı şüphesiz pit-stop faaliyetini ve orada 22 adamın zamana karşı yaptığı çalışmayı ilgiyle izlerken, artık pit alanında sadece tekerlek değiştirecek olmalarının keyiflerini kaçıracığını düşünüyor.

Burada hedef F1'in küresel imajını yükseltmek ve takımların lojistik masraflarını düşürmek maksatlıydı. F1, yakıt tüketimi resmiyle "müsrif" bir görüntü sergiliyor. Oysa şimdi durum farklı olacak. Bir de takımların yakıt tankı taşımacılığından kurtulup bütçelerini korumaları hedeflendi.

Grid'de 12 takım, 24 pilot yarışacak. Geleneksel takımların arasına katılan yenilerin F1 standartlarını yakalayacaklarını ummak hayalcilik olur.

Dört büyük takımın ve onların güçlü pilotlarının önde olacağı bir sezona başlarken, araçların start anında yenilenen büyük benzin depoları yüzünden neredeyse 800 kg ağırlıkta olacaklarını ve iyi bir startın ne kadar değerli olacağını siz düşünün...

Araçlar 160 litre yakıt yüküyle start alacak. Turlar ilerledikçe benzin azalacak ve bu, aracın başlangıç dengesiyle gelinen son noktadaki dengesi arasında farklarını ortaya koyacak. Mühendisler yarış kazanacak otomobil yaratmak için en kritik 'nokta'ya, yakıt miktarı düştükçe ortaya çıkacak denge problemini minimuma indirme işine odaklandılar.

Yarışın başında ve sonunda yakıt yükü fazla ve az iken denge sorunu yaşamayan otomobil kazanacak. Tabii yeni yakıt yükü miktarı lastiklerin aşınma katsayısını yükselteceği gibi, frenleri de sorgulayacağından işin tali problemler yaratma ihtimali de göz ardı edilemez. Mesela Bahreyn'de frenler ve soğutma problemleri ciddi baş ağrıtabilir. F1 takviminde frenlerin en çok sorgulandığı pistlerin başında gelen Sakir'de bu hafta sonu özellikle yeni takımlar ilginç dayanıklılık sorunları ile karşı karşıya kalabilirler.

Az yakan motorların diğerlerine avantajına dikkat çekmek gerekir. Cimri bir motor ile savurgan bir motor arasında yarış başına 25 litreye varan bir fark olabilir... Yarışların son bölümlerinde ilginç geçişleri izleyebiliriz.

Lastik kullanma becerisi ile öne çıkan pilotlar için yeni kural bir avantaj olarak görülebilir. Örneğin Schumacher, bu konuda tartışmasız bir profesördür. Ancak bu yıl pite en erken girip, yeni lastikle en erken turlar atacak otomobiller en iyi zamanları elde edecekler. Yani 15 yıldır yaşananların tersini izleyeceğiz; işte bu ilginç.. Yıllarca unutamadığımız yarışlar vardır. Pit-stop stratejisiyle kazanıldıkları için sıra dışı olarak kalmışlardır F1 tarihinde... Oradaki temel espri bir tur bile olsa pite geç giren otomobilin düşük yakıt miktarı ile fazladan hızlı bir tur atıp öne geçmesi üzerine kuruluydu... İşte şimdi bu pek olacak bir durum değil.. Pist çöl rüzgarlarının taşıdığı kum tanecikleri yüzünden kaygan ve hileli olacağından otomobillerin pistte tutunmakta zorlanacakları kesin.. Ayrıca, Bahreyn'in öldürücü sıcaklığında en az 90 dakika birincilik için koşuşturacak pilotları fiziksel bir sınav bekliyor.

Onlarca, şasi verimi, motor gücü, benzin ısınması, soğutma, yer tutuş katsayısında değişim vs. gibi parametre üzerinden gidebilir ve satırlar inci gibi dizilebilir.

Biz şimdi bunları bir kenara bırakıp, 4 dünya şampiyonu ile sıra dışı hale gelen grid'deki dizilişi hayal edelim.

Aslına bakarsanız hızlı olan değil, sürekli dengeli olan kazanacak. Her şey bu sene çok güzel olacak.
o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bu takımı sevmemek elde değil

Okay Karacan 2010.03.18

Bursa'ya adım atalı birkaç saat olmuştu. Sıcak hava şehrin üzerine kâbus gibi çökmüş, insanı ister istemez Uludağ'dan medet umar hale getirmişti.

Sezonu açmaya hazırlanan Bursaspor'un son antrenmanlarından birini izlemek için taksiye binip yola çıkmadan önce birkaç röportaj yapıp izlenim toplamıştık. Şehirde hemen hemen herkes yeni Alman hocayı konuşuyor, takımın bir önceki yıla oranla büyük adım attığını düşünüyordu. Milli takım yıllarında Anadolu'nun taranıp yetenekli oyuncuların Türk futboluna kazandırılmasındaki vizyonu herkes tarafından biliniyordu. Onun döneminde A Milli Takım maçlarında sıkça beraberlikler alındığından adı "Puantek'e" çıksa da gelecekte Derwall'ın Galatasaray için attığı adımların benzerini Türk Milli Takımı için attığı herkes tarafından kabul edilecekti.

Bursa, bulunduğu bölgenin çekim merkezidir ve bu futbol söz konusu olduğunda daha bir fazla dikkat çeker..

Vakıfköy tesislerine ulaştığımızda Sepp Piontek eşofmanlarını çekmiş, çatık kaşlarından tavizsiz, düdük ağzında ürkütücü tarzıyla ağır bir antrenman yaptırıyordu. Vedat, Ali Nail, Sedat (rahmetle anıyorum) başta olmak üzere şahane bir takımı vardı Yeşil Bursa'nın.. O günlerde medyada yeni başlamış olmanın verdiği motivasyon olsa gerek çok not tutardım. Piontek ve "Yeni sezonda nasıl bir Bursaspor izleyeceğiz?" sorularını sorduğum oyuncuların cevaplarını kaydetmişim. Tesadüfen onlara ulaştım yıllar sonra.. Piontek "sistemin genç takımlardan "A" takıma kadar tek bir model üzerine kurulması gerektiğini vurgulamış, milli takımlardan edindiği tecrübe ışığında Anadolu'nun futbolcu cenneti olduğunu söylemiş.. Belki bir Anadolu devrimi yapacağına inanmış ya da inandırılmıştı bilemiyorum.

Aradan tam 17 yıl geçti. Piontek, Milne, Hagi, Bursa'dan geçen ünlü futbol adamları oldular. Yüzlerce yerli yabancı forma giydi imparatorluk şehrinde.. Büyük potansiyel hiçbir zaman büyük başarıya tahvil edilemedi. Bir imparator çıkaramadı Bursa.. Aslında o gün "A" takımın antrenmanı bitirmesini bekleyen çocuklara uzatsaydım mikrofona daha iyi olmaz mıydı diye düşünüyorum şimdi.. Belki bugünün harika çocuklarından biri aralarındaydı.

Hiddink'in Milli Takım'a imzası, Bursa'nın şampiyonluk koşusu çok şeyi canlandırdı kafamda.. Mesela o gün oyuncular, savaştan bir Bursaspor geliyor demişler. O Bursaspor sahada hücum seçenekleri çeşitsiz, kısır bir takım olarak Piontek'ten beklenen başarıya ulaşamamıştı. Bugün kazanmak için saha içinde sayısız seçeneğe başvuran, akli ile oynayan bir Bursaspor var. İki dönemi kıyaslamak değil amacım. O takımı çok sevmiştim. Bu takımı sevmemek de elde değil..

Hiddink'in Milli Takım'ını merak ederken, Ertuğrul'un Bursa'sını sezon sonundaki yeriyle düşünmeden edemiyor insan..

Nihayet Anadolu, Bizans'ın kapılarına dayanıyor desem, çok mu hamasete vardırıyım mevzuyu acaba? Dönüyorum Milli Takım'a; tüm milli takımlar Hiddink sistemiyle şekillenir mi dersiniz? Hem Ersun hoca orada, bir de diğer altyapı hocaları var, hatta bazıları Piontek döneminin harika çocukları..

Hiddink, Derwall ve Piontek etkisi yapacak mı futbolumuzda? O kadar çok soru işareti ve hüküm vermeye çekindiğim bilinmeyen var ki.

Puan cetveline bakıyor, Bursa'yı zirvede görüyorum, yıllarca Bursaspor'u İstanbul'a tercih eden Sedat 3'ü hatırlıyor, futbolda Anadolu hareketinin öncüsü olmasını diliyorum yüzyıllar sonra bir başka Ertuğrul Gazi'nin..

Bak şimdi yine hamaset denilecek..

Olsun bu kadar ciddi ciddi konuşulurken her bir pozisyon, her bir taç atışı, o bu falan filan, Bursa hak ediyor her şeyi..

Bizans kapılarında ciddi tehlike çanları çalıyor..

F1 nasıl başladı?

Formula 1'de yılın ilk yarışına yeni kurallar damgasını vurdu. F1 camiası bir taraftan sezonun beklenen mücadeleye sahne olmadığı gerekçesiyle kaygı duyarken, bir yandan da acil çözüm arayışına girdi.

Pilotların genel yorumu yakıt ikmali yasağı nedeniyle kapanan strateji penceresinin yarışların son bölümünde geçişi tamamıyla ortadan kaldırdığı ya da çok zor hale getirdiği yolunda. Bu durum gelecekte F1 yarış yayınlarında izleyici sayısının zirve yaptığı son bölümlere ilgiyi azaltabilir. Yıllardır daha çok aracın birbirini geçmesi için çaba sarf ediliyor. Geçen yıl bu iş için oluşturulan komisyonun başarısı tartışılmıştı. Bu sene durum gerçekten daha ciddi. Tablo iki ligli bir yarış olacağını gösteriyor. F1 standardında olan güçlü takımlar ve sonradan eklenen zayıflar. Start dizilişiyle birlikte fark ortaya çıktığından zaten öndekiler birbirleriyle yarışacak. Bahreyn gösterdi ki bir arıza olmadığı sürece geçiş imkanları kısıtlı ve acilen bazı yeni düzenlemelere ihtiyaç var. F1'in tüketim çılgını imajını değiştirmek isterken ortaya sıkıcı bir yarış hikayesi çıkması pek akli başında bir durum çıkarmıyor ortaya..

Bir kesim kurallara acil müdahale isterken, F1'in patronu Ecclestone hiddetli "Kuralları bir daha değiştirmek çok zor, takımlar kendi koydukları kurallarla baş etmek zorunda" diyor.

Şimdilik büyük patron zaten son yıllarda sık sık değiştirilerek, izleyiciyi soğutan bu uygulamaya karşı.. O istemeden değişiklik olmayacaktır. Avustralya ve Malezya sıkıntılı geçerse işte o zaman Bernie mutlaka devreye girer. Bekleyip göreceğiz..

Bu arada Schumacher'in dönüşünün Avrupa'daki izlenme oranlarını nasıl yukarı taşıdığını gazetemizde okudunuz. Almanya'da seyirci sayısında yüzde yüz artış oldu. İspanya Ferrari kullanan Alonso nedeniyle yeni bir zirve yaptı. İngiltere her zaman olduğu gibi hep bir öncesinin üzerine çıkıyor, İtalya malum..

Bu arada Schumacher'in bıraktığı yıl Almanya'da izleyici sayısının yüzde 30 gerilediğini hatırlamak lazım. Demek ki hâlâ F1 Schumacher demek.. Yine ilk F1 düzenlediği yıllarda bizde olduğu gibi izleyici sıkıntısı yaşayan İspanya'nın geldiği nokta şaşırtıcıdır. Türkiye'ye örnek olacak ülke İspanya'dır.

30 Mayıs'taki Türkiye GP öncesinde bilet satışlarının rekor hızla gittiğini F1 severin bu sene işi şansa bırakmaması gerektiğini görüyoruz.

Öndeki 8 takım aslında büyük bir heyecan vaat ediyor. F1'de daha önce hiçbir zaman böyle birbirine denk kuvvette takım arkadaşlarının yarıştığı bir sezon olmamıştı. Umarım kurallar gittikçe sıkıcı hale gelmez ve F1, kaybettiği kana yeniden kavuşur.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Pazartesi Beşiktaş Cuma Beşiktaş

Okay Karacan 2010.03.20

Federasyon'un Beşiktaş'a önce pazartesi, sonra cuma maç oynatması Türkiye Ligi'nin lokomotifini üç İstanbul takımından birini hafta sonu futbol atmosferinden uzaklaştırmak anlamına geliyor.

Cuma ve pazartesi günleri İstanbul'da maça gitmek alışılmış bir durum değildir. Televizyon izleyicisi her iki akşamı dizilere ayırdığından ekran müşterisini de kaybediyor futbol.. Yani aslında sorun Beşiktaş'ın başa ve kuyruğa yerleştirilmesinden ziyade ligin karışımının bozulmasıyla ilgili.. Mutlaka bir açıklaması vardır. Bunu bir tarafa koyalım, maça girelim. Denizli'nin bozuk Kasımpaşa zemininde oyuna Yusuf ile başlaması sürpriz sayıldı. Oysa Yusuf, Holosko'yu maçın başında soktuğu pozisyonla iyi başladı oyuna.. Son haftaların başarılı ismi Yekta, defansif tarafı zayıf Yusuf, İbrahim Üzülmüş'e yardım edemeyince Beşiktaş savunmasının sol kanadını verimli kullanma şansı yakaladı. İlk yarıda Kasımpaşa takımının gol formülü bu kanadın çalışmasına bağlıydı. Nitekim oradan gelen ortalarla pozisyon buldular. Ferrari ve Sivok ikilisi Beşiktaş takımının az gol yiyen ekip olmasında kritik isimler ve özellikle Ferrari ilk devrede son derece başarılıydı.

Açık futbolu tercih eden Kasımpaşa büyük keyif veriyor ve dün akşam cesur oyunlarıyla bir kez daha futbol prime time'ı olan cumartesi-pazar dışına sarkan gösteriye katkı sağladılar. Şüphesiz sakatlanan Sivok'un oyundan çıkmasının ardından henüz İbrahim Kaş ısınmadan gelen golle başladı asıl maç.. Bobo ile birlikte futbol dünyamıza Tigana döneminde Beşiktaş formasıyla giren Gökhan, klasik bir Bobo golü atarak Denizli'yi tedirgin etmişti. Yılmaz Vural'ın açık futbol ısrarına Denizli'nin oyuncu değişiklikleri üstünlük sağladı. Tabata'nın Tello'ya attığı gol ve Bobo'nun müthiş dokunuşu ile puan cetvelindeki yerini değiştirmek istemeyen Beşiktaş, çok önemli bir pozisyonda boş kaleye topu nişanlayamamasına rağmen Yekta'nın başarılı oyunu ve Sivok-Ferrari ikilisinin bozulmasının ardından İbrahim Kaş'ın ikinci büyük hatasıyla ikinci golü de gördü kalesinde.. Oyunun temel şifresi, Beşiktaş göbeğinin bozulmasının ardından Kasımpaşa'nın bu zaafı değerlendirmesidir.

Son dakikada yediği gollerle ünlü Yılmaz Vural takımları vardır, Kasımpaşa onlardan biridir ve Tello biraz daha dikkatli olsa dün akşam dramatik bir mağlubiyet alabilirlerdi.

Son bölümü izlenesi iyi bir mücadele dersek, abartmış olmayız.

Beşiktaş'ın şampiyonluk yarışından koptuğunu iddia etmek yersiz, bu nefesle ipi göğüsleyeceğini düşünmek dayanaksız kalır.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kahraman bakkal süpermarkete karşı

Okay Karacan 2010.03.25

Bursa ve Diyarbakır üzerinden çelişkiler yaşıyoruz. Birini tutmaya çalışıyorlar düşmesin, diğerini tutmaya çalışıyorlar çıkmasın diye..Bursaspor'un peşini bırakmaya niyetim yok. Diyarbakır'ın da..

Geçen hafta kaldığım yerden devam ediyorum. Pazartesi akşamı Bursa Atatürk Stadı yıllardır bizim kuşağın hayalini kurduğu görüntülere sahne oldu. Yanlış anlaşılmasın, Bursaspor'un seyircisiyle şampiyonluğa koşması değil hayalimiz, 'kahraman bakkal'ın 'süpermarket'e kafa tutuşunu izlemek. Bir parça Diyarbakır'dan bakıp, Almanya'da birinci ligden düştüğü yılın ertesinde yeniden lige çıkıp şampiyon olan Kaiserslautern'i arayan adamların yeşil-beyaz renklerde vücut bulmuş hayali.. Yani renkler karmakarışık. Hafta başı Bursa'da stadyum Almanya'daki herhangi bir atmosferden farklı değildi. Yani adı kahraman bakkal, oysa yarattığı elektrik süpermarketlik. Derin oligarşi medyası aynı söyleme sarıldı. Bursaspor'un bu baskıyı kaldıramayacağını,

tecrübenin önemini vurgular oldular. Onlar, ciro olsun, bilanço 'kırmızı bakiye' vermesin telaşıyla üç İstanbul takımından birini istiyor. Beri tarafta iflah olmaz romantiklerin çoğu Bursa diyor. Ne tuhaf! berikiler az bilir kahraman bakkal'ı, onlar süpermarket çocuğudur aslında. Yıllarca kahraman bakkal'a çalışanlar, şimdi süpermarket taraftarı olmuşlardır ne âlâ?!

Sezon başında ne demişlerdi hatırlayın: "Üç büyükler ile Anadolu takımları arasında büyük fark var, tarihin hiçbir döneminde böylesi görülmedi." Bir günlük tespit olarak üzerinde konuşulmayabilir, ama kesin teşhis kıvamında söylendi bunlar. Fena halde yanılanlara hatırlatmak hakkımız. 'Güiza 25 gol atar' ifadesi dahildir ayrıca. Bugün Bursaspor'un baskıyı kaldıramayacağı söyleniyor. Vah vah! Kim kaldıramayacak baskıyı, Ertuğrul Sağlam mı? Hüseyin, Ali Tandoğan, Ömer Erdoğan mı? Ergiç mi kaldıramayacak?

Ozan, Volkan, Sercan genç çocuklar kabul, ama dünyaya açık adamlar hepsi, evlerindeki sihirli kutudan yaşlılarının ne yapabildiğini görüp, anlamıyorlar mı?

Yani Giovanni Dos Santos kaldırır, Ozan İpek kaldıramaz!

Güldürmeyin insanı..

Bakkaldan alışveriş yaptığımız dönemin önyargıları, yanılsamaları, popülizmi; süpermarket çağının akıl, mantık ve görgüsüyle yıkılıyor anlamıyor musunuz.

Her yıl, her hafta, her güne hep aynı olsuncu iç geçirmelerle damgasını vuran fikirlerin bayrak taşıyanları için sonun başlangıcı Bursaspor'un şampiyonluğudur.

Sivas'ı yediler, Bursa'ya bileniyorlar.

O yüzden kaybetse de sonunda, şu veya bu şekilde bu başkaldırıyı seviyor ve destekliyoruz.

Belki o yüzdendir bırakın Diyarbakır düşsün diyor akıl tarafımız, Kaiserslautern olsun diye. Küllerinden doğmayı kendi kendine öğrensın diye.

Bursa'nın, Diyarbakır'ın; futbolun demokratik düzen üzerine büyümesine kafa yoranlar için ne anlama geldiğini oligarşik söylem sahipleri irdelemeye vakit bulamaz.

Vakit bulup arşivlerden yıllar önce yazılmış bir Bursa yazısı buldum. Yiğiter Uluğ 2004 Mayıs'ında seyircisiz, parasız ve medyasız İstanbulspor'u anlattığı bir yazısını bakın nasıl noktalamış: "Bitirmeden, Bursaspor'dan da 3-5 satır söz etmek istiyorum. Çocukluğumun en önemli parçalarından biriydi Yeşil-Beyazlı takım. Mesut'lu, Ersel'li, Deli Vahit'li takımı çok alkışladım tribünlerden... Ama Bursa'nın şu "Çıktığı günden beri ligden düşmeyen takım" söyleminin arkasına saklanmayı bırakması gerekiyordu artık... Çünkü daha önce 80'li yılların ortalarında iki kez düşmüştü Bursa... Birinde, Türkiye Kupası'nı kazandığı için statü gereği (ki tek maç üzerinden oynanan kupa finali Bursa'daydı, ne biçim statüyse!) ligde kalmış, diğerinde de mahkeme kararıyla ligler başladıktan bir hafta sonra geri dönmüştü.

Düşmek, çökmek değildir. Bazen tazelenir, temizlenir ve yeniden döner köklü camialar ait oldukları yere... Bursa'nın bunu yapabilecek gücü, futbol geleneği altyapısı ve yetenekli gençleri var. Yeter ki, İstanbulspor'un hepimize hatırlattığı dayanışmayı becerebilsinler."

Şampiyonluk için o dayanışmayı gösterebilecek kadar iyiler.. ve Diyarbakırspor, çökmeden, tazelenerek yeniden dönüp Bursaspor olabilir..

Bırakalım, her şey doğal akışına göre aksın, hakemlerle, teşvik primleriyle oynamayın!

Toplum mühendisliği adına ayar vermeyin futbol üzerinden..

Schumacher fıkrası

Dönüşüyle spora hayat öpücüğü vermekle kalmadı, F1'e küs olanları da geri getirmeyi başardı. Bahreyn'de belki kürsüye çıkamadı ama enerjisi gelecek haftalarda bunu başarabileceğinin kanıtı.

Mercedes pilotu Schumacher bu hafta Avustralya'da yeniden gözlerin çevrildiği isim olacak. Otoriter bir yaklaşım olmaz ama görüşüm Melbourne'de kürsü için Bahreyn'den daha önde olacağı yönünde.

Geçen yarışın ardından kaleme aldığı blog yazısında neşesi, kardeşinin eşine yaptığı gönderme ve anlattığı fıkra dikkat çekici...

"Mercedes'le ilk yarışımıza çıktık ve gördük bu gençler işlerini ciddiye alıyorlar. Hayal kırıklığına uğrayıp uğramadığımı soruyorlar, cevap basit; hayır."

"Ön tarafta ciddi bir yarış oldu. Yedinci veya sekizinci değil de altıncı olarak bitirmek bence gayet iyi. İsterdim ki takım arkadaşımı geride bırakabileyim, ama olmadı. İyi bir ekip çalışması çıkardığımızı düşünüyorum."

"Bana Nico ile aramızın nasıl olduğunu soranlar oldu, bu nasıl bir sorudur anlamıyorum. Nico kardeşim gibi, Ralf gibi. Ama daha yetenekli ve yakışıklı kesinlikle. Bir de tabii yarı deli bir karısı yok."

"Size Formula 1'e geri dönmekten nasıl keyif aldığımı göstermek için bir fıkra anlatayım..."

- Tekerleği çalınmış Meksikalıya ne denir?

- Carlos"

"Avustralya'ya..."

Sevgiler ve öpücükler...

The Schum!"

Kaynak: <http://formula1kulubu.blogspot.com>

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şımarttınız bizi

Okay Karacan 2010.03.28

İnönü'de böyle bir maç izlemeyeli uzun zaman oldu. Ne kadar uzun olduğunu sormayın, cevabı Metin Ali Feyyaz'a kadar gidebilir.

Turkcell Süper Lig'i pazarlamak, başka ülke televizyonlarına tanıtmak istiyorsunuz ve sizden arşive gidip bir kaset hazırlamanızı istediler. İnanın 27 Mart 2010 tarihinden önce olsa bu sezonu anlatacak bir şeyler bulmak için yetenekli bir montajcıya ihtiyaç duyacaktınız. Bugün ise sadece Beşiktaş-Eskişehirspor maçının orijinal kaydını götürüp 'işte budur' diyebilirsiniz.

Bu sezonu bu maçla hatırlamak istiyorum. Açık futbolu tercih eden iki tarafın olağanüstü cesareti ve seyirciye sunduğu şov, Avrupa standartları üzerindeydi. Türkiye'de iki haftada bir bile olsa bu kalitede maçlar oynansın,

kimsenin marka değeri, seyirci, hakem gibi cümleler kurmaya ihtiyacı kalmayacağı gibi, nefesi de yetmez... Bazı maçlar var ki, üzerinde değil makale yazmak, iki satır görüş bildirmek bile imkansız olabiliyor. Kimi zaman okuyucu satır aralarında hissedebiliyor futbolun ne kadar derinlikte olduğunu. Dün akşam için aynı şeyi söyleyebiliriz. Bu kez farklı tabii ki. Bu kadar açık bir oyunun, bu kadar bol pozisyona girilen bir karşılaşmanın en iyi şekilde anlatılması, yazara büyük sorumluluk yüklüyor. Her şey 58'de başladı dersek geride kalan dakikaların verdiği keyfe ihanet etmiş oluruz. Ne oldu bu dakikada? Nihat alındı, Holosko girdi oyuna. Kenardan gelen mesaj, 'hücum futboluna devam' diyordu.

Bir başka tarafla görelim bundan sonrasını; Tello'nun topu kazanıp sol kanada atmasında Tello üzerinde bir teknik kalite var, onu İbrahim Üzülmüş'in, Üzülmüş standartlarını aşan kalitesindeki ortası takip ediyor. Beşiktaş hafızası güçlü olanlara bir Şekerbegoviç hatırlatması kıvamında Üzülmüş'in ortası aslında. Bobo'nun direk dibinde yükseklik kazanan topu ağlara bırakmasının ardından gözlerindeki ışıltı ve takımın enerjisi Beşiktaş sezon ortalamasının fersah fersah önünde. Bu sezon attığı 10 golün hiçbirisinde 11'inci golden aldığı hazzı kimse hissetmemişti. Demek ki, daha iyisini yapıyorlarmış. Hiçbir pozisyonu teker teker buraya almıyoruz. Bu maç pozisyonların anlatılacağı, verilen verilmeyen kararların tartışılacağı bir maç değil şüphesiz. Bu maç Beşiktaş takımının bu yıl bu saate kadar kendini sakladığını itiraf ettiği bir şov aslında. Bu oyunla Beşiktaş açık ara şampiyon olur.

Ama bu oyunla!

İki taraftara helal olsun diyelim, ama "82'yi hatırlasana" tezahüratı olmadı.

Eminim bağırانların yüzde onu bile o tarihte doğmamıştı. Nereden geldi aklınıza anlamadım. Siz Eskişehir'e 82'deki o talihsiz günü hatırlatırken, çoğumuz 80'lerin sonundaki o müthiş takımı anımsadık.

Nefis bir geceydi, şımarttınız bizi...

Alışkın değiliz böyle şeylere...

Gidip, kaydı bir daha izleyeyim... o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hiddink, dünya derbisi izledi

Okay Karacan 2010.03.29

Bazen maçlar birbirinin aynısı olabiliyor. Doğruları ve hatalarıyla devam filmi gibi izliyorsunuz. Ne kadar örtüştürdüm bilemiyorum ama ilk 10 dakika Fenerbahçe'nin Lille önünde oynadığı ilk UEFA kupası maçını hatırlattı.

Lille maçında Fenerbahçe rakip oyuncuları son çizgiye indirmekte pek maharet göstermişti. İlk 10 dakikada Giovanni Dos Santos'un benzer sızmaları ve yine Lille günü Wederson'un attığı gole benzer iki denemeyi Galatasaray karşısında göstermesi dikkat çekiciydi. Son yıllardaki en sakin derbi startıydı. İki taraf birbirinden çekince ortaya beklentilerin yüksek olduğu bir mücadele konulamadı. Bir gün önce Beşiktaş'ın Eskişehir karşısındaki müthiş performansından sonra yavan başlangıcın öne çıkan ismi Fenerbahçe'yi kale çizgisine çeken, Gio Dos Santos olabilirdi. Ne var ki Galatasaray son çizgiye kolay indiği kadar gol yollarını açmakta mahir olamadı. Lugano ve Bilica'nın yüksek konsantrasyonu, Selçuk'un Alex'i ve arka dörtlüyü rahatlatan dinamizmi, ilk 30 dakikada sahada yazı konusu edilebilecek birkaç kayda değer nokta o kadar..

Berberliğin felaket olarak nitelendirilmesi iki tarafı da psikolojik baskı altına almıştı. Kaybetme korkusunun ilk yarının tamamına etki ettiği derbinin şifrelerini Dos Santos ve Keita kırarak direktiflerle sahadaydı. Rijkaard, şampiyonluk adayları arasında gol yollarında ligin en kötüsü karşısında bir parça daha cesur oynamayı düşünmediyse, Daum'un bir sürpriz golcüyü zayıf savunmaları üzerine gönderme ihtimalinden korkmasıydı belki de.. İki taraf da ilk yarıda kendilerindeki eksikliği hissederek oynadılar.

Arda ve Emre'nin olmadığı Galatasaray ile Fenerbahçe'nin tatsız tuzsuz oyunu ikinci yarıda da teknik adamların müdahil olup şeklini değiştiremediği bir futbol ortaya çıkardı. Bazen bu derbi maçlarından iyi oyun beklenmez, bu çoğuna göre normal kabul edilebilir. Ancak taktik anlamında ne yapılmaya çalışıldığının izleyici tarafından çözülmesi gerekmez mi? Anladığımız Daum sabırlı ve dikkatli defansif bekleyişten vazgeçmeyecekti ve sonunda olan Rijkaard'ın korktuğu Daum'un planladığı gibi oldu. Selçuk'un golü Leo Franco'nun hatası kıvamında bir değerlendirme yerine, Galatasaray'ın rakibine sanki evinde değil, deplasmanda oynuyormuşçasına baskı kuramaması ve cesaret fakiri bir gece yaşaması tespiti doğru olur. Fenerbahçe bize ilham veren Lille maçındaki hatalarını yapmadan, oradan bir kopya ile maç koparmayı bildi. Lille maçından bu yana golcülüğü yayılım ateşine tutulan Güiza'nın ofsaytlarını not edip, haftanın değil sezonun mağlubu Galatasaray cümlesini kuruyoruz. Bu takımın bu haftadan sonra ligi çevirmesi pek kolay olmayacak.

Hiddink'in, ülkenin iki marka takımını izlerken neler düşündüğünü merak ediyorum.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Futbol 75 milyon çocuğa el uzatıyor

Okay Karacan 2010.04.01

FIFA ve UEFA'nın dünya'nın süper güçlerinden olduğunu anlatmaya gerek yok sanırım. Bir devlet'in yaptırım gücünden daha fazla etkileri, bir hükümetin icraat kabiliyetinden öte refleksleri var bu iki kurumun. Yeryüzünün en büyük kuruluşları onların organizasyonlarının destekçisidir.

Öyleki bazı sponsorlar oyunla bütünleşmiştir. Sponsorların kurumlarla ticari anlamda ilginç ilişkileri vardır. Kişiler özelinde FIFA içindeki yolsuzluklar üzerine yazılmış kitapları okumuş olsanız, içeride kimi gizli dolapların döndüğünü biliyor olsanız bile; kurumsal olarak global sosyal faaliyetleri organize kabiliyetleri ile ortaya koydukları performansa saygı duyuyorsunuz.

Savaş ve iç karışıklıkların harap ettiği ülkelere futbol yoluyla yapılan pansumanları bir çırpıda hatırlamak mümkün. Gürcistan'da mayın mağduru gençlere uzanan yardım eli, Irak ve Afganistan'daki dramlara futbol topuyla koşup insanların yüreğine dokunuşları, Afrika'daki yoksulluğa karşı ünlü hakemlerin desteğiyle verdikleri savaşı, Güney Amerika'dan Asya'ya her toplumsal sorunu meşin yuvarlağın büyüğü yüzünü kullanarak kamuoyu dikkatine taşımaları takdire şayandır.

Marka değeri aşamasını geride bırakıp, oyunun bir pazarlama kanalı olarak ürün tanıtımı fonksiyonu dışında, insanlık sorunlarına dikkat çekmesi için kullanılması bir sosyal hizmettir.

Barcelona kulübünün Afrika ve Nikaragua'daki eğitim faaliyetlerine yaptığı katkıyı da bir alt başlık olarak sıraya koyabiliriz.

Yani futbol sponsorlarını gürbüzleştirirken, insanlığa merhem olabiliyor çoğu zaman..

2010 Dünya Kupası'nda yokuz ama kupa'nın düzenlendiği kıtaya vereceği katkıyı görmezden gelemeyiz.

"One goal" adı verilen proje 2010 Dünya Kupası vasıtasıyla kıtadaki milyonlarca çocuğun eğitim alabilmesi için Dünya liderlerinin dikkatini çekmeyi hedefliyor. FIFA'nın 1998 Dünya Kupası sonrası yapılan bağışlar 40 milyon çocuğun okula gitmesini sağlamıştı. Şimdi hedef 75 milyon çocuğu okula gönderebilmek. Bunun için 10 milyar dolar gerekiyor. Projeyi birçok ünlü futbol adamı ve siyasetçi destekliyor. Satır aralarındaki temel hedef vurgusu "yoksulluğu eğitimle yenmek" şeklinde..

Sadece kaynak israfını telafi etmekle 2015 yılına kadar Dünya'da okula gitmeyen çocuk kalmayacak. Futbol yıldızları bugünlerde Afrika'yı ziyaret edip, soruna dikkat çekmeye çalışıyor. Proje yöneticileri Afrika'daki kupa'nın yeryüzündeki en büyük sosyal yardımlaşmaya vesile olacağına inanıyor.

Aslında çok zor değil, gelişmiş ülkelerde bir yılda çikolata tüketimine ayrılan paranın dörtte biri bile önümüzdeki 5 yılı kurtarmaya yetiyor.

Futbol dünya çapında 'kardelen' projesine öncülük yapıyor.

Biz ise, hâlâ marka değeri peşinde koşuyoruz. Koşu bandındaki bu hareket, sağlık koşusundan ziyade, kaslarımızı eriten bir kırışmadan öte gidemiyor. Peki bizim ülkede ne zaman futbol problem yaratan karmaşa oyunundan, bir problem çözme kanalına dönüşecek.

Alt liglerdeki Anadolu kulüpleri ekonomik darboğazda teker teker batma noktasına gelmişken, bazı büyüklerin kaynak israfına son vermeleriyle olur mu dersiniz?

Bunu birileri organize eder mi?

En azından "one goal" projesine destek verecek yıldızlarımızla bir adım da biz atmalı mıyız acaba?

2016 çalışmaları esnasında bizim de bir "gol" projesiyle

UEFA'yı etkileme mesaisi yapmamız şık olur diye düşünüyor insan..

F1'de hafta sonu fırtına var

Formula 1'de birbirinden farklı iki yarış geride kaldı. Bahreyn'deki sıkıcı ve resmi geçit kıvamındaki açılışın ardından geçen hafta sonu Avustralya Grand Prix'si olağanüstü keyifli, bol geçişli, kazalı ve sürprizli bir mücadeleye sahne oldu. Üçüncü yarış bu hafta sonu Malezya'da. Yerel saatle öğleden sonra koşulacağı için tropik fırtına ihtimali yüzde 60'ların üzerinde ve geçen yıl olduğu gibi yarışın kötü hava şartları nedeniyle yarıda kalma ihtimali yine yüksek.. F1 tutkunlarını unutulmaz bir yarış kaçırılmamak adına pazar günü TRT1 ekranına davet ederken, birkaç detayı sıralamak istiyorum.

İlk iki yarışta Redbull pilotu Vettel'in otomobili önce motorda elektrik, sonra bijon contası kaynaklı fren bağlantı sorunu ile karşılaşmasa, geçilmesi imkansız bir otomobil olarak şimdiden şampiyonluğun bir numaralı adayı olacaktı. F1 işte böyledir, hem hızlı hem dayanıklı bir araç yapmak anahtar icraattır. Redbull'un dahi dizaynır'ı Newey'in otomobillerinde hep karşılaşılan sorunlar, şampiyonluk yarışında sıkıntıya sokar pilotlarını.. Vettel bu yüzden dezavantajlı görünüyor. Schumacher'in Mercedes'i iki yarışta da takım arkadaşının gerisinde kaldı. Büyük beklentilere cevap veremediği düşünülse de Avustralya'da hasarlı aracını ilk 10'a sokması onun pilotaj ustalığını gösterir. Son üç yıldır yarışmadığı ve sakatlığının etkisi göz önüne alındığında iyi bir başlangıç yaptığı söylenebilir. Avrupa yarışlarında otomobilin sezon dengesini bulmasıyla Schumacher oyuna ağırlığını koyacaktır. Ferrari pilotları otomobilin rakiplerine oranla daha iyi durumda olmasını değerlendirmek zorundalar. Başlangıç itibarıyla Alonso ile Massa'nın birbirine en yakın mücadeleyi sürdürme ihtimalleri yüksek görünüyor. McLaren takımı Hamilton'ın Avustralya'daki şanssızlığına rağmen (Weber arkadan çarpınca

muhtemel 2'nciliği kaybetmişti) otomobilden memnun görünüyor. Bu sezon takım Ron Dennis sonrası dönemin dinginliğiyle dikkat çekiyor.

Yeni kurallar ve agresif sürücüler start'tan finişe yarış düzenini allak bullak edebiliyor. Bu durumda sakın, lastiklerini iyi kullanan ve gereksiz risklerden kaçınan pilotlar öne çıkabilir. Jenson Button ile Robert Kubica bu tarife uyan pilotajlarıyla Melbourne'e damga vurdular. Malezya'da benzer bir soğukkanlı sürüş zaferin anahtarı olacak.

Son olarak Türkiye Grand Prix'sinde kazanan Button Avustralya'daki zaferiyle bu yıl Hamilton için kolay bir takım arkadaşı olmayacağını gösterdi.

F1 geleneksel olarak bir McLaren-Ferrari rekabetidir ve bu sezon yeniden tanıdık bir yarışa tanık olacağız. Redbull'un dayanıklılık sorunları, Mercedes'in hız problemi işlerini zorlaştıracığa benziyor.

İkinci yarıştan sonra tahmin yapmak zor ama Avustralya yarışı benzeri bir sezon bizi bekliyorsa, Button'ın sakın ve tutarlı pilotajı, Massa'nın stili; Alonso ve Hamilton'ın yeteneklerine üstün gelebilir.

F1'de sık kullanılan bir tabirle, bekleyip görelim...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Beşiktaş hız kesti

Okay Karacan 2010.04.03

Beşiktaş'ın bir hafta öncesine göre hücumda ve orta alanda bu kadar farklı olması sakat oyuncularıyla açıklanabilir. Beşiktaş'ın önemli oyuncuları sakatlıkları nedeniyle oynamıyorlardı ama bu mevkilerin bu kadar donuk ve hareketsiz kalmasının açıklaması için geçerli bahane değil..

Onaltıncı dakikada ortalığı "Bursa Bursa" nidalarıyla velveleye veren Ankaragücü taraftarı her maçta tribünleri böyle doldursa çok değil iki yılda her doğan Ankaralıyı Ankaragücü taraftarı yapacak bir futbol enerjisi yaratır mı? diye düşünürken zaman geçmiş, ilk yarıyı bitirmişim.

Sarı-lacivert tribünlerdeki "Bursa Şampiyon" tezahüratları, Bursa sizden daha iyi alayından ibaret. Beşiktaş sahada sol kanadı hiç kullanamayan, ceza alanında son vuruşlarda zorlanan, kanat orta ve kornepleri yükseklik kazanamayan ve ille de orta alanı boşlamış görüntüsüyle tüm mevkileri limitlerinde kullanan Bursa kadar iyi değil ve ister istemez takıldığım onaltıncı dakika ilk yarının kendimce akıllı yorumunu bulmaya yetiyor.

Beşiktaş'ın çalışmayan kademelerini anlatmaya çalışırken, Bursa mukayesesi üzerinden gidiyorum. İlahi Ankaragücü taraftarı.!

Bobo ve Holosko bir tarafa sahada Beşiktaş ful defansif formatlı oyunculardan kurulu olunca Ankaragücü beklerinden faydalanmaları mümkün olmuyor ayrıca..

Sapara'nın kesinlikle Alex, Sergen, Hagi türevi görüntüsünü, İbrahim Toraman'ın gün geçtikçe büyüyen futbolundan bir demet örneği bir çırpıda anlatacak kadar bellemişim ilk yarıda..

Şampiyonluk yarışındaysanız, kaleciniz riskleri sigortalayacak. İbrahim Kaş önünüzde oynuyorsa bunun önemi katbekat artıyor. Dün gece sadece Rüştü değil Toraman da Kaş'ın hatalarını kollamakla meşgul oldu. Hakem, Vassell'in İbrahim Kaş marifetiyle yere indiği pozisyonu penaltı olarak değerlendirse kimsenin itirazı olmazdı.

Ankaragücü 75'e kadar büyük efor ve enerji sarf etti. Son bölümlerde biraz da psikolojik olsa gerek geri çekilip inisiyatifi Beşiktaş'a bıraktı.

Ankara yarı alanında ikinci yarının büyük bölümünde etkinlik sağlayamayan Beşiktaş'ta Yusuf ve Serdar Özkan, kenardan gelip tabelayı değiştirecek isimlerdi. Onların oyuna ısınması zaman alınca siyah-beyazlı ekip tabelayı değiştiremedi.

Denizli oyuna daha ofansif sayılabilecek son 20 dakikanın onbiriyle çıksa Beşiktaş üç puana daha yakın olurdu.

Denizli bu viraja yanlış vitesle girdi. o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bursa önce durdu, sonra vurdu

Okay Karacan 2010.04.04

Bursaspor önce kontrollü başlamayı yeğledi, sonra Antalya geriye doğru esneyince gereğinden fazla bir güvenle saldırıp şipşak bir gole boyun eğdi.

Kaleci Ömer'in akıllıca başlattığı oyunun gole tahvilinde ilk alkış Tita'nın süratine, ikinci alkış Necati'nin golcülüğüne. Şifo Mehmet'in ortaladığı topa Ertuğrul'un kafasıyla temas ettiği birkaç pozisyonu, yer Bursa olunca İlker'in ortasını ağlara nişanlayan Hakan Şükür'ün eforunu hatırlıyorsunuz. Ligin rakip ceza alanında en çok oynayan oyuncularının başında gelen Bursa stoperi Ömer bu kontrada geride kalınca kritik ve değerli gollerin adamı Necati'yi kollamak Ali Tandoğan'a kalmıştı. Yetmedi çabası Tandogan'ın... Antalyaspor ligin yan ortalarda en etkili, en golcü takımı ve ligde ceza alanı içindeki hava hakimiyetleri bu kadar ortadayken Bursa önlem alması gereken bir Antalya klasiğiyle sıkıntıya düştü. Kontraatak silahını iyi kullanan bir takımın bu kadar çabuk bir kontra yemesini bir parça teknik adamın tahlil yeteneği, biraz oyuncuların kendilerinden istenene kulak vermesiyle izah edebiliriz.

Sürpriz ve erken yenilen bir golün ardından acilen cevap vermeniz gerekir ki binlerce taraftarın baskısını göğüsleyebilesiniz.

Sercan oyunda en etkili olduğu dakikalarda Antalya'yı rahatsız edip, penaltı kazandırdı. İvankov'un penaltısıyla maçın yeniden dengeye gelmesinden sonra, yine de oyunda ne yaptığını bilerek oynayan konuk takım oldu. Bursaspor'un Necati ve Djiehoua gibi iki önemli gol ayağını Jedinak gibi usta bir ayağı kontrol edip hücum taktiklerini sıralaması zaman aldı. 70'ten sonra Antalya fiziksel üstünlüğü kaybedip, Djiehoua oyundan çıktıktan sonra Bursa bu dakikaya kadar kullanamadığı tüm oyun taktiklerini bir bir denemeye başladı.

Yerden ayağa etkili pas oynayan bir takım Bursaspor ve başlayınca sonunu getirebiliyorlar. Antalya'nın sağ kanadını Ozan İpek'le etkili kullandılar. Gol o kanada yapılan ortanın içeriye kesilmesiyle geldi. Şampiyon bir takımın sezon karnesine baktığınızda genelde tüm mevkilerin toplam puanda katkı sağlamış oyuncularla doldurulduğunu görürsünüz. Bu sezon bunu fazlasıyla başaran tek takım olduğu için; kesintili olsa bile göze hoş gelen futbollarıyla beğeni topladıkları için, ülke onlara şampiyonluk yarışında gizli gizli destek veriyor.

İşte yenilen golde hatalı olduğu düşünülse de, attığı golde sezon ortalamasındaki kararlılığı ile kale sahasına koşan Ömer Erdoğan en bariz örnek.

Bursa, sadece Antalya'yı yenmedi, geride kalan haftalarda baskıyla nasıl başa çıkabileceğini tecrübe etti.

En önemlisi de bu sanırım.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bu kez Red Bull finişe kadar dayandı

Okay Karacan 2010.04.05

bu kez red bull finişe kadar dayandı

Yarışın ilk belirleyici hamlesi üçüncü cepte başlayan genç Vettel'in takım arkadaşı Weber ve Mercedes pilotu Nico Rosberg'i ilk virajda geçmesiydi. Red Bull pilotları henüz ilk turda üçüncü sırada kalan Rosberg ile aralarındaki farkı açmaya başladı. Red Bull otomobilleri tur başına daha hızlı ve dengeli görünüyordular. 23 ve 24'ncü turlardaki pit ziyaretlerine kadar Red Bull'lar liderliklerini sürdürürken Weber'in lastik değişiminde 1,5 saniye kaybetmesi onu henüz pite girmeyen Hamilton'ın gerisine düşürünce Vettel için yarış zaferi kolaylaştı.

Ön tarafta kuru zemin şartlarında başlayan mücadelenin seyri ilk turlarda net bir şekilde ortaya çıkarken, arka tarafta izlenmeye değer bir yarış oluyordu. Sıralama turlarında ilk bölümde elenen ve gridde en arka sıralarda kalan Maclaren ve Ferrari pilotları kırmızı ışıkların sönmesiyle birlikte tırmanmaya başladılar. Avustralya'daki müthiş yükselişi ve dramatik kazası hafızalardan silinmemişken, Sepang pistinde gözler yine Hamilton'ın üzerindeydi. Lewis 20'nci sırada aldığı startın ardından 2 tur sonra 13'üncü sıraya yükselmeyi başardı. MçLaren pilotunun müthiş pilotajı Renault pilotu Petrov ile yaptıkları müthiş kovalamacaya kadar rakipsizdi. Geçiş imkanlarının fazlasıyla olduğu Sepang pistinde yağmur beklentisine rağmen hava radarları 2 saatlik süre içinde yağmur beklenmediği bilgisini geçince takımların kuru zemin lastikleri ile planladıkları stratejiler uygulanır hale geldi. Maclaren pilotları hafta boyunca şikayet ettikleri yumuşak lastiklerden kullandıkları yarış periyodunda büyük verim aldılar. Hamilton'ın Petrov'u zorlanmasına rağmen geçmesinin ardından yükselişi sürerken, takım arkadaşı Button pistte 10'uncu turda ilk pit-stop yapan pilot oldu ve Avustralya'daki stratejisinin bir benzerini uygulayarak finişe kadar yumuşak lastikleriyle dengeli bir pilotaj sergiledi. Ancak takımın Hamilton için seçtiği strateji daha iyi işledi.

Button karakteristik dengeli sürüşü sayesinde şampiyonluk yarışındaki rakipleri Ferrari'nin Brezilyalı pilotu Felipe Massa'yı uzun süre arkasında tutarken, takım arkadaşı Hamilton'ın start ile birlikte başlayan tırmanışı Force India pilotu Adrian Sutil'in savunma yarışındaki başarısıyla noktalandı. Massa'nın Button'ı geçmek için beklemesi Ferrari'ye önündeki Hamilton ve Sutil'i zorlamak için yeterince zaman bırakmadı. Fernando Alonso ise, Button'ı uzun süre kovalayıp geçemedi. Bitime 3 tur kala Alonso'nun kontrolsüz geçiş hamlesi önce vites, sonra motor arızasına neden oldu. Alonso, motoru dumanlar altında yarışa veda ederken ancak 13'üncü olabildi. Yarışın en rahat ismi, önündeki Rosberg'i yakalamak için zorlamak gereği duymayan arkasındaki Sutil'den baskı görmeyen Renault pilotu Robert Kubica oldu. Kontrollü yarışçılar listesinde yer alan Kubica, finişe 4'üncü sırada gelirken, Force India pilotu Sutil'in 5'inciliği büyük başarı olarak kabul edilmeli..

Yağmur beklentisi Malezya'daki yarış sıradışı hale getirecekti. Bütün beklentiler bu yöndeyken, ilk kez piste tek damla yağmur düşmeyince olaylı yarış bekleyenler hayal kırıklığına uğrasa da, pistte zevkli anlar yaşandı. Hamilton'ın büyük heyecan getirdiği arka sıralardaki mücadele, Torro Rosso pilotları Buemi ile Alguersuari'nin geçişleriyle renklendi.

Red Bull pilotları arka sıralardaki büyük hareketlilik nedeniyle uluslararası televizyon rejisi tarafından pek takip edilmedi ama onların zaferindeki kritik noktalardan birisi, hem sert hem yumuşak lastiklerinden diğer takımlara oranla daha iyi verim almalarıydı.

İlk iki yarışta büyük hayal kırıklığı yaratan Redbull otomobilleri Malezya'da tüm sorunlarla baş etmeyi öğrenmiş göründüler. Ferrari motoru kullanan Sauber'in de sorun yaşadığı haftanın birinci hayal kırıklığı Ferrari, diğeri ise; Michael Schumacher'in arka tekerlekteki bir somunun kopması nedeniyle yarışa daha ilk turlarda veda etmesiydi. Efsane pilotun bu sezon genç takım arkadaşının performansı karşısında nasıl bir gelişim göstereceği merak konusu.. Avrupa sezonu öncesi Çin yarışında bizi daha sürprizli bir hafta sonu bekliyor olacak.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Galatasaray enerjisi

Okay Karacan 2010.04.08

Florya'ya gitmeyeli yıllar oldu. İlk gittiğimde hissetmişim Florya'nın kendine has, fark yaratan enerjisini.. Kimi zaman yönetim kadrosuyla, çoğu zaman oyuncu topluluğunun, profesyonelliğe ilaveten Galatasaraylı karakteriyle açıklanan bir elektrik dolaşırdı havada; uzaktan izlerken de hissettik Florya enerjisini. Bugün acaba hâlâ aynı hava dolaşıyor mu o gökyüzünde?

O büyük tılsım. Ali Sami Yen'deki büyük ateşin de kaynağıydı yıllar yılı..

Florya'da takımı yakından izleyenlere sormak lazım şüphesiz, hislerimiz ise, enerjinin yok olduğunu söylüyor. Yılın bu mevsiminde sezon başı hedeflerinden ikisinin tamamen uzağında, birinin ancak hayalinde kalan Galatasaray, üzerinde çalışılmaya değer bir konu haline geldi.

Lincoln hadisesi ile ayyuka çıkan bir bozulma mıdır?

Efsane olan kadronun gönül kırıklıklarıyla bezeli bir incelme midir yoksa?

Arda Turan'ın enfes röportajında hissettirdiği gitmek(!) isteğine ne sebep olmuştur?

Arda Turan bir yeniden doğuşun sembolü olarak dururken, neden Barcelona olmayı hayal eden bir kulüpten gidebileceğinin sinyallerini verir?

Sorumlunun sadece Hollandalı teknik kurmaylar olduğunu düşünmek saflık olur.

Yönetimsel bir eleştiri yapmanın akıllıca bir tarafı da yok ayrıca.. Kim bilir belki de Galatasaray değişiyor?

Bu cümleyi "Galatasaray değiştiriliyor" şeklinde de kurabiliriz.

İşte bu yüzden acımasız eleştirileri, tatsız öngörülerini erteleyip zamana bırakmak sağlıklı bir duruş olur.

Peki şu sorgulanamaz mı?

Şampiyonluk potasında hızla ilerlerken, Meira'yı satmak. Yine en güçlü aday konumundayken cazibesi uğruna Kewell'ı tutup Nonda'yı göndermek. Büyük iki hata değil midir?

Bilhassa Kewell'ın nisan ayında döneceğine inanıp manevi bir hayranlık, cilalı bir imaj uğruna takımı santrforsuz bırakmak nasıl açıklanır?

Atılamayan gollerin, tutulamayan topların bu oyunun kaybedenini belirlediği bir gerçekse, son iki hamle son iki şampiyonluğu kaybettirmiştir.

Rijkaard eleştiriliyor. Gönderilmesi isteniyor. Hakimiyeti olmadığı, futbolu bilmediği bile iddia ediliyor. Birçoğu abesle iştigal saplantılı yorumun hedefine haksızca oturtuluyor. Öte yanda ayağı yere basan doğru tabanlı destek ve acımasız kalemlere tepki dolu yazılar okuyoruz.

Taraftarın vereceği manevi karar çok önemli belki ama yönetimin devam edeceğiz açıklaması gerçekten de Galatasaray'ın değiştirildiği düşüncesi uyandırıyor.

Kâğıt üzerinde bakarsanız, hedefleri gerçekleştirememiş bir teknik adam başarısızdır. Yine kâğıt üzerinde Barcelona günleri ve oradaki benzer başlangıcın ardından aldığı mesafe, İstanbul günleri için kuvvetli bir referanstır.

Yeni stadyyla, yeni bir yüzyıla adım atmaya hazırlanan Galatasaray bir değişim geçiriyorsa, ne âlâ; ille de Rijkaard üzerine birkaç satır gerekirse, Mourinho'nun çalıştırdığı her takımda yarattığı farkın üzerinden gidebiliriz.

Teknik direktörün takıma değil, kulübe verdiği enerjiyle açıklanabilir bir durum sanki.. Peki bunun Türkiye'de olabilirliği var mı?

Sanıyorum yok ve asıl ihtiyaç duyulan, bizim ülke şartlarında ve Galatasaray geleneklerinde Florya'nın enerjisidir.

Galatasaray değişiyorsa, yeniden yapılanıp, yeni şartlara uygun bir ayar aranıyorsa, kaybedilen her hedef için bir teselli bulunur.. Sonuçta ne olursa olsun asla bilinen enerjisini göz ardı etmemelidir. Galatasaray'ı Galatasaray yapan o tılsımı göz ardı etmeyin.

Schumacher asla sadece Schumacher değildir

Bu hafta yine Michael Schumacher yazmak istiyorum. Malum sezona beklenildiği gibi kürsü başarıları ile başlamadı. Üst üste sorunlar yaşadı. Otomobili diğerlerinin bir parça gerisinde ve ara verdikten sonra geri dönüş hızı belli ki yaşı itibarıyla ona engel teşkil ediyor. Takım arkadaşının başarısı ve takıma getirdiği ilk kürsü Michael Schumacher'i eleştirmek için bir veri olabilir. Her şeye rağmen bu onun bir sporcuda ve hatta bir insanda var olması gereken, kendini geliştiren, kendini geliştirirken çevresine bir şeyler katan adam olma özelliğine halel getirmez.

Malezya'da sıralama turlarındaki hız performansı olmasa da, takımla yaptığı telsiz konuşmasındaki müthiş bilgilendirmeleri bir kez daha onun için yazılanların ne kadar abartısız olduğunu ortaya koydu.

Bir Formula 1 takımı için pist ile otomobilin uyumunda bilgisayar aracılığıyla alınan veriler dışında pilotun iletmediği geri dönüşler çok değerlidir. Bu nedenle her seansın ardından yüz yüze yapılan teknik konuşmalar yarış kazandırır.

Schumacher, Malezya'da sıralama turları boyunca pisti saniye saniye analiz ederek takıma elde edilmesi güç bir veri sağladı. Bırakın Mercedes takımını, FIA yetkilileri bile Schumacher'in telsiz vasıtasıyla verdiği bilgilerden, zeminin ve rüzgârın muhtemel sorunları nasıl ortaya çıkarabileceği açıklamalarından oldukça etkilendiler.

Konuşmanın metni bu yazı kaleme alındığında açıklanmamıştı. Ancak hem takımın hem FIA'nın büyük övgüsü Schumi'nin anlattıklarının ne kadar sıra dışı olduğunu gözler önüne seriyor.

Kendisi otomobildeki bir somun arızası nedeniyle yarışta finiş göremedi belki ama verdiği pist bilgileri, otomobili yarışa hazırlama çalışmalarında takımı doğru yöne taşımış şüphesiz.

Rosberg'in bu sebeple kürsüye çıkmadığını kimse inkâr edemez.

Schumacher seveni kadar sevmeyeni çok bir adam olsa da bir sporcunun "her zaman gelişime inanan" yüzünü temsil ediyor.

Her yarışta kendisine yenilikler katan bir adam olduğunu söylüyor takım yetkilileri, bizler ekran karşısında bunu zaten görebiliyoruz.

Bazen insan kaybederken bile takımına işte böyle kazandırabiliyor. Malum, bir futbol ülkesiyiz ve bizler bu tip başarıları futbol üzerinden mukayese ediyoruz.

Öyle baktığımda kendisi kaybederken takımında izler bırakan birilerini çok az görüyorum. Ya da birileri var ama bunları anlatmaya veya anlamaya kimsenin cesareti yok.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Madrid'de bir başka gece

Okay Karacan 2010.04.10

Milyonlar ekran karşısında başa baş, gollü ve şov yönü ağır basan bir gösteri; Barcelona topu, Real Madrid alanı istiyor. Bu ne demek?

Barcelona planlarını meşin yuvarlağa olan hakimiyetini Real karşısında en büyük silah olarak kullanmak üzerine, Real Madrid alan savunması yaparak onların oyuna hükmetmesini engellemek üzerine kuracak. İşin teknik taktik tarafını konuşup tartışan marjinal graplardan değilseniz, nasıl oynayıp neler yapacaklarıyla da ilgili değilsiniz demektir. Bir dünya kupası finalinden daha büyük gürültü kopartan El Clasico'nun ekran müşterileri Messi'nin yeniden bir büyük gösterinin parçası olup olamayacağı merakıyla yanıp tutuşuyor.

Ne zaman El Clasico rüzgârı esse, aynı beklenti zirveye çıkar. Televizyon karşısında alacağınız hizmetin en renklisi, en canlısı ve her saniyesi hikaye edilmeye değer olanıyla randevunuz yakındır. Mijatoviçli, Sukerli, Romariolu, Stoickhovlu dönemden bu yana hep böyledir bu.. Daha öncesi de var şüphesiz ama bu Türkiye için şimdi olduğu kadar parlak bir gösteri değildi o zamanlarda.. Türkiye'nin ekranları çoğaldıkça daha fazla içeri giren Batı futbolunun en büyük şovunu izleyeceğiz bu akşam..

Ağızlara sakız olan Katalan milliyetçiliği ile Franco'nun adamları söyleminin anlamını yitirdiği bir dönemi yaşıyoruz. Futbol oyunu ekran karşısındakiler için ortaya koyulacak en enfes resital olarak algılanıyor. Santiago Bernabeu sakinleri için siyaseten ettiği ifadeyi ilk kez umursamıyor olabiliriz.

Bu maç olsa olsa, kendi yetiştirdiği adamlarla dünya devi olan üretici futbol ekolüyle, paranın gücünü en iyi kullanan tacir futbol ekolünün hesaplaşması olur.

2005 yılındaki Madrid buluşmasında Ronaldinho'nun muazzam oyunu ve bu satırların yazarının bugün dünyanın gelmiş geçmiş en büyük futbolcusu olarak değerlendirdiği Messi'nin ilk adımlarıyla Barcelona 3-0 kazandığında tribünlerden kopan alkış, güzel oyunun siyasetin üzerindeki varlığının ne denli güçlendiğini sokmuştu oyuna "siyasi şaşılıkta" bakan gözlere..

Futbol oyununun geldiği son noktayı görmeye hazırlanıyoruz. Hayal kırıklıkları olan birçok sıkıcı Barcelona-Real Madrid maçı hatırlıyoruz. Bu kez öncesindeki kopan fırtına El Clasico'yu sonucu ne olursa olsun sıra dışı kılıyor.

Messi'yi Rock-Star havalı yıldızlar, misal Beckham'dan ayıran en önemli özellik bir halk çocuğu olması, ortalama dünya vatandaşı görüntüsü ve bu Barcelona'yı bu maç öncesi daha fazla gönül koyulan takım haline getiriyor.

Barcelona-Real Madrid maçını izlemeye niyetli olup, Xavi Alonso'yu tanımayan yoktur. Messi'nin üzerinde dönen dev maç öncesi göz ardı edilmeyecek bir başka adam varsa, o da Alonso'dan başkası olamaz. Uzun topları takip yeteneğini, final vuruşlarıyla taçlandıran Real Madrid forveti, Alonso'nun ileriye doğru bakan stilinden maksimum sonuç üretmeye hazır.

Teker teker tüm oyuncularını övgüye değer iki ekibin randevusu Messi özelinde beklentiler yaratırken, saha içindeki senaryolara daha gerçekçi bakmayı zorunlu kılıyor.

Kaleciler üzerine böylesine beklentiler yüklenen bir oyunun en stresli adamları olacak Valdes son iki yıldır formunun zirvesinde. Casillas ise kendi ortalamasının altında kaldı. Avantaj Barça'da gibi görünse de bazen günlük performansların işe yaradığını unutmamalı. Casillas'ın sorunu Messi'nin kaleye attığı her dört toptan birini gol yapan müthiş istatistiği olacak. Ibrahimoviç'in oynamayacak olması ise Casillas'ın büyük şansı..

Arbeloa'nın Messi'ye adam markajı yapacağı söyleniyor. Bu Real Madrid için işleri arapsaçına çevirecek bir intihar olur. Real alan savunmasıyla topun dolaşım hızını ve kalitesini düşürüp, uzun toplarla forveti buluşturmalı..

Guardiola Messi'ye vites küçültüp, İniesta ve arkadaşlarına sürpriz bir hücum planıyla Real Madrid kalesine gitme emri verirse de şaşırmamak lazım. Herkes konuk ekibi favori olarak görse de, Şampiyonlar Ligi finalinde Barcelona'yı Santiago Bernabeu'da izlemeyi kahr olarak görmemek için, önce Barça'yı devirmek ve sonra şampiyonluk isteyen Real Madrid küçümsenmemeli..

Şu bir gerçek, Barcelona'ya yenilen, Bernabeu'da Barcelona'yı Şampiyonlar Ligi finalinde izlemek zorunda kalan her Madridli o günü şehir dışında geçirmek isteyecektir.

Sadece La Liga'nın kralı olmak için değil, Şampiyonlar Ligi finali günü evde kalmak için, Barça'yı devirmeyi deneyecekler.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sezonun son günüydü

Okay Karacan 2010.04.11

Bazı maçlarda böyle olur, onlarca pozisyonda tek gol gelmez, direkler, karambol ıskaları sonucu belirler.

Atılan onca şut sıradan kalır oyun içinde, hiçbir bireysel yetenek kilidi çözemez. Beşiktaş'ın hücumda etkisiz kaldığı, Rüştü'nün oyundan çıkana kadar kurtardığı skor tabelası dengesi, öte yanda topun ortada hızlı ve ortalama üstü isabetli döndüğü bir devre. Beşiktaş ilk yarıda ısrarla sol kanadı kullanmaya çalıştı. Şampiyonluk yarışında takım oyunu enerjisi hissedilmeyen bir başka maç. Beşiktaş sezon boyunca olduğu gibi yine sahanın her bölgesini kullanma özürlüydü. Bobo ve Holosko ile ilk yarıda iki kez gollük pozisyona girip sonuç çıkaramayınca ikinci devreye tedirgin başladı. İlk yarının dikkat çeken bir başka tarafı Ernst'in Trabzon orta sahası daha teknik oyunculardan oluştuğu için savunmanın önüne gömülü kalması. Oysa Alman oyuncu geldiği ilk günden bu yana hücum katkısı ile fark yaratıyor.

Beşiktaş'ın ilk yarıdaki sorunun çözümü için yedek kulübesinden bir çare yaratması mümkün görünmüyordu. Bu durumda bireysel yeteneklerin devreye girmesi gerekti. Bobo'nun içeri göbekten girip kaleci Onur'a takıldığı dakika oyunun kırılma noktalarından biri oldu.

50'den sonraki 15 dakika boyunca Beşiktaş hücum bölgesindeki enerjisini gole çeviremeyince, inisiyatif oyuncu değişiklikleri ile takımını daha diri tutan Şenol Güneş'in Trabzonspor'una geçti.

Mustafa Denizli'nin Yusuf-Serdar değişikliği, arkasından Ernst'in yerine Nobre'yi alması Beşiktaş için iyi olmaktan öte daha olumsuz sonuç verdi. Ernst'in çıkışından sonraki dakikalarda hızlı ve teknik oyuncularını iyi kullanan Trabzonspor galibiyete yakın olan taraf olmasına karşın İstanbul'dan üç puanla dönemedi.

İki hafta önceki Eskişehir maçındaki oyunuyla şampiyonluk takımı kıvamındaki Beşiktaş, dün geceki oyunuyla yarıştan düşmüştür.

Fikstürdeki maçlarına bakınca Siyah-Beyazlı takımın yeni nosyonu şampiyonu ve ligden düşeni belirleyecek takım olduğunu gösteriyor. Yani hedef ıskalandı, sezonun son günü geride kaldı.

Bir sözde taraftara, erken saatlerden itibaren semti harika bir futbol mahallesine çeviren, her gözünü açıp futbolu tanıyan çocuğa bu renklere gönül koymak için ilham veren müthiş kalabalığın oyundan çıkarken, eski oyuncuları Burak'ı tükürük yağmuruna tutması nasıl açıklanır. Bu örnekleri vermek artık anlamını yitirse de, yine de gidelim üstüne, birkaç gün önce Manchester United evinde Bayern'e eleniyor, takım oyuncuları ile hoca tribünlerin göbeğinde coşkuyla kucaklıyor birbirlerini, izleyiciler sadece bakıyor.

Sadece damakları kuruduğu için değil herhalde.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Para her şey değildir?!

Okay Karacan 2010.04.15

Önemli olan, ilk 1 milyon doları kazanmaktır. Gerisi kolayca kazanılır derler. Acaba gerçekten öyle mi? Bunu az sayıda insan biliyor ve bilecek.

Peki onlarca milyon dolarınız varken fazladan kazanacağınız 3-5 milyon hayatınızda ne kadar büyük fark yaratır? Bunu da az sayıda insan biliyor.. Çocuk da yaparım kariyer de demek kadar kolay olmamalı.. Hem de bir profesyonel sporcu için.. NBA'in normal sezonu biterken, Türk basketbolunda sıradan bir yılın sonuna gelinmişken küçük bir düşünce egzersizi yapalım..

Madrid'de harika bir hayatı vardı. Şehri ve insanları seviyor, böyle büyük bir kulübün parçası olmaktan ayrı bir haz duyuyordu. İspanyolcası ilerlemeye başlamış, Efes'ten sonra enfes bir hayata yelken açmıştı Tunçeri ve ailesi.. Hiçbir başarı tesadüfe veya şansa bağlı değildir. İnsan şansını kendisi yaratır ve Kerem de şansını kendisi yaratan adamdı. Real Madrid'de iki yıl forma giydi. Avrupa'nın iki numaralı kupası Eurocup'ı kazandı. Her şeyden önemlisi NBA'den sonra dünyanın en büyük ve en iyi organize edilen liginde Barcelona'yı geride bırakıp şampiyon oldular. Final serisindeki müthiş oyunu ile dikkat çekti. Taraftar ve basının sevdiği, alkış tuttuğu, takdir ettiği adamdı Kerem Tunçeri.. Sonra hocasıyla arası bozuldu. "O var ise ben yokum" dedi. Bekle dediler, adamın kontratı devam ediyor. Beklemedi. Rusya'dan 1,5 milyon Euro'yu bulan cazip bir teklif geldi. Tunçeri gitmeyi tercih edip Triumph takımına transfer oldu. Madrid güneşine karşı Moskova'nın bulutlarını tercih etti.

Triumph Moskova'da işler iyi gitmedi. İsteddiği süreleri bir türlü alamıyor, şehre ve kültüre alışamıyordu. Yeteneklerini göstermesi için engeller birbiri ardına sıralandı. Ücret ödemeleri de aksamaya başlayınca sezon ortasında yeniden Efes'e döndü Tunçeri..

Orlando'da harika bir hayat yakalamıştı. Muazzam nemli iklimine, tipik karakterine karşın yaşanılabilir bir yerdi Orlando.. Renkli ve eğlenceliydi. Günden güne kendini geliştiriyordu ve iki sezon önce en büyük gelişme gösteren sporcu olarak seçilmişti. NBA kariyerindeki inanılmaz çıkışı Dwight Howard ile birlikte Orlando Magic'i Shaquille O'Neil döneminden sonra ilk kez finale taşımıştı. NBA şampiyonluğuna ulaşan ikinci Türk unvanını finalde kaybetse de Orlando Magic taraftarı ve takım arkadaşları için büyük adamdı Türkoğlu.. Kontrat uzatma senesindeki büyük çıkışını taçlandırarak bir imzayı hak ettiğini düşünüyordu. Orlando 5 yıllık 35 milyon dolar teklif edecekti ama o bunu yeterli görmüyor, 50'lili rakamları telaffuz ediyordu.

Yaz aylarında Orlando yönetim ofisi aradaki uçurumu fark edip, teklif götürmedi Türkoğlu'na.. Portland ilgi duyuyordu Hido'ya, ayağına kadar gidip, takımı Roy ile onun çevresinde kuracaklarını ve ısrarla istediklerini söylediler. Müthiş bir yaklaşımdı. Önce Portland'a gitti. 50 veya ona yakın bir paraya anlaştığı duyuruldu.. Portland taraftarı bir önceki NBA finalinin yıldızını coşkuyla karşılamıştı.. Birdenbire işler değişti, 53 milyona çıkan Toronto'ya imza attı Hidayet..

NBA'in Kanadalısı ile anlaşınca Portland'a attığı çalım Orlando'dan sonra, Portland'da da infial yarattı. Orlando'nun nemli havası ile Toronto'nun kuru soğuğu arasında 18 milyon dolar fark vardı 5 yıl için ve Portland aktarmalı bu fark karşılığı iklim değiştirdi bizim çocuk..

Belki Orlando'nun teklifi ile Toronto arasında garanti parada 27 milyon dolar fark olduğu için haklıydı ama birkaç milyon dolara Portland'a attığı çalımda elle oynama vardı..

Hidayet kötü bir sezonun ardından şimdi Toronto'da da taraftar arasında sempatisini kaybetmiş, basında yılın hayal kırıklığı olarak görülüyor.

Bu gece sabaha karşı Chicago ile aralarındaki Play-Off'a kalma mücadelesinde son durum ortaya çıktı. Siz sonucu biliyorsunuz..

Dünya Basketbol Şampiyonası'nda büyük umutlar beslediğimiz Hidayet ve Real macerasına harakiri yaparak veda eden Tunçeri bugün olsa aynı kararı verirler miydi? demeden edemiyor insan..

Bu kararlar alınırken, atladığımız insani detaylar olabilir. Orlando'nun ve Real Madrid'in oyun planları gereği atacakları adımları kendileri için güvenli bulmamış olabilirler. Bu yorumu basketbolu gece gündüz izleyip, uzmanlık derecesinde bilenlere bırakıyoruz. Her şeye rağmen, büyük resme bakınca "Para her şey değildir" demekten alamıyoruz kendimizi..

Stratejik planlar

Sürekli plan yapılıyor, masa üstünde tartışılıp çizelgeler çıkarılıyor. Bir öncekinden ne kadar farklı ve çağdaş olduğunu anlamaya çalışıyoruz. Tam sonucu göreceksen yenisi geliyor. Yine geldi. Bu sefer bakalım ne olacak?

Pazartesi günü Türk futbolunun önümüzdeki 4 yıllık kalkınma planı açıklandı. Aynı zamanda 2016 adaylığımız için yapılan sunumda dünyanın önemli basın kuruluşlarının temsilcileri hazır bulundular. Milli takım teknik direktörü ile röportajlar yapıp, izlenimler topladılar ülkemizden. Akşam dış basına Boğaz'da yemek verildi. Milli hocalar Denizli, Güneş; UEFA tarafından geleceğin büyük hocaları arasında gösterilen Ertuğrul Sağlam ve Rijkaard'ın davetli oldukları halde katılmadıkları gecede sadece Daum hazır bulundu. Hiddink röportajları yer aldı dünya basınında en azından FIFA'nın sayfasında manşeteydi.

Federasyon 1 yıllık çalışma sonunda tüm "paydaşların" katılımıyla oluşturulan stratejik plan'ın ülkede rekabeti artırarak futbolun gelişimi için zemin hazırlayacağı açıklamasını yaptı. Aynı gün ve ertesinde ise gazetelerde haksızlığa uğratıldığına inanan "paydaşlar" federasyon ve kurullarını paylıyordu.

Umalım ki 1 yıl boyunca çalışarak tüm futbol aktörlerinin üzerinde uzlaştığı stratejik plan paydaşların "paylaşılarak kazanmak" üzerine ikna olduğu ve her şartta sıkıca sarılacağı bir yöntem kitapçıdır.

Dün Milliyet'te Atilla Gökçe'nin harika bir dille anlattığı, yabancı basınla 2016 için yapılan Boğaz turuna sadece Daum'un katılma meselesi ise, üzerinde tartışılıp, sonuna kadar gitmeyi hak ediyor.

Her fırsatta yabancı hocaların yerli hocalarla kıyaslandığı ve her sene yeni bir planla uluslararası marka olmak için büyük çıkışların yapıldığı bir futbol iklimindeyiz. Türk futbolcusunu ancak Türk hoca anlar söyleminin

yapıldığı ülkeye bakın, yerli hocalar 2016 için atılan adımı pas geçiriyorlar ve ülke için kulis yapan Daum oluyor sadece... Kendilerince kızmış, yöntemi beğenmemiş ve nihayetinde onlar da stratejik bir karar almış olabilirler, bu durum farklıdır kabul... Ancaak, amaç 2016 ise Başbakan'ın milyar dolarlık kredi verdiği bir meselede geri duruluyorsa hiçbir mazeret kabul değildir.

Milli takımı yabancı hocaya teslim edenleri eleştirme hakkını kaybettiniz.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Alex için zor olmadı

Okay Karacan 2010.04.19

Derbinin ilk 15 dakikası her şeyi anlatıyor. İlk yarıdaki maçta Toraman kelepçesi yiyen adam, rövanşı birinci dakikada aldı. Güiza, maçı 12'nci dakikada bitiremedi.

Sadece 15 dakika toplu oynama kapasitesi olan Beşiktaş "sıfır" çekti. Sezona veda etti.

Fenerbahçe'nin oyun derinliği Alex ile Güiza arasındaki mesafedir. Alex, hangi sahnede kendisine iş düştüğünü iyi kestirendir, Güiza her sahneyi aynı şekilde oynar. Alex, sahadaki taktik uzantısıdır, doğaçlama yapar; Güiza taktikten bağımsız, bildiğini oynar. Alex oynar, takımı oynatır. Güiza koşar, takımı seyreder.

Beşiktaş'ın derinliği cesaret ile çekince arasındaki mesafedir. Topla oynamayı, toplu oynamakla futbola dönüştürürler; toplu oynamadıkları hiçbir maçın topla oynayan biri tarafından değiştirildiği görülmemiştir.

Alex'li Beşiktaş-Fenerbahçe derbilerinin bilinen ve söylenen bir gerçeğidir. Her defasında farkı yaratan Alex enerjisidir. Bir başka eski dönemin fark yaratana tersineydi hatırlana!..

Milne sistemi ile Fenerbahçe sistemsizliği...

Bu İstanbul derbisine yazılacak en iyi biyografiye bunları koyardım. Yılın derbi hikâyesine ise Alex derinliğiyle, Denizli sistemsizliği temasıyla yaklaştırdım herhal...

Hangisi Beşiktaş'tır? Dün geceki mi, Eskişehir maçındaki mi, ilk devredeki Fenerbahçe maçını kazanan, Trabzon'u deplasmanda yenen; Anadolu takımlarına üstünlük kuramayan?.. Hangisi? Sezonun 30'uncu haftasında karakteristik özelliği "gol atamayana" çıkan bir takım, en kritik maçına 7 savunmacı, üretemeyen orta saha ve yalnız bir golcü ile çıkıyorsa, atılarak kazanılan oyunda iddia sahibi değildir.

Sözleşme uzatan, 5 oyuncusu ile devam kararı alan Denizli döneminin yalancı derinliği Fabian Ernst enerjisiydi.

Geçen hafta olduğu gibi bu hafta da kendi ortalamasının altında kalınca Beşiktaş'ın derbiyi çevirecek seçeneği kalmamıştı.

Göçek, Lugano'nun elle oynadığı pozisyonu göremeyerek Türk hakemliğine bu hafta da irtifa kaybettirdi. Verdiği penaltı için alkışa gerek yok, daha önce birkaç maç seyretmek yeterlidir zaten...

Beşiktaş, bu yıl hep aynı şeyi yaptı. İyi oynadığı 10-15 dakikalık bölümler oldu ve o bölümlerde gol bulursa kazandı, puan aldı. Takımın hiçbir maçında her oyuncu standart lig ortalamasında olmadı. Takımı sırtlayacak virtüözü olmadı. Hiçbir sistem, plan, oyun stratejisi göremedi taraftarı...

Sonuç, Beşiktaş; kadro kurup yenileme, yıldız yaratıp büyüme işinde ezeli rakiplerinden uzaktadır.

Eski defterleri karıştırıp, kendine yakışan sistemi kurmalıdır.

Üstelik o zaman hakemlik müessesesi ile de alakanız kalmaz.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Göcek koyunda karaya oturmak

Okay Karacan 2010.04.22

Bir önceki sezon iki kupa birden aldıysanız ve ertesi sene ikisi birden uçtuysa, geriye gittiniz demektir. Bunun futbol literatüründeki izahı, başarısızlıktır.

Gordon Milne döneminde üst üste alınan şampiyonluklardan bu yana Beşiktaş hiçbir sezonu iki yıl üst üste şampiyonlukla kapatamadı.

1903 doğumlu kulübün yakın tarihteki Daum, Lucescu ve Denizli dönemi şampiyonluklarının bir karakteristik özelliği yoktur. Milne yılları Beşiktaş tarihine geri dönülüp referans verilen altın bir dönem olarak girmiştir ve o dönemin saha içi kahramanları bugün teknik adamlık ve televizyon yorumculuğu dünyasının önde gelen isimleridir.

Şüphesiz, Lucescu dönemini medya'da yer bulunan, mali sistemin güçlendiği iyi yabancıların alındığı "özel bir dönem" olarak nitelendirip hakkını vererek ayrı bir yere koymak gerek.

Milne dönemi; Süleyman Seba, Serpil Hamdi Tüzün, Metin, Ali, Feyyaz isimlerini içinde barındırır. Bir projedir. Bir organize yürüyüş, ezeli rakiplere karşı başka bir yol deneme kararlılığıdır.

Pazar günü Hüseyin Göcek merkezli tartışmaların gölgesinde şampiyonluk yarışına havlu atıldı. Son bir aylık dönemde yarıştan koptuğu düşünülen Fenerbahçe'de, Aziz Yıldırım'ın soyunma odası ziyareti, toplu basın toplantısı, Gezer'in Trabzon maçında, Göcek'in Kadıköy'de elle oynamaları görmemesi kimilerinin aklına türlü senaryolar getirdi. Bu yazı böyle senaryoların gerçekliğini destekleme yazısı değildir, önce bunu belirtelim.

Beşiktaş, genetik karakteri itibarıyla G.Saray ve F.Bahçe modeliyle var olamaz Türk futbolunda. İkisinin kulvarlarında koşmak zayıf gösterir Beşiktaş'ı. Tarih bunun örnekleriyle doludur. Büyük yıldızlarla imza atıp, sansasyonel kadrolar kurma yarışında geri kalmıştır Beşiktaş, büyük kazanımları; armasına oynayan Baba Hakkı modeli, Hamdi Serpil Tüzün orijinli altyapı sistemleriyle elde etmiştir.

Hakemlik müessesesinin üzerine kurulan sezon sonu senaryoları, yönetici manipülasyonları liginde sonuncudur Beşiktaş ve iş saha dışından puan toplamaya geldiğinde tribün iyi bilir sonundaki hüsranı..

Bu iki sezon gösterdi ki, Beşiktaş'ın rekabete gireceği model Barcelona modelidir. Aslında kendisinin 1980'lerin sonunda yakaladığı şeydir.

Ne hakem hatalarının, ne manipülasyon sihirbazlarının üstesinden gelemediği esaslı formülden bahsediyoruz..

Bu formül uygulamaya koyulduğunda Fenerbahçe ile Beşiktaş arasındaki galibiyet sayılarını bir düşünün, bir de formülden vazgeçildiği günden bu yana ne olduğunu..

Beşiktaş önce eşitledi, sonra geçmedi mi rakibini?.

Sonra Alex'li yıllar ve Fener-bahçe'nin geri dönüşü..

Üstelik Beşiktaş, tarihinin en büyük yıldızı Sergen Yalçın'ı bile sayısal üstünlüğü şampiyonluk sayısında bile yakalayabilecekken kullanamamıştır.

Federasyonu istifaya davet ederek, hakemlerin etki altına alındığını iddia ederek yol alamaz Beşiktaş, alamamıştır da..

Rakiplerinin kulvarında neden yarışamaz Beşiktaş?

Çok değil, geçen sene Fenerbahçe tribünleri mızımlanırken Alex'i ayakta alkışladığı gün kazanmamış mıdır bu son derbiyi Aziz Yıldırım?..

Hani şu, Arda olayında G.Saray'ın aklına gelmeyi yapıp.

Özetle bu yarışta sizin burcunuzun doğru davranışı, hakemlerin baskılanması, federasyonun yuhalanması değil, kaynaklarınızın doğru kullanılmasıdır.

Geçenlerde Barcelona-Real Madrid rekabetini anlatan en dokunaklı yazıyı Mert Aydın yazdı. Cruyff'un Barcelona takımının kapısından adım attığı günden bu yana iki takımın şampiyonluk sayıları, önceki dönemde Real lehine büyük fark varken, eşitlenmişti.

"Cruyff, teknik direktör olarak kulübün kapısından girdiğinde Real Madrid'in şampiyonluk sayısında 22-10, Avrupa'nın 1 numaralı kupasında 6-0'lık üstünlüğü vardı. 23 yıllık karnede ise şampiyonluk 9-9, Avrupa şampiyonluğu 3-3 durumunda. Bunun yanında geçmişte büyük ölçüde Real Madrid'in tarafında olan dünya çapında popülarite giderek Barcelona tarafına kayıyor."

Muhtemelen önümüzdeki 10 yılda ibre tamamıyla Barcelona lehine dönecektir.

Doğruysa yeni sezon için ünlü Quaresma'nın kiralanması düşünülmüştü!

Yani bir sene geçecek, bu sefer Bobo top alacak, pozisyon bulacaksınız ve gelsin kupa öyle mi?

Reçeteyi, Quaresma'yı 1 yıllığına kiralamakta aramayın, Batuhan'ı kazanmaya bakın.. Batuhan'ı kazanma becerisi gelecek 10 yılda "Göcek" koyunda karaya oturmanızı engeller, Quaresma transferi değil..!

Batuhan kazanılması güç bir karakterse bile, onu kazanmaya çalışma pratiği gelecekteki Batuhan'ı kurtarmanıza yardım eder.

Quaresma'yı bu kulübü yöneten herkes kiralar yoksa, iş değil ki!

Mourinho farkı

Şampiyonlar Ligi dördlüsü Lyon, Bayern Münih, Barcelona, İnter'e bakalım..

Bayern Münih 10 yıl sonra yarı finalde, kulübün yapısını biliyoruz. Beckenbauer, Rumennige, Gerd Müller vs..

Bayern'in tarihine mal olmuş asıl unsurları ve muhteşem Alman organizasyonu..

Barcelona, sanıyorum kimsenin üzerinde yazıp konuşmasına gerek kalmadan kendini belli ediyor. Cruyff'un benimsettiği futbol felsefesi ve kaynaklarından sonsuz güç alan bir milli yapılanma şekli...

Lyon, Aulas yönetiminde Fransa'ya futbolda uluslararası irtifa kazandırıyor. Adım adım, kaybede kaybede ama her sene bir yıl öncesinin ötesine giden yine öz kaynaklarından ya da elindekileri iyi işleyip iyi ticaret yaparak ayakta kalma maharetinden büyüyen bir kulüp.

Üç örneğin birbirine benzerlikleri dikkat çekici. Kaynaklarını kullanmak, üretmek ve üretirken trendleri kaçırmamak. Yani gerekirse büyük isimleri alır oynatırsınız ama takımınızı kurarken kendi felsefenizle yürürsünüz..

İnter farklı, yıllarca İtalya şampiyonluğu için milyarlarca dolar harcadı Massimo Moratti. Harcanan paranın karşılığında gelmedi başarı.

İnter'in içerideki kazanımları, rakiplerin kötülüğü veya kirli oyunlarının İnter'e yaramasıyla geldi.

Bu sefer durum değişik, Portekizli Mourinho bir teknik adamın bir futbol takımına, bir organizasyon şemasına veya bir patronun yönetim yaklaşımına ne kadar artılar kattığını gösteriyor.

Batı'yı takip edenlere Mourinho'yu anlatmaya gerek yok sanırım...

Final dörtlüsünün en belirgin farkını ortaya koyuyor.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Üç Beşiktaş

Okay Karacan 2010.04.25

Beşiktaş'ın üç karakteri var, birincisi ne yaptığını bilmeyen, 2.si bir parça bilerek hareket eden ve nihayet işini iyi yapan, ne yaptığını çok iyi bilen. Bütün sezon tüm doksan dakikalarda üç farklı Beşiktaş arz-ı endam etti.

İlk yarıya bakalım, ortada iki hafta üst üste hakem hatalarıyla yolunun kesildiğini iddia eden bir takım değil de sıradan bir Bank Asya takımı var sanki, fena halde bocalayan, pas trafiğini yönetemeyen bir orta saha ve hiç güven vermeyen bir savunma. Orhan Veli, İstanbul ve aşk'ı anlattığı şiirinde "İmkansız şey, şiir yazmak, Aşksan eğer; ve yazmamak aylardan nisansa..." demiş...

Erguvan'ın, yeşilin tonları ve mavinin derinliğine işlendiği İstanbul ilkbaharında İnönü, 50 yıldır bu mevsimin en gidilesi yeridir ve tabii ortada bir gösteri varsa...

"İmkansız şey makale yazmak ortada futbol yoksa eğer; ve yazmamak mevzu Beşiktaş'sa..."

Bu ne yaptığını bilmeyen Beşiktaş, anlatılacak bir tarafı olmayan bir takım, ilk yarının bir şampiyonluk yarışçısının oyunu olduğunu anlatmak mümkün değil, ikinci yarı bir parça bilen, bir parça isteyen Beşiktaş sahadayken, Sivas'ın attığı gol yılın hazırlanış ve atılış bakımından en iyi sayısı... Beşiktaş'ın beraberlik golü, zamanlama ve kalitesiyle ortaya ne yaptığını bilen Beşiktaş'ı çıkarıyor.

Bu yıl rakiplerinden daha çok pozisyon bulan, rakip alanda en çok topla oynayan Beşiktaş, sezon boyunca bu tip goller aradı. Beşiktaş orta yapacak kanatları olmadan, derin oynamayı bilen adamlarını topla buluşturamadan harcadığı bir sezonda hedefi havadan vuramadığı için İstanbul'daki renkli ilkbahar sabahında şampiyonluk adayı olarak yürümedi İnönü'ye...

Beraberlik golünden sonra Beşiktaş her maçta olduğu gibi, en kötünden en iyiye yükseltiyor endeksini...

İşte Beşiktaş bu, iyi oynadığı bölümlerde gol üretirse sonuca gidebiliyor, yoksa her maç aynı sıkıntı...

Golü yeyip bir puana razı oldukları anı, kalecinin talihsizliği, topu oraya bırakanların acizliği olarak tanımlayabiliriz. Bir takımın en iyi oyunuyla en kötü oyunu arasında bu kadar fark oluyorsa, ya kadrosu yetersiz

ya da hocası yetersizdir. 56 maç boyunca bir adım ileriye gidemeyen bir takımın istikrarlı hocasına seneye bu kadroyu verin, stresi son 4 haftaya bırakmayın...

Beşiktaş'ın hocasıyla yola devam kararı ortada iken, kadronun yarısını değiştirmesi dün gece net bir şekilde yine ortaya çıktı. Bu arada Bobo'ya yapılan hareket kesin penaltı. Gezer, Göçek, Müftüoğlu hat-trick'i tamamlandı. Üç maç ile şampiyonluk kaçtı diyenlere, üç Beşiktaş'ın tek Beşiktaş'a dönüşemediğini anlatmak isteriz..

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Satış ve pazarlama teknikleri

Okay Karacan 2010.04.29

Yine bir mevsimin sonu ve yine maç satış teknikleri üzerine kurulan teoriler manşetleri çaldı. Sonunda yarışın hiçbir yerinde olmayan, Bursa müttefiki Ankaragücü de kükredi.

Türk futbol tarihi iddia ediyorum, böyle bir sezon görmedi, yaşamadı.

İktisat biliminin "mikro-politik" tüm zeki sürümleri ile oyunun nakit girişi artırılırken, bir yandan masa altı tekmelerden vazgeçilmedi.

Başa dönelim, önce yıllar yılı berbat bir mali yönetimle borç batağına saplanan kulüplerin can simidi televizyon gelirlerini katlama hareketi başladı.

Sezonun başında iki başkan TV'ye çıkıp istedikleri rakamı ilan ettiler.

Yayıncı TV sözcüleri derhal tepki gösterdi. Onlara göre bu paralar bu oyuna fazlaydı. İsteyenlere göre ise oyun iyi satılmıyordu.

Her iki taraf, futbol ligini satacak Federasyon ve işin haberini yapacak olanlar o denli iç içe yaşadı ki; dakika dakika, kim kiminle nerede neyi konuşuyor haberimiz oldu. Heyecan doruğa çıkmıştı. Telekom'un talip olması, Federasyon binası ziyaretlerinin artmasını, İstanbul yemek sektöründeki hareketliliğin zirve yapmasını sağladı.

Kulüpler Birliği, Aziz Yıldırım'a gitme kal, bitir işi dedi. Gitmedi kaldı bitirdi işi, sezon başında ne dediyse o oldu.

Kulüpler Yıldırım'a ne kadar minnet duyduklarını açık etmekten geri durmadılar.

Yıldırım da bırakmadı birliğin başını..

Kazanan, kulüpler ve Federasyon olurken, hasar gören TV kuruluşu oldu.

Hatta, futbolun gücü futbolun kale kapısı kadar güçlü programlarını ve yıldızlarını bile yerle bir etti.

Futbol, ülkede kendini en iyi pazarlayan sektör olarak gövde gösterisi yaptı.

Sonra bilinen hikayeye geri dönüldü. TV kuruluşuna fahiş fiyata pazarlanan bu müthiş oyun, yeniden ucuz satışmaların, sıkı teori ve temelsiz terbiyesizliklerin evrenine sokuldu.

Ürünü TV'ye iyi fiyata satıp köşe olan kulüpler ve Federasyon değil miydi?

Evet öyleydi.

Ne oldu?

İttifak bozuldu, bütün silahlar Federasyon'a doğrultuldu.

Kulüpler Birliği'nin tüm üyelerinin bombardımanında Federasyon var.

Birinci kurban TV, ikinci kurban Federasyon..

Hem karnım doysun hem pastam dursun misali, para da benim olsun, gücü de ben kullanayım..

Ülkede herkes, her şey obur futbolun önünde diz çökmüş durumda..

Geri dönüp bakıldığında kim şampiyon olursa olsun, istatistiki değeri dışında 2010 şampiyonluğunu kimse hatırlamayacaktır.

Bursa mı?

Evet Bursa ile her şey farklı olur, ama Ankaragücü çıkışı ile o meselenin de tadı kaçmıştır.

Hakemler, kaleciler, Federasyon yöneticileri, gazeteciler, şunlar bunlar, herkes dandik ilan ediliyor.

Son olarak Arda Turan'ın kimyasının sezon başında Fenerbahçe'nin yaptığı 15 milyon dolarlık teklif yüzünden bozulduğu iddiası, iki yıl dışarıda top oynar "tıpış tıpış" Fenerbahçeli olur iddiası..

Yani bu ülkenin en büyük çıkış yapan futbolcusu, bu ülkenin futbolunu en yüksek bedele satmayı başaran kişi tarafından uluslararası olamayacak adam ilan ediliyor.

Yani 400 milyon dolar eden bu müthiş oyun, Edirne'nin ötesine satacak ürüne sahip değil..

Bir çelişki yok mu?

"Makro politika" mı dediniz?

Federasyon binasına, kulüp odalarına girip çıkan, ihaleden transfere; dedikodudan gerçek habere dört dönen gazeteciler var, onlardan ricam bu sezonun kitabını yazın.

Hemen bir ay içinde piyasaya çıksın..

Sezon başında Galatasaray ve Fenerbahçe başkanının canlı yayında ürüne "400 milyon dolar" istiyoruz açıklamasından, ürünün 400'ü kapmasına kadar; oradan sezonun sonuna kadar, iki bölüm halinde Federasyon, Kulüpler Birliği, TV ve medya dörtgeninde her şey kaleme dökülmeli..

Bu sezon gelecek sezonlar için referanstır.

Ürün nasıl pazarlanır?

Satış(!) nasıl yapılır?

Ürün nasıl kötülenir, değersizleştirilip, yeniden alınır?

Nasıl ittifak kurulur, nasıl suç ciro edilir ve ortadan kaçıılır.

Yemek yerken nelere dikkat edilmeli?

Hangi restorana gidilmeli, hangi masalara hakim olunmalı?

Muhteşem bir sezon, kimse farkında değil..

Altı üstü şampiyon olup, el çırpma için neler neler..

Ders gibi..

ALMAN LİGİ KÖTÜYMÜŞ!

Aslında boşuna tartışılıyor. Teknik adamlar, futbolcular ve dahi eski-yeni yöneticiler aralarında konuşup şakalaştıkları maç anılarını medya önünde, esprili ve "geçmiş zaman işte" tonlamasında dile getirseler bütün sorunların çözülmesi an meselesi.. Bu arada gazetecileri atlamayalım, bu sohbetlerin çoğunda bulunan, kahkahalarla dinleyen meslektaşlar duyduklarını dillendirseler bile "derin futbol" sorunlarından arınacak bir büyük mahkemede bulur kendisini..

Hakemlerden sonra, Galatasaray kalecisi Leo Franco ile Kasımpaşalı Murat Şahin'i şampiyonluk yarışının şifrelerini çözen adamlar ilan ettiler. Hatta iş dün gazetelere 'Fenerbahçe maçında kaleye Aykut geçseydi böyle olmazdı'ya kadar geldi dayandı.

Yıllar önce Rade Zalad üzerinde kopan maç satma hadisesini çağrıştıran saçma sapan, sevimsiz bir patırtının ortasındayız yine.. Geçen yıla kadar daha popüler olan "teşvik primi" birdenbire yok olup gitti.

Bu ülkede ağzı olan konuşuyor, çok konuşan; boş konuşan itibar görüyor.

Yazık!

Aynı ağızlar Alman ligini yerden yere vurup, sıradan bir Avrupa ligi, Türkiye ligi daha iyidir lafları ediyordu.

Sıkıcıydı, yıldızı yoktu, rekabet zayıftı, söylediler de söylediler.

Salı akşamı ne oldu?

Bayern Münih Şampiyonlar Ligi finaline yükseldi.

Bizimkiler?

Avrupa'da yoklar, olma ihtimalleri var mı gelecekte?

Gelecek sezon başı çıkıp konuşacaklar, öğreneceğiz.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Jose Mourinho olmak

Okay Karacan 2010.05.01

Johan Cruyff'un takımı şiir gibi futbol oynuyordu ta ki Capello'nun Milan'ı 94'te Atina'da Barca'ya 4 atana kadar, Cruyff fırtınası sarmıştı Barcelona tutkunlarını..

Elindeki jenerasyonun değişimiyle birlikte yerini Bobby Robson'a, sonra o da Louis Van Gaal'e bıraktı. Yerden ayağa hızlı paslarla etkili, göze hoş gelen hücum oyununu Barcelona'da Cruyff ekol yapmıştır.

Yıllar yılı Barcelona hep Cruyff öğretisiyle yönetildi. Takımı hep büyük futbol adamları çalıştırdı..

Zincir'i kopartan tek bir yanlış karar dışında Barcelona hep yukarı çıkan bir takımdı..

Lois Van Gaal üç yıllık görev süresinin ardından Barcelona'ya veda ederken, kulüp, takımın başına Serra Ferrer'in getirildiğini açıklıyor, şehrin öbür tarafında ise yıllardır Robson ve Van Gaal'le kah tercüman kah yardımcı olarak çalışan Jose adındaki bir adam eşyalarını topluyordu. Daha Robson döneminde birinci adam olmak için tırnaklarını kemiren Jose, Van Gaal döneminde bile yakalamadığı bu şansın, Ferrer ile birlikte bu kulüpte asla elde edemeyeceği bir şey olduğunu hissetmişti. Burada öğreneceği hiçbir şey kalmamıştı.

Serra Ferrer ile çalışmayı asla kabul edemezdi ve ülkesinin yolunu tuttu.

2000 yılında içinde büyük bir burukluk ve hırs ile Barcelona şehrini terk eden Portekizli tam 10 yıl sonra çarşamba akşamı Nou Camp'ı arkasında kırık ve buruk bir topluluk bırakarak bir kez daha terk etti.

Madrid'de Avrupa'nın en büyük kupasını kaldırma hayallerini yok etmişti İnter..

Hem de çağıdışı bir Catenaccio oynayarak. 1994'te Milan'ın Avrupa şampiyonluğu hayallerini yok ettiği kara günün ardından, can sıkıcı bir başka not düşülmüştü tarihlerine...

Mesleğinde Mourinho kadar zeki, iyi dinleyen, izleyen ve öğrenen çok az insan vardır. Çokları çalışır zirveye koşmak için, ne yazık ki futbol kadar hiçbir sektörde dehanız sizi diğerlerinden farklı kılmaya muktedir olmaz. Jose Mourinho şanslı değil, şansını kendi yaratan adamdır. Bobby Robson ile geçirdiği yıllar ona çok şey öğretmişti. Robson Barcelona'yı bırakırken, Portekiz'den beri yanında taşıdığı bu adamın öğrenmeye devam edeceği yerin kendi gittiği yer olan Eindhoven değil Barcelona olduğunu düşünüyordu. Louis Van Gaal'e şiddetle keşifçi ve gözlemci karakterini övdüğü Jose ile çalışmasını öğütlemişti.

Hollandalı teknik adamdan da çok şey öğrendi. Ne var ki, içindeki birinci adam olma tutkusu Van Gaal tarafından hiç hissedilmedi. Van Gaal'in yanlışlarını gördükçe bir gün bir büyük takımda birinci adam olacağına inanmıştı.

Onu Porto ile dünya futbol vitrinine çıkaran işte bu kendine güveni, Robson ve Van Gaal'in sezemediği kibiri, rakiplere karşı takındığı agresif tavırdan başka bir şey olamaz.

Bu satırların yazarı, onu önce politik bir kararla kovulduğu Benfica, sonra sıradan Portekiz takımı Uniao Leira'yı lig beşincisi yaptığı sezon ilk kez birinci adam olarak izledi. Bir Portekizli gazetecinin onunla ilgili bir yorumunu ise bugün hâlâ unutamıyor. "Jose birinci adam olarak, yaratılmış; Barcelona'yı bırakıp gittiği için onu hor görenlere, köyde traktör kullanan adam, şehirde otobüs durağını beklemez sözünü hatırlatmak isterim.."

Benfica başkanı, sonradan pişmanlığını dile getirdiği gibi, Mourinho'yu kovmasaydı, Portekiz'in Avrupa şampiyonu takımı Benfica olabilirdi.

Jose, risk alan bir adamdır. Deneyen, en iyi antrenmanın maç olduğu gerçeğine inanan bir futbol dehasıdır. Chelsea'yi çalıştırdığı dönem bir Newcastle maçını anlatıyordum. Stamford Bridge'de rakiplerini yıldırıcı 4-3-3'le zorlanmadan yere yapıştıran Chelsea, Newcastle karşısında bocalıyordu. Dakika 75 olmuş, eşitlik bozulmamıştı. O ana kadar 4-4-2'yi deneyen Mourinho oyuna birdenbire müdahale etti. Kenarda bekleyen Cole oyuna girdi ve 4-3-3'e geçildi. Takım ezberlediği oyunu 15 dakikada 3 golle taçlandırdı. Baş döndürücü bir geri dönüşü..

Özetle Jose Mourinho, futbolda sayılarla ifadesini bulan tüm sistemlerde oynayan takımlar yaratmıştır. Son Nou Camp Catenaccio'su onun kazanmak için çıktığı yolda analiz yeteneği ve cesaretinin ne denli cüretkar

olduğunu bir kez daha gösterdi.

Eski hocası Van Gaal ile Madrid'de görülecek bir başka hesabı var mı bilemiyorum.

Sadece tahmin edebiliyorum.

Bu Mourinho'nun İspanyol futboluyla işi daha bitmedi.

Madrid'de kalırsa, şaşırmayın.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kontrollü Fenerbahçe

Okay Karacan 2010.05.02

Kritik sayılabilecek bir maça çıkarken, arkanıza müthiş bir destek almışsanız, oyunun bütün zamanlarında kontrolü elinde tutuyorsanız ve takımı maestro gibi yöneten bir 10 numaranız, ona ayak uyduran birkaç iyi adamınız varsa üç puan için kaygılanmanıza gerek yok. Fenerbahçe geceyi kaleci İveşa'nın hatalarından çok kendi sevaplarıyla kazanmıştır.

Sahanın her noktasını kullanma becerisini gösterdiğinde göze hoş gelen ideal oyunu sahaya yansıtıyor Fenerbahçe. Tansiyonun iki hafta sonra oynanacak maç öncesi yükselmesi bu maçın dikkatlerden kaçmasını sağlamıştı bir bakıma, oysa Eskişehirspor Ankaragücü'nden daha zor bir rakipti. Fenerbahçe Teknik Direktörü Daum haftalardır ofansif gücünü sınırlayarak, defansif karakterini güçlendirmişti. Orta saha oyuncularının pas bağlantıları zayıflamış, bireysel çıkışlarla az skorlu 3 puan getirili maçlar oynanmıştı. Eskişehirspor gibi iyi savunma yapan bir takım karşısında sıkıntı yaşayabilirlerdi. Şampiyonluk havasına girmiş büyük seyirci desteği ile geride kalan birkaç haftanın tersine sahanın hemen hemen her tarafını iyi kullanarak başladılar.

Ligin en iyi kalecilerinden biri olan İveşa'nın kurdurduğu hatalı baraj Alex'in harika golüne davetiye gibiydi. Bir penaltıdan daha kolay gelen golle Fenerbahçe Eskişehirspor'un beklenen direncini erken kırdı. Bu birkaç maçtır golü attıktan sonra rakibe alan daraltarak skoru koruyan Fenerbahçe'yi yeniden ortaya çıkarabilirdi. Bu sefer oyuncuların yüksek güveni devreye girince, takımın ileri oynama isteğinde bir değişiklik olmadı. Tempoyu düşürmeden tüm devreyi Eskişehir yarı sahasında geçirdiler. Özer Hurmacı'nın bireysel çabasıyla attığı golde İveşa büyük bir hatayla Fenerbahçe'nin rahatlamasını sağladı.

İkinci yarıda Fenerbahçe önce tempoyu düşürdü. Eskişehirspor Fenerbahçe'nin tempoyu düşürdüğü bölümlerde topun kontrolünü sağlayamadığı için bu aktif bekleme süresi takımın enerjisini maçın son bölümlerine kadar taşımasına yardım etti.

Şampiyonluk yarışında avantajı elinde tutan Fenerbahçe Urfa'daki kupa hasretini bitireceği maç için hazır görünüyor. Son 1,5 aylık sürede sürekli form tutan bir takım hüviyetindeler. Bu ritim bozulmazsa son üç maçı kazanarak çifte kupaya çok yakınlar.

Dün geceki Fenerbahçe, oyunun bir bölümünü değil, maçın tamamını kontrol etmeyi bilen bir F.Bahçe'ydi.
o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Colman 'kolbastı' dedi

Okay Karacan 2010.05.06

Yirmi yedi senedir Türkiye kupası bekleyen Fenerbahçe, Urfa'dan şanlı dönemiyor, haftalardır inişte gözüken Trabzonspor, şehrinde kahramanlar gibi karşılandı. Fenerbahçe haftalardır başardığı takım savunmasını unuttu. Trabzonspor haftalardır uygulayamadığı ayağa yerden hızlı paslı oyunu birdenbire hatırladı.

Alex'in ustalığına Güiza her zamanki gibi yaban kaldı, Colman golü, golü hazırladığı pası ve takımla müthiş uyumuyla aldı takımı götürdü.

Fenerbahçe rakipleri karşısında haftalardır başarılı takım savunmasıyla öne çıkıyordu. Ofansta Alex'in yanı sıra Özer ve Mehmet Topuz'un bireysel yetenekleri takımın defansif karakterini telafi edip, skor üstünlüğü sağlıyordu.

Trabzonspor ise, oyun içi pas bağlantıları gittikçe zayıflayan, bireysel olarak kimsenin öne çıkmadığı bir görüntü sergiliyordu. Fenerbahçe oyuna kanatları etkili kullanarak başladı. Daum, Eskişehir maçındaki gibi erken atılacak bir golle oyunda rahatlamayı planlamıştı. Güiza önde top tutamayınca dönen toplar sorun yarattı. Orta alanda kazandığı topları Alanzinho, Colman ve Burak'la Fenerbahçe yarı alanına hızlı taşıyan Trabzonspor'un enerji ve isteği karşısında Fenerbahçe'nin planı işlemedi.

İlk yarıda topa matematiksel olarak Fenerbahçe daha fazla sahip görünse de, meşin yuvarlağı tehlike bölgesinde verimli kullanan Trabzonspor oldu. Haftalardır pas bağlantıları kopuk olan Karadeniz ekibi belli ki uzun süredir bu maça konsantre oluyordu. Alanzinho'nun hazırladığı pozisyonların birinde Umut topu ağlara bırakabilse maçın kaderi tamamen değişebilirdi. Trabzonspor'da temel sorun son vuruşların başarısızlığıydı ve ikinci yarının hemen başında temposunu kaybeden Trabzonspor, Alex'in ceza alanı içerisindeki son vuruş yeteneğine teslim oldu.

İkinci yarının başında Fenerbahçe'nin taktik doğrularından biri, Trabzonspor'un hızlı duvar paslarıyla ceza alanına yaklaşmasını kısıtlamak için savunmayı biraz daha öne çıkarmasıydı. Ancak, Umut'un beraberlik golünün ardından bu uygulamaya devam edemediler. İkinci gol için, son 3-4 haftanın aksine kontrolsüz ileri çıkan Fenerbahçe Trabzonspor'a yeniden uzun paslar yapabileceği alanlar bıraktı. Bu, Fenerbahçe'nin sonunu hazırladı. Colman ve Alanzinho'nun yeteneklerini ve hırsını göz ardı eden Daum, Güiza'yı ısrarla oynatıp, takımın ikinci santrforunu bitime 5 dakika kala oyuna alan Daum..

Üç kere Daum hatalı..

Takımını finale zihinsel ve bedensel olarak iyi hazırlayan Şenol Güneş, Colman, Alanzinho ve Burak'ı cesurca ileri oynamaya teşvik eden Güneş, Fenerbahçe'yi doğru etüt edip, doğrularından vazgeçmeyen Güneş..

Yüzonüç kez Güneş dehası..

İzleyenlerin futboldan keyif aldığı finalin katılımcılarına alkış, Trabzonspor'a tebrikler..

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Beşiktaş ve Newley'in seçimi

Okay Karacan 2010.05.07

Sezonun olgunlaştığı bir dönemdi ve köşeyi basketbola ayırmıştık. İstim üzerindeki Beşiktaş'ın sezonu şampiyon kapatabilecek potansiyeli üzerinde durduğumuzu hatırlıyorum. Tek yapılması gereken, oyuncuların ödemelerinin düzenli bir şekilde yapılması ve bilhassa yabancı oyuncuların bu konudaki hassasiyetlerinin iyi yönetilmesi idi.

Akatlar'ın harika atmosferini yaratan seyirciyi o salona toplamanın tek yolu basketbol takımını, futbol takımı için harcanan onca milyon doların yüzde minicik bir kısmıyla iyi idare etmektir.

İşlerin şimdiye kadar iyi gittiği söylenemez. Fırtınalı günler yaşandı basketbol takımında. Aksayan ödemeler, göz ucuyla duyulan ilgi ve kaçan seyirci başlangıçtaki harika havayı yok etti. Akatlar'ı birkaç sezon önceki atmosfere çevirmek mümkün olmasa da takım birdenbire play-off serisinde sezonun favori takımı Telekom'u, 1-0 geride başlamasına rağmen, üstelik Ankara'da iki kez yenip 3-1'lik seriyle elemeyi başardı.

Filmi biraz geri sarıp 5-6 hafta öncesine dönünce aslında bugün geline noktanın pek de beklenmediğini söylemek yerinde olur. Galatasaray'la oynanan maç öncesi takımın önemli silahı skorer ismi Avustralyalı Brad Newley'e alacaklarının ödenmemesi nedeniyle sözleşmesini tek taraflı feshetme hakkı doğmuştu. Bu arada cazip bir para karşılığında İtalya'nın Armani Jeans takımıyla anlaştığı haberi şok etkisi yaratmıştı.

Baxter sorunu, Chatman'ın doping hadisesi son derece sıradan geçen basketbol sezonunu renklendirecek takımın enerjisini uçurmuştu. Newley haklı olarak, İtalya'da en az bir ay daha basketbol oynayacak, profesyonel yaşamın gereği ücret ödeyene hizmet edecekti. Beşiktaş yönetimi geç de olsa devreye girip Avustralyalıya ödemelerin yapılacağını, kontratı feshetme hakkını dondurmasını istediler. Bu arada Armani Jeans, kararı kalmak yönünde olsa da, işi biter bitmez İtalya'ya gelmesi teklifini iletmişti Newley'e.. Durumu kimseye açmayıp, yeni bir pazarlık hesabına girmeden takımda kalmayı tercih etti. Fazladan üç beş kuruş fazlasını değil, takımdaşı ve mücadeleyi sonuna kadar sürdürmeyi yeğledi. Bu aşamada özel antrenmanlar yapmaya başladı. Saatlerce şut çalışması yapıyor, sezon ortalamasını zorlamaya başlıyordu. Newley çalışmasının karşılığını play-off'larla birlikte almaya başladı. Telekom serisinin yıldızıydı. NBA patentli Davis'i durdurduğu ikinci maçın en çok skor üreten, 25 sayıyla galibiyeti getiren ismiydi. Newley'in cesur yüreği serinin üçüncü maçında da başladığı işi bitirmenin huzuruyla çarptı ve bu kez 21 sayı ve dengeli oyunuyla maçın kahramanı oldu.

Newley'in alkışlanası, ders alınası hikâyesini aslında geçen hafta kişisel blogunda kariyerin paradan daha önemli olduğunu dile getirdiği yazısıyla Karşıyaka'nın Amerikalı basketbolcusu Zelly Wesson dile getirmişti.

Galiba aklın yolunu bir tutan adamlar bu ülkede spor yapıyor ve biz onları fena halde ıskalayarak yaşıyoruz. İşte Newley'i anlamak için Wesson'ın satırlarından bir demet: "Çok kısa olduğunuzu söylüyorlarsa, onlara hatalı olduklarını kanıtlayın. Tecrübesiz olduğunuzu söylüyorlarsa, onlara hatalı olduklarını ispatlayın. EuroCup ya da EuroLig'de oynayamayacağınızı söylüyorlarsa, o zaman onlara yanıldıklarını gösterin. Bütün bu yorumları kullanın, omuzunuzun üstünde bir çiple oynayın. Her yıl düzenli olarak daha iyiye giden oyuncular böyle oyunculardır. Para kazanmayı hak eden oyuncular böyle oyunculardır. Böyle oyuncuların kariyeri olur. Kendilerini daha iyi olmak için motive edecek herhangi bir şey mutlaka bulurlar!

Kimseye bir şey verilmez. Bir sözleşmeyi elde etmek için, yükümlülüklerinizi yerine getirmelisiniz. Bazen ileriye bir adım atma fırsatı yakalamak için, geriye doğru 2 adım atmalısınız. Ama her başarı ile bir ödül gelir. Yaz yaklaşıırken tüm sporculara en iyi dileklerimi sunuyorum. Odaklanın!"

İtalya'da Beşiktaş'ta tahsil edemediğinden fazlasını alacakken, kariyerine ihanet etmeyen, bir adım öne çıkmak için iki adım geriye giden, işine odaklanan Newley'e bizim verebileceğimiz tek ödül alkış olur.

Beşiktaş kulübü ise, onun ince ruhunu anlayarak ancak odaklanır.

Futbol takımının berbat sezonunu basketbol takımı bir şampiyonlukla telafi edebilirdi. Hâlâ edebilir mi? Biraz zor, rakip Efes Pilsen ve kadro derinliği güçlü rakibi Newley bile kolay kolay alt edemez.

Hakkı ile oynayıp, şerefi ile kazanma hikâyesine bundan daha iyi örnek olabilir mi?

Pascal Nouma'ya idol rolü biçenler, Çarşı! Bu Avustralyalıya siz nasıl teşekkür edileceğini bilirsiniz.

Danke Schön Herr Daum

Futbol anlatmaya başladığım ilk dönem yolum sık sık Gaziantep'e düşerdi. Hatta bir ara o kadar sık gider oldum ki, havaalanındaki görevlilerle dost olmuş, takım o dönem anlattığım her maçı kazandığı için adım 'uğurlu spiker'e çıkmıştı.

Kamil Ocak Stadi'nin atmosferini pek severdim, seyirci sanıyorum o yıllarda daha tutkulu ve daha fazla takımın arkasındaydı. Bunda Ayhan ve Hasan gibi iki harika çocuğun, Marcello gibi bir virtüözün ve Kompela gibi medyayı şehre çeken renkli karakterin büyük rolü vardı. Seyirci takımı, takım seyirciyi sevince ortaya çıkan enerji, gazeteci ve TV spikerini de coşturmaya yetiyordu.

İyi maçlar oynuyordu G.Antep, tempolu anlatımların içinde zaman zaman "antepspor" kelimesi fırlıyordu ağzımdan. Oysa tamı tamına doğrusu Gaziantep'ti ve o dönem bunu önemseyen, radyodan dahi olsa takip eden bir topluluk vardı. Defalarca, kibar bir dille "Antep" değil "Gaziantep" diye uyarıldığımı hatırlıyorum.

Maraşlı kahraman, Antepli gazi, Urfalı şanlı olmayı önemsiyordu.

Çarşamba günü Ziraat Türkiye Kupası finalinde bu kez kendimi Gaziantep'teki o günlere geri götürdüm ve algımı televizyonlardaki Şanlıurfa haberlerine yönlendirdim.

Final atmosferinden yapılan yüzlerce yayın dikkatleri şehre çekti. Birçok yayıncı dev finalin haberlerini geçerken hep aynı şeyi söylüyordu.

Urfa!!! Urfa!! Urfa!!

Fenerbahçe-Trabzon finali bir kez daha biz futbol dilencilerini mest etti. Kaybedeni üzse de, kazanan kadar kalitesiyle izleyeni de doyuran bir oyundu. Maç sonrasında en çok eleştiri alan adam geçti kameranın karşısına ve teşekkür etti.

Şanlıurfa diyordu, Şanlıurfa'ya teşekkür ediyordu Daum, dikkat ediyordu Urfa'nın şanına şöhretine..

Teşekkür ederiz Herr Daum. Zaman zaman senin rol yaptığını söyleyenler oluyor, önce yerli hocalar bahanelerle ortalıktan tüyerken 2016'ya verdiği destek ve sonra herkese detay gelen bir gerçeği atlamadan hakkını verdiğin için...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Monte Carlo başkadır

Okay Karacan 2010.05.14

Formula 1 takviminin en prestijli yarışı Monaco Grand Prix'si, bu hafta sonu koşulacak. Eski dünya şampiyonu Nelson Piquet'nin "Monte Carlo sokaklarında otomobil kullanmak, evinizin salonunda bisikletle gezmeye benzer" sözünü bir kez daha hatırlayacağız.

Yarım asrı aşkın bir süredir F1 denilince en az efsane pilotları kadar akla gelen bir markadır Monte Carlo... Uluslararası ilişkilerde Fransa'ya bağlı, iç işlerinde bağımsız olan prenslik, bir vergi cenneti olarak parasını devletle paylaşmaktan bir parça çekinen varlık sahipleri için her zaman çekici olmuştur. 2000 yılındaki ikinci seyahatimde tanıştığımız bir Faslı, onlarca ünlü Türk'ün Monaco'daki yaşamından bahsetmişti bize... Bir Türk kadar bizimkileri tanıyor ve huylarını biliyordu. Tabii burada herkesin bildiği isimler dışında kimlerin Monaco'nun keyfini çıkarttığını yazmayı düşünmüyorum. İşin sportif tarafından baktığınızda ve özellikle yılda milyonlarca dolar para kazanan sporculara, takım patronları ve tabii ki teknik dehaları göz önüne aldığınızda durumun farkına varıyorsunuz. Monaco, F1 camiasının hemen hemen tümünün esas evlerinin bulunduğu harika bir liman şehri... Monaco hafta sonlarında evlerinde uyanıp yürüyerek padoğa gitmek, her pilotun üstüne basa basa ve gururla anlattığı bir detaydır. Yıl boyunca sürekli havada oradan oraya seyahat edip, zamanlarının çoğunu otellerde geçirdikleri için bu adamların her röportajında aynı vurguyu bulursanız garip karşılamayın. Televizyonun gücünü gösteriye dönüştürmeye başladığı 90'lı yılların ortasından itibaren Monaco yarışları ve Monaco'nun ihtişamı F1 tutkunlarının ilgisinin bir kat daha artmasını sağladı. Bugün bir F1 yarışı izlemek için bütçe hazırlayan motorsporseverin listesinde daima 1 numaradır Monte Carlo... Son 10 yılda yeni pistlerle F1 dünyaya tamamen açılırken, liman şehirleri de bundan faydalanmak istedi. Yavaş yavaş Monaco'nun rakipleri çıkmaya başladı ortaya...

Valencia, Singapur, Abu Dabi harika görüntüler ve son modern etkinlik imkanları sunsa da hiçbir zaman Monaco olamayacaklarını daha ilk denemede ortaya koydular.

Özetle, Topkapı Sarayı için Kaşıkçı Elması neyse F1 için Monaco Grand Prix'si odur.

Biraz içeri girip teknik bakalım, yılın en çok vites değiştirilen, en yavaş, pol pozisyonu kazanmanın en önemli olduğu bir yarış Monaco... Lastik bariyerlerin ve portatif tribünlerin şehrin göbeğine monte edilmesiyle iki gün boyunca bir film setine dönüşecek. Kaçış havuzları olmayacağı için, en ufak bir hata bile yarış dışı kalmanıza sebep olacağından, pilotların dikkatlerinin ve yeteneklerinden maksimumda faydalanmalarının gereğini tahmin edersiniz. Özellikle start ve ilk viraj nefes kesecek.

Monaco GP haftaları geçmişte F1 camiasının bir sonraki sezonun transfer çalışmalarını ve ticari anlaşmalarını yaptığı hareketli günleri içinde barındırırdı. Bugün durum biraz farklı, F1 sezon boyu yaşayan ve sürekli hareketin yaşandığı bir organizasyona dönüştü. Üstelik 19 yarışlık sezonun ancak üçte birisine gelinmiş olacak. Yine de geçen yıl FIA ile FOTA arasındaki büyük kavganın en kritik toplantılarını hatırlayalım. F1'in tarihinde ilk kez bu kadar büyük bir parçalanma tehlikesiyle karşı karşıya kaldığı olaylar yaşanmıştı. Tüm takım patronları FIA başkanı ve hatta pilotlar, gergin ve meraklı bir bekleyiş içindeydiler. Bu yıl her şeyin son derece makul ilerlediğini görüyoruz. Cumartesi ve pazar günü F1'in frapan karakterini gözler önüne cömertçe sereceği sahneler izleyeceğiz. Geçen yılki atmosferden farklı olarak bu yıl sükun ve huzur hakim Monaco hafta sonuna...

Geçen yılın flaş otomobili Brawn GP karşısında kendisini zorlayan tek rakip bulmuştu. Redbull otomobili yaşayan efsane Newey'nin maharetli zekasının ürünü olmasına karşın çift katmanlı difüzer aldatmacasını yakalayamamış ve otomobilin güncellenmesi ancak Monaco GP'yi bulmuştu. Bu gecikme aslında geçen yıl elde edebilecekleri bir şampiyonluğu kaçırmalarına sebep oldu. Bu kez istim üstündeler. Yılın ilk beş yarışında pol pozisyonu aldılar ve Monte Carlo'nun dar, geçişe imkan tanımayan sokaklarında bir kez daha büyük favori durumundalar.

Rakiplerinin hızlarını kabullendikleri ve harıl harıl onlara yetişmek için çalıştıklarını biliyoruz.

Özellikle düzlüklerde otomobile büyük bir avantaj sağlayan F Kanal sistemi Maclaren'in büyük artısıyken, burada biraz daha işler değişecek. Monaco'da yüksek hızlara ulaşılan düzlük olmadığından, dayanıklılık sorunları yaşamadan finişe ulaşmak ilk hedef... Redbull ve Ferrari'nin bu sezon karşılaştıkları sorunlarla boğuşma ihtimali Maclaren ve Mercedes'e oranla daha yüksek gözüküyor.

Yine de Redbull büyük favori konumunda. Weber mi, Vettel mi? Onun cevabını arayacağımızı düşünüyorum.

Gerçekte bir usta sürücü pisti olan Monaco'da Schumacher'in performansı az merak uyandırmıyor.

Sıralama turlarının en az yarış kadar izlenmeye değer olduğu Monaco Grand Prix'sinden hemen sonra gündemimiz Türkiye Grand Prix'si olacak.

Özellikle Türkiye yarışının 2012 sonrasındaki durumunun bir açıklığa kavuşması için kritik bir sınav bekliyor bizi..

Bekleyelim, görelim...

Forlan için Uruguaylıyım

Diego Forlan'ı bilirsiniz, Avrupa'daki en tutarlı Güney Amerikalı yıldızlardan biridir.

Manchester United yıllarında Ruud Van Nistelroy'un gölgesinde kalması futbol izleyicisi için büyük kayıptı. Açıkçası İngiltere'den sonra Villareal'e transfer haberiyle büyük bir düşüş yaşayacağını düşünmüştüm. Tam tersine kariyerinin en iyi çıkışını Villareal'de yaptı ve kaygılarımızı yok etti. Arsenal'le oynanan Şampiyonlar Ligi yarı final maçında kaçırdığı penaltı takımının finalde Barcelona'nın rakibi olmasını engellemiştir. Aslında finale götüren bir parça da kaleci Lehmann'dı. Forlan, perşembe akşamı futbol kariyerinin zirvesine çıktı. A.Madrid, Fulham'ı uzatmalarda 2-1 yenip UEFA'nın ikinci kupasına uzanırken, bu güzel oyunda olgunluğun yaşına, futbolda ezberlerin bozulmasına dikkatleri bir kez daha çekti. Otuz bir yaşında Atletico Madrid'i UEFA CUP zaferine ulaştıran adamı zevkle izledik. Sanıyorum bundan sonraki birkaç yılda Forlan için yeniden spot ışıkları yanacak.

Bu Dünya Kupası'nda bu yılki formunu sürdürürse harika işler çıkaracağını düşünüyorum. Uruguaylı oyuncuları çok severim, mesela Recoba'nın hayranıydım. Bu Forlan, Dünya Kupası tercihlerimi değiştirmeme neden oldu. Ne Brezilya ne Arjantin, bu sefer Uruguay..

Bizim kahramanımız Nihat ile aynı takımda yer aldıklarını düşündükçe ve bu yıl Nihat'ın performansına takılınca yine lejyonerlerimiz aklıma düştü.

Bu sene yurtdışından hiç istediğimiz haberler gelmedi. Tugay'ın dönüşü, Nihat'ın tercihi ve Tuncay'ın şanssız sezonu can sıktı.

Bir ara bizim çocukların gollerinden program yaptığımız günlerden ne kaldı geriye?

Ülkeden yurtdışına giden isimlerin sayısı ve oradan gelen haberlerin kalitesi düşerken Valencia ile anlaşılan Mehmet Topal'a yürekten başarılar dilerim. Umarım sonuna kadar direnir.

O değil de, gerçekten, bu Forlan beni bu kupada Uruguaylı yapar.

Monaco'da Renault şovu vardı

Okay Karacan 2010.05.16

Formula 1'de sezonun 6. yarışı olan Monaco Grand Prix'sinde "pole position" Red Bull'un Avustralyalı pilotu Mark Webber'ın oldu. Bugün 78 tur üzerinden yapılacak, toplam 260 kilometrelik yarış öncesi koşulan sıralama turunda Renault'dan Kubica 2'nci, Red Bull'dan Vettel 3'üncü, Ferrari'den Massa 4'üncü, McLaren Mercedes'ten Hamilton 5'inci sırada yer aldı.

Pole pozisyonu mücadelesinin her zaman yarışın bir göstergesi olduğu Monte Carlo Grand Prix'si sıralama turları büyük bir sürprize sahne oldu. Aslında Mark Webber'ın pole pozisyonunu alması değil sürpriz olan. Sürpriz olan Ferrari pilotu Fernando Alonso'nun üçüncü antrenman turlarında yaptığı kaza nedeniyle aracının sıralama turlarına yetiştirelememesiydi. Ferrari'nin pole pozisyonu mücadelesinde en güçlü silahıydı Fernando Alonso. Alonso, sıralama turlarına katılamayınca 2001 yılından bu yana Monaco'da kendini gösteremeyen Ferrari, bir kez daha büyük bir şansı kaybetti. Bugün Fernando Alonso, 23 otomobilin arkasından pit'ten başlayacak yarışa. 2006 yılında Schumacher'in pit alanından başlayıp Ferrari'sini beşinci getirdiği yarış düşünüldüğünde Alonso'nun bu yıl daha önce Hamilton'un yaptığı gibi Monaco Grand Prix'sine renk katması muhtemel. Ancak bir cadde pisti olan Monte Carlo'nun geçişe izin vermeyen karakteri, Alonso'nun önündeki en büyük engel. Bu sezonu 6. kez üst üste Red Bull, pole pozisyonu elde etti. Mark Webber son derece formda ve yarışın en büyük favorilerinden birisi olacak. Genel anlamda cumartesi gününe damgasını vuran, Renault motoru kullanan araçlar oldu. Polonyalı Renault pilotu Kubica'nın ikinci en iyi zamanı yapması bir sürprizden öte otomobil ve lastiğin Monte Carlo'da aerodinamik veriminin yüksek olmasıyla ve Kubica'nın tutarlı pilotajıyla ilgili. Bir motor pisti olmayan Monaco Grand Prix'si şasi ve lastiklerin verimliliği dışında dikkatli ve tutarlı bir pilotaj gerektiriyor. Kubica, sezon içerisindeki formunu korursa kürsüyü görmesi çok muhtemel. Startta Hamilton ve Vettel'in agresif davranacağını düşünüyorum. İlk viraj her zaman için soru işaretleriyle doludur. Orada yaşanacak bir kaza bütün tahminleri altüst eder. Sezonun en keyifli yarışlarından biri olmaya aday Monaco Grand Prix'si. Kim kazanırsa kazansın starttan finişe heyecanın bir an olsun eksik olmayacağı görüşündeyim.

Bir önceki yarış İspanya'da takım arkadaşı Roseberg'i ilk kez geçen Michael Schumacher, bu kez Roseberg'in gerisinde kaldı. Yarış sonrası yorumlara bakıldığında Roseberg'in takımdan özür dilediğini, Schumacher'in de kendisini en hızlı turu sırasında engellediği için Roseberg'e ateş püskürdüğünü görüyoruz. Belli ki Mercedes içerisinde beklenti oldukça yüksekmış. Takım üzerinde büyük bir stres var. Hem Roseberg'in, hem Michael Schumacher'in sıralama turlarındaki gerginliği yarış başarısıyla telafi etme ihtimali gözönünde bulundurulmalı. Michael Schumacher, Monaco'nun geçmişte en başarılı pilotlarından birisidir. Burada ilk kürsüsüne çıkmak için diğerlerinin hata yapmasını bekleyip kendi bildiği pilotajını sonuna kadar kullanacaktır. Bir dayanıklılık sorunu yaşanmazsa Mercedes daha iyi bir derece elde eder. Bu arada Fernando Alonso'nun pit alanından başlayacağı yarışta Felipe Massa'nın Ferrari'deki yerini garanti edebilmek için burada kazanmasının ne kadar önemli olduğunu bildiği bir gerçek. Keza Massa da elinden gelenin fazlasını yapmaya hazırdır.

Kısacası ilk 8 sıradaki pilotların hepsinin kendini göstermek için nedenleri var. Bakalım şans kime gülecek.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İşte gerçek şampiyon

Okay Karacan 2010.05.17

Ertuğrul Sağlam'ın teknik adamlığına, Bursasporlu oyuncuların devlere karşı timsah yürüyüşüne şapka çıkarın.

Kıt kaynaklarla büyük ihtiyacı karşılayan ülkenin beşinci büyük takımı olan Bursa'ya yapılabilecek en büyük kötülük, onları gönüllerin şampiyonu ilan edip, futbol denen çarkın içinde yok etmektir.

Ozan, Volkan, Sercan, Ömer, Batalla, İvankov ve diğerleri kabul etmediler.

Potaya girdikleri, şampiyonluklarına inandırdıkları günden beri açık açık, samimiyetle mikrofonların önünde, kameranın ışıklarına bakarak konuşan, fikir beyan eden ve içlerindeki heyecanı paylaşan Bursasporlu futbolcular ve Ertuğrul Sağlam gönüllerin şampiyonu unvanını elinin tersiyle iterek şampiyonluğu kaldırdı.

Bu ülkede yıllardır beklenen Anadolu devrimine imza attıkları için tebriklerimizi kabul etsinler.

En düşük bütçe, en kısıtlı medya desteği ile en yüksek puanı elde ederek kazanıldığı için fevkaladedir. Oyuncularının tümünün sezon boyunca limitlerinde oynadığı bir başka takım var mıydı?

Hangi İstanbullu Bursa kadar sahanın tüm alanlarını; sağ, sol kanadı, savunma göbeği, forvet hattı vs. iyi kullandı?

Hangi takımın seyircisi en az takımı kadar günden güne gelişti, büyüdü ve çoğaldı?

Hangi takımın savunma oyuncusu rakip yarı alanda en çok topla oynayıp savunmasında dimdik ayakta durdu?

Onlarca soruyu arka arkaya sıralamak mümkün. Bursaspor teknik direktörünün kalitesiyle, oyuncularının inancıyla yönetiminin içeriye hiç müdahale etmemesi sayesinde bugün çıkan gazetelerdeki puan durumu sütununda 75 puanla ilk sırada oturuyor.

Türkiye'nin kirlenmeye yüz tutan futbol sayfasının temizlendiği gündür. Şikeler, satın almalar ve bu iş bitti havaları, cakaları fena halde cezalandırılmıştır.

Şehrin zaferidir hatta. İşini iyi yapan taraftarın, işine tutkuyla bağlanan, çalıştıkları adamlara inanan yönetimin zaferidir...

Bugün çıktığımız yeni futbol yolculuğunda başarılar Bursaspor...

Kestaneşekeri ve iskenderin tadını Avrupa'ya ihraç eden dev takım. Bizi 40'lı yaşlarımızda hiç inandırılmadığımız Anadolu devrimine tanık ettiğiniz için teşekkür ederiz...

Yüzde yüz Türk malı şampiyonluğunuza şapka çıkarıyoruz.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ertuğrul sadece Sağlam değildir

Okay Karacan 2010.05.20

1993'te Alex Ferguson'un çalıştırdığı Manchester United takımı 1967'den beri beklediği şampiyonluğa, bir sene sonra ikincisine kavuştu. Ferguson'un yıldızı parlarken takım içinde bazı oyuncuların artık kulübe verecekleri

çok şey kalmamıştı.

Blackburn'a kaptırılan şampiyonluğun ardından Ferguson, Mark Hughes, Paul Ince ve Andrei Kanchelskis gibi eski oyuncuları gönderip yerlerine Beckham, Neville kardeşler ve Paul Scholes gibi genç takım oyuncularını aldı.

Liverpool ve Newcastle United'ın büyük paralar harcadığı o sezona rakiplerinden kötü başlamışlardı. Ünlü televizyon yorumcusu eski Liverpoollu Alan Hansen, takımın iskelet oyuncularının gönderilmesi ve Cantona'nın sakatlığı nedeniyle yarıшта çok geri düşen Manchester United'ın "çaylaklarla şampiyon olamayacağını" favoriler Liverpool ve Newcastle'in yarışı önde götüreceklerini iddia ediyordu.

2010 sezonuna Ertuğrul Sağlam yönetimindeki Bursaspor üst sıraları hedefleyerek başladı. Takımda altyapıdan gelen isimlerin yanı sıra, mütevazı bütçelerle alınan tecrübeli ayaklar ve değerinde transfer edilen yabancılar bulunuyordu. Lige büyük transferler yaparak başlayan iki takım Fenerbahçe ile Galatasaray farkı sekizinci haftada açmışlar, Türk televizyon yorumcuları iki İstanbullu ekibin büyük farkla şampiyon olacaklarını, düşük kaliteli(?) Anadolu takımlarıyla aralarında büyük fark olduğunu söylüyorlardı.

1996 baharında Manchester United, Kevin Keegan'ın büyük paralar harcanarak kurulan Newcastle United'ı karşısında altyapıdan yetiştirdiği oyuncuların Cantona'yı tamamlamasıyla şampiyonluğa ulaştı. İngiltere basını sezon başında Alan Hansen'in ülkenin en önemli futbol programındaki iddiasını konuşuyordu.

Çaylaklar kazanmıştı.

2010 baharında Bursaspor, Galatasaray ve Fenerbahçe'nin hatta Beşiktaş'ın büyük paralar harcanarak kurulan kadroları karşısında genç oyuncularının Ömer Erdoğan'ı tamamlamasıyla Türkiye ligi şampiyonluğuna ulaştı. Türk basını iç hesaplaşmasını doğru dürüst yapamıyor..

1996 baharında Liverpool ve Newcastle'ın Manchester'a kaybederken en büyük zaafı kötü savunmalarıydı.

2010 baharında Fenerbahçe ile Galatasaray ve hatta Beşiktaş Bursaspor'un savunma başarısını gösteremediler.

İngilizler hep paranın şampiyonluğu satın alamayacağını söylerler. Verilen örnekler arasında 1950'li yıllarda Bank of England'ın sponsor olarak cömertçe paralar döktüğü Sunderland'ın vahim durumu ve 1996'nın Newcastle'ı vardır.

Türkler hep paranın şampiyonluğu satın alacağına inanır, onlara göre iyi futbol için, başarıya giden yolda pahalı yabancı transferine ihtiyaç duyulur. Genç oyuncuların altyapıdan çıkarılıp takıma kazandırılması zaman kaybıdır. Hatta parayı bastırıp maç alındığı bile iddia edilir dayanaksızca...

1996 baharında Türk futbolu ilk kez Avrupa Futbol Şampiyonası finallerine katılır. İngiltere'deki şampiyona gol atamadan, tecrübe sahibi olarak ayrıldığımız, görmek isteyene büyük dersler çıkarılacak olaylara sahne olur.

2010 baharında Türk futbolu Dünya Kupası finallerinin uzağındadır. 75 milyonluk nüfusuna rağmen kalitesiz yabancılarla oynanan ligden takımı zafere taşıyacak bir onbir çıkmamıştır.

1996 baharında Milli Takım'ın Nottingham'daki kampına kara bir haber gelir. Ertesi gün Portekiz karşısına Hakan Şükür'ün yanında ikinci forvet olarak çıkması beklenen Ertuğrul Sağlam sevgili ablasını kaybetmiştir. Gözyaşlarıyla uğurlanır Milli Takım kampından. Geri dönmez, Milli Takım gol atamadan bitirir turnuvası.

O yıl şampiyonluk için gözü dönmüş olan Newcastle Blackburn'den Shearar'ı rekor bir ücretle transfer eder. United yoluna Ferguson felsefesiyle devam etmektedir.

Sonraki yıllarda Newcastle boşa harcamayı, Manchester çok üretilip az harcayarak kazanmayı sürdürür. Para şampiyonluğu satın alamamaktadır.

Sadece Mourinho'nun eli değince Abramovich'in parası yenebilmiştir United'ı teknik adamlığı yanında bir 'grup psikolojisi' uzmanı Morinho fark yaratmıştır.

2010 baharında Newcastle United bir yıl önce düştüğü Premier Lig'e, birinci ligde şampiyon olarak geri döner. Ertuğrul Sağlam ise Bursa şehrini Şampiyonlar Ligi şehirleri arasına sokmuştur.

Gerek futbolcu iken Beşiktaş'ın Avrupa kampından nezaketsizce gönderilişi, gerek teknik adamken Beşiktaş'ta ayağının kaydırılması ya da 96 yılındaki takdiri ilahi...

Hepsi bir kilometre taşıdır geri dönüşün krallığını fetheden Ertuğrul'un hayatında..

Şimdi çıkıp 10 milyon Euro'ya şampiyon olunabileceğini kanıtladılar deniyor.

Hayır, 10 milyon Euro'ya her önüne gelen başaramaz. Bilhassa bu ülkede "grup psikolojisi" yönetimini bilmeden asla olmaz. İşte Sağlam'ın sahip olduğu, Mourinho'nun sahip olduğunun bir başka versiyonudur.

Kırık kalpler kulübü üyeleri, altyapıdan gelen gençler, üç beş dolar için gurbete çıkan yabancılar ve kötü taraftarı kovan iyi taraftar grubunun tek potada eritilmesi.

Bu kadar basit.

1995'te Ferguson futbol için üç kilit adamı da aynı sebeple göndermiştir. Sağlıklı bir grup psikolojisi kurmak için.

Tekrar tebrikler.

İletişim büyük ödülü Bursa'nın

-Şampiyonluğa koşulan haftalarda şehir gelen gideni ağırlayıp durdu. Kameralar, fotoğraf makineleri, özel röportaj talepleri ve ardı arkası kesilmeyen istekler.

Hepsine olur dediler. Canlı yayınlara çıktılar, panellere katıldılar. Kimseyi kırmadılar. Gazeteye poz verip, fikir beyan ettiler. Televizyonun yayına girmesi için kamera önünde beklediler.

Her soruyu samimiyetle cevapladılar. İletişim kanallarını hiç kapatmadılar.

Diğerleri hiç konuşmadı. Kameralara uzak, muhabirlere çok mesafeli durdular. Haftalardır gol yemeyen kaleci, haftalardır takımı taşıyan virtüöz, savunmanın belkemiği, orta sahanın yükünü çekenler. Hiçbirisi her hafta stres yüklenen bu koşuşturmada çıkıp tek kelime edemedi. İletişim kanalları her zaman olduğu gibi kapalıydı.

Üç İstanbul takımından ikisi hep böyledir.

Geçmişte doğrusunu yapmış olabilirler ama bu kez fena halde yanlış yoldalar. Medyanın gündem gücü bu denli yüksek, oyuncular bu kadar sosyalleşmiş iken, onların stresini boşaltmak sağlıklı bir ekip psikolojisi yaratmanın en önemli maddesi artık. Kendi medyanıza konuşmak, kendi kendinize konuşmaktan başka bir şey değil..

Sanıyorum Turkcell'in Bursa-spor'a 1,5 milyon TL şampiyonluk primi vermesi de tesadüf değil..

İletişimin çekim gücü...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Avrupa'nın en büyüğü İnter

Okay Karacan 2010.05.23

Dev final oynandı; İnter, Şampiyonlar Ligi kupasını müzesine taşıdı. Santiago Barnebau'da Hamit Altıntop'lu Bayern Münih'le karşılaşan Mourinho'nun öğrencileri, Arjantinli yıldızı Diego Milito'nun golleriyle sezonun üçüncü kupasına uzandı: 2-0. İtalyan temsilcisi, 45 yıl sonra yeniden Avrupa'nın kralı olmayı başardı. İnter'in başkanı Moratti de babasının izinden yürümüş oldu.

-1982 Dünya Kupası finalini Mad-rid'de kazanan İtalya, Almanları 3-1 yenerken topu rakibin kullanmasına izin vermiş, agresif çıkışları ve korkunç sabırlarıyla zafere ulaşmışlardı. Bir başka Alman-İtalyan finalinde benzer bir senaryo gördük yıllar sonra. Bayern top oynadı, golleri İnter attı. Bayern alternatifsiz hücum planıyla, İnter ise Barcelona maçında test ettiği defansif karakteriyle damgasını vurdu finale.

Bayern Münih, Şampiyonlar Ligi finalini bırakın, bir ortalama lig maçında bile yenilmeyecek golü ağlarında gördüğünde maç izleyicilerine tebessüm ettirecek olgunluğa erişmemiştir.

Jose Mourinho, Barcelona'da yardımcılığını yaptığı Lois Van Gaal'i anlatırken, onun hatalarını, maç içinde kafamda kurguladığım planlarla test eder ve sonunda haklı olduğumu gördüm der. Muhtemelen ilk yarıdaki tatmin etmeyen oyunun temelinde iki adamın birbirini tanıyıp, ne düşünmüş olacaklarını bilmelerinin payı vardı.

Gole gelinceye kadar 2002 finalinde Bayer Leverkusen kalesinde bu kupayı kaybeden Butt, iki kez Sneijder tarafından yoklanmış, Bayern Münih'in maçı koparacak adamı Robben'in Chivu'nun sert markajı nedeniyle mesafe kat edemediği Alman atakları, örgülü İnter savunmasının içinde boşluk bulamamıştır.

Mourinho, ikinci yarıda Lois Van Gaal'i anlamak için çaba göstermedi. Topu onların kullanmasına izin verecekti. Çünkü Bayern, Robben ile Hamit'in kanatlardan içeri sokulma çabaları dışında fazladan bir yöntem kullanamıyordu.

Robben'in bireysel yeteneği Messi'nin bile çözemediği bir savunma anlayışını kırmaya yetmedi.

İnter, Robben'in ataklarında sonsuz kademeler kurarak, Hamit'in kanat çalışmalarına derinlik sağlayarak Alman hücumlarını durdururken sadece tek bir hata yaptı.

İkinci yarının başında Hamit'in Müller'i gol için pozisyona soktuğu an oyunun kaderini değiştirebilirdi. İnter savunmasının tek hatasını Müller iyi değerlendiremeyince işin şekli değişmişti.

Mourinho, sezonun üçüncü kupasını kazanırken, İtalya'ya sahip oldukları futbol ekolüyle neleri kazanabileceklerini bir kez daha ispatladı.

İtalyan savunma stili çağdaş futbolda sonuca gitmeye odaklıysanız sizin en büyük silahınız...

Milito gibi, ayaklarını iyi kullanan, dar alanda iyi hızlanan ve her şeyden önemlisi, bir adamın elinin değmesiyle yeniden doğan bir futbolcuya sahipseniz...

Hatırlayın 1982'de Paolo Rossi'nin İtalya Milli Takımı'na kazandırılışı ile Milito'nun Mourinho'nun elinde yeniden dönüşü arasındaki benzerlikleri...

En azından ikisi de Barnebau'da kupa kaldırdılar... o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

F1, İstanbul'da kanatlandı

Okay Karacan 2010.06.01

Formula 1'de sezonun yedinci yarışı Türkiye Grand Prix'si yılın en heyecanlı mücadelesi oldu.

F1'in yeni kurallarla sıkıcı bir seri haline dönüşeceği iddiaları Bahreyn'de ayyuka çıkmış, büyük bir kaygı yaşanmaya başlamıştı. Daha sonra yağmurlu yarışlar açılıştaki kara bulutları dağıtmış ama soru işaretleri ortadan kalkmamıştı. İstanbul'da start ile başlayan finişe kadar süren heyecan sadece piste gelen izleyicileri, televizyon karşısındaki F1 severleri değil, FIA, FOM ve sponsorları da mutlu etti. Hızlı düzlükleri ve sekizinci viraj başta olmak üzere sorgulayıcı karakteri ile pilotların yarışmayı sevdiği İstanbul'da Redbull ile McLaren sıralama turlarında favori olduklarını zaten ispatlamışlardı. Webber'in pol pozisyonu yarışın Redbull tarafından kazanılacağı beklentisini artırmıştı. Start ile Newey'nin otomobillerinin tutulamaz olduğu ortaya çıksa da McLaren düzlük performansı ile öndekilerin peşinden kopmamayı başardı. İki yarış vardı. Birincisi Redbull ile McLaren'in aralarındaki yarış, ikincisi Mercedes, Ferrari ve Renault'nun yarışı..

İlk pitlerin ardından Redbull pilotlarının ilk ikiyi ele geçirmesi yarışın kaderini belirledi. Önde Vettel ile Webber, arkada Hamilton ile Button sıralanıyor, merak, takımların pilotlarını yarıştırmayı yarıştırmayacakları beklentisi üzerine yoğunlaşıyordu.

Kırkıncı turda Vettel'in Webber'i geçmek için yaptığı atak arka düzlüğün sonunda lastiklerin teması ve Vettel'in yarış dışı kalmasıyla sonuçlandı. Uzun yıllar 2010 İstanbul'u hafızalarda tutacak bir olaydı. Sezon sonu şampiyonluk hesaplarına etki edecek bir dubleyi kaçırdılar. Hamilton ile Button arasındaki bu olayın ardından daha sakin geçmesi gereken son bölüm kovalamacasında ise yine büyük bir sürpriz yaşandı. Button'ın Hamilton'ı önce geçip ardından karşı atakla geçilmesi nefes kesti. Küçük bir temasa rağmen ikisi de pistte kalmayı başarınca Türkiye Grand Prix'si F1'in unutulmazları arasına girdi.

Takım emirleri işi F1'de çok ciddi bir olaydır. Yıllarca Ferrari Schumacher lehine takım emirleri ile çalışırken, McLaren takımı pilotlarının birbirleriyle yarışmasına hep izin vermiştir.

F1 basını için iki pilotun birbirleriyle yaşadığı gerginlik ve küslükler Alain Prost Ayrton Senna kapişmasından bu yana ilgiyle izlenir ve kahramanlar yaratılır.

Redbull iki pilotun yarışmasına şartların uygun olması ve risk söz konusu olmaması halinde izin veriyor. Bu kez takım Vettel'i kontrol etmekte zorlandı. İki pilot birbirlerini suçlasa da takım mantıklı olarak yaşanan kaybın sorumluluğunu anonim bir sorumluluk olarak kabul ediyor.

Vettel, Hamilton'ın baskısı altındaydı ve Webber o turlarda yakıt ekonomisi yapıyordu. Vettel takım arkadaşını geçmek için yakaladığı fırsatta gereksiz yere erken davrandı. Barcelona ve Monaco yarışlarından sonra Webber'in yıldızının parlaması ve Vettel'in ilgiyi kaybetmesi Alman pilotun jest mimiklerine yansıdığı şekilde bir küçük elektrik olduğunun belirtisiydi. Sanıyorum önümüzdeki yarışlarda takım arkadaşlarının rekabeti daha

büyük boyutlara taşınacak. Öte yandan Button ile Hamilton arasındaki yakın mücadelenin benzer bir senaryoyu ortaya çıkarması mümkün.. Ancak McLaren, Redbull'a oranla daha tecrübeli bir takım olduğu için büyük bir kriz olmadan iç işleyişi idare edebilecektir.

Yarışın 4 pilot tarafından domine edilmesi ve sürekli 4 aracın 2.5 sn aralığında olması son yıllarda izlenen en yakın kovalamacayı izletti. Gelecek yıl, bu senenin verdiği heyecan nedeniyle seyirci rekoruna gebe görünüyor.

Ferrari'nin öndeki iki takımın tur başına neredeyse 0.8 saniye geride kalması dikkat çekiciydi. 800'üncü yarışını Türkiye'de koşan İtalyan takımı İstanbul'da bir kez daha çözmeleri gereken sorunlarla yüzleşirken, Mercedes ileriye doğru bir adım atmayı başardı.

Biraz da diğer taraftan bakalım: TOSFED ekibi yarışın sportif idaresini yapmakla görevliydi ve inanılmaz başarılı bir çalışma gerçekleştirdiler.

Cuma günü Webber'in gereksiz huysuzluğu dışında işler tıkr tıkr işledi. Mümtaz Tahincioğlu başta olmak üzere, Metin Çeker ve Serhan Acar'ı kutlamalıyız. Uluslararası bir organizasyonda bu kadar yüksek standartta iş çıkarmaları gurur verici..

Rusya başta olmak üzere Balkan ülkelerinden gelen binlerce izleyici padok alanını, satış alanlarını renkli hale getirdi. Herkes fevkalade bir iş çıkardı. TRT 1, 20 saatlik yayınla büyük övgü aldı. Bernie Ecclestone başta olmak üzere padok camiası tereddütsüz tüm canlı yayınlara çıktılar. Bu yılın en önemli tarafı Türkiye'de önceki yıllarda sadece merak edip gelen ve sonra bir daha ortalıkta görünmeyen seyircinin yerini gerçek tutkunların almasıydı.

Kemik bir seyirci topluluğunun oluşmaya başladığını görmek gerçekten sevindirici.. Türkiye F1 patronu ile bir araya gelerek, 2012 ve sonrası için konuşmaya başladı. İlerleme kaydedildi ve bu şov büyük ihtimalle 2012 sonrasında da İstanbul'da kalmayı sürdürecektir.

Perşembe günü köşemizde daha detaylı bir şekilde aslında F1 profesyonelliğine nasıl yaklaşmamız gerekiyor, marka değeri nasıl ayakta tutulur ve marka nasıl yönetilir konusuna gireceğiz.

Arka planda ne oldu, İstanbul'un artıları ve eksileri neler, paylaşacağız.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

2016 olmadı, elde var F1

Okay Karacan 2010.06.06

Kaybettiklerinizin arkasından ağlamaktansa, elinizdekilerin kıymetini bilmek erdemdir. Geride bıraktığımız cuma günü 2016 evsahipliği yarışında Fransa'ya Platini maharetiyle kaybettik. Aynı saatlerde İstanbul Park pistinde Türkiye Grand Prix'si serbest antrenman turları atılıyor, padok alanında F1'in patronu ile Türk yetkililer arasında 2012 ve sonrası için sözleşme şartları konuşuluyordu.

Türkiye'nin uluslararası organizasyonları almak ve elinde tutmak için yoğun mesai yaptığı bir gündü.

2016'nın Fransa tarafından alınmasıyla futbol oynadığı dönemlerde birçoğumuzun hayranlık beslediği UEFA Başkanı Michel Platini sempati listemizde ön sıralardaki yerini kaybetti. Olanlar ve sonrasında konuşulanlar spor ile siyasetin iç içe girdiği bir örnektir. İnsanın yükselme, övgü alma, öne geçme duyguları canlı kaldığı

müddetçe spor kimi kritik zamanlarda siyasetin gölgesinde kalmaya devam edecektir. Parasal ve imaj tabanlı geri dönüşler olduğu sürece üzerinde durmaya gerek bile yok.

Bu yıl F1 için ülkemize Rusya başta olmak üzere, Bulgaristan, Romanya, Yunanistan, Polonya, Bosna ve Sırbistan'dan 15 bin yabancı geldi. Seyirci sayısı ikiye katlandı. Türkiye içinden gelenler geçmiş yıllara oranla daha kemik F1 izleyicisiydiler. Yarış bitmeden pisti terk edenlerin sayısının bir elin beş parmağını ancak geçtiği düşünülürse ülkede motor sporları kültürünün yavaş yavaş ivmelendiğini rahatlıkla söyleyebiliriz.

Bu yıl ilk defa büyük takımlar Türkiye'deki seyirci ilgisinden ve yayıncı kuruluş TRT'nin yayın saatleri ve gösterdiği ilgiden memnuniyet duydular. Pilotlar geçen yıla oranla artan ilgiye karşılık ilk defa bir imza seansında beklenenden daha fazla süre kalıp, TV röportajlarına kaldılar. Hatta Ferrari'nin iki pilotu Alonso ve Massa sezon başındaki lansmandan bu yana ilk kez yan yana gelip birlikte röportaj verdiler.

F1 içindekiler için, değerlendirme metotları geleneksel sistemin biraz dışındadır. Örneğin bir ülke ile duygusal ve ticari ilişkilerini gözden geçirirken izledikleri yolların başında artış hızı geliyor. Yani her yıl 100 bin kişinin izlediği yarış ile rakamın peyderpey yükseldiği yarış arasında, ivmelenme yönünde heyecan duyuyorlar.

Türkiye'deki artış hızı sevindirdi F1 yönetimini ve Bernie Ecclestone "Motor sporları kültürünün yeni geliştiği bir ülkedeyiz. Buradan ayrılmayı düşünmüyoruz. İstanbul'da kalmaya devam edeceğiz." diyerek güvenoyu verdi.

Spor organizasyonlarında seyircinin oyun alanına çekilmesi için metropol ayaklarında temel hizmet ulaşımıdır. Örneğin 5 gün boyunca İstanbulPark için övgülerin yanında aldığımız tek eleştiri trafiğin korkunç kötü olmasıydı. Takımlar piste gidip gelirken neredeyse 2 saat yollarda kaldılar.

Bunun izleyici için de benzer bir sorun olduğu düşünülürse bir metro hattının da İstanbul Park pisti için yapılması gereği hemen ortaya çıkıyor. Sanırım Olimpiyat Stadı yakında metro sayesinde ihtiyaç duyduğu seyirciye kavuşacak. İkinci proje bu olmalı.

Yakın gelecekte Olimpiyat Stadı ve İstanbulPark herkesin rahatlıkla ulaşabileceği yerler olduğu zaman daha büyük bir proje olan Avrupa ve Dünya Futbol şampiyonalarına evsahipliği için şansımız artacaktır.

İngiltere'de geliştirilen yeni bir hızlı tren projesiyle Londra-Manchester hattı 1 saate indirilmeye çalışılıyor. Bu durumda ülkenin futbol izleyicisinin maçları yerinde izleme isteğini düşünebiliyor musunuz? Diyelim İstanbul'a benzer bir yatırım yaptınız, İnönü veya Saracoğlu'nda bir boş koltuk kalır mı?

1998 Fransa Dünya Kupası'nda statlara metro ile hızlı bir şekilde nasıl ulaştığımızı hatırlıyorum. 2016'da daha kolay olacağına inanıyorum.

2010'da ülkemizin büyük spor tesislerine ulaşmak için cefa çekiyoruz. 2016'da garantisi var mı?

O kolaylık geldiğinde işler yoluna kendiliğinden girecektir.

F1'i elimizde tutmaya devam etmek, spor kültürünün gelişme hızının düşük olduğu bu ülkede artan etkisi yapacaktır. Sonraki adaylık çalışmalarımızda bir güçlü koz olduğunu inkâr etmek mümkün mü?

Mesele Platini-Erzik meselesi değildir aslında.

Şaşı bakmamak lazım.

İmajını koru, markanı büyüt

Redbull pilotlarının İstanbul-Park'ın arka düzlüğünde çarpışması yarışın dünya medyasında geçen yılına oranla 10 misli fazla yer almasına Türkiye isminin daha fazla anılmasına neden oldu. Batı basını bu tip flaş haber durumlarında sadece ülke ismini değil, yarışa ana sponsor olan firmanın ismini de yazılı ve sözlü olarak kullanır. Örneğin "Türkiye Grand Prix'sindeki kaza inanılmazdı" yerine "XY Türkiye Grand Prix'sindeki kaza inanılmazdı" girer bültenlere ve XY firması için azımsanmayacak bir global tanınmaya yol açar.

Bu yıl ana sponsorsuz kalan yarışa gelecek yıl ilgi göstereceklerin artacağını ve bu fırsatı kaçırmayacaklarını düşünüyorum.

Weber ile Vettel'in kazasından sadece sportif bir yarışmadaki sıradışı olay, iki takım arkadaşının rekabeti ve birbirlerine duydukları öfke ile kıskançlığı ayırarak marka yönetimi gözüyle bakmaya ne dersiniz?

Örnek gerçekten sıradışıydı. Kazanın ardından Vettel deli gibi sinirli ve kontrol edilemeyecek kadar saldırgan olmaya eğilimliydi.

Padok alanına döndüğünde onu takım yetkilileri çevreleyip yüzlerce gazetecinin arasından alıp ofislerine götürdüler. Beş dakika sakinleştirildi. Olayın etkisinden kurtulması sağlandı. İlk sinirle bilerek bilmeyerek yanlış şeyler söylemesi engellendi. Sonra kurallar gereği medyanın karşısına çıkarıldı.

Takımın marka değeri ve F1 imajı için vazgeçilmez ve kesin kuralları olan bir yöntemdir bu.

Sonraki resimde Vettel yüzlerce kamera ve fotoğraf makinesinin karşısında dikkatli ve kendisine verilen direktifler doğrultusunda konuştu.

Ardından uluslararası sinyalle dünyanın izlediği yarışta son fasla geçildi. Vettel bu kez pit duvarındaydı. Takım patronu Horner, yarış mühendisi ve diğer çalışanların yanına gidip onlarla tokalaştı.

Redbull kriz dakikalarında hem kendi takım duruşunu hem F1'in global imajını milyonlarca insan karşısında böyle yönetti.

F1'i sevin sevmeyin, spor olarak kabul edin etmeyin. Bu sizin bileceğiniz bir iş, ancak onun ne söylemeye çalıştığına dikkatli gözlerle bakın. Boş konuşup yeni formüller yaratmaya ne hacet, kopyalayın gitsin..

Hani futbolun marka değerini konuşuyoruz ya o bakımdan.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Dünya Kupası tesadüfen kazanılmaz

Okay Karacan 2010.06.10

Avrupa dışında gerçekleştirilen tüm Dünya Kupası organizasyonları egzotik özellikler taşır. 1970 Meksika, tarihin ilk idol futbolcusunun taç töreni ve en iyi Dünya Kupası takımının zaferini anlatır.

1978 Arjantin, darbeci generallerin insan hakları ihlalleri nedeniyle ülkenin kaybolan imajını parlatmaya çalıştıkları protestolu bir kupadır. 1986 Meksika, Maradona'nın kupası gibi görünse de aslında deprem felaketine maruz kalan ülkeye uluslararası kamuoyunun ittifakıyla ikinci kez verilmesi nedeniyle bir evrensel sağduyu turnuvasıdır.

1994 Amerika topun çevresinde dönen dünyaya katılan ABD'nin kendini tarif etmeye çalışırken aslında Fransız kaldığı kupa olarak tanımlanır.

2002, Uzakdoğu'nun gizemini gösterdiği bir çağdaş şovdur. Yazar kupa hikâyelerini 1930'dan 2006'ya kadar çeşitli başlıklar altında sınıflandırmayı gereksiz bulduğundan konuya ilk kez yerinde izlediği 1994 Dünya Kupası ile girmeyi yeğlemektedir.

1994 kupasına Japonya katılamadı. G.Kore ise sahada hünerlerini gösteriyordu. Japonlar gelecekte düzenleyecekleri kupanın kusursuz olması için hiçbir fedakârlıktan kaçınmamışlardı. Dallas'ta kurulu uluslararası basın merkezinde Japon ekibi 100 kişilik bir grupla çalışıyordu. Milli takımı turnuvada mücadele eden yayıncıların bile maksimum 30 kişiyle mesai yaptıkları merkezde durmaksızın izleyen, deneyen, not tutan Japon görevliye rastlayabiliyordunuz. Japonlar ev sahipliği yapacakları istikbaldeki kupa için televizyon yayıncılığının, haberciliğin, organizasyonun püf noktalarının ne olduğunu, nasıl işlediğini teker teker kaydediyordu hafızalarına...

Orada gördüğümüz bir başka ilginç hikâye de Japonların havaalanları ve şehir içi ulaşım noktalarını da görevlendirdikleri insanlar tarafından teftiş etmeleriydi.

Mükemmeliyetçi Japonlar mükemmel bir organizasyon için yıllar önceden izlemeye başlamışlardı. 1998 Dünya Kupası'nda akredite gazeteci olmadığımız için FIFA alanlarında neler yaptıklarını bilmiyorum ama Fransa'nın tüm statlarında en çok gazeteci Japon'du ve Japonya'nın maçlarını oynadığı yerlerde her yer Japon bayrağı doluydu. Bir keresinde Fransızların St. Etienne'deki aylarca önce parasını vererek tuttuğumuz otelin odalarını sağlam bir rüşvet karşılığında Japonlara sattıklarını buraya yazsam, 2016'nın ev sahibi Fransa'nın efsane ismi Platini bozulmaz umarım...

Evet, bir Fransız bir Japon'a Türklere ait odaları 4 misli fiyata verip bize kapıyı göstermişti. Neyse, aradan yıllar geçti. 2002 Dünya Kupası'nda Japonya, Kore ile birlikte mükemmele yakın bir organizasyon düzenledi. Şüphe yok ki yıllarca organizasyonların izlenmesi, yanlışların bulunması ve muhtemel krizlere karşı senaryolara hazırlıklı olunmasıydı başarının anahtarı.

Hiçbir başarı tesadüf değil, Pele'nin 1958 Dünya Kupası'ndan aktardığı bir anekdot da yabana atılır cinsten değil.

Brezilya Milli Takımı 1958 yılında ilk kez psikolog kullanmaya başlar. Didi, Zito ve Djalma Santos takımın büyükleri, Garrincha (21) Mazola (17) Pele (18) Altefini (18) takımın genç yıldız adaylarıdır. Psikolog Carvalho kupada tansiyon arttıkça takım içinde baskıyı kaldırma konusunda genç futbolcuların zorluk çekeceklerini düşünmektedir. Didi ve arkadaşları ise gençlerin kendilerine yardımcı olacaklarını ve oynatılmaları gerektiğini söylerler. Uzun tartışmalar sonucu karar verilir ve finalde Pele ile Garrincha forma giyerler. Tarihe en dostane kupa finali olarak geçen maçta Pele gol atar ve gözyaşlarına boğulur.

1970 yılındaki unutulmaz Brezilya Milli Takımı'nın temelleri İsveç 1958'de atılmıştır.

Pele sıradışı bir yetenektir, ama onlara cesurca forma vermek, takımda bir psikolog görevlendirmek ise vizyon meselesidir.

Zagallo'nun kupayı oyuncu, teknik direktör, yardımcı hoca olarak alması ve Brezilya Dünya Kupası zaferlerindeki varlığı ayrı bir inceleme konusudur. Yine Almanya'nın bugün turnuva takımı olarak anılmasında en büyük pay 1954 zaferinin mimarı Herberger ve ardından yardımcısı Schön ve Schön'ün yardımcısı Derwall ile süren temel felsefedir.

Çalışmadan, yeniliklere açık olmadan ve kurumsal felsefe üretmeden Dünya Kupalarında başarılı olmak mümkün görünmüyor.

'2010 şampiyonu kim olur?' sorusuna bugünlerde cevap bulmak çok zor. Kısa yolu tercih etmekte fayda var.

Bu kupayı geleneği olan bir takım kazanır diyelim. Güney Afrika'nın Japonlar gibi bir ön hazırlık yapmadığını biliyoruz. Brezilya ve Almanya'nın Dünya Kupası felsefelerini, Capello'nun ve Lippi'nin büyük hoca oluşlarını dikkate alıyoruz.

Ek olarak Barcelona organizasyonundan yetişmiş bir İspanyol topluluğun bu kez daha güçlü bir oyuncu ve kazanma felsefesi ile buraya geldiğini de. O zaman kimin favori olduğunu söylemek zor olmasa gerek.

Başta değindiğimiz konuya dönecek olursak Güney Afrika 2010, egzotik bir kupa olacak ama kazanan değişmeyecek.

90 EURO'YA MAKİNELİ TÜFEK Mİ?

Söz Japonya'dan Amerika'dan açılmışken devam edelim. 1994 Dünya Kupası'na giderken sürekli olarak ABD'deki bazı kritik mahallelere yanlışlıkla girip gasp ve darp edilme ihtimaline karşı uyarılmıştık. Üzerimizde 50 dolardan fazla nakit bulundurmamamız öğütlenmiş, insanların gözlerinin içine bakmamamız salık verilmişti. Haliyle çoğumuz gerildik. Örneğin el çantalarının bir an bile elden bırakılmaması, yabancı insanların yalancı yaklaşımlarına karşı dikkatli olmamız gerektiği belirtilmişti.

ABD halkının Dünya Kupası'nın farkında bile olmadığını O.J Simpson'ın eşini öldürdüğü olaya ve Houston Rockets-New York Knicks NBA final serisine odaklandığını belirtmeliyim. Yine de hiçbir sorunla karşılaşmadık. Amerikalılar dostane ve yapıcı bir ev sahibi olmuşlardı.

Ha uyarıların haklı olduğunu da yaşayarak öğrenmiştik. Daha ilk gün bir fastfood zincirinde bir arkadaşımız hesapları ödemek için ısrarcı olup cebinden bir tomar para çıkarınca kasa görevlisi ve içerdeki müşterilerin şaşkına döndüğünü ve 100 dolarlık banknot için mağaza müdürünün devreye girdiğini hatırlıyorum.

Masaya oturduğumuzda arkadaşımızı alaya alırken çevremizde bizden para isteyenlerin sayısı artmaya başlamış, kendimizi basın merkezine güçlüklerle atabiliştik.

Okuduklarımızdan anladığımız kadarıyla Güney Afrika'da güvenlik ciddi bir sorun. Bu yüzden gazetecilerin ciddi tedirginlikler yaşadığı, mümkün mertebe FIFA alanlarının dışına çıkmamayı tercih ettikleri söyleniyor.

Japonya Milli Takımı Teknik Direktörü Takeşi Okada'nın "Otelinizi terk etmeyin. G.Afrika öyle bir ülke ki 90 Euro'ya makineli tüfek bile alınıyor." açıklamasını duyunca insanın tüyleri ürperiyor. Aman dikkat!

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hello Afrika

Okay Karacan 2010.06.11

Nerde kalmıştık?Berlin 2006..Evet, final maçının ardından üzerimden büyük bir yükün kalktığını hatırlıyorum. Bir futbol spikeri için kariyer hedefi Dünya Kupası finali anlatmaktır.

O maça başlarken, 'İyi akşamlar Türkiye, iyi akşamlar Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti' sözleriyle başladığımı, ancak hiçbir Kıbrıslı Türk'ten geri dönüş almadığımı hatırlıyorum. 'Hoşça kal KKTC!' ile bitirdiğim kupa klasörünü 'Hello Afrika!' ile açıyorum.

Oysa KKTC o yıl FIFA tarafından tanınmayan ülkeler arasında Almanya'da düzenlenen alternatif Dünya Kupasında, FIFA World Cup olarak adlandırılan turnuvada şampiyon olmuştu.

Güney Afrika bugün yeni bir şampiyonaya evsahipliği yapmaya başlıyor. Oysa onlar da bir dönem futbol denen bu büyülü oyunun cezasıydı. Birbirlerine durumları itibarıyla benzemezler ama nedense hep bu iki ülkeyi zihnimde aynı yere oturtmuşumdur. İlkokuldaki sosyal bilgiler derslerinden birinde takılmış olmalıyım. Bir dünya kupası finalini anlatmanın hayalini sanıyorum 1982 finalinin ardından kurmaya başlamışım. İtalya'nın Batı Almanya'yı 3-1 yendiği final maçının sabahında, üstelik sabahın 7'sinde gazete alıp yorum okumak için bakkala koşan bir çocuğun hayallerini başka ne süsleyebilir ki?

Güney Afrika'nın uluslararası organizasyonlardan yasaklı olduğu bir dönemdir.

2000'li yıllara kadar futbol, çocuklar için en büyük ziyafeti dünya kupalarında vermiştir. 82, 86 ve 90'ı unutmamız mümkün mü? Her karesini ezberinde tutanları biliyorum.

Aradan uzun zaman geçti. Çocuklar şimdi daha şanslı. Dünya Kupası futbolun ziyafet sofralarından sadece birisi. Renkli maç yayını, anında yorum ve hatta yorumcu sensin. O yüzden bizim aklımıza işlendiği kadar şimdiki çocukların aklına işlenmesi mümkün değil dünya kupalarının.

Siyasal kısıtlamalar kısmen kalktı. KKTC ise kalbimizin orta yerinde bu nasıl bir cumhuriyet ki kıvamında hâlâ oturuyor.

İngiliz ticaret gemilerinin dünyaya bulaştırdığı futbol virüsü Afrika'ya geçen yüzyılda gelir. Beyazların coşkuyla top koşturduğu o günleri siyah vatandaşların da meşin yuvarlağın peşine takılmasıyla garip bir değişim dönemi takip eder. Beyazlar futbolu bırakıp kriket ve rugby'ye yönelirler. Ülke futboluna ilk darbe o dönemde vurulur. Dünya çağdaşlaşırken ırk ayrımının zirveye çıkması ikinci darbeyi vurur. Güney Afrika ülkenin siyasal sorunları nedeniyle 30 yıl boyunca FIFA üyeliğinden uzak kalır. Bu dönemde ülke futbolu hızla geriye gider. Güney Afrika denildiğinde akla sadece Kaiser Chiefs ile Orlando Pirates arasındaki büyük rekabet gelir.

Yukarıdaki paragraf inişli çıkışlı bir futbol geçmişini tarif ediyor. Onun dışında üzerine koyup uzun uzadıya inceleyebileceğimiz bir Güney Afrika tarihi yok.

Güney Afrika'nın gerçek futbol tarihini bugün bir kez daha yabancılar yazmaya başlayacak. Ay boyunca sizlere görüşlerimizi bu sayfalardan aktarmaya çalışacağız.

Keyifli bir Dünya Kupası dilerim.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

G.Afrika! İnter gibi oyna kaybetmezsin

Okay Karacan 2010.06.12

Dünya Kupası açılış maçı ilk yarıda futbol olarak doyurucu bir mücadeleye sahne olmaktan ziyade, tipik bir taktik maçı olarak dikkat çekti.

Carlos Alberto Parreira'nın Brezil-ya'sı 1994 yılında 24 yıl aradan sonra Dünya Kupası zaferine ulaşırken başarının anahtarı geleneksel bir hücum takımı olan siyah inci'lerin nihayet savunma yapmayı oyunun bir parçası olarak önemsemeleriydi.

Brezilya takımı kendisinden şov bekleyenlere sıkıcı gelen bir anlayış değişikliğiyle gereğinde defans yapmayı bilen bir takıma dönüşüvermişti.

Açılış maçının ilk 15 dakikasında Parreira akıllıca Meksika'nın yoğun presi karşısında takımı yarı alanına çekti. Meksika'nın savunmanın göbeğindeki Rodriquez ile başlayan atak hazırlığını orta alanda Torrado yönlendiyordu. Dos Santos'un bireysel yetenekleri ile G.Afrika savunmasını yokladığı bölümlerde sağlam bir duruşu vardı ev sahibinin..

İlk 15 dakikada topla oynama oranı yüzde 80'e karşı 20 ile Meksika lehine olmasına karşın G.Afrika'nın daralttığı alana girmekte güçlük çektiler. Dos Santos'un sol kanattan sağa atılan paslardaki aktif oyunu iki önemli pozisyon yarattı.

Ev sahibinin çok zayıf olduğunu düşünmek için erkendi. Parreira'nın takımı önce savunma yeteneklerini test ediyordu. Vuvuzela vızıltılarının inceden duyulduğu dakikalardı.

Meksika'nın hızını kesip ezberlenmiş pas bağlantıları ile ilk yarıda iki kez stadyum gürültüsünü artırdı G.Afrika..

Parreira, Meksika'yı ikinci yarıda da tehlikeli bölgeye sokmadı. Sık sık Dos Santos'un orta alana kadar gelip topla buluştuğu ikinci yarıda Meksika takım halinde öne çıktıkça G.Afrika fiziksel gücünü atletik karakterini göstermeye başladı. Arkada uzun süre prese karşı oynayan bir takımın en büyük silahı kontra ataktır. Bulduğunuz ani hücumları golle sonuçlandırmanız gerekir. Bunu başardıklarında Meksika sadece rakibinin yükselen fizik gücüne karşı değil, vızıltıların sinir bozucu gürültüsüne de yenilmişti.

G.Afrika, Morinho'nun İnter'e oynattığı Şampiyonlar Ligi yarı final oyunlarındaki anlayışı tercih etmeli, başlangıçtaki plana uymalıydı. Golü bulduktan sonraki dakikalarda topla daha çok oynamayı, maçı 2-0'a getirmeyi istediler.

G.Afrika oyun disiplini kaybetmişti son bölümde ilk yarıda sıkça kullandığı ofsayt tuzaklarından birinde başarılı olamayınca Marquez'in golüne boyun eğdi.

Meksika, bu dünya kupasında başarılı olacağının sinyallerini verdi. G.Afrika, Morinho'nun yarı finalde Barcelona ve finalde Bayern maçlarındaki oyunlarını izleyip onları taklit etmeli.. Bu kadro iyi savunma yapabiliyor. İyi kontraya çıkıyor. Sabırla, Vuvuzela gazına gelmeden son dakikaya kadar beklemeli.. Topun rakip tarafından kullanılmasına izin vermeli.

İkinci yarısı tatmin edici, genel olarak izlenesi bir açılış maçıydı.

Meksika, Dos Santos'u tamamlayacak bir şablon kurarsa harika işler yapabilir.

Bekleyip göreceğiz.

Haydi Robben sen de katıl

Okay Karacan 2010.06.15

Soccer City'de Hollanda ile Danimarka karşılaşacak... Yerden hızlı oynayan, sağlıklı ve uzun boylu pas bağlantıları kuran şampiyonluk adayı renkli bir takım Hollanda...

Danimarka onları durdurabilecek fizik gücüne sahip ve kolay kolay kaybetmiyorlar. Pazartesi öğle üzerinizi keyiflendirecek bir eşleşme ve herkes günün tadını çıkarmaya hazırlanıyor. FIFA Başkanı Sepp Blatter bile ellerini avuşturarak geçmiş klavye karşısına, Twitter hesabından yazıyor... Hollanda-Danimarka maçı yüksek standartlı bir maç olmalı diyor.

Soccer City Stadı'nın medya merkezindeki gazeteciler sıraya girmiş maçı tribünden izlemek anlamına gelen "approved" yani bir bakıma içeri girme onayı bekliyor.

Bu durum dünya kupalarında atmosferi yüksek geçmesi beklenen tüm karşılaşmalar öncesi sorundur ve bazı gazeteciler basın için ayrılan tribünlerde yer kalmadığı için ancak televizyondan izleyebilirler maçı...

Birçoğu tribün vizesi alamıyor.

Stat dışında vuvuzela'yı bastırabilecek tek taraftar topluluğu hareket halinde...

Muhteşem Portakallar...

İşte Dünya Kupası'nın iklimine girdiniz.

Peki ya saha içinde neler oluyor?

1990'lardan kalma bir kilit oyunu. Hollanda'nın kilidi kırma iştahı biraz daha fazla ama ilk yarım saat Danimarka'nın topun arkasına geçmesiyle iştahla sofraya oturan takım yorulmaya başlıyor. İki takımın ilk devreye ilişkin atak girişimlerinde ceza alanı yan çizgisine doğru atılan derin topolar ve o bölgeden kaleye atılan şutlar var.

Vuvuzela gürültüsünü, Hollandalı taraftarlar bile dindiremezken, FIFA Başkanı Twitter üzerinden Afrika'yı özel kılan bu geleneksel çalgının yasaklanmayacağını bildiriyor.

Yasaklansın diyenlere "Afrika'sını" savunuyor. İkinci yarı spiker klişesi bir sözün nadir tuttuğu bir pozisyonla başlıyor. "İyi orta gol getirir" ya da "kim vurursa gol olur"

Van Persie'nin ortası gerçekten içeride telaş yaratacak cinsten ve Danimarka kendi ağlarına bırakıyor meşin yuvarlağı...

Hollanda'nın Robben olmadan kupa'yı kazanma ihtimalini diğerlerinin tehlike bölgesine girme yeteneklerini hatasız göstermesi sağlar. Zira klasik bir son vuruşu santrfor sorunları var.

Hollanda'yı izlediğimiz Arjantin ile Almanya'dan ayıran bir isim Robben...

Messi ve Mesut rakiplerinizin silahı ise sizin Robben'e ihtiyacınız var demektir.

Danimarka hücumdaki sıradanlığı ile ikinci yarıda dakika dakika düşen defansif performansı ile tatsız bir oyun oynadı. Nitekim ikinci golü getiren artık Danimarka'nın pes etmesi ve Eljero Elia'nın enerjisiydi.

Maçın özellikle ilk yarısı bizi hayal kırıklığına uğratmış olabilir, televizyon rejisinin Cruyff, Platini, Zidane'ı arka arkaya görüntüye seçmesi ile ah eski günler diyerek nostalji yaptık.

Ayrıca, Erdoğan Arıkan'ın sıcak ve samimi anlatımı, yerinde tespitleri ile maç Dünya Kupası kıvamına geldi.

Robben'i de bekliyoruz.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

FIFA'dan şal istemek ya da shu shu zela

Okay Karacan 2010.06.17

Güney Afrika güvenli değil, Güney Afrika gürültülü, Güney Afrika soğuk...

Herkes FIFA'dan ciddi ya da şaka yollu yardım istiyor.

FIFA vuvuzela'ya karşı 'shu shu zela'yı, soğuklara karşı şal öneriyor.

shu shu zela ne mi?

İngilizler vuvu-stop adını vermiş...

Kulak tıkacı...

Kulak tıkacı kullanmak geçici duyma sorunlarına neden olur uyarısını okumaya Formula1 yarışlarından alışkınsınız. Otomobillerin start anında çıkarttığı gürültüye kulaklık takmadan maruz kalırsanız sağır oldunuz demektir. Kulak tıkacı kullanmasanız bile her motorun kendine has sesi ile keyif alma ihtimaliniz var.

Sporu seviyorsanız bu gürültü, aldığınız keyfin bir parçasıdır zaten, tartışmaya bile gerek yok.

Afrikalı sporseverler "ellerinizi çekin vuvuzela'dan bu kupa bizim" deyip çıkıverdi işin içinden...

Onlar sporu bu gürültü ile seviyor.

Sportif gürültü kavramını, Beşiktaş-Liverpool maçı sırasında 135 desibel yaparak Beşiktaş taraftarı gündemimize sokmuştu.

Şimdi dünya arıların saldırısına uğramış hissediyor kendini...

Malum iletişim çağındayız. Dünyanın neresinde olursanız olun, her şeyi anında öğrenebiliyorsunuz. Örneğin Twitter sayesinde maçı yerinde izleyen bir arkadaşımız sıcakları ile bildiğimiz Afrika'da titrediğini yazıp anında İstanbul'daki arkadaşından mizahi bir cevap alabiliyor.

Madem çok soğuk o zaman "FIFA'dan şal isteyiver..."

İletişim için cep telefonu şebekesine kayıtlı olmanız yeterli.

Bu arada Kuzey Kore'nin 1966 yılından bu yana ilk kez katıldıkları Kupa'yı canlı olarak izlemek bir yana ancak 2 gün gecikmeli izliyor olması işin ironik tarafı o başka...

Kuzey Kore hâlâ radyo günleri yaşarken Türkiye'de yayınlanan Dünya Kupası filmlerinden o günlerin aslında 1970'te kaldığını görebiliyoruz...

Biliniyor ki, bu vuvuzela Afrikalının geleneksel iletişim aleti...

Yani şu Kızılderili dostların Amerikan filmleri sayesinde öğrendiğimiz dumanlı iletişiminin bir başka örneği...

Ha bu arada, ilk maçında büyüleyen Alman Milli Takımı oyuncularının "saha içinde birbirimizin sesini duymanın imkanı yok, iletişim kurmakta güçlük çekiyoruz" sözlerini okuyunca insan ister istemez bir de iletişim kursanız neler yapacaksınız diye düşünmeden edemiyor.

Dünyanın sıkıcı gündeminden kopup bu ayı Kupa ile geçirmek isteyenler internet üzerindeki sosyal ağları, Kuzey Kore radyoyu, Afrikalı sesini duyurmak için vuvuzela'yı kullanıyor.

Kulaklarını bu gürültüye kapamak isteyenler için adı shu shu zela olan kulak tıkaçları şimdilerde revaçta... Ancak dünyanın tepkisine Afrika sert bir tepki vererek bundan sonraki maçlarda daha fazla insanın daha iyi örgütlenerek daha fazla ses çıkaracağını haykırıyor.

Turnuvanın en iyi takımı Almanya'nın basını da konuyu irdelemeden edemiyor. Bild gazetesi 1 milyon imza toplamak için kampanya başlattı.

FIFA, istismar edilmedikçe yasaklanmayacak diyor.

Fransız, İngiliz ve Alman televizyonları ellerindeki normal mikrofonları Head-Set'lerle değiştirerek kısmi çözüm buldular.

Hatta BBC iki farklı kanal kararı verdi. Birinde sesi tamamen filtreleyecek, diğerinde mümkün olan en düşük seviyeye düşürecekler.

Yıllarca soyulan, sömürge edilen, sonsuz zenginlik kaynaklarına el koyulan ve ısrarla gelişmeleri engellenen Afrikalı, Sepp Blatter sayesinde kendini dünyaya duyurma şansı yakaladıysa niye sussun ki?

Unutulmamak için bundan iyi bir fırsat olabilir mi?

Kupa bitecek, anılar kalacak geride...

Sadece G.Afrika'da değil kıtanın neresinde bir terslik olursa boru sesiyle duyacağız seslerini anlaşılan...

İletişim çağında kayboluveriyoruz...

Ha bu arada Ramazan davulcularının yerini Ramazan vuvuzelacıları alır mı dersiniz?

Yıldıray, Mesut meselesi...

Dünya kupaları bize bildiklerimizin özetini çıkarıp daha net anlatmaya yetiyor. Futbol basit ama bir o kadar siyasi bir oyun... İşte 1954'te İkinci Dünya Savaşı'nın etkilerini ortadan kaldırıp ulusu yeniden bir araya getiren yüzde yüz Alman takımı, işte 2010 yılında artık kendi altyapı sistemlerinin ürünü etnik kökenli oyuncularla yürüyen bir başka Alman takımı... 1998 kupasında 40 gün Fransa'da dolaşıp öğrenmiştik. Tüm dünya ekranda gözleriyle şahit olmuştu Fransa'nın renkli zaferine... Champs Elysee'de Zafer Takı'nın üzerine bir Cezayirli'nin resmini çizmişlerdi lazerle Fransızlar, milli bayramlarından bir gün önce...

1998 Dünya Kupası'nda o dönemin milli takım teknik direktörü Mustafa Denizli ile Paris'te konuşmuştuk. Türkiye'nin acilen elindeki futbolcu kaynaklarını değerlendirmesi gerektiğini, dünyanın farklı bir yöne gittiğini

söylüyordu.

Fransa Milli Takımı içinde neredeyse parmakla gösterilecek sayıda Fransız kökenli oyuncuyla dünya şampiyonu olurken çıkarımımızı Avrupa'daki Türk asıllı oyuncular üzerinden yapmamız gerekiyordu.

Ülkedeki azınlık vatandaşların sayısı günden güne azalırken bizim bir "Lefter" daha çıkarma şansımız haliyle ortadan kalkmıştı. Ancak Kubilay Türkyılmaz'ları kaçırmamak için ciddiyetle bakmak lazımdı Avrupa'daki Türklere...

Aradan geçen yıllar bir parça iyi, bir parça verimsiz kullanıldı... Halil, Hamit, Yıldırım bizim oldu... Mesut, Gökhan ve Eren'i eller aldı...

Farkı görmek için dikkatlice bakalım...

Alman Milli Takımı tarihin en genç ekibi... Genç isimler kendi takımlarında iyi sezon geçirmemiş olsa bile milli takım felsefesi içinde tecrübeleriyle hâlâ var olan eskilerle birlikte sahaya sürüldüler...

Mesut, takımın virtüözü... Messi'den sonra onu konuşuyor dünya...

Bir önceki turnuvayı evlerinde kaybettiler. Her şey mükemmeldi ama bir 10 numaraları yoktu... Almanya, Yıldırım'ın Türk Milli Takımı'na kaptırılmasına hayıflanıyordu.

Haklıydılar çünkü tek eksikleri oydu...

2010'a Mesut ile geldiler... Bu sefer Ballack yoktu... Löw işi kaderine terk etmemişti. Tunus asıllı Khedira monte edildi oraya.

Avustralya karşısında müthiş bir Dünya Kupası takımı izledik.

Almanya son 40 yılına damga vuran göçmen politikasını önce sanayi üretiminde bilek gücü olarak, sonra bir bakıma sosyal propaganda olan sportif başarı üretmede yetenek olarak kullanıyor...

İki Almanya arasındaki fark Yıldırım ve Mesut'tur...

Almanya'yı Olimpiyat Stadı'nda yendiğimiz hazırlık maçını hatırlayın... Nuri oyuna girer girmez golü atmıştı Alman filelerine...

Çok sevindik o gün...

Almanya'da iz bırakan bir gol olduğunu artık hepimiz biliyoruz...

Çıkardıkları ders, koydukları sınırlamalarla bizim hareket alanımızı daraltıp, saha içindeki pas bağlantılarını güçlendirdiler...

Üzerine program yapmalıyız, yazı ile anlatılmıyor...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Almanya penaltı kaçırmı mı?

Pozisyon bulma sorunu yaşıyan Sırbistan'ın puan planı rakibin alan kullanma yeteneklerini kısıtlayıp kontratağa hızlı çıkan oyuncularıyla sonuç almaktı.

Sırlar önce baskı kurup erken bir golle başlamak istediler, sonra Almanya'nın orta alanındaki pas bağlantılarını bozmak için yakın markaja döndüler. En sonunda çekilip esas planlarına yani; dönen topları kovalamaya, yakaladıklarını hızlı adamları Alman savunmasının zayıf halkası Badstuber üzerine oynayan Krasiç'e nişanlamaya çalıştılar. Almanya ise rakibi takibe alarak bildiği oyunu oynamaya başladı. Löw, Almanya'yı bir bölümü değil, 90 dakikayı kontrol eden bir takıma dönüştürmeye çalışıyor. Rakip basınca alan savunmalı defans oyununu, topa sahipken orta alanda çift yönlü kontrol oyununu ve hücum kovalarken alan dengeli kullanmayı biliyorlar. Uygulamada büyük sıkıntı çektiler bu kez. Sırlar baskıyı uzun süre tutamadılar rakip çok dirençliydi. Orta alanda sertlikle sindirmeye çalıştılar arka arkaya sarı kartlar geldi. Mecburen çekilip kontratak golü ile puan avına çıktılar.

Alman takımının bekleri ve orta sahası maçın hücum dönemlerinde turnuvadaki birçok ekipten farklı olarak ileri daha fazla çıkıyor. Öndekiler ise geriye koşup destek veriyorlar. Böyle bir takımın devrilmesi pek kolay değil. Atak organizasyonlarını sağ kanada yığıp, sol kanadı neredeyse hiç kullanmamaları ilk yarıdaki zaaflarıydı. İspanyol hakemin Klose'yi ikinci sarı kart göstererek attığı müdahale ve hatta önceki bölümlerdeki sarı kartların ağırlığı oyunun kaderini değiştirdi. Almanya on kişi kalır kalmaz Krasiç planı işledi. Zigiç sahanın en uzun boylu oyuncusu ve Mertesacker onu kaçırınca Krasiç'in ortasını sadece indirmek kaldı Zigiç'e.

Rummenige gollerine benzer bir vuruşla Jovanoviç ağlara gönderdi. İlk yarının özeti kısaca böyle, golden sonra Antiç'in yapması gereken, tutan plana sıkı sıkıya sarılıp Almanların 10 kişiyle üzerine gelmesini beklemektir.

İkinci yarıda Sırlar önce adam kovalamayı bırakıp alan savunmaya başladı. Mesut bu bölümlerde Podolski'yi iyi besledi. Arka arkaya biri penaltı olmak üzere üç pozisyonu gole çeviremeyen Podolski bir yana Ballack'ın eksikliği ilk kez kendini hissettirdi. Takım eksik oynarken lider oyuncuya ihtiyaç duyuyor. Mesut'un servis yapan oyuncu olmanın yanında golü isteyen adam olması gerekiyor. Bunun için arkadan destek gelmesi gerekli, bu desteği Khedira'ya oranla Ballack sağlayabilirdi.

Löw, Mesut ile Müller'i oyundan aldıktan sonra Sırbistan'ın işi kolaylaştı.

Almanya hâlâ turnuvanın favorilerinin başında geliyor. Löw, Ballack'ın yokluğunda bir lider bulmak zorunda. Genç takımların sorunu, içeride oyunu yönetecek bir ağabeye ihtiyaç duymalarıdır. Klose'den sonra hissedilen bu.

İlk yarıyı sağ, ikinci yarıyı sol kanat üzerine kuran Löw'ün acilen her iki kanadı dengeli kullanan bir takım yaratması gerekiyor.

Bir de Almanların penaltı kaçırmaları size de tuhaf gelmedi mi?

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Dünya Kupası başlıyor...

Okay Karacan 2010.06.22

Yazının öznesi Portekiz mi olmalı? Kuzey Kore mi olmalı? Portekiz'in farklı galibiyetinin manşetleri çalması kadar doğal bir şey olamaz. Tıpkı Brezilya gibi takım turnuva ayarlarını buldu.

Kore'nin fark yemesine rağmen saygıyı hak etmediğini ise asla düşünemezsiniz..

Son Dünya Kupası'nın yarı finalisti, tüm zamanların en iyi kupa takımı Brezilya'nın en iyi kopyalarından birisi olduğuna göre final yolundaki Kuzey Kore durağından bakmak gerek Portekiz'e.. Evet rakip son derece kolay analiz edilip, teknik adam müdahalesine gerek bile kalmadan saha içindeki ortak beyin sayesinde imha edildi.. Dünya Kupası'nın yaşadığımız global evrene en kapalı ülkesi olmasına rağmen futbol standartları birçok katılımcı ülkenin üzerinde olan Kuzey Kore'nin sempatik oyunundan bakmalıyız belki de.. Bir Avrupalı takımın kalitesinde oynadıkları zaman dilimi tatmin ediciydi. Ayrıca orta saha ve hücum oyunlarını başarıyla uygulayıp savunma zaafalarına yenildiler.

Çirkin bir geriye kapanan takım olmadan hakikaten şerefli bir sportif mağlubiyet aldılar..Kuzey Kore'nin en büyük şanssızlığı iki büyük marka ile aynı gruba düşmesiydi. Brezilya maçında tipik bir Ersun Yanal takımı görüntüsündeydiler. Rakibin alan bulmasını engellemek için çok koştular. Kazandıkları topu hızlı bir şekilde rakip alana taşımayı bildiler. Rakip boşluk bulduğunda faul yapıp zamanı lehlerine çevirdiler her şeyden önemlisi rakibin ismine kulaklarını tıkayıp limitlerini sonuna kadar zorladılar.

Portekiz karşısındaki ilk 20 dakikada sağbeklerinden forvetlerine kadar her oyuncu enerjilerini tüketti ve yardımlaşma üst düzeydeydi. Yong Jo ile yakaladıkları mutlak gollük pozisyonu gole çevirebilselerdi farkın açılmasına daha fazla direneceklerdi. Portekiz ancak 20'nci dakikadan sonra kendi bildiği oyunu oynamaya başladı. Kore'nin enerjisi tükendikçe aradaki kondisyon ve tecrübe farkı kendini göstermeye yetti.

Portekiz bize Dünya Kupası'nın başladığı sinyali verdi. Kuzey Kore'yi cesur, kendine güvenli ve araştırmacı karakteri nedeniyle unutableceğimizi sanmıyorum.. Bu kupa'da grup maçları vuvuzela gürültüsü konuşularak geçti. Maçların sonuna gelindiğinde konuşulmaya değer, su yüzüne çıkan özelliğin Güney Amerika takımları olduğunu görüyoruz.. Brezilya, Arjantin, Uruguay, Paraguay ve Şili Avrupalı rakiplerinden öndeler..

Daha çok gol pozisyonu buldular, daha çok gol attılar.. Onlara Meksika ile ABD gibi iki okyanus ötesi ekibin katılmasıyla Kupa'da yıllar sonra bile vuvuzela dışında konuşulacak bir malzeme çıkmak üzere.. Şili'nin İsviçre karşısındaki arayış ve enerjisi günün en seyredeğer ikinci olayıydı. İsviçre İspanya'yı yenerek sükse yapmış kendisinden söz ettirmiş olabilir. Hücum kapasitesini bu kadar hor kullanan, kendisini bu kadar gol yememeye adayan bir takımın bu felsefeyle herhangi bir turnuvada çeyrek final ötesine gideceğini düşünmüyorum. Kupa başladı galiba, bakalım Avrupalı takımlar ne yapacak?

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Futbol evine dönüyor

Okay Karacan 2010.06.24

Almanya hariç favoriler turnuvaya eleme maçlarındaki kalitelerinin çok altında başlayıp ikinci karşılaşmaların ardından yavaş yavaş geri dönmeye başlamıştı.

Örneğin; Brezilya, Portekiz, İspanya fena halde ağırlıklarını ortaya koyarken, İngiltere ilk iki maçında umut vermemişti. Bir İngiliz için uluslararası turnuvalardaki maçların anısı iyi veya kötü olsun paha biçilmezdir. Grubunuzda Cezayir, Slovenya ve ABD ile mücadele verip elenmişseniz öfkesi büyük olur. Bazen takımınızı muhteşem taraftarınızla motive edersiniz. Dün İngiltere milli takımının motivasyonu binlerce kilometre ötedeki

ekran karşısındaki taraftarıydı. Milyonlarca İngiliz'in ekran karşısında verdiği destek baskı yaratmış olmalı ki ilk yirmi dakikada İngiltere tanınmayacak kadar kötüydü. Sonra gurbetteki 12'nci adam motivasyon kaynağı oldu.

Glen Johnson'u Chelsea'deki harika döneminden biliyoruz. Dün o dönemin Johnson'u sahadaydı. Harika yeteneklerle donatılmış bir orta alan oyuncusu iken Newcastle United gibi kendi kendini inkar eden bir takımın parçası olarak zaman kaybeden Milner kendi en iyi performanlarından birini sergiledi. Johnson ile Milner'in sağ kanattaki hatasız oyunu karşısında Slovenya sol kanadı kullanamadı. Slovenler diri ve dikkatli oynayan defansif İngiliz oyuncuları karşılarında görünce kaleye şut atarak gol bulmayı tercih etti.

Bary iyi oynayan bir takımla koşan bir oyuncudur ve takımının önde bastığı dönemlerde kalitesini ortaya koydu. Milner ile Gerard'ın kontrollü ileri çıkışlarına karşılık Barry'e Lampard orta göbekte destek verince İngiltere bir Dünya Kupası takımına dönüşüverdi.

Capello ihtiyar Heskey yerine baştan beri Rooney'in yanında oynaması gereken Defoe'yi tercih etti. İngilizlerin bu maça çıkmadan önceki berbat istatistiklerini eleştirdiği Rooney yine bir Dünya Kupası maçının golcüsü olamadı. Defoe'nin işini kolaylaştıran koşuları dikkat çekiciydi.

Capello takım Slovenya'nın ileri çıkış yaptığı bölümlerde tehlikeli bir kontra oyuncusu olan Joe Cole'u oyuna alarak takımın topu önde tutmasını istemişti ve bunda başarılı oldular. Nihayet İngiltere'ye Capello'nun eli değdi. Dün İngiltere biraz da TV karşısında oturup destek veren milyonların estirdiği rüzgarla rahatladı.

Final hesabı yapan bir takım için yavaş yavaş form tutmak en doğru yöntemdir ve yorgun bir sezonun ardından yaptığınız kötü başlangıcın kabul edilebilir bahanesi ancak bu olur.

Bu oyunu oynadığına göre İngiltere daha iyisini yapabilecek kapasitede.

İngilizlerin meşhur "Football Coming Home" şarkısı şimdi yeniden anlam buluyor.

Kupaya asılacaklarına inanıyorum... ABD'nin son dakika golü kupanın adaletini ortaya koydu. Son dakika golü gelmese Amerikalı oyuncuların iyiniyeti ve emeğine yazık olacaktı. Gruptan İngiltere ile ABD çıkar derken Slovenya'nın bu kadar problem çıkartacağını düşünmemiştik. ABD renk katmaya devam edecek, İngiltere ise artık bu ivmeyi değerlendirsın. o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Milli takım yoksa biz de yokuz

Okay Karacan 2010.06.25

Milli Takım Dünya Kupası'na katılamayınca ne TV ne yazılı basın sponsor desteği bulamadı.

Tirajlar maliyetleri karşılamıyor.

Spor medyasının gazetecilik yapması ancak Milli Takım'ın topu hedefe nişanlamasıyla mümkün...

Dünya Kupası açılış maçından bu yana bütün spor medyası, Milli Takım oradaysa bu tip turnuvalara gitmeyi seven teknik direktörler ve kulüp yöneticileri ekran karşısında oturuyor.

Maçların biri bitiyor, biri başlıyor. 32 takım oynuyor ve en az 350 futbolcunun adını telaffuz ediyor maç spikerleri...

Bazılarımızın zihnine kazılı kimin hangi ülkenin hangi takımında oynadığı, kimileri için sıradan bir detay...

Televizyon karşısında izlediğimiz maçlarla kritikler yapıp, kimin iyi kimin kötü olduğuna dair değerlendirmeler yapıyoruz. Güney Afrika'nın yeterliliğini bile eleştiriyoruz görmeden...

Afrika'da bir elin 5 parmağını geçmeyen sayıda gazeteci var. Gazetelerin röportajları genellikle Türkiye'de oynayan yabancıların ne dedikleri, yeni transferlerin yorumları üzerine kurulu.

Avrupa basını ise tüm turnuvalarda olduğu gibi tam kadro çalışıyor.

Çok değil 2 sene önce Avrupa Futbol Şampiyonası'nda Milli Takım'ın maçlarını oynadığı statların önünü hatırlıyorum. Türkiye'deki tüm televizyonların canlı yayın ekipleri hazır bekliyordu ve hatta haber merkezlerinin ana haber sunucularının konuştuğu yerler Milli Takım'ın yaşam ve oyun güzergahıydı.

Bu arada yayıncılıkta devrimin yaşandığı bir kupadayız. Dünya Kupası, HD olarak yayınlanıyor. Gelecekte HD yayıncılığın spor karşılaşmalarını ne kadar ilginç hale getireceğini rahatlıkla görebiliyoruz. Eleştiri ve değerlendirmelerin HD kalitesine yükselmesi ihtimali var mı acaba?

Sponsorlar Milli Takım'ımız olmayınca spor yayıncılığına minimum yatırım yapıyorsa, yayıncılığın özgürlüğünü tartışabilir miyiz?

Yayıncılık önce Milli Takım'ın başarısına, onların başarısının sponsorları iştahlandırıp reklam bütçelerini artırmalarına tarihin hiçbir döneminde bu kadar gebe kalmamıştı.

Bu ülkede Olimpiyat Stadı çalıştırılmıyor veya herhangi bir Anadolu kulübünün maçını az sayıda insan izliyor diye kıyamet koparan biz basın suçun gerçek sahibiyiz.

Sporu yerinde izlemeden TV karşısından Marsel İlhan, Mesut Özil, Kenan Sofuoğlu geyikleri yaparak, gazetecilik ve televizyonculuk olmuyor. Böyle olunca, hep aynı vizyonla ilerleyince ülkede sporsever yaratmayı nasıl beklersiniz?

Ha burada temel mesele patronaj dersiniz, aslında daha doğru noktaya gidersiniz ama o başka bir tartışma boyutu...

Kabul edelim, TV karşısında izleyerek ya da stüdyoda geyikleyerek bir spor kültürü, okur topluluğu yaratamayacağımız gibi zamanla küçük bir topluluk olarak kalacağız.

İzleyici, oyunun olduğu yerde yaşayan, ulaşım, röportaj, fotoğraf ve izlenim için eziyet çeken inandırıcı buluyor. Önce harcamak, sonra kazanmak; önce algı yaratmak sonra reklam verenlerin ilgi odağına yerleşmek artık işin püf noktası...

Takım kazansın, sponsor finanse etsin, biz de yayıncılık yapalım demek işin kolaylığından başka bir şey değil.

Bu arada bizim olmayışımızın renksiz bir Dünya Kupası'na neden olduğu söyleniyor. Tamamen yanılgı...

Ne yani İngiliz, Hollandalı, Brezilyalı, İsviçreli seyirciden daha renkli miyiz?

2008 yılındaki o harika milli maçları hatırlayın...

Bir de bizim seyircimize bakın...

Tamamen sponsorların taşıdığı, tamamen Avrupalı Türklerin rastgele gelip ahenksiz bir gürültü çıkardığı topluluk değil miydi?

Uzatırsam anlamsız tepkiler geleceğini düşünerek, Milli Takım mevzuunu noktalıyorum.

Kabul edelim onlar yoksa var olamıyoruz...

Dünya Kupası'nı kim kaç kişiyle izliyor?

Dünya Kupası'nı 204 ülke yayınlıyor... Bu, tüm dünyanın tek parça izlediği en büyük organizasyon...

Güney Afrika'da 70 ülkeden 179 yayın kuruluşu çalışıyor. Büyük futbol ülkelerinin ve dünya çapındaki televizyon kuruluşlarının yaptığı yatırımlar bazen inanılması güç boyutlara çıkabiliyor.

Tabii bu harcamalar bol keseden değil...

İngiltere, Fransa, Almanya gibi ülkelerin spor izleyici ve okuyucusu o kadar önemli bir kitleyi oluşturuyor ki, reklamdan elde edilen geri dönüşler iyi işler yapmak için sağlam kaynak oluşturuyor.

Kimi ülkelerde kamu yayıncıları kamu kaynaklarıyla sübvans ediyor yayınları... Milli takımı katılmadığı halde kupaya tüm maçları yayınlayarak ilgi gösteren kuruluşlardan birisi de TRT...

İçinde bulunduğum 1994 yılındaki Dünya Kupası'ndan bu yana özel sektörün yayınladığı tek kupa olan 2006 (bizzat içinde bulundum) hariç Milli Takım olsun olmasın tüm maçları canlı ve yerinden yayınlamışlardır.

Tüm yayın kuruluşları yaptıkları yayınlar nedeniyle olumlu ya da olumsuz eleştiri alır. Eleştiriler kimi zaman insafli, kimi zaman insaf boyutlarının ötesindedir.

Ülkenin şartları doğrultusunda minimum kaynakla maksimum verim almaya çalışan devlet televizyonunu eleştirirken bir parça diğer ülkelerin ne harcamalar yaptığını bakalım.

Almanya'da kupayı ARD/ZDF yayınlıyor. Televizyon ekibi 500, radyo ekibi 50 kişiden oluşuyor. Uluslararası yayın merkezinde 100 metrekarelik bir alan kiralayıp stüdyolarını orada kurmuşlar. IBC olarak bilinen bu merkezde 1 ay böyle büyük bir alanı kullanmanın bedeli 1994 rakamlarıyla tahmini söylüyorum: 1 milyon dolar civarı...

İngiliz BBC TV'si 120 televizyon, 30 radyo personeli çalıştırıyor. Ana stüdyo Cape Town'da olmak üzere her şehirde özel yayın alanlarına sahipler.

ITV ise 200 TV çalışanı, 130 teknik ve lojistik elemanı ile Güney Afrika'da konuşlanmış durumda...

İtalya'nın RAI televizyonu Güney Afrika'ya 1 büyük, 2 küçük naklen yayın aracı götürmüş; 150 TV, 30 radyo personeli çalıştırıyor. IBC'de 170 metrekare stüdyoda çalışıyorlar.

Fransa TF1 televizyonu 125 kişiyle, 12 yayın aracıyla izliyor Dünya Kupası'nı...

İspanyol televizyonu ise sadece milli takımını 80 kişiyle izliyor.

Kore'nin SBS televizyonu 10 ton cihaz taşımış Afrika'ya... Sadece milli takımı 30 kişi takip ediyor. 1 büyük canlı yayın araçları, onlarca küçük yayın araçları var.

El-Cezire 12 canlı yayın aracı ile 360 kişi çalıştırıyor. Uluslararası yayın merkezinde 2 büyük stüdyo kullanıyor ve hemen hemen tüm noktalardan yayın yapıyor.

Meksika'nın Azteca Televizyonu 160 kişi ile Afrika'da...

Çin'in CCTV'si 70 kişiyle gelmiş, ana stüdyo kiralamadan yayını Pekin stüdyolarından yapıyorlar.

Sırbistan 25, Hollanda 30, Slovakya 12, Slovenya 33, Cezayir 23 kişilik kadrolar kurmuş ve küçük naklen yayın araçlarıyla çalışıyorlar. Takımları turnuvada olmayan Bulgaristan 10, Polonya 13 personel götürmüş turnuvaya...

Afrika'daki TRT ekibi ise yaklaşık 30 kişiden oluşuyor. Uluslararası yayın merkezinde tuttıkları kayıtları, kiraladıkları özel bir binada kurdukları sistemle yayına veriyorlar.

Yukarıda ülke ülke verilen örnekler ışığında bakalım, aynı sayıda personel ve yayın harcaması yapsalardı bu kez kaynakları sorumsuz kullandıkları eleştirisi gelmeyecek miydi?

Milli Takım'ınız yoksa esas ürün maç yayınının ta kendisidir ve bu konuda cimrilik yapmadan hepsini veriyorsanız mesele yoktur.

TRT'nin sözcüsü değiliz, ama içinden yetiştirdiğim dinamiklerini bildiğim bir kuruluştur TRT ve çok nadir alkış alır. Ne garip ki TRT'ye vuran eller çoğu zaman başka bir kuruluş söz konusu olduğunda armut toplar...

TRT her yayın kuruluşu gibi eleştirilecek yanlışlar yapmıyor mu?

Tabii ki yapıyorlar...

Ama eleştirirken insafli davranmak hepimizin görevi...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Aynı dili konuştular

Okay Karacan 2010.06.26

İki ülke de Portekizce konuşuyor, benzer kültürler ve benzer karakterler.

Oyun alanında da aynı dili konuştular. Kaka ve Elano eksikliği Brezilya'nın pozisyon zenginliği yaratmada olası avantajını yok etmişti. Brezilya'dan fazlası Ronaldo olsa da Portekiz avantajı lehine çeviremedi. Dünya Kupası'nın birbirlerine en çok benzeyen takımıydılar ve Wimbledon'da Isner ile Mahut arasında oynanan sonsuz beraberlik sahnesinin bir benzerini tekrarladılar.

Portekiz maça çıkarken haliyle stres duyuyordu. Kendilerinin 7 gol attığı Kuzey Kore her ne kadar direnen ve sürpriz yapma kapasitesine sahip bir takım olmasına rağmen Fildişi Sahili'nin gol yağdırması muhtemel bir rakipti. Brezilya ise Portekiz'in rahatlıkla berabere kalırım diyebileceği bir takım değildi elbette...

Brezilya, Arjantin veya Portekiz söz konusu olduğunda kolektif oyundan çok bireysel yeteneklerin öne çıkmasını bekliyorsunuz. Örneğin Arjantin'in Messi, İngiltere'nin Rooney, Portekiz'in Ronaldo üzerine kurulu olduğu yazılıp çiziliyordu Dünya Kupası başlarken, Messi Arjantin için öne top taşıyan, adam eksiltme uzmanı olarak net bir şekilde kendini gösterse de, Brezilya takımı bir oyuncu üzerine kurulmayan karakteriyle ayrışıyor. Portekiz için farklı bir durum söz konusu değil, takım Ronaldo yetenekleri çevresinde toplanmıyor. Ronaldo yeteneklerini takımın ona olan uyumuyla tırmandırabiliyor. Portekiz'in Ronaldo'yu kanatlandırması için

ortalamayı çok aşan bir süreye ihtiyacı oluyor. Takımın giderilemeyen bu zaafı olmasa Portekiz'in durdurulması kolay olmayacak. Ama yapamıyorlar işte...

Gol ve pozisyon kısırlılığıyla geçen ilk saatin keyif verdiğini söyleyemeyiz kabul, hakemin yaklaşımını ve karar tercihlerini eleştirebiliriz, buna da kabul ama itiraz edilemeyecek olan iki tarafın oyunun iki tarafını oynama kapasitelerini sonuna kadar kullanma becerileriydi.

Bir parça final maçı kıvamında önce kollama sonra kovalayıp sonuca gitme oyunuydu. Takım Ronaldo üzerine kurulmamış olabilir ama final kıvamında bir oyundan söz ederken 60'ıncı dakikada 7 numara'nın kontratağını kolektif kollama bölümünün ardından bireysel kovalama ve sonuca gitme hamlesine bir örnek olarak göstermeliyiz. Meirelles'in topa dokunması halinde Portekiz öne geçip bu kez toplu halde Jubilani'nin arkasına geçebilecekti.

Belki o zaman 90 dakikayı esir alan aynı ritim ve temponun dışında bir saldırı-savunma oyunu izleyebilecektik.

Maçın en önemli akınlarından birinin ardından gol çıkmayınca Portekiz, Ronaldo'nun enerjisiyle 10 dakika kadar Brezilya'yı sıkıntıya sokabildi.

Dunga denge adamı ve Dünya kupalarındaki oyuncu teknik adam tecrübesinin olgunluğunu günden güne artırıyor.

Bu kupada Brezilya bir yıldız çevresinde toplanmaktan ziyade, takım olarak futbolun ofans ve defans tarafını her şartta uygulayan takım görüntüsünü netleştiriyor.

Brezilya'nın gerideki 6 adamı bir Dünya Kupası'nı kazandırabilecek sağlamlıkta... Ön tarafta iş bitiren takım olmak için Kaka-Robinho-Elano üçlüsünün ideal olduğu görüldü. Fabiano'yu çalıştıran enerjiyi o üçlü yaratabiliyor ve takım dün bunun eksikliğini kapatırken skor sorunu yaşadı.

Portekiz'in iyi işler yapması için ilk düdükle birlikte Ronaldo'nun enerjisini açığa çıkaracak oyun zekasının ve yardımlaşma yetisinin gösterilmesi gerekiyor.

Sonuç olarak, tamam eğlenmemiş olabilirsiniz ama birbirlerinin benzeriydiler ve indiremediler karşıdakini...

Aynı dili konuştular. o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İşte Premier Lig bu?!

Okay Karacan 2010.06.28

Bir İngiltere-Almanya günüydü... Formula 1'in Valencia Grand Prix'sinde Alman Vettel iki İngiliz Hamilton ve Button'un önünde yarışı kazanmıştı.

F1 padokunda da futbol konuşuluyordu ve İngiliz çalışanların yoğun olduğu takımın Alman pilotu kazanınca neredeyse pür İngiliz McLaren takımı sohbeti maça getirmişti.

Rövanşı sahada da alamadılar.

Almanlar İngiltere'yi kelimenin tam anlamıyla kendi iç hesaplaşmalarını yapmaları için ağır bir dille uyardı. İngiliz Premier Ligi dünyanın en çok izlenen, keyifli ligi olabilir ama milli takımın aynı kelimelerle anlatılması imkansız.

Kalecilerini bir tarafa koyuyorum.. Hücum sorunları var; suçlusu alternatif yaratamayan Premier Lig, orta saha birbirine benzer, oyunu yönlendirme yetenekleri kısıtlı oyunculardan oluşuyor, suçlusu Premier Lig, savunma oyuncularının birbirinin yerini doldurması mümkün değil, suçlusu Premier Lig..

Almanya ise, kendi altyapı sistemlerinin ürünü her milletten oyuncuyu kazanarak düşüşü durdurmuş, lig organizasyonu çok popüler değil ama ülke için tatmin edici ve dolayısıyla milli takım izlenebilir.

Premier Lig mi? Bundesliga mı?

Lig olarak devam, milli takım olarak tamam. 1966 yılında kırmızı formalı İngilizlerin çizgiyi geçmeyen topu gol sayılınca İngiltere Almanya'yı evinde mağlup edip dünya şampiyonu olmuştu. 2010 yılında Almanya 2-1 öndeydi ve İngilizlerin çizgiyi net bir şekilde geçen topuna hakem gol kararı vermeyince açık hesap 44 yıl sonra kapanmış oldu.

Bunun oyunun selameti açısından adalet ile ilişkilendirilmesi tabii ki abesle iştigal..

Ne var ki, kupa tarihinin kilometre taşı olması itibariyle manşetleri çalacağından pas geçmek olmaz.

Pas geçilmeyecek bir başka hadise ilk yarıda ve ikinci yarının son yarım saatinde Almanya'nın oyun anlamında İngiltere'den çok daha iyi olduğu gerçeği.

Almanya'nın tek ciddi problemi savunmanın solu olabilirdi ve Löw İngilizlerin etkili sağ kanadına karşın sol kanada Boateng'i seçmişti.

Hem Almanlar hem İngilizler kanat kullanımı iyi takımlar.. Oyun ortaya fazlasıyla yıkılınca Almanya İngilizlerin savunma göbeğindeki zaafını iyi değerlendirdi. Klose'nin golü Podolski'nin sayısı İngilizlerin orta alandan atılan uzun toplar karşısındaki yetersizliğini ve göbekteki dengesizliği ortaya çıkardı.

Tek forvetli Almanya kalabalık ve daha hızlı atağa kalkan orta sahasıyla geriye dönemeyen İngiltere'yi ikinci yarıda önce durdurdu sonra vurdu.

Almanya çok fazla pas trafiğine girmeden oynayabiliyor. Takımın gençliği ve şu anda en oturmuş iskelete sahip olmaları bu dünya kupasında büyük avantaj..

Almanya tartışmasız iyi bir takım olduğu ve iyi oynadığı için kazandı.

Mesut giderek yükseliyor ve takımın liderliğine oynuyor.

Dün harika top oynadı.

Milli takımdaki düşüşü 10 yıl öncesinden tespit edip bugünlere hazırlandıkları için İngilizlerin çok önüne geçtiler.

Ancak Premier Lig başlayınca unutulacaktır. İşte Premier Lig bu!

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ronaldo durdu, İspanya devam...

Okay Karacan 2010.06.30

Adı; Portekiz-İspanya... Teması; Real Madrid, Barcelona, Valencia, Manchester United, Liverpool, Atletico Madrid...

Aurası; dünyanın televizyondan en çok izlenen oyuncularının bir araya geldiği bizim çocuklar topluluğu... Devre arasında reklamı hazır olan futbolculu maç... Çıkış tünelinin başında hepsi tanıdık yüzler, kenara döndüğümüzde bildik teknik adamlar, kulağımızda sinir sistemimize bağıklık yapan vuvuzela... İber Yarımadası ikizleri sahaya çıkarken tek takım kurup "İberia" olarak katılsalar Dünya Kupası'na diye iç geçirdiniz mi? İkisinden birinin son hakem düdüğüyle evine gidecek olması futbolseveri üzecek cinsten, ne Ronaldo'dan geçersiniz ne de Xavi'den...

Portekiz, Manchester United tecrübeli, Ronaldo silahlı, Mourinho savunma prensipleriyle yoğrulmuş defans adamları olan Carlos Queiroz'u takımın başına getirdiği günden beri oynanan 25 maçın 20'sinde gol yememiş; gol yollarında ergen sorunlar yaşıyor. Baskıya kapanmaya idmanlı... İspanya, dünyanın yerden en hızlı ve organize oynayan takımı Barcelona'nın oyuncularına sahip, Torres ve Villa'nın katılımıyla kıskandıran saldırı silahları var...

İspanya tıkr tıkr oynar, Portekiz karşılar diye bekliyoruz. İspanya alan buldukça içeri giriyor, Portekiz diri karşılıyor. İspanya'nın orta alandaki pas bağlantılarını bozmaya çalışırken hızlı çıkışlarla dünyanın en legovari savunmasını test ediyorlar. Bu tür elenenin gideceği maçların ikinci yarısı iyi olur ama ilk yarının verdiği resim skortif açıdan yetersiz olsa da isim zenginliğiyle tatmin edici... İki takım arasındaki farkı kronometre belirler diye düşünüyorsunuz, kronometre belirliyor... İspanya yürüdükçe ısınan bir takım ve onları ancak ya kapanarak ya da onlar kadar koşarak durdurabiliyorsunuz. Portekiz bunu başaramadı. Dakikalar ilerledikçe İspanya'nın iki pasına tek pasla karşılık verebildiler. Son beş dakikaya girilirken 700 pasa karşılık 360 civarıydı Portekiz... Mourinho metoduyla kapanıp, Ronaldo ile kontra yapabilir miydiniz? Evet yapardınız ama bu Ronaldo ile başaramadınız.

İspanya'dan gelecek golün bir Barcelona klasiği olması kaçınılmazdı ve Del Bosque'nin yerden etkili duvar paslı mesafe kat eden oyuna ayak uyduramayan Torres yerine Lorente'yi oyuna almasının ardından yeni Barcelonalı Villa, Portekiz'in Afrika'da yediği ilk golün kahramanı oldu. Bir Formula 1 otomobili gibi lastiği ısındıkça hızlı tur zamanları atan İspanya, ancak katı savunma ve iyi kontratakla durdurulabilecek bir takım... Onları yenmenin yollarından biri iyi kapanmak, ya erken gol atıp dengelerini bozmak ya da iyi kontrataklara çıkmak. Paraguay maçını rahatlıkla kazanıp final yürüyüşüne çıkacaklar. Karşılarına çıkacak takımların hiçbirisi savunmacı olmadığına göre, bildikleri gibi oynarlarsa işleri zor görünmüyor. o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Domanech hoca değilmiş!

Okay Karacan 2010.07.01

Dünya kupalarında yaşananlar ev sahibi ülkelerin karakterine bürünebiliyor. 2006 Almanya'da işler tıkr tıkr işlemişti. 2002 Güney Kore ve Japonya egzotikti mesela..

Güney Afrika 2010 gürültüsü, karmaşası ve dağınıklığıyla kupaya ruhundan üflüyor.

Şu Domenech'in hoca olmadığı iddiaları vuvuzela sesi kadar sevimsiz bir gürültüye dönüştü. Son Dünya Kupası finalisti Fransa'nın bu kupaya ilk turda veda etmesi yalnız ve ancak hocanın yetersizliğiyle açıklandı. İtalya'nın elenişini ise İtalya liginin düşüşüyle açıkladılar. Lippi kredi sahibiydi, Domenech değildi. Yani geçmişlerindeki başarılar nedeniyle ayrıştırıldı başarısızlıkları. Efsane Zidane'ın daha ilk maçın ardından Domenech hoca değil açıklaması kadar talihsiz bir demeç olabilir mi?

Ey Zidane! Son kupada final maçının "en büyük" sabotajını kim yaptı? Bırak Materazzi'yi kafalayıp takımı yüzüstü bırakmayı, madem adam hoca değildi neden o zaman bu takımın içinde kaldın?

Evet biliyoruz o günlerde Fransız basını takımı Zidane yapıyor, Domenech sadece kukla iddiasında bulunuyordu. Eğer ülke futbolunu bu kadar önemsiyorsan neden durumu şimdilerde her işe karışan ve futbol üzerinde baskı kuran siyasilere rapor etmedin? Ya da kim inanır Fransa gibi bir futbol ülkesinin teknik adam yetenekleri bu kadar sıfır olarak kabul edilen bir adama takım emanet edebileceğine.

Domenech hoca değilmiş! Hadi canım siz de.. Bu Fransız kadrosu hoca olmadan bile en az ikinci tura çıkabilirdi. Ne yani hoca'nın futbol takımına katkısı Fransa olunca yüzde 80, İspanya olunca yüzde 20 mi?

İspanya'yı 2006'da dünya şampiyonasında Fransa karşısında elenmekten kurtaramayan Aragones o gün küçük, Avrupa şampiyonu yaptığında büyük hoca mıydı mesela?

Oyuncuların hiç katkısı yok muydu?

Avrupa Şampiyonası'nda roller değişseydi Domenech o İspanya'yı şampiyon yapamaz mıydı?

Fransa Futbol Federasyonu'na futbola müdahale ettiği için Sepp Blatter'den uyarı gelmiş. Blatter'in bu işleri bırakıp futbolun içindeki siyasete bakması daha doğru olmaz mı? Hatırlayın 1998 yılındaki kupayı, Platini kişisel yükselişine bir dayanak yapmamış mıydı Fransa 98'i...

2016 komedisi ise hâlâ hafızalarımızda canlı duruyor.

Evet Domenech hoca değil lakırdısı vuvuzela'yı sevmeme neden oluyor.

Bu kupadaki hakem kararları ve hakem yönetimlerinin bir standarda bağlı olmamasına ne buyurursunuz. Teknolojinin işin içine girmesini istemeyenlerdeniz. Ama şu bir gerçek ki milyar dolarlar dönerken, bir hakem takımının sahaya sürülmesinde ne sakınca olabilir? Beşinci, altıncı hatta yedincinin kime zararı olur?

Hiç değilse hakemler de tıpkı takımlar gibi sıra halinde çıkarlar sahaya, daha bir otorite gösterisi değil mi?

Yine de insan düşünüyor. 2006 Dünya Kupası finalinde Arjantinli hakem Elizondo, Zidane'ın Materazzi'ye attığı kafayı görmüş müydü? Hayır görmedi. Kim onu uyardı? Dördüncü hakem İspanyol...

Meksika-Arjantin maçında dört değil yan hakem gördü hata yapıldığını, açıkça söyledi Rosetti'ye aslında ofsayt olduğunu pozisyonun, niye yanlış olsun ki!

Zidane geç kırmızı görüyorsa, geç gelen ofsayt kararı bozmazdı futbolu..

Eğer futbolun büyüsunü korumak için karar değiştirilmediyse, o zaman Rosetti neden gönderildi kupadan, adamın sadece şanssızlığı değil mi Lampard'ın içeri giren topunu 60 metreden göremiyor olması?

Dikkat reklam!

-Ribery, Ronaldo, Rooney, Drogba ve diğerkleri takımlarının maçlarının ardından fantastik hikaye ve hareketlerinin anlatıldığı reklam filmlerinin kahramanları olarak çıkıyordu karşımıza.

Canlı reklam yıldızlarının hepsi elendi gitti. Haka'cı, Pizza'cı, Horoz, Samuray, Viking, Yanki, Siesta'cı adaylar sevimli çizgi adamlardı. Çizgiler tarih oldu.

Sayelerinde kazanacaktık. Onlar da bir bir vedalaştılar. Filmler dönmeye devam ediyor. Filmler döndükçe yıldızlar kayıyor sahneden. Sadece Panzerler kalmış! Demek ki Arjantin karşısında hiç şansları yok?!

Spanish gitar

-İspanya'yı izlemek için siz de can atıyor musunuz? Xavi-İniesta-Villa üçlüsü baş döndürücü bir güzellik sunuyorlar. Pique-Puyol ikilisi kadar sağlam duran bir göbek ikilisi var mı, sorusunu güçlükle cevaplarız.

Gelecek yıl Barcelona forması giyecek olan Villa, Portekiz maçındaki harika oyunuyla büyüledi. Düşünün önde gol pası beklemesi gereken bir adamın, bir kanat oyuncusu gibi sürekli içeri kat etme iştahına bayılmadınız mı?

Sağbek Ramos'un hızı, adam eksiltme, her iki ayağıyla kaleye şut atma özelliklerini bir kenara koymazsınız herhalde? İniesta'yı özlemişiz, neydi o topuk pası!.. Ramos'un Real Madrid'de, Villa'nın Valencia'da sık sık yaptığı işler bunlar.

Pique-Puyol-Capdevilla takımlarında nasılsalar burada da öyleler.

İspanya'da teknik adamlık yapmak dünyanın en zor işlerinden birisi değil, Del Bosque Real Madrid yıllarında da bu kadar rahattı hatırlayın..

Teknik adam şansı. Hayır değil!

Teknik adamın yeniden dünya'yı keşfetmeye gerek duymayan akılcı duruşu sadece.

Ronaldo'ya el öptüren adamın.

Barcelona'yı seviyor ve izliyorsanız mutlaka İspanya'ya sempati duyuyor olmalısınız. İspanya takımı, Barcelona karakterinde oynuyor. Barcelonalı olmayanlar kendi takımlarındaki yeteneklerini özgürce sergiliyor.

İspanya dışında hiçbir takım oyuncuların temel özelliklerine böylesine özgürlük vermiyor.

İspanya Milli Takım'ı kendi liginin ürünü. Yüzde yüz organik.

Almanya keza öyle. Arjantin ile Brezilya tutkunları bana kızmasın. Almanya-İspanya finali istiyorum.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Dün Alman olmak istedim

Okay Karacan 2010.07.04

Maradona büyük oyuncuydu, büyük teknik direktör değil...

Duygularının esiri, çağın gereklerinin ancak takipçisi...

L w, büyük işlerin ortaya çıkmasını sağlarken mantığının sesini dinliyor.

Bundesliga, dünyanın en iyi ligi değil, ama Alman Milli Takımı'nı Köln futbol akademisinin futbola bilimsel yaklaşımı sayesinde geleneksel kazanan taraf olma karakterini her şart ve koşulda koruyabiliyor.

2002, 2006, 2010 kupalarının hepsinde yarı final yapmış olmaları tesadüf olabilir mi?

2010 Dünya Kupası'nın en keyifli maçıydı. D n ma  bitmesin istedim, Berlin'de, Münih'te kalabalığın arasına karışıp 'Yaşasın futbol' diye bağırmak geldi içimden...

Bütün oyuncuların yüzde yüz kapasiteyle oynadığı Almanya, bırakın hücum ederken soğukkanlı ve mekanize karakteriyle alkış almayı, topun arkasında alanını savunurken bile izlenmeye değerdi.

Mertesacker'den Klose'ye inanılmaz bir yardımlaşmayla, akıl almaz bir enerji ve motivasyonla çağın oyununu anlatan bir demo Almanya'nın çeyrek final oyunu...

Başladığı gibi bitirdiler. Düşünün, Almanya 6 dakikada    gol pozisyonuna girip, Müller 2010 Dünya Kupası'nın en erken golüne imza atarken, ilk 28 dakikada Arjantin, Almanya kalesine tek bir şut bile g nderememişti.

Messi'yi kontrol altında tutması beklenirken Schweinsteiger rakip karşılamayı düşünmeden geniş alanda rahat oynadı ve orta sahada mesafe kat edip çok rahat pas dağıttı.

Bekler, Lahm ve Boateng ileri  ıktılar. İlk yarıda Mesut topla ilişkisinden çok koşullarıyla, ikinci yarıda inceci ve zeki oyunuyla Arjantin takımının dikkatini dağıttı ve Müller ile Podolski tehlike bölgesinde Klose'nin etkinlik alanını geliştirdi.

Orta sahayı tamamen Almanya'ya bırakan Arjantin ancak ilk yarım saatin ardından 15 dakika topu  ne taşımayı başarabildi. Alman Milli Takımı oyuncuları kanatlarda sonsuz kademe yapıyor. Savunma hat halinde; yerden ve havadan hata yapmıyor.

Arjantin, Messi'nin kendi ortalama oyununa dönmesine şiddetle ihtiyaç hissediyordu. Maçın üçte birlik ilk bölümünde takım halinde  ne çıkan, alan savunmasını hatasız işleterek Arjantin'in bireysel yeteneklerini kilitleyen Almanya oldu.

 kinci yarının ilk 5 dakikası dışında yine Alman takımının harika futbolunu izledik.

Bu kupada sahanın enlemesine en iyi kullanıldığı oyunu Almanlar sergiledi. Bunu takımın kondisyonu ile başarabilirsiniz ve Alman takımı 4 savunmacının savunma yetenekleri bir tarafa öndeki 6 adamın sahanın her yerinde, her role bürünme becerisiyle farkı yarattı.

L w  lke liginin, milli takım geleneğinin ve kalitesinin sayesinde Maradona'yı yendi.

Maradona, elindeki malzemeyi kullanırken yenildiği duyguları yüzünden, çağın mantalitesine uzak kalması yüzünden evine döndü.

Messi belki İşpanya Milli Takımı'nda oynamalıydı. İşpanya Milli Takımı'nı se meliydi.

Barcelona'sız Messi'den bu kadar...

 are teknik adamdı.

Teknik adam yoktu!

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İspanya finale yakıştı

Okay Karacan 2010.07.08

Derler ki; Hollanda dünya şampiyonu olmamış en iyi futbol ülkesidir. Dünya devi Real Madrid ve Barcelona'ya sahip İspanya da hak eder böyle tanınmayı.

Hollanda tribünde oturup üçüncü kez finalde oynayacağı rakibi beklerken, İspanya'nın rakibi dünya kupalarının en iyi iki takımından biri olan Almanya. Ahtapot İspanya demiş, İspanya'nın ahtapot gibi kollarını her yere uzatıp sonuca gitmesi mümkün görünüyor ve Hollanda-İspanya finali kulağa sempatik geliyor.

Almanya turnuvasının en çok gol atan takımı, İspanya en çok topa hükmeden tarafı.. Klose ile Villa gol krallığının iki güçlü adayı, Neuer turnuvasının uzaktan atılan şutlarda en güven veren ismi, Casillas tecrübesi sayesinde günden güne formunu yukarı taşımış. Löw 2 yıl önceki Avrupa Futbol Şampiyonası finalinde Klinsmann'ın yanındaki adam ve o gün neden kaybettiklerinin tahlilini cebine koyup çıkmış yarı finale. O gün orta sahayı tamamen rakibe bırakmışlardı. Bu kez tamamen topun arkasına geçip orta alanda savaşıyorlar. Del Bosque, Barcelona felsefesi üzerine kurulu takımını maceraya sokmadan bildikleri formatta sahaya sürmüş. Tek eksik haliyle Messi rolünü oynayan birinin eksikliği ama takım yine de 4-2-3-1'in tüm türevlerini deniyor. Almanya'da Mueller cezası nedeniyle oynamıyor ve Almanlar arka dördlünün önündeki büyüdü 6'lının kaybolan enerjisinin dezavantajını yaşıyor. İspanya Milli Takımı oyuncularının son iki yılda kulüp bazında bütün kupaları kazanmış olmaları, onlara Dünya Kupası kazanamamış en iyi iki futbol ülkesinden biri olmaktan fazlasını yapabilecek güveni veriyor. Tabii ki maç başlarken etkileyici pas ve gol istatistikleri beklentileri haliyle yukarı taşımıştı. Mantık olarak Almanya müthiş savunma karakteriyle yaslanacaktı. İspanya mini, orta boy, maxi boy verkaçları, derin toplarıyla yüklenecekti. Tamamen öyle oldu. İspanya'nın şut adamları, Neuer'i geçemiyor. Almanya ileri çıkmadığı için yüksek toparla bulma ihtimali olduğu golü çağırıyordu. Almanya'nın en öndeki adamı ancak yarı sahasında aldığı topu bireysel çabasıyla taşımaya çalışırken, İspanya'nın sağbeki Ramos ile stoperi Puyol, Alman alanında dolaşıyordu.

Her şey beklendiği gibi oldu. Almanların beklerinin ileri çıkma yeteneklerini kullanamaması, Löw'ün Jansen hamlesiyle takımı bir parça öne taşısa da İspanya bir az gollü Barcelona galibiyeti aldı. Almanya ilk yarıda yerden asla hata yapmayacağını göstermiş, İspanya'nın havadan gol atacağına ihtimal verilmemişti.

İşte burada yanıldık. Neuer'i ancak bir sürpriz adam havadan yıkabilirdi. Puyol, kariyerinin en değerli gollerinden birini atarak Almanya'yı 4 yıl önce olduğu gibi sevimsiz üçüncülük maçına yolcu etti. Hollanda ile İspanya arasındaki futbol bazlı yakın ilişki düşünüldüğünde, olması gereken final buydu dersek, sanırım kimse darılmaz.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Del Bosque İnter'e Mourinho İspanya'ya ?!

Okay Karacan 2010.07.09

Bu kupa ilginç fikirleri doğurdu. Tartışılmalı, tartışılacak ve tartışmalıyız.. Mesela hocası Maradona 82 ve 86'da bırakın faulü yüzlerce tekme yerken, Messi'nin sahada kaldığı 450 dakikada sadece 15 faule maruz kalması onun tekmeden kaçma yeteneği midir? Yoksa iki dönem arasındaki farkı mı anlatır?

Kupa'nın flaş Özbek hakemi Avrupa'da neden maç yönetmesin? Rosetti'nin suçu neydi? Yardımcının faturasını neden esas adam ödemeli? İngiltere ligi iyiye, neden İspanya ligi finale çıktı? Yabancı oyuncu kısıtlaması uluslararası kurallarla geri getirilmeli mi? Del Bosque İnter'i Avrupa Şampiyonlar Ligi Şampiyonu yapabilir miydi? Mourinho, İspanya'yı finale taşıyamaz mıydı?

Capello ve Lippi kötü hoca oldukları için mi finale çıkamadılar, Marvijck iyi hoca diye mi Hollanda finale yükseldi. Misal, Bert Van Marvijck Dortmund'u çalıştırdığı dönemde Alman basınından sert eleştiriler alıyordu. Dortmund'u yukarı taşıyamıyordu Hollandalı hoca ve Bayern Münih ile kıyaslanmaya kızıyordu. İstedikleri futbolcuyu alan Münih ekibi ile parasızlıktan güçlüğü kadro kuran Dortmund aynı kantara çıkmamalıydı..

Haklıydı. Bayern hocasıyla yer değiştirseydi bal gibi başarılı olurdu.

Ama kovuldu..

Kupa bize teknik direktörlük mesleğini tartışma kapısı açtı. Meslek olarak tartışmak değil iddiamız..Ama artık milli takım hocalığının, kulüp takımı hocalığından ayrıştırılmadan birlikte değerlendirilme zamanı gelmiştir.

Mourinho hem Portekiz'in hem İnter'in hocası olabilir di..

Bize kalırsa Mourinho'lu kupa değil romantik komedi, aksiyon filmi olurdu.

Düşünün Capello Arsenal ve İngiltere Milli Takımı'nı, Lippi Juventus ve İtalya'yı, Maradona Arjantin ve Napoli'yi çalıştırıyor..

Ne hikâyeler, ne rekabetler çıkardı ortaya..

Mesela Eriksson Fildişi'nin başındaydı. Sonra ne olacak?

Milli hocalık, mevsimlik iş gibi..

Çukurova'da pamuk topla yan gel yat Osman!

Hayır olmaz diyorsanız, milli hocaları kolay harcamayan taraftasınız demektir.

Bu kupa öncelikle hakemlik, teknik direktörlük ve yabancı oyuncu mevzuunu tartışmaya açmıştır.

Cruyff'un final günlüğü

Muhtemelen;

11 Temmuz sabahı çok erken kalkacak yatağından.. Hayatının en uzun gününe başlamadan otel odasındaki penceresinden uzun uzun izleyecek şehri.. Üzerindeki lacivert-turuncu pijama, bir günlük sakalı dikkatini çekecek camda yansıyan belli belirsiz görüntüsünde.. İlk kez üşenmeyecek güne başlamak için.. Buz gibi bir bardak yeşil çayla giderecek susuzluğunu önce, Güney Afrika'yı terk eden yaz güneşinin sıcaklığını, şakacı sonbahar rüzgârlarının uğultusunu ve çılgın okyanus dalgalarının hırçınlığını düşünecek.

1974 yazında Münih'te olmayı isteyecek, final maçına kalktıkları sabahın ısıcağını.. 1978'in tüm mevsimlerindeki uğultuları duyacak, gözlerini kısarak bakacak ufuk çizgisine "O Arjantin'e gitseydi, şampiyon olurduk." suçlamalarına ve üretilen teorilerin yanlışlığına cevap verecek kafasını sallayarak.. Çılgınca bir korkuydu benimkisi diyecek içinden, bugün olsa hırçınlık yapmazdım..

Ne Arjantin'deki cuntayı protesto ettiğim için, ne de ticari anlaşmalar yüzünden bu kararı aldım. Barcelona'da ben ve ailem canilerin saldırısına uğramıştık. Bizi güpe gündüz evimizde bağlayıp, kafamıza silah dayadılar, çocuklarımızın önünde taciz edildik. Oysa, hayata bakış açım birdenbire değişmişti, diye açıklamaya çalışacak bir kez daha ayna karşısında 1978 mahcubiyetini..

Bugün bile benzer olaylara rastlamanın mümkün olduğu Güney Afrika ile bağlantı kuracak kafasında ve hemen silecek bu bahsi 11 Temmuz günlüğünden.. 1974'te elinden kaçan, 78'de elinden gelmeyeceğine yaklaştığını hissedecek.. Hatta artık onu kazandığına emin olacak.. Hollanda ya da İspanya fark etmeyecek artık.. Özenle seçtiği kıyafetleriyle lobiye inerken, 17 yaşında ilk kez çıktığı Ajax Stadı'ndaki heyecanını duyacak..

Total futbol'u inşa eden adamı, Rinus Michels'i görecek gün boyu gözleri baktığı her ayrıntıda.. Ajax zaferlerini anlatacak dış ses ona, ne garip diyecek içinden yine..

Bu takımda Ajax'ın adı yok, ruhundan üflenmiş beri yandan deyip, tebessüm edecek.. Nou Camp'a götürdüğü "total futbol" rüzgârına benzetecek ögle yürüyüşünde yüzünde hissettiği sonbahar yelini...

Real Madrid'i deviren adam bendim diyebilecek çekinmeden, sonraki zamanlarda Madrid'i felsefemizle kovalamıştık. İşte 2010 ve yine bizim sınıf iş başında diye demeç verecek fısıldanarak.. Akşama doğru karşılaştığı bir Afrikalı çocuğun gözlerindeki 'total futbol nedir?' sorusunu okuyacak.

Nasıl anlatsam ki ? Bak Puyol Almanya'ya gol atarken, yanında topa yükselen kimdi?

Pique... Evet bildin delikanlı..

Bizim stoperler, forvet rolünü üstlenmişlerdi. Gerekliğinde sağ bek mevkiini, gerekliğinde orta sahanın ortasını kullanır bu adamlar, Xavi'yi düşün ya da bak Pedro'ya sağ, sol, orta, her yerde taşıyorlar Jabulani'yi ayaklarında..

Çakılıp kalmıyorlar bir yerde değil mi?

Afrikalının parlayan gözleri Şampiyon Kulüpler Kupası zaferine imza attıkları gün İspanya sokaklarındaki milyonlarcasından farksız parlayacak Cruyff'u dinlerken.. FIFA'nın final kokteylinde tüm gözlerin gizli gizli ona çevrili olduğunu hissedecek. 39 yaşında bile şampiyon olabildiğini anlatmak isteyecek ama mütevazı kalmayı tercih edip, bu gece çok mutluyumla yetinecek.. Robben ile Pedro'nun; Sneijder ile İniesta'nın bir farkı olmayacak onun için.. Hem İspanyol olacak, hem Hollandalı kalacak o gece..

Kim kazanırsa kazansın sevinecek.. Kaybedene üzülmeyecek tek adam olacağını bilerek oturacak tribündeki koltuğuna.. Rinus Michels ile doğan Cruyff'la inşa edilen felsefenin kol kola girip kazandığı zafer olacak o finalin adı sadece.. Kupa nereye giderse o da oraya gidecek.. Muhtemelen...

Hiç kimsenin bozamayacağı içindeki huzuru tanımlayabilecek cümleleri kurup bir ayna karşısında prova yapacak dakikalarca..

Son birkaç günde aldığı telefonlar, kendisinden talep edilen onlarca röportaj isteği, iyi dilekler ve temennileri aklından geçirecek tıraş olurken..

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hak eden şampiyon oldu

Okay Karacan 2010.07.12

Birkaç gün öncesi...Ahtatop İspanya demiş!..Maç öncesi...Futbol futbol olalı böyle güzel bir açılış töreni görmedi.

Milyarlarca insanı hayrete düşüren şov, olimpiyat açılış-kapanış törenlerine fena halde asıldı dün akşam..

İlk yarı...Hollanda, Almanya'nın yolundan giderek topun arkasına çekilip izlemeye başladı. Şaşırmadık. Şaşırtan ilk 10 dakikadan sonra Hollanda'nın garip bir yaklaşımla başvurduğu sertlikti.

Finalin adı Hollanda-İspanya olunca "total futbol" suyunda ıslanacağımızı sanmışız. Futbolsuzluktan kuruyup kaldık. Vurdulu kırdılı Hollanda kurutmakla kalmadı, ileri gidip tüm sempati duyanları karşı safa yolladı.

De Jong'un Xavi Alonso'yu tekmelemesi, Zidane'ın 4 yıl önceki Dünya Kupası finalinde Materazzi'ye attığı kafadan daha futbolsal bir eylem kabul, ama sarı karttan fazlasını gerektiren bir serseri sırnaşma bu, itiraz yok..

Hollanda'nın İspanyolların pas bağlantılarını koparmaya niyetli eski tip İtalyan sertliklerine karşı cebinden favori rengi sarı'yı ısrarla çıkaran Howard Webb, İngilizlerin, takımlarıyla olduğu kadar hakemleriyle de futbola fransızlaştıklarının canlı kanıtı..

Bu sertlik Marwijk'in fikri değil, Van Bommel ile Van Bronckhorst'un iyi tanıdığı Barcelonalı büyürleri durdurmanın tek yolunun bu olduğuna hocayı inandırmaları..

İkinci yarı...56'da Heitinga Villa'yı indirince, hakem Webb ancak Japon yardımcısının uyarısıyla sarı kartını çıkarabiliyor. Hakem gidişata hakim değil kesinlikle.. O anda Hollanda'nın final için kesin niyetinin rakibi sertlikle yıldırma üzerine olduğuna kesin karar veriyor insan ve diyor ki, bu finali Hollanda kazanırsa "güzel oyun" nidaları hak getire..

Bir saat dolarken Robben'in kaçırdığı gol, oyunun birinci kırılma noktası oluyor. Hollandalı ayakların tekmeleriyle İspanyolların bilekleri kırılmadan oyuna müdahale eden Del Bosque'nin bire birde son derece kaliteli bir oyuncu olan Navas'ı alması Hollanda'ya ilk uyarıyı getiriyor.

Robben yine orta alandan gelen uzun topu kovalayıp Casillas'a kadar gidince ikinci kez kırılıyor oyun..

İspanya'ya uyarı; kontrataklara dikkat!

Del Bosque'nin ikinci hamlesi Fabregas'ın derin toplanla golcülerini bulma ihtimali üzerine Alonso'yu kenara alışı..

90+3.. Hollanda'dan total futbol'a ihanet!..

Uzatmalar...Hollanda kırmızı kart sınırına dayandığının farkına varınca İspanya'nın yetenekli isimleri daha rahat oynamaya başlıyor. Hollanda'nın geç gelen kararla 10 kişi kalması adil sonucun ilk habercisi oluyor.

Ve Fabregas, dönen topu alıp, İniesta'ya, yap şu takımı şampiyon deyip bitirtiyor çileyi..

Tebrikler tekmeye karşı total futbol'dan caymayan İspanya.. Tebrikler Ahtapot Paul..

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

8 yıl sonra emir yine büyük yerden

Okay Karacan 2010.07.29

Ferrari pilotu Michael Schumacher, 1979 yılında Jody Scheckter'in elde ettiği pilotlar şampiyonluğundan tam 21 yıl sonra 2000'de Ferrari takımına dünya şampiyonluğu getirdi.

Zaferin birkaç mimarı vardı şüphesiz, ama esas kahraman olan F-2000 harika bir otomobildi. Bugün FIA başkanı olan Jean Todt, o dönem Ferrari'nin en önemli adamlarından biriydi ve 21 yıldır pilotlar şampiyonasında zafer elde edemeyen takımın Maclaren-Mercedes'i geçip Schumacher ile pilotlar şampiyonu olmasını kendi kariyeri için de dönüm noktası olarak görüyordu.

Hızlı ve dayanıklı bir araç olan F-2000'in müjdesini Schumacher'e telefonla vermiş, yıl sonunda gerçekten de Alman pilot son iki yıldır yenemedikleri Maclaren'i geride bırakarak altın dönemi başlatmıştı.

F-2000'in evrim geçirmiş hali olan F-2001 bir sonraki yıl yine kasıp kavurmuş Ferrari ile Schumacher üst üste ikinci kez dünya şampiyonluğuna ulaşmıştı.

Mika Hakkinen'in emekliliği, bugün pistlerde fırtına gibi esen gençlerin henüz çaylak olmaları Schumacher'in karşısına Montoya dışında bir başkaldıran çıkarmamıştı.

F-2002 o serinin en iyi otomobiliydi. O yıl sıralama turları, yarış ve en hızlı tur zamanı kategorileri dahil tüm rekabetlerde farklı bir üstünlük sağlamıştı.

Williams-BMW Montoya, Ralf Schumacher ikilisiyle bir parça zorlasa da Ferrari'nin ezici üstünlüğüne dur diyememişler ve hep Schumi'nin kazandığı sezon sıkıcı bir hal almıştı.

Zaten sonraki yıllarda onu durdurmak için bir dizi yeni kararlar alındı. Kurallar değiştirildi. F1'in bugün yaşadığı sürekli format değişikliği karmaşasının nedenlerinden birisi F-2000 ile başlayan müthiş Ferrari serisi otomobilleridir.

Avusturya GP'si yılın altıncı yarışıydı. Schumacher, Montoya'nın 21 puan önündeydi. O günün puantaj sistemiyle fark büyük ve kolay kapanılmaz nitelikteydi. Her şey bir yana, Ferrari otomobili Williams'tan fersah fersah öndeydi. Üstelik lastik avantajı da Bridgestone ile yakın ilişkileri nedeniyle Ferrari takımındaydı.

Avusturya yarışının son turuna girilirken yarışa pol pozisyonunda başlayıp harika yarışan takım arkadaşı Barrichello'nun gerisindeydi Schumacher.

Sonra birdenbire Rubens'in yavaşladığı Schumacher'in finiş çizgisine ilk sırada girdiğini gördük. O dönem telsiz konuşmaları TV yayınına verilmiyordu ama F1 ile uzak yakın en ufak ilgisi olan birisi bile bunun bir takım emri olduğunu anlayabiliyordu.

Ferrari o dönem yasak olmayan ama etik tarafı tartışılan bir icraata imza atmış ve milyonlarca insan önünde ciddi imaj sorunu yaşamıştı. Böylesine güçlü bir takımın sezon sonunda birkaç puanla şampiyonluğu kaybetme korkusuyla takım emri uygulaması sevimsiz kaçmış, bizzat durumdan ders çıkaran Schumacher, podyumda yerini Barrichello'ya bırakmıştı. Barrichello tüm hafta boyunca Schumacher'den hızlıydı ve hak etmişti

kazanmayı. Zaten yarış sonrasında kendisi de bunu itiraf etmişti. Ama demişti ki "sezon sonunda birkaç puanla şampiyonluğu kaybedersek işte o zaman takım komik duruma düşecekti".

Hafta sonu Massa'nın kulağına üflenen 'Alonso senden daha hızlı!' cümlesi milyonlarca insan tarafından duyuldu. Massa 48'inci turda ayağını gazdan kesip Alonso'ya yol verdi. Oysa son iki turda Alonso'dan daha hızlıydı ve sonraki turlarda aralarında büyük hız farkı oluşmadı. Özetle 2002 yılında bugünler için getirilen takım emirleri yasağı bugün açık seçik ihlal edildi. F1 dünyası Redbull'u konuşurken birdenbire gözler F-10 ve Ferrari ikilisine çevrildi. Sezonun bundan sonrası hiç de kolay geçmeyecek.

Jean Todt o dönem kendisi takım emri veriyordu. Şimdi takım emri uygulayanlara karşı ceza vermekle yükümlü olan FIA başkanı. İş daha bir eğlenceli oluyor. Yarış içinde mühendisinin "özür dilemesi" yarış sonrası Massa'nın vücut dili, takım patronu Domenicali'nin iki pilotu podyuma taşıması üst üste konulduğunda yasak olan bir takım emri uygulamasının açıkça yapıldığını gösteriyor.

Şartlar 2002'ye oranla takım emri uygulanmasını doğru kılıyor. Evet, bu otomobil 2002'deki kadar rakipsiz değil ve hatta ekstradan 1 puana bile ihtiyacı var sezon sonunda.

Ama teknoloji ve telsiz konuşmalarıyla şeffaf hale gelen F1 yarışı, şartlar ne olursa olsun iki sporcu arasında tercih kullanılmasına prim vermiyor.

İzleyici haksızlık ve kayırmaya artık daha sert ve katı bakıyor. Alonso'nun takımın şampiyon adayı olduğu bir kez daha belgelenmiş olabilir, ama takım olarak Massa'nın geçen yıl geçirdiği ölümcül kazanın yıldönümünde ortaya çıkan manzara Ferrari'nin sempatizanları dışında kimsenin onayladığı bir durum değil...

Ferrari'nin ceza almamak için, gerek Massa gerek takım yöneticileri ağzından sonradan verdiği demeçler bile, yarışın hemen ardından oluşan manzarayı örtme çabasını gösteriyor. Açıkça inkâr durumu, neticede itiraf demektir.

Birkaç yıl öncesindeki casusluk skandalı, nasıl FIA'yı geçen yıl Avustralya yarışında olduğu gibi yanıltma söz konusu olduğunda büyük cezalar veriliyorsa, bu duruma da gereken en ağır ceza çıkmalı.

Dünya motor sporları konseyinden çıkacak karar çok önemli. Dünyanın en şeffaf TV gösterisinin gözler önünde sportmenlik yasalarının çiğnenmesine izin vermesi kabul edilemez.

İyi futbol için borçlan

Barcelona kulübünün borcu tarihinin en yüksek seviyesi olan 442 milyon Euro'ya yükselmiş, yani şu anda dünyanın en iyi, en izlenesi futbol oynayan takımından bahsediyoruz. Hani yerden ayağa hızlı ve isabetli paslarla oynayan, kadrosunda yetenekli olduğu kadar sempatik futbolcuları bulunan, imajı pırıl pırıl tarihinin en iyi futbolunu oynayan Barcelona'dan..

Geçmişe dönüp bakın, Real Madrid, Manchester United, Chelsea ve Borussia Dortmund gibi kulüplerin başarıdan başarıya koştukları dönemlerde borç bakiyesi verdiklerini görürsünüz.

Arsenal'i ayırmak gerek tabii.

İstanbul kulüplerinin durumu da pek farklı değil, daha geçenlerde ülkenin en sorunsuz sanılan kulübü Fenerbahçe'nin 190 milyon TL borcu olduğu bildirildi.

Borç en azından futbolda yiğidin kamçısı olmadığına göre, futbolun içinde bulunduğu en büyük sorun oyuncuların büyük büyük kazanırken, kulüplerin büyük büyük kaybetmeleri mi?

Bir sorun var ama nerede?

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Beşiktaş test sürüşü yaptı

Okay Karacan 2010.07.30

Çek takımlarıyla Avrupa kupalarında oynamak dünyanın en kolay işlerinden biri değildir. Avrupa'nın en gözde ligleri arasında olmamasına karşın, yetiştirdiği sıradışı oyuncular çek futbolunun yakın tarihteki lokomotif olmuştur.

2000'lerin başında Avrupa kupalarında yıldız aday oyuncularının bireysel çıkışlarıyla sıradanlığı yıkan Sparta ve Slavia takımlarını ve kıta futboluna sundukları heyecanı düşününce bir eleme maçında karşı takımın adı ne olursa olsun oynadıkları total oyundan ziyade gelecekte hangi oyuncunun kariyer çizgisinin yukarı çıkacağına bakarım. Nedved, Cech, Poborsky örneklerini hatırlarım..

Dün akşam Beşiktaş karşısına çıkan Viktoria takımı sıradanlığı aşmayan karakterine karşın Beşiktaş'ı test etmemize yardımcı oldu. Beşiktaş kanatlardan gelen etkili ortalara karşı ciddi bir zaafiyet gösteriyor. İlk yarıda çok iyi kenar topları ile hava hakimiyeti konusunda Beşiktaş'ı zorladılar. Hızlı geçilen orta saha atakları ile Beşiktaş'a zor anlar yaşatacağını gösterdi. Beşiktaş'ın yediği gol atan taraf için mükemmel olsa da yiyenin canını sıkacak cinsten.. Beşiktaş sezon başı itibarıyla etkili duran top organizasyonları karşısında da zayıf görünüyor.

Kaleci Hakan'a bu yıl çok iş düşebilir. Yaptığı kurtarışlar ve konsantrasyonu ile takıma güven verdi.

Beşiktaş'ın temel sorunu geçen yıl çok sayıda pozisyon üretmesine karşın topu ağlara göndermedeki yetersizliği idi. Bu yıl forvet hattının değişmediğini biliyoruz. Bobo ile Nobre ikilisini daha çok pozisyona sokacak bir orta alan kurgusuna ihtiyaç var. Schuster, takımını ön tarafta oynatır. Savunma hattının ön tarafa yakın kalması hızlı rakip ataklara karşı hazırlıklı olması gerekir. Dün akşam Beşiktaş bundan uzak bir görüntü çizdi.

Schuster takımları, arayan takımlardır. Bu yüzden forvet arkasındaki adamın mutlaka yeni bir şeyler üretmesi gerekir. Delgado'nun yerine Guti'nin gelişile birçok problemin düzeleceğini öngörebiliriz. Guti forveti besleyecek, orta alanı savunacak, muhtemelen takımın ortalama zekâsını yukarı çekecektir. Ne var ki ikinci yarıda Necip'in oyuna girişi soru işaretleri yarattı. Neden? Necip çok başarılı bir oyuncu ve orta alandaki kalabalıkta forma bulamazsa yazık olacak.

Beşiktaş kolay verilmiş bir penaltı kararıyla turu neredeyse cebine koyarak geldi İstanbul'a.. Quaresma son topları kaybediyor. Bunu sezon başı yetersizliği olarak görmek gerek. Henüz dengelerin ve sezon ayarının çok uzağında görülen Beşiktaş'ın Guti'nin gelişile değişeceğini iddia etmek ukalalık olmayacaktır.

İspanyol oyuncunun, önde Nihat'ın oynayacağı bir hücum hattını isteyeceğini Schuster'in birçoklarının kafasındakinden farklı bir onbir yaratacağını tahmin ediyorum.

Necip mutlaka bu takım içinde olmalı.. Delgado'suz ama Guti'li bir iskeletin önde Nihat ve iki kanatta rasyonel kullanılacak bir Quaresma ile izlenesi bir takım olacağına şüphe duyulmamalı..

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

F1 tatiline Mark Webber mutlu giriyor

Okay Karacan 2010.08.02

Oniki yarış geride kaldı. Sıra ağustos ayının sonundaki Belçika ve sonraki İtalya Grand Prix'lerine geldi. Avrupa'daki iki yarış şampiyonanın kaderine etki edecek cinsten mücadeleye sahne olacak. O yüzden verilecek ara sonrası pilotların ve takımların nasıl dönecekleri çok önemli..

Gelelim Macaristan yarışına... F1'de yaz tatili öncesi son yarışın sıradan bir mücadeleye sahne olması beklenirken, yaşanan ilginç olaylar Hungaroring'teki yarışı izlenebilir kıldı. Ferrari hızlanmıştı ama Redbull favoriydi. Sıralama turları ve antrenmanlar açıkça Redbull'u gösteriyordu. Her şeye rağmen Webber'in değil, Vettel'in birinci olması tahminleri güçlüydü. Avustralyalı Mark Webber, 15'inci turda güvenlik aracının piste girmesini stratejik olarak çok iyi değerlendiren takımın hamlesi ve hatasız pilotajıyla şampiyonluk yarışında ciddi bir adım atarak Macaristan'dan zaferle ayrılmayı başardı.

Güvenlik aracı periyodunda Webber'in pite girmeden devam etmesi yarışın kaderini çizdi. Webber güvenlik aracının girmesiyle aradaki farkı kapatmış, pite girmeyerek ilk sıraya yükselmişti. Sonraki turlarda elde ettiği üst üste hızlı turlar sayesinde Alonso ile arasındaki farkı 20 saniye üzerine çıkararak kendisine pit-stop avantajı yakaladı. Avustralyalı pilot pit'in ardından liderliği kaybetmedi. Dikkat çekici olan, Webber'in son haftalardaki düşük enerjisine rağmen işine ciddi bir şekilde konsantre olması ve başarılı pilotajıydı. Vettel'in güvenlik aracı arkasında kurallara aykırı bulunan açıklıkta takibi ona pit'ten geçme cezası getirdi. Alman pilot kendi deyimiyse neden ceza aldığını anlamamış olsa da şampiyonluk yarışındaki bir ismin ve hatta takımın Webber için seçtikleri stratejideki başarıya rağmen hataya düşmesi kabullenecek bir durum değil. Vettel'in daha soğukkanlı olması gerekiyor. Webber ise öne geçtikten sonra attığı hızlı turlar ve toparladığı psikolojisiyle aslında takımın kenar desteğine ne kadar ihtiyacı olduğunu bir kez daha gösterdi.

Mclaren Macaristan'ı unutmak isteyecektir. Hamilton'un yarışı erken terk etmesi Button'un işlemeyen stratejisi İngiliz takımının sezonun son 7 yarışlık periyoduna ciddi ve hatasız eğilmesi gerektiğini gösteriyor. Rubens Barrichello ile Schumacher arasındaki tehlikeli manevralar son bölümlere damgasını vurdu. Yıllarca birbirleriyle takım arkadaşı olarak çalışan ikilinin farklı ekiplerde klasman dışı bir yerlerde kovalamaca oynuyor olması garip gelse de, Barrichello'nun cesareti alkış topluyor.

Rubens kendisini pist dışına savuran Schumacher'i çılgınlıkla suçlarken, Schumacher, 'Ona geçiş yapması için gereken boşluğu bırakmıştım.' açıklamasıyla pişkinliğini gösterdi..

Renault ile Force India'nın pit alanında çarpıştığı sırada Rosberg'in otomobilinden fırlayan sağ arka lastiğin havalarda uçuşuyor olması izleyenler için komik, yaşayanlar için dramatik sahneler yarattı.

Her yönüyle izlenebilir bir yarışı geride bıraktık. Belçika ve İtalya'yı kazanan takımın şampiyonluk yolunda büyük adım atacağını tahmin ediyorum.

Sezon başında Mclaren ile Redbull bir başka ligde yarışıyor, diğerleri onları takip ediyordu. İngiltere'de Maclaren'in yaşamaya başladığı problemler, Ferrari'nin toparlanmasıyla çakışınca Redbull'un takipçisi Şahlanan

At oldu.

Sezonun ilk yarısı biterken manzara Redbull'un tüm sezonun takımı, McLaren ile Ferrari'nin onları yarım sezon takip eden avcılar olduğunu gösteriyor.

Alonso, ruh halinin dinginliği ve takımın tecrübesiyle Webber ile Vettel'i alt edecek kadar dik duruyor. Hamilton'ın otomobilinden daha fazlasını koparabilmesi gerekiyor.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Beşiktaş lige hazır

Okay Karacan 2010.08.06

Ligin başlamasına çok az bir süre kaldı. Avrupa kupaları, takımlarımızın lig kantarında çekecekleri ağırlıkları gösteriyor.

Beşiktaş şüphesiz ki dün akşamki oyunu ile ligin en hızlı takımı olduğunu, ağırlığının sadece gazete manşetlerinde olmadığını, yeşil sahada büyük bir gelecek vaat ettiğini ilk defa gösterdi. Bir futbol takımında bir sezon içerisinde önemli gelişmeler beklenir. Örneğin sezon başında az pas yapıyorsunuzdur, sezon sonunda çok pas yapan, isabetli pas yapan, verimli pas yapan bir takıma dönüşüyorsunuzdur. Kaleye az şut çekiyorsunuzdur. Birdenbire her attığınız topun kaleye isabet ettiği bir takım oluyorsunuzdur. Gelişimi taraftar görür, gelişimi gazeteci görür, gelişimi oyuncu da görür. Bir de kısa vadeli ileri adımlar vardır. Bir hafta önceki Beşiktaş'la dün geceki Beşiktaş arasında en dikkat çekici, en alkışa değer gelişme; takımın sahaya güvenli ve disiplinli bir şekilde yayılması, oyuncuların teker teker kendi en iyi performanslarına yakın oynamaları. Bernd Schuster'in takımı dün geceki ilk adımıyla binlerce taraftarı sadece galibiyetle değil kendini geliştirme becerisiyle de mutlu etti.

Geçen sezon bir adım ileriye gidemeyen birbirine benzeyen 34 oyun oynayan Beşiktaş, umutsuz bir vakaydı. Bu sefer durum, yüzde yüz farkı yaratan birinci ismin Ricardo Quaresma olduğunu inkar edemeyiz. Beşiktaş'a son yıllarda gelip takıma en hızlı adapte olan, tribünlerin enerjisini kısa sürede üzerine çeken ilk yabancı Quaresma. Yıllardır Beşiktaş'ta Sergen'in yerine Alex ve Hagi modeline benzer sıra dışı bir isim arandı. Quaresma bu arayışın sona erdiğini gösteriyor. Attığı gol sonrası tribünde maçı izleyen Guti'nin tebessümü, takım arkadaşlarının ona koşarkenki heyecanı, seyircinin tutkusu ekran karşısındakilerin ilgisi, enerjisi yüksek bir Beşiktaş müjdeliyor. Bir yıldır ortalıkta gözükmeyen Delgado'ya attığı gol, geldiği günden beri taraftarın aslında Arjantinliden beklediği türdendi. Özetle Quaresma oynuyor, çevresindekileri de oynatıyor. Geride bıraktığımız sezonda görmediğimiz kalitede üç gol izledik dün gece. Beşiktaş bu sezon kalesinde, savunmasında, orta sahasında sorun yaşamayacağını ispat etti. Yine de ortada gözükken ve Schuster'in değinmesi gereken temel sıkıntının yırtıcı ve son vuruşlarda istekli bir forvet olduğunu pas geçemeyiz. Bu yıl Beşiktaş'ın en büyük zenginliği zengin kadrosu, takım içi rekabet, sezon içerisinde Beşiktaş'ı akıl almaz bir başarıya taşıyabilir. Schuster, Necip'te kendini görüyor olmalı, Necip de kendini Schuster'in gözünden düşürmemeli. Türk futboluna harika bir yıldız doğuyor. Beşiktaş'ı izlemeye devam edin.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İzmir meltemi

Okay Karacan 2010.08.15

Bülent Uygun takımını 4-5-1 sistemiyle sahaya sürmüş, Beşiktaş'ın orta alanda kurması muhtemel üstünlüğü engellemeyi amaçlamıştı. İlk yarının temel esprisi bu sezon tam 23 oyuncusunu değiştirerek yeni bir takım oluşturan Bülent Uygun'un Beşiktaş'ı önce durdurmak sonra kontra atakla gol bulmak üzerine kurduğu plandı.

Dakika dakika planladıklarını söylediği Beşiktaş maçında ilk yarıda siyah-beyazlı takımın bocalaması Bucaspor lehine bir denge sağladı. İzmir'de Ağustos ayında yüksek nem olur, dün akşam nemi öldüren meltem rüzgarı gibi teknik kapasitesi yüksek Beşiktaş takımının hızını kesen zeminin kış aylarında ne hale geleceğini endişeyle merak ediyoruz.

Kaygan zemin ilk yarıda Guti'ye skor üretme şansı vermedi ama ikinci yarıda Guti yıllarca Real Madrid'te yaptığı gibi nefis bir ara pasıyla Bobo'nun ilk yarıda üzerine çektiği eleştirileri yoketmesini sağladı. Bobo'nun golü ikinci yarıda yüksek tempolu oyun beklentisini artırdı.

Bucaspor kısa sürede kurulmuş ve arka arkaya yapılan transferlerle dengeye gelmemiş yeni bir takım..Süper lig tecrübesi olan oyuncuların birleşimi olmasına karşın lig standartlarına yakın bir oyun çıkarması zaten beklenemezdi ve öylede oldu.

Beşiktaş ligi rahatlıkla taşıyabilecek kapasitesine ihanet etmemek için saha içi uyumuna önem vermek zorunda ve dün akşam Guti oyun liderliğine aday olduğunu gösterdi. Birçok çözülmeyen rakip karşısında onun derin topları Quaresma'nın adam eksiltmeleri anahtar rol oynayacak ikisinin uyumuna Ernst ve Necip'in defansif karakterleri katkı sağlayınca Beşiktaş seyrine doyum olmayacak bir ekibe dönüşecektir.

Forvet problemi açıkca ortada Bobo arkadaki ekiple henüz tam uyumla oynamıyor. Nihat daha fazla önde oynamalı..Beşiktaş kanatlarda beklenen düzeyde değil belki ama sorunun temel anlamda tüm savunmanın sorunu olduğunu es geçmemek lazım.

Böyle sıcak bir günde tek golle kazanmak bir meltem rüzgarıydı.

Rüzgarın şiddetini artırması alınacak bir forvet ile kurulacak dengeli bir savunmaya bağlı..

Beşiktaş zengin kadrosu ve güven veren kulübesiyle geçen yıllardan çok önde ama Buca maçında esen meltem'e aldanmamak lazım. o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Havalı Beşiktaş!

Okay Karacan 2010.08.22

Quaresma ile Guti'nin gelişiyile Beşiktaş havalı bir takım oldu. İnönü Stadı 7 yıldır ilk kez bu kadar kadro alternatifi yüksek ve tarihinde ilk kez ezeli rakiplerinden daha yıldız oyuncularla dolu.

Dün akşam ise sahaya çıkan ilk onbir o havalı Beşiktaş değildi.. Pozisyon bulamayan, savunması aksayan karakteriyle tipik bir 2009 sezonu futbolu oynadılar.

Bernd Schuster geçen haftanın golcüsü Bobo ile Zapo'yu tribüne göndermiş, yine geçen haftanın gol pasını veren Guti'yi kenara çekip Holosko'yu rakip kaleye en yakın isim olarak sahaya sürmüş, genç Ersan'ı Ferrari'nin yanına koyarak Necip'i kenarda bekletmeyi tercih etmişti.

Quaresma her iki kanadı başarıyla kullanıyor, bileklerine hakim ve kendine güveni yüksek. Nitekim oyunun ilk beş dakikasında fırtına gibi eserken, topu ayağında kullanma hovardallığı ile dikkat çekti. Kaptırdığı iki toptan sonra rakiplerine yaptığı fauller sinirlenmeye yatkın karakterinin örneği, onu takımın mümkün merteye tamamlaması gerekiyor. Kabul edelim ki, varlığı Beşiktaş takımını havalı bir ekip haline getirdi. Bu durum diğer oyuncular da kendi en iyi oyunlarına yönlendiriyor. Ne var ki Delgado ve Nihat henüz bu elektriği gösterebilmiş değiller. Sahaya çıkan takımda derin paslarla, basit futbol oynayan Guti'nin eksikliği, takıma müthiş bir giriş yapan Necip'in hem hücum hem defans yönüyle verdiği enerji Quaresma'nın hareket alanını geliştirme şansını azaltabiliyor. Hilbert çabuk alan değiştirip, oyunu çok iyi takip ediyor. Quaresma ile uyum yüzdesi artırılırsa sıradışı bir transfer haline dönüşebilir.

Ez cümle Beşiktaş sezon başı itibarıyla Q7 çevresinde kurulması gereken, ona alternatif alanlar yaratması gereken bir takım görüntüsünde..

İkinci yarı Schuster takımda beklenen değişikliği yapmayarak büyük risk aldı. Orta alanda dirençle karşılaşmayan Belediye, Beşiktaş savunmasının ağırlık ve uyumsuzluğunu lehine çevirmeyi başardı. Savunma dörtlüsü ve bilhassa Ferrari inanılmaz aksayınca İskender'in golü geldi.

Schuster'in oyunun kimyasını değiştirmek için yaptığı müdahalenin dakikası 65..

Guti'nin varlığı Beşiktaş'a beklenen değişimi getirmedi. Yine en çok arayan adam Quaresma, yine çok koşan adam İbrahim oldu.

Beşiktaş takımında kimin ne oynadığını anlamak mümkün değildi. Sanki herkes birbirinin bölgesini ihlal edip istemeden rol çalıyordu.

Beşiktaş kabus gibiydi. Geçen yılın bir benzeriydi her şey, pozisyon bulamadılar. Adam eksiltme işi tek başına Quaresma'ya kaldı. Guti oyuna ısınamadı. Savunma tanınmayacak kadar kötüydü. Nobre'nin getirdiği enerji skoru değiştirmeye yetmeyince havalı Beşiktaş sezonun en hayırlı yenilgisini aldı.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Quaresma'yı verimli kullanmanın anahtarı Guti ve Necip'te...

Okay Karacan 2010.08.27

Quaresma'nın geldiği günden beri Beşiktaş'ın enerjisi yüksek. Finlandiya'nın en iyi takımı, hem İstanbul'da hem de Helsinki'de Quaresma ve arkadaşlarının kalitesi karşısında sıradan bir takımdan öte görüntü çizemedi.

Dün gecenin tartışmasız tek belirleyici ismi yine Portekizliydi. 15. dakikada atılan müthiş gol, bu dakikaya kadar kurulan baskının bir ürünü.

Rakipler yakın markaj, alan daraltan oyun sistemi benimsemiyorsa Quaresma sadece kanat etkinliği olan bir oyuncu değil, boşluklardan istifade ederek on numara kıvamında futbol oynuyor.

Quaresma'yı çok yönlü ve verimli kullanmanın anahtarı bir kez daha görüldü ki onun sezgilerini ve futbol mantalitesini neredeyse ezbere bilen Guti ve tartışmasız Türk futbolunda kendini en çabuk geliştiren genç Necip'in varlığı. Helsinki, Beşiktaş kalesine ancak yarım saat dolarken yaklaşılabildi. Orta alanda iyi basan, savunmada durduğu yeri iyi bilen oyuncular varsa rakibinizin pozisyon bulması kolay olmuyor. Zapotocny, savunmanın önemli adamlarının sakatlığında neden ilk onbirin banko adamı olduğunu kanıtladı. Bobo için de ayrı bir parantez açmak doğru olacak. Genç Brezilyalı, rakip stoperlerin arasında dolaştığı zaman hem Quaresma'nın önü açılıyor hem de Guti'nin derin top atma alternatifi artıyor. Schuster'in sahaya sürdüğü onbir, mevcut kadro içindeki en ideal olanı. İbrahim Üzülmez lig maçında orta alan görevini yapamazken sol kanatta Quaresma'ya yaptığı katkı İbrahim'in tecrübe ve istikrarlı oyunculuğuyla açıklanabilir. Ne zaman ihtiyaç duyulsa İbrahim bu görevi çıkıp yerine getirecektir. Dün akşam onun yerine sahada olan İsmail Köybaşı ise Necip örneğinde olduğu gibi kendini geliştirecek müthiş bir şans yakaladı. Bu isimlerin varlığında ileri doğru adım atamazsa sıradan bir futbolcu olmanın ötesine gidemez. Beşiktaş takımında öyle isimler var ki; Quresma ve Guti'nin varlığıyla yeniden doğmak için yeniden fırsat buldular. Çok klasik olacak ama top tekniği yüksek bir kadro için zeminin pürüzsüz olma zorunluluğu, Büyükşehir Belediye ve Helsinki maçlarını rahatlıkla birbirinden ayırıyor. Suni çim üzerinde gerçekçi bir lig analizi yapmak doğru olmaz ama görüldü ki; elinizdeki cevherleri kullanmanın formülü İnönü Stadı'nı futbol oynanabilir hale getirebilmekten geçiyor. Aurelio'nun transferi Necip'in önünü kesecek. Bu ihtimal, birkaç gündür zaten konuşuluyordu. Buca ve Helsinki maçlarının ikinci yarılarında Necip'in oyun içi etkinliğine bakıldığında Aurelio'nun yedek kulübesi zenginliğine zenginlik katması en mantıklı yol. Helsinki maçı bir Avrupa kupası maçından öte büyük resmi görmek için önemli bir test imkânı sağladı. Son iki Avrupa ve lig maçını bir kez daha izleyip bu takımın aslında neler yapabileceğini görmek lazım. Quresma, Guti, Necip, Ernst, Bobo her şartta takımın iskeleti olmalı. Bitirirken, kaleci Cenk'in Onur ve Mert'in sempatiyle karşılandığı futbol iklimimizde haklı bir takdiri hak ettiğini belirtmeliyiz.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Herşey istediğimiz gibi

Okay Karacan 2010.08.29

Dünya Basketbol Şampiyonası'nı, Olimpiyatlar, Dünya Kupası, Avrupa Futbol Şampiyonası ve Formula 1 gibi global çapta zirveye taşıyan makyajın sahibi Türkiye Basketbol Federasyonu'nu tebrik ederek başlayalım..

Dünya Şampiyonasına; kura çekimindeki özenli programı ve cuma akşamı yapılan açılış töreniyle yıllarca eksikliğini duyduğu ekstra katkıyı getirdiler.. Bu iş bir vizyonun ilanıdır ve hakkını teslim etmek gerekir.

Dünya basketbol organizasyonuna çıtayı yükseğe taşıyarak katkı sağlayan saha dışı çalışmadan, esas konumuz saha içi çıta yükseltme meselesine geçelim.. Müesseselerin büyük başarıları, dört büyük kulübün yatırımlarına rağmen, ülkedeki basketbol algısının Milli Takım tarafından yaratıldığını yadsıyamayız. Bu turnuvada elde edilecek başarı ülkedeki basketbol sevgisi ve ilgisini başka bir düzeye taşıyacak. Kendi ülkemizdeki bu turnuvada beklenti en az yarı final oynamak üzerine kurulu, dolayısıyla dengeli basketbol oynayan bir takım iyi idare eden bir kenara ihtiyaç duyuyoruz. Fildişi Sahili takımı çok güçlü bir takım değil, muhtemelen galibiyet alamadan turnuvayı tamamlayacaklar. Dolayısıyla maç bir ölçü değil, milli takımın Rusya ile bugün oynayacağı maç daha büyük önem taşıyor. Milliler maçın başında ilk 4 dakikada skoru 14-0 yaparak madalya adayı olduklarını gösterdiler. Özellikle ilk periyotta oyuncuların konsantrasyonu dikkat çekiciydi. Atletik karakteri

yüksek, taktik açılımı zayıf rakip karşısında kontrolü elinde tutan dengeli bir basketbol oynayan milli takım izledik.

Acı tecrübeler yaşadığımız turnuvalardan ders çıkarmamız gerekiyor ve takım ilk kez üzerimizde kişilere bağlı olmadan yardımlaşma karakteri yüksek bir ekip görüntüsü çizdi.

Sinan Güler, Ömer Aşık ve Ömer Onan'ın son periyot oyunları ilham vericiydi. Onan basketbolunu inanılmaz geliştirmiş, Sinan kariyerine 2010 şampiyonasının neler katabileceğinin farkında ve limitlerini zorlayarak oynadı. Hidayet NBA'de çalkantılı geçen bir sezonun ardından turnuva macerasına kendisi için küçük, milli takım için büyük adımlar atarak başladı. Sert geçmesi muhtemel Rusya maçında parkeye kalitesini yansıtacağına eminim. Ersan'ın enerjisine bayıldık.

Kenar yönetimini zorlamayan, açılış için ideal bir başlangıç yaptık. Bundan sonraki maçların stresi düşünüldüğünde seyirciye çok iş düşecek. Son 10 yılın kendine en çok güvenen milli takımının daha ateşli bir seyirciye ihtiyacı olacak. Dün gece her şey harika, seyirci ortalamaydı. Bu takıma daha fazla nefes verelim...
o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hidayete erdik

Okay Karacan 2010.08.30

İlk yarının tam özeti, sinirli başlayıp gevşeyip rahatladık; geriye düşüp, denge kurup, öne geçtik... Oyun sürekli gelişti. İkinci periyodun sonuna doğru hücum alternatiflerinin artması ile Rusya karşısında devreyi önde kapattık.

Rusya koçu David Blatt, Milli Takım'ın oyuna hızlı başlama ihtimalini önemsemiş olmalı ki, içeri kat ederek sayı bulmamızı engelleyecek bir savunma ile başladı. Dış şutlarda yüzde elli isabetle ve bir parça tedirgin başladı. Rusya, sert oyununa isabetli dış atışları ekleyerek skorda üstünlüğü elinde tuttu. Ömer'lerin iyi oyununa Hidayet katkı sağlayamasa da Rusya'yı ilk periyot biterken geride bırakmayı başardık.

İkinci periyot alan savunmasındaki başarı ve Ender Aslan'ın üst üste attığı iki üçlülle anlatılabilir. Rusya'nın dış şutlardaki kötü performansı arayış açma şansı verdi ve bu şansı iyi kullandık. Blatt, alan savunması denedi olmadı. Kerem ile Sinan müthiş uyumlu ve dengeliydiler. Blatt adam adama savunmaya geçti yine Ender, Sinan, Semih'in yarattığı enerjiyi kesemedi.

Milli Takım'ın ilk yarıdaki toplam oyun zekâsına hayran kalmamak elde değil, ne zaman Rusya kritik bir oyuncusuyla maçı lehine ateşlemeye çalışsa onu etkisiz hale getirmeyi başardılar.

İkinci yarıda biz Hidayet'i beklerken Ruslar 6-0'lık seri yakalayınca belirgin bir tedirginlik yaşadık. Üçüncü periyodun anahtar hareketi üzerine ölü toprağı serpilmiş Milli Takım'ı yeniden harekete geçiren Hidayet'in içeri kat edip Ömer'e attırdığı basket ve Kerem'in başarılı savunmasıyla Aşık'ın süper basketleri oldu. Aradaki farkı korumak, daha istekli ve agresif oynayan rakibe karşı önemliydi. Bu arada NBA patentli Hido'nun ilk basketiyle 12 farkı yakaladık ama hakem inisiyatifi aleyhimize iki irade kullanınca Rusların oyundaki direnci yıkılmadı.

Bir önceki gün Milli Takım'ın son 10 yıldaki turnuvalara kıyasla bazı oyunculara bağlı kalmadan, tüm isimlerle sonuca giden karakterinden bahsetmiştik. Rusya maçının üçüncü periyodunda rakibin oyuna ortak olduğu

anlarda teker teker ortaya çıkıp farkı tutmaya çalışan oyuncularımız, galibiyette rol oynadılar. Semih ve Ömer, sayı yükünü taşıırken Kerem kritik işler yaptı.

Ruslar kolay sayılar bulurken, enerjimiz düşmüştü. Ender'in üçlüğü kendimize gelmemizi sağladı. Son 4 dakikaya faul problemi olmadan girmek avantaj, Rusların yüksek formu dezavantajdı.

Hidayet ancak Milli Takım'ın şampiyonadaki 8'inci periyodunda kendini gösterdi. Hem asist hem sayı üretmeye başlamasıyla ev sahibi takım olduğumuzu hatırladık.

Hidayet döndü ve rahat nefes aldık. Daha yeni başlıyoruz.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Maskeli balo

Okay Karacan 2010.09.01

Bu Milli Takım akıl küpü, enerjik, yardımlaşıyor, kapris bilmiyor, rakip tanımıyor ve güven veriyor. Yine harika bir basketbol akşamı ve yine hangi oyuncumuza teşekkür edeceğimize karar veremediğimiz zenginlikte bir gösteri..

İlk iki maçın istatistikleri Türkiye ile Yunanistan'ın farklı takımlar olduğunu gösteriyordu. Mesela biz en çok top kazanan takımdık, onlar ise en az top kaybı yapan taraf.. Onlar birbirleriyle daha çok oynayan oyuncuların kurulu oldukları için topu kullanma pratikleriyle bir adım öndeydi. Milli Takım'ın artısı Ersan'ın, karşısındaki rakiplerine oranla çabukluğuydu. İlk periodun başında karşılıklı basketlerin atıldığı 3 dakika enfes bir gösteriydi. Yunan takımının alanımızda ikili oyunlardaki hüneri ve kolay basket bulması karşısında, Kerem'in müthiş pasörlüğü, Ersan İlyasova'nın hücumdaki enfes oyunu, çeyreği önde kapatmamızı sağladı.

Rusya maçının ikinci çeyreğindeki iki yönlü oyunumuzun bir benzerini Yunan maçının ikinci çeyreğinde tekrar edebilsek devreyi çok farklı önde kapatabilirdik. Bu bölümde hücumda istediklerimizi yapabildik ama savunma sorunlarımız baş gösterdi. Yunan takımı hem pota altı, hem dış şut ve hızlı hücumlarla sayılar bularak oyundan düşmedi.

Ömer Aşık ile Ersan'ın blokları akılda kalan başarılı işler olsa da ikinci çeyrekte 4 adet üç sayılık kolay dış atış vererek skor hovardalığı yaptık.

Ersan'ı kenarda tutarak başladık ikinci yarıya. Ersan dinlenirken takım iyi top kullanamıyordu ve acilen Hidayet'in geri dönmesi gerekiyordu. Bu bölümde dış şutlarda bocaladık. Yunan takımı zor basketler bulup tutundu. İşte turnuvanın bizim açımızdan en kritik adamları Ömerlerin geri düşmeye gösterdikleri direnç, Keremlerin zor zamanlarda yaptığı akıllı işler, işte rakibe karşı bire bir savunamadığımız dakikalarda Yunanistan'ın dış şut dengesizlikleri ve işte Yunanlıların en iyi oynadıkları son çeyreğe 10 sayı üstü avantajla girme lüksü..

Üçüncü çeyrekten farklı önde ayrılmak çok önemliydi ve bunu dinlenip dönen Ersan'ın üst üste iki üçlüğüyle sağladık.

Farkı 18 sayıya kadar çıkardıktan sonra bocalama lüksümüz vardı. Tüm oyuncular son tahlilde üzerlerine düşen görevi teker teker sahneye çıkararak yerine getirdiler. Üç maçı aradığımız sadece Rus maçında bir çeyrek

oynayan Hidayet'in gayreti ve üçlüğü kritik bir zamanda geldi.

Maske ile oynayan Ersan mı, yoksa bizim çocukluğumuzun kahramanı Drazen Petrović miydi? Sadece Ersan değil teker teker hepsine teşekkür, ellerinize sağlık çocuklar..

Çok eleştirildin, çok sabırlıydın, sonunda kimse sana söyleyecek söz bulamıyor..

Thank you very much Mr. Tanjević... . o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şampiyon genetiği

Okay Karacan 2010.09.02

İlk üç çeyrekte kısa adamları Barea ile kuleleri Ramos'un performansı, Milli Takım'ın savunmadaki müthiş geri gidişi ve inanılmaz isabetsiz serbest atış yüzdesi, üçlük ihtiyacının bir türlü karşılanamıyor olmasına düşük enerjimiz eklenince her şey yolunda giderken birdenbire büyük bir hayal kırıklığı yaşadık. Bir çuval inciri berbat ediyorduk neredeyse...

Son çeyrekteki dönüşle Porto Riko buluşması kötü başlayıp mutlu sonla biten bir film gibiydi. Neyse ki gününde olmadığı zamanda bile kazanma genetiği oluşmuş bir ekip olduğunu kanıtladı çocuklar...

Takımımız şampiyonadaki en kötü oynadığı periyot ile başladı. Savunmamız ilk üç maçtaki ortalamasına oranla gevşek, hücum tarafımız hızlıydı. Savunma agresifliği bırakıp seyredince ilk çeyrekte Porto Riko takımı beklediğinden kolay basketler buldu. Hücumda ise hızımıza karşılık üst üste kullanamadığımız fırsatlar rakip karşısında sürekli geride kalmamıza neden oldu. Savunmada sert oynayan Porto Riko, Ömer Aşık'ı pota altına soktuğumuz her pozisyonda faul verdi ama serbest atışlardaki kötü performansımıza üçlük yüzdesinin düşük olması eklenince ancak beraberliği bulabildik.

Yunanistan maçı sonrası takımdan fırtına gibi bir başlangıç beklenmiyordu belki ama ikinci çeyrek başında verdiğimiz kolay sayılarla takımın konsantrasyonu düştü ve endişe başladı.

Rusya ya da Yunanistan maçı performansıyları 30 fark atabileceğimiz Porto Riko karşısında ilk yarıyı geride tamamlayan takımın sorunu limitlerinin çok altında kalmasıydı ki bunun yorumunu ancak Yunan maçı sonrası psikolojik rahatlama olarak yapabiliriz. Bu çeyrekte Jose Barea'nın arka arkaya attığı basketlere engel olamadık. Indianapolis'teki Dünya Şampiyonası maçında Porto Riko karşısında başımıza bela olan Aroyo'yu hatırlattı. Acaba bir kez daha aynı senaryo mu sorusu ister istemez kendisini gösterdi. Üçüncü çeyrek başında bir parça Kerem Tunçeri enerjisi, biraz seyirci katkısı kendini gösterdi. Buna karşılık, Ömer Aşık yine içerde perdeleniyor, yine Ömer Onan'la direniyorduk.

Porto Riko alan savunmamıza karşı bol bol üçlük bulunca adam adama savunmayı denerken, Hidayet toparlanıp oyuna ısınmaya başladı. Ne var ki adam savunması da işe yaramadı. Ne yapsak olmadı. Geriye hızlı dönemedik, dış şutlara direnemedik, potaya isabetli atışlar gönderemedik ve en mühimi agresif ve istekli Türkiye gitmiş; bitkin ve herkesin birbirini seyrettiği bir takım kalmıştı sahada..

Temel sorun oyun içi istikrarını bir türlü kuramamak, üst üste birkaç dakika konsantre olamamaktı.

Yunanistan maçının altın çocuğu Ersan ilk lğ  çeyrek biterken atabildi. Skor 53-50 oldu. Bu artık takımın geri dönmesi için bir işaretti. eyreği tek sayı geride kapatıp, dördüncü çeyrekte 10-0'lık seri yakaladığımız agresif oyuna dönünceye kadar yaşananlar ne kadar kabus ise bu bölüm o denli rüya gibiydi. Semih, Kerem Gönlüm ve Ender'in taze kuvvet olarak katılımıyla 12 Dev Adam son çeyrekte bu şampiyonanın en iyi takımı olduğunu hatırladı ve biz de rahatladık. Yalnız 9 sayı farkla ne geçip son dakikada anlamsız bir hatalar zinciri bağlamayı kimse anlamadı vesselam... Yine de rahat olun bu takımda şampiyonluk geni var..

Sıradaki gelsin...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kazanmak güzeldir

Okay Karacan 2010.09.04

Teknik direktörün sahaya sürdüğü onbir oyuncu üzerine her türlü eleştiri yapılabilir. En formda oyunculardan kurulu bir seçim midir?

şu anda formda olmasalar bile elemeler boyunca ortalama formu en yüksek karma bu olacak öngörüsünde mi bulunulmuştur? Nasıl olsa Kazaklar rakip olamaz varsayımı ile Belçika'ya karşı önlem mi planlanmıştır? Hepsini açıp tartışabiliriz ama bunun ne yeri ne zamanı.. Hiddink-etin ikilisi Terim'in milli takımını bozmadan başladılar. Yine de ortak akıl, sahada son iki yıldır ülkede futbol düzeninin en oturmuş kadrosu olan Bursasporlu bazı oyuncularını aramadı değil! şampiyona elemelerine rakip kim olursa olsun kazanarak başlamak çok önemliydi ve şık bir başlangıç yaptık.

Ömer Erdoğan geçen yıl sadece savunmadaki görevleri dışında takımının tüm ataklarında ileri çıkıp Türkiye Ligi'nin rakip ceza alanında en çok topla oynayan futbolcusuydu. Ömer ülkenin en çabuk gelişim gösteren futbolcusu ve takımın attığı ilk gol her ne kadar Arda son dokunuşu yapmış olsa da ona yazılmalı. Ancak Servet mer uyumu idealdir demek şimdilik mümkün değil, kaleye gelen 6 topta da tehlike yaşadık. Hamit'in attığı gol milli takımlar tarihimizin enfes gollerinden birisi ve ilk golün hemen ardından geldiği için maçın oyuncu ve tertip üzerinde taktiksel ve teknik eleştirisini yapmak akıllıca durmuyor. Çünkü Kazakistan takımı 2-0'dan sonra tamamen çökünce bizimkiler suni çimde antrenman modunu seçtiler.

Kazakistan topu dolaştırıp oyun kurma yetenekleri kısıtlı bir takım ama duran toplarda bizden kaynaklanan zaafı değerlendirecek pozisyonları her iki devrede de bulmayı başardılar. Aurelio milli takımdaki en istikrarlı ve vazgeçilmez adamlardan birisi şüphesiz, onun oynamadığı maçlarda çektiğimiz sıkıntıları dikkatli her izleyici hatırlayabilir. Kazak maçında her iki devrede orta alandan hızlı gelişme eğiliminde olan ataklara yaptığı ilk müdahaleleri sevinerek izledik. Ligdeki oyun pratiği arttıkça yeri daha da sağlamlaşacak ama Necip ile Nuri'nin o mevkilere monte edilmesi pek mümkün olmayacak ayrı mesele. Nihat'ın milli takım enerjisini yeniden hem de golle açığa çıkarması, Onur'un yıllardır milli kaleyi koruyormuş gibi rahat oynaması, Emre'nin istekli oyunu ve Arda'nın oyun zekasını göstermesi açısından harika bir geceydi. Bu maçtan çıkarılacak ders hala uluslararası seviyede duran top organizasyonlarında tehlike sınırında oynadığımız gerçeği. Dünya kupası elemelerine başladığımız Belçika maçında yediğimiz talihsiz golü hatırlatan hatalar yaptık. Bu grupta esas rakibimiz Almanya ve her iki maçta da onlarca kanat ortası karşılayacağız. O günler gelmeden oynanacak her ma takımın savunma bünyesini kuvvetlendirmek üzerine olmalı.

C'est Un Beau Roman, C'est Une Belle Histoire*

Okay Karacan 2010.09.06

Hikâye ev sahipliği hakkını Fransızların elinden aldığımız mucize oylama ile başladı, ülkede olimpiyat düzenleme hayalini hayatının felsefesi yapan rahmetli Sinan Erdem'in adını taşıyan muhteşem salonda masalsı devam ediyor.

Bu tip başarılar sizi spor ülkesi, olimpiyat şehri yapar. Allah muhafaza şimdi Dünya Basketbol Şampiyonası'nı televizyon başında izliyor olabiliydik. Demek ki bir organizasyona ev sahipliği yapmak sadece tanıtım yapıp, para kazandırmıyor. Dün gece gördük ki, kupalardaki belalı rakibimiz Fransa işe ciddi Fransızcı kalmış ya da biz onları Fransızlaştırdık. Fransızların elinden aldığımız ev sahipliği hakkı bugünkü mutluluğun ilk adımıydı. Herkes işe dört elle ve hevesle asılınca hak ettiğimiz yere geldik. 2010 sonbaharında şampiyonluk adayı Türkiye ise, bunun açıklaması harika bir basketbol ülkesi olmamız değil, müthiş bir basketbol ülkesi olma potansiyelimizdir. Sponsor desteğiyle büyüyen basketbol sevgisini, sponsor biletlerinin sahibi izleyici ile frenlesek de harika işler oluyor. Nefis bir motivasyon harika bir savunma ile 5-0'lık seriyi yakalayınca tamam dedik yürüyoruz. Ancak birdenbire tedirgin bir hava oluştu. Serbest atış yüzdemiz yine kötüydü. Fransa iyi organize olamıyordu ve seyirci gerçekten tiyatro çıkışı uğramış gibiydi. İşte ilk çeyreğin satırbaşları..

Oyun ikinci çeyrekte başladı. Bu şampiyonada kenardan gelen adamların katkısını görmediğimiz bir maç var mı? Tüm galibiyetlerin hikâyesini kadroyu oluşturan isimlerin birbirinden yetenekli ve istekli oyunu yazıyor. İkinci çeyreğin başlamasıyla birlikte Semih, Ender ve Kerem'in kenardan gelip sazi ellerine almasıyla çıkış başladı. Ender'in basketleri, sonra oyuna giren Oğuz'un hatasız oyunu ile iki takımın kalite farkı ortaya çıktı. Milli Takım oyuncularını öylesine konsantre ve verimli oynuyorlar ki, usta futbol spikeri Öztürk Pekin'in Trabzonspor'un bir Avrupa kupası maçında "kim vurursa gol olur" anlatımından hareketle söylüyorum, Milli Takım'da kim girerse işi bitiriyor. Mesela Sinan..

Üçüncü çeyrek oyuncu değişikliklerindeki ahenk ve Hidayet'in kendini gösterdiği isabetli basketlerle maçın en önemli periyodu oldu. Fransa takımı özellikle dış şut isabeti kaydedemediği için karşılık vermekte güçlük çekti.

Şüphesiz Tony Parker patentli bir takımın, onun yokluğunda böyle istekli bir Türk takımı karşısında şans yoktu ama sanıyorum bizimkiler hiç kimsenin beklemediği bir enerjiyle yok ettiler Fransız takımını..

Bu Fransız takımının sadece adı vardı sahada, son çeyrekte bizimkiler savunma uzmanlıklarını hücum kalitelerine ekleyip çeyrek final idmanı yaptılar..

Ne hikâye ama..

Bir masal gibi geldik bugünlere..

Müthiş seyircisiyle şampiyonayı renklendiren Slovenya karşısında takıma sonsuz güveniyoruz ama bu işin gerçekten masalsı olması için seyircinin ateşine ihtiyaç var...

*** Bu güzel bir masal, güzel bir hikâye.**

Kazanan haklıdır

Okay Karacan 2010.09.08

Türk milli takımının duran toplar, ceza sahasında rakibe hava topu bırakmak ve kalecilerinin macerasesever karakterlerini bir kenara bırakırsak ileri hızlı oynamayı fena halde seven bir futbol ekibi olduğunu biz de, Hiddink de, Leekens de, Van Buyten de biliyor.

Türkiye'nin grupta çok rahat ikinci olacak bir takım olduğu da su götürmez bir gerçek ve dün gece bildiklerimizin ne kadar doğru, kaygılarımızın ne denli yerinde olduğunu ve aslında her zorluğun üstesinden gelecek kapasiteye sahip olduğumuzu bir kez daha gördük. İki maçta iki galibiyet harika oldu.

Sadece Guus Hiddink değil, yeryüzünde üst düzey futbol takımı çalıştıran tüm teknik adamların fantezi yapma hakları vardır. Seyirci için, gazeteci ve yorumcu için fantezi yapmak, risk almaya eş değerdir ve dün akşam ilk yarıyı böyle değerlendirdik. Oturmuş bir kadroyla en iyi bildiği 4-3-3'ü bırakıp yarım devre 4-4-2 oynatıp rakibin direncini kıramayınca fabrika ayarlarına dönüp iş bitiren Jose Mourinho bir fantezi adamıdır mesela.. Ama onun bu arayışı gün gelmiş çalıştırdığı bir başka takıma catenaccio oynatarak sonuca gidebilme başarısı getirmiştir. Meraklısı Portekizlinin Chelsea ve İnter kariyerlerinden örnekleri rahatça çıkarabilir.

4-6-0 ya da 4-3-3 milli takımın sahaya çıktığı düzen.. Eldeki 18'in kompozisyonu el verse de, dünya futbol trendi o tarafa doğru fena halde yol alıyor olsa da belli ki rakip kale çizgisine yakın hedef santrforsuz yürüyemezsiniz. Hiddink orta sahada pas trafiği yüksek bir milli takım hayal ediyor. İleri oynama isteği yüksek oyuncuların kurulu kadronun iştahını kapatmamak adına ilham verici, sistemi başarıyla uygulayan bir kulüp takımı üzerine kurulmaması nedeniyle kaygı verici ilk yarıydı. Kazakistan maçında rakibe en az 5 duran top pozisyonunda ceza sahasında çaresiz kalmamış mıydık? Van Buyten dün ağlarımıza ilk golü bırakırken Kazak deplasmanındaki dersin notlarını gözden geçirmemiş olduğumuzu gördük. Üstelik daha 1 eleme öncesinde bu takımdan ceza sahası ön çizgisinden kafa golü yemiş ve Dünya Kupası'na belki de sadece o gol nedeniyle gidememişken..

Bu sahada doğru olanın ön taraftaki forveti besleyecek bir düzenle oynamak olduğu gerçeğini Hiddink bilmiyor olamazdı ve ilk yarıyı hafızasına ileride kullanılacak bir model olarak hapsederek ikinci yarıya Semih ile başladı.

Semihli milli takımda orta saha daha işlevsel bekler daha hareketli; üretken oldular. Hamit Altıntop, Arda ve Emre istekli ve akıllı, Aurelio, Tuncay ve diğerleri verimliydi.

Öne doğru arayarak, bol pozisyon yaratıp, takım oyununu elden bırakmadan yılmadan ilerleyen milli takımın istim üzerinde olmadığını söyleyemeyiz. Yeter ki, bildiğimiz eksiklerin zaman gelip, başımızı ağrıtabilecek sorunlar yaratabileceğinin farkında olalım. Yoksa Van Buyten gelmiş iki kafa golü atmış, iş mi yani! .

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Çok oluyoruz ama...

Okay Karacan 2010.09.09

Bir zamanlar esas adamlarıyla şampiyonalara katılan ABD'nin "diğer Dünya!" takımlarıyla alay edercesine oynadığı maçları hatırlatan performanslarının etkisindeyiz hâlâ..

Maç bizim mesajlı ikinci çeyrekteki fırtına ve görsel şovu videolarınıza (kaldı mı?) kaydetmiş olmalıydınız.. Betamax'a kayıtlı eski birkaç maçım var ya oradan kalmış aklımda.. Slovenya maçı Digiplus'ta "asla silinmeyecekler" listesinde şimdi..

Bu takımın maçları, pardon ekip olma yetenekleri, yardımlaşma, oyun okuma ve kurma kabiliyetleri artı yürekleri bırakın kayıtlardan dönüp dönüp izlensin; ders olacak nitelikte vesselam..

Bir gece önce şehrin öte tarafında savunamayanlara..

2010 Dünya Basketbol Şampiyonası'nın Türkiye için anahtar cümlesi "savunmamız harika" ya da "savunmamız en büyük silahımız" oldu.

Nachbar öyle bir başladı ki, eyvah dedik. Günün adamı olmak için hem formda hem kararlı. Bizim dillere pelesenk olan savunma dengeli karakteriyle bilinen Slovenya karşısında bocalayınca ne oluyoruz demeden potamızda 10 sayı birden görüverdik.

Sonrası malum "Türkler uçuyor" dışarıdan herkes isabetli atıyor, içeri katedip potaya çakıyoruz, hızlı hücumlarla Slovenya'nın dengesini alıyoruz aklından. Neden? Çünkü, 3 dakika ayar arayan savunmamız öyle bir rayına oturmuş ki, hücum güvenimiz zirveye çıkıyor.

Çeyrekte 27-14'le gerçekten uçuşa geçmiştiz..

İkinci çeyrek turnuvada şimdiye kadar oynadığımız maçların hepsinden bir parça başarı hikâyesiyle bezeli.. Kenardan gelen Ender, Sinan üçlükleri sıralıyor. Semih müthiş savunuyor, Kerem potalı deniyor; içeri sokmuyor, seri yakalamalarına izin vermiyor ve farkı 20 sayıya kadar yükseltiyoruz. Şampiyona hafızası bu kadar sağlam bir milli takım olduğumuza göre önümüzde durabilecek bir takım gerçekten yok.

Ne Sırbistan ne Amerika..

Slovenya'nın sıkı başladığı ilk dakikada bir ara Tanjeviç görüntüye geldi. Rahat ve korkusuz bakıyordu sahaya; yıllardır eleştirilerden aslan payını alan teknik adam kariyerinin en rahat maçını mı yönetiyordu? Yoksa oyuncuların her biri Koç gibi düşünüp, toplam oyun zekasını toplam takım olma ruhunu mu icat etmişler, Koç kavramını Basketbol literatüründen çıkarmaya teşebbüs halinde miydiler anlamadık.

Üç ve dördüncü çeyrekte ben yazıyı çoktan göndermiştim..

Bir parça reklamların etkisi olsa gerek; Türkler uçuyor, verin formları beyler biz oynayacağız, çok oluyoruz amaaa..

Galiba bu takım bu şampiyonaya bir boy büyük..

Ne dersiniz?..

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yugoslav okulunun kapanışı

Okay Karacan 2010.09.12

Slovenya maçının bitiminden itibaren oluşan zafer havasından ve açıkçası o günden maç saatine kadar adı dillerden düşmeyen Teodosic isminden fena halde gerilmişti satırların yazarı..

Belli ki takım da gergindi ya da bizi son saniyeye kadar diken üstünde tutup şaka yaptılar. Kötü şaka ama kabul ediyoruz..

Yugoslav ekolünden gelen en güçlü takımı da yıktık mı? Evet yıktık.

Sert ve dirençli savunmayla başlayıp, hücum ribaundlarını toplayan Sırbistan bizim çocukların hücumda aceleci davranmaları sayesinde maçı önde götürüp psikolojik bir üstünlük kurmaya çalıştı.

Sert oyun ve Teodosic'in, seyircisini katkıya davet ettiği vücut dili Sırların savaşıma niyetinin açık bir beyanıydı ve iş kolay olmayacaktı. Yedi sayı geriye düşüp turnuvada aldığımız en erken molanın ardından önce Hidayet savunul! dedi, sonra sahadakiler birbirlerine savunun! komutu verip inisiyatifi vermedi Sırlara. Hücum ve savunma ribaundlarında ibre onlara kaysa da çeyrek 20-17 ve başa baş geçmesi beklenen bir maç için kabul edilebilirdi. İlk çeyrek sonunda Hidayet ile Ersan'ın ikişer faule ulaşmaları pek iç açıcı sayılmazdı tabii ki.. Böyle bir takıma karşı bir periyot kötü oynama hakkınız vardır. Milli Takım için 'ikinci periyodu kötü oynadı' değil de, 'eline geçen fırsatları gereksiz yere heba etti' tanımlaması yapmak daha doğru olurdu. İlk çeyreğe oranla skor dengesi-oyun dengesi eşitliğinde aynı kalsa da bu kez Ersan ile Sinan 3'er faul haklarına dayanmışlardı bu çeyreğin sonunda..

Üçüncü çeyrekte eşitliği yakalar yakalamaz skoru lehimize çevirebilseydik harika olacaktı. Sırlar bizi sıkı izlemiş, ezberlemiş ve en iyi oyunlarını sahaya yansıtmışlardı ve öne geçmemize izin çıkmadı. Evet satırların yazarını germekte haklıymış her fırsatta 'Teodosic'e dikkat' cümlesini kuranlar.. Her kritik anda bir içeride bir dışarıda ve varlığını sahaya koyduğu her saniyede aleyhimize bir canavar gibi çalıştı. Dördüncü çeyreğe, üçüncü çeyrekte başa başı yakalamış, Yugoslav ekolünün en güçlü temsilcisini de yenmek için gerekli inancı hâlâ elinde tutmuş olarak başladık.

Formül basitti: Şimdiye kadar doğru yaptıklarımızı tekrar edip, ilk üç çeyrekteki telaşe müdürü ruh halinden çıkmak yeterliydi. Sırp koçu İlkoviç takımını fizik kalitesi yüksek takımımız karşısında sahada dinç ve zinde tutacak değişikliklerle hep taze ve atak tutmaya çalıştı.

Bu turnuvada her maçta bir periyotta bambaşkıydık ve o dün 4'üncü çeyrekte kendini gösterdi. Teodosiç'in forma numarası 4 değil miydi? Dördün tılsımı mı? Hayır!.

Kerem Tunçeri'nin basketi, ya da Semih'in bloku harika olabilir ama..

Dün gece bireyler değil bu kez takımdı zaferin mimarı..

Takım oyunu, takım ruhu ve tabii ki çalışmanın karşılığıdır bu final..

Galiba aslında finale İtalya'daki kampta kalmışız..

Helal olsun..

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şampiyon sayılırsınız

Okay Karacan 2010.09.13

İçinizden, gördüklerinizden tespit çıkarıp yazmak gelmiyor. Dönemsel bir sorunun takımın maç performansının sadece bir parçası olduğuna inanmak istiyorsunuz haliyle..

Oyuna bir ortak olalım, başlarız yazmaya..

Hadi diyorsunuz dışarıdan üçlük isabetleri bulmaya başlayalım, sonra boyalı alana girip turnike yapalım, hücum ribaundlarında hareketlenip başa başı yakalayalım da klavye motivasyonumuz geri gelsin. Kevin Durant'ı bir kessinler hele arkası gelecektir, savunmadan başlayan bir hızlı hücumla bulalım sayıyı, olacak olacak..

Hücum alanında 24 saniye dolmadan potaya top atabilelim bakın nasıl olacak.

Serbest atışlarla başlıyoruz hadi..

Üzgünüm olmuyor, ne onlar yazabiliyor; ne siz yazabiliyorsunuz..

Yalnız tarih Türkiye'nin dünya ikinciliğini, felsefe devrimini, sportif anlamda tüm branşlara verdiği ilhamı üşenmeden kaydediyor.

Yetmez mi? Yeter kanımızca.. Olmadı.

Takımınız daha ilk maçta eski Türkiye olmadığını göstermiş; sadece 6 oyuncuyla değil 12 oyuncuyla oynayan bir takıma dönüşmüş, ihtiyaç duyulduğunda kenardan gelenler rakibi yıkmış; her türlü oyunu lehine çevirip, bir gün önce deli bir maç kazanmış. Bekliyorsunuz olmuyor. Rakip olağanüstü iyi miydi? İyiydi ama olağan dışı değil!

Kendi en iyi oyunumuzun yarısını ancak bulabildik. Yani bu iyi oynamadık, kötüydük anlamına geliyor. Kazanırken alkışladıysak, kaybettiklerinde de bağrımıza basmalıyız.

Bağrımıza basıp teşekkür ediyoruz.

Dünya standartlarının üzerinde bir basketbol ülkesine, kolejinden profesyonel takımına her kademesinde organizasyon harikası bir üretim çiftliğine karşı bizim 12 çocuk ne yapsın.. Yani düşünün oradaki alt sınıf Amerikalı bizim lige gelirken, bizim en iyi oyuncularımız onların ligine gidebiliyor..

Basketbolda iki dünya vardır.

Amerika ve diğerlerinin dünyası. İşte dün gece biz diğer dünyanın şampiyonu olduk.

Çocuklar biraz daha asılabilse, bir parça geçen maçlardan ilham taşısalardı ve en azından bu kadar farklı yenilmeselerdi. Bu turnuvaya yakışan bir heyecanlı finalle veda etseydik fena olmazdı.

Bu harika salonun gelecekteki lig maçlarında da dolmasını sağlayacaksa, ünlü isimleri koşa koşa her maça getirebilecek, sporu ülkenin sevdiği, peşinden koştuğu ve hep zirvede tutmaya çalıştığı bir şaheser olarak koruyabileceksek mesele yok.

Harika 2 hafta için teşekkürler çocuklar.

Siz görevinizi yaptınız. O reklam filmindeki çocuklara geldi sıra şimdi.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Beşiktaş'ın ihtiyacı yerli akıl

Okay Karacan 2010.09.20

Soralım, Quaresma'yı etkisiz hale Fenerbahçe mi, Schuster mi getirdi.

Fenerbahçe'nin kale sahanızda ağlara gönderemediği topolar rakip oyuncuların beceriksizliği mi, yoksa sizin şansınız mı?

Her iki durumda da ikisi denk geldi. Fenerbahçe Quaresma'yı dar alana sıkıştırmayı planlamıştı ve arkasında Beşiktaş'ın en önemli derbi adamlarından İbrahim olmayınca işleri daha bir kolaylaştı. Volkan ilk 25 dakikadaki Beşiktaş baskısına nasıl profesyonelce hız kestirdiyse, Hakan Arıkan yediği komik golle bir o kadar yardımcı oldu Fenerbahçe'ye. Emre gerginliği yönetmeyi nasıl başardıysa, Beşiktaş buna cevap vermekte bir o kadar zayıf kaldı.

Maçın ilk yarısını Fenerbahçe 4 farklı önde bitirebilirdi. Alex, Dia ve Niang altı pastan gol yapamadılar. Savunmalar seyrederken şans Beşiktaş'ın yanındaydı.

Türkiye'de derbileri kazanma maharetini hoca kadar saha içindeki yerli zeka gösterir. Dün gece Beşiktaş kazanabilecek potansiyele sahip ama doğru kompozisyonu yapmaktan uzaktı.

Türkiye liginin şartları ile Avrupa liglerinin futbol şartları birbirinden tamamen farklıdır. İşte o yüzden ülkeye gelen teknik adamların isimleri ne olursa olsun tartışmaya konu olur ve olmaya devam edecektir. Bu yüzden Schuster'i eleştirmeye yedek kulübesiyle başlamakta fayda var.

Bayım acilen elinizdeki havalı kadronun ülkede başarıya ulaşmasını temin için bir yerli aklın tavsiye ve danışmanlığına ihtiyacınız var. Sezon başından beri ne zaman hata yapsanız bunun sebebi oyuncularınızın kalitesi değil kompozisyonu ile ilgili...

Bu yüzden işinizi kolaylaştırıp bu şahane kadroyu zafere taşımak için Tayfur Havutçu'yu mutlaka yanınızda bulundurun. CSKA maçının yıldızı, derbi fantezilerinin ne denli büyük bir faturaya mal olabileceğini bilen İbrahim Üzülmüş'i neden kenarda başlattınız. Oysa Quaresma'nın arkasında oynadığı her maçta o kanadın ve Portekizli'nin performansını taşıyan adam İbrahim'in ta kendisi değil miydi?

Bir türlü futbola geri dönemeyen Nihat ısrarınız niye? Bobo gibi bir derbi uzmanı golcünüz varken neden 75 dakika bekliyorsunuz. Cenk şahane bir başlangıç yapmışken neden rotasyon planınıza onu da sokuyorsunuz?

İkinci yarıda Fenerbahçe'yi sahasına hapsetmeyi başaran Beşiktaş'ın farkı son 30 dakikada fiziksel olarak ayakta kalmasıydı. Aykut Hoca'nın Stoch'u kenarda oturtması bir başka piyangoydu. İlginç bir akşamdı. Beşiktaş rahat kazanabileceği bir maç 5 farklı kaybedebilirdi. Her zaman Guti akıllı, Ernst enerjisi yanınızda olmayabilir.

Beşiktaş'ın her şeyi tamam yerli akıl eksik... o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Çimlere basmak yasaktır!

Okay Karacan 2010.09.23

Guti'ye CSKA maçından sonra zeminin durumu soruldu. Dertliydi İspanyol, sonra Santiago Bernabeu'nun zemin sorunları hatırlatıldı. Şaşırdı.

Birkaç gün sonra Kadıköy'de sahaya çıkar çıkmaz zemini görünce mutlu olmuştu. Öyle ara pasları yuvarladı ki, birinde penaltı kazandı takımı..

Salı akşamı Real Madrid'in Espanyol maçını izleyenler zeminin bir bölümündeki sararmayı hayretle izlediler. Üç beş ay önce Şampiyonlar Ligi'ne ev sahipliği yapan efsane stadın zemini bir garip olmuştu.

Şimdilerde Jose Mourinho takımı yeniden Şampiyonlar Ligi zaferlerine taşımak, Real Madrid Kulübü zemini tedavi etmek, başta Mesut olmak üzere yeni transferleri için daha pürüzsüz bir zemin hazırlamak için yoğun çaba sarf ediyor.

Neyse ki şansları var. Çünkü bu iş için geçen sene transfer ettikleri bir adam harıl harıl çalışıyor.

DERWALL VE GALATASARAY

Derwall'in Türk futbol tarihindeki rolünü anlatan hikayelerin içinde takımın başına geldiği ilk günden itibaren Florya'daki zemin sorununu birinci öncelik olarak ele alması ve kulübe acil olarak bir çim antrenman sahası kazandırılması için gösterdiği çaba anlatılır.

Derwall öncesi dönemde 'sıkıcı' futbol oynayan Birch'ten sonra saha içinde atılım yapamayan Galatasaray efsane Alman teknik adamın göreve gelmesiyle yan pas yerine, sahayı diklemesine kullanan; bireysel çalım atıp ileri kat etmek yerine, paslaşıp ilerleyen bir takıma dönüşmüştü. Taç atma teknikleri, vücut çalımını idmanları Derwall öğretisinin sadece bir iki dersidir. Avrupa'da yetişen, temel futbol bilgisi sağlam Türk kökenli isimlerin katılımıyla Galatasaray eski günlerine dönmek üzere başkalaşım ülke futbolunda lokomotif pozisyon almıştı.

Derwall'in çimlere basmanın yasak olduğu ülkeye yaptığı katkının en önemlisi 'çim saha devrimiydi' hiç şüphesiz..

KAVRULAN ZEMİNLER

2010 yılına geldiğimizde ise, ülke futbolunda futbol tekniği son derece yüksek, taç atmayı, vücut çalımını yapmayı bilen; futbolun temel eğitimini doğru almış yerli ve olağanüstü yetenekli şöhretli yabancı futbolcular boy gösteriyor. Teknik adamların ajandasında artık oyuncuların taktik zekalarını geliştirip, onları bir sistem içinde takım haline dönüştürmekten başka bir konu yok.

Gelgelelim durum böyleyken 321 milyon dolar değere ulaşan futbolun esas oyun arenası, taktik ve teknik düzleminde engebeler, tümsekler yer yer kıraçlaşmalar boy gösteriyor. Çimlerin bu kadar konuşulup futbol yorum programlarına malzeme olduğu bir ikinci sezon daha yoktur herhalde...

Yüksek nemin kavurduğu yaz aylarının çimlere verdiği zarar öngörülüp çareler üretilebilir miydi? Bunu ülkedeki futbol takımlarının yönetsel organizasyonlarını bir şema üzerinde inceleyerek tespit edebilir miyiz? Bir şey söylemek zor, çünkü zemin bakımının uluslararası standartlara ne kadar yakın olduğu konusunda bir veriye rastlamak mümkün değil..

Futbol günümüzde sadece teknik adam ve futbolculardan oluşmuyor. Endüstriyel idarenin anahtarı CEO'lar büyük önem taşıyor mesela... Hatırlayın Abramovich, Chelsea'yi aldığımda milyonlarca dolarlık futbolcu transferi dışında Manchester United CEO'su Peter Kenyon'ı da transfer etmişti.

WENGER, ARSENAL VE ÇİM ADAMI

Bu, konumuz ile ilgili olmamakla birlikte ona ışık tutacak bir örnek sadece... Bizi ilgilendirecek hikâye ise, Kuzey Londra kaynaklı. Arsene Wenger 1996'da Japonya'nın Nagoya takımından Arsenal'e transfer edildiğinde İngiliz basını alaycı bir dille Arsene Who? başlığı atarak takımın başına ülke dışından gelen ilk yabancıyı alaya almışlardı. Oysa bilmiyorlardı ki, yıllarca "Boring Boring Arsenal" diye rakiplerince ve hatta kendi taraftarlarınca alaya alınan takım ülkenin en pozitif futbol oynayan takımlarından birine dönüşüp kupa zaferleri elde edecekti.

İşte o günlerde kulüpte Paul Burgess adında 18 yaşlarında bir genç işe alındı. Paul, Highbury zemininden sorumlu ekibin yanında asistan olarak başlayacaktı.

Henry, Viera, Bergkamp, Pires döneminin yerden ayağa hızlı ve isabetli paslarla oynayıp, bitirici gollere imza atan takımının başarısında pay sahibi zeminden sorumlu ekibin içinde Burgess yıllarını geçirdi. 2000 yılında, hem stadın hem antrenman sahalarının zemin bakımından sorumlu birinci adam oldu. Arka arkaya üç kez İngiltere'de en başarılı zemin sorumlusu ödülü aldı. Uygulamaları her geçen yıl daha futbol oynanabilir bir zemin yaratıyordu. Çalışmaları tüm Premier Lig kulüpleri tarafından izlenip taklit edildi. Artık Fabregas'ın oynadığı zemin Henry'nin top koşturduğu zeminden daha iyiydi. Burgess UEFA danışmanlığına kadar yükselip geçtiğimiz yılın ilk aylarında futbol tarihinde bir ilke imza atarak Real Madrid'e transfer oldu. Burgess'i Real Madrid'e tavsiye eden adam bir dönem Madrid'i çalıştıran Juande Ramos olmuştu. Tottenham'ın başındayken tanıştığı bu adamdan etkilenmiş ve eski kulübüne önermişti Burgess'i..

Resmi olarak bir yerlerde yazılıp çizilmese de Real Madrid'in Arsenal'de Highbury ve yeni taşınılan Emirates stadındaki inanılmaz çalışmaları nedeniyle transfer ettiği Burgess'e 3 milyon Euro ödediği iddia edildi.

Burgess görev yaptığı dönem içinde sadece klasik zemin koruma çalışmaları dışında uluslararası teknolojik yenilikleri kulüp adına takip etti.

Emirates stadının zemini için kurulan fotosentez lamba sistemini 2 milyon Euro gibi bir maliyetle satın alıp, zeminin yeşil ve her mevsim şartında standart bir yapıda kalması için yürüttüğü faaliyetlerle mesleğinin zirvesine çıktı.

Çevreci kuruluşların bu iş için harcanan paraya karşı tepki gösterdiği sistem, doğal çimin sağlıklı ışık almasını, nemlenme nedeniyle oluşacak bozulma ve renk değişimini engelleyerek zeminin hep aynı kalitede kalmasını sağlıyor.

Teknik detayları internet ortamında fazlasıyla yer bulan onlarca çim zemin koruma metodu var. Liverpool'un 90'ların sonunda yaşadığı problemi doğal çime suni tohum takviyesi ile çözmeyi başarması, Hollanda ve Almanya'daki profesyonel kuruluşların suni güneş ışığı ile canlı tutma sistemine ek zemini rutubetten arındırma, soğuğa karşı koruma teknolojileri geliştirerek uygulamalar yaptığını uzun uzun yazabiliriz.

Aslında iş bu teknolojileri transfer etmek yerine, uygulayıcı bulmak onları oyunun önemli bir parçası olarak tanımlamak olmalı.

ÇAĞDAŞ BAHÇIVANLIK BİRİMİ

Dünya'nın birçok ülkesinde bu işi yapan kuruluşların 2009 yılında Antalya'da düzenlenen dünya tohumculuk kongresine büyük ilgi gösterdiklerini, çölleşen dünyada çözümleme teknikleri üzerine alınan kararları spor

kulüpleriyle de paylaştıklarını biliyor muyuz?

Burnumuzun dibindeki Antalya'nın futbol turizmi ile adını duyurmaya çalışırken oradaki dev bir kongreye kendi payımıza bir şeyler çıkar diye kulak verdik mi acaba?

Sadece üniversite görevlileri mi izledi? Onlar izlediyse birileri açıp bizi ilgilendirecek bir gelişme var diye sordu mu?

Bilemeyiz. Ama şu çıkarımı yapabiliyoruz. Birch'ten Derwall'e kadar olan dönemin sıkıcı Galatasaray'ına çağ atlatan zemin devrimi, 1996'da Wenger gelene kadar yine sıkıcı olarak adlandırılan Arsenal'i Wenger'den sonra izlenesi büyük Arsenal yapan zemin-zihin devrimi ile benzerlik gösteriyor.

Kabul etmeseniz bile, ipucunu takip etmeniz yeterli..

Quaresma, Alex, Guti, Colman, Misimović'e yatırılan paraların geri dönüşünü iyi futbol olarak almak için onlara daha iyi zeminler vermek adına kulüplerin bünyelerinde yeni bir yapılanmaya ihtiyacı var.

Kulüplere bildiğiniz "çağdaş bahçıvanlık" birimleri lazım..

Televizyondan gelen paranın tamamıyla oyuncu olarak bitmiyor iş..

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Üç İbrahim...

Okay Karacan 2010.09.24

İBRAHİM ÜZÜLMEZÜlkede genç futbolcu adaylarına örnek gösterebileceğimiz sporcularımız mevcut. Herkes kendi bakış açısına göre birilerini öne çıkabilir.

Oynadığı mevkinin en iyisi olması, bir kulüpte istikrarlı devamlılığı, karakteri, milli takıma katkısı, medya ve taraftar ilişkilerindeki centilmenliği, sempatikliği, halk adamlığı gibi birçok başlık üzerinden gidebilirsiniz.

Günümüzde futbolcular neredeyse 30'lu yaşların sonuna kadar aktif futbol yaşamında kalabiliyorlar ve önemli başarılar elde edebiliyorlar. Kimileri bir takımın parçası olarak kariyer zirvesi yapıyor, kimileri bireysel çıkışlarıyla.. Türkiye'de ne yazık ki, popüler hastalıklı görüş oyunculara 20'li yaşların sonuna kadar, bilemediniz 30'ların ilk çeyreğine dek ömür biçiyor. Bu zihniyete karşı yaşlıları TV yorumculuğu, gazete yazarlığı, teknik adamlık ya da futbol dışı özel işleriyle uğraşırken, bir genç oyuncu gibi sahada mücadele veren, takımının en kritik dönemlerinde çıkıp harikalar yaratan 36 yaşındaki İbrahim Üzülmaz'e gereken değeri verebiliyor muyuz?

Kanımca veremiyoruz. Ruh ve beden sağlığını profesyonel yaşamıyla diri tutan, motivasyonunu hiçbir şekilde kaybetmeyen, yaşına başına, aldığı ücrete takılmadan koşan kovalayan, kazanma isteğini asla ötelemeyen Üzülmaz, bir pop ikonu, imaj insanı ya da reklam yıldızı olmayabilir. Yaş çitasını çıkardığı nokta ve yerindeki devamlılığı bağlamında yükseklerdedir. Örnek sporcu olarak gösterilmeyi fazlasıyla hak etmektedir. Bu mesleğe giren her gence doğru yoldan ilerlemek kaydıyla çalışma süresinin en az 20 yıl olduğunu kanıtlıyor İbrahim..

Beşiktaş camiasının onu farklı bir yere koymaya hazırlandığına inanmak istiyor insan..

İBRAHİM KAŞ

Schuster'in eski takımı Getafe'de takıma girmeye çalışıyor. Geçen sene kiralık olarak oynadığı Beşiktaş'ın ona ne kadar ihtiyaç duyduğu geçen hafta sonu bir kez daha ortaya çıktı. Hem stoper, hem sağbek oynar. Gelişmeye açık, bir atlet kadar hızlı ve Schuster'in oyun mantalitesine tam isabet bir oyuncu İbrahim Kaş.. Devre arasında yeniden kiralanması gündeme gelirse, hem Beşiktaş hem savunmacı oyuncu sorunu çeken milli takım için ciddi bir adım atılmış olur. Schuster'in elinde ileri doğru büyük adım atabileceğini düşünüyorum.

Bu arada sezon başında Schuster istemeyip gönderdiyse onu bilemem..

İBRAHİM TORAMAN

Almanya maçları, milli takımın Avrupa Futbol Şampiyonası yolculuğunda anahtar değere sahip karşılaşmalar. Ekim ayının başında Berlin'de kritik bir maça çıkacağız. Milli takımın genel durumu Belçika maçı itibarıyla kötü değil ama muazzam hiç değil. Hava toplarını karşılamayı neredeyse unuttuk. Duran topları kâbus hale getiren pozisyonlar veriyor, pozisyon verdikçe kendimize olan güveni yitiriyoruz. Saha içinde oyuncular arasında akıldan hiç çıkmayan bir sorun olarak iç kemirdiği kesin.. Ülkede stoper mevkii alternatif üretemezken, rakibimiz Almanya duran toplar, hava hakimiyeti korkunç oyuncularla bir tehdit oluşturacakken açıklanacak yeni kadroya İbrahim Toraman'ı çağırarak akıllıca olmaz mı ?

Kariyerinin başında forvet mevkiinde oynayan, sık sık ileri çıkıp kafa golleri bulabilen, karşısında oynadığı forveti tehlike konisinin dışına taşıyabilen potansiyeli ile Toraman yeni kadroda yer almayı hak etmiyor mu?

Ömer Erdoğan İbrahim Toraman ikilisi nasıl olur?

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Guti yoksa Ernst var!

Okay Karacan 2010.09.26

Özdilek, Çalimbay, Sağlam ya da Doğan, Süper Lig'de takım çalıştıran herhangi bir teknik adamın Beşiktaş'ı anlayıp çözme, takımını Beşiktaş'a karşı motive etme konusundaki yetilerinden daha fazlasına sahipler.

Bunu salt "teknik adam teknik adamdır" cümlesiyle anlatmak bir parça kolaycılık olur.

Beşiktaş bünyesini bilen bir hoca'nın takımıyla oynuyorsanız normal mesainizin içine özel bir madde koyup "ek" çalışma yapmalısınız ve geçen hafta bu sütunda savunduğumuz "Beşiktaş'a yerli akıl lazım" konusuna geri dönelim. Schuster iyi bir hocadır ama Beşiktaş'ın daha iyi olması için yerli bir aklın kulağına fısıldayacağı şeylere ihtiyacı vardır. Dün akşam yine benzer bir durum vardı.

Özdilek ilk yarıda Beşiktaş'ı kendi alanında kabul ederken, bu sezon her teknik adamın yapacağı gibi Quaresma'yı yakın koruma çemberine almıştı. Guti olmadığı zaman Quaresma'nın oyun içi hareketliliğine katkı sağlayacak alternatif hamleden yoksun kaldı Beşiktaş.. Ernst geldiği günden bu yana sistemlerden, prensip ve oyun gidişatından bağımsız olarak standart (aşağı gitmeden kalitesini koruyan) bir oyunculuk örneği sergiliyor ve Antalya maçında da Guti'nin alıştırdığı pasları atma çabasında, oturtulmaya çalışılan sistem konusunda emirlere sadık kalmaya çalışan adam olma disiplininin ayrılmadı.

Antalyaspor galibiyetinin anahtarı da Ernst'in bireysel çabasıydı.

Maçın 55'inci dakikasında Beşiktaş Ernst merkezli Bobo golüyle öne geçtiğinde fiziksel üstünlükleriyle oyuna ağırlığını koymaya başladığı izlenimine kapılmıştık. Kağıt üzerinde farklı kazanmaya aday takımdı Beşiktaş.. Bitime yarım saat kala rakibin o saate kadar alan bırakmadan topun arkasına geçerek yaptığı savunmayı yıkacaktı. İlk yarıda kalesinde top görmeyen Hakan Arıkan ile haftanın sağbeki Hilbert'in amatör liglerde görmeye alıştığımız hatasını Tita cezalandırdığında bile oyunun üç puan hanesinde Beşiktaş adını görmek mümkün olabilirdi. Schuster'in iki kaleci arasında seçim yaparken hangi kritere yaslandığını kestirmek güç ama sadece kaleci şansı açısından Cenk'i ilk sıraya koyması akla ve kulağa mantıklı geliyor. Hakan'ı geçen haftada başına gelenler yüzünden kazanmak için bir hamle yapılmış olabilir. Ama Ernst, Bobo'ya ikinci golü attırdığında Hakan'ın vücut dili beraberlik halinde korkunç bir depresyona gideceğini anlatıyordu. Kazanmak güç oldu. Neden güç oldu? Çünkü Schuster'in rotasyon sistemi sadece dışarıdan bakan gözleri değil içerideki ayakları da şaşı hale getirebiliyor. Temel anlamda "onun yerine bu oynasa daha iyi olurdu" kıvamında yazıp çizmek saçmalamak olur ama bir tuhaf ters akımın takımı etkilediği gerçeğini değiştiremezsiniz.

Geçen haftaki maç sonrasında bu sütunda yazıldığı gibi her zaman Guti akıllı, Ernst enerjisi yanınızda olmaz. Mesela dün Guti yoktu, Ernst kapattı açığı, yarın Ernst de olmasa ne olacak?

Bobo 2 gol atamayacak.

o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Beşiktaş'ta sistem arızası

Okay Karacan 2010.10.04

Viyana yorgunluğu Beşiktaş'a lig yarışında pahalıya patladı. Schuster döneminde ilk kez rakipten daha az top kullanan, daha az pozisyona giren bir Beşiktaş vardı sahada.

Şenol Güneş'in Yattara ve Teofilo'ya destek Engin ve Burak tercihli ofansif 11'ine karşılık Schuster, Quaresma'nın yokluğunda Bobo'yu kenarda oturtarak rotasyona devam etmişti. İlk 20 dakikalık bölümde Trabzonspor yorgunluğu Ernst özelinde kendini gösteren Beşiktaş karşısında topu daha iyi paylaşan, atak organizasyonlarını başarıyla yapan taraftı. Bu bölümde özellikle Engin Beşiktaş'ın karşılayıcı adamlarına zor anlar yaşattı. Engin'i sert markajla yıldırان Beşiktaş ofsayt tuzakları kurarak Trabzon'un gol girişimlerini etkisiz hale getirmeye çalıştı. İki kez kaçırdılar birinde Teofilo maçın pozisyonunu bulmasına karşın Hakan'ın soğukkanlılığı devreye girdi. Nitekim kaleci Hakan olağanüstü dikkatli ve formda olmasa tabela çok erken değişebilirdi. Beşiktaş'ta Quaresma'nın yokluğu hemen kendini belli etti. Portekizli oyun başlar başlamaz rakip takımın dikkat ve konsantrasyonunu bozabiliyor. Dün Beşiktaş bu yıl beliren ana iskeletin en önemli parçasından yoksundu ve Quaresma olmayınca topun ileriye taşınması ihalesi bir bakıma ortada kaldı. Guti geriye gelmek zorunda kalınca Holosko ile Nobre ileride iş yapamadı. Buna karşın, Şenol Güneş'in geçici görevle sağ bekte oynayan Hilbert üzerinden gol yollarını açmayı planlaması beklenirken, Beşiktaş'ın sağ beki birdenbire takımın tüm etkili ataklarını başlatan adamdı. İlk yarı Tabata'ya bir parantez açılabilir. Biri korner, biri serbest vuruştan olmak üzere iki gol atıp tüm senaryoyu değiştirebilirdi. Birinde Onur muazzam kurtardı, ikincisinde muazzam şanslıydı.

Şenol Güneş Ceyhun'u oyuna alarak hem Trabzonspor'un ikinci yarıdaki fiziksel üstünlüğünü artırdı hem de orta alanda dengeyi lehlerine çevirdi. Böylece öndeki üç adamın boş alanları kullanma mahareti kendini gösterdi. Trabzonspor hareketli pozisyonlarla kaleye arka arkaya etkili gelirken, bir duran topta genç stoper Mustafa'nın kafa golü tek kelimeyle mükemmeldi.

Trabzonspor savunmasına gözdağı verebilecekken, Bobo'nun oyuna alınışı çok geç oldu. Quaresma'sız Viyana'da derin topla etkili olan Schuster, Bobo'yu oyundan aldıktan sonra Guti ile Ernst'i çıkarınca takımın öndeki Holosko, Nobre ve Bobo üçlüsüne top atması da şansa kalmıştı. Beşiktaş kaybetti, Trabzonspor hakkıyla kazandı. Şenol Güneş oyunu doğru değişikliklerle çok iyi yönetirken, Schuster yorgun takımını yorgun gözlerle izledi. İki hafta önce Ernst enerjisi, Guti akıllı olmadan çıkılacak maçlara hazır olunması gerekir demiştik. Quaresma, Guti, Ernst üçü birden olmayınca Beşiktaş sistem arızası verdi.

Fikri takibi sürdürüyoruz. Bernd Schuster'in takımı iki kulvarda da sistem arızası vermeden taşıması için yerli akla ihtiyacı var.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Çocukları mesut edin

Okay Karacan 2010.10.07

"Duygularımı soruyorsunuz dedi genç adam, duygularımı!.. Anlatsam da anlamazsınız, yaşamadan bilemezsiniz."

Avrupa'da yaşayan ve Türkiye'yi tanımayan 350 Türk gencinden Gökhan Çağrı'nın uzatılan mikrofona bozuk Türkçesiyle verdiği cevap buydu. Bu seyahate katılmadan önce sadece memleketi Sivas'ı görmüştü. 'Türkiye'de Zonguldak'ı biliyorum.' diyen Mesut Özil'le aynı yaştaydı. Ülkesinin tarihi ve özellikleriyle ilgili çok bilgisi yoktu, Türkçeyi akıcı konuşamıyordu. Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü tarafından Türkiye'ye ülkesini tanıması için davet edilen genç isimlerden biriydi.

Gördükleri gözyaşlarını yerinden etmiş, yüreğini koparmıştı. İskaladığı ülkesini geç de olsa yakalamıştı.

Gençlik Hizmetleri Dairesi Başkanlığı'nın organizasyonu ile İstanbul'u, Edirne'yi, Çanakkale'yi, Bursa'yı, Bilecik, Afyon ve Ankara'yı; Türk tarihinin eşsiz mekânlarını gezdiler. 12 gün Türkiye'de kaldılar. Geldikleri gün aralarında Fransızca, Almanca, Flemenkçe konuşuyorlardı. Türkçe konuşmaya çekiniyor, kendilerini ifade edememekten korkuyorlardı. Ülkeden ayrılırken Topkapı Sarayı'nı, Çanakkale'nin tarihteki önemini, Selimiye, Ayasofya, Süleymaniye'yi, Kurtuluş Savaşı'nın nasıl kazanıldığını öğrenmiş, Anıtkabir'i gezmiş ve Türkçeyi daha akıcı ve cesaretle konuşmaya başlamışlardı. Anavatanlarıyla ilgili ilk kez bu kadar bilgi sahibi olmanın duygu yüküyle doluydular. Devlet onları önemsemiş, kucak açıp aslında sahibi oldukları, parçası oldukları ülkelerinde misafir etmişti. Kendilerini adam yerine konulmuş hissediyorlardı.

Bursa'da yorucu ve eğitici geçen bir günün ardından otelin lobisinde oturan birkaç delikanlının üzerinde Bursaspor formaları vardı. Yeni almışlar hemen sırtlarına geçirmişlerdi Yeşil Beyazlı formayı.. Birisi Yozgatlı, birisi Sivaslı bir diğeri Niğdeliydi.

Neden Bursaspor forması almışlardı?

Oysa üçü de Galatasaray'ı tutuyordu.

Gözleriyle gördükleri bu tarihî şehrin futbol takımının formasının büyük bir anı olduğunu biliyorlardı. Kavramışlardı çarşı pazar gezerken, ülkede sadece 4 büyük olmadığını belki de...

Çoğu Galatasaraylıydı. Hemen hemen hepsi yurtdışında kendilerini iyi hissettiren zaferler nedeniyle Sarı-Kırmızı renklere gönül vermişlerdi. "One minute!" çıkışına hayrandılar. Türklüklerini hissediyorlar, Türkiye'de yaşamayı istiyorlar, Türkiye'ye hizmet etmek istiyorlar ama bir türlü kendilerine açılan bir pencere göremiyorlardı çevrelerinde.

GSGM'nin organizasyonu temmuz ayında gerçekleşti. 350 Türk genci unutamayacakları bir tecrübeyle ayrıldılar ülkelerinden, dedelerinin göç ettiği kendi memleketleri dışında hiç bilmedikleri yerleri görüp tarihlerini öğrendiler. Yaşadıkları ülkelerde Türkiye ile ilgili anlatacakları görgü ve bilgiye sahiptiler artık.

Bu seyahat hiç bitmesin istediler. Bittiğinde Türkiye'den gözyaşlarıyla ayrıldılar. Şimdi Avrupa'da sosyal ağlar vasıtasıyla birbirleriyle haberleşiyor, Türkiye'ye kendi imkânlarıyla gelip tekrar buluşmayı planlıyorlar. Türkiye onlara sahip çıktığı için onlar da Türklüklerine sahip çıkıyor.

Paris Üniversitesi öğrencisi Fatoş'un gözyaşlarını dökerek 12 günün bitiminde verdiği röportajla bitirelim.

"İstanbul'u ilk kez gördüm, çok duygulandım; Paris'e inat İstanbul'u tanıdım... Çanakkale'yi gördüm, şehitlerimizi ziyaret ettim; Normandiya'ya inat Çanakkale'yi tanıdım. Bursa, Afyon, Bilecik ve Ankara'yı gezdim. Fransa'ya inat Türkiye'mi tanıdım. Sizi seviyorum..."

Mesut, Serdar, Nuri, Hamit, Halil'den sonra gelecek olanları kazanmak için yapılacak iş o kadar kolay ki, iş sadece Erdal Keser'in gidip onları izlemesiyle bitmiyor. TFF GSGM'nin, Gençlik Hizmetleri Dairesi'nin yolundan gidip sık sık Türkiye turları düzenleyebilmeli. Ülkelerini tanıtmalı, dilleriyle barıştırmalı gençlerimizi, onları kazanmak o kadar ucuz ve o kadar kolay ki...

2006 Dünya Kupası'ndan elde edilen kârın tamamını altyapı ve okul futboluna yatıran Alman Futbol Federasyonu'nu Mesut'u bizden çaldığı için suçlamak ve kıskanmak yerine TFF'nin parayı harcarken rasyonel davranmasını beklemek Avrupa'daki Mesut'ların hakkı değil mi?

Mesut'ları tercih yapmaya zorlayıp huzurlarını bozmamak elimizde değil mi?

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Mesut size göz kırptı

Okay Karacan 2010.10.09

Dün gece sahada Türk futbolunun gerçek gücünü göstermeyen, sahte bir Milli Takım vardı. Türk Milli Futbol Takımı değil, "Hiddink'in Türk Milli Takımı" kaybetti.

Müller elini kaldırdı. Lahm dibine girdi topun, Müller'le buluşturdu. Dönen topu Klose içeri yuvarladı. Yine hava savunmamız açık verdi ve yine havadan bir gol yedik. Mesut içeri koşuyordu, Lahm hissetti olacakları, yerden yuvarladı. Mesut attı içeri. Döndü Lahm'a sadece göz kırptı. Keşke sevinseydi daha az incinirdi bu mevzuya takanlar..

İyi oynamaya çalışan Volkan yuvarladı önüne şaşırdı, Klose kaçırmadı, bacak arası yaptı. 80'leri hatırladık. Yeneni her gol eski model değil miydi?

Aslında dün gece Almanya'dan 5 gol yemediysek, şanslıyız demektir.

1980'leri anma gecesinin tek kahramanı Guus Hiddink a oynar solda da oynar. Ama Sabri sadece solda idare eder. Solbek yetiştirememiş ülkem nasıl Mesut olabilir ki? Yetiştirdiğine hocası güvenmemiş demeliyiz tabii ki..

Dün ülke futbolunun tek sorununun sadece Mesut olmadığı gerçeğiyle tanıştık. Ülkenin ciddi bir hoca sorunu var. Hiddink'in Berlin'de sahaya sürdüğü takım son yılların en kötüsüydü.

Guus Hiddink maça en ideal olmayan kadrolardan biriyle çıkıp, sahada en ideal olmayan dizilişi kurguladı. Böyle bir takımın başarı şansı elinizde Hakan Şükür gibi bir golcü varsa mümkündür. Arda varsa mümkündür. Orijinal solbek'e sahipseniz olabilir. Hakan gibisi varsa, çevresindeki herkesi tedirgin eder. Çıkamaz rakip gelemmez kolay kolay üstüne, sen topu tuttuğunda can havliyle döner geriye, bozarsın kimyasını.. Halil iyi çocuktur sadece, haa yıllar önce Kaiserslautern'de oynadığı dönem olsa neyse.. Aslında son derece sıradan olan Alman savunma göbeğini yıldızlaştırdık.

Statik orta saha, rakip savunmaya tehdit oluşturmayan tek forvetle bu kadar. Hâlâ Türk futbolunun gücünü algılayamayan Hiddink ile bu kadar.

Onikinci adam ile bitirelim; Mesut'u oynatmadılar. Helal! Topu aldığı her an ıslıklarla protesto ettiler. Yarın Real Madrid'i taşıdığı her maçta helal Mesut diye öykünüp, alkış tutmayacaklarsa hepsi Barcelonalı, tutacaklarsa futbolsever falan değiller. Mesut takıntısıyla harcanan bir haftanın özeti, hüsrandır. Bir kez ıslıklar, tepkini koyarsın, sonra döner takımına destek atarsın. Alman ekonomisine katkı sağlayan bir girişimciyi nasıl yuhalamıyorsanız, Mesut'u da yuhalamayacaksınız!.

Mesut Özil temposu tutan Alman seyircileri bile yuhaladınız oysa..

Ne oldu, attı golünü..

Sonra?

Adam sadece göz kırptı size!

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gidemiyoruzzzzz

Okay Karacan 2010.10.13

Hiddink'in maç izlemediği tartışmalarını bir kenara koyalım. Azerbaycan'ın Alman teknik direktörü Berti Vogts'u bilmem ama Azeri futbolcular Lig TV ve TRT üzerinden Spor Toto Süper Ligi'ni çok iyi takip ediyor, bizim oyuncularını ve takımlarını bizim kadar biliyorlar.

Türkiye'de forma giyen oyuncularını ise kamuoyları ve medyaları için gurur kaynağı. Nitekim Eskişehirsporlu Sadıkov ile ilgili çıkan bir yorum veya değerlendirmeyi, tıpkı bizim Tuncay için İngiltere'de çıkan övgü dolu bir yorumu okuduğumuz ve dinlediğimiz gibi keyifle takip ediyorlar. Türkiye'yi katıldığımız uluslararası turnuvalarda coşkuyla destekleyip taparcasına sevseler de; ciddi motive olmuşlardı bu kez kaybetmemeye.

Şu meşhur 3-0'dan sonra Bay Hiddink eleştirilere fena halde içerlemiş, Almanya FIFA milli takımlar listesinde üçüncü biz daha yeni 28'den 21'e yükseldik. Gerçekçi olalım açıklamasıyla bizi 'Berlin felaketinin' doğallığına

ikna etmişti. Oysa medya tarafının itirazı Almanya mağlubiyetine değil, kadro seçiminin doğal olmadığına yönelikti. Dünyanın en tuhaf savunma cümlesiydi ya hadi neyse diyelim, inandığımızı varsayarsak FIFA sıralama mantığına göre diğerlerinin önünde olduğumuz için ikinciliğimiz garantiydi. Azerbaycan FIFA milli takımlar listesinde 102'nci sırada olduğuna göre mesele yoktu.

Bay Hiddink şimdi siz birinciymişiz gibi davranıyorsunuz demiştiniz ya!

Yirmibirinci gibi davrandık yine olmadı.

Buna ne diyeceksiniz?

Kayseri'den, Kocaeli ve Eskişehir'den tanıdığımız Azeri lejyoner Sadıkov köşe vuruşundan gelen, üç kişinin bacak arasından bıraktığı topu ağlarımıza gönderdiğinde yine o kahredici duyguya kapıldık.

Almanya maçında yediğimiz gollerin damakta bıraktığı tat gibiydi.

80'lerde yediğimiz goller arşivine koysanız sırtımayacak cinsten.

Sadece gol mü? Orta alandaki çaresizliğimiz, hücum organizasyon fakirliğimiz, savunma prensibimiz ve geri dönüşün krallığı tahtına çıktığımız hırslımız (hırssızlığımız) tastamam 80 model kaldı yine dün gece...

Berlin'de bizim oğlan Mesut, Bakü'de bizim ligden Sadıkov'dan yediğimiz gollerin verdiği mesaj TFF'nin "gelen kutusu'na" düşmüştür umarım.

Popülist davranıp "Fatih Terim'in suçu neydi" başlıklı bir eleştiri kaleme almak kolaycılık olsa da hâlâ "oyuncuların bir hesabı olmalı" teorisine inanmak istiyoruz.

Fısıltılara göre Hollanda maçından sonra çok şey değişecekmiş, oyuncular değişecekse onlardan bu kadar, yok hayır başkaları değişecekse gerçekten yerinde olur.

Zira grupta ikinci olmak için onlara ihtiyacımız yok.

Reklam filmindeki gibi... "Gidemiyoruzzzzzz maalesef gidemiyoruzzzzzz..."

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hiddink, Premier Lig ya da Bundesliga!

Okay Karacan 2010.10.14

Hiddink başarısızdır ve gitmelidir. İyi de cilalı imaj olsun diye getirdiğimiz adam tek başına mı suçludur? Cezaya matuf suç ve mahalli bellidir aslında, hadi onu tartışalım..

Premier Lig olmayı mı, Bundesliga olmayı mı hayal edersiniz? Çoğunuzun Premier Lig olmayı tercih ettiğinizi duyar gibi oluyorum. Zengin takımlar, renkli oyuncular, statlar, antrenman tesisleri vesaire..

Bundesliga olmak pek parlak görünmüyor. Tamam tesisler ve seyirci sayısında benzerlikler var ama yıldızları kendiniz yaratacaksınız, büyük transfer yapmak isterseniz bile vergi engeline takılacağınızdan iç enerjiye ihtiyaç duyacaksınız.

Çok sıkıcı ve yorucu geliyor değil mi?

Futbolda neyi hayal ettiğiniz çok önemli..

Hiddink'in Milli Takım'ını eleştirirken geri dönüp arka bahçeye bakalım, ne dersiniz?

Ne istiyorsunuz?

Basit bakın, Premier lig olursanız kötü bir milli takıma, Bundesliga olursanız iyi bir milli takıma sahipsiniz demektir.

1992 yılında Premier ligin kurulmasından bu yana İngiliz kulüpleri milli takımın hep önünde, aynı dönemde ise Alman Milli Takımı birkaç Avrupa kupası dışında Bundesliga kulüplerinden daha başarılı.

Tek kanallı, toprak sahalı, az yabancı Türkiye liginden, modern statlı, tartışılabilir da çim zeminli ve bol yabancı Spor-Toto Süper Lig'e terfi ederken büyüme bir plan dahilinde mi yoksa rastgele başarıların genelleşmesiyle mi sağlandı?

Görünen o ki bireylerin başarılarını fena halde genelleştirmişiz. Tüzün, Denizli, Terim, Şükür...

Gordon Milne döneminin yenilmez armadası, 3 yıl üst üste lig şampiyonu olan, 80'li yıllara damgasını vuran Beşiktaş'ı Hamdi Serpil Tüzün'ün altyapı mesaisi yarattı. Yıllarca rakiplerinin gölgesinde kalan Beşiktaş kopmakta olduğu yarıya ortak olmayı başarmıştı. Tüzün genç milli takımların başında olduğu dönemde gelmeye başladı o kategorideki büyük başarılar. Tüzün enerjisiyle adı "Gökler hakimi Gordon'a" çıkmıştı Milne'nin..

O dönem neden altyapının anahtar karakterini kimse göremedi?

İngiliz'in oyuncuları bugün Türk futbolunda teknik adam ve yöneticilik yapıyor.

UEFA kupası ile taçlanan başları yaratan felsefe Ümit Milli Takım'ın içinden çıktı.

Terim'in 1993 Akdeniz Oyunları şampiyonluğu, FIFA sıralamasında tırmanan Türk A Milli Takım'ını ve 1996 finallerinin yolunu açtı. Terim'in enerjisi Galatasaray'ın Türk futbolundaki öne çıkışını hızlandırdı.

O dönem neden kimse başarının doğru yabancı ile beslenen iç üretim olduğunu tespit edemedi?

Terim'i imparator yapan oyuncuların birçoğu şimdi teknik adam ve yorumculuk yapıyor.

Gordon ve Terim'in Beşiktaş, Galatasaray ve Milli Takım devrimlerinde hatırı sayılır demenin bile yetersiz kalacağı bir arka bahçe çalışması yatıyor.

Birinde Gordon meyveleri toplayan, birinde Terim toprağın kazılmasından meyvelerin toplanmasına uğraşan adamdır. Yani üzerine konularak gidilmiştir.

Gordon dönemi, TV parasının kulüp kasasının dibini bile tutmadığı bir dönemdir. Terim dönemindeki para bugünküyle kıyaslanamayacak kadar azdır ama vitamindir.

2010 yılına geldiğimizde resim tamamen değişmiş, TV parası kulübün temel gıdasına dönüşmüştür.

Lig maçlarının tarla zeminler üzerinde tartışıldığı, bir oyuncunun 25'e gelmeden forma verilmeye layık bulunmadığı, kaybetmenin aşağılanmak olarak algılandığı futbol ikliminden son yıllarda yıldız statüsü ile yükselen kaç isim var?

TV parasının katlanmasıyla manşetleri Guti, Quaresma, Nyang ve Misimoviç çalarken Türk futbolu yönünü kaybetme riskiyle yüzleşmiştir.

Çok para, onlarcası yıldız olmak üzere yüzlerce yabancıyla bir küçük Premier lig olma yoluna soktu Türk futbolunu..

Para, yabancı yıldızları olan büyük kulüpler yaratırken, milli takımı küçültüyor. Milli takım için Mesut'un kapısında yatıp kalkmaya başlıyoruz..

Premier lig olmayı hayal ederseniz İngiltere Milli Takımı'nın durumuna düşüyor, neden gerilediğiniz sorusuna cevap bulamıyor, yabancı bir akıl sokmaya çalışıyorsunuz ulusal takımınızın içine..

Bundesliga olmayı hayal etseydik bugün Hiddink'i tartışmayacaktık. Bize has futbol milliyetçiliğini yerli akılla yönetecektik. Önüne geçecektik gereksiz ithalat'ın.. Forma verecektik genç çocuklara..

Hiddink'i tartışmayacaktık, çünkü Hiddink hiç gelmemiş olacaktı.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ağır hasar

Okay Karacan 2010.10.17

Beşiktaş son birkaç parçanın hit olduğu müzik albümü gibi, ileri sarıp son yarım saatini izlemek istiyor insan. Dün gece yine değişen bir şey yoktu. Tabata'nın kırmızı kartı nedeniyle 10 kişi kaldıktan sonra bocaladılar. Manisa da 10 kişi kalınca fiziksel artıları devreye girip rakip üzerine büyük enerjiyle gittiler.

Son 15 dakikanın nefes kesen mücadelesine karşın Beşiktaş 15 günlük aranın ardından kabus gibi döndü. Üzerine hiçbir şey koymadan belli oyunculara bağımlı görüntünün değişmediği Fiyapı akşamının sonucu tam bir hayal kırıklığıdır. Nobre ile Ernst'in inanılmaz bir enerjiyle saldırdığı, 3-1'den sonra bile asla pes etmedikleri profesyonelliklerine alkış tutulur, o kadar.

Biri İnönü biri Fiyapı'da olmak üzere, hasar ağırdır.

Q7 ile Guti'nin getirdiği saadet dolu günler sona erdi. O güzel günlerde, bu havalı takımın hocası Schuster eleştiri oklarından uzak yaşadı. Şimdi işler onun için kolay olmayacak. Bu sütunu takip edenlerin, Beşiktaş'ın yerli akıl ihtiyacını sık sık dile getirdiğimizi hatırladığını varsayarak, maçın kilit adamının Hikmet Karaman olduğunu belirtmek lazım. Hikmet Karaman aklına sahadaki oyuncuların enerjisi bu kadar karşılık verebildi. Beşiktaş'ta Tayfur Havutçu acilen kulübeye çekilmeli.

Nasıl Nihat, Ferrari'nin yerine girmeye hazırlanan Çek Zapo'ya İspanyol antrenörün taktik açıklamasını Türkçe olarak çeviriyorsa, Tayfur hoca da Türk antrenörün yabancı hocaya kuracağı tuzakların şemasını çizebilmeli kenarda Schuster'e...

Bir kere Schuster'in Beşiktaş'ı kesinlikle bir hücum takımı ve böyle bir takımın başarıyı bulması ancak iki sağlam stopere en az bir tarafı "orijinal savunmacı olacak" bek oyuncuya ihtiyaç doğuruyor. Yoksa rakip alanda Guti ve Quaresma yokken bile heyecanlı oynarken, kendi alanında yürek yarıyor Beşiktaş.. Sağbek Hilbert, solbek İbrahim Üzülmüş ileri çıkmayı zaten seviyor. Ortadaki üçlünden Ernst ile Necip ofansif oyuna meyyal, önde iki

forvet ve arkalarında Tabata olunca Beşiktaş erken gol için şartlı başlamıştı oyuna, bu kadar adam öne sarkınca arkaya dönüşler haliyle kolay olmuyor. Nitekim Isaac'in golü bu iştahın kabardığı bir anda geldi.

Manisa'nın Hikmet Karaman kurgulu tas tamam planlı golüne, Beşiktaş karambolden cevap verdi.

Yenilen gol oyun gereği bir çarpışmanın neticesi olsa da Makukula'nın yine golün geldiği sol kanattan gelişen sonraki iki atakta penaltı noktasında topu eli belinde bekliyor olması Beşiktaş'ın savunma hafızasının boşu boşuna tartışılmadığını gösteriyor. Manisa'nın alanını kuvvetleri tükettikleri son 15'e kadar mükemmel savunduğu, yakaladığı fırsatları ustaca gole çevirdiği maçın ikinci yarısının Türkiye Ligi standartlarının çok üzerinde bir gösteri olduğunu kabul edelim. Beşiktaş'ın yediği goller ise standart altıydı.

Hakan ile Cenk konusuna girmeye yer kalmadı bile...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Almanları bırak, harmanlara bak!

Okay Karacan 2010.10.21

Anadolu köyleri birbirine benzer, tıpkı Almanya'nın şehirleri gibi.Tokat'ın köyleri ile Siirt'e bağlı köyler arasında fark yoktur.

Elazığ ile Yozgat'ı ya da Isparta ile Erzurum'u gezin kasaba kasaba, dolaşın köyleri benzerliğini görürsünüz. Tek bir fark gördüm ben, yaşadığım ve gördüğüm bacalarında sıcak ateş tüten köylerde.

Kimileri dümdüzdür. Yaylalara yakın, doğal çimenlerin içinde kurulu her yer otlak; çocuklar çobanlık yaparken top kovalar yan düzlükte..

Kimileri dağ köyüdür, otlakları yoktur; tepelerde yaprak yayılır hayvanlar. Çobanlar patikalarda yürür, ancak harmanlarda top kovalar akşam vakitlerinde..

Kasabalarda ucuz topoların satıldığı günden beri bu ülkenin köylerinde futbol oynar çocuklar.

Harmanlarda oynayanların tarzı ile çayırlarda oynayanlarınkı farklıdır. Harman topçularında teknik hak getire, tepelerde çalı çırpı arasında, taş kaya üzerinde gezindikleri için dengeli basarlar yere, asla yıkılmazlar sağlam dururlar ayakta.. omuz verseniz çelme atsanız düşmezler. İyi kullanamazlar belki ama asla kaybetmezler topu.

Yayla topçuları narindir. Bir omuzda indirebilirsiniz yere, ama kıvraktırlar, bilek hareketleriyle, topla hızlı koşuları ve teknik vuruşlarıyla ayrılırlar harmancılardan..

Yayla takımları ile harman takımları maç yapar kimi zaman, hasattan fırsat kalırsa tabii... Hep hadise çıkar maçın bir yerinde, faul konusunda anlaşamazlar, aşırı gol sevincini hakaret sayar, diklenirler sevinene. Maçlar hep çayırdan oynandığından, harmancıların işi zordur. Şehirli çocuğun hakemliğine saygı duyarlar, hır gür kesilir kimi zaman. En azından benim küçüklüğümde öyleydi. Şimdi şehirliye güven kalmamış olabilir.

Dünkü gazeteler Alman 17 yaşaltı milli takımında forma giyen 8 Türk oyuncudan bahsediyor, bir yandan Mesut Özil etkisiyle artık Türk oyuncuları ıknanın zor olduğu yazılıyordu. Erdal Keser ile Abdullah Avcı 'içlerinden bir Mesut daha çıkması zor' demişler. Hatta Keser, 'En iyileri B.Münih'te oynayan Emre Can, onunla A milli takım için prensip anlaşması yaptık.' demiş. Vah halimize, alt kategorilerde oynayan ve gelecek vaat eden genç delikanlı 'Hele bir durun o gün gelsin konuşuruz.' buyurmuş!

Biz de büyüyüp karar vermesi için beklemeye çekilmişiz!

Yine dünün gündeminde Beşiktaş kulübünün Elazığ'ın Kovancılar ilçesi Çakırbaş köyüne yaptırdığı okulun açılışı haberi vardı. Ülkenin büyük futbol kulüplerinin eğitim hamlelerine girişmesi ne kadar güzel. Aynı şeyi Laporta döneminde Barcelona, Nikaragua ve Senegal'de yapmıştı. Beşiktaş'ın bu hamlesi Almanlardan tokat yiyen futbolumuzu harmanlara yaklaştırır.

Gerçi şimdi harmanlar ve yaylalar boş, şehirlerde sanayi işçisi oldu çocuklar, futbol topunu çevirecek ne harman, ne yayla, ne sokak ne arsaları var diyebilirsiniz.

Yine de umut tükenmez.

Hocalar haklı olarak 'Almanya'dan bir başka Mesut çıkmaz' diyor ya! Bu harmanlardan da bir Mesut çıkar anlamına geliyor..

Babası göçmese Alman'a, Mesut da Zonguldak'ta harmanda jübile yapıp İstan-bul'da işçi olarak kariyer yapmayacak mıydı?

Türk futbolunu Almanya kapılarında dilenci yapmaktan vazgeçin, Avrupa'nın en iyi beşinci altıncı ligiyiz palavralarıyla kandırmayın milleti. Harmandan başlayıp taramaya, fırsat eşitliğini yaratmaya başlayın artık.

Hakikaten bu Mesut meselesi çok sıkı...

Türkiye Formula 1'e veda mı ediyor?

-Bernie Ecclestone "Türkleri anlamıyorum, dünyanın en iyi pistini inşa ettiler ama F1'e ilgi göstermiyorlar." açıklaması ile Türkiye'nin 2012'den itibaren Formula 1'e ev sahipliği yapma ihtimalinin azaldığını ima etti. Dünyanın her köşesinden F1'e talep geliyor. Rusya 2014'ten itibaren yıllık 40 milyon Euro ödeyecek, Hindistan seneye başlıyor. Amerika 2 farklı pist ile 2013 takvimine girecek.

Mısır, Bulgaristan, Yeni Zelanda, Güney Afrika, Arjantin gibi ülkeler ısrarla bastırıyor ve biz dünyanın en iyi pistine sahipken elimizdeki hakkı kaybetmek üzereyiz.

Olimpiyat Stadı'ndan sonra İstanbulPark da ölü yatırım olmaya yakın.

2 Kasım'daki FIA toplantısından şok bir karar çıkabilir. Türk hükümetinin Ecclestone'un teklifine cevap vermek için süresi doluyor. Bernie, bir kez daha konuşalım, önerisi halinde bile Türkiye'yi elde tutmaya sıcak bakıyor. Umarım Sayın Başbakan başlangıçtaki desteğini esirgemez ve ülke F1 fırsatını kaçırmaz.

Bu arada sayın Cumhurbaşkanı resmî bir yazıyla GSGM'den Türkiye'nin en hızlı pilotlarının başında gelen Cemil Çıpa'nın desteklenmesini istedi. Cemil gelecek hafta İngiltere'de testlere başlıyor. Çok yetenekli bir çocuk. Hızlı, çabuk öğreniyor ve gözü kara. Alonso ile Montoya'nın özelliklerini taşıyor ve destek sayesinde dünyanın en başarılı isimleri arasında yerini alma ihtimali var.

2013'te İstanbulPark'ta Türk pilotu izlemek hayal değil, o zaman Bernie seyircinin ne olduğunu görecektir. Zaten biliyor da...

Hikmet Karaman'la artı 2 yıl daha

-Manisaspor Başkanı Kenan Yaralı, Galata-saray'ın Hikmet Karaman ile ilgilendiği haberleri üzerine "hocamız'dan uzak durun" açıklamasıyla müthiş bir çıkış yaptı. Ardından Hikmet hoca ile Manisaspor iki yıllık mukavele imzaladı. Müthiş güzel bir haber, harika bir sahipleniş ve güven duygusu. Hikmet Karaman, lige kötü

başlayan Manisaspor'a deplasmanda Trabzonspor ve Beşiktaş galibiyetleri getirerek büyük başarı elde etmişti. Şimdi bugünü not düşelim; bu yarı yıl ya da sezon boyunca Manisa bocalamaya başlarsa, bu seneyi geçelim, gelecek sezon işler ters giderse ve hocayı baskı altına alırlarsa takipçisi olacağız.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ertuğrul Sağlam'ın çaylakları

Okay Karacan 2010.10.21

İngiliz takımları oyunun bir bölümünde 10 dakika baskı kurar bayılırsınız. United dün gece bu baskıyı ilk on dakikada kurdu ve istediğini alarak vitesi küçülttü.

Bu durumda yapmanız gereken onlara istediğini vermeden direnmek, sonra yorulup çekildikleri bir anda cezayı kesmektir. İlk yarıda Nani-Anderson ikilisinin enerjisini Fletcher, Maceda, Evra ile sinerjiye dönüştüren United, Ferdinand, Berbatov ve Rooney'nin yokluğunda aslında bir çaylaklar takımıydı. Maçın sonlarına doğru yapılan değişikliklerle daha da çaylaklaştılar..

Sekizinci dakikada Wederson'un boşluğa bıraktığı tuhaf pası, 17'de Sercan'ın içeri yaptığı kaleciyi çalıştıran ortayı, yine 25'te Sercan'ın içeri kadar girip İnsua'ya veremediği topu, ilk 10 dakika içinde orta alanda kaybedilen 4 topun nasıl tehlikeli ataklara dönüştüğünü ve Nani'nin golünü arka arkaya montajlayarak Türkiye şampiyonu Bursaspor'un dün geceki temel sorununun tecrübenin yanında bir özgüven meselesi olduğunu tespit edebiliyorsunuz. United'ın baskıyla bulduğu gole, çekilip boşluk bıraktıkları anlarda ceza kesilemediyse işte bu yüzdendir.

Sağlam genç oyuncularını dönüştürmeyi başarmış bir teknik adam, Türkiye standartlarında kazanma potansiyeli yüksek, kendine güveni tam bir takım yarattı. En önemlisi takımın bu meziyetlerini koruyor olması. UEFA tarafından futbolun geleceğini şekillendirecek 20 genç teknik direktör arasında gösterilmişti birkaç yıl önce. Geçen sezon Türkiye'de bir devrim yaparak beşinci şampiyonu yarattı. Alex Ferguson'a benzerlikleri var. Örneğin; Ferguson'un 1993'te Neville kardeşler, Giggs ve diğer genç yeteneklerle elde ettiği efsane şampiyonluk öncesi takımını "Ferguson'un çaylakları" olarak adlandırmışlardı. O çaylaklar önce Premier Ligi kazanmış, sonra Ferguson mantalitesi o çaylakları büyütüp ağabeyler sınıfına taşımış, yanlarına yeni çaylaklar eklemleyerek 1999'da Şampiyonlar Ligi şampiyonu yapmıştı. Dün gece Ertuğrul Sağlam Avrupa'da Metalist maçıyla kötü başlayan kariyerini yeni bir düzeye taşıdı. Birgün her şey daha güzel olacak.

Ferguson takımları uyum takımlarıdır. Bir lider mutlaka takımı yönetir. Onun çevresinde arı gibi çalışıp, koşuşturan, ileri hızlı ve kararlı oynayan oyuncular vardır. Dün Nani lider, diğerleri onun tamamlayıcısı oldular.

Bursaspor takımında benzer uyum söz konusu olsa da bir lider atamasına gerek var. Sağlam, takımın ayağını yere basmasını, kendine güvenini hissetmesini ve oyun içindeki politik itişmelere direnmesini sağlayıp kaliteyi ortaya çıkaracak bir lider oyuncu bulmalı.

Dün kısmen İnsua bu göreve soyundu ama olmadı.

İnsua enerjik ve fiziği çok iyi bir oyuncu, tecrübe sorunu yok, ayağı sağlam basıyor yere, çok koşanlardan birisiydi. Ancak topu ayağında çok fazla tutuyor ve ortalama üzerinde pas hatası yapıyor. Bunda çevresinden yeterli destek alamaması da etkili olabilir.

Bursa için de hoca içinde öğretici oldu.

Fena sayılmaz..

o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Keyfini çıkardınız mı?

Okay Karacan 2010.10.25

Bursa savunması öne çıkmıştı, Ankaragücü karşılarken Sestak'ın önüne bir top bırakıldı. Sestak'ın metrelerce taşıyıp ağlara bıraktığı golle başlayınca maç, Galatasaray maçı senaryosu belirmiş olmalı aklınızda.

Öyle olmadı. Aslında fena halde tersi oldu. Galatasaray'ı kapanıp açılarak yenenler, Bursa'ya açılıp saçıldılar..

Bursaspor'un Galatasaray'dan artısı ya da açık oyunun ceza kesmeye hazır karakteri.. Nasıl değerlendirmek isterseniz öyle anlatmak düşer bize..

Sapara bileklerini gösteriyor, Sestak duvar pasında tamamlıyor Marek'i, sonra Güven Varol içeri sağ ayağıyla sürükleyerek sokuyor topu ve sonra sağ ayağıyla Sapara-Sestak kıvraklığında kaleye vuruyor.

Futbol izlemeyi sevenlerin tadına doyamayacağı bir on saniyeydi.

Gol olsa 2-0'ı bulsa A.Gücü ne olurdu?

Sonra ne mi oldu?

Volkan koştu aldı topu, çevirdi rakibin üzerinden araya Sercan'a yuvarladı. Sözle tarifi mümkünsüz bir isabetle Ankaralı bakışların arasında süzülüyordu top. Belki Sercan buluşmayı sağlayamadı ama top kalecinin eline giderken arka arkaya iki farklı kaleye yönelen iki farklı pozisyonun kombinasyonu yazarı uzandığı koltuğundan ayağa kaldırmaya yetti.

Acaba "oynamak yerine oynatmamak" üzerine kurulu futbol mantalitesine sahip Spor-Toto Süper Lig'in Ankara-Bursa buluşmalarındaki esas rahatlık tribünlerin dostluk enerjisinden kaynaklanan "kaybetsem de güvendeyim" mottosu mu?

Batalla'nın köşe vuruşundan İbrahim'in attığı gol ve birkaç atak sonra

Wederson'ın baskı altında kalmadan içeri indirdiği meşin yuvarlağı Batalla'nın havadan Turgay'a indirmesi ve Bursa'nın 2'yi bulması.. Baş döndüren Üç, gücün tanımı gibi dört ve şansını kendin yaratırsın Beş'i..

Bir önceki hafta Galatasaray'a gol olan yağın, öncesinde Beşiktaş'tan fark yemiş ve diğer Anadolu oyunlarının gol atan ama kolay yiyen takımı Ankaragücü tek devrede 5 tane gördü kalesinde..

Gol yollarını açmak için zorlanan, pozisyon sıkıntısına ciddi ciddi düşmeye başlayan Bursaspor 5 atıp 5 kaçırdı.

Devrenin dediği şudur, Ankaragücü 4 yer, 4 atar açık oynar açıktan gol yer.. Bursa açık alan bulursa affetmez..

İngiltere ligindeki birçok maçta böyle bir skor ve böyle bir oyun görürsünüz ve harika bir lig olarak tanımlarsınız, eğer oyun, oyuncuların yazarın tasvir etmeye çalıştığı kıvraklıkları ve tribünlerin futbol düzlemindeki birlikteliği size iyi bir hafta sonu geçirttiyse o zaman üst düzey futbol izleyip iyi zaman geçirdiniz demektir.

Yoksa hiç anlamı yok, Ankaragücü hava savunması yapamıyor, derin topları karşılayamıyor; 1-1'den sonra dengeleri bozuldu vs yorumlarına..

Bu maç aslında Türk liginin "oynatmama mantığını" terk edip "oynama arzusu" üzerine kurulsa aslında ne keyifli bir şov vaat ettiğini gösteriyor.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Nihat, Bursa'da 15 gol atardı...

Okay Karacan 2010.10.29

Nihat Kahveci profesyonel şartlarda yüksek bir ücret karşılığı Türkiye'ye geri döndü. Kimse onu iyi bir kontrat imzaladığı için eleştiremez.

Hatta oyunculğunun üzerinde akıl almaz teoriler kurmak kimsenin harcı değildir. Nihat bu ülkeden yetişip Batı'da ülkeyi en iyi temsil eden, gelmiş geçmiş en başarılı lejyonerdir. Türkiye'ye dönmesi onu değersiz kılmaz. Ancak, onu oynatıp verim alabilmek bir hocalık göstergesi olacaktır. Sanıyorum Mehmet Demirkol haklı, Nihat Kahveci'den verim almanın yolu takımı onun üzerine kurmaktan geçiyor. Real Sociedad'da Raynald Denoueix tarafından verimsiz olduğu sağ kanattan alınıp öne monte edilen, daha çok hareketli serbest forvet olarak oynayan Kahveci birdenbire takımın önemli golcüsü oluvermişti. Kovaçeviç ile birlikte oynadığı dönemde müthiş bir ikili oluşturdular. O takım tüm mevkilerin oyunda dengeli olarak kendini gösterdiği, bir uyum ve istikrar takımıydı. Nihat Kahveci ise bu müthiş dinginliğin karşılığını bulduğu pozisyonların çoğunu gole çevirerek ve gol paslarıyla veriyordu. Taraftar kimi zaman onun Bobo ile birlikte Sociedad modelindeki gibi oynamasının hayallerini kurdu ama ne o takım buna müsaitti, ne Denizli bu duruma ikna olmuştu.

Schuster bundan sonra ne yapar bilinmez, mesela Nihat Bursaspor gibi tüm mevkilerin dengeli çalıştığı bir takımda oynasa yılda 15 gol atar iddiasındayım. Nihat'ın Sociedad dönemindeki tüm maçlarını izleyip anlatmış birisi olarak, o dönemin kasetlerinin Beşiktaş teknik kadrosu tarafından bir kez daha izlenmesinde fayda var. İlgili kanalın arşivini hocaya açacağına eminim.. Ha aslında Schuster Nihat'ı çok iyi tanıyor, biliyoruz ama, hafıza bu işte!

Hafızayı beşer nisyan ile maluldür derler. Aslında Nihat'ı insafsızca eleştiren hepimiz için en iyi tarif bu...

4 yıl önce, 4 yıl sonra

Gazete arşivimde dolanırken Kasım 2006'da takılı kaldım. Tam 4 yıl önce gazetelerin spor sayfalarında tıpkı bugün olduğu gibi Galatasaray ile Beşiktaş'ın durumu manşetleri çalmış. Beşiktaş'ta Delgado ile Kleberson başta olmak üzere 7 oyuncu sakatmış ve Tigana yönetimindeki takım ligde 15 puan birden kaybetmiş. Bugün Guti ve Q7 başta olmak üzere sakatların çokluğu nedeniyle Beşiktaş liderin 10 puan gerisinde. Üzülmeyin, Toraman, Zan ve Ali Tandoğan'dan oluşan savunma dörtlüsünün arkalarına atılan toplardaki zaafı eleştiriliyormuş. Bugün Beşiktaş'ın en büyük sorunlarından biri savunmanın arkasına sarkan rakipler değil mi?

Beşiktaş kötü gidişe dur demek için harekete geçerken Tigana, Başkan ile bir araya gelmiş. Dün gazeteler Schuster'in Demirören ile Kandilli'deki buluşmasını yazıyordu.

G.Saray'da yüzler gülmüyormuş, Gerets oyunculara liderin 8 puan gerisine düşüldüğü için 'krediniz tükendi' demiş, yönetim okları Gerets üzerine çevriliymiş. G.Saray ligde toplam 16 gol yemiş, bu sene 2 maç eksiğiyle yediği gol 12. 2006'da Tomas ile Song tartışılıyormuş, bu yıl Servet ile yanındaki isim tartışılıyor.

Fenerbahçe'de Alex krizi gündemdeymiş, Deivid'in 10 numara oynayacağı yazılmış, Zico 'Alex benim savaşımla değil' demiş, Alex gitmekten bahsetmiş. Bugünlerde hâlâ Aykut hoca ile Alex arasındaki hikâye konu ediliyor. Villarreal'de forma giyen ve haftalardır gol atamayan Nihat eleştiriliyormuş, Bugün Beşiktaş takımında varlık gösteremeyen Nihat eleştiri yağmuruna tutuluyor.

Muhtemelen aynı şeyler aynı periyotlarda sık sık tekrar ediyor. Kimini fark ediyor, kimini pas geçiyoruz. Yıllara, yorumlara, bakış açımıza ve çıkış noktası ararken düştüğümüz yöntem hatalarına bakılırsa aslında aynı suda yıkanıp duruyoruz. Tigana, Gerets ve Zico ile devam edilseydi bugün manzara nasıl olurdu çok merak ettim birden... Rijkaard'ın ardından Schuster'in yolunun açıldığı bugünlerde herşey mümkün...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Cemil Çıpa Formula 1 pilotu olma yolunda

Okay Karacan 2010.10.30

Türkiye'nin Formula 1 yolculuğunda sona gelinme riskini geçen hafta bu köşeye taşımıştık.

Dünyanın tüm ülkeleri F1'e evsahipliği yapmak için çılgınlar gibi yarışıyor, Türkiye ise dünyanın en iyi üç tesisinden birine sahip olduğu halde F1 evsahipliğini 2012 itibarıyla kaybetmek üzere. 2 Kasım FİA toplantısında kötü haberi alma ihtimalimiz artık çok netleşti.

Bu arada güzel şeyler olmuyor değil, Cumhurbaşkanı Sayın Abdullah Gül'ün direktifleri doğrultusunda Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü tarafından desteklenmesi beklenen Türkiye'nin en hızlı pilotlarından Cemil Çıpa bu hafta İngiltere'de testlere başladı.

Londra'nın 100 km kuzeydoğusundaki Schetterton pistinde F3 ve Formula Renault araçlarıyla test yapan Cemil Çıpa Atech Racing takımının patronu David Hayle'den tam not alırken 3,5 yıl aranın ardından oturduğu yarış otomobili direksiyonunda yine harikalar yarattı. Genç Çıpa 60'ı kuru zemin şartlarında olmak üzere 85 tur attı. Islak zemin şartlarında pistteki tüm pilotlardan daha hızlıydı. Birkaç yıl öncesine oranla büyük ara vermiş olmasına rağmen formundan bir şey kaybetmeyen Cemil'in kuru zemin şartlarında yıllardır bu pistte test ve antrenman yapan birkaç pilotun 0,4 saniye gerisinde kalmasına karşın birçok isimden daha iyi derece elde ettiği, otomobilden alınan datanın incelenmesi sonucu düzlük performansının bir parça zayıf olduğu belirtildi. Cemil teknik bir pilot. Yavaş dönülen virajları ve "S" şeklindeki kompleks virajları tüm rakiplerinden iyi dönerken hızlı düzlüklerin sonundaki fren noktasına rakiplerine oranla saate 6 km/h daha yavaş giriyor.

Bu yıl mayıs ayında başlayacak GP3 Dünya şampiyonasına 3 otomobille katılacak olan Atech Racing takımı sponsorlarıyla kendilerine müracaat eden 10 pilota rağmen koltuklardan birini Cemil Çıpa'ya tahsis etme kararı aldı. Takım patronu David Hayle, Cemil'in doğuştan yetenekli ve sıradışı bir yarışçı olduğunu belirtiyor. Hayle genç sporcunun test-antrenman açığını kapatması halinde F1 yolunun açık olduğu görüşünde. Hayle test sonuçlarını inanılmaz olarak değerlendiriyor. Ancak önce GP3'te yarışması gerekiyor. Bunun için mayıs ayına

kadar Güney Amerika'daki testlere katılıp kilometre açığını kapatması lazım. Ancak iklim gereği okyanus ötesinde yapılması gereken testlerin gün maliyeti 20 bin TL'yi buluyor.

Bunun için bir an evvel program yapılması halinde Türkiye'nin en erken 2013, en geç 2014'te bir F1 pilotunun pistlerde boy göstermesi işten bile olmayacak.

Kendisi eski bir sürücü ve pilot hocası olan menajeri İskender Aruoba, Cemil'i yalnız bırakmıyor. İngiltere'deki testlerden harika bir rapor ile dönüyorlar. GSGM'nin vereceği destekle pistlerde milli bayrağı dalgalandırma şansı çok yüksek. Geçmişte Hamilton ve Vettel ile birlikte yarışan ancak sponsorsuzluk nedeniyle onlar F1'e giderken evine dönen Cemil bu kez şeytanın bacağını kırabilecek mi?

Birçok branşta birçok yetenekli sporcu, özel sektörün ilgisizliği nedeniyle uluslararası arenada boy gösterme şansını futbolun üç büyüklerine giden ve asla verimli kullanılmayan kaynaklara hasret kalarak kaybediyor.

Son dönemlerde önemli işler çıkaran GSGM Cemil'e vereceği desteğin karşılığını mutlaka alacaktır. Tabii Türk medyasının sporu üç büyük futbol takımından ibaret görmemesi durumunda yapılan işlerin değerini anlatabiliriz, yoksa nafile... o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sivasspor kaybetti

Okay Karacan 2010.11.01

Son dakikada işin kopabileceğini, Sivasspor'un beraberliği yakalayabileceğini, oturduğu kulübesinde dakikalar ilerledikçe huysuzlanan Schuster ve taraftar hissetmişti sanıyorum.

Sahadaki Beşiktaşlı oyuncular da korkuyordu belli ki.

Sivasspor inansa beraberlikle ayrılacaktı İnönü'den, o kadar melekelerini yitirmişti Beşiktaş..

Beşiktaş kendisinden daha zayıf, kaos içinde ve 3 sezon önce kendi kendine yarattığı "kazanan takım" kimliğini yeniden güncellenmenin yollarını arayan Sivasspor karşısında sıradan bir gecenin ardından mağlubiyet serisine son vermeyi başardı. Tam olarak futbol sahasında ne yaptığını bilemeyen bir takım karşısında elde edilen galibiyeti "başarı" olarak tanımlamak bile satırların yazarına tuhaf geliyor.

Bir yerde bir yanlışlık olmalı.. Bu kadar havalı, yedek kulübesi bu kadar zengin ve kulüp moral değerleri bu kadar yüksek bir takım; tam tersi değerlerle donatılı rakibi karşısında nasıl olur da bu denli şaşkınlık yaşar.. Futbolu gerçekten iyi bilen Beşiktaş taraftarı 75'inci dakikada 2-1'in hileli bir öndelik olduğunun bilincinde "Kartal gol gol gol" diye tezahürat yapıyorsa, aslında takımın oyununa yüksek yıldız vermiyor demektir. İyi oyuna prim veren, iyi ve yürekten yapılan mücadeleye maç kaybedilse bile destek çıkan taraftar dakikalarca "saldır" emri verirken Beşiktaş'ın bu yıl klasikleşen son 15 dakika enerjisinin ortaya çıkmasını bekliyordu.

İlk kez Beşiktaş son yarım saat bilemediniz, son 15 dakikada rakiplerinden kendisini ayıran en büyük fark olan enerjisini sahaya koyamadı. Sivasspor'un sert oyunu mu yoksa Beşiktaş'ın sakatlıklar silsilesinin ardından takımın düşmekte olan kondisyonunun ürünü mü bilinmez ama çok tuhaf..

Guti'nin en iyi yaptığı işlerden birisi kalabalığın arasına ince isabetli paslar bırakmaktır. İbrahim'in ülkenin en iyi orta yapan ismi olduğu söylenemez, Bobo ise istim üzerinde inkar kabul etmez. İşte Suarez Necip'in ikramıyla golü atıp farkı bire indirdiği ana kadar akılda iyi oyunu tarif etmek üzere kalan tek pozisyon bu..

Bobo topu ağlara bırakırken, İnönü'de gözlerin İbrahim üzerine çevrildiğini Twitter üzerindeki mesaj trafiğinden anlayabiliyoruz. Guti beklenen pası verip, Bobo beklenen golü atarken, Üzülmaz'in bağlantıyı sağlayan ortası beklenmeyen bir performans.. Necip'in yine sol kanat orijinli bir ataktan savunmanın sektirdiği topu içeri atması da bir karambolün ürünü..

Beklenmedik kadar kötü olan Beşiktaş, beklenen bir üç puan aldıysa Sivasspor'un maçı zihninde kaybetmiş olmasına çok şey borçlu..

Son olarak, Guti'nin tekmelenme oranı her geçen gün artıyor. Hakemlerin bir parça empati yapmaya başlama zamanı gelmedi mi?

O tekme adını bildiğiniz bazı yerli oyunculara atınsınlar, kıyamet kopardı ülkede.. o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bursa'nın gücü yetmedi

Okay Karacan 2010.11.03

Bursa'nın Türkiye standartları içerisinde tutarlı bir takım olduğunu, geçen yıldan bu yana tüm mevkilerinin dengeli çalıştığını, bu dengenin takımı şampiyonluğa taşıdıktan sonra bu sezon da ayakta kaldığını sık sık dile getiriyorum. Bursaspor gerçeği bu. Şampiyonlar Ligi kantarına girildiğinde ise amiyane bir futbol tabiri olacak ama işin ikinci ligindeydiler.

Sizi Şampiyonlar Ligi kantarında birinci lige taşıyan öncelikle oyuncularınızın yüksek kalitesidir ve ardından tabii ki vazgeçilmez olan ana unsur tecrübe geliyor. Durup durup tecrübeye vurgu yapmayacağız bugün. Sadece kendi limitlerinin maksimumunda oynasa bile bir sistem takımı karşısında ortaya koyabileceği bundan fazlası yoktu diyeceğiz.

İlk yarıya baktığımızda pas boylarının uzunluğu, atılan topun isabet oranı, sert gelen topun stop edilip kaleye isabetli gönderilmesi, doğru yerlere yapılan koşular, artı kariyerinin sonuna gelmiş Paul Scholes'un takımın genç oyuncularını kadar yırtınması, koşması, Bursaspor'a karşı bir Şampiyonlar Ligi eleme maçı değil de bir Şampiyonlar Ligi finali oynuyormuşçasına konsantre ve istekli hali Manchester United'a hayran olmak için yeterli bir sebep.

Oturup üzülecek bir durum yok. Sadece futbolumuzun geldiği noktayı tespit etmek açısından şöyle diyebiliriz: Manchester United daha önce de Türk takımlarına karşı gençlerle takviye edilmiş oyuncularla maçlar yaptı ve kaybetti. Örneğin Fenerbahçe'ye birkaç sezon önce kaybettikleri 3-0'lık maç. İşin bizi ilgilendiren tarafı, ligimizin en dengeli, en istikrarlı ve en iyi takımına karşı ikinci kadronun da farkı yakalıyor olması. Zaten dünyanın zirvesindeki bir takımın kendi en iyi performansını sürekli arıyor olması, dün geceki mağlubiyette bize verilen küçük bir seminerden başka bir şey değildir.

Öncelikle Bursaspor taraftarını, hayalperestlikten uzak ve gerçekçi oldukları için tebrik etmek istiyorum. Ardından da sezon başında sadece 67 gün içerisinde dünya standartlarında bir zemin, içinde futbol izlenebilir bir stat yaptıkları için Bursaspor yönetimine övgü göndermek lazım. Şampiyonlar Ligi'ne katılma hakkını elde etmek onlara harika bir saha ve örnek alabilecekleri bir takımın Bursa'ya gelmesini sağladı. Bu maçın kasetinin Bursaspor'un arşivinde saklanması fayda var. Bizim ülkede Manchester United olma kapasitesine sahip bir şehir Bursa ve Bursaspor'u daha ileriye taşıyacak olan da gördüklerinden feyz alıp takımı ileriye taşıyacak olan akıl. 5 sene önce İkinci Lig'de oynayan bir takım Bursa'ya Real Madrid'i getirme inadıyla önce lig şampiyonu olup sonra United'ı Atatürk Stadı'na getirebiliyorsa 5 yıl sonra Bursa'yı Şampiyonlar Ligi'nde iyi futbol oynayan, devrilmeden ayakta duran bir takım haline de taşıyabilir.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Avrupa'ya tutundular

Okay Karacan 2010.11.05

Ligde işler kötü giderken Avrupa'da Portekiz deplasmanından 1 puanla dönmek küçümsenecek bir iş değil ve Beşiktaş dün gece belki de galibiyeti kaçıran taraf olarak yazılmalı..

Maç iki bölümden oluşuyor birinci bölüm, Porto'nun hakimiyeti ile geçen 58 dakika, ikinci bölüm Beşiktaş'ın 32 dakikalık karşı atağı..

İkinci yarıda Tabata-Holosko değişikliği ile Porto savunmasının sol kanadını felç eden Beşiktaş, galibiyeti hak eden bir oyun oynamasına rağmen direktten dönen toplar yüzünden şanssızlığının kurbanı oldu. Evet maçın 58 dakikalık bölümü tamamıyla Porto takımının büyük üstünlüğüyle geçti. Topa daha çok sahip oldular daha geniş alan kullandılar ve en önemlisi Beşiktaş'ın yapısal bozukluğu olan savunma arkasına atılan toplardan birinde penaltıyı bulup öne geçmeyi başardılar.

Bu savunma sorununun böyle bir maçta kendini göstermeyeceğine inanmak saflık olur. Yine işler iyi giderken, ya da Beşiktaş iyi direnirken o penaltı geldi. İlk maçtaki hatalarıyla lanetlenen adam Hakan'ın 58 dakikalık bölümdeki harika oyunu penaltıyı kurtaramasa da övgü hak ediyor.

Oyunun gidişatını Rodriguez'in kırmızı kartı değiştirdi. Porto 10 kişi kaldıktan sonra sol kanadı inanılmaz kullandı Beşiktaş.. Hilbert'in getirdiği topu Holosko kaleye nişanladığında beraberlik gelebilirdi ama direktten dönen top bir talihsizlik oldu. Oysa İlhan Mansız'ın 2002 Dünya Kupası çeyrek finalinde Senegal'e attığı gol vuruşuna ne kadar da benziyordu.

Havada bir beraberlik golü kokusu hissediliyordu. Aylardır büyük bir patlamaya ihtiyacı olan, eleştiri oklarını yok etmek için bir gole ihtiyacı olan Nihat inanılmaz güzel bir gol attı. Aslında o anda akliselim'in bay Schuster'e hakkını teslim etme zamanı gelmişti. En çok eleştirilen ikilinin eseriymiş oyunun dengeye gelmesi.. Hakan attırmadı, Nihat kötü başladığı oyuna altın vuruşla hayat verdi.

İbrahim Üzülmüş'in yine müthiş bir performans gösterdiği gecenin güzel tarafı Beşiktaş'ın fiziksel olarak ayakta kalıyordu. Porto İbrahim Toraman'ın kırmızı kartından sonra da Beşiktaş'a ilk yarıdaki üstünlüğü sağlayamadı. Fiziksel olarak Benfica ile oynayacakları maça saklanmaları Beşiktaş için bir avantajdı.

Kartal avantajı değerlendiremedi. Guti beklenen oyunu oynayamadı. Ernst kendi en iyi performansından uzak, Aurelio ürkekti..

Her Şeye rağmen bir isyankâr çıkıp oyunun kaderini değiştirebiliyor. Hakan herkese guven verdi. İbrahim ayakta kalıp, kaptanlık pazubandını bedava taşımadığını gösterdi. Hilbert'in akli sağ'da ön tarafta oynadığında ne kadar faydalı olacağını gösterdi. Nihat geri dönüşün sinyallerini verdi ve hoca oyuncu değişikliklerinde iyi zamanlamalar yaparak ikinci yarıda takımı diri tuttu. Bir puan harika oldu. Takım Quaresma'nın dönüşüyle karabasani atlatır mı acaba?

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İstanbul Park hurdaya mı çıkacak?

Okay Karacan 2010.11.11

Formula 1 patronu Bernie Ecclestone 80 yaşında... Formula 1'i dünyanın en büyük spor ekonomisi haline getirdi ve tek başına yönetiyor.

UEFA, FIFA ve Olimpiyat oyunlarının daha büyük ekonomiler olduğunu iddia edebilirsiniz. Tarafı çok, katılımcı sayısı ve organizasyon içindeki görevli miktarı büyük olduğu için hesap döner dolaşır F1'in büyük bir iş olduğuna gelir.

Bernie geçen hafta TRT-3'teki Formula 1 kulübü programında Erbatur Ergenekon'a verdiği röportajda ilginç şeyler söyledi. Ecclestone 80 yaşında olmasına rağmen hâlâ sağlıklı, çalışan, proje üreten bir insan olmasını "şanslıyım" diye anlatırken hayatında hiç sigara ve içki kullanmadığını belirtti. Perşembe günleri şartlar ne olursa olsun çalışmıyor. Genellikle tavla oynuyor, F1 dışı hobileriyle ilgileniyor. Cuma, cumartesi ve pazar günleri ise son derece yoğun... Bernie'ye 2011 yılından sonra Türkiye Grand Prix'sinin akıbeti soruldu. "Çalışıyoruz" dedi. Ama umutsuz görünüyor. Hükümetiniz biraz fedakarlık etmeli diyor: "Bu bir Dünya Şampiyonası ve ekonomik olarak talep ettiğimiz miktar sizin Avrupa ve Dünya futbol şampiyonaları almak için gözden çıkardığınız miktara göre çok düşük..."

İngiliz işadamı Türkleri ve Türkiye'yi seviyor ve yarışın kalmasını istiyor. Katılımcı ve katılmak isteyen tüm ülkeler içinde en düşük katılım payını Türkiye'den talep ettiklerini söylüyor. İnanmazsanız, buyrun gelin Londra'daki ofisime size kimlere hangi şartlarla kontrat yaptırmışım gözlerinizle görün diyor. Türkiye yarışının kaderi ile ilgili Başbakan ile TOSFED başkanı geçtiğimiz haftalarda kısa bir görüşme yaptılar. Başbakan, Mümtaz Tahincioğlu'ndan konuyu Bernie ile görüşmesini istedi. Yakında 2011 sonrası açıklığa kavuşacak.

Türkiye yarışına en çok turist Rusya'dan geliyor. Ayrıca Balkanlar'dan gelenlerle bu yıl sayı 25 bini geçti. İstanbul Park bölgenin tek pisti ve 2012'de takvimden çıkarsa dünyanın en modern üç tesisinden birisi olarak hurdaya ayrılacak. Rusya Devlet Başkanı Putin'in Soçi'de 2014'ten itibaren yarış düzenlenmesi için Bernie ile anlaştığı ve ardından bir F1 aracına binip 240 km hız yaptığı bir haftanın ardından Türk hükümetinin nasıl bir karar alacağını merakla bekliyoruz...

F1 giderse devasa pisti ne yapacağız?

Futbol life

Lig TV'deki Futbol Life'ı ilgiyle izliyorum. Son olarak Türkiye'de tatil yapan Daum ailesi ile yapılan röportajı ilgimi çekti. Bence müthiş zihin açıcıydı. Aslında bazen o kadar sıra dışı işler oluyor ki, neden üzerine konuşulmadığını anlamak zor. Şifreli kanaldan yayınlandığı için mi gündem oluşturmuyor? Yoksa izleyici ve gazetecinin algısında bir sorun mu oluştu anlamak güç... Açıkçası 90'larda Televole programlarının futbol dünyasının sihirli sahnelerini gösterdiği ve futbol izleyicisini artıran bir proje olduğunu kabul etmek gerekir. Şu anda onlarca hikayeyi ilk günkü gibi hatırlıyorum. Tabii işin çığırından çıktığı zamanlar da olmadı değil!

Menajer oyuncu, menajer teknik adam skandalları, her futbolu bırakanın ekranda Barış Manço'nun 7'den 77'ye programı gibi mikrofonu eline alıp ahkam kesmesi garipliği, yabancı düşmanlığı, yerli oyuncu üretme kabızlığı gibi sorunlar yaşanırken, futbol ürünü imajını süratle kaybederken magazin desteği vererek yaraları sarmak gerekli hale geldi. İzlenen bir kanalda doğru editoryal çalışma ve sıradışı bir prodüksiyonla böylesi bir işe başlamak lazım. Takımlar ve Federasyon oyuncuların hayatını kabul görür bir TV formatı şartıyla imaj çalışmasında kullanılmalı... Onca milyon dolara karşın yayıncı ekran için maliyetler karşılanamaz hale geliyor. Derhal kulüplerin desteği gerek yoksa yayıncı mayıncı da kalmayacak. Futbol Life ile başladık bitirelim... Daum Antalya'da ailesi ile tatil yaparken görüntülenmiş ve mikrofonlara samimiyetle konuşuyor. İkinci vatanıma geldim, tatil yapıyorum diyor Daum. Eşi, "Türkiye'den ayrılmak çocuklar için çok zor oldu" diyor.

"Aslında İspanya'da evimiz var ama biz tatile birkaç günlüğüne buraya geldik.."

İnsan ister istemez soruyor.

İkinci vatanım dediğiniz ülkede neden eviniz yok!

Iverson, çorba-havuç-piliç ızgara

Beşiktaş Kulübü bankalar konsorsiyumu ile yeni kredi anlaşması yaparak kısa vadeli sorunlarını öteleye dursun kadrosuna kattığı Guti ve Quaresma'nın ardından Allen Iverson ile sükse yapmayı sürdürüyor. Iverson transferi onu tanıyanlar için hâlâ inanılmaz bir olay... İşin ilginç yanı NBA kariyeri boyunca 250 milyon dolarlık bir servet yapan Iverson, Beşiktaş'ta başkanlık yapacak kadar varlıklı. İşin o tarafından ziyade kendisine kulübün sağladığı kolaylıkları konuşmakta fayda var. Beşiktaş büyük bir vizyon göstererek, Iverson ailesinin Türkiye'deki yaşamını sorunsuz hale getirmek için bir organizasyon firmasıyla anlaşmış. Kendisi ve eşinin ulaşım ve sosyal hayata adaptasyonları için gereken her şey tek elden yürütülecek ve Iversonlar Kemerburgaz'da büyük bir evde oturacaklar. Buraya kadar bir NBA yıldızı Amerikan vatandaşının şehirde sorunsuz yaşaması için uygulanan yöntem harika... Kulüp bununla uğraşamaz nihayetinde..

Ancak küçük bir soru işareti yok değil! Türkiye'nin deplasman şartları malum... Takım Bandırma ve Ereğli gibi gibi otel konaklama ve ulaşım şartlarının güç olduğu yerlere gidecek. Birçok yerde otellerle tam pansiyon anlaşılıyor. Türk oyuncular ve ortalama Amerikalılar açık büfede çorba, havuç salatası, tavuk ızgara ile yetinebiliyor. Iverson ne olacak? Az yıldızlı mütevazı otelleri hiç katmıyorum.

Bilemem belki de müthiş mütevazıdır.

Manuel Neuer'in kalitesi

Almanya ve İspanya liglerinde kaleci olmak kolay. Genç yaşta en üst düzey ligde forma şansı bulabiliyorsunuz. 2006-2007 sezonunda kaleci yaşı ortalaması en düşük lig Alman ligiydi. Çoğunluğu yerli kalecilerden oluşan Alman liginin İspanyol ligi takip ediyordu. O yıl Almanya'da büyük çıkış yapan Neuer bugün millî takımın kalesini koruyor.

Futbol Federasyonu resmi dergisi Tam Saha'nın kapağında Türkiye-Almanya maçındaki bir pozisyonun fotoğrafı var. Alman kaleci Neuer, Servet ve Tuncay havadalar. Neuer tehlikeyi uzaklaştırmış ama dirseği Servet'e çarpmıştı o pozisyonda... Servet'in burnunda kırık olduğu tespit edilmişti. Gerçekten de büyük acı çekmiş olmalı... Neuer'in Schalke formasını giydiği ilk maçı hatırlıyorum. Roost'un yerine oyuna girdikten sonra inanılmaz başarılı bir iş çıkarmış, sonra da kaleyi temelli ele geçirmişti.

Berlin'deki maç sonrası Merkel'in soyunma odasına inmesi nedeniyle büyük karmaşa yaşanırken genç adam Türk Milli Takımı'nın soyunma odasına doğru yürüyordu. Karambolde kazağını çıkararak Yiğiter Uluğ'a uzattı. Bunu Servet'e iletebilir misiniz?

Uluğ genel tercihin kalecilerin kazak değiştirmesi olduğunu hatırlayarak Neuer'in Volkan'ı kastedip kastetmediğini sordu.

Hayır dedi Neuer, Servet'in formasını istiyorum. Sakatlandığı pozisyon için geçmiş olsun dileklerimi ve özür dilediğimi de iletin lütfen... Bu sırada Servet'in kliniğe sevki için çalışılıyordu ve formasını çıkarmıştı. Uluğ malzemeciden Servet'in formasını isteyip Neuer'e iletmek üzere Alman takımı sorumlusuna ilettili.

Kimileri için detay olarak görülebilir. Oysa bir sporcunun rakibine olan saygısı, insani duruşu ve karakteri için ne güzel bir örnektir.

Podolski mi dediniz?

O başka bir mevzu...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Formül Schuster

Okay Karacan 2010.11.12

Süper yıldızlarıyla Beşiktaş Gaziantepspor Belediye'si karşısında hayal kırıklığı yaratmış olabilir. Bunu oyuncuların tedirginliği, formsuz ve uyumsuzluğu ile açıklayabilirsiniz. Kim bilir belki de uzun süredir alacakları ödlenmiyordur, akılları yatırımlarında kalmıştır.

Her ne olursa olsun takımın önde oynama arzusunu ve isteğin seyirciye verdiği heyecanı bir tarafa koyamazsınız. Schuster bildiği doğrulardan ayrılmadan, her rakibe aynı futbolu oynatarak sürekli izlenesi bir hücum takımı yaratmaya çalışıyor.

Bu noktada Lucescu tipi bir oyun sistemiyle zafere ulaşamayacağı için başarısız olacak.

Barcelona ile Real Madrid savunma takımları değildir. Asla defansif karakterli takımlar olmadılar. Bir ülkenin futbol liginin izlenebilirliğini belli takımlar belirler. İspanya'da Real ile Barça'dır. Son 15 yıldır yayınlanıyor Türkiye'de.. Sıkıldığınız kaç maçları oldu? Sanmıyorum olsun..

Tüm dünya izliyor. Neden? Çünkü birileri bir şeyler yapmaya, size bir şov izletmeye gayret gösteriyor. Siz ne yapıyorsunuz? Oynamak yerine oynatmayarak karambol yaratmak, sonra kaos'tan puan çıkarıp günü kurtarmak istiyorsunuz.

Geçmişte iki takımı çalıştıran hoca'dan birini kovduk. Diğer topun ağzına geldi. Bu arada Türkiye ligimiz adı süper müper ama, izleyici kaybı ile ilgi açlığıyla boğuşuyor. Neden? Oynamayı asla düşünmeyen oynatmayarak kazanmayı iş sayan sistemler nedeniyle değil mi?

Kapanan, kontradan vurup çıkan hocalar aferin aldıkça ülke futbolunun karakterini değiştirme şansımız olmayacak.

İşte Schuster Bursa ile Trabzon özelinde konuşarak bunu kastediyor. İstedığınız gerçekten tribünleri doldurmaksa para veren adamı eğlendirin. Kimse orta sahayı iyi kapatan, savunmada çivi gibi olup, kontrada golü atıp köşeyi dönen takım için elini cebine götürmüyor. Bir götürüyor, iki götürüyor. Sonra basıp kanalı değiştiriyor. Sinema'ya kaybediyorsunuz..

İstatistikler Beşiktaş'ın bu yıl üçüncü bölgede topla oynama sayısının 171 olduğunu gösteriyor, Bursaspor 117, Trabzonspor 127, Fenerbahçe 131 sayılarına ulaşmış..

Schuster birileri savunma yapıyor derken aslında bunu kastediyor. Biz daha çok arıyor. İzleyici için daha izlenebilir bir oyun sahneye koyuyoruz ama nafile demek istiyor. Yoksa adam herkes kapanıp katenaçyo yapıyor demek istemiyor.

Kupa maçlarında küçük bir takımın büyük bir takımı yenmesi Dünya'nın her yerinde normaldir.

Normal olmayan yıllardır aynı suda yıkanan Türk futbolunun hızla içine kapanmasıdır.

Özetle dün geceki oyun için teknik taktik yorum yapmak, mevkileri eleştirip, sistem kurgularına girmek anlam taşıyor. Büyük resme bakalım. İzleyici sayısının berbat kupa formatıyla iyiden iyiye azalıp, Süper Lig'in vatandaşın dikkatinden kaçmaya başladığı şu dönemde insafsız eleştiriler yerine gerçekten izlenen bir lig için farklı şeyler yapmaya çalışan insanlara daha rasyonel bakmak gerekmiyor mu?

Beşiktaş 100 kere oynasa 95'inde zaten yener belediye takımını..

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bu milli takımı sevdim

Okay Karacan 2010.11.18

2002 Dünya Kupası'ndaki üçüncülüğün ardından teknik direktör Şenol Güneş'in en ciddi sorunu takımı yenileme yöntemi olmuştu.

Aşağıdan gelen onlarca aday oyuncunun mevcut kadro içine yerleştirilmesi ya da önemli ölçüde değişim yapılması gerekiyordu. 2003 Konfederasyon Kupası'ndaki genç kadronun başarısına rağmen dönüşüm fikri üzerine hakıyla gidilemediği için çözülmenin önüne geçilememiş, takım üst üste iki büyük turnuvanın dışında kalmıştı.

2003 Konfederasyon Kupası'ndaki yeni ekip üzerinde kararlılık ve cesaretle durulmuş olsaydı 2004'ü pas geçsek bile 2006'yı mutlaka yakalardık.

Kötü başlayan 2012 kumpanyasının revizyonu için atılan ciddi adımı görünce ister istemez 2003 yılını hatırladık. Güneş'in aşamadığı içsel baskı ve sorunları Hiddink ne ölçüde aşacak ya da gerçekten aşmaya gücü yetebilecek mi?

Bir oyun liderine bağlı kalmaksızın enerjisi yüksek, yardımlaşan, dikkati yüksek bir onbir sahadaydı. Topu, rakip alanına çekildiğinde iyi kullandık; Nuri akıllı paslar atıyordu. Umut pres yapıyor, Burak Trabzonspor formasıyla başlattığı çıkış ve özgüvenini rahatlıkla kullanıyordu. Rakip orta alandan hızlı atağa kalkma girişiminde bulunurken iyi karşıladık; ilk tahlilde Selçuk, sonra Gökhan ve Servet'in dikkatine, Serdar'ın yıllardır bu takımda forma giyiyormuş gibi sağlam oyunu eklendi. Duran topları kalecimiz yüksek özgüvenle karşıladı; Volkan, Sneijder'in serbest vuruş sonrası attığı hareketli topu şahane çıkardı. Köşe vuruşlarındaki müthiş becerilerini son Dünya Kupası'nda gördüğümüz Hollanda'nın tüm toplarını rahatlıkla topladı. Sahaya iyi yayılıp, üst düzey yardımlaştık; Oyuncuların saha içi pozisyon takip iştahı harikaydı.

Genç kadroların handikabı sorumsuzca risk alıp, maceraya girerek takım bütünlüğünü bozabilecek potansiyel bireysellikleri içinde barındırmasıdır. Dün gece bireysel bir hatayla kaybetmiş olsak da oyun disiplinine bağlı kalan genç kadro rüştünü ispat etti.

Evet ülkemizde bir forvet sorunu var ve Umut'un çıkıp yerini orijinal olmayan bir forvet olan Kazım'a bırakmasıyla bu sorunla yeniden yüzleştik. Beraberlik golünü boş ağılara gönderemedi Kazım.

Takımın en iyi isimlerinden birisi Serdar Kesimal'dı.Yıllar önce Mustafa Denizli'nin yine bir golsüz biten Hollanda maçında sahaya ilk kez sürdüğü Bursasporlu Selim'i hatırlattı bana.. Selim'in milli kariyeri o maçta harika oynamasına rağmen uzun sürmemişti ama Kesimal'ın mevkisindeki başarısı aynı kaderi paylaşmayacaklarını fısıldadı kulaklarımıza.

Kaybetse de, ne yaptığını bilen, hocanın söylediklerinin dışına çıkmayan, oyuncu değişikliklerine rağmen hücumda ve savunmada belli bir standardı yakalayan bu Milli Takım'ı çok beğendim.

Hiddink'in Şenol Güneş'ten daha radikal davranıp ısrarcı olmasını bekleyelim.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hindi etini seviyor, kendimi Alman hissediyorum

Okay Karacan 2010.11.19

Guardian gazetesinin Mesut Özil temalı makalesi bizde haber oldu. Gazete Avrupa'daki göçmen nüfusun içinde bulunduğu sıkıntıyı ve Mesut'un eşsizliğini yazmış..

Biz de onu haber yaparak habercilik yaptık. Oysa Türk futbol takımlarının gazetecileri kapısında ağaç edip oyuncularıyla tek kelime konuşmadığı bir ortamda harika bir malzemeyi dünyaya pazarlayamıyoruz. Bekliyoruz Ümraniye, Samandıra ve Florya kapılarında..

İLKAY: Balıkesirli bir ailenin çocuğu olarak Gelsenkirchen'de doğdu. Müthiş bir futbol yeteneğine sahip. Kimilerine göre Real Madrid'in Zonguldaklı yıldızı Mesut Özil'den daha yetenekli. Bundesliga'nın vasat takımlarından Nürnberg'de forma giyiyor. Alman Milli Futbol Takımı'nı dünya şampiyonu yapmak istiyor. İdolü Brezilyalı Kaka, Black müzik dinliyor. Balıkesir'i çok seviyor, İstanbul ve Alanya onun için turistik şehirler ve hindi

etine bayılıyor. Şimdiden bonservisine 10 milyon Euro değer biçiliyor. Takımının 'isterse ancak Manchester United alabilir' dediği müstesna bir yetenek 20 yaşındaki İlkay Gündoğan.. Nasıl bir futbolcu olduğunu tanımlarken hocasının onunla ilgili tespitini şöyle açıklıyor: "Hocam maçları tek başıma çevirebileceğim özelliklere sahip olduğumu ve bunun bir oyuncu için önemli olduğunu söyledi. Ayrıca takım arkadaşlarımı iyi pozisyonlara soktuğumu anlattı.."

Türkiye ligini göz ucuyla takip ediyor.

Daha geçen yılın başında Nürnberg'de oynarken, yani henüz Türkiye'nin gündemine düşmemişken bir internet sitesine verdiği röportajda "Kendimi Alman gibi hissediyorum, burada doğdum, büyüdüm ve eğitildim, o yüzden ancak Alman Milli Takımı forması giyerim." demiş.. Samimiyetine saygı göstermek zorundayız. Varsın Panzer olsun..

MEHMET: Yozgatlı bir ailenin çocuğu olarak Münih'te doğdu. 7 yaşından itibaren Bayern Münih altyapısındaydı. Gerd Müller'i tanıyor, Jurgen Klinsmann tarafından A takıma alındı, sonra kiralık olarak Nürnberg'e gitti. O da İlkay gibi memleketi Yozgat'ı seviyor ve o da Antalya'yı tatil şehri olarak biliyor. İdolü Zidane, RnB ve Rap dinliyor, Türk yemeklerini seviyor. Yine İlkay gibi antrenörünün kendisini "Bir maçı kendi başına döndürebilecek, maçın seyrini değiştirebilecek oyuncusun." sözlerine vurgu yapıyor.

Türkiye ligini göz ucuyla takip ediyor.

Türk Milli Takımı'nda forma giydi, artık Panzer değil. Sezon başından beri Türk kamuoyunun konuştuğu 1990 doğumlu iki genç futbolcunun ismini Google'a yazıp taradığınızda bu bilgilere ulaşabiliyorsunuz.

Aslında sadece "yeteneklitürkfutbolcu.de" internet sitesinden derleyebiliyorsunuz. Diğerleri birbirinin aynı..

Sitede tüm yaş gruplarından gençlerle yapılmış onlarca röportaj var. Hepsinin ortak özellikleri İlkay ile Mehmet'in özelinde aynı..

Türkiye ligini göz ucuyla takip etmelerinin temel nedeni Süper Lig'in yıldız yaratmayan, ikinci sınıf Brezilyalı, sönmüş yıldızlar ligi olması mı acaba ne dersiniz?

Bu arada birçok arkadaş ve ağabeylerinin Türkiye'de oynayıp, kulüplerin karakterlerini her fırsatta anlatıyor olmaları mı onları Türk ligi ekranından uzak tutuyor.

Evet, paralar ödenmez, arkadaşlıklar "ağabey'in dediği olur" esasına kurulur, başkanların elini öpmezsen yanarsın, sağlık ekipleri yetersiz, beslenme programları gelenekseldir. Sus sen çocuksun denir. İstanbul deplasmanına giderken yenilgi peşinen kabul edilmiştir. Kimse takdir etmez, övgü ve teşvik müessesesi kurulmamıştır ve hep para konuşulur..

Almanya'daki gençlerin hikâyesi hep aynı.. Anadolu, Antalya'da tatil yapıyor. İstanbul'u Alman turistler kadar bile bilmiyorlar.

Almanya'daki hocaları onlarla yetenekli oldukları için ilgileniyor. Psikolojik olarak kendilerine güvenmeleri öğretiliyor. Türk yetkililer ise görev bakımından kapılarını açıyor ve bir süre sonra futbolcu avcılarının raporlarını müteakip karşılarında genellikle menajerler beliriyor.

Geçenlerde Radikal'den Bener Onar, Qua-resma'nın mahallesindeydi. İyi iş yaptı ve Ahmet Çakır üstadımızdan da köşesinde takdir aldı.

Bu iyi bir örnek, başta ligi satmaya çalışan TV, TFF ve tematik spor kanallarının acilen geçmişte Türkiye radyolarının yaptığı gibi bir gurbet programı yapmaları gerekiyor. TV kameraları o çocukların hayatına girmeli.. Nasıl bir mahallede yaşadıkları biliniyor ama bir de görülmeli..

Tüm röportajları okuyunca çocukların ne Türkiye'yi ne Türk futbolunu iyi bilmediklerini görüyorsunuz.

Daha önce de yazmıştım. Türkiye Futbol Federasyonu, acilen Gençlik Spor Genel Müdürlüğü'nün, Gençlik Hizmetleri Dairesi'ne yaptırdığı "Avrupa'da yaşayan 350 Türk genci ülkesini tanıyor" projesine bir göz atmalı.. Getirin çocukları, anlatın şu ülkenin ne olduğunu "Alman gibi hissetmesinler!.."

Çocuklar çok iyi biliyor Alman Milli Takımı'nın 11 oyuncusunun da Türk olmayacağını, Mesut varken yanına en fazla iki mesut çocuk daha alınacağını.. Tabii ki Türk Milli Takımı'nı seçmeleri artık onlar için daha büyük avantaj, çünkü Türkiye'de topçu yetişmiyor artık. Forma artık onların.. Bakınız Hamit, Nuri, Serdar Kesimal, son olarak Mehmet Ekici..

Mehmet'i kazanmamızda Hamit'in büyük payı var unutmayalım..

Onları kazanmanın yolu galiba Türkiye'yi iyi tanıtmak, Türk futbolunu temizleyip izlenebilir kılmaktan geçiyor.

".....Memleketimi seviyorum, akrabalarım köyde, köye dinlenmeye gidiyoruz, Antalya, Alanya süper güzel tatil şehirleri, İstanbul çok büyük, Black, RnB dinliyorum. Türk yemeklerine bayılıyorum, Hindi eti seviyorum. Ama kendimi Alman gibi hissediyorum!.."

Yine Nihat ve biz

Futbol Mundial, dünyanın en başarılı futbol magazin programıdır. Yıllarca seslendirmesini yaptım ve çalışma yöntemlerine hayranım. Kaka, Messi ve Tevez'i küçücük adamlarken tanıtmışlardı geleceğin yıldızları olarak.. Irak'taki futbol tutkusunu, Afganistan ve Gürcistan'da kavgayı bitiren tek silahın futbol olduğunu gözler önüne serdiler. Avustralya'dan Alaska'ya topun döndüğü yerlerden net ve kısa mesajlar yolladılar futbol gezegenine.. Muhteşem bir arşivleri var. FIFA'nın kuruluşunun 100'üncü yılında Sayın Şenes Erzik'le konuşuyorduk. Konu dönüp dolaşıp Futbol Mundial'e geldi. "..FIFA olarak sponsor olduk dedi Şenes Bey.."

FIFA Futbol Mundial.. Çünkü bu sporu gezegeni barışçıl ve daha yaşanılır bir dünya haline getirmek için kullanıyorlar ve güzel oyunu anlatıyorlar dedi..

Dünyanın en büyük futbol otoritesinin bir TV programına katkısının maddi tarafı değil manevi yönüdür burada anlatılmak istenen, FIFA madalya takmıştır resmen..

Haa bizde olsa herkese mavi boncuk dağıtılır o başka..

Neyse konuya dönüyorum.. O dönem Real Sociedad çok iyi gidiyor. Nihat muhteşem iyi oynuyor, golleriyle manşetlerde.. Rus Karpın ise artık son demlerinde bir şeyler yapıyor. Futbol Mundial artık Nihat'ı görür diye her hafta bekliyoruz, birden bir bölümün sonundaki satırlar dikkatimi çekti.

"....Haftaya San Sebastian'a gidiyoruz, konuğumuz müthiş bir çıkış yakalayan Karpın olacak!"

Mail atıp, Nihat konusunu sorduk. İlgimize teşekkür edip, baştan savdılar bizi.. Avrupa'da zirveye giden, Ronaldo ile gol krallığı yarışına giren, ender bir örnek olan Türk futbolcusunu görmezden geldiler..

Sonraki hafta Nihat açıkladı. Eğer Brezilyalı olsaydım Real ya da Barça'ya giderdim diye..

Haklıydı...

Futbol Mundial ile ilgili tek hayal kırıklığım olsa da öğreticiydi.

Real Madrid'e Bremen'den gidiliyormuş, Okmeydanı'ndan değil!..

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şampiyon olamazsınız...

Okay Karacan 2010.11.21

Quaresma ile Guti olmadan göze hoş gelen futbol oynayamayan Beşiktaş, Guti'nin yokluğunda Quaresma'nın ayağına bakıyor.

Artık o da olmuyor. Dün gece Portekizli oyunda kaldığı süre içerisinde vasatı aşamadı. Peki Holosko ne zaman dikkat merkezine kaleyi alacak? Takım olarak madem bu kadar ileriye çıkıyorsun Aurelio çok mu gerekli?

Quaresma'nın geldiği günden bu yana düşen performansını açıklamak bir hayli zor. Türk futbolunun karakteristik alıp vermeyen özelliği ile açıklayabiliriz. Ernst'in geldiği günden bu yana hiç kaybetmediği gücü ve direncini herkesin göstermediği kesin... Beşiktaş'ı, radikal kararların alınacağı günler bekliyor. Şampiyonluk şansları kalmadı. Bu kadar şampiyonluk adayı varken buradan sezonu çevirmek imkansız gibi bir şey...

Şimdiye kadar defansif kırılmalı üzerine alınan eleştirilere karşın Beşiktaş'ın oyun alanı sahanın üçüncü bölgesi. Schuster ısrarla; temkin yapıp arka tarafı örgülemek yerine, rakip yarı alanda kalabalık topla daha çok buluşan bir takım olmayı yeğliyor. Maçın ilk yarısında 3-5-2'nin ters versiyonu olarak kabul edebileceğimiz 2-5-3'ü andıran bir ofansif kurguyla oynadılar. Toraman ve Ersan ya da Üzülmüş ile Ersan yarı sahalarında kalırken 8 oyuncuyla gol aradılar. Nitekim golü Üzülmüş'in en arkada kalıp oyunu izlediği bir atak sırasında kontradan yediler. Bu oyunu en iyi döneminde hatta Schuster Real'i çalıştırırken Rijkaard'ın Barcelona'sı oynuyordu.

Sistem takımın ekstra yeteneklerinden maksimum sonuç almak için ideal olanıydı. Barça topa üçüncü bölgede muazzam hakimdi (hâlâ öyleler) ve pozisyonları sonlandırırken Eto'o gibi bir forvete sahip oldukları için skor üstünlüğünü erken bulurlardı. Mesela şimdi Eto'o'yu çok arıyorlar. Böyle bir futbol anlayışı benimsiyorsanız sahada istikrarlı bir gol adamınızın bulunması gerekiyor. Bobo'nun yokluğunda Nobre'den aynı işi yapmasını bekliyorsunuz, yapamıyor. Nobre kendisini kovalayan adamları sahada dolaştırıp, pas bağlantılarının içine girip çıkmakla meşgul olduğundan esas işi bu olmayan adamlara kalıyor çerçeveyi hedeflemek. Tabelada attığınız 2 golün Konyaspor marifetiyle olması ne acı. Bitirici bir forvet olmayınca takım savunmanızın üst düzey olması gerekiyor. O da yok! Beşiktaş dün Konyaspor'un uzun toplarla, isabetli paslarla ve ayağı yere sağlam basarak üzerine gelmesine çare üretilmedi. Holosko'nun takımı öne geçiren golü kaleci Gökhan'ın bir ikramıydı. Gününde olmayan Konya kalecisi, Beşiktaş takımının büyük şansıydı. Değerlendiremediler. İkinci yarıda maç 2-1 iken Holosko'nun kaçırdığı gol oyunun kırılma noktasıydı demek klişecilik olur. Konyaspor 3-1'den bile 3-3'e taşıyabilirdi maçı... İşte o kadar kötü... Bay Schuster ofansif, izlenebilir ve heyecan veren bir takım yaratmak istiyor ama hemen hemen her takımın İnönü'den benzer bir oyun anlayışıyla puan veya üç puan olarak ayrılmasına çare üretmeden bunu başarmasının imkansız olduğunu da bilmeli...

Beşiktaş, UEFA kupası hedefiyle yola çıkmıştı. Üç kulvarda da yollar dikenli... o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir klasiko daha...

Okay Karacan 2010.11.25

Dünya para piyasaları İber Yarımadası ikizleri İspanya ve Portekiz'in ekonomik darboğaza girme tehlikesini kırmızı kalemle not ediyor.

Planlar Yunanistan ve İrlanda'nın yaşadığı krizlerin o tarafta nüksetme ihtimaline göre yapılıyor. Döviz kurlarını, borsa endekslerini İberya'dan gelecek haberler oynaklaştırırken, İspanya'da herkes esas kıyametin pazartesi akşamı kopacağını çok iyi biliyor ve kimse devlet tahvillerinin likidite problemleriyle ilgilenmiyor.

Barcelona kulüp üyelerinin vergilerden önce kulüp aidatını ödemeyi tercih edeceğine emin olabilirsiniz.

Kriz İspanya'nın olabilir ama Barcelona Katalunya'nındır.

Öte taraftan bakınca "kuralı koyan parayı alır, parayı alan kuralı koyar" tarafındadır Real Madrid.

Bir keresinde hatırlayın nasıl girmiştir devreye Madrid Belediyesi ve silinmiştir tüm borçlar...

İspanya'nın IMF'lik olma ihtimali vardır ama Barça ile Real'siz futbol, televizyon ve hatta UEFA bile düşünülemez.

İspanyol futbolu, içinde 'dram ve zafer'i barındıran tragedyayı andırır. Aynı sahne üzerinde bir taraf zaferi tadarken, diğerinin payına dram düşebilir.

Ne zafer ne de dram bir alın yazısı değildir. Sürekli yer değiştirerek alay eder tragedyanın yazarıyla.

Sonsuz zafer sarhoşluğu, umutsuz dram kasveti bilmez bir klasiktir Barcelona-Real Madrid rekabeti..

Aklım Barcelona'nın anlaştığı, ancak bir siyasi güç gösterisiyle Real Madrid'in rakibin elinden aldığı Arjantinli Di Stefano'nun tuhaf hikâyesini milat alıyor.

Di Stefano'yu keşfeden ve eline geçiren aklın, muhteşem Arjantinliyi, o akla Madrid kurallarını dikte ettiren diktaya kaptırdığı günden beri "Barcelona bir kulüpten daha fazlası, Real Madrid İspanya'dır".

Kulüp tarihinin en büyük futbolcularından birisi Di Stefano bugün beyaz forma giydirilen her yeni dünya yıldızının yanında fotoğraf karelerine giriyorsa bunun nedeni sadece topun efendisi olması değil, sembolleşmesini sağlayan eylemin hafızalarda canlı tutulması hınzırlığıdır.

Di Stefano'nun kaçırılması hikâyesi trajik safhadan traji-komik evreye terfi etmiş olabilir. Oysa Luis Figo'nun ihanetinden bu yana Katalan hafızasına kazılı kalmıştır tercih dışı tutulmak.

Bir domuz başının yeşil sahaya düşmesi, bir fotoğrafçının deklanşöre bastığı an sembolleşen görüntünün anlattığı şeydir anti-Real histeri..

Bir kez daha bir Portekizli İspanya'da yeni bir iç savaşın yakıtı olabilir.

Kibirli Jose'nin geçen yıl Şampiyonlar Ligi yarı finalindeki ziyaretinin ardından Nou Camp'a en ürkütücü seferi olacak. Barcelona'da Bobby Robson ve Louis Van Gaal'in yanı başında geçen yılların ardından kendisine değil de Sera Ferrer'e layık görülen Barcelona teknik direktörlüğü koltuğu da tıpkı Di Stefano hikâyesinde olduğu gibi bugünün tarihini değiştirmiştir. Jose önce Porto'nun, sonra Chelsea'nin ve İnter'in kahramanı olarak gelir Madrid'e...

Barça için acı olanı Bernabeu'daki finalde, yani Madrid'in tam orta yerinde bir Katalan cumhuriyeti kuracakken, Avrupa'nın en büyük kupasını kaldırmaya ramak kalmışken, eski tercüman, antrenman hocası Jose'nin tekmesini yemektir.

Pazartesi akşamı, Schuster ile Guti'nin hangi duygularla ekran karşısında olacaklarını kestirmek için zihnimizi meşgul etmeyelim, aynı zamanda ilk Barçalı Türk Rüştü Reçber'in içindeki sesi, gözlerindeki merakı da düşünmeyelim isterseniz.

Raul Gelsenkirchen'deki evinde mi olacak, yoksa tarihine geçtiği kulübün locasında mı oturacak o gece?.. Ya eski Gelsenkirchenli, bizim Zonguldaklı Mesut mevzuu ne olacak?

Mesut'u mu yoksa "Mesut'un bizi tercih dışı bırakması ihanettir motto'suyla" bizim havayollarıyla zafere kaçan öteki tarafı mı tutacağız?

Sahaya bir domuz başı daha atacak kadar bize yakın değil ama bir o kadar Figo'nun ihaneti kıvamında kimi futbol sevgisizlerine göre...

Mourinho bir taraftan İnter'e "Benitez yine mi kaybetti?" alaycılığıyla mesaj atarken, bir taraftan geçen yıl Nou Camp'ta elindeki kadroya göre en doğru olanı yaparak, Schuster tabiriyle söylüyorum "60'ların futbolunu oynatarak" final yolunu açtığı ikinci maçın kaybettirdiği prestiji kurtarmayı planlıyor olmalı..

İnterli küskün ve yaşlı çocukları Avrupa'nın en büyüğü yapan Jose'nin eski dostu Guardiola'ya aynı tarifeyi uygulaması bir parça ters kaçacağından dünyayı bir büyük ofansif düello bekliyor.

Şu ana kadar satırlar iki futbol takımının sportif hikâyesini değil, iki ülkenin kıta sahanlığı kavgasını anlatıyor sanki değil mi? Satırların yazarı, 'futbol sadece futbol değildir' okulunu fena halde benimsediğinden olsa gerek, ne zaman Barcelona-Real Madrid maçı arefesi olsa hafızasına kaydettiği "La Liga resmî tarihinin sert ve milliyetçi söylemini" oyunun sahne dekorları olarak görür.

O bakımdan Messi'nin Rijkaard tarafından ilk kez efektif kullanılmaya başladığı o günü, Ronaldinho ile Di Stefano'nun kökenden vatandaşı Messi'nin Real'i 3-0 mağlup ettikleri gece Bernabeu tribünlerinin azılı düşmana tuttukları alkışı hatırlamayı hep sona bırakır. Üstelik o gece bilmem kaçınıcı kez Real-Barça maçı için mikrofon başında görev yaptığı halde...

Bütün milliyetçi, ayrılıkçı ve futbolu bir milletin kurtuluşu, futbol takımını bir milletin bayrağı ilan eden görüşü bir tarafa ayırınca aslında şunu görüyorsunuz:

Bugünün çocukları her iki formayı da seviyor.

Önünüzde iki seçenek oluyor zaten.

Beckham, Ronaldo veya Mesut Özil'seniz.. Real ya da Barça...

Samuel Eto'o'nun Real Madrid'e transferini uygun bulmayan Başkan Perez'e, Kamerunlu, Bernabeu'da attığı bir golün ardından nasıl da vücut diliyle gönderme yapmıştı.

Oysa bu bile aslında ne kadar istediğini göstermiyor mu o beyaz formayı?

Tarihleri birbirlerini itse de formaları çekiyor birbirini.

avrupa'da en çok taraftarı olan kulüp barça

Eylül ayında Avrupa genelinde yapılan bir araştırmayı kapsayan rapor yayınlanmıştı. Sport+Markt'ın araştırmasına göre Avrupa'da taraftarı en çok olan kulüp açık ara Barcelona.

Barça'yı tutanların sayısı 57,8 milyon olarak ölçülürken, Real Madrid 31,3 milyon ile ikinci sırada kalmış. İspanya'da 6,8 milyon Real, 5,5 milyon Barcelona taraftarı olduğu hesabıyla yola çıkarsak, ülke dışındaki taraftar sayısı itibarıyla Barcelona Real Madrid'i ikiye katlıyor. Üstelik 2006 yılından itibaren oluşuyor iki takım arasındaki büyük fark. Real, Avrupa'da 10 milyon sempatizan kaybederken, Barça 13 milyon kişiyi kendine âşık ediyor.

Cruyff'un kapıdan içeri soktuğu total futbol felsefesinin her sene yenilenen sürümü sayesinde olduğunu tahmin etmek için sadece son Dünya Kupası finalini seyretmiş olmak bile yeterliydi sanırım.

Siyasi çekişmeler bir yana, Barcelona altyapıdan yetiştirip yıldızlaştırdığı oyuncularıyla, Real Madrid büyük paralar karşılığında satın aldığı yıldızlarla yürüyor yıllardır. Barcelona satın almıyor mu?

Kendi sistemine adapte edebileceği hesabıyla alıyor.

Mesela David Villa.

Real yetiştiriyor mu?

Toshack'ın 17'sinde forma verip sahaya sürdüğü ve o günden beri formasını kimseye kaptırmayan Casillas'ı bir kenara koyunca, aklınıza sadece Guti ile Raul geliyor değil mi?

Zaten yoklar!

Avrupa'da 2 kişi Barcelona sempatizanı, 1 kişi Madrid taraftarıysa Türk Hava Yolları işe hiç siyaseten bakmadan ticareten iyi iş yapmış diyebilir miyiz?

Dünyanın en çok pas, gol, enerji ve taraftar üreten futbol takımının renklerine bürünmeyi hafife almayın.

Özetle Cruyff felsefesi, bir anayasa olarak yapışmış Barcelona genetiğine.

Bugün dünya futbolunda ideali bulmuş bir takımdır Barcelona..

Jose Mourinho Barcelona karşısında gittikçe zayıflayan rekabet gücüne karşı Real Madrid cephesinin son tercihiydi. Bir futbol takımına gerektiğinde total futbol, gerektiğinde catenaccio oynatabilen, rakiplerine sinir sistemleri üzerinden de ayar verebilen karakteri ve tabii ki futbol konusundaki dehasıyla tek seçenekti Mourinho.

Bu satırların yazarı büyük futbol yıldızlarının da tıpkı Avrupa'daki taraftar sayısının dramatik değişimine paralel olarak artık önce Barcelona, sonra Real Madrid dediğine inanıyor.

Pazartesi akşamı bir Portekizli İspanya'daki kıskançlık histerisini ateşleyip, yeni bir kavga başlatabilir. Barcelona'nın son 25 yılda katettiği mesafeyi Mourinho'nun iki maçı da kazansa bile yok edemeyeceği açıktır.

Ama hiç kimse Real Madrid'in Barcelona'nın popüler yürüyüşü karşısında ezildiğini iddaa edemez.

Real Madrid-Barcelona maçları bir Klasik'tir evet.

Cruyff genetiğiyle büyüyen Barcelona'da bir Klasik olmuştur.

Mourinho'nun Klasik olmadığını seyleyebilir misiniz?

İşte size bir Klasiko daha...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Barcelona dünyayı selamladı

Okay Karacan 2010.11.30

ırsın, oyuncuların kemiklerine bu kadar işlediği son 'El Clasico'yu hatırlayamadım. 'Hırs'tan kastım oyuncuların birbirlerini tepeleme arzularıyla çıkan ateş kesinlikle değil! 'Biz daha iyiyiz'i ispat isteği sadece...

Ronaldo'nun Guardiola'yı iteklemesi ilk 15 dakikada Barcelona'nın muazzam top yapması karşısında, "Biz bunlarla başa çıkmak için onları germeliyiz." saptamasıydı herhalde... İşe yaramadı! İsmi duyunca filmi hatırlayın, ilham kaynağı kesinlikle dün gece sahadaki Barça olmalı. "Dar alanda kısa paslaşmalar" Türk sinemasının futbol üzerine çekilmiş başyapıtı olabilir ama bunu perde de değil, sahada şaheser kılan ayaklar Barcelona büyürleri. Onlarca pasın ardından atılan ikinci golün benzerini 2006 Dünya Kupası'nda Arjantin-Sırbistan maçında görmüştük. Ama oradan hatırladığım Aragones'in şekillenen büyürleri şampiyon yapamadığı İspanya'dır. Sonra Avrupa ve dünya şampiyonu olan çocuklar... Yani o sene Arjantin'in yaptığını 15 günde bir üç beş defa yapan pişmiş ayaklar...

Dün gece Barcelona çok büyük oynadı. Dar alanda kısa paslaşıp, önlerine dizilen savunma hattını terse yatırmayı işten bile görmediler. Savunma göbeğini bu kadar hızlı, rahat delen bir başka futbolcu topluluğu görmemiştik. Bir play-station oyunu gibiydi Barcelona'nın oyunu. Barcelona topla çok oynadığı dönemlerde gol bulabilen bir takım ve rakip böylesine güçlü olunca bunun önemi daha da artıyor. Nitekim iki yarıda da oyuna en hakim oldukları dönemlerde ikişer gol atarak Real Madrid'den daha iyi takım olduklarını gösterdiler. Bunu F1 literatüründe gerekli sıcaklığa ulaşan lastiğin tutunma gücünün artması, daha hızlı turlar atarak rakiplerini geride bırakması gibi değerlendirin. İşte dün gece tam öyleydi Barcelona... İyi motor, iyi şasi, müthiş lastikler ve istikrar abidesi bir pilot kombinasyonunun damalı bayrağı önde gördüğü bir yarışın galibi oldular.

İlk kez bir Mourinho takımı bu kadar çaresizdi ve bu kadar hayal kırıklığı yarattı. İlk kez Mourinho oyuna müdahil olamadı. İlk kez Mourinho yasaları işlemedi... Barcelona için geçerli olan kombinasyon yarım sezonda mükemmele ulaşmaz. Dün gece yere tutunma sorunları yaşadı Madrid. Barcelonalı oyuncular belki dünya tarihinde bir isabetli pas oranı rekoru, belki de pas sayısı rekoru kırdılar. Bunu Real Madrid gibi bir rakip karşısında yapmaları değerlidir. Barcelona'da oyunun lideri orta alandaki üç oyuncu. Real Madrid hâlâ bir oyun liderine sahip değil... Buna hâlâ ezberlettiği 4-2-3-1 taktiğiyle övgüler alan Mourinho da dahil.

Üç aynı şekilde düşünen beynin ayrışmadan yönettiği çoklu aklın ayaklarıyla kazandı Barcelona... Messi, Xavi, İniesta'yı toplayınca 3 değil 6 yapıyor top ayaklarındayken... Sanıyorum büyürlerin savunmaya nasıl koştuklarını, sonra hızlanıp hücumu savunmadan nasıl kurdukları herkesin gördüğü ve imrendiği bir aksiyondur. Mourinho'nun varlığı Barcelona'yı motive etmiş olabilir dersek Barça'nın hakkını yemiş oluruz,

kolaycılığa kaçırız. Ronaldo'nun kötü oyunu, Mesut'un kayboluşu ve Di Maria'nın çaresiz mücadelesinden bir armoni çıkmadı. Mourinho'nun zamana ihtiyacı var ama Barça'nın attığı turlardan daha hızlısını sürekli ve istikrarlı atarak son 4 yılda açılan farkı kapatmak için, şasi, motor, lastik ve pilot kombinasyonunu kendisinin kurgulaması gerek. Mourinho iyi bir mühendistir. İcat eder, geliştirir; sorun çıkarsa çözüm bulur. Dün gece bir mühendis değil, bir fakülte talebesi gibiydi. Barcelona dün gece bir mühendislik harikasıydı yine... 80'lerde Lobanovski'nin Dinamo Kiev'i için 2000'lerin futbolunu oynuyorlar denirdi...Fizik güçleriyle öndeydiler... Bu Barcelona için ne demeli... Üstelik akılları fiziklerinin, fizikleri akıllarının önüne makine intizamında sıralı geçip durdurulamazken...o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Elin Klasiko'nun ardından

Okay Karacan 2010.12.02

Barcelona-Real Madrid maçının ardından durum raporu; gazeteci, yorumcu, seyirci, ilgisi olmayan, blog tutan, tutmayan herkes ama herkes şartlar ne olursa olsun ayrışmayı, takım tutma düzleminde diğer takıma sempati duyanlara kin besleme pozisyonu almayı futbol izleme rehberinin ana maddesi haline dönüştürmüş.

Yazık!

Bir bölünmediğimiz Real Madrid-Barcelona ekseniydi...

Takdir, alkış müessesesi; hakkını verip, varlığına saygı duyma nezaketi ve görüşünü öylesine yıpratmışız ki, ülke sınırlarının dışına sıçramış sevgisizlik.

Nasıl olsa İspanya'dır diye göz önünde bu kadar sert kulüpçülük yapanlar, iş ülkedeki rekabetlere geldiğinde topu yere indiriyorlar ya!!

Aslında ne olunduğunun gizli ilanı gibi ele veriyor kendini.

Barcelona yenilmez değildir. Çok yakın bir gelecekte bir başka takımın şampiyonluğunu TV'den izleyecektir. Hayatta hiçbir şey sürekli yukarı çıkmaz, aşağı inmez. Bir gün Xavi, İniesta, Messi dönemi bitecek, Mourinho dönemi başlayacak. O da bir gün tarih olup yerini bir başka isme bırakacak. Gün gelecek Real'in 5 golü için methiyeler düzülecek. Gün gelecek Mourinho'nun karizması konuşulacak.

Birbirlerinin önüne sırayla geçerken onlar, onlardan ne öğrendiğimizi sorgulamadan taraf değiştirip duracağız.

Maç sonunda Michels, Cruyff, Van Gaal, Rijkaard ve Guardiola'ya teşekkürler benzeri bir futbol hafızası yarattığımız güne kadar sadece izler, konuşur kavga ederiz.

Bugün aslolan İspanya'nın pazartesi akşamı tüm dünyayı ekran karşısına toplayıp yaptığı şovdur.

Barça kazanıp Real Madrid kaybetse de, endüstriyel baktığınızda kazanan La Liga değil midir?

Bize kalan nedir?

Pas sayılarını "pas" geçin

El Klasiko'nun ardından en çok ikinci golden önce yapılan 22 pas konuşuldu. Oysa bunu yıllardır o kadar çok yapıyorlar ki, girin arşivlere bakın Barcelona'nın son 5 yıldaki golleri öncesi pas ortalaması iki rakamlı bir sayının altına düşmez..

Antrenmanlarda ne yapıyorlar acaba?

Az sonra oraya bir vurgu yaparız.

Devam edelim.

2006 Dünya Kupası'nda Arjantin yarı alanı sol kanadında kurduğu üçgeni, önce sağa, sonra solda biraz öne, ardından üçgenlerin boyutunu değiştirerek yine sol öne çıkarıp, son üçgeni diğer tarafta kurup Sırbistan'a 22 pas sonunda Mascherano ile akıllara ziyan bir gol atmıştı... Güzel tarafı, topu neredeyse tüm takımın kullanmış olmasıydı. Unutulmazdı.

Goller böyle büyük organizasyonlarda gelince haliyle dünyayı konuşturuyor.

Uzun zamandır yazmayı planladığım ama bir türlü bağlayacak nokta bulamadığım bir konuyu paylaşmanın tam zamanı.

Bizim büyük İstanbul takımlarının birinin antrenmanlarından bir sahne.

Anlatan sahnenin oyuncularından biri.

"Hocamız kaleleri kaldırıp, pas çalışması yaptırır. İki takıma ayırılırız, kurala göre "20" isabetli pas üst üste yapan "bir" gol atmış sayılır. Başlarız...

Yarım saat-kırk dakika sonra maç ya 0-0 biter ya da 1-0!

İster mizah deyin, ister kara mizah..

Vedalaşma kültürü

Bizim küçüklüğümüzde ev gezmeleri haliyle daha çok olurdu. Trafik-köprü sorunu olmadığından akşam iş çıkışları, hafta sonları gündüz gezmeleri pek eğlenceliydi.

Piknik alanında mangal yaparken bir ağacın dalına asılı radyodan derbi maçı dinlemiş bir kuşağız.

Hatta akü marifetiyle küçük TV'lerden bile izlenirdi maçlar.

Spikerin sesini yükselttiği anlarda, top oynuyorsak durur, sofradaysak kulak kesilirdik birdenbire babalarımızı taklit ederek.

En güzeli neydi biliyor musunuz?

Eve dönerken Ali Sami Yen'in, İnönü'nün ya da Fenerbahçe stadının önünden geçmek. Otomobil hızla geçtiğinden, tadı damağımızda kalırdı ne yazık ki!

Minik yüreklerin içinde olmaya can attığı, ulaşılmaz gibi görünen birer mabed oluverirlerdi zihnimizde.

Sonra minik yürekler büyüdü. O kapıların içinden girip yeşil (yer yer yeşil) zemini gördü. Sonra derbileri, ardından Avrupalı rakipleri izlediler.

Günün birinde birçok Avrupalı takımın hayal kırıklığıyla ayrıldığı bu arenanın müdavimi oldular.

Ali Sami Yen'deki son derbi, bu efsane stada veda günü derbisiydi. (Daha oynanacak maç var demeyin, veda için derbiden daha anlamlısı olur mu?) Yıllar yılı elde edilen zaferleri pankartlara işlemiştiler. Zaman tüneline soktular yüreklerini Aslantepe öte yanda yükselirken...

Sonra ne oldu? Maç bitti. Koltuklar gitti.

Küfürler, istifa sesleri, stadı erken terk etmeler ve sokak isyanları...

Ali Sami Yen bu vedayı hak etmedi. Işıl ışıl olmalıydı her yer. Tribünler yıllar önce 14 yıl aranın ardından şampiyon olunan Eskişehir maçı gibi hınca hınç dolmalıydı.

Şarkılar söylenmeli, efsaneler yâd edilmeliydi. Bir tarafta Metin Oktay olmalıydı, diğer yanda Brian Birch, Jupp Derwall animasyonları.

Fatih Terim, Hakan Şükür, Tanju Çolak, Popescu, Taffarel, Coşkun Özarı, Turgay Şeren ve satırlara sığmayacak kadar yolu Ali Sami Yen'den geçen büyük isim yer almalıydı localarda.

Havai fişekler patlamalı, tarihe kazınmış tüm marşlar çalınmalıydı öyle değil mi? İnanın sahada alınacak sonucun hiç önemli olmadığı bir gündü. Gözyaşları yılların yorgunluğunu hisseden Ali Sami Yen Stadı için dökülmeli, unutulmaz bir veda olmalıydı. Dünya Off Shore Şampiyonası'nda dereceye giren tekneyi o stada sokmanın en son iş olduğuna kim itiraz edebilir?..

Ali Sami Yen isminin genizlerde bir acı burukluk bırakarak Aslantepe'ye dönüşeceği günlerde yapılan bu veda hiç olmadı.

Vedalaşmayı beceremediniz bari selamlaşmayı iyi yapın. Aslantepe'ye öyle bir gidin ki, şimdiki çocuklar babalarının arabalarında önünden geçerken bizim kuşağın olduğu gibi heyecan duysunlar. Hem malum trafik onlara uzun uzun bakma şansı verecektir.

Hatta hatayı düzeltmenin en güzel yolu. O gün ikiz tören düzenleyin.

Hem Seyrantepe'de hem Mecidiyeköy'de.

Ali Sami Yen'in kemikleri sızlamasın.

Konuşma yasağı

Gazeteci Bülent Timurlenk'in acetobalbamico.blogspot.com adlı özel sitesini takip ediyorsanız okumuşsunuzdur. Bülent, İspanya ve İtalya futbolu başta olmak üzere Avrupa'yı en iyi takip eden gazetecilerin başında gelir. Yine tüm detayları ilmek ilmek işledi maç öncesi ve sonrasında. Türk futbolu tahlilleri de sıradışıdır, o ayrı... Dün sitede bir Madridli gazetecinin "5-0 kaybetmek utanç değil, 5-0'ın ardından oyunculara getirilen konuşma yasağıdır utanılacak olan." yorumuna yer verdi.

Bülent'in de dediği gibi.

Ne garip bizim ülkede 5-0 kazandıktan sonra bile oyuncular konuşturulmuyor.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Avrupa'yı seviyorlar

Okay Karacan 2010.12.03

Hafızadaki son kayıt pazartesi akşamından kalma olunca CSKA-Beşiktaş maçının düşük pas yüzdesi, temposuzluğu ve boş tribünler önündeki atmosfersizliği futbol izleme iştahını kapatıyor haliyle.

Tribündeki Bulgar milliyetçilerinin sevimsiz tavırları cabası. Sebebi yılın bu mevsiminde bir grup maçında kazanılacak puan veya atılacak gollerin öyle kimsenin merak ettiği cinsten olmaması.. Eski eleme sisteminin acilen geri dönmesi ve bu grup çilesinin ortadan kaldırılmasından başka çare yok. Eksik bir şeyler var. Olmuyor, zorlamamak lazım. UEFA Ligi yerel liglerin yanında yavan bir meze kalıyor. UEFA'nın aldığı en doğru kararlardan birisi Şampiyon Kulüpler Kupası yerine Şampiyonlar Ligi'ni ihdas etmesi olsa da Kupa Galipleri Kupası ve UEFA Kupası'nı yok etmesi en büyük yanlışdır. Devre biterken Delev'e atılan top Beşiktaş'ın savunma göbeğini delince pek şaşırmadık. Aslında sebebi bu sezon o bölgeden çokça top alıp tehlike yaşamaları, goller yemeleri değil, daha dün Real Madrid'in bile bal gibi göbekten delineceğine şahit olmamızdır. Ha evet karşınızda Barcelona değil, CSKA varsa hayal kırıklığı.

Bir dakika sonra yine aynı hatayı yapıp Michel'i gol pozisyonuna sokmaları bir konsantrasyon sorunu olsa gerek. Cenk maçın en güzel hareketini yapıp gole izin vermedi ama bu ona sakatlığa mal olunca pek tadı kalmadı. Yine de Cenk maçın Beşiktaş lehine kırıldığı anın kahramanı oldu.

Beşiktaş en iyi oyunlarını UEFA Ligi'nde oynadı. Bilhassa ikinci yarılar daha heyecan vericiydi. Dün akşam yine tekrarladılar. Guti hep doğru yerlere, doğru şiddetle orta yapıyor. Bakınız Zapo'ya attırdığı gol.. Aslında ikinci yarıda farkı yaratan Nobre'nin arkasını kaleye dönüp koşa dolaşa oynadığı oyunun tersine, ileri bakıp kaleyi hedefleyen genç Ali'nin enerjisi oldu.

CSKA'da da oyuncu değişikliği işe yaradı. Sheridan'ın oyuna girdikten sonra attığı gol tribünlerdeki Bulgar milliyetçilerin tehlikeli olmasını bir parça engelledi o kadar. Cenk'in sakatlanmasının neden tat vermediğini Hakan'ın emektar İrlandalı'dan yediği "yenilmez gol" açıklıyor tek kelimeyle..

Kapanmayan takımlara karşı tehlikeli bir rakip Beşiktaş. Dün akşam gruptan çıkmak için sadece galip gelmek zorunda olan CSKA, bir Süper Lig takımı gibi kapanıp kontra arayabilirdi. Güçleri oranında pozisyon peşine düştüler. Avrupa Ligi'nde yenilen tüm gollerde olduğu gibi ikramı çevirmeden tek golle UEFA Ligi'ne veda ettiler. Bizim ligde vasatı aşabileceklerini sanmıyorum. Bu arada Beşiktaş yavaş yavaş defans yapılması gereken bölümlerde savunmaya çekilmenin doğruluğunu kavradı.

Akıllıca.. Tekrar ediyorum UEFA ve KGG'sını ve eski eleme formatını özlüyoruz.. o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gündüz gözüyle

Okay Karacan 2010.12.06

1970'li yılların sonunda böyle bir günde babamın elinden tutarak ilk kez adım atmıştım İnönü Stadı'na, 8 ya da 9 yaşında olmalıyım.

Beşiktaş, Bursaspor ile oynuyordu. Gündüz saatinde yarı puslu, yağmurla yıkanmış bir İstanbul öğleden sonrasında futbolla tanışan küçük çocuk, o günden bugüne tanık olduğu ilk tribün tecrübesinden en ufak bir detayı bile unutmadı. Yeni transfer Finlandiyalı İsmail Atik dün ilk yarıda Serdar Aziz'in röveşata ile bir tehlikeyi uzaklaştırdığı noktadan aynı şekilde deniz tarafındaki kaleye röveşata golü atmıştı. Herkes Beşiktaş'ın transfer tekliflerini kabul etmeyen Sedat diye bir oyuncuya (Sedat 3) tepkiliydi ve Türk asıllı yeni transferin golünü ona bir cevap olarak algılamışlardı. Çocuk, ilk kez gol atılırken yerinde şahit olmuş, gürültü ve bağırışma arasında ancak babasının omuzunda kurtulmuştu ezilmekten... Trafik korkusundan maçtan 5 dakika erken çıkılmış ve atılan son iki golün sadece gürültüsünü duyabilmişti. 3-1 kazanmıştı Beşiktaş...

Bursaspor, Valencia örneğinde olduğu gibi iyi pas yapan, hızlı takımlara karşı çaresiz kalabiliyor. Oyunun ilk yarısında çok kısa aralıklarla Beşiktaş'ın pas trafiğini yüksek tuttuğu bölümlerde kendilerini açacak anahtarın ne olduğunu gösterdiler. Guti gibi, iyi hücum oyuncularına sahip bir takıma Türkiye şartlarında bol bol ve rahat gol attırabilecek bir adam varken, sahada vasat forvetlerin dolaşması Beşiktaş'ın talihsizliği...

İlk 10 dakikada Guti potansiyel servisçiliğinden örnekler verdi. Necip ile Ernst'in iyi oyunları, Aurelio'nun dikkati etkileyiciydi. Üzülmez, kötü başladığı maçta sürekli kendini geliştirdi. Devre biterken Volkan'ı attırdı. Oyunun kaderini değiştirdi. İki forvetin birbirine ve göreve yabancı olmaları zaten ileride çoğalamayan takımın en zayıf halkasıydı.

Volkan'ın atılmasıyla ikinci yarı planını soyunma odasına giderken kurmuş olmalı Schuster. İkinci yarıya Holosko önde, Ali Kuşık açıkta ve Tabata Necip'in yerine oyunda olunca daha ofansif bir Beşiktaş ortaya çıktı. 10 kişilik Bursaspor geriye yaslanıp kontra aramayı düşünse Beşiktaş'a tuzaklar hazırlayabilirdi ama Bulgaristan yorgunluğuna karşın sahaya tutunuyordu Beşiktaş. Nitekim Ersan'ın ileri riskli çıktığı bir anda hücumda yapılan bir presin sonucudur gol... Önce Ersan kaptırdığı topa koştu, sonra Aurelio başlayan kontrayı kesti, sonra Hilbert araya bıraktı, Holosko golü yaptı. Yılın en iyi gollerinden biri olabilir. Aurelio'nun golde katkısı inanılmaz, tabii ki Hilbert'in pası Holosko'nun altın vuruşu da öyle...

Bursaspor koca 90 dakikada direkte patlayan tek şut dışında gol pozisyonu bulamadı ama bu, onların hâlâ ligin en dengeli takımlarından biri olduğu gerçeğini değiştirmiyor.

Şimdi Schuster bize çaktırmadan yüzlerce veri toplamış bulunuyor. Bu verileri her kadro ve saha şartında lehine çevirebilirse çok şey değişecek sanki... Son söz; çok ilişkilendirildi ama anlaşılan Schuster başka Rijkaard başka! o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Madem öyle Guti'nin 547 TL'lik cezasını da BJK ödesin

Okay Karacan 2010.12.09

Ortaköy'de alkollü olarak otomobil kullanırken kaza yapan, kamusal kuralları çiğneyen Beşiktaşlı Guti'nin ehliyetine polis altı aylığına el koydu. Gerçi İstanbul trafiğinde altı ay boyunca şoför kullanmak zorunda kalmak cezadan çok ödündür.

Dolmabahçe'de Bursaspor taraftarlarıyla Beşiktaşlı taraftarlar birbirlerine girip, işi bıçaklamaya kadar götürdüler. Beşiktaşlı taraftarlar polisle de çatıştılar. Bir maç öncesinden ziyade 80 öncesi karşıt görüşlü grupların arbedesini andırıyordu görüntüler.

Beşiktaş kulübü, ev sahibi sıfatıyla muhtemelen saha kapatma cezası alacak. Yani bir anonim şirket ürettiği hizmetin taraftarı olanların başka bir şirketin hizmetini sevenlerle, hizmet alanının dışında yaptığı kavganın cezasını hizmet verdiği alan dışında üretim yapmaya zorlanmak suretiyle ekonomik kayıp vererek ve yarıştığı kulvarda sportif avantaj kaybederek ödeyecek. Bir de kombine sahibi olarak kulüple bir sözleşme akdeden taraftarlara karşı kulüp edinimini yerine getirmeyeceğinden mağduriyet ve borç ilişkisi ortaya çıkacak.

Mantık buysa, şirketin bizzat çalışanı olan Guti'nin ceza alması mantıksızlık değil mi? Sonuçta Guti ile kulüp arasında da bir hizmet sözleşmesi yapılıyor.

Hem kim bilir belki Bursasporluydu otobüs şoförü, o yüzden üzerine kırdı direksiyonu.

Basın cezayı Beşiktaş AŞ'ye!..

Öyle ya bir tarafta, alkol alarak ya da almadan ellerinde döner bıçaklarıyla kamusal alanda adam yaralamaya kasten teşebbüs eden taraftar, öte yanda alkollü direksiyon başına geçerek yine kamusal alanda dikkatsizlik nedeniyle adam yaralamaya sebebiyet verecek fiilin içinde olan futbolcu...

İkisi de şirketle sözleşme yapmış..

Yine sporda şiddet yasasının 1,5 yıldır bekliyor olması yüzünden yapanların yanına kâr kalacak, kombinesi elinde hizmeti satın alma hakkına sahip olanlarsa ceza olarak maçı radyodan dinleyecekler.

Bizzat federasyon başkanı tarafından da mantık dışı bulunan muhtemel cezanın hangi kulübün başına gelirse gelsin hukuki bir açıklamasını yapmak mümkün değil.

Kulübün sorumluluğu ne olmalı?

Tribüne gelen taraftar sayısının çoğunluğunu kombine kart sahipleri oluşturuyor, kulüplerin velinimeti olan herkesin bilgilerinin alınıp bir veri bankası oluşturulması ile başlanabilir ama mesele, kimin yaptığını tespit aşamasını geçip, yapanın hüküm giymesini sağlayacak yasal dayanağı bulma noktasında düğümleniyor.

Aslında kötü ve çirkin tezahürat nedeniyle hizmetin verildiği stadyum içinde yapılan eylem karşılığında kulübe ceza verdiğinizde de aslında kulüp ile taraftar arasında suç ortaklığı ilişkisi kurmuyor musunuz?

Peki sporda şiddet yasası yürürlüğe girdikten sonra yıllardır birbirlerine kin ve nefret besleyen taraftarların dost ve kardeş olacağına inanalım mı?

Bursa'da rövanş mutlaka olacak ve bunu herkes biliyor. Muhtemelen bu sefer Bursaspor ceza alacak. Ankaragücü maçları yine benzer bir kavgaya gebe.

Seyircisiz ya da şehir dışında oynatmak bilinen bir ceza yöntemi ve kesinlikle kabul edilemez. İçinde kamu hukuku, özel hukuk, medeni hukuk, ceza hukuku vs. dolu bir sorun yumağı içinde normlar hiyerarşisinden çıkamayacağımız kesin.

İşi hukukçulara bırakıp, federasyonun taraftarın stat dışında çıkardığı olaylar nedeniyle kulüplere idari cezalar kesmesi işini bir yönetmelikle kaldırması acil yapılacak işler arasında olmalı.

Yoksa çetelere götürü usulde olaylar çıkartıp saha kapatma nedeni yaratma şansı doğmuyor mu?

Liverpool'da atlı polisi görünce yürüyüşünü bile değiştiren adamla, Londra'da maç çıkışı metro sırasında öne geçmeye çalışan sarhoş taraftarın sarı ceketli polisin uyarısını duyar duymaz tıpış tıpış yerine dönmesini gözlerimizle görsek de, işin sadece yasayla olmadığını tahmin edebiliyoruz.

Ya yönetmeliği değiştirin ya da Guti'nin ehliyetini geri verin, 547 TL'yi de kulüp ödesin.!!

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İyi olan kazandı

Okay Karacan 2010.12.11

Dün akşam sadece iki adamın performansı için bile izlenirdi bu maç. Ersan Gülüm ile Diego görevlerini asgari düzeyde yerine getiren sahadaki diğer oyuncular içinde performansları ile azami düzeyde futbolları, dikkat ve istekleri ile sahadaydılar. Ersan Batuhan'ı, Diego Holosko'yu etkisizleştirirken sıradışıydılar.

Ersan ve Diego'yu farklı kılan hücum a çıkışlarda da gösterdikleri kalite diyebiliriz.

Beşiktaş üç önemli maçı arka arkaya kazanmanın verdiği güvenle başladı. Dört savunmacının önündeki 6 oyuncunun rakip yarı alandaki cesur dağılımı, oyunun merkezini önde kurmalarını sağlamıştı. Ancak bu durum başlangıçta Eskişehirspor'un iki önemli pozisyona girmesini sağladı.

Forma aldığı günden bu yana sürekli gelişen Ersan neden gelecek sene bu takımın ilk banko oyuncusu olacağını ispatlamasa ev sahibi maça önemli bir üstünlükle başlayabilirdi.

Guti'nin attığı 2 top var, birincisinde Ali Kuçık 20 metreden gelen topu rakibe bırakıyor, ikincisinde serbest vuruştan kafasına inen topu Necip İvesa'nın karşılayabileceği sertlikte kaleye vurup gol yapamıyor. Onun dışında akıllarda kalan pozisyon yok. Yani kırmızıyla gitmeden önce yaptığı servisleri değerlendirecek oyuncular ılsa Beşiktaş da 2 farkı yakalayabilirdi.

Özetle iyi savunmacı, iyi oyun kurucu ama kötü forvet kombinasyonu Beşiktaş'a istediğini almada yardımcı olmadı.

Eskişehir'in savunma göbeğini kapatması Beşiktaş'ı kanatlara oynamak zorunda bıraktı. Holosko Diego'nun karşısında eriyip giderken, Ali Kuçık sol tarafta zayıf ve etkisiz kaldı.

Volkan'ın ardından Guti'nin ikinci sarı karttan vücut diliyle kart talep ettiği için atılması bu kuralın artık yeniden ele alınması için hayırlı bir durum olsa gerek. Tabii dün akşam pek hayırlara vesile olmadı.

Uygun'un ikinci yarıda Tello'yu oyuna alması Beşiktaş'ın tükenmesine yetti. İki asist Tello'dan ama oyun içinde topa en iyi hükmeden adam da yine Beşiktaş'ta oynadığı dönem bu nasıl futbolcu dedirten Erkan'dan geldi.

Geçen hafta sezonun en iyi hücum pres gollerinden birini atan Beşiktaş bu kez bir benzerini ağlarında görünceye kadar kaleci Cenk'in başarılı performansı ile tabelayı sabit tutabilmişti. İkinci gol sahada son derece sıradan bir takıma dönüşen Beşiktaş için sürpriz sayılmamalı.

Guti'nin yokluğunda Ernst hem hücum hem defansif anlamda Türkiye'deki ortalamasının çok altında kalınca Beşiktaş pozisyon bulmakta haliyle güçlük çekti. Guti akıllı, Ernst enerjisi Beşiktaş'a birçok maçı kazandırmıştı sezon başında.. Bu kez biri erken kayboldu diğeri vasatı aşamadı.

Beşiktaş Ali Kuçık, Erhan Güven'le, bu forvetsiz haliyle şampiyonluk yarışında var olamaz.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Liderin olimpiyat günlüğünden

Okay Karacan 2010.12.13

Üst üste iki hafta gündüz gözüyle Beşiktaş-Bursa'dan sonra İ.B.B-Trabzon maçı izledik.

Ortak özellikleri seyirci sayısı ve coşkusu. Seyirci olunca atmosfer, oyuncuların da yaptığı işten keyif almasını ve ortaya iyi bir ürünün çıkmasını sağlıyor.

Türk futbolunu yönetenler bir kez daha gündüz fikstürünü düşünmeliler.

"Bu ya! işte bu! bravo! devam..." dedi Şenol Güneş golden sonra çocuklar gibi sevinirken, belli ki daha birkaç dakika önce soyunma odasında söylediklerini hakıyla uygulamıştı takımı..

Hücum pres yapan takımı seviyorsunuz, önüne gelen topun hakkını verip golü yapan futbolcuya saygı duyuyorsunuz. Dün maç başlar başlamaz Türkiye'nin başarılı sol beklerinden Ekrem'in Yattara baskısıyla attığı riskli pası Zeki'den önce oynayıp Burak'a kazandıran Colman, 20 dakika sonra Belediye takımı hücumda çoğalırken Yattara ile birlikte arka dörtlüye destek için geriye gelmişti. Tebessüm ettiriyor haliyle, çünkü takım savunması yapan takımı ve koşan adamı da seviyorsunuz futbol müşterisiyseniz.

Hücum pres oyunun ardışık kuralıdır takım savunması yapmak ve kondisyon meselesidir bir parça. Trabzonspor bunu iyi yaparak başladı. Yılın en iyisi olmasa bile günün başarılı uygulamasıydı. İ.B.B savunma göbeği kötü günler geçirmeye devam ederken Trabzon bundan faydalanmayı bildi.

Ters köşe durum, İ.B.B.'nin Trabzon'un yorulup takım savunmasından düştüğü bir andan çıkardığı goldü.

Onur gole rağmen refleks ve çabasıyla övgü alır bizden..

İkinci yarının bazı bölümlerinde Trabzonspor yine hücum yaparken oyuncularının müthiş yardımlaştığı, skor üretmek için motive bir takım görüntüsündeydi. Ne var ki bu baskı kurulurken kaptırdıkları topların kalelerinin önünde tehlikeye neden olması Schuster kışkırtmasına inat bir mevzi terk ediş hareketi gibiydi.

Tehlikeliydi. İbrahim Akın'ın Zeki'nin yerine oyuna alınması ilk aşamada, Trabzonspor'a verilen penaltı ikinci aşamada etkili oldu sonuca..

İbrahim kendisine atılacak kontra topla buluşmadan golü yedi Belediye ve Zeki olmayınca ortadaki direnç kırıldı..

Tartışılabilir penaltı kararı seyirci baskısıyla geldi. Bazen seyircinin maçı nasıl aldırıldığının ispatı gibiydi. Hakem haklıysa şayet iki hafta önce Nobre'nin Sabri'nin sırtına elini dokundurarak topu ağlara gönderdiği pozisyonu ve verilen kararı dayanak noktası almalıyız herhalde..

Yazarın görüşü; penaltı kararı ağırdı!

Oyunun kaderi değişir miydi bilinmez ama Trabzon kazanmayı hak etti. Oyun izlenmeye değer, Burak ve Umut'un golü Alanzinho'nun ortası enfesti. Tebrikler Şenol Güneş. o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Avusturya derken...

Schuster'e göre gereksiz bir maçı, haklı... Bize göre UEFA formatı tamamen gereksiz ve geçen CSKA maçını kaleme alırken zaten üzerinden inceden geçtiğimiz için sadece hatırlatma yaparak başlayalım.

Maçın gerekliliğine aldırmadan o soğukta tribünleri dolduran Beşiktaş taraftarına izlenesi bir oyun sundu dün akşam Beşiktaş. Quaresma, yanına Simao eklenip ön tarafa Almeida yerleşince acayip bir Beşiktaş ortaya çıkacağını, attığı gol ve oynadığı oyunla ispat etti. Taraftar bayağı özlemiş bu takımda fark yaratan adamı.

Kabul edelim; Guti, Quaresma, Ernst ve şimdi Ersan bu takımda fark yaratan adamlar ve onları birlikte izlemek bir ayrıcalık...

Guti, tartışmasız aklını ayaklarının efendisi kılmış, ne gerekli ne gereksiz yorumuna giriyor sahada ve Ersan mutlaka hep oynaması gereken bir adam... Talihsiz bir sakatlık nedeniyle de olsa talih ona gülüyor.

Gereksiz maçtan "gerekli" tespitler çıkarmaya çalışmak "gereksiz uğraş" olacağından işe keyifli tarafından bakalım. Avusturya futbolu biz çocukken bizden çok ama çok iyiydi ama yine de onları ara sıra yenerek girdik Avrupa futbol birliğine bir bakıma.

Prater'de 4-0 kaybettiğimiz bir deplasman maçını içime sindirememiştim. 1985'te bizim milli takımın 10 küsur yıl sonra bir Dünya Kupası eleme grubu galibiyeti aldığı Ali Sami Yen Stadı'ndaki Avusturya maçını hafızalarımıza kazımış bir kuşağız. Okuldaki sırama Türkiye 3-Avusturya 1 yazmıştım. İlk yazarlık girişimim olsa gerek!

Sonra yine aynı tadı veren bir eşleşmede Avusturya'yı 1989'da Rıdvan'ın iki ve Feyyaz'ın golleriyle 3-0 yenmiştik ve bu, inanılmaz keyifli bir olaydı.

O dönem A.Wien ile R.Wien'le eşleşmek bayağı bir taşa vurmak olduğundan kulüp düzeyinde de işimiz zordu. Galatasaray'ın 2-0 öne geçtiği bir maç Ali Sami Yen Stadı'nda 4-2 A.Wien'in galibiyeti ile sona ermiş, deplasmandaki 1-0'lık galibiyet yetmemişti. Yine Beşiktaş ile G.Saray'ın Rapid Wien buluşmalarını hatırlıyor insan! Öyle harika günler falan değildi.

Biz büyüdük, Avusturya denilince bize Avrupa Birliği yolunu kapatan bu ülkeye fena halde içerlerken, sahada ne milli takımlarını ne kulüp takımlarını ciddiye almıyoruz. Açık ara önde olmamızın nedeni dinamik genç nüfusumuz ve ligimizin 10 fersah önde olması şüphesiz...

1989 yılında biz Avusturya'yı 3-0 yenerken, ligimizde bir önceki yılın gol kralı 39 gol atan Tanju Çolak'tı... Dün akşam sahada Beşiktaş'a oranla sıradan bir takım olan Rapid Wien takımının Türk oyuncusu 1989 doğumlu Tanju'nun ismine ilham veren Tanju Çolak mıydı acaba? Hadi bunun üzerine düşünelim, ne kadar içinden çıkılmaz kargaşalar arenası da olsa bizde, bizim fark edemediğimiz bir gelişim olmuş gerçekten de...

Böyle durumlar karamsar günlerin düzeltme hareketi oluveriyor birdenbire ve hatırlamakta fayda var...

Tuhaflığa bakın, dün akşam bizim Tanju ile Yasin, İspanyol Guti ile Portekizli Quaresma'yı tekmeleyip durdular... 21 yıl sonra da bir Avusturya-Türkiye yazısı yazmak isterim... Son söz; aferin Cenk...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bazı kaslar sadece dövmeler için iyidir

Fatih Terim, Milan dönüşü kadro yenilemeyi futbol takımını güçlendirmek ve istediği futbolu oynatmak için gerekli görse de, ilk sıraya sporcu ve ailelerinin sağlığını koymuştu.

Ona göre futbol takımı, oyuncular, teknik adamların değişmesi doğaldı ama kulübün sağlık standardı ve politikası sadece ileri doğru gelişmeliydi.

Hatırlanırsa o dönem her türlü futbolcu sakatlanmalarına anında teşhis koyup, hızlı tedavi yoluna gidilmesi için yüksek mesai harcamıştı.

Oyuncuların ailesinden birinin hastalığı bile kulübün sorumluluk alanına girecek, böylelikle oyuncunun psikolojisi de koruma altına alınacaktı.

Terim'in üzerine düştüğü bir başka konu, Olimpiyat Stadı'na ulaşım konusunun bir an önce çözülmesiydi. Hem stadyum rahatlıkla kullanılacak, hem Galatasaray yeni stadına geçmek için elini çabuk tutacaktı.

Galatasaray'ın sakatlar ordusuna dönüp sahada eriyen futbolunu görünce Terim'i anmamak elde değil!

O görgü ve girişimi Galatasaray iyi değerlendirebilse bugün her şey daha farklı olmaz mıydı?

Bırakın Galatasa-ray'ı Türk futbolu için harika olurdu. Bakın hâlâ kulüplerle yabancı oyuncular arasında, 'Burada tedavi ol!' 'Yok ben ülkeme gideyim' polemiği yaşanıyor.

Avrupa'da sakatlanmalar üzerine ciddi çalışmalar yapılıyor. Bir oyuncunun milyonlarca Euro ödendikten sonra sakatlanması düpedüz ticarî bir risk haline döndü ve doğru tespitler yapılarak önüne geçilmeye çalışılıyor.

Alman futbolunu beğenirsiniz beğenmezsiniz ama onları Avrupa'daki diğer liglerden ayıran en önemli özelliğin kas sakatlanmaları olduğu sonucuna varılmış..

İtalyan fitnes antrenörü Vincenzo Pincolini, futbolcuların antrenman yöntemlerine büyük eleştiriler getirdi. Pincolini'ye göre futbolcular son 5 yılda en çok kas sakatlanmaları yüzünden sahalardan uzak kalıyor ve bunun sebebi, futbolcuların esneklik ve işlevsellik yerine daha güçlü kaslar için çalıştırılması ya da çalışmaları..

İtalyan "Bazı kaslar sadece dövme için iyidir" diyerek imzasını koymuş..

İtalyan Milli Takımı fitnes hocası, futbolcuların boksörler gibi güçlü kollara ihtiyaçları olmadığı ve fazla kasın futbolcular için zararlı olduğu sonucuna varmış.

Yaptıkları bilimsel araştırmalarda İtalya'nın Avrupa'nın en kırılgan ligi olduğu görüşünde..

Örneğin ilk 13 haftada kas sakatlanmalarının sayısı İnter'de 37, Bologna'da 24, Fiorentina'da 23'e ulaşmış..

Teknik direktör Benitez ise İnterli oyuncuların problemlerini, geçen sezonun ağır geçmesi ve ardından Dünya Kupası nedeniyle oyuncuların tükenmesine bağlamış.

La Liga'da ise bu sezon şimdiye kadar 265 sakatlığın yüzde 62'sini kas sakatlığı oluşturuyor.

İtalya'da tüm teknik adamların üzerinde endişe duyduğu kas sakatlanmalarının boyutunu ortaya koyan bir başka rakam ise 2006 yılında Serie A'da 2000 olan kas sakatlığı sayısının 2010'da yüzde 32 artışla 2633'e yükselmiş olması..

Bütün futbol karakterini yabancı oyuncuların performansına bağlayan büyük takımların sakatlık sorunlarıyla geldikleri noktayı düşününce, önce Fatih Terim'in o dönemki çabasını hatırlıyor, sonra aman yabancı alırken dövmeli olup olmadıklarına dikkat edin diyoruz!

Melek gibi çocuktur!

Trabzonsporlu Engin, ülkenin yetenekli oyuncularından birisi, sezon sonunda Trabzonspor şampiyon olursa en çok o sevinecek. Trabzonspor takımını kendi çocuğu gibi görüyor ve 'bu kulüp için her türlü fedakârlığı yaparım' diye ekliyor.

Kazanılan maçlardan sonra yaptığı şovlar en az Yattara şovları kadar ilgi buluyor tribünlerde..

Son günlerde Şenol Güneş'e gösterdiği ölçüsüz tepki başta olmak üzere sevimli sayılmayacak hareketlerinden dolayı gündeme oturdu. Engin, bireysel yeteneklerini takım oyunu içinde dengeli kullandığı, paylaşmayı son dakikaya bırakmadığı takdirde sıradışı işler yapabilir.

Ama konu başka! Engin son açıklamasında "kendimi saha içinde antipatik buluyorum" demiş..

"Maçtan sonra kendimi izlediğimde yaptıklarım şaşırtıyor... ama saha dışında bambaşkayım.."

Tarafli tarafsız herkesin saha içindeki tavrı nedeniyle antipatik bulduğu birçok oyuncu var. Hepsinin temel savunma argümanı "saha içindeki gibi değilim!" şeklinde..

Hatta çevrelerindeki insanlar da aynı şeyi söylüyor; melek gibi çocuktur!.

İyi de sizi örnek alacak çocuklar ve gençler, oyununuzdan keyif almak isteyen futbol izleyicisi saha dışındaki hayatınıza müşteri olmuyor ki!

Ne yani saha içinde "antipatik olmayan" oyunculardan saha dışında uzak mı duralım?

En iyisi hak vermek için bir başkasının çıkıp "saha içinde sempatik bir adamım ama saha dışında kendimi tanıyamıyorum" açıklamasını bekleyelim..

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bursa için zor olmadı

Okay Karacan 2010.12.19

GOL

Drogba, Henry, Ronaldinho'nun benzer gollerini gördüm. Aradaki fark belki sadece adı geçenlerin daha süratli olmaları.

Ama bu Sercan'ın dünkü şovun perdesini en iyi parçayla açtığı gerçeğini değiştirmez.

GOL PASI

Guti, Xavi, Alex'in benzer paslarını gördüm. Aradaki fark sadece ondan ilk defa görüyor olmam ve belki de sürekli yapmadığı içindir zihinde yer bulamamış olması.. Oktay Delibalta, Sercan'ın golüyle açılan perdeyi süper gol pasıyla taçlandırdı.

MAÇIN ADAMLARI

Oyunun en iyi isimleri sıralamasında Sercan ile Oktay'ı ilk iki sıraya koymak istiyor kalemim.. Sercan golcülük yetenekleri tartışılmaması gerek bir adam, alan bulduğunda tutulması imkansız ve ondan en iyi verimi çevresindeki oyuncuların akli sayesinde alabilirsiniz. Üst üste ikinci kez şampiyonluğa aday olduklarını ispat ettiler.

Oktay Delibalta hücum bölgesindeki araştırmacılığını, defans yaparken enerjisini koyuyor ortaya. Kesinlikle olması gereken yerde değil ya da şansını kendisi yaratarak bulacak hedefini.. Yoksa Gençlerbirliği, tarihinin en yırtıcı yıpratıcı ve kovalayan takımlarından birisi değil ki takımla birlikte yükselsin..

BURSA FARKI

Devre biterken Ankara'da sıradan bir lig maçı yerine izlenesi keyifli bir gösteri izledik. Bursaspor, Avrupa defterini kapattıktan sonra bütün sorunlarını aşmış, kendine gelmiş bir görüntü çizdi. Bir önceki yılın şampiyonu olarak yeniden lig kovalamacasında esas aktörlerinden birisi olduğunu ispat etti. Bursaspor hızlı oynayan rakipler karşısında bocalıyor. Türkiye liginde sürekli hızlı oynayan takım neredeyse hiç yok. Oyunun belli bölümlerinde temposuyla pres kuyan rakipleri karşısında o dönemleri gol yemeden atlattıysa skor tabelası hep Bursaspor'u gösteriyor. Dün Gençlerbirliği'nin hücumda pres yaptığı dakikalarda bocalamasına karşın son derece rahat kazandılar. Oyunda erken üstünlüğü ele geçirmeleri işlerini kolaylaştırdı.

Sahada Gençlerbirliği olunca insanın aklına ister istemez 93'te Kona-Mosheou-Kuse üçlüsünü getirerek Türk futbolunda çığır açan, verimli yabancıları ya da Almanya altyapısından doğru adamları seçerek Türk liginde yarattığı farkla İlhan Cavcav felsefesi geliyor. Dün üzülerken İlhan Cavcav akademisinin acilen yenilenme ihtiyacı duyduğu gerçeğini gördük. Gençlerbirliği'nde sorun tek tek bakıldığında yetenekli olarak görülse de bir araya gelince ortaya çok şey koyamayan oyuncular mı yoksa teknik adam mı? Ersun Yanal dönemini izlemişseniz kusuru kulübede arıyorsunuz..

Bu sene daha iyi yabancı tercihleri yaparak bu kadrodan müthiş işler çıkarabilecekken ıskalayan Bursaspor'un rahatlığı, istediği zaman sonucu değiştirme yeteneği İstanbul takımlarının tırmanma umudunu yavaş yavaş eritiyor.

Avrupa'yı geride bıraktığına göre Bursaspor geri döndü diyebiliriz.

Ligin ikinci yarısı bambaşka olacak...

o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yarım devre Quaresma

Okay Karacan 2010.12.20

Hadi iyi tarafından başlayalım, Dolmabahçe'de kötü taraftarın tepişmesi iyi taraftara yaradı. Birincisi Bursa taraftarı hafta başı karlı günde soğuk havada stada gitmek yerine evinde izledi takımını, ikincisi dün Beşiktaş taraftarı İstanbul'un sıkıcı trafiği ve yağmurunda eziyet çekmekten kurtuluverdi.

Hangisini tercih edersiniz?

Seyircisiz bir statta tıngır mıngır, temposuz isteksiz oynayan takımınızı evden izlemeyi mi?

Yoksa dona titreye coşan takımınızı sahada seyretmeyi mi?

Cevapların çoğu seyircisiz futbolun oynayana ve izleyene aynı oranda eziyet olacağı şeklinde çıkar sanırım.

Ama söz konusu olan Beşiktaş ise içinde Guti ile Ernst olmayan ürünü satın almak istemiyorsunuz. Yani onlar yoksa stada bile gidilmez. Yap çarşıdaki eğlenceni bas git evine, baksana Quaresma bile sıradanlaşıyor.. Guti ile Ernst yoksa akıl ve enerji de yok! Ernst transferi Beşiktaş için bir milattı. O geldikten sonra değişen hava sayesinde, takıma enerji enjekte oldu, kıpırdadı sahadakiler ve hatta şampiyonluk bile geldi. Onsuz olmuyor!

Guti ise, nasıl içinde Alex olmayan Fenerbahçe ihtiyaca cevap vermiyorsa aynen o kıvamda vazgeçilmez olmuş Beşiktaş için.. Onsuz da olmuyor!

Olmayanın arkasından methiye kıvamında ortadaki işi eleştirmek kolay aslında.. Zor olan ligin en geniş kadrosundan ortaya çıkan şeyi tanımlayabilmek.

Kadro bu kadar geniş olmasa ne olacaktı acaba? Düşme hattı mı!

Evet ilk yarıda ne pozisyon, ne koşan yer değiştiren adamlar, ne istek ne motivasyon vardı. Tanıdıkların toplanıp oynadıkları halı saha maçı kıvamında bile değildi.

Bobo, Holosko da olmayınca elindeki kadro ikinci yarıda Schuster'e hamle şansı tanımıyordu. Olcan'ın golünden sonra tek güzel şey erken gelecek beraberlik golü olabilirdi. Şanslıydılar, buldular.

Aslında ikinci yarıda Quaresma koşu ve sorumluluk alanını geliştirmeye karar verdiği için olmalı beraberlik golünün erken gelişi.. Sol, sağ kanatları ve golde olduğu gibi ceza sahasını kullandı. Nobre'de bildiği en iyi iş olan saha içi dolaşımını hakkıyla yerine getirince bir parça kıpırdadı sadece Beşiktaş.. Takıma elinden gelenin fazlasını vermeye çalışan Fink'in samimiyeti dikkat çekici, Tabata'nın iyi niyeti gözle görülür cinstendi. O kadar...

Simao, Almeida ve Fernandes'in katılımından önceki son lig sınavı aslında Beşiktaş'ın neredeyse bitmek üzere olduğunu bir kez daha gösterdi.

Sakatlıklar bir yana Beşiktaş kadrosu Quaresma'dan, Guti'den, Ernst'ten daha fazlasını alabilecek sinerjiyi yaratmadı ligin ilk devresinde.. Yenilerin katılımı neyi değiştirecek bekleyip göreceğiz. o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Köprüden önce son çıkış

Okay Karacan 2010.12.23

Ziraat Türkiye Kupası ile 2010 yılını geride bıraktık. Kısa bir aranın ardından takımların çoğu, hakemler ve Federasyon, Antalya'da kamp kuracaklar. Beşiktaş, iki ceza maçını oynayarak ön devre arası kampı yaptı bir bakıma..

Gaziantepspor maçı tek başına verimli olmasa da, üst üste iki 90 dakika itibarıyla kümülatif olarak Antalya seyahati Beşiktaş için faydalı oldu. Ernst ve Guti olmayınca işlerin iyi gitmediğine Gaziantep maçında şahit olduk. Quaresma, çevresindekilerle uyum sağladığı dakikalarda takımı sürüklemişti. Konya maçında Guti-Quaresma arasındaki pas bağlantılarının kalitesi Guti'siz Quaresma'nın yetmediğini gösterdi.. İkiisi olmayınca Beşiktaş yazı konusu olamayacak kadar silik, ikisi beraber olunca satırlara sığmayacak kadar renkli ve çeşitli..

Guti attığı gole kadar ortalarda pek gözükmüyor, Quaresma oynadığı oyundan öylesine keyif alıyordu ki, ilk yarıda kendini pek göstermeyen Guti ikinci yarıda Portekizli'nin iştahına ortak olup, seyircisiz, lig arası düşük oktanlı kupa maçını izlenebilir kıldı.

Bir de Ernst olsaydı son dakikalardaki kriz yaşanmazdı.

Guti-Quaresma-Ernst üçlüsünün üretimi malumun ilamıdır.

Forvetsiz Beşiktaş'ın bu iki ileri oynamayı seven yıldızdan yüksek verim alması çok zor. İkinci yarıda iddialı olmak için acilen forvet problemi giderilmeli ve gelecek oyuncuya ilk devrenin kasetleri izletilmeli.. İleride onca pozisyonu sonuçlandıramayınca zaten zayıf olan defansif tarafınız devreye girip sizi sıkıntıya sokabiliyor.

Ali ile Nobre yetmediler. Ali Kuşuk neden küçük kalıyor? En basitinden 76'da Quaresma'nın attığı pası kaleciyi geçirip ağlara gönderemediği, bulduğu fırsattan lehine artı çıkaramadığı için.. Nobre neden hep aynı? Hızlı oyunda yeterince hareketli olamadığı için. Kırkbeş-altmış arasında görüldüğü gibi defalarca pozisyonların içinden çıkamıyor.

Tüm Avrupa'da kupa maçları eğlenceli olur. Özellikle büyük takımların küçükler karşısındaki sürpriz yenilgileri ilgi çekici hikâyeler çıkarır ortaya.. Oyun kalitesi pek konuşulmaz ya da önemsenmez ama dün akşam keyifli bir maç vardı sahada. Atılan goller birbirinden güzeldi. Genç kaleci Melih, ikinci golü atan Yusuf ve Cafer Can başta olmak üzere Konya ekibi kendine güveni ve konsantrasyonu ile alkışı hak etti.

Tüm pas bağlantılarının içinde olan ve oyunu yönetme isteğini bir an bile kaybetmeyen Quaresma ile kendini bir seviye daha yukarı taşıması halinde daha da büyük bir sinerji yaratacak olan Guti Beşiktaş'ı kupada tuttular.

Beşiktaş yeni transferleri ile artık kıta değiştiriyor. Bu maç köprüden önce son çıkıştı ve başta Tabata olmak üzere birçok oyuncuyu bir daha izleyemeyeceğiz... o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Beşiktaş'ın Formula 1 politikası

Okay Karacan 2010.12.24

Guti ile Quaresma'nın birlikte oynadığı oyunların kalitesi Konya Torku maçında bir kez daha ortaya çıktı ama İbrahim Üzülmüş gibi bir profesyonelin de Bobo, Holosko, Nihat, Necip, Ferrari vs. gibi sakatların arasına katılması Beşiktaş'taki dayanıklılık sorunlarını ortaya çıkardı.

Listede adı Ferrari olan bir futbolcu olunca bu haftayı motorsporları ile empati kurarak geçirelim dedik.

Formula 1 ile futbol arasında fena halde benzerlikler kurarım. Motor, şasi, pilot ve lastik parametrelerinin en doğru kombinasyonu, ortaya kazanan otomobili çıkarır. Birisinin limitlerinin altında kalması formülün iflası anlamına gelir. Yarıştaki diğer rakipleriniz dışında pist yapıları da bu dört parametre mükemmel olsa bile size sorun çıkarabilir. Bu durumlarda ortaya taktik dehası çıkar ve zor görünen yarışları minik bir fark yaratarak kazanırsınız. Kısa pistler, çok virajlı, inişli çıkışlı olanlar, hıza gereksinim duyduklarınız, yakıt tüketiminin öne çıktığı pistler, rüzgar, hava sıcaklığı, pit-stop zamanlaması yarışırken hesaba katmanız gereken etmenlerdir ve teknik direktörün yönetiminde iyi bir mühendis takımı anbean çözüm üretmek için çalışırlar. Tabii itirazı olan çıkabilir. Bir tarafta mekanik bir spor, bir tarafta futbol var nasıl bağdaştırabilirsiniz diye. İsterseniz olur.

F1'de teknolojik bir yarış vardır ve motor ile şasi verimliliği neredeyse herkes tarafından mükemmel yakın kullanıldığı için farkı pilot ve en çok da lastikler yaratır.

Yani aerodinamik tarafta rakiplerinizden tur başına saniyenin onda biri kadar daha hızlı olmak için büyük çaba göstermeniz gerekir. Oysa lastik kimi zaman tur başına 1 saniye fark atmanızı sağlar ve lastiklerini iyi kullanan pilotla bu fark inanılmaz boyutlara ulaşabilir.

Futbol da öyle değil mi?

Örneğin takip edenler hatırlayacaktır. Aurelio'nun milli takımın başarılarındaki rolünü 2008 Avrupa Futbol Şampiyonası finalleri esnasında lastik ile kıyaslamıştım.

O iyi gününde değilse, ya da oynamıyor yerini başka birine bırakmışsa ortadaki paketin verimliliği düşüyordu. Nitekim 2010 Dünya Kupası'na giden yolda ciddi lastik problemi yaşamıştık. Yarışı kaybettik.

Alex geldiği günden beri öyle değil mi?

Alex'in olmadığı zamanların Fenerbahçe'si yarışın en iyi paketlerinden birisi değildir.

Galatasaray, Arda ve Baros'un yokluğunda tur zamanları kötü pilot, yere tutunamayan lastik sorunu çeken F1 otomobili gibi oldu. Bu durumda diğer parametreler ne kadar iyi olursa olsun sadece yarışı bitirmenize yeter.

İstikrar hız demektir. Ama dayanıklılık sorunları başladığında işler ters gider. Tam kazanacakken, motor arızası, vites kutusu sorunu ile kaybedersiniz. Bakınız Beşiktaş sürekli sakatlanmalarla bir türlü doğru kombinasyonu kullanamadı. Bildiğiniz dayanıklılık sorunları yaşadı. Örnekleri çoğaltıp çeşitlendirmek hayal gücünüze bağlı..

F1 sezonları futbol sezonlarına benzer.. Misal ilk yarıyı 9 ya da 10 yarışla tamamlarsınız ve geleceğin planlarını o gün rakiplerinizle aranızdaki farka bakarak yaparsınız.

Çok gerilerde kalmışsanız fabrikada bir sonraki yılın aracı için çalışmaya, yani gelecek sezon için para harcamaya başlayıp mevcut şartları koruyarak sezonu bitirme kararı alırsınız. Çoğu durumda bir sonraki yılın otomobiline en erken başlayan takım yeni sezonda avantajlıdır.

Özellikle McLaren ve Ferrari gibi takımlar işlerin plana göre gitmediği sezonlarda bunu sıkça yaparlar. Ama büyük takımlar oldukları için pistte kendilerini kolay kolay ezdirmezler.

Beşiktaş'ın politikasını bir Formula 1 takımının stratejisine benzetiyorum. Schuster önde çok pas yapan, hızlı ve baskılı oynayan, özetle ofansif karakteri baskın bir takım yaratmaya çalışıyor. Bu yıl bu düşüncesinden vazgeçmedi. Tüm kombinasyonları denedi ve ortaya çıkan sonuç, Guti ile Quaresma takımın en çabuk fark yaratan isimleri.. Bir nevi yere iyi tutunan ve tur başına daha iyi zaman yapılmasını sağlayan verimli lastik gibiler. Aurelio ise ancak Ernst de sahadaysa piste tutunabiliyor.

Bu yılın ilk yarısında sakatlıklar yüzünden bir türlü dayanıklılık sorunları aşılamadığı için yarışta geri kalındı.

Şimdi gelecek yılın takımı kuruluyor. Ligin ikinci yarısı yine motorsporları jargon'undan alıntıyla söylüyorum "en iyi test yarıştır" düsturuyla tamamlanacak. Fernandes, Simao ve bir iyi forvetin katılımıyla önce ön tarafta hızlı, yere iyi tutunan sonuca giden bir çatı inşa edilecek. Sonra yeni sezon öncesi savunma tarafının güçlendirilmesi için rötuşlar yapılacak. Oyuncuların kalitesi, sözleşme süreleri ve kulübün uluslararası medyatik çıkarması öyle diyor. Belli ki Schuster'in felsefesine yüzde yüz güven duyuluyor.

Beşiktaş, Quaresma, Guti, Simao ve iyi bir forvetle, iyi bir pilot gibi yere her zemin şartında sıkı tutunan lastikleriyle fark yaratmaya hazırlanıyor.

Ama dikkat, bu yıl yaşanan dayanıklılık sorunlarını aşmadıkları sürece asla kazanamazlar. Defans bloku vites kutusu gibidir. Üst üste hızlı turlar atıp önde giderken ya da bir virajda aniden bozulabilir. Motor ile şasi verimliliği ne olursa olsun, ne kadar iyi bir pilot ve ne kadar iyi bir lastik kullanıyorsanız kullanın sonuç hüsrana olur..

Schuster taktisyenliğini ve Beşiktaş'ın 2011 aracını merakla bekliyoruz..

Futbolda Portekiz rüzgârı

İspanya'dan sonra şimdi Portekiz basınında da her gün Beşiktaş haberleri yayımlanıyor. İnternet siteleri keza öyle. Beşiktaş İber yarımadasında tıklanma rekoru kırıyor. Portekiz basını Demirören'e Abramovich, tavrının keskinliği ve kararlılığı nedeniyle Schuster'e Mourinho yakıştırmaları yapıyor. Portekizce bilindiği gibi Brezilya'nın da resmi dili ve iki ülkenin futbol ilişkisi son derece iç içe.. Örneğin Brezilya'da gelecek potansiyeline sahip oyuncuların çoğu önce Portekiz'in küçük kulüplerine oradan üç büyük Portekiz takımına transfer olup, Avrupa piyasasına açılırlar. Portekiz kulüpleri için ucuza alıp pahalı satılan oyuncular olmaları nedeniyle verimli bir yöntemdir. Bilhassa Madrid ve Barcelona parası'nın akım yönü Portekiz'dir. Kuşkusuz kültürel yakınlık Avrupa'ya attıkları adımın sağlam olmasını ve alışma avantajını beraberinde getiriyor.

Türkiye pazarında Brezilyalı oyuncuların değer kaybetmesiyle birlikte transfer yollarındaki en kritik değişim Portekizli oyuncular üzerinden gerçekleşiyor. Ancak burada ilginç bir detay daha var. Önemli yıldızların bu lige akıyor olması futbolun en güçlü dillerinden biri Portekizce olduğu için Brezilya'dan daha ciddi transferlerin bir sonraki aşamada Türkiye pazarı için hazırlandıkları anlamına da geliyor olabilir.

Türk futbol camiası bu adımları enine boyuna tahlil edip, Brezilya'dan gelecek ham oyuncuları geliştirip Avrupa pazarına sunmayı ve para kazanmayı ciddi bir hedef olarak görebilirler. Geçmişte Balkanlar'ın en önemli isimleri hatırlayın Portekiz'de oynarlardı. Madem biz üretip satamıyoruz, bir de bu yöntemi deneyelim..

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Manşetlerin efendisi

Okay Karacan 2010.12.30

Serdar Bilgili döneminde akıllarda en çok iz bırakan açıklama "Beşiktaş'ı gazetelerin üçüncü sayfasından kurtaracağız" cümlesiydi. Aslında haklıydı.

Yıllardır üç İstanbul takımının medyada başlık çalma sırası hiç değişmiyor, Beşiktaş üçüncü öncelikteydi ve hatta Trabzonspor'un üst üste şampiyonluklar yaşadığı dönemde dördüncülüğe geriliyordu. Serdar Bilgili farklı bir vizyon ve yönetici profili çiziyordu. Markalaşma çağında önceliğin medyada süre almak olduğunu erken kavrayan kuşağın temsilcisiydi.

Beşiktaş 2003 yılında kıpırdadı. 100 yaşına basan ilk kulüp olması itibarıyla işleri biraz daha kolaylaşmış, yıldız oyuncularının çokluğunda gazete sayfalarındaki sıralamada bir parça yukarı tırmanmıştı. Oysa bu söylem ülkede yıllardır değişmeyen gazete tirajları göz önüne alındığında çok da üzerinde durulmaması gereken bir argüman olmuştu. Pazartesi günü Fenerbahçe kazandığında daha çok gazete satıldığı gerçeği yadsınamazdı ama 90'ların başı ile birlikte gazetelerin gelirlerinde reklamın payı yükseldikçe satılan gazete miktarı öyle olmazsa olmaz sınıfından sayılmamaya başladı. Kulüplerin gelirlerinde de esas ağırlığı televizyon parası ve sponsor desteği oluşturmaya başlamıştı. Bilgili o günlerde gazete sayfalarındaki ağırlığa bakmadan, kulübün internet ve TV alanındaki çalışmalarını, medya ilişkilerini profesyonelleştirebilseydi esas devrimi başlatmış

olacaktı. Çünkü dünya hızla küçülüyor, esas yarış gezegen üzerine yayılıyordu. Türkiye'nin 'vay be Manchester United'in televizyonu var, aaa Barcelona forma satışlarında Uzakdoğu'da bile büyük ciro yapıyor, bakın liglerinin yurtdışı satış gelirleri bile bizi fersah fersah katlıyor gibi konuşmalar yaptığı bir dönemdi.

Salı akşamı NTV'de konuşmasına başlarken Beşiktaş Televizyonu konusundaki hatalarından sıkıntı duyarcasına ilk cümlesini sarfetti Demirören: "İcraatın içindenleri yakında BJK TV'den yaparız artık..."

Güçlü olabilirsiniz ama etkili olmak başka bir uzmanlık alanıdır. Etki için profesyonelliğe ihtiyaç duyarsınız. Demirören o kadar güce karşılık etkisiz hissetmişti belli ki Beşiktaş medya gücünü...

Geçen ay basketbolunun son baharını bile geçmiş İverson'ın transferi Beşiktaş'ı yahoo'da ikinci sıraya taşıdı. Son altı ayda medya'da en çok konuşulan isimler Guti, Schuster... Son iki haftanın manşetlerini Simao ve Almeida kapladı. Muhtemelen yılın sonuna kadar yine manşetleri Beşiktaş dolduracak. Bilgili'nin rüyasını Demirören gerçekleştiriyor. Ancak Bilgili'nin başlatamadığı bir başka işe de ciddi sarılmak zorunda...

Demirören NTV'de yerli dizi ve spor programı izlemediğini, sadece yabancı dizileri takip ettiğini söyledi. Spor gazetelerini de okumuyormuş. Sadece bilgi notları geliyormuş her sabah önüne... Ha bir de bilgisayar kullanmadığını söyledi.

Uzun vadede gücü etkili kılmak için önemli bir virajdalar. Bu kadar yıldızı yönetmek için çok ciddi bir medya takip takımına ve stratejisine sahip olmak gerekiyor artık.

Guti'nin Ortaköy olayı üzerinden yola çıkarak, Q7 ve arkadaşlarının da katılımıyla takımı saha dışında yönetmenin, medyanın ilgi alanını, medya yazarlarının düşünce sistematığını, markayı yönetmenin bir parçası olarak görmek gerekiyor. Okumak ve izlemek lazım...

Esas büyük adım, bunca büyük ismi buraya getirdikten sonra onları korumayı başarmaktan geçiyor.

Sadece teknik direktör disiplini, tesis kuralları, seyahat ve konaklama esasları ile dünya üzerindeki rekabette ileri gidemezsiniz. Öyle ya böyle bir takım kurduğunuza göre Türkiye liginin çok üzerinde dünya ile yarışmaya adaylık koymuşsunuz demektir.

Mesela, milyonlarca doları oyuncu transferine harcarken, basketbol takımına binlerle ifade edilen lira ödemeleri yapmıyorsanız olmaz... İşte orada medyada ne kadar başlık çalarsanız çalın, bir küçük kutu haberden imaj kaybediyorsunuz demektir.

Beşiktaş için yüzyılın esas yarışı yeni başlıyor. Kulüp yeni karakterini hücum oynayan, yıldız oyuncular transfer eden, dünya ile rekabete soyunan olarak ilan etti. Bu saatten sonra birkaç sene altyapı, isimsiz transfer, dinlenme dönemini asla kabul ettiremez taraftarına ve böyle bir durumda medya'da tamamen silinme tehlikesi yaşar.

İç yapılanma, standartları olan medya planlaması ve kurulan politikada devamlılık esastır.

Bundan sonraki göreviniz manşetlere çıkmak değil, manşetlerde kalmayı içeriyor.

Çok okumak, çok izlemek, çok çalışmak zorundasınız...

I love Paris in the summer*

1997 Aralık ayıydı. Odasından hışımla fırlayıp ekranın karşısında dikiliverdi. Gözlerinden TV'deki melodinin büyüüne kapıldığı apaçık belli oluyordu. Tam bir yıldır Liverpool'un "You'll never walk alone" parçasıyla yapılan prestij tanıtımları spor servisinin karakterini ortaya koymuştu. Sporun içine müziğin kaynaşması, onun

hayat görüşündeki en keskin çizgiydi. Şimdi ekranda başka bir tanıtım dönüyordu. Yaklaşmakta olan 1998 Dünya Kupası öncesi birbirinden özel futbol ve Fransa görüntüsü "I love Paris in the summer" eşliğinde dönüyor ve Kenan Onuk tipi yayıncılığın başkalığını haykırıyordu.

"Haziranda Fransa'da olacağız." dedi.

Tanıtımları çoğalttı. Band her döndüğünde dikkat kesilip dinliyorduk. Yeni yıla günler kala içimizde Fransa 98 heyecanı oluşmaya başlamıştı.

Birkaç gün sonra çağırıp, 'Yanınıza seyyar bir yayın linki alın, bir kameramanla birlikte 31 Mayıs'ta Paris'te olun ve final maçına kadar bana Dünya Kupası'nı anlatın.' dedi.

40 gün Fransa'dan düzenli yayınlar yapmak o günün şartlarında müthiş bir hikâyeydi. Genç ekibine güvendi. Sponsor da ona güvenince ortaya harika bir 98 yazı çıktı.

Onun spor servisi Türkiye'de bir ilke imza atmıştı.

Hikâyenin sonrası bir kitap konusu...

Onunla birlikte çalışma şansı bulmuş kardeşleri salı akşamı 24 TV'deki Güzel Oyun programını ona ayırmışlardı. Aramızdan bedenlen ayrılan, ama ruhen içimizde olan Kenan Onuk'a... Çok özel bir Kenan Onuk dosyası, onun Güzel Oyun'a katkısını bir kez daha hatırlattı. Kenan Onuk'un daha 20 yaşında iken TRT'de merkez haberlerde başlayan müthiş maratonunu 24 Spor belgeselleştirmiş... Onunla çalışma fırsatı bulmuş Fatih Çevik ve Ali Okancı, genç prodüktör Evren Göz harika bir iş çıkarmışlar.

Kaçıranlar pazar günü saat 13.15'teki tekrarını mutlaka izlemeli...

Maraton koşan adamın yalnızlığını bilsek de bazı insanların asla aslında yalnız yürümediğini anlamak için...

* Paris'i yazın severim

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kazım Kazım Kazım?

Okay Karacan 2011.01.06

Colin Kazım Richards'dı Fenerbahçe'ye geldiğinde.. Milli Takım'ın bir parçası olunca "Kazım Kazım" olarak tanıttı kendini sonra.

Fenerbahçe son anda Beşiktaş'ın elinden alıp Fenerbahçe forması giydirmişti. Bir şampiyonlar ligi maçının devre arasında menajeri yoluyla sisteme tepki koyunca, gözden düştü. Karakteri kabul görmeyince Toulouse'a kiralandı. Fransa'nın renksiz liginde ve sadece bir "Colin Kazım Richards" olmanın yalnızlığında anlamıştı bu ülkenin harika bir yer olduğunu, koşa koşa geri geldi. Hem de ne vaatler ne yakarmalarla.. Yine olmadı ve Fenerbahçe'nin kapıyı göstermesinden sonra yönetim tarafından Galatasaraylı yapıldı. Taraftar ise kulüp tarihinin en sert tepkisiyle kabullenemedi Kazım'ı.

Fenerbahçe'nin devre arası en iyi transferi oldu onu göndermek. Galatasaray korku romanında ise bir yeni sayfanın kahramanı şimdilik.

Bir iki milli maç dışında oynadığı futboldan aklımızda kalan fazla bir şey yok. Eğlence'den vakit buldukça isyanlarda yaşadı. Takım Kasımpaşa'ya yenilirken statta değil, eğlencedeydi. Beşiktaş maçı öncesi Liverpool maçına gönderme yaparak Twitter üzerinden alay etti. Maçta gereksiz kırmızı kart görüp kredisini sıfırladı. "Kazım Kazım" unvanı aldığı Türkiye'de sadece "Kazım" olarak anılıyor artık.

Oysa yetenekleri onu "Kazım Kazım Kazım" mertebesine taşıyabilirdi..

Colin Kazım bir kaybedendir. Bu ülkenin ona gösterdiği anlayışı, Fenerbahçe'nin sabrını algılayamamış bir amatör duruşun sembolü olmuştur.

Galatasaray'a transferi taraftar arasında yüzde 90'ın üzerinde bir tepkiyle karşılandı.

Nasıl olmasın ki ? Geçmişte Tanju gibi bir gol makinesine yol veren, elindeki paraları yere fırlattığı için Kosecki'yi kovan Galatasaray'ın gönüllüsüydüler..

Yakın geçmişte Carlos'u yumruklayan, Kaka'yı tekmeleyen Keita'nın yollanmasını olgunlukla karşılayan, Misimoviç'in gidişini pek anlayamasa da tevekkülle karşılayan geniş gönüllüydüler.

Transfer haberini internet sitesinde alt başlıklar arasına saklamaya çalışan yönetimle Galatasaray taraftarının iletişiminin koptuğu günün kahramanıdır Kazım..

Ali Sami Yen ismi tarihe karışırken, Arena Kazım'a kaldı.

Yönetimle taraftarın iletişimini Türk Telekom bile sağlayamaz artık..

Ahmet Dursun Pancu koşsun

Beşiktaş'ın şampiyonluğa ulaştığı 2003 sezonunda bir antrenman anısı..Lucescu, kenarda koşu yapan takımı izlemektedir. Takım tempolu bir koşu yapmakta, en ön sırada Pancu istekli adımlarla ilerlemektedir. Üst üste atılan turların birinde yine Lucescu'nun önünden geçilir ve birden Ahmet Dursun'dan Pancu'ya ihtar gelir: "Ne koşuyorsun öldürecek misin bizi?.."

Taraftarın "Ahmet Dursun, Seba gitsin" dediği adam dün Eyüpspor'la anlaşmış. Eyüpspor, Türk futbolunun değil, Türk kurtuluş savaşının da efsane kulüplerinden biridir. Ahmet'ten en iyi verimi almalarını dileriz.

Şu anda 32 yaşında olan Ahmet Dursun'a ise bir soru..

Beşiktaş'tan sonra Azerbaycan'a ve hatta Çin'e bile gittin, şüphesiz ilim ikliminden almışsındır bir şeyler. Sonra Adana'dan İstanbul'a döndün, keşke antrenmanlarda koşsaydım da böyle şehir şehir, ülke ülke koşuşturmasaydım diyor musun?

Eyüp, büyük kulüptür kıymetini bil..

Güler misin ağlar mısın?

Aykut Kocaman, yıllar önce Express dergisine verdiği demeçte "3-5-2 anti demokratik bir sistemdir" demişti. Georghe Hagi ise F dergisine "Maç kaybettiğinde ağlamayan futbolcu yıldız olamaz" beyanatında bulunmuştu.

Aykut Kocaman, kanat oyuncularına binen ekstra yükün onları kaliteli olmaktan ziyade fizik gücüyle oynayan adamlar olmaya zorladığını anlatıyordu.

Adaletsiz bir iş bölümüydü..

Hagi, büyük futbolcu olmayı yenilgiye tebessümle yaklaşıyorsa, gözyaşıyla isyan ederek karşılama taraftarıydı..

Euro-2000 ile yıldızı parlayan alan savunması zaman zaman bünyelere ağır geldi. İşte o zaman radikal bir karar gerekiyordu ve risk almadan popüleri değil kadronun sonuç alacağı oyunu oynamak düşünülebilirdi.

Lucescu Beşiktaş'ı şampiyon yaptığı yıl Atina'da oynanan AEK hazırlık maçında takım 5-0 yenilince bir türlü dikiş tutturulamayan 4'lü savunma sistemini 3-5-2'ye çevirmiş, elindeki kadroya göre en doğru olanı yapmıştı.

Gerektiğinde sonuca gitmek için anti demokratik kararlar alınabiliyor..

Zago-Ronaldo-Ahmet Yıldırım üçlüsünün performansı hatırlanmaya değer..

Frank Rijkaard 2006-7 sezonunda takım harika işler çıkarırken, birden bire 3'lü savunma denemelerine girişmiş, önce Kral Kupası, sonra Avrupa kupasından elenmiş, nihayetinde Lig şampiyonluğunu Schuster'in Real Madrid'ine kaybetmişti.. 3-5-2'li tüm maçlar felaketti.. Puyol'u kimi zaman üçlü savunmada, kimi zaman orta beşlinin sağında oynatarak hatırlanmaya değer başka bir futbol anısının kahramanı olmuştu..

Futbol bu işte! inatla yanlıştta ısrar etmeye acı faturalar kesebiliyor.

Jose Morinho ise, sistemler arasındaki geçişleri bir maç içinde yaparak istediğini en çabuk alan teknik adam olarak meslektaşlarına fark atmış durumda.. Misal ondan sonraki İnter'in haline bir bakın..

Şimdi ikinci yarılar başlarken, medyada başlıkların kahramanı başkanlar oluverdi. Birisi yeni stat, birisi müthiş yıldızlarla reklam yapıyor. Diğeri ise ince mesajlarla "Azizsin Plus" denemesinde.

Lucescu pusulasını en iyi bilen, Rijkaard'ın takipçisi Hagi, Rijkaard'ın hatalarıyla son şampiyonluğunu alan Schuster ve Aykut Kocaman 17 maçta 51 puan topla baskısını hissediyorlar.

Fark yaratmak, elinizdeki oyuncuları optimum verimlilikte kullanmaktan geçer. Üç hocadan hangisinin fark yaratacağını tahmin etmek zor.

İlk yarıda sistemleri iş yapmayan hocaların ikinci yarıda ortaya ne kayocağını merak ediyoruz açıkçası..

Yine de hiç bir şart ve koşulda istedikleri kadar rahat olamadıklarının, başkanlık vesayetinin altında kaldıklarının bilinmesi gerekir.

Trabzonlu oyuncuların üzüntüsüne ortak olmayı çekinmeden dile getirdiği için kulüpten gidişinin yolu açılan Aykut hocaya Santos Brezilya'dan ateş püskürüyor. Yönetim affedilsin havasında..

Takımı hep ihtiyaç duyulan zamanlarda yolda bıraktığı için Schuster'in istemediği Bobo (açıkça para-bedava bonservis peşinde koşuyor Bobo) kampa yukarıdan bir emirle alınıyor.

Yönetim aman yapma havasında..

Yıldız olmanın tanımını kaybedince ağlamak üzerinden kurgulayan Hagi, gülümseyen Misimoviç'i yollayıp; gülme eğlenme adamı Kazım'a yıldız adayı olarak sarılıyor.

Güler misin ağlar mısın?

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Beşiktaş izlettirir!

Okay Karacan 2011.01.13

Manisaspor'un üst üste içeri katettiği bölümler korku filmi gibi eskiyi hatırlatıyor; her iki yarıda yenen goller tam bir felaket.. Kesinlikle hücum hattı ne kadar sıradışıysa, savunma o kadar sıradan..

İlk yarıda yediği golün ardından sahanın her yerini enine boyuna paslarla kullanarak 3 dakikada 2 golü bulan Beşiktaş, Türk futbolunun gördüğü en vurucu hücum güçlerinden birisi ve ritmini korursa durdurulmaları imkansız, seyirlerine doyum olmaz..

Almeida inanılmaz kuvvetli ve stoperleri sadece varlığıyla bile rahatsız ediyor. Simao arkasındaki bek önündeki hücumcuyla ilişkisinde aklını, Guti her daim bildiği yöntemi kullanıyor. Simao'nun Almeida'ya bıraktığı derin bir pas var ki, onlardan birkaçını mutlaka gole çevirecekler. Guti'nin ilk yarıda olduğu gibi duran toplarda ileri çıkana yaptığı adrese teslim servis birçok kez maç çevirecek golü getirecek.. Nobre forvet arkası oynadığı dakikalarda olduğu gibi istekli ve dikkatli olursa, Almeida'nın skor sayısı artacak. Quaresma kendini gereksiz yere hırpalıyor, Simao'nun varlığını hatırlayıp paylaşmayı hatırlarsa yorulmadan kazanacak, kazandıracak. Son harekete kadar müthiş işler yapan bir futbolcunun, bu kadar berbat ortalar, bu kadar isabetsiz şutlar atmasını açıklamak zor. Kendini ispat çabası mı yoksa fazla enerji mi?

Buraya kadar her şey parlak gözükse de esas olan gücünüzden bir etki yaratmak ve bunu tüm zamana yayabilmek.

Buradaki esas ayrıntı Beşiktaş'ın baskı kurduğu bölümde gol bulabilmesi. Hatırlayın Mustafa Denizli döneminin başından düne kadar ne tür bir baskı kurarsa kursun bir türlü skor üretemezdi. Ayrıntıda gizli şeytan ise, takımın iyi oynama kararı alması için mutlaka geri düşmesi gerekiyor. Schuster sahaya ilk etapta öne geçmeyi planlayarak çıkan bir takım sürmeli. Muhtemelen içerideki maçlarda bunu başarabilirler.

Takımın bireysel çıkış yapan adamlarının içinde Hilbert'in rolünü asla küçümsememek gerekiyor. Simao, Quaresma gibi etkili kanat oyuncularının olduğu bir takımın bekleri de ofansif karakterleriyle öne çıkmalı ve bunu Hilbert iyi yapıyor. Portekizli ekiple Hilbert işbirliği dikkat çekiciydi. Sivok çok çabuk eski formuna kavuşacağını sinyallerini verdi. Muhtemelen İbrahim Toraman yerini birçok maçta Ersan'a kaybeder.

Dün gece Beşiktaş bir bakıma müthiş kadrosuyla şov yaptı. İşler ters gittiğinde tüm mevkilerde oyunu çevirecek alternatifim var, dedi Schuster..

Almeida çıktı, Bobo girdi; Guti çıktı, Ernst girdi. Toraman yerini Ersan'a bıraktı.

Özetle, hücum ederken keyif vererek, rakip karşılarken bakalım ne yapacaklar merakıyla izlettirecek kendini..

Televizyon için iyi haber..

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sokak yazıları....

Okay Karacan 2011.01.20

Şef garson gözüyleTam yirmi yıldır turizm sektöründe çalışan gözlem yeteneği olan bir futbol tutkunuyla ya da şöyle diyelim sıradışı bir Fenerbahçeli ile Antalya'da ayaküstü yaptığımız konuşmadan naklediyorum.

"Aykut Kocaman'ı futbolculuğundan beri tanıyorum; tanıyorum derken mesleğimin başındaydım ve ilk kez Türkiye'nin en önemli golcüsü olarak takımının bizim tesislerimizde yaptığı kamplarda karşılaştık. Sporcu olarak atletik yapısı, duruşu; insani anlamda beyefendiliği, gerektiğinde kullandığı mizahi mizacı ve ısıltılı gözleriyle hep farklı bir yere koymuştum onu... Aradan yıllar geçti, teknik adam olarak başka bir takımla geldi ve yine hizmet verdik kendisine... Tüm özellikleri olgunluk potasında güçlenmiş, sosyal davranışlarında ve çevresiyle ilişkilerinde bambaşka bir Aykut Hoca olmuştu. Nihayet sportif direktör olarak çıktı karşımıza, bu sefer gözlerine baktığım her an attığı adıma, söylediği söze, tebessümlerine ve jestlerine tedirgin bir hava ekliydi. Tanıdığımız futbolcu Aykut, bildiğimiz Aykut Kocaman değildi sanki. Üzerinde durmadım. Bu kez takımın teknik direktörü olarak karşılaştık. Bir senede 10 yıl ihtiyarlamış, gözlerinin ışığını kaybetmiş, sessiz ve içine iyice kapanmıştı. Gözlerinde alışkın olduğum tebessümü çok aradım... Üzgünüm...

Sokak duyarlı, hisleri güçlü, tahlil yeteneği gelişmiş bir yerdir ve yanılmaz..

Böyle mi olmalıydı?

Pilav A.Ş.

Türkiye'nin en önemli girişimcilerinden birisi, tekstil sektöründe büyük başarılarla imza attı. Ulaştırma, toptan ve perakende ticaret konusunda bir deha... İşe her sabah 6.00'da başlıyor ve tüm dünyaya açık algılarla yaşıyor. Müthiş fikirleri ve planları var. İyi bir Galatasaraylı ve futbol dünyası onun için bir laboratuvar... Ne kadar büyük atılım yaparsa yapsın, standartları nereye çıkarsa çıksın sokaktan gözünü ayırmıyor. Başarısında halkın davranış ve girişim modellerini takip yeteneğinin payı çok büyük.

Bir gün çalışanlarına 30 kilo pirinç alınması emrini verir, şaşırırlar. Pirinç gelir, eve talimat gider ve nohutlu pilav hazırlanır. Hemen bir seyyar araba alınır ve özenle hazırlanmış nohutlu pilavlar vitrine yerleştirilir. Çalışanlar gözleri faltaşı açılarak koskoca işadama patronu Şükrü Saracoğlu stadına yolcu eder.

Seyyar arabada pilav satışı başlar. Ellerile doldurur tabakları, bir yandan alıcıların sosyal konumlarını, satın alma kararını nasıl verdiklerini, o maça, takıma ve yaşadıkları hayata dair ipuçlarını almaya başlar, bir yandan zabıta ve diğer satış yapan sokak esnafını keser.

Birkaç saat içinde ciro 500 TL'yi bulur. Sonra zabıta gelir el koyar arabaya, yolu yordamı öğrenene kadar 3 saat kaybeder işadama pilav satıcısı...

Arabayı geri alıp satışı tamamladığında 1000 TL ciro yapmıştır. Fenerbahçe Stadi'ndan yeni projeleri için elde ettiği izlenimlerle ayrılır.

Halen Galatasaray ve Trabzonspor kulüplerine hizmet sağlıyor. Bir büyük şirket ile bir pilav arabasını yönetmenin, piyasa şartlarıyla, zabıta kurallarını idare etmenin ne kadar birbirine benzediğini çok iyi biliyor. "Sokak diyor, koparsanız olmaz..."

Mizah yapanlar, siyasetçiler, kulüp başkanları, işadamları, gazeteciler sokaktan kopuk, otobüse binip tribüne gitmeden, pazarda alışveriş yapmadan, pilav satıp balık tutmadan ne kadar ileri gidebilir.

Bozcaada'da yaşamadan, Geyikli'yi bilmeden Eyvah Eyvah çekebilir misiniz? Otobüse, trene, vapura binmeden hakkıyla şehir yönetebilir misiniz?

Tribüne, tribünün isteklerine işlerine girmeden karşılık bulabilir misiniz?

Sokakta pilav ticareti yapmadan, on numara ihracatçı, ithalatçı olabilir misiniz? Okumadan izlemeden, dinleyip düşünmeden gazeteci olabilir misiniz?

Gündemi çalan tüm tartışmaların temelinde sokaktan kopuşun payı var der misiniz?

Morarmış gözlerin sırrı

Bernie Ecclestone 80 yaşında. Dünyanın en zengin adamlarından birisi, son 25 yılda F1'in ticarî bir dev olmasını sağlayan girişimci zekânın sahibi... İlerlemiş yaşına karşın cesur ve kararlı. Kuşak farkına aldirmeden, bizden geçti demeden gelişen trendleri takip ediyor, işindeki ekonomik ve siyasî krizlerden çıkış yollarını hızlı buluyor. Dünyanın en lüks otellerinde kalıp, en hızlı jetleriyle geziyor, devlet ve hükümet başkanlarıyla çok çabuk ilişki kurabiliyor. Perşembe günleri çalışmıyor. Sadece tavla oynuyor, yürüyüşe çıkıp halkın arasında oyalanıyor, sıradan görülen işlerle meşgul oluyor. Bernie asla sokaktan kopmuyor; Londra sokaklarında dolaşıyor, Hindistan'da sıradan bir mahalleden yürüyerek geçiyor, Japonya'da fast food suşici'ye, Türkiye'de köfteciye gidip ıslama köfte, piyaz yiyor. Brezilya'da bir pilot saldırıya uğradığında panik yapanlara "bırakın bu işleri böyle şeyler her yerde olur, hatta Londra'da bile dedikten üç ay sonra darp edilip, soyguna bile uğruyor. O kadar iyi biliyor sokaktaki insanı..." Yediği dayağı bir reklamda gözü morarmış bir fotoğrafı kullanarak reklam malzemesi yapabiliyor hatta...

Başarısında, milyonlarca doları, şöhret ve tanınmışlığı kazandığı kaynağa yakın durmak yatıyor olabilir mi?

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Mümkünlü Arena

Okay Karacan 2011.01.22

Seyirci ile futbolcunun iletişimi hiçbir zaman bu kadar verimli ve net olmamıştı. Artık sadece tek çarşı yok, ikinci çarşı sahada kurulu..

Malumun ilamı: Dolmabahçe tarihinde dün itibarıyla tribün ile sahanın rolleri değişmiştir. Mekânın oynattığı takım bir gecede mekânı oynatan takıma dönüşüverdi. Binbir gece masalı gibi Beşiktaş'ın ve Beşiktaşlı'nın 2011 hikâyesi..

Hatırlayın; kimi zaman, kapanan takımların kontralarına karşı koymak, kanatlarda kademedan kurtulmak, çoğu zaman ortalara isabetli kafa vurmak, ikili mücadeleleri kazanmak, top kapmak, uzun pas atmak, dar alandan kısa verkaçlarla kurtulmak mümkün değildi.. Tabata'yı, Holosko'yu ve diğerlerini neden dondurup, gönderdikleri artık tartışılmaz.

Onlar varken mekân oynatıyor, üç pozisyon tek golle puan toplanıyordu.

Şimdi her şey mümkün görünüyor; 17 maçta 17 galibiyet, içerideki tüm maçlarda tribünleri hınca hınç doldurmak, yarım sezonda 50 gol atmak, Digitürk'e dekode sattırmak, marka değerini neredeyse tek başına taşımak, Ziraat Kupası'nı almak, Avrupa'da yarı final yapmak, hepsi ama hepsi olabilir.. Mekânı sahadakilerin şovu, kulübedekilerin kalitesi oynatıyor.. İnönü, Mümkünlü Arena'ya dönüşüyor. Öyle bir Beşiktaş ki Yunus Yıldırım'a bile penaltı çaldırıyor.

Özellikle ilk yarıya bakarak "Los Galacticos" oldukları söylenebilir ama yıllardır bu ülkenin futbol hafızasında süper oyunun tanımını total oynayan Barcelona yapıyor. Hızlı, isabetli paslarla oynayan bitirici vuruşlarıyla, yüksek topa sahip olma oranı, kendine güveni ve bitmeyen enerjisiyle imrenilen Barcelona'nın bir başka versiyonu gibi ilk yarıdaki Beşiktaş, sahadakiler sırayla Gutileşiyor, Q7'ye dönüşüp, Simao olabiliyor. Almeida'dan Guti tipi paslar, Simao'dan Quaresma dörtlükleri geliyor. Önde onlarca uzunlu, kısali, enlemesine, boylamasına isabetli pas izleten, sahanın her yerini dengeli kullanarak, her adamın kendi bölgesi dışında da kendi ortalamasının üzerine çıktığı müthiş bir takım oldu Beşiktaş..

Türkiye ligi standartlarının çok üzerinde bir futbol oynamalarını beklemek sadece Beşiktaş taraftarının değil, cuma gecesi programlarını "önce şu Beşiktaş'ı izleyelim" diye revize eden diğer takım taraftarlarının da hakkı bundan sonra..

Türkiye futbola o kadar acıktı ki Beşiktaş şampiyon olmasa bile fark etmez, yeter ki her maçı böyle oynasınlar. Beşiktaş geçen yıl yapılan büyük futbol ihalesinin hakkını veren ilk takım olarak alkışı ayrıca hak ediyor. İzlenecek iş çıkarmak TV'nin parayı iki katına çıkarmasıyla değil, parayı alanın kaliteyi katlaması ile mümkün oluyormuş.. o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Devre arasında formalar mı değişti?

Okay Karacan 2011.01.27

Başrol oyuncusunun en iyi performansı başta gösterdiği, mısır patlağı arasından sonra, kahramanın vasat oyunu nedeniyle eleştirmenlerin ödül adayı göstermekten son anda vazgeçtikleri sinema filmi gibiydi..

Beşiktaş'ın 90 dakikalarını birkaç paragrafa sığdırıp kritik yazmak gittikçe zorlaşacak. Başka bir açıdan bakarak gözlemlemeliyiz. Schuster, misal, 1-0 kaybedilen Gaziantep Belediye maçında ne oynatıyorsa, dün de aynısını oynatıyordu. Gaziantep'te yediklerinin bir benzerini İnönü'de attılar fark sadece bu. Yarında birşeyler değişmeyecek. Schuster hücum eden, sürekli gol arayan, topa hakimiyet kurarak ilerleyen kurgudan vazgeçmeyecek. Yani süper goller atıp, süper goller yiyecek. Dolayısıyla her yeni maç günü ne oynadılar değil bu kez nasıl oynadılar sorusunun cevabını aramakla geçecek. Uzun lafın kısası rakiplerinin nasıl dizilip, ne oynadıkları üzerinden gidilmeli.

Şenol Güneş elindeki en iddiasız tertiple çıktı. İdeali oynayan takımın 7 ismi yerini 7 benzemez, uyumsuz bir gruba bırakmıştı. Özellikle savunma beklerinin yetersizliği anında kendini gösterince Quaresma, Simao gibi kanat adamları için iş çıkarmak zor olmadı. Beşiktaş'ın attığı iki gol yıllarca Avrupa kupalarında yediği golleri anımsatıyor, yiyecek için can sıkıcı. Yediği gol kanıksandığı için sonuna ünlem gerekmiyor. Tipik, göbekten kısa, hızlı paslarla Beşiktaş savunmasını delebiliyorlar.

Top ayaklarında sürekli ileri oynarken izlemesi müthiş eğlenceli. Yunus Yıldırım'a penaltı çaldırdıkları gibi, Sergen Yalçın'ı bile olumlu konuşturabiliyorlar. Topu rakibe bırakıp seyrettiklerinde ise bir o kadar sıradanlaşıyor yıldızlar. Tam bu noktada mutluluğun resmini nasıl çizecekler?

Resim öğretmeni olmaya ne hacet, bunu müthiş ayakların yoruldukları bölümlerde, zengin yedek kulübesinin rezerv gücüyle yapmak zorundalar. Dikkat! En iyi oynadığınız bölümü skorla kapatmazsanız sonrası korku filmine dönüşebilir.

Topu ikinci yarıda Trabzonspor kullanınca Schuster'in enerji takviyesi yapması gerekiyordu. Guti'nin ilk yarıda yediği tekmeler aklını alıp hızını kesince Ernst'in gücü ve inatçılığı iyi bir seçenek olabilirdi. Attığı müthiş şutları da görünce Fernandes tercihini eleştiremezsiniz ama maçın ismi taraftarın beklentisi büyük olunca Ernst, Fernandes'ten daha çok oy alır.

Beşiktaş maçı kritiklerini değiştirecek takım muhtemelen müthiş 6'lının en iyi oynadığı bölümlerde direnıp gol yemeyen, onlar yorulup bocalayınca cezayı kesecek takımdır.

Eninde sonunda iş yine Schuster'in müdahale etmesine kalabilir çoğu zaman..

Sahi ikinci yarıda formları mı değiştirmişlerdi? o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Dadaşlara Kanka

Okay Karacan 2011.01.28

Televizyon ekranlarına kilitlendiğinizi tahmin edebiliyorum. Her şey ışığın milyonlarca kez kırılmasıyla milyonlarca rengi bir bütün halinde oturma salonunuza getirmesiyle başkalaşıyor.

Üç boyutlu baktığımız zaman biraz daha gerçeklerin içerisinde geleceği düşünebiliyorsunuz. Dünyanın dört bir yanından üniversiteli sporcular Erzurum'da iki başlı kartalın altında bir araya geldiler. Birbirleriyle yarışacaklar. Olimpiyat ruhunun sadece katılmaktan ibaret olduğunun bugün burada içlerine sindirecekler, yarın bir büyük olimpiyatta madalyayı hedefleyecekler. Üç boyutlu bakınca insan 2500 sporcu arasında hangisini alkışlayacağımızı, hangisine hayran olacağımızı düşünüyor. Üç boyutlu olarak baktığımızda Erzurum insanının ne kadar temiz, ne kadar iştahlı, ne kadar inançlı stada koştuğunu ve bu işin parçası olmaktan duydukları gururu görüyoruz. Ne yazık ki bazı gerçekler de var. ABD, Rusya, Kanada, Çin müthiş geniş ekiplerle stada girerken ne yazık ki bizim gerçekte kalabalık görülen kafitemizin gerçek anlamda üç boyutlu olarak geleceğin olimpiyatlarının şampiyon adayları olmadığı görülüyor. 90'larda Türkiye'deki üniversite sayısını 2010'larda 10'la çarptık 2010'larda dünyanın 500 üniversite arasında sadece bir tane üniversitemiz yer alıyor. Ne yazık ki Türkiye'deki üniversitelerde öğrencilerin sporun özünde ve doğasında olan kulüp ismini kullanarak bir takım oluşturmaları sakıncalı. Misal, x üniversitesi kayak kulübü. Kayak topluluğu olarak izin alırsınız, ama kulüp olamazsınız. Türkiye'de hemen hemen bütün dallarda herkes iş yaparken üniversiteye koşuyor, üniversite kaynaklarına yöneliyor. Üniversitenin insan gücüyle hareket ediyor. Ne yazık ki, üniversitenin dinamiğini harekete geçirecek birçok vitamini onlara akıtamıyoruz. İnsan üç boyutlu izleyince, ışığa aldanmadan sosyal gerçeklere odaklanıyor. Sanıyorum bir ilk adım atıldı. Erzurum'daki bu olimpiyatın hedefe ulaşım ulaşmayacağını 20 yıl sonra burayı ziyaret ettiğimizde daha net göreceğiz. Bu muhteşem tesislerin olimpik ruha, sportif örgütlenmeye yarışma kültürüne, bu işin bir parçası olma isteğine katkıda bulunmasını istiyorsunuz. Keşke sadece tek bir sporcuyla katılan Nepal bayrağı ve o tek sporcu stada girdiğinde 20 bin kişi ayağa kalkıp alkışlasaydı. Sanıyorum üç boyutlu gördüğümüzde olimpizm ruhunun daha ilk basamağında olduğumuz açıkça ortada duruyor.

Oyunların simgesi çift başlı kartal. Doğu ve batının birbiriyle dostluğunu simgeliyor. Tıpkı oyunların kendisi gibi, adı Kanka. Binlerce Dadaş'ın yüzlerce kankası olacak, harika bir ilk gerçekleşecek. Şimdilik bunun keyfini çıkaralım. Sporcuların geçiş töreni sırasında insanı etkileyen veya dikkatlice bakanın gözünden kaçmayan önemli bir ayrıntı. ABD'li sporcular istisnasız hepsi elinde minik kameralarıyla yürüdüler ve Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı'yla birebir diyalog kurdular ve sempati şampiyonu oldular. İnsanın özgüveniyle alakalı olmalı,

bilemedim, bilen varsa beri gelsin. Çinli sporcuların disiplinli bir şekilde diğer sporcular gezip, dolaşıp oynasırken, Kanka ile fotoğraf çektirirken, asker nizamında sabit kalmaları, İngilizlerin ise Türk ekibi stada girdiğinde bulundukları yerden fırlayıp Türk ekibinin fotoğrafını çekmek için koşuşturmaları gecenin enfes görüntüleriydi.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Büyük cinnet'in finali...

Okay Karacan 2011.02.03

Neden profesyonelliğe direniyorsunuz?Sadece sporcu olsanız, renk sevginizi sonra sıradan bir gün dile getirseniz!

Sizi hep sevsinler, hep sırtınızı sıvazlasınlar öyle değil mi! Hep sevin hiç eleştirilmeyin, kulağınızı olumsuzluklara kapatmak olmaz, hemen saldırın öyle mi?

Büyük Cinnet'in finalini izledik bu hafta. Hoca'ya toplu küfür eden tribünler, sahada teknik adamdan sopa yiyen seyirci, rakip takımın atkısıyla dolaşan bir başka teknik adam, üçlü çektiren futbolcu..!

Mizah dergilerinin efsane olduğu 70'lerin sonu 80'lerin başında olsaydık, tam birinci sayfalık karikatür malzemesiydi manzara..

Yıllardır aynı hikâyeyi okudunuz. Bir büyük takımdan diğerine geçerken aslında Galatasaraylı değil miydiniz, sonra aileden Beşiktaşlı olduğunuzu söylüyordunuz, zaten aslen Trabzonlu olduğunuzu itiraf edip, çocukluğunuzdan beri Fenerbahçe için çarpan kalbinizden bahsettiniz...

Kimseyi kandıramadınız. Sadece kullandı sizi tribünler, kimse bağrına falan basmadı. Birkaç gol atıp, bir iki kez kademeye girdiniz. Sonra ne oldu? Son düdük çalıp maç bitince yine sizi malolduğunuz camiaya atadı futbol hafızası.

Bocalayıp, sözlerinizin prangasında hapsoldunuz. Kıyıdan köşeden yeniden başa döndünüz.

Eleştirme hakkınızdı ama baktınız güzel güzel konuşmakla olmuyor, sert ve biçimsiz konuştunuz dikkat çekmek adına. Siz çektiniz dikkati belki ama futbol ürününe kestiniz hesabı. Sonra hesap dönüp dolaşıp sizin masanıza geliyor.

Olmadı ve olmuyor...

Kendinize konuşma yasağı koyacaksanız, taraftarlık mevzularını sansürleyin!

Rakip takımın şapkasını, bayrağını takıp üçlü çektirmenin neresi sempatik?

Dahası var, bunu alkışlayıp, bravo hoca sen başarılısın ve taraftar bunu takdir ediyor demenin neresi tutarlılık!

Alonso tık tık

Bir yanda Michael Schumacher, yedi dünya şampiyonluğu ile efsaneliğini pekiştirmiş gerçek bir yıldız. Diğer yanda Sebastian Vettel, 23 yaşında parıldayan bir yıldız adayı ve sempatik tavırlarıyla Formula 1 dünyasının

"yakışıklı çocuğu"...

Ancak öyle bir isim var ki, giderek artan popülerliğinin önüne hiç kimse geçemiyor. Ciddi, fazla gülümsemeyen, işine kendini tamamen adanmış, yalnızca pilotluğu ile değil otomobillerle ilgili bir mühendis kadar bilgi sahibi olması, iki dünya şampiyonluğu ve Renault ile McLaren macerası sonrası Ferrari'ye yükselen kariyeri...

İspanyol pilot Fernando Alonso, Formula 1 dünyasının en çok "tık"lanan adamı...

2010'da ilk yarışı kazandıktan sonra derin bir sessizliğe bürünmüştü. Üst üste kaybedilen yarışlara rağmen arkasındaki taraftar desteğini asla kaybetmedi. Yeniden kazanmaya başlasa da trajik bir şekilde şampiyonluğu kaybetti. Ancak tüm bunlar Fernando Alonso etkisinin giderek büyümesini engellemedi.

İnternetteki Formula 1 dünyasında Alonso en çok okunan, en çok yorumlanan ve en çabuk reaksiyon alan isim.

Grand Prix'ler için gittiği her ülkede inanılmaz bir ilgiyle karşılanıyor ve fan'larının sayısı dünyanın her yerinde her geçen gün artıyor.

Valencia'daki ilk test gününde elde ettiği her tur derecesi tribünlerde "gol" etkisi yarattı. Öyle ki, medya merkezindeki basın mensupları, Formula 1 araçlarının seslerinin, Alonso tezahüratlarını bastıramadığını söylüyorlar.

Belki de sporda taraftarlık, kazanmaya ve şampiyonluğa endeksli değildir. Bir sporcu ya da takım hedefine ulaşmasa da taraftarlarının desteği arkasında durmaya devam edebilir. Belki taraftarlık kazananın yanında olmak değil, onun kazanma ihtimalini sevmektir.

Formula 1, 2011 Valencia'da başladı

2011 Formula 1 sezonu, Valencia'daki ilk kış testleri ile resmen başladı. Red Bull RB7'si, Ferrari F150'si, Lotus Renault R31, Mercedes MGP w02'si, Toro Rosso STR7'si, Sauber C30'u ile medya önünde boy gösterdi ve hemen ardından piste çıktılar.

İlk yolda kalan Mercedes oldu, Nico Rosberg henüz dokuzuncu turunu atarken start düzlüğünde kaldı. Michael Schumacher ancak 14 tur atabildi. Hızlı başlayan Fernando Alonso ise arkaya arkaya attığı hızlı turlar ile tribünlerdeki İspanyol taraftarların sevgi gösterilerine en güzel karşılığı vermiş oldu. İlk gün sonunda ise en hızlı isim RB7'siyle son şampiyon Sebastian Vettel oldu.

Yeni araçların arasında iki tane 2010 otomobili vardı ve ikisinin de kokpitinde rezerv pilotlar oturuyordu: Force India'dan Nico Hulkenberg ve McLaren'den Gary Paffet. Bu iki genç pilot, gün sonundaki dereceler sıralandığında Red Bull'un RB7'si dışında tüm yeni otomobilleri geride bırakmışlardı.

Elbette Valencia'daki testlerde elde edilen zaman derecelerini kıtas alamayız. Ne de olsa bu yeni otomobillerin ve takımların öncelikli amacı yeni Pirelli lastiklerden mümkün olan en fazla veriyi almak ve en uygun ayarları belirlemek. Pilotlar atılan her turda lastiklere alışmaya çalışıyorlar. Mühendisler gerekli ayarlar için pilotları farklı denemeler yapmaları konusunda yönlendiriyorlar. Lansmanlar yapılmış olsa da otomobillerin geliştirmeleri Bahreyn'deki ilk yarışa kadar devam edecek ve önemli olan Valencia'daki testlerde elde edilen dereceler değil, toplanan veriler... Asıl heyecan 13 Mart'ta Bahreyn'de yaşanmaya başlanacak ve o güne dek takımların önlerinde yürünecek epeyce bir yol var.

Bu sezon tarihte ilk kez, şampiyonluk unvanı taşıyan beş pilot gridde yer alacak ve hepsinin amacı bir kez daha kupayı kaldırabilmek. Kendilerini göstermek isteyen genç ve gelecek vaat eden pilotları ve üst sıraları hedefleyen takımları da hesaba katınca, heyecan dozajı oldukça yüksek bir sezonun bizleri beklediğini kesin.

Antik oyunlara hazırlık

Şehrin bir köşesine olimpiyat aşkıyla inşa ettik. Çağdaşlarıyla kıyaslandığında yapısı son derece kullanışsızdı. Rüzgâr altı kaldı. Kilitliydi yolları. Dolmadı koltukları. Bir iki ikbal günü geçirdi, övgü aldı, sonra unutuldu, sıradanlaştı..

Ne olimpiyat aldık, ne doğru dürüst kullanabildik. Yılın çoğunu antik tiyatro gibi boş geçiriyor.

Şehrin öbür köşesine büyük bir şevkle diktik. Bu kez farklı olarak çağdaşlarının çok önündeydi ortaya çıktığında. Bir gazla doldurduk, kullandık. Övgüler aldı ve hâlâ alıyor. Birer birer organize ettiği yarışlar takvimden düştü. 8 Mayıs'ta son Formula 1 yarışıyla o da antik eserler listesine giriş yapacak.

Beri tarafta ikisi de oturdukları muhitleri şehirleştirdiler, ama ne şehirleşme oldu. Öyle büyüyor ki hatta, yakında yıkılıp yerlerine yeni şehir yerleşkeleri, AVM'ler gelebilir.

Milyonlarca dolara inşa edildi, ülke için yepyeni bir umut oldu. Şimdi Üniversite Kış Oyunları düzenleniyor üzerinde..Açılışını milyonlar izledi. Şov herkesi büyüledi. Zaten şov severdi halkımız. Spor yarışmalarını kim izliyor?

6 Şubat sonrasında ne olacak?

Dünya Şampiyonası için yapılan salonlar dolmuyor, atletizm pistlerinde kimse koşmuyor. Son 15 yılda yüzlerce havuz yapıldı, yüzücü çıkmıyor. Son kahraman Derya bile elden gidiyor.

Tesis yapma, inşaat tekniğinde ileri gitme ve hatta gücünü gösterme kabiliyetini, sporcu, sportmen yaratmada kullanamayan Türkiye tesis mezarlığına mı dönüşüyor?

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Miller farkıyla

Okay Karacan 2011.02.05

Kenny Miller dolaşan bir hücum oyuncusu, ileri hızlı oynayan, kanatları pozisyon üreten bir takım için gol makinesine dönüşebilir.

Nitekim İskoçya'daki iki büyük takım üzerine kurulu sistemde geleneksel olarak hem Rangers hem Celtic golcülerinin temel karakterleri hareketli oyuncular olmalarıdır. Dirençli, ileri bol topla oynayan bir kurgu içinde yıldızlaşırlar ve bu yüzden çok gol atarlar. Kimi zaman kendi ligleri dışına çıktıklarında sorunla karşılaşabilirler. Miller için böyle bir sorun yok. Yeter ki arkasında iyi bir Ergiç, kanatlarda kendi en iyi oyunlarına odaklı Volkan ile Ozan, kanat ortalarında destek verecek Ömer Erdoğan olsun. İlk yarıda golün geldiği pozisyonadaki yeri tesadüfen bulunduğu bir noktadan ziyade, her maçta sık sık görebileceğiniz bir yer tutma refleksidir. Bursaspor gibi tüm mevkilerinin oyundaki topla oynama yüzdesi yüksek bir takım için harika bir transfer olduğu kesin. Ne var ki Sercan ile Miller'ın birlikte oynadığı maçlarda ikisi arasında oluşacak mesafe Bursaspor'un vurucu bir güç

olmasını, skor üstünlüğünü çabuk ele geçirmesini engelleyebilir. İkisi sahaya çıktığında zayıf halka Sercan olacaktır. Nitekim dün pozisyonların hazırlanması, son vuruş zamanlamalarına bakıldığında Miller'ın öne çıktığını görüyorsunuz. Bursaspor'un ikinci golü onun stiline uygun oynayan Bursaspor'un her şartta bulacağı cinsten. İçinde başlangıçta Volkan Şen'in olduğu Miller'lı 11 Sivasspor'un direncini daha erken kırabilirdi. Sivasspor'un risk taşıyan adam adama savunması, Bursaspor'un orta sahadaki yetersiz direnci ile eşleşince ortaya çıkan oyun iki tarafa da sürpriz goller getirdi. Her iki goldeki hatası ile Hayrettin'in Bursa'nın işini kolaylaştırdığı da söylenebilir. Bursaspor ileri oynama iştahı yüksek bir takım. Skoru seviyor, rakibi karşılamada sorunla karşılaşabiliyor. Zaman zaman istediğini yapamıyor, bocalıyor. İşte ikinci yarının başındaki Sivasspor presi zaaflarını ortaya çıkardı. Bu aşamada işler kötü giderken Ertuğrul Sağlam'ın Ergiç ile Volkan zamanlaması iyiydi. Ergiç topun Bursaspor'da kalmasını sağladı. Onun ileri çıkışlarında Miller'ın koşuları Sivas savunmasının dengesini, yerleşimini bozdu. Volkan'ın enerjisi Bursa'ya kanat etkinliği ve bilinen güvenini geri getirdi.

Günün özeti: Miller'ın kendini yenileyen Bursa takımı için şampiyonluk anahtarı olduğu net ortada. Sercan'ın rekabete katılıp bu sezonun başından beri düşen performansını gözden geçirmesi gerekiyor ve en önemlisi tıpkı geçen yıl olduğu gibi Bursa'nın tüm mevkileri bildikleri basit oyunla bile Miller'ın takımı zirvede tutmasını sağlayabilirler.

Daha Altidore bile sahne almadan peşin peşin Bursaspor şampiyonluk hayali kuranlara önemli bir mesaj gönderdi.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Nerdesin Guti?

Okay Karacan 2011.02.06

Q7'siz de olmuyor, onunla da olmuyor. Maça onsuz başladılar, pozisyon bulamadılar. O girdikten sonra aynı plağı çaldı. Kendi kendine oynadı. En az üç pozisyonda bencilliğini yenemeyerek takımına büyük kötülük etti. Q7'yi bir teknik adamın doğru yola taşıyabilmesi kolay değil, oturup kendi kendine bir meditasyon yapması lazım. Bu kadar iyi adam eksilten bir futbolcunun bu kadar egoist davranması akla ziyan bir israftır sadece.

Mustafa Kamil Abitoğlu ile Beşiktaş'ın 60 dakikalık bölümdeki futbolu, Karabükspor için büyük avantaj sağlamıştı. Abitoğlu ve yardımcıları Türk hakemlik standardının çok altında kalınca karşılaşmanın kaderini değiştiren birçok pozisyon yaşandı. Simao için verilmeyen penaltı, ardından Emenike için aynı şekilde çıkmayan penaltı kararı arka arkaya geldi. Almeida'nın açık golünü pozisyondan önce sakatlanan yardımcı hakemin yetersiz fizik kondisyonuna bağlamak isteriz ama belli ki Abitoğlu, durumun hiçbir kritik tarafı olmadığı görüşüyle gidip yanına bir konuşma yapma gereği bile duymadı.

Başlar başlamaz Q7, Aurelio ve Guti'nin yokluğu apaçık belli etti kendini. Üstüne üstlük Emenike'nin, İbrahim Toraman'a hayatı zorlaştıran formu, Karabükspor'un daha iyi işler yapmasını sağladı.

Karabükspor'un orta alanı bu kadar rahat kullanıyor olmasının sebebi Guti ile Aurelio'nun yokluğu, yerlerine sahne alan Ernst'in ofansif, Fernandes'in defansif oyundaki vasat futbollarıydı. Türkiye'deki en iyi zamanında oynadığı futboldan uzak olsa da ikinci topların takibi ve kazanılmasında işlevi tartışılmaz. Emenike'ye atılan gol pası öncesi Hakan'ın aldığı top orta alandaki röntgeni çekiyor. Beşiktaş göbekte tamamen çaresiz kalmış. Guti topla buluştuğu anda bile rakip oyuncuların öncelikle arkaya atılacak öldürücü pasın korkusuyla sinmesi nedeniyle bir başka tehdit unsuru. Guti'nin yerine sahaya çıkan Ernst, Türkiye'deki en kötü oyununu sergiledi.

Fernandes, savunmanın önünde çoğu zaman yer tutma hatası ile oynayınca İbrahim Toraman'ın Emenike ile baş başa kalması kolaylaştı.

Emenike'nin ülkenin en iyi gol adamlarından birisi olduğu ne kadar kesinse, Beşiktaş'ın savunmasının zayıflığı bir o kadar tartışma götürmüyor.

Bir de orta alan dün olduğu gibi tamamen dirençsiz olunca işleri daha da zor hale geliyor. Son 20 dakikada bu kadar enfes saldıran bir takımın 1 puanı bırakmasının birinci sorumlusu kendisi, ikinci sorumlusu hakemin ta kendisidir.

Nobre'nin isteği, çabası, kazanma odaklı futbolu yine Beşiktaş'ın sıra dışı tarafıydı.

Eksikliği duyulan herkesin yerini özveriyle doldurmaya çalışıyor, çabalıyor. Ne yazık ki kimi zaman çok gereksiz koşup boşuna yoruluyor.

İki haftada 4 puan kaybı, ligi Beşiktaş için antrenman alanı yapar. Esas hedef ligde antrenman yapıp UEFA'da yürümek olmalı artık. Ziraat Kupası'nı saymayalım bile, almazlarsa ayıp zaten...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Milli Takım sıkıntı verdi

Okay Karacan 2011.02.10

Hiddink'in kariyerine büyük saygı duymakla birlikte Türk futboluna katkısı noktasında meslekteki en verimsiz dönemini geçirdiğini iddia edersek yandaş bulma konusunda sıkıntı yaşayacağımızı sanmıyorum.

Kusura bakmasın, Türk Milli Takımı sıradanlığı aşamıyor. Gecenin bilançosu iki pozisyon bir şut. O kadar! Korkarım ülkede en hızlı seyirci kaybeden takım olmaya doğru ilerliyor. Dün geceki maç İstanbul'da olsaydı herhalde 2000 kişiyi zor toplardı. Her hazırlık maçında müşterisine gösteri yapmak yerine eziyet çektiren bir takıma dönüştük.

Dün gece hangi futbolcunun akli ve yüreği sahadaydı? Kim gerçekten maçın uzun vadeli bir planın adımlarından biri, ciddi bir mesainin parçası olduğuna inandı? Hamit dışındaki oyuncuların akli başka yerlerdeydi sanki. Sonuç odaklı koşan Hamit Altıntop bir tarafa, ilk yarıda bir on dakikalık oyunun dışında ortada kocaman bir hiç var. Şunu anlamakta gerçekten güçlük çekiyorum. Dünyanın en iyi takımları sıralamasında kendisine yer belirlemiş bir Milli Takım'ın tüm hazırlık maçlarında parça testi yapıyor olması çelişki değil mi? Mekanik bir spor değil futbol. Yani işin aerodinamiği, motorgücü, pilotajı yok. Büyük takımsan ekol sahibisin demektir ve her yeni maç senin için yeni bir ders niteliğinde olmalı, buradaki nüans, ders derken alan değil, veren tarafta olmandır. Yok sen hâlâ Ahmet Mehmet Süreyya kıvamında parça testi yapıyorsun. Bu kapsamda bir çalışmayı artık Formula 1 takımları bile yapmıyor. Omurgayı anlayamıyoruz. Sakatlar, izin isteyip katılmama gibi durumlar varsa eziyet çekmek niye? Dün geceki maçtan bir sonraki resmî karşılaşmaya hangi veriler toplanmıştır merak ediyorum.

Bu Milli Takım orta sahayı nasıl geçeceğim diye düşünmemeli, hızlı oynamak işten bile olmamalı, ayağa sonsuz pas yapabilmeli, adam eksiltebilmeli..

En tecrübeli futbolcusu bir hazırlık maçını bile sinirlerine hakim olamayarak geçiriyorsa suçlu kimdir? 'Ben Milli Takım'ı bırakıyorum' demesine rağmen onu hâlâ çağıranlar mı yoksa yenemediği iç hırsı mı?

Maç bitse de kanal değiştirsek moduna girmişsek, tribünden 80. dakikada uzaklaşmışsak ortada ciddi bir sorun var demektir.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Milli Takım taraftarlığı bölüm 28

Okay Karacan 2011.02.11

Çarşamba akşamı hangi kanalı çevirsek, hangi internet sitesinin yorum ve fotoğraflarına baksak aynı resimlerle karşılaştık.

Milli takımlarının şovunu izlemek için tribünleri doldurmuş, milli gururun bir parçası olmaya hevesli, şapkalı, bayraklı, formalı bildiğiniz futbol taraftarları. Bol pas, etkili pozisyon, gol görmek isteyen, hizmet almaya gelmiş, geceyi eğlenceye ayırmış, gelişimi görmeye, yarın karşılaşacağı esas mücadeleye şimdiden tanıklık etme önceliğini önemseyen gerçek futbol taraftarı.. Milli takım taraftarı maç günü şapka bayrak alan ya da eline sponsorlar tarafından sıkıştırılmış tekstil ürünleriyle bağırان adam değildir. Milli takım taraftarı, üzerine eski bir formayı, imzalı bir şapkayı geçirmiş, zafer günlerini içine sindirip, kötü günlerin efkarına tevekkül etmiş adamdır. Milli takım taraftarı maça Rijkaard, Lineker, Zidane formasıyla gelir; tıpkı Rıdvan, Tanju, Feyyaz, Hami formasıyla gelip milli takım taraftarlığını tescillemesi gibi... Var mı? Yok!

Daha önce defalarca üzerinde çok konuşup, fikir ve öneri beyan etmiş olsak bile unutkan zihnimizi kurcalayıp, eşelemekte fayda var.

Ne yazık ki milli takım taraftarımız yok! Olanı da kaybediyoruz...

Neden yok ? Çünkü başaramıyoruz. Milli takım hep başkanların, teknik adamların, futbolcu gruplarının milli takımı oldu. Milli takım zaferlerine herkes talip, yıkımlara herkes rakip oldu yıllarca... Milli takım Dünya, Avrupa zaferi yaşarken fotoğraf karesine koşanlar, işler kötü gidince ayrıldılar flaşların önünden... Tribündeki adamın ay-yıldızlı formaya aidiyeti asılı kaldı ortada... Milli takım taraftarı yaratmak federasyonun işi oldu. Milli takıma sponsorlar kazandırmak değil, maçları ağızına kadar seyirci ile doldurmaktır başarı... Maalesef Trabzon'da milli takım taraftarlığında dibi görmüştür Türk futbolu... Trabzon seyircisini bir daha özel bir maça kolay kolay getirebilir misiniz? Neden gelsin ızdırap çekmeye! gelmez...!!

Bir kere hazırlık maçlarını bir süre TV'den yayınlamasak, esas taraftarın hazırlık maçlarında kıvama geleceğine inanıp, geçirilmesi gereken bir fikstür olmaktan çıkarıp gündemin bir parçası yapsak nasıl olur?

Neresinden bakarsanız bakın çarşamba akşamı Kanuni'yi izleyenler milli takımın pas yapıp gol yapma ihtimaline takılanların iki katı çıkmışsa ortada tartışılacak büyük bir sorun var demektir.

Futbolun kanal kurduğu bir ülkede maçların karşısından dizilerin filmlerin kaçırıldığı bir ortamdan maçların çıtır rakip kaldığı bir başka ortama girildiyse birilerinin şapkayı ortaya koyup düşünmesi lazım.

Beyler Türk sineması son 20 yılda Türk futbolunu fersah fersah geride bıraktı görmüyor musunuz?

Futbol eğlendiren değil, bezdiren bir gösteriye dönüşmesin, müdahale edin...

Bu mevzu çok uzun nokta...

F1 pilotu deyip geçmeyin

Formula 1'in Fin pilotu Heikki Kovalainen, bir röportajda içini dökerken şu ifadeleri kullanıyor: "İnsanlar bizi direksiyonun başına geçip araç kullanıyoruz sanıyorlar. Aslında biz her yarışta maraton koşan atletler kadar enerji ve güce ihtiyaç duyuyoruz."

En güzel örnek ise Jenson Button. 2009 Formula 1 Pilotlar Şampiyonu İngiliz, üç yıldır bir vakıf yararına Iron Man (Demir Adam) yarışlarına katılıyor. Londra Triatlonu olarak adlandırılan bu yarışta sporcular 40 km bisiklete biniyorlar, hemen ardından 1.500 metre yüzüyorlar ve dinlenmeden 10 kilometrelik bir maraton koşuyorlar. Üstelik herhangi bir katılımcı gibi arkalarda bitirmede Button yarışı, 2010'da bronz madalya kazandı.

8 yaşından itibaren karın, kol, bacak, sırt ve özellikle de boyun kaslarını güçlendiren ağır antrenman programını uygulayarak yetişen F1 pilotları tüm diğer sporcular gibi karbonhidrat ve protein ağırlıklı özel diyetlerle besleniyorlar. Ayrıca zihinsel kuvvet, çabuk algılama ve nefes çalışmalarından oluşan ayrı bir programları var. Sezon boyunca ve sezon arasında sürekli olarak bisiklet, yüzme ve kürekle ilgileniyorlar. Her birinin özel fitness koçu var ve belirli aralıklarla fitness kamplarına giriyorlar.

Dünya'nın önde gelen cerrahlarından biri olan Prof. Igor Rosello, yarış pilotlarının çok güçlü bünyelere sahip olduklarını ve normal hastalarından çok daha hızlı iyileştiklerini söylüyor.

Bu yüzdendir ki, Formula 1'in ışıldayan yeteneklerinden biri olan Robert Kubica, elinden geçirdiği 7 saatlik ameliyatın üzerinden henüz 48 saat geçmeden parmaklarını oynatmaya başlamıştı. Hastane çalışanları ile sohbet ediyor, kendi başına yemeğini yiyip suyunu içebiliyordu. Bacağından ve omzundan geçirmesi gereken ameliyatlara için en az 7 gün beklenmesi gerektiğini söyleyen doktorlar dördüncü gün ameliyata alınacağını açıkladılar. Doktorlar tüm kırıkların iyileşmesi için en az dört aylık bir süreye ihtiyaç duyduğunu öngörseler de Kubica'nın iki ay içerisinde ayağa kalkması Formula 1 dünyasını çok da şaşırtmayacaktır.

Tıpkı Ferrari pilotu Felipe Massa'nın 2009'da Macaristan'daki sıralama turlarında korkunç bir kaza geçirip ölümden döndükten yalnızca 7 ay sonra piste geri dönmesi gibi...

Formula 1'i spor olarak görmeyebilirsiniz. Otomobillerin ve motorların yarıştığını düşünebilirsiniz. Ancak gerçek olan şu ki, F1 pilotları zihinsel ve fiziksel olarak profesyonel sporculardır. Ve F1'de yalnızca otomobiller yarışmaz. Tıpkı Renault takım patronu Eric Boullier'in söylediği gibi: "Biz robotlarla çalışmıyoruz."

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Schuster olmak

Okay Karacan 2011.02.14

Schuster olmanın dayanılmaz baskısını dün gece hissettiğini tahmin etmek güç değil!

Sahayı enlemesine yürüyüp tünele girerken gözlerinin önünden ne geçiyordu, yüreği ona ne söylüyordu merak ediyorum. Dün gece en çok Schuster olmanın ne anlama geldiğine şahitlik etmek istedim. Bunca zamanda bunca malzemeyle bunu mu sundunuz bize Herr?

Bir gece ansızın kazanabilirim bile diyemiyor sahadaki Kartallar, gelecek yılın takımını kuruyoruz bile dese kimseye inandıramaz Schuster; UEFA'da yarı final yapıp Türkiye Kupası'nı kazanamazsa tarihe tarihin en başarısız yıldızlar topluluğu olarak geçecek bu Beşiktaş. Dün gece itibarıyla Hagi'nin yere vurulan toplama takımıyla bu yıldızlar topluluğu arasında ne fark kaldı? Birkaç daha iyi adam o kadar! İdeal 11'i bile bulmakta güçlük çeken takımların liginde ideal 18'e sahip bir takımın keyif veren futbolu yerine tek kişinin ortalama üstü performansını izledik. Açıkçası yazacak çok fazla bir şey yok bunun üzerine.

Fernandes'i izlemekle yetmiyor ! yanına bir şeyler katmak, her yeni hafta yeni bir şeyler söylemek lazım. Bu hafta söylenecek yeni şey Fernandes'in muazzam futbolu o kadar. Ayağına top çok yakışıyor. Dar alandan çıkışları, araya bıraktığı soğukkanlı toplar, ikili mücadelelerdeki ustalığı, 180 derecelik dönüşleri, kuvveti ve adrese teslim paslarının boyu ile bir gömlek üstün bu çocuk. Ernst'in kulübede oturtulmasına tepki göstermeden Schuster'e Fernandes etkisinden dolayı hak vermeyi düşünebiliriz. Guti ile Quaresma'nın yokluğunda Beşiktaş'ın ne kadar yavan olduğunu tekrarlamayalım ama yavaş yavaş kredisini bitiren Almeida'nın oyuna sokulamadığı tespitini yapalım ilk tahlilde. İdeal 18'e sahip takımların yedek kulübesini daha efektif kullanması gerekiyor. Şayet bu kadar iyi bir kadronuz varsa ve siz bu takımın teknik adamıysanız, ideal 11 bile kuramayan takımların teslim edildiği hocalara oranla daha çok eleştirilirsiniz, kabul etmek lazım.

Buca maçındaki büyük şovun ardından ortaya alkışlanacak futbol koyamayan Beşiktaş, dün gece itibarıyla ligdeki şampiyonluk yarışından tamamen koptu. Ne var ki bu konjonktürde bu takımın gelecek senenin hazırlığını yaptığını savunmak iyimserlik olur. Beşiktaş ne bu ligi ne de gelecek senenin ligini oynuyor. Takımda herkes kendi telinde çalışıyor. Takım oyunu oynayanlarla kendine oynayanların kötü bir örneği oluyorlar kimi zaman ve Ankaragücü maçında bir kez daha bunun örneğini yaşadık.

İki soruya cevap arayalım...

Bugünlerde kim olmak istemezsiniz?

Schuster olmak ister miydiniz?

o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

"Muhteşem on yıl"ın kahramanına...

Okay Karacan 2011.02.17

-İbrahim'in vedası yürek burktu. Üzdü, hırpaladı. Ders verdi bundan sonrası için..

Bugün Üzülmaz'in forması emekliye ayrılıyor. O formayı bundan sonra kim giyerse giysin dolduramayacak içini.. Onun formaya bıraktığı miras İslam Çupı'nın Fenerbahçe'yi tanımladığı cümlelerde anlatıldığı gibidir. O büyüklük ne yıldızlık, ne popülerite, ne kısa süreli yetenek gösterisi ne de başka bir şeydir. Bir başka büyüklüktür. O formayı doldurmak yürek ister..

Son zamanların popüler dizisi "Muhteşem Yüzyıl"ı takip edenler bilir. Pargalı İbrahim'in hatalarına onu kullanan, sinirlerini yoklayanların hesabını iyi bilerek Kanuni yıllarca tolerans göstermiştir, yaptığı hizmetlerin hatırına..

Bir gün boğazına ipi geçirene kadar süren bir hikâyedir.

O Süleyman ki tarihin en adaletli hükûdar'ı olarak cuma selamlığında "Mağrur olma padişahım senden büyük Allah var." diye bağırarak teba'ya hoşgörülüdür.

Şimdi halk aslında akıllı olan "Deli paşa'ya destek vermeye hazırlanıyor perşembe gecesi vedasında..."

Toraman'ı yalnızlığa iten, tribünleri iki aşk arasında koyan, Üzülmüş'in damağındaki tadı yarım bırakan Hükûdar yüksek mahkemeden çıkacak sese, bu geceye hoşgörüyle bak...

Profesyonel futbol liginiz ilk 50 yılı geride bıraktı. Asırlık olmanın ilk adımlarıyla ilerliyor eteklerine yüklenerek yeni hikâyeleri, olgunlaşma yolculuğunun normal kilometre taşlarını aşıyoruz, kriz dalgalarına akıllı ve akıl dışı uygulamalarla karşı koyarken tartışa tartışa.. Son 20 yıla damgasını vuran yayıncılık yarışı bir tarafa, değişen yönetim ve yönetici yapıları, Batı ile mesafeyi kapatan futbolcu profilleri, renklen, çeşitlenen, çağın gücü internet ile yarışan yaratıcı gazete manşetleri gibi zamanın akışını değiştiren olayları sindiriyoruz günbegün.. Anadolu, çağırdığımız beklediğimiz ikinci şampiyonu çıkardı. Yerli teknik adamların yabancıyı solladığı, dünya yıldızlarının İstanbul sosyal hayatının bir parçası olduğu günlerdeyiz. Bir döneme damgasını vuran Terim dinleniyor, TV yorumculuğunun popüler adamının beklenmedik hastalığı yürekleri yarıyor, Alex kulüp ve lig tarihinde hak ettiği yeri alıyor, aynı unvanı daha önce almış bir adamın komuta koltuğundaki işlerini yadırgıyoruz, Sergen bazen dozunda bazen doz aşırarak beğenmiyor bazı şeyleri, hakem yorumculuğu dönemi yumuşak geçişle kare değiştiriyor satranç tahtası üzerinde.. Sözü kısası her gün öğreniyoruz yeni şeyleri, gelecek için ders çıkartarak.

İbrahim Üzülmüş-İbrahim Toraman olayı'nı sıradan bir vaka yerine tarihin içinden yarı manşetlik, derslik ve yukarıda anlatılmaya çalışan özet akışın içine almaya zorlanıyor futbol aklımız.

İbrahim Üzülmüş, Sabri Sarıoğlu, Recep Çetin, Rıza Çalımbay ve benzeri birçok isim oyun tarihimizin işçileridir. Yıldızların parlaması için ipek kumaştırlar, yıllarca yıpranmadan, her geleni parlatırlar. Bir gün bir parça yırtık belirir, yenisiyle değiştirirler onu. Ama ipek gibi saf kalırlar sonsuza dek. Maç için sahada, test için antrenmanda, özel hayatlarında takımdan ayrı koşarlar, ısıtılı neonların altında değil oturmak, yerlerini bilmezler bile..

Futbol'daki işçi sınıfının kahramanlarıdır onlar..

Üzülmüş'in yıldızların arasından kayarak formasıyla ilişkisinin kesilmesi, tribündeki işçi sınıfının kalbine dokunur. Kulüplerin tarihî kökenleri, futbol liginin 2 katı derinliktedir ve bu büyük eğlencenin kanıdır onlar. Beşiktaş kanının DNA'sında Üzülmüş bir modelin son sürümüydü. Bu yüzden Beşiktaşlının forma koleksiyonunda değerli bir parça olarak kalacak 19 numara, kendinde olanın hep yüzde yüzünü verdiği için dürüstlüğü, kendinde olanın yarısıyla idare edenin sahte parlaklığını hep gölgeleyecek haklı olarak.

Üzülmüş'in 11 yıllık mesaisine popüler programın ismiyle yüzde yüz futbol diyecek tribünler daima.. Bir şaşkınlık verici sinir krizinin sert, kaba, katı ve son dakika manevrasıyla düzeltilmeye çalışılan anlamsız cezası neyin nesiydi diye yazacak kulübün tarihi..

Tribünler en yüksek vicdan mahkemesi olacak bugün, karar onanmayacak. Yazılı olmayan anayasaya aykırı bulunacak kararın alınıp ve uygulanış şekli..

Birçok yıldızla yola devam etme kararı alarak tarihsel karakterine yeni bir renk katan Beşiktaş kulübünün geleneksel taraftarıyla ters düştüğü, işçi sınıfıyla gerildiği haftadır bu hafta..

Taraftarın düne göre daha iyi olma yarışında yönetimlerin önünde gittiği çağa uygun bir adım atıp desteği anlamlı, protestoyu dozunda yaparak içerdeki yargı mekanizmasına öğütler verecek tribünler, sonsuza kadar kalplerine işleyerek kaptanlarını..

Bugün Beşiktaşlının bundan sonraki hayatının ilk günü, muhteşem on yılın son akşamıdır.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Karizmatik veda

Okay Karacan 2011.02.18

Schuster hem karizmasını hem kredisini tamamen tüketti. Üzülmez krizini donduramayan, Ernst'i en faydalı olacağı dönemde kenarda donduran, böyle bir güne ısıtamayan, Necip'in ateşini görmezden gelen Herr Schuster dün gecenin birinci kaybedenidir. Daha az yıldızlı, karizmatik olmayan onbirlerle bu stadı birçok Avrupa takımına dar eden Beşiktaş dün yoktu ortalarda...

Takıma ne kadar yabancı doldurursanız doldurun Türk futbolunun karakteristik zaafı olan duran toplardan gol yeme hastalığını tedavi edemiyorsunuz. Toraman moralsiz diyerek Ferrari'yi Sivok'un yanına koymuştu Alman hoca. Şu her maçın ilk yarım saatinde sakatlanıp çıkan, dolgun maaşlı, kimsenin kontratına dokunamadığı yarım stoper ile Şeva'yı karşılayacaktı. Sadece adı "Ferrari" olan, gerçekte tüm ağırkanlılığıyla emekli ikramiyesine kariyerinin sonbaharını Kiev'de geçiren Schevchenko'yu izleyen soyadı karizmatik stoper Matteo... Park halindeki Ferrari'ye, İsmail'in vasat futbolunu ekleyin, adam paylaşamayan savunma ile Üzülmez krizinin nereye vardığını görürsünüz. Toraman'ın uykulu hali bile yeterdi Ferrari'nin yerine. Bu takımdan sözleşmesi tek taraflı feshedilecek ilk adam böylesine önemli bir maçın içinde nasıl olur? Hepsi kötü ama Ferrari daha kötüydü. Aslında herkes bu bozgunda pay sahibi. Teker teker herkes tüm sezonun en yetersiz performansını gösterdiler. Kendine güvenini kaybetmiş, sınırlarını zorlayamayan Beşiktaş'ta sadece Quaresma'nın emeklerine, hırsı ve iyi niyetine sonunda kendi marifetiyle çizdiği karizmasına yazık oldu. Dün gece sahaya 8,5 yabancı ile çıkan karizmatik Beşiktaş maçın ilk 20 dakikasındaki istekli oyunu dışında ortaya ne yazık ki Avrupa Kupası standardında bir oyun koyamadı. Ligde kötü giden bir takımın, bir başka kulvarda daha iyi olacağını tahmin eden hepimiz safız! Futbolda başarı ritme bağlıdır. Lig ritminiz bozukken, Avrupa ritminin uçmasını beklemek hayalcilik.

Tüm sezon boyunca tespit edilen eksiklerin üzerine üç duran top, üç golü ekleyince yıkım kaçınılmaz oldu. Beşiktaş ilk golü yediği hangi maçı çevirmişti? Kiev kendi sezonuna bomba gibi hazırlanmış, diri tecrübe ve gençliği iyi harmanlamış bir takımken, Beşiktaş takım bile değildi dün akşam. Çeviremediler.

Beşiktaş'ın iyi oynadığı bölümlerde mutlaka gol atması gerekiyor. Beşiktaş'ın savunma yapmayı bilmesi gerekiyor. Sertliklere karşı direnmeyi, yakaladığını atmayı bilmesi gerekiyor. Beşiktaş futbolcusunun psikolojik olarak yönetilmesi gerekiyor.

Fenerbahçe mağlubiyeti gelirse Schuster'in gidişi hızlanır ve artık buna kimse itiraz edemez. Bu satırların yazarı Schuster'e büyük destek vermesine rağmen Ernst'in yerine aylardır ortalarda gözükmeyen Erhan Güven'i

oyuna aldığı anda ona güvenini kaybetmiştir. Birçok oyuncunun aynı şüphe ile yaşamadığını söyleyebilir misiniz?

Quaresma bile son dakika kırmızı kartı ile Kiev'e ne gerek, ben bu seneyi burada kapatır giderim dediyse, biz de buna ne karizmatik yenilgi öyle! deriz...

Puan, tur, para getirmez belki ama karizma'nın kralını yine taraftar yapmıştır nokta... o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Derbi uzmanlık ister

Okay Karacan 2011.02.21

Derbi maçları ülke futbolunun en büyük şovu ve ligin lokomotifidir.

Derbi kazanan hoca iltifatı hak eder. Kocaman alkış tutarken bir tarafa, hayretle bakıyoruz diğer yana!

Dün gece ünlü 'İstanbul derbi'si bu ligin izlenesi karakterini kalın çizgilerle ortaya çıkarırken, büyük maçları kazanmanın sahada deneyim ve tecrübe, kulübede akıl ve tutarlılık olduğunu bir kez daha gösterdi.

Yıldızlardan beklerken Dağ'dan geldi maçın en güzel golü. Messi gibiydi, Niang o yarı sahasında üç kişiyi oyundan düşürüp kale önüne fırtına misali inerken. Belki ilk kez geriye düştüğü bir maçı çevirebilecekken Almeida'nın lakaytlığı yüzünden Beşiktaş değil, Fenerbahçe kazandı.

Schuster tamamen saçmaladı. Derbiyi bilen adamlar Bobo, Aurelio ve Nobre yerine yaptığı tercihler skandal olunca bu işin ustası Alex için iş kolaylaştı. Alex özelinden giderek konuşalım; ortalarda sık sık görünüp, boş çarpınıp yırtınmadan, aklını kullanarak, sakın ve tutarlı oynayarak kazandı Fenerbahçe.

Quaresma özelinden yola çıkarsak, tek başına panik halinde, paylaşmadan, paslaşmadan olmuyor ve olmadı kaybetti Beşiktaş. Almeida'ya ne zaman pas vereceksin Ricardo? Toraman 50 metreden atıyor, sen kaç maçıdır hep kendine çalışıyorsun. Bir sorun mu var aranızda!

Alex bir kez daha bir derbi maçın psikolojisini elinde avucunda tutmanın sonuca ne kadar etki ettiğini kanıtladı. Kazanan ve kazandıran Alex, kaybeden aylardır Beşiktaş'a sistem kuramayan Schuster'dir. Schuster maçı elleriyle Fenerbahçe'nin kazanması için ikram eden Ferrari'nin hangi özelliğini Sivok'a tercih etti? Ya Alex örneğinden hareketle derbi adamı Bobo'yu neden almadı kadroya? Çünkü Schuster tamamen birilerine kendi doğrularını ispat etmeye çalışıyor.

Golleri tartışılan savunmanın sağbek ve stoper'i atıyor, aynı stoper takımın büyük transferine al da at diye 50 metre pas veriyor, al oyunu bitir şu işi diye olmuyor ve zaten 2-1 öne geçmiş takım diğer stoperinin çapsizliğiyle takımının fark yemesine önayak oluyor. Neden? Çünkü Lugano daha akıllı, daha iyi biliyor derbi oyunlarını ve ikili itişmenin ilk saatinde kendi oyunuyla yıkılıyor ve yıkılırken takımını da bitiriyor Ferrari...

Tarihin en iyi malzemesi, tarihin en karmaşık takımına dönüşüyor. Birisi Schuster'i durdurmalı. 10 kişi kalmış bir takımdan oyundan alınacak adam orta sahadan mı olur? Lütfen izah edin!..

Herkesin malumu Ekrem ikinci sarıyı görse kırmızıyla gidecek golü atamayacak. Dia'nın topu direkte patlamasa Fenerbahçe işi erken bitirecek. Almeida atsa 3-1 olacak, zor olacak Fenerbahçe'nin işi ve Ferrari atılmasa, takım paniğe kapılmasa Beşiktaş kazanacak... Her türlü bakabilirsiniz... Bir sürü kırılma noktası var maçın..

Tek bir gerçek var; o da Schuster, bu takıma dokunamıyor. Galiba kimse ona dokunamadığı içindir.

Tebrikler Fenerbahçe...

o.karacan@zaman.com.tr

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Yıldız koruma programı'na ihtiyaç var!

Okay Karacan 2011.02.24

Simao, Türkiye'deki ilk maçına Sivasspor karşısında çıktı. Bir hazırlık maçıydı ve sonucundan ziyade maç sonu demeci dikkat çekiciydi.

Sert oyundan şikâyetçiydi Simao, "Rakip çok sert oynadı. İspanya üçüncü liginde bile bu kadar sert oynayan bir rakip bulamazsınız.." cümleleri döküldü ağzından..

Haklıydı ama birkaç ay önce Atletico Madrid-Barcelona maçında takım arkadaşı Ujfalusi, Messi'ye ölümcül tekmeyi atarken pozisyonun en yakınındaki adamdı..!

Futbol İronileri sever..

Mallorcalı Kevin Garcia, Messi için "Tekmelerimi kullanmaktan kaçınmam." demişti yakın geçmişte, 1983'te zamanın en büyük oyuncusu Barcelonalı Maradona'ya İspanya'daki hayatı zindan eden tekmeyi yapıştıran "Bilbao kasabı" lakaplı Andoni Goikoetxea'yı hatırlatmıştı o ikisi. Maradona İspanya'da yüzlerce tekme yedi. Acılar içindeydi birçok kez. Kimilerine göre başarısız geçen Barcelona kariyeri onun hem Barcelona markasını, hem 80'li yıllarda İspanya futbol liginin İtalya ve Almanya ligleriyle rekabet gücünü zirveye taşımasını engelledi. Bugün Maradona Barcelona efsanesi değil Napoli'nin kahraman çocuğuysa bunda Bilbao kasabı Goikoetxea'nın payı büyüktür. Messi bugün bir kulübün ve hatta bir ligin kaderini değiştirebiliyorsa bunda 80'li yılların hakemlik standardıyla günümüz arasındaki fark etkindir.

Messi ile Maradona'yı kıyaslayanların iyi düşünmesi gerekir. Maradona tekmelerle itelenmeseydi Barcelona'dan bugün Messi'yi oynatan ortam yaratılamayacaktı. Maradona'nın yediği tekmeler yarattı Messi'yi.. Ne var ki 82'de yediği tekmelerle Dünya Kupası'na sadece ince bir iz bırakan Diego 86'da bir ülkenin ebedi kahramanına dönüşürken, Messi 2010 Dünya Kupası'nda bırakın tekmelenmeyi, kendisine en az faul yapılan oyuncuydu Arjantin takımında!..

Futbol ironileri sever..

Kasap demişken; Adnan Polat geçen yıl Dos Santos, Jo, Baros ve Kewell'a yapılan faullere tepkisini "Şunu görüyorum ki saha içinde tabir hoşuma gitmese de taraftarca kasap olarak adlandırılan futbolcular vicdansızca

yıldız futbolcuları tekmeleyerek durdurmaya çalışıyorlar, bu futbolun marka değerine zarar veriyor..." sözleriyle dile getirmişti.

Simao'nun sözlerinden hareket edersek üst düzey liglerin yıldızlara fena halde ihtiyacı vardır ve tekme atmak "üçüncü sınıf" bir meslek icracılığıdır.

Bu ülke liginin kaliteli oyunlar izletme potansiyelini hafta sonu gördük. Beşiktaş-Fenerbahçe maçı her türlü saha içi itişmeye karşı tarafsız gözle bakanlar için enfes bir şovdu.. Bu şovun büyümesini sağlayacak en güçlü ışık "Yıldız Futbolcu'dur" lider bir takım yaratmak, bir ligi taşımak için onlara büyük ihtiyaç duyuyoruz. Arda, Baros, Alex, Emre, Quaresma, Guti'dir marka değeri ve bu değeri koruyacak olan sarraf hakemlik müessesesinden başkası olamaz. Bu ülkenin hakemleri hızla zirveye tırmanıyor. Üzerlerindeki baskı korkunç ve hata yapmaları normal.. Fenerbahçe, yıldızlar getirdi ülkeye, Galatasaray öyle ve Beşiktaş aynı şekilde.. Önemli olan, kalıcı olmalarını ve değer katmalarını sağlayabilmek.

Bu kritik sezonda hakemlik tartışmalarının içine oyunun etik, adil ve herkese eşit mesafeli düsturunu koruyarak "yıldız koruma" projesini sokmanın, Spor Toto Süper Lig'in gelecekte daha çok kaynak sağlayan, daha uluslararası bir markaya dönüşmesine hizmet edecektir. Polat ve Simao'nun sözleriyle giderek, geleceği şimdiden kontrol edebilmek, altın yumurtlayan tavuğu kesmemek adına erkenci davranmakta fayda var.

NBA'in marka değerine ne kadar önem verdiğini, yıldızların üzerine ne denli düşüldüğünü hatırlatmakta fayda var. Le-Bron James'in Cleveland'ı bırakıp Miami'ye transferi Cleveland'ı nasıl da sıradanlaştırdı. İzleyici sayısı düştü ve enerjisi kayboldu takımın.. Evet takım oyununa inanalım ama yıldız ışığına kör bakmayalım. Wade, LeBron, Kobe Bryant gibi hadi gelip gittiği için yakından gördüğümüz İverson gibi isimlerin korunması için hakemlere verilen tavsiyeleri hatırlayalım. NBA'de 'Yıldız Düdüğü' olarak bilinen ve aslında marka değerinin düşüşüne karşı "alarm eşiği" olan bu uygulamaya bugün çok ihtiyacımız var.

Hakemlerin işine karışmayalım, tamam. Oyuncular profesyonel yaşasın, tamam. Ama Arda, Baros, Alex, Emre, Guti, Quaresma aynı anda oynamayacak, rekabet olmayacaksa nereye kadar!..

Yıldız oyuncu transferi işinde büyük yol alan kulüpler üzerlerine düşen görevi yapıyor, sıra sistemin iyi işlemesini sağlayacak uygulamalarda. Biraz da maçın pozisyonu, haftanın galibi, sezonun şampiyonunu konuşmak yerine, geleceği şimdiden planlayalım, ne dersiniz?

Schuster meselesi

Beşiktaş'ın 4'er gol yediği Dinamo Kiev ve Fenerbahçe maçlarından sonraki yazılarda faturayı Schuster'e kestik. Okuyucularımızdan bazı eleştiriler geldi. Temelde eleştiriler Batı'da teknik adamların istikrarlı bir şekilde takımlarının başında kalmaları ve sonunda gelen başarıya yaptığımız övgüye ters bir yaklaşımla kelle ister tavrı benimsemiş olduğumuz, popüler yaklaşıma yenildiğimiz üzerineydi.. Düşüncelerini paylaşan herkese teşekkür etmekle birlikte bir konuya açıklık getirmekte fayda var. Schuster bizim çocukluğumuzun kahramanlarından. O dönem Alman futbolunun popülaritesi nedeniyle Alman oyuncular zihnimizde daha çok iz bıraktı. Rummenigge, Littbarski, Breitner, Magath, Briegel, Hoenes, Hrubesch sadece birkaçı. Sarı melek Schuster, Barcelona ve Real Madrid formaları giymesi nedeniyle başka adamdı. Maradona'nın takım arkadaşıydı mesela..

Teknik adam olarak Getafe'deki adımları, Real Madrid'i şampiyonluğa taşıması ona olan saygımızı zirveye çıkarmıştı. Ne var ki o vatandaşları Derwall, Kalli, Daum'u yaşamış, izlemiş bizlere silik bir Holmann resmi veriyor. Türkiye'deki tüm kariyeri boyunca oynatmaya çalıştığı oyunu destekledik, heyecan duyduk. Kupadaki kaybedilen Gaziantep Belediye maçından sonra bile onun yanındaydık ama son dönemde öyle tuhaf şeyler oldu ki sıra eleştirmeye geldi..

Kimse gitsin demiyor, kalsın onlarca sene. Ama geliştirsın elindeki muhteşem zengin kadroyu, diyalog kursun taraftarla, televizyonla, gazeteciyle her şeyden önemlisi futbolcusuyla..

İbo'yu kov, Sivok'u kızağa çek, Fatih'i kapı dışarı et kolay, onları kazanabilmek esas olay!

Schuster'e eleştirimiz, bir türlü savunma istikrarı sağlayamamasındandır. Başarının tanımını bu ülkede Uche-Högh, Popescu-Bülent, Zago-Ronaldo üzerinden yaparsınız. Dünyanın her yerinde iyi savunmacıları olan takımlar başa güreşir. Hiero'dan sonraki Real Madrid'i, Ferdinand'ın cezalı olduğu dönemdeki Manchester United'i Schuster takip etmemiş olabilir mi?

Schuster'e eleştirimiz, eline Ohen, Sellami verilen Toshack kadar olamamasından, hani o kadrodan Nihat'ı, Yasin'i çıkaran Toshack. Schuster lütfen Necip diyor! Toshack iletişimi severdi. Beşiktaş taraftarını, halkla ilişkiler konusundaki dehasıyla fethederken Schuster tamamen kapalı ve cüretkar..

Schuster'e eleştirimiz, Tigana kadar bile medyaya uzak olan bir adamdan daha katı, daha kapalı olması ve kendi doğrularını dünyanın gerçeği sanması.. Ankaragücü, Kiev, Fenerbahçe maçlarına başka başka savunmalar çıkaran cesaretin yorumunu, ülke futbolunun dinamiklerini umursamamasını, çalıştığı kulübün yakın geçmişinin artı eksilerini hiç bilmiyor olmasını ve kendi futbolcusunun psikolojisini çözmek için çaba sarf etmeyen tavrını eleştirmeyi sürdürürüz.

Madem gitsin dediğimizi sandınız, düzeltelim. Gitmesin!.. Kalsın, ama biraz da kulak versin tribüne, futbolcusuna, Türk teknik adamlarla birkaç saat konuşup, birkaç ipucu koparsa mesela? Denizli ile, Terim'le bir öğlen yemeği havada karada 15 puan getirirdi.. Türk futbolunda isim yapsın, hizmet versin isteriz, Hiddink, Scala, Skibbe olmasın dileriz. Ama biraz da gelişim görmek isteriz.. 'Almeida atsaydı böyle demeyecektiniz. Adam mı atsın golü?' ile geçiştirilemez..

Yoksa Türk futbol hafızası, onu Derwall ve Daum'un bulunduğu listeye değil, Aragones ile Del Bosque'nin yanına yazacak.

Çocukluk kahramanımızın böyle olmasını istemeyiz!..

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Maçı Rüştü aldı

Okay Karacan 2011.03.01

Rüştü'nün kurtardıkları, Guti'nin golü, Quaresma'nın gol pasını arka arkaya montajlayıp izlediğinizde harika bir maç diyebiliriz, ama 90 dakika pek öyle alkışlık bir oyun ve mücadeleyle sahne olmadı.

Aslında Quaresma'dan sonraki Beşiktaş Quaresmalı Beşiktaş'tan daha iyi olunca kriz durumundan durağan moda geçildi. Son 20 dakikası için tahammül edilebilir bir pazartesi gecesi randevusu izledik.

Rüştü'nün izlenesi iki kurtarıcı bir tarafa, ilk yarı fevkalade sıkıcıydı. Açıkçası şöyle; sahada iki takımdan da Türkiye'de ve Avrupa'da isim yapmış adamlar varken bile tempo hak getire! Takımların yüksek yaş ortalamalarına takılmak istemiyorum, çünkü yok öyle bir şey.. Yirmi beş sene önce olsa kabul edilebilir ama

şimdi bunları konuşmak çok inandırıcı gelmiyor. Keza her geçen sene futbolcu bir önceki seneye oranla daha profesyonel, hayatın diğer sıkıntılarından daha muaf hale geliyor. İşiniz bu, şovun ritmini korumak.

İki Kiev ve Fenerbahçe maçlarından sonra yıpranmış kadronun toparlanması kolay olmaz demeyelim; Guti, Quaresma, Simao seviyesinde oyuncuların varlık nedeni böyle arızaların yaşanmasına engel olmak değil mi?

İlk yarıda Quaresma bildiğimiz gibi, Guti beklemede modundaydı, Simao daha fazlası için çalışıyordu.. İlk yarının tek yıldızı iki müthiş kurtarışla takımın yine yenik duruma düşmesine engel olan Rüştü oldu.. Beşiktaş'ın savunması dengesiz, kalecisi güvensiz olunca gol erken geliyor. Birinden birinin mutlaka standart üstü olması gerekiyor ve Rüştü dünün asıl kurtarıcısıydı.

Quaresma Ekrem'e süper pas verip golü attırınca Beşiktaş geri geldi. Quaresma'nın sakatlanıp çıkmasının ardından Beşiktaş topa daha çok ve daha geniş alanda sahip oldu. Taktik icabı sarı kart gören Necip'in iştahı ve motivasyonu yükseldi. Guti'nin golü zeka ve beceri kokuyordu. Hilbert kesinlikle bu takımın direk isimlerinden birisi ve Almeida iyi futbolcu ve kesinlikle kendisine servis yapan oyuncuya ihtiyacı var.

Schuster için bundan sonraki hayatının ilk adımıydı. Beşiktaş taraftarı samimi geri dönüşlerde affedicidir ve teknik adamdan oyuncuya herkesin taraftarın açacağı krediyi anlayıp hakkını vermesi gerekir, ama bu oyun ve tempoyla değil, daha fazlasıyla.. Rüştü o iki topu çıkarmasaydı geri dönüş kolay olmazdı. Gecenin adamı Rüştü'dür..

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tam pilav az kuru

Okay Karacan 2011.03.04

Çok büyük fark yok! İşçiler görevlerini iyi yapıyor, yıldızlar hâlâ bulutların arkasında...

Schuster Hilbert'i sağ bek, orta sahanın sağ, ihtiyacı neyse orada oynatıyor. Hilbert, nerede görev verilirse verilsin sonuç odaklı oyunuyla alkışı hak ediyor. Markus Münch'ün yıllar önce sol kanatta ürettiği enerjinin bir benzerini Hilbert veriyor. Bu çocuğu forvet hattına çekse bile fazlasını yapacağına kanaat getirdim. Almeida ve Fernandes ikilisi hâlâ büyük krediye sahip olmalarına karşın dün Guti, Quaresma ve Simao'nun yokluğunda açığı kapatıp manşetleri çalabilecekken, ortalamayı aşamadılar. Almeida'nın Nobre'ye attırdığı golün maçın erken dakikalarında gelmiş olması zaten ilk maçta turu geçmiş olan Beşiktaş'ı rahatlattı, konsantrasyon sorunu ortaya çıktı da diyebiliriz ama işler toparlanma sürecine girerken böyle fırsatlarda en azından kaliteli olduğunuzu haykırmak izleyicinize iyi gelir.. Sıradan bir kupa nöbetiydi o kadar..

Quaresma ve Guti isimleri Beşiktaş'ın üzerine o kadar sinmiş ki, onlar ortalıkta yokken Beşiktaş başka Beşiktaş oluyor. Tur stresi, puan kaygısı yoktu. Gençlerle, isimli yıldızların karışımı ve karşıda bir güzel Bank Asya takımı vardı. Bir de yer Gaziantep olunca şehrin mutfağı nefasetinde oyun bekledik. Tam pilav, az kuru kıvamında bir öğle geçiştirme öğünü oldu sadece..

Son hamlelerdeki bencilliği eleştirilse de Quaresma, ülkede Alex kurtarıcılığında işler çıkarması gerekirken düşük yüzdeyle oynayan Guti sahada olmayınca başka heyecanların peşine takılmak istiyorsunuz. Mesela Almeida'nın farkını zayıf rakip karşısında ortaya çıkarmasını bekliyorsunuz. Yalan yok, ekran karşısına

Muhammet Demirci'yi izlemek için geçtik. Hayalimiz şuydu; Muhammet araya Guti topları atacak, topla az egolu Quaresma, eksiltmeleri gösterip Almeida'yı besleyecek, atılan gollerin hazırlayıcısı olacaktı. Mesut Özil'in Werder Bremen günlerinde Almeida'ya yaptığı iyiliğin bir benzerini yapabilir diyorduk, olmadı. Yine de bu minik çocuk sahada topla buluştuğu pozisyonlardaki hatasız performansı ile tebessüm ettirdi. Bu tip maçların ne havası ne kalitesi oluyor. Öyle olunca taktik ve oyun kurulumu üzerinde fikir yürütmek biraz zorlama oluyor. Zorlamadan resme bakalım, Guti ve Quaresma isimleri Beşiktaş markasının üzerine fena halde yüklenmiş görünüyor.

Onların yokluğunda birileri çıkıp bu duruma ayar vermeliydi. Fernandes ile Almeida yapamadılar ama Almeida iyi paslar aldığı takdirde golleri sıralayacağını bağıyor adeta ve dün gece daha net görebileceğimiz gerçeğe Muhammet'in kalp çarpıntıları çare olamadı.

Dünden akılda kalan; Atınç isimli genç stoper kendini sevdirdi.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Futbol? Huzur sadece huzur...

Okay Karacan 2011.03.05

Bırakın futbol takımlarını, zaman zaman herkesin başına gelir. Ailenizde veya işyerinizde sıkıntılar büyüyüp içinden çıkılmaz hal almaya başladığında gemiyi ilk önce huzur terk eder.

Önceleri üstü kapanabilen kişisel küçük pürüzlerin boşanma davalarına kadar vardığını hiç mi görmedik; eşten, dosttan, ahbaptan!

Ya da birilerinin huzursuzluk dalgasından bunalıp sabahları iş yolunda ayakları geri geri zorlarken, bazılarının versinler tazminatımı gideyim havalarında dolandığını!

Huzur yolculuğunda taşıklı yola giren Galatasaray ve Beşiktaş'ın bugün içinde debelendiği durum da böyle açıklanamaz mı?

Şimdiye dek duyulmadık çapta soyunma odası yumruk hikâyeleri, ilk 11'de çıkıp sahada kimseciklere görünmeyenler, yalnızca tazminatını umursayanlar, tüm bunlar sürerken hâlâ mücadele etmeye çalışıp yıprananlar...

Gereksiz ayrılıklar, dahası gereksizce kalanlar!.. Böyle bakınca birbirine benziyorlar sanki!

Huzur gemiyi terk etmiş, deniz dalgalı, yelkenler yırtık...

Başka bir yerden tanıdık gelmiyor mu peki? Sanki bir takım daha vardı, yalnızca birkaç ay önce gidişat aynı gibiydi. Avrupa'ya veda etmiş, kupadan elenişi yine alay konusu olmuş, şampiyonluk sözde mucizeye kalmıştı.

Bugün o takım lider... Ne oldu Fenerbahçe'ye?

Önce liderle, Alex ile uzlaştı. Brezilyalı kaptan iç huzur, güven ve başarı yolunun ışıklı tabelasıydı, maceraya da gerek yoktu. Uyuyan futbolcular uyandırıldı. Huysuzlara ayar verildi. Ayrık uçlar birleştirildi ve takım yeniden

yaratıldı. Başarı da elbette birliğin peşi sıra geldi. Formül bir kez tuttu ise hep tutar. Emre eksenindeki dedikodular da huzur ikliminde buharlaşabilir.

Hagi ile Schuster'in ellerindeki kadrolarla aldıkları puanlar bakımından mizah konusu edildiği şu günlerde Schuster G.Saray'a geçse, Hagi Kartal olsa ne fark eder gerçekten?

Guti-Simao-Quaresma ile Stan-cu-Culio-Pino arasında yıldızlık ekseninde dağlar kadar fark olabilir. Ama takım olunmayınca ne birinden fayda oluyor ne diğerinden. Ne de olsa önce "aile" olmak gerekiyor ki aşılabilsin dar zamanlar. Tıpkı Münir Özkul-Adile Naşit filmlerindeki gibi...

Hız dünyası 27 Mart'ı bekliyor

Bahreyn'de yaşanan politik karmaşanın ardından Formula 1 2011 sezonunun açılışı 27 Mart'taki Avustralya GP'ye kaldı. Elbette 1-3 Mart'ta aynı ülkede yapılması gereken son sezon öncesi testleri de... Takımlar önceki üç testin yapıldığı İspanya'da kalmaya karar verdiler, dördüncü testler için Barcelona'ya geri dönecekler.

Bahreyn'de sezona başlamak zaten bir parça komik kaçıyordu. F1'in havasına uygun bir yer olmadığını, takvime girdiği ilk yıldan itibaren F1 severlerle paylaşmıştım... Bu erteleme ya da iptal yerinde oldu. Avustralya, başlangıç için harika bir yerdir.

Bu durumda ilk yarışa hazırlanmak için takımlar ekstradan 10 gün kazanmış durumdalar, ancak takım patronları bu sürenin çok büyük bir fark yaratmayacağı konusunda hemfikir...

Peki fark yaratacak olan nedir? 2011'in heyecanla beklenen 3 yeniliği; KERS, hareketli arka kanatlar ve Pirelli lastikler. Esas strateji penceresini lastiklerin açacağını görebiliyoruz.

Pirelli'nin çabuk aşınan yumuşak hamurları ile dayanıklı sert hamurlarını en iyi kullanan, KERS ve hareketli kanatların eklenmesiyle daha da karmaşık hale gelen kokpit ile başa çıkmayı öğrenebilen ve hem mental hem de fiziksel olarak kendini hazırlayabilen pilotlar öne çıkmayı başaracak.

Rakiplerini geçmek isteyen takımlar, Formula 1'in hiç durmayan teknolojik gelişimine ayak uydurmak ve yeni sistemleri otomobille uyum sağlayacak şekilde çalıştırmak zorundalar. Unutmadan ekleyelim, 2011'de yarışlarda en az 2, çoğu zaman ise 3 pit-stop göreceğiz. Yeni lastiklerin kolay aşınacak yapıda olmaları, pit-stop stratejilerini ön plana çıkartacak. Doğru strateji takımlara büyük avantaj sağlayacak.

Takımların sezon öncesi ilk üç testindeki performanslarına bakıldığında Ferrari ve Red Bull güçlü, Williams, Sauber ve Mercedes rekabetçi, McLaren sorunlu, Lotus Renault F1 eksik görünüyor. Toro Rosso ve Force India'yı ise sürpriz kategorisine koyabiliriz.

Elbette testlerden elde edilen ve takımlar arasında karşılaştırma yapmamıza yardımcı olabilecek asıl bilgiler "çok gizli" ve ufukta görünen birkaç küçük ışığın bize neler söyleyebileceğine dair tahmin yürütebiliyoruz. Işığın neyi işaret ettiğini gerçekten bilebilmek için 27 Mart akşamını beklememiz gerekecek.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ekonomi varsa siyaset de vardır

Okay Karacan 2011.03.10

Gündem birdenbire değişmedi aslında, ikinci yarının ilk düdüğünden bu yana fay hattında stres birikmeye başlamıştı.

Aradaki puan farkını 9'a çıkarmış, formda, sorunlardan arınmış istim üzerindeki Trabzonspor; F.Bahçe'nin iç problemlerini Santos-Alex-Kocaman üçgeninde açığa vurmasıyla yarattığı farkla büyük şampiyonluk adayı olarak lanse edilmişti. Yıldızlarla donatılı transfer şampiyonu Beşiktaş'ın 17 maçı birden kazanarak yarıya ortak olacağı fantezisinden daha ciddi tehlike son şampiyon Bursaspor ile Şota'nın Kayserispor'u olarak görülebilirdi. Araya 1,5 ay lig arası girince Trabzonspor geriye gitti, F.Bahçe transfer koşuşturmacası yaşamadan sakince bir köşesine çekilip sorunları çözdü, form tuttu. Milli Takım Teknik Direktörü Hiddink'in geçtiğimiz gün lig hocalarıyla yediği öğle yemeğinde ısrarla üzerinde durulan Premier Lig modeli işliyor olsaydı Trabzonspor o yüksek formunu daha fazla puana tahvil edebilecek, F.Bahçe muhtemelen ters ivmeyi geç yakalayacağından işler bugünkü kadar kolay olmayacaktı. Trabzon kurmayları bunun farkında ve muhtemelen iç çekiyorlar. Beşiktaş transferde saçtığı paraları biraz akıllıca kullanabilse daha dengeli bir takım olabilecek, hem yukarının stresini dağıtacak kadar potayı zorlayıp, hem iki adayla oynadığı maçlarda alabileceği puanlarla ligin rekabet eşliğini daha yukarı taşıyabilecekti. İkili yarış stresini artıran ikinci önemli unsur olarak G.Saray'ın Beşiktaş örneğinde olduğu gibi yukarının kaderine asla etki edemeyen kötü gidişi, Kayseri'nin sürpriz kayıpları eklenebilir. Bursaspor kurulmuş düzenini iki yeni transferle altüst edince yarışın Trabzon ile F.Bahçe arasında geçmesinin yolu açıldı. Son 20 yılda ne zaman iki takımlı final olsa hakem, şike, kayırma iddiaları o kadar fazla oluyor ve tartışmanın dozu kaçabiliyor.

İçinde bulunulan durum fevkalade vahim bir hal aldı. Siyaset dalga dalga esir alıyor futbolu, bu siyaset politikacı siyaseti değil pek tabii..

MHK, Federasyon ve Kulüpler Birliği özelinde yürütülen futbol siyaseti.. Kalkıp futbol ekonomisinin büyüklüğünden, istihdam yaratma kabiliyetinden ve zenginleşme aracı olmasından söz ediyorsak, ekonominin olduğu yuvada siyasetin de beslenebileceğini kabul etmeliyiz.

Bu tartışmalar Beşiktaş-Trabzon, Gençlerbirliği-Fenerbahçe maçlarındaki kararlar neticesinde ortaya çıkan tartışma ve restleşme ile sınırlı kalmayacak, ileriki haftalara taşınacaktır.

Sağduyu çağrısı yapmak pek iyimserlik olur.

Hep olduğu gibi aynı müessese ve isimler zan altına atılacak, içinden çıkılamayan sevimsiz bir ortam yaratılacak. Kendi oyununun, kendi para kaynağını bu kadar ucuz siyaseti için yüz bininci kez çeken tüm akıllara hayretler olsun! Bu siyaset, üzerinde dikildiğiniz ekonomi için pek hayra alamet değil biliniz..

Bizim oynadığımız futbol çok değerli deyip masaya oturuyor, masadan çuvala parayla kalkınca oyunun birileri tarafından kirletildiği zannıyla ekonomisini mahvediyorsunuz..

Farkında mıyız?

Ne istifası? Aziz Yıldırım kalmalı!

Elli iki yılın geleneği bozulmadı ve kavgalar başladı. Bağırma çağırma, restleşme, kaybedersem suçlu sensin nidalarından geçilmiyor.. Bir de en alakasız kuruluş (niye var anlamıyoruz hâlâ) üzerinden gidiliyor ki ne âlâ ne âlâ...

Aziz Yıldırım Ocak 2010'da Kulüpler Birliği tarafından alkışlar ve oybirliğiyle başkanlık koltuğuna oturtuldu. Hatırlayın tüm kulüplerin neredeyse iflas noktasına geldiği bir dönemdi. (Hâlâ öyle) Toplantıları boykot eden

Beşiktaş'ın bile desteği vardı. Sebep neydi? Yapılacak yayın ihalesinde güçlü durabilmek ve mümkün olan en yüksek rakamı toplayabilmek. Bunun için en doğru aday oybirliğiyle seçildi. Aziz Bey'in ihale haftalarındaki siyasetini biliyoruz. Türk spor tarihinin en büyük parasını aldı televizyondan Türk futbolu.. Türk futbol takımları tarihî bir eşîğe geldiler, borçların kapatılabilme şansı doğmuştu. Peki bu yıl kasalarına giren ekstralarla ne yaptılar?

Bir kısım borçlar kapandı mı? Hayır..

Takımlar daha güçlü oldular mı? Mesela iyi mi harcandı kaynaklar?..

Ne yazık ki olumsuz!..

Peki şimdi? Aziz Bey istifa etmeli..!

Ya sonra? Kulüpler Birliği'ni yeri geldiğinde iktisadi bütünlük, yeri geldiğinde siyasi hizipleşme müessesesi haline getirmiyor mu yaşananlar? Açıkçası bugün yıldız transferi, tesisleşme, ürün satışına yönelik pazarlama gibi hayati konularda hatalar yaparak doğruyu bulan, müthiş bir kulüp yönetme verisine sahip, futbolcu, teknik adam, menacer, seyirci psikolojisini ezberine almış bir Aziz Yıldırım'a 'git' değil, 'kal' demek akıllıca olur.

Diğerlerinin yaptığı tüm yanlışların bedelini fazlasıyla ödemiş biri olarak, ondan alınacak birkaç büyümlü öğüdün bedeli leblebi parası bile değil, ama değeri kimi zaman gelir ki paha biçilmez olur.

Türkiye'de öğrenemediğimiz tek şey başkalarının tecrübelerini daha az bedel ödeyerek kullanma becerisi, tek bildiğimiz kaybedersem senden bilirim paranoyası.. Geçen sene Bursaspor kayırılıyordu, bu yıl Fenerbahçe, önceki yıl zaten Beşiktaş'ın önü açılmıştı...

Bunlar uzar geriye 52 kez gider..

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Beşiktaş, ligi bırakmış

Okay Karacan 2011.03.12

Beşiktaş kadrosunun yazılı olduğu listeyi Avrupa'da herhangi bir futbolsevere verip, puan cetvelindeki yerini gösterseniz, ligimiz hakkında "Katar" ligi gibi tekaütlerin oynadığı bir gösteri ligi izlenimine kapılır.

Tabata ile Delgado'nun gittiği yerde oynanan futbolla Guti, Simao, Fernandes'in olduğu yerin futbolu arasında biraz fark olmaz mı?

Dün gece Beşiktaş takımında son kale olarak gördüğümüz yıldız yabancılar da düştü!

Üzerinde uzun uzun konuşmanın artık pek bir faydası yok! Beşiktaş, ligi bırakmış! Maçın ilk yarısında sahada Avrupa'nın büyük yıldızlarından eser, futbol oyununu izlenebilir kılacak küçük bir ipucu göremedik. Guti, eminim ki en lakayt olduğu Real Madrid antrenmanında bile bu kadar pas hatası yapmamıştır. Fernandes 3 dakikada bir top kaybeder, Simao tek başına kazık bir matematik problemini tek başına çözer gibi ortalıkta dolaşırsa zaten fazlasını hangi gerekçeyle beklemeliyiz. İkinci yarının ortalarında oyuna giren Quaresma bile

isteksiz, ortalama altında kaldıysa bu takımda kondisyon, teknik, taktik, psikolojik gerileme dışında bir başka sorun daha var demektir.

Almeida için yapılan eleştirilerin odak noktasında Bobo vardı. Almeida'nın golcülüğü Bobo ile kıyaslandı. Yani Bobo daha iyi golcüydü! Ama Almeida gereksiz bir transferdi. Dün akşam Pancu'nun bile kulakları çınlıyordu. Devre arasında Schuster uyarmış olmalı ki ikinci yarıda Guti birkaç tık yukarıdaydı, o kadar...

Beşiktaş artık UEFA kupasına katılmak için tek dayanağı kaldığının farkında olarak ligi antrenman temposuna indirdiyse tamam deyip merakla bekleyebiliriz. Zira Gaziantep ve muhtemelen Belediye gibi iki ciddi rakiple arka arkaya karşılaşacaklar ve oraya konsantre olmak mantıklı görünüyor. Ama bu kadar üretemeyen bir takıma dönüşmeleri diğer kulvar için fikir vermiyor mu? Beşiktaş, Ziraat Türkiye Kupası'nı almak mecburiyetinde ve aksi bir senaryo gerçekten felaket olacak. Sezon başında Başkan Yıldırım Demirören UEFA Kupası'nı kazanmak için yola çıktıklarını söylemişti. Hatta alacağız iddiasında bulunmuştu hatırlayın. Yıl biterken takım ancak UEFA bileti alma savaşı veriyor, yazık!

Dün itibarıyla 46 resmi maça çıkmış oldular. Bursaspor 34, Fenerbahçe 32, Trabzonspor 30 maç oynadı. Kaba bir hesaplama rakiplerinden yüzde elli daha fazla maça çıkmışlar.

Bunun kırıcı ve yorucu bir parkur olduğu gerekçesine sığınmaya çalışabilirsiniz, tek tabancanız bu olur ama geriye bakıp sadece bir Bucaspor maçı oynadığınız gerçeğiyle yüzleşince o tabancanın mermilerinin tahtadan olduğunu görürsünüz o kadar..

Bunun için mi Tabata, Delgado ve hatta Fink'i gönderdiniz?! Gitmeseler ne fark edecekti?

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kimin umurunda?

Okay Karacan 2011.03.17

İngiliz futbol literatüründe sık kullanılan ya da kelimenin ruhu ile oynamayalım "yeri gelince" kullanılan bir terim caretaker..

Geçici olarak işi sahiplenen, devam eden sistemin başsız kaldığında kontrolünü "esas adam" gelene kadar alan kişi diyelim caretaker için..

İngiliz teknik adam David Pleat 1998 yılından bu yana Tottenham takımında 3 kez geçici sürelerle ani boşalan teknik adam koltuklarına oturarak takımın yoluna devam etmesini, yönetimin yeni teknik adam belirleyene kadar zaman kazanmasını sağladı.

İngiltere Premier Ligi maçlarını izlerken dikkat edin, Tottenham'ın her maçında tribünde görebilirsiniz onu. Tabii televizyon yorumculuğu yapmıyorsa!

Pleat saygın, sevilen, eğitici bir futbol adamı. Kendisiyle 2006 Dünya Kupası maçı öncesi Münih, 2008 Avrupa Futbol Şampiyonası Türkiye-Çek Cumhuriyeti maçı öncesi Cenevre'de karşılaşmış, kısa sohbet imkânı bulmuştum. İngiliz televizyonu için yorumculuk yapan Pleat, 2006'da turnuva başlamadan önce Fransa Milli

Takımı'nın 98 yılında başlayan büyük çıkışının son turnuvası olduğunu söylemiş, "Kupa kaldırmak için sonraki yıllarda beklemeleri gerekecek." kehanetinde bulunmuştu.

Gerçekten Fransa takımı finalde kaybettiği o kupanın ardından kendine gelemedi.

2008 yılında ise Fatih Terim'in basın toplantısı sırasında kulağıma eğilip "Sarışın çocuk şimdi ne yapıyor?" diye soruverdi. Kastettiği çocuğun kim olduğunu ancak o açıklayınca anlayabildim. Euro 96'da milli forma altında çok beğendiği Abdullah Ercan'dan bahsediyordu.

Kısacası ilerlemiş yaşına rağmen dünyaya açık algısı ve fil hafızasıyla neden hâlâ eğitimci, yorumcu ve caretaker olarak ilgi gösterilen bir futbol adamı olduğunu anlayabilmiştim.

Beşiktaş ve Galatasaray takımlarının hoca problemleri su yüzüne çıkıp sıkıntı üstüne sıkıntı yaşanırken, insan ister istemez 'Kendine Batı'dan tüm verimli uygulamaları transfer eden Türk futbolu böyle bir işe neden soyunmaz?' sorusunu soruyor.

David Pleat bana Cevat Güler'i anımsatıyor ya da Cevat Güler, David Pleat'i anımsatmalı!

Galatasaray'ı son altı haftada idare edip şampiyonluğa taşıdıktan sonra bir kez daha göremediğimiz sempatik, dengeli, eğitimci Cevat Güler'den bahsediyoruz.. (Gerçi Sezgin-Polat sinerjisi ifadesiyle yıpratıldı ama!)

Özellikle son yıllarda hoca üstüne hoca değiştirip, her geçiş döneminde bunalımlar yaşayan kulüpler için elzem bir uygulamadır.

Yüz yıllık kulüplerin, kimsenin itiraz edemeyeceği, saygın, dünyaya algısı açık, takımı her alanda takip eden bir büyük futbol adamına ihtiyacı yok mu?

Oyuncuların yemek saatlerinde uzak bir masada tek başına yemek yiyip, onların vücut dilini takip etse bile yeter.

Caretaker bulundurmanın Türk futbol sisteminde cesaret ve tutarlılık istediğini biliyoruz.

Hatta böyle bir öneriye alacağımız cevap muhtemelen belli..

WHO CARE!!!.*

*Kimin umurunda

Magic box!!!

Yeşil saha Türkiye'deki özel televizyon tarihinin dönüm noktasıdır. 90'larda yayıncılık tekelinin kalktığı adımı "kramponla" atmıştı beyaz ekran.

Galatasaray-Fenerbahçe özel maçı ile milyonlarca insanın dikkatini çekmişti Magic Box.

Özel televizyon, Türkiye'deki hızlı gelişimini çok yüksek oranda futbola borçlu. Magic Box'u yani Star 1'i futbolun büyüğü yaratmıştı. Kulüplerle yapılan anlaşmalar ve ardından gelen naklen yayınlar sayesinde yeni ekran yeşil sahayı bol bol gösterince, diziler, haber bültenleri, filmler hazır müşteri buldular karşılarında..

Show TV'yi futbol büyüttü. Milyonlarca insan ekran karşısında en çok futbol ile kalıyordu ve alternatif bir yol daha açılmış oldu böylece.

Kanal 6, ATV, Kanal D keza öyle, futbolun büyüyle Türkiye'nin eğlence kanalları doğdu.

TGRT'yi hatırlayın, Manchester United-Galatasaray maçıyla nasıl da giriş yapmıştı TV kumandasının öncelikli tuşlarına.

90'larda eğlence kanallarının vitamini oldu futbol.

Tematik kanallar o dönem yerli futbolun pahalı olmasından dolayı çok büyük atılımlar yapamadılar belki ama Batı futbolunu izleterek yeşil sahayı mutlaka gösterdiler.

Devlet televizyonu TRT de 1994 Dünya Kupasını birinci kanaldan TRT 3'e çekerek spor algısını taşımayı hedefledi ve tematik devrimde ilk adımı attı.

Türkiye'nin ilk haber kanalı NTV de ekranında yeşil sahaya yer vererek start aldı. Kuruluş yılında Türkiye-Finlandiya maçını yayınlayıp tüm yerel kanallara servis ederek ilk ciddi tanınırlığını sağlamıştı. Diğer haber kanalları da akışlarına futbol koydukça dikkat çektiler.

Sonradan gelenlerden Fox TV de, başlarken futbola sarıldı. Birçok kanalın promosyon yöntemi futboldu ve bu kampanya daha çok paranın oyuna akmasını sağladı.

Şimdi birçok eğlence kanalı spor servisi bulundurmuyor ya da tasfiye ediyor.

Futbol "eğlence kanalı" kurma misyonunu tamamlamış gözüküyor.

Tematik devrim'in sonuçları netleşmedi henüz. İzlenesi, tarihi yazılası ve üzerinde düşünülmesi bir 20 yıl yaşadık.

Kim kimi hor kullandı bilinmiyor...

Bilinen o ki eğlence kanallarının futboldan çekilmesiyle tematik spor yayıncılığı, ihtisas kanalları yarattı.

İhtisas kanalları müşterisine hizmeti en üst düzeye çıkardı..

Son olarak TRTSPOR'un faaliyete geçmesiyle spor izleyicisinin alternatifleri tarihin en yüksek seviyesine çıktı.

Magic Box sayesinde 90'larda çanak antenle tanışmıştık, şimdilerde Digitürk sayesinde 3D gözlükle tanışmak üzereyiz.

Futbol sen nelere kadirsin!

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

60 dakikalık Hagi

Okay Karacan 2011.03.19

Sondan başlıyorum. 60 dakikalık hoca kazanabileceği bir maçı, 90 dakikalık hocaya kaybediyor. Mekân oynatıyor, futbolcular da oynuyor, ama Hagi oynatamıyor.

Özetle ve net olarak G.Saray'daki büyük hüsranın tek sorumlusu, fatura kesilecek tek adam Gheorghe Hagi'dir.

İlk 45 dakika F.Bahçe'nin bütün pas bağlantılarını koparan Alex'le Niang arasındaki mesafeyi sürekli açık tutan, rakibin yarı alanına girmesine izin vermeyen sürpriz bir G.Saray izlerken ikinci yarıda Aykut Kocaman, kırmızı

kart görme ihtimali yüksek olan Selçuk'un yerine Semih'i oyuna alınca F.Bahçe'nin sabırla son dakikayı bekleyeceği net bir şekilde belli olmuştu. G.Saray'ın iki stoperinin de ilk 20 dakikada sarı kart görüp riskli bir durum oluşturması F.Bahçe'nin son bölümlere doğru avantajı lehine çevirebileceği beklentisini doğurmuştu. Andre Santos, Beşiktaş maçında Ekrem'in attığı golde hatalıydı. Dün eski takım arkadaşı ve kankası Kazım Kazım son çizgiden çıkarken Andre Santos'u arkadan izliyordu. Birkaç dakika sonra Lugano orta sahaya kadar çıkmış, göbeği bomboş bırakmıştı. G.Saray'ın forveti Baros, orta sahaya kadar gelmiş, destek vermişti. İşte o anda başlayan pozisyon yine F.Bahçe savunmasının sol kanadında Kazım'ın topla buluşmasıyla sonlandı. Özetle Santos, F.Bahçe'nin en zayıf halkasıydı. Hagi'nin o bölgeden getireceği toplarla Kazım'ın enerjisine ve motivasyonuna 90 dakika ihtiyacı vardı. Onu oyundan alması tamamen kendi ipini çekmesi anlamına geliyordu. F.Bahçe'nin en etkili silahı, duran topar. İlk yarıda F.Bahçe'ye bir pozisyon hariç faul vermeyen, serbest vuruş kazandırmayan G.Saray, önce Semih'i unuttu, beraberlik golünü yedi. Türkiye'nin iki uzun boylu üst düzey savunmacısının arasına giren Semih, klasını konuşturdu. Bir diğer gol de yine yüksek bir top. Yine araya giren Alex ve F.Bahçe'nin şampiyonluk adını attığı gol. G.Saray rakibin topla oynamasına izin verdiği son 25 dakikada maçı da verdi. F.Bahçe, sabrının karşılığını aldı. G.Saray, 60 dakikalık hocasının ve 60 dakikalık oyununun faturasını dramatik bir mağlubiyetle ödedi.

Milan Baros'a bir parantez açmak lazım. Maçın ilk yarısında bireysel yeteneklerini sahaya en iyi yansıtan, en istekli G.Saraylı futbolcuydu. Kolektif savunma anlayışının, yardımlaşmanın ve oyun disiplininin karşılığıydı G.Saray'ın ilk yarıdaki üstünlüğü. İkinci yarıda Baros'un tanınmayacak kadar kötü olmasının sebebini nasıl açıklayabiliriz? 90 dakikalık kondisyon takımın genel performansının düşüşü, bütün takımı olduğu gibi Baros'u da etkiledi şüphesiz. Bu tip karşılaşmaları yıldız oyuncular çevirebiliyor. Baros'un başlangıçtaki performansı geriledikçe Alex'in oyunu okuma kabiliyeti devreye giriyor ve F.Bahçe, farkı oluşturmuyordu. Hagi, Alex'in büyük bir tehlike olduğunu sezemedi. Niang'ın sakatlanması yerine Stoch'un girmesi takımın futbol şansı olsa da F.Bahçe'nin alan bulmasını, bu alanı iyi değerlendirmesini ve maçı kazanmasını sağladı.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bursa 'üçüncülük yeter' dedi

Okay Karacan 2011.03.22

Bursaspor'u Avrupa yormamış, kafasını karıştırmamış olsaydı, yabancı transferi zamanlamasını bir parça derli toplu yapabilmiş olsalardı bugünkü gazetenin puan tablosunda takımın ismi ilk sırada yazılı olacaktı.

Bursa'nın 2010 şampiyonluğu kadronun dengesi ve istikrarı ile sağlandı. Takımın yerli iskeleti kuralları koyuyor, yabancılar bu kurallar çerçevesinde destek güç oluyorlardı. Ne zaman iskeleti oluşturan oyuncuların, disiplin, transfere konu olma ve formdan düşme durumları ortaya çıktı işte o zaman geri düşüş yaşandı. Ozan-Volkan-Sercan enerjisini Ömer-Ergiç dengesini, kaledeki istikrarı kanat beklerinin kendi ortalamalarını zorlayan performansını gün geçtikçe kaybeden Bursaspor bugün ancak üçüncülük hedefini kovalayabiliyor. Miller harika bir futbolcu ama transferi zaman açısından içerideki dengelere olumsuz etki etti. Altidore çok gerekli miydi? Cevap bulmak için çok düşünmeye gerek yok aslında! O gelmeseydi hiçbir şey kaybetmezdi yeşil-beyazlı takım.. Arjantinli, yerli ve son gelenli kadronun üçe bölünen motivasyonu Bursa'ya üst üste ikinci şampiyonluğu getirecek güce zarar verdi.

Ankaragücü normal şartlar altında Bursaspor'a rakip olamayacak kadar zayıf ya da şöyle söyleyelim karmaşık bir takım... Son iki yılın en hızlı olgunlaşmış takımı Bursaspor'un bu ligin en şablonu belli oyunuyla şampiyonluk adaylarından birisi olduğu gerçeğiyle, Ankaragücü dün gecenin kaybedeni olmalıydı.

Teker teker oyuncularının kalitesi göz kamaştıran Ankaragücü takım olmayı başaramıyor. Dün kimi zaman son şampiyon karşısında sahanın hakimi olmalarına karşın son bölgedeki acelecilik faturayı ağır ödetti. İki takımın taraftar bazlı kardeşliğini sahada ben sana dokunmayım, sen bana ilişme düzeyine devşirmesi ortaya oyun adına fazla bir şey koymadı.

Pazartesi maçlarının enerjisi genellikle düşük oluyor. Sahaya çıkan takımlar tüm haftasonu maç izlemekten yorgun düşmüş, bildiklerini unutmuş gibi oynuyorlar. Bursaspor ile Ankaragücü de pazartesi ritmini bozmadılar.

Bursaspor'un şampiyonluk şansı dün gece itibarıyla bitti... Yazık! Oysa bu kadro son haftaya kadar rahat kovalayabilirdi.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

F1 sezonu Avustralya'da başlıyor

Okay Karacan 2011.03.25

Formula 1 sezonu Avustralya'da başlıyor. Bahreyn'deki iç karışıklıklar yüzünden 15 gün rötarla Melbourne'e taşınan F1 kumpanyası hafta sonu yeniden manşetlerdeki yerini alacak.

Bu yıl 5 şampiyon yarışıyor. Geçen yılın yıldızı Vettel en genç şampiyon unvanıyla Schumacher, Button, Alonso ve Hamilton'a oranla objektiflerin hedefinde daha çok olacak. Herkes onun yeni bir şampiyonluk için geçmişte yaptıklarından daha iyisini yapmasını, daha olgun ve kararlı olmasını bekliyor. Takımın yeni otomobili şimdiden sezonun favorisi olduğuna göre Vettel'in yeniden şampiyon olması ihtimalini yüksek görmeliyiz. Kişisel kanım Redbull ve Ferrari arasında başlayacak rekabetin, sezonun ikinci yarısından itibaren McLaren ve Mercedes takımlarının katılımıyla müthiş bir finale sahne olacağı yönünde.. Alonso ve Hamilton'ı Vettel'i takip ederken görebiliriz. Weber geçen yılın uzağında kalabilir ve Button için hâlâ koskoca bir soru işareti var kafamda..

Jenson'ın sakin ve sağlamcı tavrı agresif bir mücadele olursa, ona büyük avantaj sağlayacaktır. Son yılların en agresif yarışına gebe olduğuna göre bir parça sükunet ve şansın yardımı Button'ı avantajlı hale getirebilir. Mercedes birkaç yarış kazanmaktan bahsediyor. Rosberg'in kürsüye çıkacağına şüphem yok, ama Schumacher'in ondan daha iyi dereceler elde edebileceği konusunda tereddütlerim var.

Yeni lastiklerle başlanacak sezonda hızlı öğrenen Schumacher başlarda sürpriz de (onun kazanmasını sürpriz olarak yazmak tuhafıma gitti) yapabilir.

Renault'nun Polonyalı pilotu Kubica'nın talihsiz kaza nedeniyle bu yıl yarışamayacak olması F1'in en talihsiz kaybı olacak.

Geçen yıl unutulmaz bir sezon olmuştu. Bu yıl daha fazla geçiş daha puan puana bir mücadele olacak. 2010'da tek sıkıcı yarış Bahreyn'de koşulmuştu. Bu kez Bahreyn atlandığına göre ekrana yapışıp F1 izlemenin alternatifsiz bir heyecan olduğuna inanın..

YENİLİKLERE DİKKAT !

Bu sezon heyecanlı geçecek demiştik. Peki sadece 5 şampiyon adayı ve 4 iddialı takım olması nedeniyle mi? Tabii ki hayır!

Yenilikler yarışın kaderini doğrudan etkileyecek. En önemli değişim lastiklerde oldu. Uzun yıllar sonra İtalyan üretici Pirelli pistlere döndü ve tek sağlayıcı olarak destek verecek takımlara..

Pilotların bu yıl Pirelli'nin özellikle istek üzerine daha kısa ömürlü olarak ürettiği lastikleri doğru ve dikkatli kullanmaları gerekecek. Çünkü kuru zemin lastikleri 14 setten 11 sete indiriliyor. Üstelik sert ve yumuşak setlerden ikiye set kullanma zorunluluğu getiriliyor. Mesela geçen yıl Bridgestone lastiklerle sorun yaşayan Massa ile Schumacher'in Pirelli ile ne yapacakları merak konusu..

KERS bir yıllık ayrılığın ardından geri dönüyor. Otomobilin yarış içinde 6,6 saniye boyunca 80 beygir ekstra güç kullanmasını sağlayan enerji geri dönüşüm sistemiyle uzun düzlükler sonunda cesur geçiş hamleleri görmek mümkün olacak.

Ayarlanan arka kanatlar bir başka yenilik olacak. Arka kanatları pilotlar manuel olarak idare edecek. Sürtünmeyi azaltması beklenen arka kanattaki hareketli levha sayesinde sürtünme azalacak ve düzlük hızı artacak. KERS etkisiyle düşünüldüğünde pilotun kokpitte daha çok mekanizmayı yönetmek zorunda olması ilginç sonuçlar doğurabilir.

Otomobilin minimum ağırlığı 20 kg artırıldı, tekerleklerin otomobilden fırlamasının önüne ikinci bir çelik halatın tekerleklerle bağlanmasıyla geçilecek.

Teknik cephede yasaklanan F Kanalı ve köpekbalığı sırtı motor kapakları, çift katmanlı difüzör nedeniyle Downforce (yere tutunma kuvveti) yüzde 10 oranında azalacak.

Vites kutuları artık 4 yarış yerine 5 yarışta kullanılacak. Ancak FIA takımlara bir kez cezasız şansımın değiştirme hakkı tanıyacak.

Teknik değişikliklerin yanı sıra sportif kurallarda da bazı oynamalar yapıldı. Örneğin geçen yıl Almanya Grand Prix'sine damga vuran Massa'nın Alonso'ya yol vermesi olayının ardından tartışmalar artınca yeni kural kitabında takım emirleri uygulamasına ceza işlemi kaldırıldı.

Son olarak 2002 yılında uygulanan yüzde 107 kuralı yeniden getirildi. Buna göre Q1 olarak adlandırılan ilk sıralama seansında en hızlı otomobilin derecesinden yüzde 107 oranında daha yavaş olan pilot yarışta start alamayacak.

Yarışın kaderine direkt etki edecek yukarıdaki değişikliklerin F1'i daha ilgi çekici bir mücadeleye taşıyacağından şüphem yok.

İLK AVRUPA YARIŞI TÜRKİYE GP OLACAK

Takvimden henüz çıkarılmayan Bahreyn yarışının kaderi 1 Mayıs'ta belirlenecek. İç karmaşa sürer ve iptal kararı çıkarsa F1 50 milyon dolar "kârdan zarar" edecek. Aksi takdirde yarış hangi tarihe koyacaklar anlamak ise mümkün değil.. Abu Dabi-Brezilya arası deniliyor ama tuhaf bir lojistik sorunu olduğunun herkes farkında..

Takvime Hindistan GP dahil edildi bu yıl. İnşaat'ın yetişmeme ihtimalinden bahsedilse de bu tip dedikodular hep yapılır ama sonunda yarış start alır. Dolayısıyla bu olumsuz ihtimali göz ardı ediyorum.

Türkiye Grand Prix'si 8 Mayıs'ta ilk Avrupa yarışı olarak koşulacağından bu yıl Avrupa'dan Balkan ülkeleri ve Rus cumhuriyetleri dışında büyük seyirci topluluğunun gelme ihtimali yüksek. Bu arada F1 yönetimi ile Türk hükümeti arasında yeni bir sözleşme hâlâ yapılamadığı için gelecek yıllarda pist ve yarışın akibeti hâlâ belli değil.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

EURO 2008 ruhu

Okay Karacan 2011.03.30

Yeni bir sayfa açmak için güzel bir gün oldu. Bu takım uzun zamandır hasretini çektiğimiz milli takım taraftarı oluşturacak oyun kabiliyeti dışında sempatik bir milli takım ayrıca. Guus Hiddink'in elinin değdiği ilk maç olduğunu kabul ederek, içine Euro 2008 ruhu kaçmış bu takım, Belçika'yı da yener ve play-off oynar diyoruz.

Arda'nın yağmur altında attığı gol tam elden kaçarken geri çevirdiğimiz İsviçre maçını, Volkan'ın kurtarıcı Rüştü'nün Hırvatistan maçındaki penaltı performansını ve Semih'in Gökhan'a attırdığı gol Euro 2008'in tamamını hatırlattı. Dün akşam Azerbaycan'da hüzün veren takımın yerini zafer vadeden milli takım almıştı.

Aylardır bocaladıktan sonra nihayet yeni milli takımı izledik. Arzulu, takım olmayı önemsemiş, paylaşmak üzerine kurdukları organizasyonlar sayesinde başaracağına inanan, oyuncuların kolektif oyun dışında bireysel yeteneklerini de cömertçe sergiledikleri heyecan verici genç bir milli takım vardı sahada.. Bırakalım play-off yoluyla gidilecek dikenli yollarla kaplı 2012'yi, gerçek büyük başarı elde etmeye namzet olduklarını hissettirdikleri Dünya Kupası 2014'ün karakalem çalışmasını yaptılar. Tecrübe arttıkça, birlikte oynama yüzdeleri yükseldikçe daha renkli bir tablo ortaya çıkacak.

Bugüne kadar uluslararası maçlarda öyle tuhaf goller yedik ki! iyi oynayıp basit bir hatayla puan kaybetmek acı vermişti. Dün taç atışından golü bulduğumuzda hepsi film şeridi gibi gözlerimizin önünden geçti. Arda'nın müthiş zekası kilitli Avusturya kalesini açmamış olsaydı sonuç aleyhimize gelişebilirdi. Sabırsızlık, sinir başlayabilirdi.

Golün şeklinden öte zamanlaması harikaydı. Topa sahip olarak başladık ve sonuna kadar meşin yuvarlağın hakimiyetini elimizde tuttuk. Milli takımın sahanın her yerinde üstünlüğü elinde tutmaya çalışması izlenebilir bir takım yaratacak. Avusturya milli takımı topun gerisine çekilerek beklemeyi tercih etmişti. Hesaplarını sabırla Türk milli takımını karşılayıp, kontra silahıyla vurmak üzerine yapmışlardı. Bulacakları duran toplar vasıtasıyla hava zaafımızı değerlendirmeyi B planı olarak seçmişlerdi. Nuri, Hamit gibi oyunun her iki tarafını iyi oynayabilen oyuncunun yanında en ileride Burak ve Mehmet Ekici, Arda ikilisinin ofansif katkısı güvenli bir takım olduğumuzu gösteriyordu. Selçuk neden sadece Türkiye değil Avrupalı kulüplerin de listesinde olduğunu bizzat ispatladı. Oyunun başında Burak'a gönderdiği müthiş uzun metrajlı pas, iki sahada servis yaptığı isabetli uzun boylu paslar gol tadında keyif verdi.

Avusturya ikinci yarının başında bir parça çabaladı. Servet ve Serdar'ın orta alandan aldıkları yardım sayesinde çizdikleri performans konuk takımın yolunu tıkadı.

Bazı oyuncular milli takım futbolcusu olarak yaratılmışlardır. Arda Turan ve Semih Şentürk tipik iki örneği bunun. Semih varsa sorun yok gerçekten de. Semih oyuna girer girmez Euro 2008'i hatırlattı. Gökhan Gönül'e attırdığı gol, bu milli takımı 3 yıl önce geri dönüşün krallığına taşıyan ayakların eseri idi.

Yeni bir sayfa açmak için güzel bir gün oldu. Bu takım uzun zamandır hasretini çektiğimiz milli takım taraftarı yaratacak oyun kabiliyeti dışında sempatik bir milli takım ayrıca..

Hiddink'in elinin değdiği ilk maç olduğunu kabul ederek, içine Euro 2008 ruhu kaçmış bu takım Belçika'yı da yener ve play-off oynar diyoruz.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Fasulye yazısı

Okay Karacan 2011.04.01

Kimi zaman tarih tekerrür eder deyip, geçiyoruz. Kimi zaman gözlerimizle şahit oluyoruz buna.

Avusturya maçı sonrası gazete arşivimde dolaşırken aradaki 22 yılda yaşanan benzerlikler dikkatimi çekti ve paylaşmak istedim.

Arda'nın "bunu da yazın" hareketi gündemi işgal ederken bir parça kafa dağıtmak olsun işte!

1989 yılında Dünya Kupası elemeleri oynuyoruz, grupta S.Birliği, İzlanda, Avusturya, D.Almanya ile eşleşmişiz ve İtalya 90 yolunda son yılların en iyi kadrosuna sahibiz. Rıdvan, Tanju, Feyyaz, Oğuz gibi harika oyuncularımız var. Ekim ayı sonunda takımın kritik sınavı Avusturya ile ve Milli Takım'ımız İstanbul'da kazanmak zorunda. O dönem Avusturya Milli Takımı şöhretli oyuncularını bünyesinde barındırıyor ve Avrupa çapında bir ekolleri var. Viyana'daki maçta hakem tarafından katledilmişiz ama esas yolumuzu grubun zayıf takımı İzlanda tıkamış, orada yenilmiş, burada berabere kalarak 2 puanlı sistemde 3 önemli puan kaybetmişiz. Milliler Avusturya'yı 3-0 yenip Roma yolunda son maça Sovyetler'in 1 puan gerisinde ikinci giriyorlar. Maçın kahramanı, iki gol atan Rıdvan Dilmen oluyor. Rıza Çalımbay'ın ortasını kafayla ağırlara gönderen Dilmen "Kafayla gol atmayı sevmem ama zamanlamam çok iyidir. Rıza, o kadar güzel orta yaptı ki, yükselip çaktım. Feyyaz ile Ali kafayla nasıl gol atıyor diye hep düşünürdüm, meğer hüner Rıza'daymış." açıklamasını yapıyor maçtan sonra.

Usta yazar İslam Çupi, Roma yolundaki muhteşem zaferi irdelerken sözü İzlanda gibi bir rakibe kaptırılan 3 puana getiriyor ve "Rıdvan yoksa Milli Takım da yok!" diyor.

Bir parça iki dönemin benzerliklerine göz atınca ilginç sonuçlara varıyorsunuz.

O maçın ardından gazete manşetlerini Rıdvan Dilmen, bu hafta Arda Turan işgal etti.

O dönem Rıdvan Dilmen oynamayınca duran takım, bugünlerde Arda oynamayınca ortada yok! Yani aslında İslam Çupi kalemiyle bakınca Arda'nın sakatlık yaşamadan tamamlayacağı bir sezona denk düşen milli maçlar kayıp hanemizden çıkacak.

İzlanda'da Rıdvan Dilmen, Azerbaycan'da Arda Turan olmayınca kaybetmişiz mesela...

Daha geçen hafta 1989'da Dilmen'in attığı golün karbon kopyasını Gökhan Gönül'ün ortasında Alex attı. İzleyin, şaşarsınız, tam bir karbon kopya!

O dönemde Galatasaray tarihinin en kötü dönemini yaşıyormuş, takımın patronu Sigi Held'miş, bu kez tarihin kötü dönemine Hagi imza attı.

O eleme grubunda son maçta nefesimiz Sovyetler'e yetmeyince Roma'ya gidemedik. Bu kez de Belçika maçı bizim için kritik değere sahip ve tıpkı o günlerde olduğu gibi bugün de kaybettiğimiz gereksiz puanlara yanıyoruz.

Bir de fasulye mevzuu var! O maçın hemen ardından gazetelerde fasulye fiyatlarının 5.000 TL'ye çıktığı yazılıyormuş, tesadüf o ya dün de bazı gazeteler fasulye fiyatlarını yazıyordu.

Beş liraymış!

Dolar bazında fiyatlar aynı...

3 dolar!

Siyasi haberlerdeki benzerlik ve bağıntılar o kadar fazla ki, buraya alsam spor yazısını aşır başka bir yere gider.

Aradaki fark o günlerde Avusturya'yı mağlup ettiğimiz Avrupa basınında büyük olay olmuş, bugünlerde ise sadece Macar basını(?) nedense büyük yer ayırmış galibiyetimize.

Ha bir de o maçın primi 10 bin dolarmış, bu maçın primi 100 bin dolar!

O zaman Avusturya dev iken, bugün hocaları "Biz küçük bir futbol ülkesiyiz." diyor.

Fasulyeden benzerlikle işte!

Hasan Arat sorguluyor...

Bir dönem Beşiktaş başkanlığına adaylık koyduktan sonra sevgi ve ilgisini mütevazı ama dikkatli bir şekilde uzaktan uzağa sürdüren Hasan Arat'ın çıkışı dikkat çekici. Galatasaray'da yaşanan hadiselerin üzerinden giden Arat, kulübün transfer ve yönetim politikalarından duyduğu memnuniyetsizliği dile getirdi.

Bunda ne var diyebilirsiniz! Burada bir fark var. Arat, milyonlarca doların yurtdışına savrularak getirilen oyunculara, kulübün borçlandırılmasına ve aslında bir orta sınıf kulübü olan takımın geleneksel karakterine aykırı bir şekilde ve acemice yapılan "Dünya Kulübü" sözleriyle imaj yenileme hareketine kayıtsız kalmadan ve yönetime aday olmadan temiz bir tepki koyuyor.

Üye yapısının dejenerasyonu üzerinde duruyor ve geleneksel değerlerin savunucusu oluyor.

"İktidardaki yönetime muhalefet değil bizimkisi, yıpratılan değerlere ve yıpratılma şekline bir tepkidir ve dikkatle izleyeceğiz." diyor Arat. Başkanlık yarışına girmeden, ama bu yarışta daha önce var olup bugün fikren takibini sürdürerek yapıyor bu işi, yani kalben ve samimiyetle...

Beşiktaşlı duruşu arayanlara duyurulur.

Yine harman konusu

Bütün 10 günü Avrupa'da yaşayan genç kuşak futbolcuların yaşadıkları ülke takımlarında forma giymelerine ilişkin tartışmalara ayırdık. Genel görüş, potansiyeli yüksek oyuncuları kaçırdığımız yolunda. Kimse bu ülkedeki genç isimlerin oradaki yaşdaşlarıyla aynı genetik karakteri taşıdığını nedense görmek istemiyor. Milyonlarca genç arasından yetiştiremiyorsak asıl mesele "bellek" değil "yazılım" meselesidir. Nedense asıl meseleyi kimse düşünmek istemiyor.

Yazılımı değiştirmemiz gerekir diyen az sayıda insan konuşuyor.

Şimdi orada onlarcası milli takımlara gidiyor, büyük kulüplerin oyuncusu oluyorken, burada oturup ağlamak yerine demek ki yetenekli bir futbol toplumdur demek daha doğru değil mi? Daha dün okuduk Fenerbahçe'nin Tokatlı 13 yaşındaki Samet'i çocuk yaşta transfer edip geleceğin Alex'i yapmak için attığı adımı.

Daha önce de yazmıştım. Bizim Almanlar yerine 'Harmanlar'a el atmamız gerekiyor. Sadece Tokat değil, Türkiye'nin her yerinde harman harman Mesut Özil var!

Bulmasını bilene...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tarihî Bursa savunması

Okay Karacan 2011.04.04

Editörüm Kadıköy'deki kritik buluşmayı Bursaspor'un oyunu üzerinden izlememi istedi ama Fenerbahçe sahaya beklediğimden farklı bir dizilişle çıkınca dikkatimin dağıldığını itiraf etmeliyim.

Türkiye Süper Lig'de milli maçların ardından hedefi olan takımların konsantrasyon sorunu yaşadığı biliniyor. Ligin tartışmasız hücumda en iyi organize olan takımı Fenerbahçe'nin milli takımlardaki oyuncularının müthiş formu bu resmi değiştirebilirdi. Nitekim Fenerbahçe iştahlı başladı, Bursaspor ise hücumda sabırlı ve savunmada olağanüstü güven doluydu. Aykut Kocaman'ın milli takımlara daha az futbolcu veren dinç Bursaspor karşısında sistemde yaptığı değişiklik ilk yarıda ileri attığı topun iki katını geriye oynayan bir takıma dönüştürdü Fenerbahçe'yi.

Son yıllarda bu kadar dengeli bir savunma yapan bir başka takım yoktur. Son birkaç yıldır bu statta Fenerbahçe'nin kâbusu olan Bursaspor, dün ligin rüzgârını değiştirdiyse bunu tek kelimeyle savunma yeteneklerine borçludur.

Alex birkaç hafta önce "kendi mevkimi kendim yarattım, ben hücumla dönük bir orta saha oyuncusuyum" demişti. Aykut Kocaman'ın kurduğu 4-4-1-1 sisteminde kalabalık orta sahanın enerjisiyle güzel işler yapıyordu. Haftalardır övgüler alan Fenerbahçe maestrosu, dün ilk yarıda Svensson ve Ergiç'in arasında kalınca yarattığı mevkinin lüksü ev sahibine pahalya patladı. Solda başlayıp, sürekli içeri kat eden Niang'la Semih'in koşu alanları keşşince etkisiz orta sahanın da katkısıyla kontrol ziyadesiyle Bursa'da kaldı. Kocaman'ın 4-2-3-1'inde Semih'in top almak için geriye koştuğu en az üç pozisyon var ki, her defasında topu geriye oynayıp kaybetti. Ön tarafta etkili koşular olmayınca Alex'in verimliliği kayboldu. Santos'un sol kanattan taşımaya çalıştığı Fenerbahçe, pozisyon sıkıntısı yaşarken, Miller ve Ozan'ın iki önemli gol pozisyonu yakalaması, ilk yarının atlanmayacak detayları oldu.

Topu ileri taşıyamıyor, özetle organize olamıyordu Fenerbahçe.

Fenerbahçe, bilinen sistemine dönerek oyun disiplini ikinci yarıda sağladı.Topu daha fazla ileri taşımasına, Alex'in içeri daha fazla sokulmasına rağmen Bursaspor, alan savunmasıyla adam savunması arasındaki geçişleri harika yaptı. Yeşil-Beyazlı takımın iki stoperi Serdar Aziz ile İbrahim, Fenerbahçe'nin her iki kanadı ve göbeği kullanarak asıldığı 70'ten sonra da oyundan düşmediler. Caner ile Dia'nın ivmelendirdiği Fenerbahçe, Lugano ve Yobo'nun da katılımıyla yığıldığı Bursa kalesini düşüremedi. Alex rakiplerin yorulmaya başladığı bölümlerdeki hayalet koşullarıyla, sürpriz şutlarıyla tüm tip savunmaların kilidini açabiliyor. Etkisiz kaldığı ilk yarının ardından son 45 dakikayı araştırarak oynadı ama dün geçilmesi imkânsız bir Bursa savunması vardı ve müthiş seri bozuldu.

Son söz; Fenerbah-çe'ninki Kocaman bir fanteziydi.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Avrupa aşkına

Okay Karacan 2011.04.07

Daha istekli, daha çok top tutan ve daha çok araştıran konuk takımın işi buraya nasıl getirdiğini görüntüler olmadan kimseye anlatamazsınız.

Sonuç ile oyunun birbiriyle bağdaşmamasının aslında bu güzel oyuna ne kadar âşık olduğumuzun bir kanıtı kabul edilmesi gerektiğini anlatmaya gerek yok. Beşiktaş'ın gelecek yıl planlarını kurgulamak için ihtiyacı olan tek şey kupayı almak ve dün önce sezonu kapatıp sonra yola devam dedilerse bir parça futbol şanslarının onlara gülmesiyle oldu.

Gaziantepspor'un altmışıncı dakikaya kadar 6 gol pozisyonu Beşiktaş'ın ölümcül altı günahı gibi; birincisi savunma bekleri çalışmıyor, ikincisi göbekten atılan toplara direnç ve dikkat tamamen raslantısal, üçüncüsü ters kademe paydos etmiş, dördüncüsü rakip gelirken ilk müdahale gereksiz belenmiş, beşincisi orta alan organize olamıyor, altıncısı Quaresma istekli istekli araştırıp bencilce harcarken pozisyonları, Almeida seyirci kontenjanından dolaşıyor sahada..

Guti'nin olağanüstü düşüşünü görünce Amerika'ya çoktan transfer olduğunu anlayabiliyoruz. Stopersiz bir Beşiktaş'ın kâbustan uyanıp final yolunu yaralaması yine de bireysel bir çıkışın ateşi yakmasıyla oldu.

Bir adam çıkar tarihin akışını değiştirir misalinden Simao'nun tek vuruşu tüm günahlardan beraat ettirdi. Büyük yıldızların büyük hünerleri olmalı. Simao'nun sahneye çıkış anı, bu topraklarda Sergen, Hagi ve Alex'ten hatırladığımız türden bir dokunuşla oluyor. Guti ile Fernandes'in yer değiştirdiği dakikanın hürmeti ve hikmetine geliyor turu sağlama alan gol..

Günahlardan arınan Kartal, Almeida'nın hakikaten uzun süredir beklenen kafa golüyle gelecek yıla sarılıverdi.

Dünün rövanşını Gaziantep'te daha farklı bir skorla alabilir Gaziantepspor, ihtimal Beşiktaş finale çıksa bile kaybedebilir. Ama tartışılmayan dünden kalan tek ipucu var. Simao ne adı Portekiz'e giden adam, ne mutsuz adam haberlerine konu oluyor ve yavaş yavaş ısınıyor Beşiktaş iklimine.. Gece hayatı müptelası değil, Beşiktaş oyuncusu mülayimliğinde ilerliyor.

Simao gelecek yılın kadrosunun banko oyuncusudur dünden sonra..

Futbol böyle bir oyun işte, hayata benzer fena halde.. Tam her şey bitti diye düşünürken kazanan sen olursun. Dün gece de böyle oldu, 5-0 kaybedebileceği maçı 3-0 kazandı Beşiktaş..

Seyirci olsaydı daha mı iyi olurdu? İşte bu kez bilemiyor insan.. Sanki ilk kez 12'nci adam takıma büyük katkı sağladı. Siz ne dersiniz?..

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Barcelona fena halde Cem Yılmaz'a benziyor

Okay Karacan 2011.04.08

Şampiyonlar Ligi çeyrek final ilk maçları önceki gün tamamlandı. Barcelona-Shakhtar müsabakası hiç sıkmayan, sürükleyici ve ilham veren bir film gibiydi. Barca'nın durdurulamayacağını Lucescu itiraf etti. Real Madrid Teknik Direktörü Jose Mourinho'nun da işi zor görünüyor. Dört adet "El Clasico" için tribünlere koşacak insanlar, sayısız yıldız izleyecek. Tarihin en büyük kulüp rekabeti nisan ayında sahnelenecek.

Canlı izleyemedim. Ama kayıt yapmayı da ihmal etmedim. Kaydın başından maçın bitiminden 16 saat sonra şimdi kalkıyorum. Barcelona-Shakhtar maçı bir kez daha aynı filmin tekrarı gibiydi. Hiç sıkmayan, sürükleyici ve ilham veren bir film... Hani yüzlerce kez izleyip, her defasında güldüğümüz Cem Yılmaz gösterileri gibi, ne olacağını bile bile defalarca izleyip her defasında neşeleniyorsunuz.

Kabul edelim, Barcelona durdurulamıyor! Lucescu itiraf ettiğine göre bize tersini iddia etmek düşmez zaten...

Sanıyorum Mourinho da başaramayacak onları durdurmayı... Şampiyonlar Ligi muhtemel eşleşmesi, Kral Kupası ve lig maçını bekliyoruz. Dört adet "El Clasico" için tribünlere koşacak insanların pasaportlarını bir düşünün, hiçbir yerde göremeyeceğiniz kadar bir dünya topluluğunu göreceksiniz.

Barcelona, Lucescu'nun takımı karşısında sanki Real Madrid provası yapar gibiydi. Onlar bizdeki 17'de 17 hayali gibi 4'te 4 planı yapıyorlar mı acaba ne dersiniz?

Kanımca Bernabeu oyunları için tüm hazırlıkları tamamladılar ve futbol tarihi eşi görülmemiş bir futbol hesaplaşmasını izlemeye hazırlanıyor.

Tarihin en büyük kulüp rekabeti nisan ayında nefesleri kesecek.

Barcelona, Shakhtar Donetsk'i darmadağın ederken bildiğinden başkasını oynamadı. Ne yeni bir taktik, ne yeni bir strateji uyguladılar. Bildikleri neyse onu oynadılar. Ezberledikleri, çalıştıkları neyse onun üzerinde krampon oynatıyorlar. Futbol aslında basit bir oyundur ve onu karmaşık kurgulardan kurtardıkça yol alıyorsunuz. Hayat da öyle değil mi? Çok basit ve onu karmaşık hale getiren, hırs, kıskançlık, ihtiras ve kavgadan başkası değil aslında.

Kıymetini bilelim, futbol evreninde nefes alan bizler bir tarihi canlı canlı yaşıyoruz. Barcelona gözümüzün önünde dünya futbolunun gelmiş geçmiş en özel şovunu sergiliyor. Bir başyapıt bu, yıllarca konuşulacak, yazılacak bir sanat eseri. Bir gün sonuna gelinecek şüphe yok! Ama Van Basten'in Sovyetlere, Maradona'nın

İngiltere'ye attığı goller, Roberto Baggio'nun Dünya Kupası finalinde kaçırdığı penaltı, Total Futbol, Pele ve Brezilya efsanesi gibi futbol zaman göstergecindeki yerlerini aldılar bile. Barcelona, çağın çok ötesinde mi oynuyor? Hayır! Herkesten daha fazla mı antrenman yapıyorlar? Çok büyük fark yok! Daha fazla para harcadıkları için mi dünyanın en iyisi onlar? Kesinlikle değil, şimdiye kadar anlatılanların dışında bakmanın zamanı geldi.

Barcelona'nın başarısı paylaşmanın eseridir. Oyun içinde topu paylaşmanın, kazanma yolunda umutları paylaşmanın zaferi, hırs ve bencillikten uzak durmanın karşılığıdır tüm dünyada tutulan takım olmak.

Geçenlerde Guti, Barcelona-Real Madrid rekabeti için konuşurken, "Korkarım asıl sorun, yeni doğan çocukların Real Madrid yerine Barcelona'yı tercih etmesidir." demişti.

Ne kiralık, ne tapusuyla alınan yıldızlarla ne de sadece altyapıdan yetişenlerle geliyor başarı...

Başarının anahtarı paylaşmayı bilen adamları toplayıp, paylaşmayı öğretmekle ilgili.

'Hayat fena halde futbola benzer' özlü sözü ne güzel anlatıyor.

Bugün günlük hayatın içinde de paylaşılanlar hep öndeyken, bencil ve cimrilerin yeri hep düşme hattı değil mi?

Bencil, paylaşımsız adam kısa vadede, paylaşılan adam uzun vadede kazanır ve aslolan uzun soluklu olmak değil midir?

Barcelona'dan bir futbol takımı olarak söz etmeyelim artık, hayatın başka şifrelerini anlatıyorlar ayaklarıyla aslında, çözmesini bilelim...

Barcelona maçları fena halde Cem Yılmaz gösterilerine ve hayat fena halde Barcelona'ya benziyor. İpuçlarını takip edin yeter.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İrkçı olmayan tek lig!

Okay Karacan 2011.04.09

Futbolda ırkçılığın en az, hatta hiç görülmediği bir futbol ülkesi olduğumuz için övünmeliyiz. Ne yazık ki, hep işe kötü tarafından bakmaya meyilli oluşumuz kendimizde olan artıları görmemizi engelliyor.

Sadece muziplik olsun diye edilen birkaç cümlecik o kadar.. Geçtiğimiz günlerde bir restorana giden ünlü bir futbolcu, Türkiye'nin yemekleri konuşulurken, "Bu ülkede yemekler çok güzel ama daha güzeli deri rengimiz nedeniyle hor görülmeden servis yapılırken gördüğümüz eşit hizmet." cümlesini sarf etmiş. Konu özel olduğu için kim olduğunu, nerede olduğunu yazmayı tercih etmiyorum. İnsan gururlanıyor ister istemez.

Biliyorsunuz, Real Madrid forması giyen Adebayor da ırkçıların hedefi olmaktan kurtulamadı. Yıllar önce Etoo'nun Real Zaragoza maçında sahayı terk etme girişimini hatırlamayan yoktur. Dikkatleri ırkçılık üzerine çekmişti Etoo'nun çıkışı..

Şimdilerde bu sorunla karşılaşmayan ülke ligi yok gibi! Saha içinde gizliden gizliye, tribünlerde aleni işleniyor bu suç.. Roberto Carlos'a muz atan Dağıstanlı futbol izleyicisi ile Madrid'de Adebayor'a dil uzatan, aynı evrende ne yazık ki!

Bakın, bizim ülkemiz pırıl pırıl, ırkçılık sıfır düzeyinde ve bu durum bu yüzyılda hep bir adım öne taşır ülkenin sportif duruşunu..

Ligimizi eleştirir, seyircimizi yere vururken, Batı'dan örneklerle ders vermeye çalışırken ne olur, bu en önemli insanlık meselesinde çok önde olduğumuzu unutmayalım ve unutturmayalım. Oyunun bu kadar çekilip, yıpratıldığı, oyuncunun, seyircinin, hakemin hep hatalarıyla didiklendiği atmosferde bir parça kendimize saygı duyalım.

Mesela Adebayor, Drogba gibi isimlerin bizim ülkeye transferleri söz konusu edilirken, onlar ve diğer Afrika kökenli futbol üstadlarının tercih sebepleri arasına para dışında bu lig'in bu temizliğinin olduğu üzerine laf edelim biraz.. Kulüplerin transfer hareketi yürütürken Spor-Toto Süper Lig'in bu temiz yüzünü ilk madde olarak masaya koyması gerekmez mi mesela?

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Son dakikacı Trabzon!

Okay Karacan 2011.04.11

Trabzonspor, rakiplerine daha önde baskı kuran bir takım iken, dün akşam ilk yarıda neredeyse sanki daha önce hiç bu baskıyı yapmamış, denememiş ve bilmiyormuş gibi pasif izleyici misali geride kalıverdi.

Trabzonspor, oynadığı rakiplerine oranla daha çok ve isabetli şutlar atarken, dün akşam ilk yarıda kaleye şut atmaya erinir kıvamdaydı.

Trabzonspor, pas bağlantıları ve oyun organizasyonu yüksek bir takım iken, dün akşam ilk yarıda pas bağlantıları tamamen paslanmış yorgunlukta idi.

Trabzonspor, duran toplardan fırsatlar yaratmada mahir iken, dün gece ilk yarıda sadece orta yapıp seyretti peşinden.

Bir futbol takımı bildiği en iyi oyunu ortaya koyamadan hükmedemiyor sahaya. Dün özellikle bu ligin en yıpranmış kadrosu karşısında bile korkunç bocaladılar.

Yekta'nın oyundan zorunlu çıkışı büyük şansları oldu. Maça istekli başladığına tanık olduğumuz Yekta, 90 dakika forma giyse işler Trabzon için zor olabilirdi.

Galatasaray için yukarıdaki maddeler gibi bir şeyler sıralamak mümkün değil, onların neyi, nasıl, kimlerle oynadıklarını, hâlâ bir planları olup olmadığını anlayamadık. Dün yine doğaçlama bir çaba ile kovaladılar topu, koştular şansın peşinden o kadar.

İkinci yarıda oyunu Trabzonspor'a getiren gol, ilk yarıda yapamadıklarını ikinci yarıda bir parça becermeye başlamaları sonucunda geldi. Bir başka açıdan bakıldığında 10 kişi kalan Galatasaray'ın kondisyon olarak

düşmeye başladığı ve bataryası sağlam kalan konuk takımın yere iyi tutunmasıyla geldi.

Burak, bu sezon Avrupa'nın herhangi bir üst düzey takımında, her mevkinin iyi işler çıkardığı bir futbol topluluğunda yer alabilseydi kıtanın en iyileri arasına rahatlıkla girerdi. Selçuk'un az katkılı, Jaja'nın sınırlı desteğinde Burak yine de dün sahanın ne zaman ne yapacağı belli olmayan tek ismi olarak çok değerli bir gol attı.

G.Saray ise kırdığı binlerce kalbin nasıl ve kimin tarafından tamir edileceğini merakla beklediğimiz bir hayal kırıklığı panosuna döndü.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

F.Bahçe devrimi

Okay Karacan 2011.04.15

UEFA veya Şampiyonlar Ligi Kupası'nı nasıl alırsınız?

Elimizde örnek olduğu için böyle bir soruya cevap ararken 2000 yılına döneceğinize eminim.

Galatasaray kupayı nasıl almıştı?

Doksanlı yılların başıyla birlikte milli takımların alt yaş gruplarında gelen başarılar ve oynayan genç çocukların elde ettiği uluslararası tecrübe Avrupa ile farkı kapatmaya başlamıştı. 93 Akdeniz Oyunları şampiyonluğu ve ardından Ümit Milli Takım Teknik Direktörü Fatih Terim'in A Milli Takım'a geçişi milattı. Terim, Milli Takım'ı tarihindeki ilk Avrupa Şampiyonası finallerine 1996 yılında götürdükten sonra Galatasaray'a dönerken elinde son 7-8 yılın verisi ve sıkı bir oyuncu topluluğu vardı. Dört yıl şampiyon olan Galatasaray bir bilgi ve tecrübe imparatorluğu değil miydi aslında?

UEFA Kupası, bu birikime, doğru 3 yabancıyla katılımıyla oluşan sinerji sayesinde geldi. Yani UEFA Kupası tesadüfen çıkıp gelmedi Galatasaray'a..

Peki 1996'da hazırlanan yeni Ali Sami Yen Projesi kulüp içi yönetsel çekişmelerin, güç gösterilerinin dışında tutulup hayata geçirilseydi ne olurdu? Herkesin cevabı aynı olurdu sanırım. Bugün malî ve idarî sorunları olmayan, tarihinden taşınıp kimliğini sorgulamak zorunda kalmayan bir Galatasaray'ı konuşuyorduk.

Galatasaray ezeli rakipleri ile aradaki farkı açma şansını, başarıyı sağlam bir kurumsal yapıya tahvil edemediği için kaybetti.

Gazetelerde okuyorsunuz. Bir sabah kalkıyorsunuz haber şu; Fenerbahçe bu yıl 104 yıllık tarihinde ilk defa faaliyet kârı elde etmiş. 15 milyon TL gibi bir rakam artı hanesinde yazıyor. Sonraki sabah, 51 milyon TL olan yıllık televizyon gelirine neredeyse yakın bir rakam olan 45 milyon TL kulüp logolu tekstil ürünleri satışından gelmiş. Sonraki sabah gazeteler Ankara'da inşa edilen tesislerin takımın deplasman masraflarını yılda 250 bin dolar azaltacağını yazıyor.

Fenerbahçe adım adım, debdebeli diğer gündemin içinde devrim yapıyor. Tek adam yönetimi olarak bilinse de kurumsal karakteri oluşmaya başlıyor. Bir gün gelecek, herhangi bir yönetici bile gelir gider kalemleri sağlıklı

işleyen, her kaosa bir çözüm bulmuş, tecrübe defteri kabarık Fenerbahçe'yi yönetebilecek. Fenerbahçe bunları yaparken ayrıca futbol takımının başarısı için de bazı popüler formüllerin uygulamadaki artı ve eksilerini de öğrendi. Büyük yıldızlar transfer ederek, ya da büyük hocalar getirerek hokus pokus başarıların gelmediği gerçeğinin farkına vardılar.

Görünen o ki büyük bir sportif başarı için kendisine yeni bir yol inşa ediyor Fenerbahçe.. Gelecek birkaç yıl içinde yazının ilk paragrafındaki soruya ikinci defa cevap veriyor olacağız. Bu kez kalıcı bir büyüme ve istikrar ile Avrupalı büyüklerle rekabet edecek ve belki ezeli rakipleriyle aradaki farkı açmış bir Fenerbahçe olacaklar.

Galatasaray başkan adayı Ünal Aysal bir ekonomi dergisine verdiği röportajda Türkiye'deki kulüplerin futbol faaliyetleri ile ayakta kalması için hizmet sektörü, sanayi ve işletmecilik gibi dallarda faaliyet göstermesi gerektiğini söylemişti.

Tekstil imparatorluğuna giden Fenerbahçe tüm doğruları yapıyor ve model oluşturuyor sanki..

Jorge Mendes!!

Jorge Mendes, bizim medyada ismini en çok duyduğumuz adamların başında geliyor. Son olarak Avrupa'dan bir düzine işadamı ile birlikte Yıldırım Demirören'i alıp Madeira adasına arkadaşı ve oyuncusu Ronaldo'nun otel projesi için götürmüştü. Bir nevi yatırım danışmanlığı yapmıştı. Yalnız haber Türkiye'ye onun tercih ettiği şekliyle sanki özel bir davetmiş gibi lanse edildi. Belli ki hileyle kalp kazanma derdinde. Türk insanının yabancı hayranlığını keşfetmiş olmalı ki, bir sürü yaşı ilerlemiş yıldızı getirmek için ayrıca çalışmalar yapıyor. Bu arada ülke futbolunun yıldızı Arda'yı da portföyü için Atletico'ya götürecektir. Gökhan Gönül'ü listesine yazmış ayrıca..

Mesleğinde ya da şöyle diyelim iş yaptığı alanlarda hızlı büyümüş, müthiş bir ticarî kafaya sahip olduğu belli.. Paranın nerede olduğunu çok iyi keşfedebiliyor.

Türkiye'de televizyonun büyük bir yatırım yaptığıнын farkında ve bu parayı kulüpler kanalıyla kendi tarafına çekme ihtimali insanı korkutuyor.

İnsanın aklına tuhaf şeyler geliyor. Ülkemizi Katar ligine çevirip, parayı götürürse şaşırmayalım. Baksanıza gelen yıldız 1 sene sonra giderim demeye başlıyor. Gelen, gece âlemlerine dalıp futbolu ikinci rafa kaldırıyor. Eğer getirdiklerinden fazlasını götürüp ülke futbolcusu ve futboluna katkı yapacaksa ayakta alkışlarım.

Hayır öyle değilse biri bu adamı durdurmalı.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yıldızlı filmin sezon finali

Okay Karacan 2011.04.21

Bu kadar sükseli bir takımın en azından final oynaması gerekirdi ve oynuyorlar.

Yıldızların harman olduğu "Beşiktaş yılının" en güzel hasadını topladılar. Bir sezon içinde bu kadar yetenekli oyuncuya sahip olup da bir adım gelişemeyen bir takım için ne denir. Sanırım bu Beşiktaş'ı son model bir

telefonun sadece "yes" tuşunu kullanan adama benzetmek mümkün. Tüm fonksiyonlarını çalıştırmak için bir parça çalışmak, kafa patlatıp, düşünce tembelliğinden kurtulmak gerekir.

Bir türlü yapılamayan, bir türlü başarılamayan işte bu... Sadece "Yes" tuşuyla bile finalist olmak mucizedir aslında o da başka bir hikaye..

İlk maçta İstanbul'da ne olduysa aslında Gaziantep'te de aynı şey oldu. Her maçta yeniden kurulan savunma, oyunun erken döneminde çaylaklığını üzerinden atamadan yine baskın yedi. Beşiktaş bekleri iyi bildik karşılama zaafı yaşıyordu. Oyunun başında ters kademe yapamadılar, içeri havadan gelen topu Olcan iyi takip edince İstanbul'dan farklı olarak golü yediler.

Yine İstanbul'da gülmeyen şans burada yanlarında olsaydı Gaziantep'in ilk 10 dakikayı 2-0, yarım saati 3-0 geçmesi mümkündü. Beşiktaş defansif karakteri çözölemeyen bir takım, Türkiye liginde hatları bu kadar kopuk olduğu halde finale kadar gelmeyi başarmış olmalarını izah edebilmek güç, dün akşam yine orta alanın defansa katkısının defansif özellikli orta sahalılardan çok ofansif özellikli oyunculardan gelmesi garipliğin bir örneğiydi. Mesela Simao'nun birkaç pozisyonda ceza alanından top çıkartıyor olması oyuncunun takımın bir parçası olmayı uzun vadede gördüğünün bir kanıtı. Fikri takibimizi sürdürerek Simao'nun oyun içi liderliğe adım adım ilerlediğinin altını bir kez daha çizebiliriz.

Gaziantepspor rakibe takdim ettiği penaltıyla teslim olmasa dün gece Ziraat Bankası'nı bu kupaya sponsor olduğu için pişmanlıktan kurtaracak bir maç izleyebilirdik. Ev sahibi cömert davrandı..

Gaziantep'in ikinci golü günün akılda kalan sahnesi oldu.. Güzel görüntülerin başında gittiler, gidecekler, gidiyorlar denilen Portekizlilerin ikinci gol sonrası sevinç gösterileri geliyor. Anlaşılan gideceklerse de kupayı kaldırıp gitmeyi istiyorlar ve o tarafla taraftara ümit vermek dışında hiçbir heyecanı olmayan bir takımdı Beşiktaş..

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Madridli Türkler ve de Souza ailesi

Okay Karacan 2011.04.22

Milli futbolcumuz Arda Turan Atletico Madrid yolunda, Nuri Şahin'i Real Madrid istiyor...

Milli formayı giyme ihtimali olmayan Alex Türk vatandaşı olmak üzere..

Alman Milli Mesut Özil zaten orada.. Diyelim ki Arda ve Nuri haberleri doğru çıktı ve gelecek yıl Atletico Madrid-Real Madrid maçı için ekran karşısına geçtik.

Hangisini daha çok seveceğiz!

Kamuoyunda oluşan tuhaf görmezden gelme durumuna bakılırsa Mesut persona non grata* ilan edilmiş bile..

El Classico buluşmalarının ligdeki ilk ayağında oyuna girdikten sonra Barcelonalı üç büyürün kopyası bir oyunla takımına hareket getiren Türk asıllı Alman milli Mesut Özil'e Bravo Mesut yazmış bulundum. Hemen tepki geldi. Mesut'a neden bravo diyecekmişiz?

Bizden değilmiş, adam Alman'mış!

şimdi Nuri şahin Real Madrid yolunda, eğer transfer gerçekleşirse biri Alman biri Türk milli takımı tercihi etmiş iki gurbetçi Türk futbol emekçisi oyunun en büyük takımlarından birinde forma giyecekler.

Muhtemelen bu tepkileri verenler, gurur duyup methiyeler dzecek.

Çünkü Nuri Türk ve bizden biri!

Mesela Mesut zil İşpanya Kral kupası kazanan ilk Türk futbolcu olmadı mı?

Real Madrid'de Türk kökenli iki farklı milli takımı tercih eden futbolcunun başarısının bizim açımızdan hiç mi değeri yok!

Neden böyle bir senaryo ile iletişim kurmaktan korkuyoruz.?

Bir türlü önce futbolun sonra futbolcunun taraftarı olmayı beceremiyoruz.

Hastalıklı milliyetçi, ırki söylemleri bari futbolun dışında tutmaya çalışsak? Yani Arjantinli Messi'yi seviyoruz ama Türk Mesut'un düşmanı oluveriyoruz birden..

Türk vatandaşı olmayı Türkiye'de doğan çocukları için önemseyen ve istekli Brezilya Milli Alex'i seviyoruz, Zonguldaklı Alman Milli Mesut huzursuz ediyor bizi..!

İkisini de sevsek..?

Ya da şu Mesut zil olayını sadece futbol olayı olarak görüp işin içine milli takımı seti semediyi karıştırmamak?

Konuyu uzatmaya niyetim yok ama bu tartışmalara katkı yapmayı borç biliyorum.

Mesut zil'in inkar edilmesini içime sindiremiyorum. Zonguldaklı işçi ailesinin çocuğu Mesut, İşpanya Kral Kupası'nı kazanan ilk Türk futbolcu oldu.

Türk medyası'nın bunu iri puntolarla manşetlere çıkarması gerekmez mi?

Arda, Atletico Madrid'e gitsin bizi temsil etsin, gurur duyalım; Nuri  büyüklere gelmek için 30 yaşını bekliyor ama milli takımı seçtiği için iyi ocuk, biraz da onunla vnelim ama Mesut için tepki verelim..

Madrid buluşması gerçekleşirse bakın nasıl güzel bir hikâye sunacağız Dünya'ya, Galatasaray altyapısından yetişmiş Arda Turan ile Almanya'da yaşayıp B.Dortmund altyapısından yetişmiş milli takım arkadaşı Nuri şahin ikili bir mücadeleye girdiklerinde ortada kalan topu alan Alman milli takımından yana tercih kullanmış Türk Mesut zil aldığında gerçekten sıradan bir ikili mücadele olarak mı kalacak?

Bırakın Mesut ile uğraşmayı gurur duyun, hatta aın Avrupa'daki gençlerin önünü bol bol yabancı forma giysinler, biz bir şey kaybetmeyiz.

Yeter ki Arda yetiştirmeyi bilelim, kırıp dökmeden; büyütürken yceltmeden adım adım...

Alex'in kızları Türk okuluna gidip, çakır çakır Türkçe konuşup, Türk çocukları ile arkadaş iken, Alex onlar için Türk pasaportu almayı uygun bulmuş ve geleceklerine doğdukları ülkenin bir katkı sağlayacağını dşnmşken ve bizi bu durum fazlasıyla Mesut ederken saçmalamak niye!

Mesut, Arda, Nuri ve Alex'i sevin, futbolseverseniz...

*İstenmeyen adam

Bir Michael Jordan hikâyesi

-Eski NBA oyuncusu şimdilerde Boston Celtics Başkanı olan Danny Ainge'in kaleme aldığı harika hikâye'yi Erbatur Ergenekon anlattı.

Bir oyuncunun kazanmak için nasıl odaklandığını anlatması bakımından sıradışı bir hikâye..

Fatih Terim'in "kazanmak bir ritm meselesidir, yarışa girdiysen sadece sahada değil tavla maçında bile kazanmaya bakacaksın" düsturunu hatırlattı.

Dünyaca ünlü futbol yıldızlarının milyonlarca doları cebe indirip esas işlerini yaparken bile kaybetmeyi içine nasıl sindirdikleri ortadayken ilham veriyor.

Ainge anlatıyor:

1986 yılında Larry Bird, Kevin McHale ve Robert Parish'in kadrosunda olduğu efsane Boston Celtics'te forma giyiyordum... (Hâlâ bu takımın NBA tarihinin en iyilerinden biri olduğuna inanıyorum...)

Şampiyonluğu kazanacağımıza inanıyordum ve kazandık da...

Kendimize olan güvenimizin özellikle play-off'un ilk maçlarını çantada keklik görmemize sebep olduğunu da itiraf etmeliyim...

İlk turda Bulls'la oynuyorduk... O zamanlar Boston Herald gazetesinde Celtics muhabirliği yapan Mike Carey; Michael Jordan ve Chicago Sun-Times'ın muhabiri Mark Vencil'le bir golf maçı yapmak isteyip istemediğimi sorduğunda düşünmeden "Elbette" dedim.

Michael, golfe yeni yeni ısınıyordu. Ancak golf efsanesi Davis Love'dan ders alıyordu ve bu oyunu çok sevdiğini biliyordum.. O gün ben daha iyi bir oyun sergiledim ve Jordan'ı yendim, bundan çok mutlu olmadı tabi... Michael maçlarda kışkırtıcı saha içi konuşmaların en büyük temsilcilerinden biri olmuştur; inanın golf sahasında da aynıydı...

Sadece susup duramazdı işte...

O zamanlar Boston'da en iyi savunmacı Dennis Johnson'dı. Harika bir oyuncuydu.

O gün Michael'ı otele bıraktığımızda; hâlâ golfte yenilmesine takılmıştı ve bana "Adamın Dennis'e söyle yarın için ona bir şeyler hazırladım...."

Ertesi gün Michael Jordan 63 sayı attı (bu halen play-off rekorudur....)

Maçı çift uzatma sonunda biz kazanmış olsak da; onu izlemek gerçekten inanılmazdı... Dennis 4. faulünü 3. çeyreğin ortalarına doğru aldı. Ben ise neredeyse 2. yarının tamamını faul problemiyle geçirdim... Yani asıl darbeleri Larry, Kevin ve Robert aldı... Bill Walton ise 25 dakika oynadı ve faul hakkını doldurarak oyun dışında kaldı... Maçı kazandık ama Michael savunmamızı çaresiz bırakmıştı...

Sanırım o geceyle ilgili en iyi yorumu maç sonrası Larry (Bird) şu sözlerle yaptı:

Herkes Michael'ın harika bir oyuncu olduğunu bilir, ama sanırım gerçekten ne kadar iyi olduğunu herkesin idrak ettiği zaman o geceydi...

Onu golfte yenmemem gerekirdi....!!

Beşiktaş Başkanı Yıldırım Demirören'in golf tutkusunu biliyoruz. Takımında yıldız oyuncular var ve onlardan daha fazlasını almak için onları golfte yenmeyi denemesi yeni bir yol olabilir mi?

Hem yıldızların Jordan kadar hırslı ve kaybetmeye tahammülü olmayan sporcular olup olmadığını test etmiş olur..

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir başka Arjantin efsanesi

Okay Karacan 2011.04.29

1994 Dünya Kupası'ndaki Arjantin Milli Takımı belki Maradona'nın doping hadisesi dışında futbol adına büyük izler bırakmadı ama bu köşenin yazarı Dallas'taki Bulgaristan maçını izlediği tribünlerin etkisinden uzun süre kurtulamadı.

Her yaş ve kültürden geniş bir taraftar topluluğunun bir arada yer aldığı bir başka tribünde o güne kadar hiç bulunmamıştı ve itiraf etmeli ki sonraki yıllarda da hiç bulunmadı. Arjantin Milli Takımı'nı izlemeye gelen on binlerce tutkulu Arjantinli onu tarihte televizyondan izlediği ilk Dünya Kupası'na 1978'e götürdüğü için olsa gerek futbol aksesuarları içinde sadece Arjantin Milli Takımının forması yer almaktadır.

Garry Lineker ve Kevin Keegan'ın forma giydiği kulüpler dışında sadece Arjantin Milli Takımı'nın formasını saklar yıllar boyu..

Bir dönem bizim ülkenin futbol sesi olan Halit Kıvanç, Tansu Polatkan, Abidin Aydoğdu ve Öztürk Pekin gibi ustalar bana hep 1978 Dünya Kupası'nın tarihte izledikleri ve en unutamadıkları organizasyon olduğunu anlatmışlardı. Sadece Kupa'nın ruhu değil, Buenos Aires'in harika atmosferi de akıllarında silinmez izler bırakmıştı.

River Plate ve Boca Juniors rekabetinin inanılmaz hikâyelerini dinleyip okumama rağmen Racing'i atlamış olmaktan gerçekten utandım.

Neyse ki yıllar sonra detaylı bir TV programıyla eski bir dostla buluşmuş gibiyim..

Konuya giriyorum..

Dünyanın öbür tarafında öyle bir futbol kulübü var ki, ülkenin hemen her köşesinde taraftar sahibi olması, din, siyaset ve sanat ile kurduğu iletişim, sosyal sorumluluk projelerine yaptığı katkı ve tutkulu taraftarıyla en az Messi kadar keşfedilip ders alınmayı bekliyor.

Hazır Barcelona-Real Madrid El Classico serisi ve Arjantinli Lionel Messi gündemi çalmaya ve hayran bırakmaya devam ederken en az onlar kadar klasik olan bir başka rekabeti ve o rekabetin büyüğü takımını yakından tanıyalım.

Durağımız Arjantin.. Buenos Aires'teyiz.. Hayır hayır River Plate-Boca Juniors'tan bahsetmiyorum..

Şehrin bir yakasında atmosferi ve gizemiyle tüyler ürperten Avelaneda derby'si anlatmak istediğim.

Türk futbol kamuoyu için çok takip edilen bir mücadele olmasa da Independiente ve Racing'i tanımak için harika bir fırsat sunuyor.

Independiente ve Racing Arjantin'in beş büyüklerinden ikisi. İki takımın aralarındaki maç ülkenin 2 numaralı derby'si olarak biliniyor. Amatör maçlar döneminin en başarılı kulübüyken profesyonel lig başlangıcıyla birlikte Racing birdenbire ülkenin beşinci takımına dönüşüverir. Halkın tüm katmanlarından taraftarın gönül verdiği takım bu yönüyle "Arjantin'in Takımı" olarak biliniyor. Takımın ilginç özelliği ise diğerlerindeki hispanik karakterden farklı olarak Fransız etkisinde olması. Fransız kurucusu'nun bir otomobil sporu tutkunu olması nedeniyle adı Fransızca okunduğu şekliyle Racing olmuş..

Kulüp, Güney Amerika'daki tüm sel ve deprem felaketlerine verdiği maddi ve manevi destekle saygın bir yerde duruyor.

Kulüp yönetim kurulunda Meryem Ana Kilisesi rahibi Arias görev yapıyor. Takımın renkleriyle boyanan kilisenin en büyük özelliği ise ülkenin tüm şehirlerinden Racing maçlarına gelen seyircilerin toplanma yeri olması... Arias sanılanın aksine bir Katolik kulübü olmadıklarını ve büyük bir Musevi taraftar topluluğunun Racing'e gönül verdiğini söylüyor. Avelaneda şehrinin iki ezeli rakibinin statları arasında sadece 300 metre mesafe var. İki ezeli rakibin statları Dünyada birbirine en yakın statlar olma özelliği ile dikkat çekiyor.

Racing stadı Juan Domingo Peron adını taşıyor. Peron'un yapımına yaptığı katkılardan ve gizli bir Boca taraftarı olmasına rağmen kulüp üyesi olması nedeniyle stat bu ismi almış..

2009 yapımı en iyi yabancı film Oscarı alan "Gözlerindeki Sır" filmi Racing'i ve taraftarının tutkusunu anlatması bakımından harika bir eser.

Trabzonsporlu Teofilo'nun bir gol attığı son derby maçında Racing ezeli rakibi Independiente'yi 2005 yılından bu yana ilk kez yenerek büyük sükse yaptı.

Oysa Independiente yıllardır Racing'e büyük üstünlük sağlamıştı. Hikâye şöyle: 1966'da son kez Arjantin şampiyonu olan Racing 1967'de Copa Libertadores ve Intercontinental kupalarını kazanarak uluslararası alanda kupa alan ilk Arjantin takımı olur. Racing'in büyük çıkışı ezeli rakiplerini ciddi kızdırmaktadır. Önlemine büyü ve sihir yöntemiyle almak isterler. Uruguay'da oynanan Libertadores Kupası final maçı akşamı Şeytan lakaplı Independiente taraftarı bir grup gizlice Racing stadına girer ve sahanın 7 farklı noktasına kara kedi leşi gömerler. İnanişâ göre bu kara büyü Racing'in çöküşünü beraberinde getirir. Yıllarca kara kedi leşleri aranır ve Racing yedincisinin bulunduğu 2001 yılına kadar Arjantin şampiyonluğu kazanamaz.

Sebebi gerçekten kara büyü müdür yoksa rahip Arias'ın bahsettiği gibi kulübün hırsız ve kötü niyetli yöneticilerin eline düşmesi midir bilinmez ama bir gerçek var ki bu yazıyı kaleme almama ilham veren TRT SPOR'da yayınlanan "10'ların kıtası" programı Güney Amerika'nın futbol gizemini ayağımıza getirmesi bakımından büyük bir açığı kapatıyor. Son yıllarda izlediğim en keyifli hikâye için programın sunucusu Aslı Pelit ve yapımcı Kaan Daldal özelinde tüm ekibe tebriklerimi gönderiyorum. Hikâye görüntülü olarak TRT SPOR kanalında izlenebilir.

Asidi kaçmış derbi

Okay Karacan 2011.05.01

Beşiktaş-Galatasaray maçı nasıl mıydı?.. Cevabı basit. Üçte biri derbi maçı gibiydi. Asidi kaçmış kola kıvamında tat vermeyen 1 saatin ardından son 30 dakika için izlenebilirdi o kadar.

Bu ülkenin futbol lokomotifini olan 4 takımdan ikisi olarak her türlü sorunlarında pazarlık masasına talepkar oturan kulüplerin ligin markası olan buluşmalarını bu kadar ucuzlatmalarını kabullenemiyor insan..

Vergi borcu, arazi bağıışı, stat kiralama vs durumlarda devlet'e biz deviz, kitle kulübüyüz yardım edin.. Yayın hakkı mevzuunda Federasyon'a, TV'ye bizim sayemizde lig değerli, en çok parayı bize verin dayatmaları yapanların, bu derbiyi gazoz kapağına oynamaları ne kadar ayıp!

İşte ilk bir saat böyle sinirlendiriyor. Bobo'nun hepimizin bu topu "Babam" bile içeri atardı diye söylendiği ve boş kaleye kaçırdığı pozisyon ile hareketlendi maç, sonraki dakika hakkını verelim iyi vurmasına rağmen yine direğe nişan ettiği topun ardından alevlendi ve ışıklar yine bir dakika sonra Aurelio'nun attığı kafa golüyle ateş gibi oldu.

Bu sezon Galatasaray'ın birçok maçında böyle karartmaya düşülen bölümler var. Dün Simao'nun attığı ikinci golle Galatasaray'ın maçla ilişkisi tamamen koptu. Beşiktaş'ta 90 dakikalık oyunun en iyi isimlerinden birisi üzerine sorumluluk düştüğü tüm bölümlerde dikkatli ve istekli oyunuyla dikkat çeken Simao oldu.. Gelecek yıl takımda en önemli isimlerden biri olacağı kesin. Hayal kurmadan, fantezi yapmadan, gerçekçi oynuyor Simao.. En kötü isimlerin başında ise Guti vardı. Geldiği günden bu yana sürekli düşüyor. Dün yürüyecek hali yoktu.

Galatasaray'ın her büyük maçta kendini ilan eden adamı Baros'un silikliği, takımdaki ahengin yokluğuyla açıklanmalı sanırım. Yoksa bu kalibredeki bir oyuncu defansı yıl boyunca sürekli arıza yapmış bir Beşiktaş'ı nasıl zorlamaz?

Arda ile Ayhan artık sezona el sallamaya bile dermanı kalmamış Galatasaray'ı uyandıramayınca tarihin en kötü sezonundan bir derbi zaferi ile kurtulmaları mümkün olmadı.

Bazen unutmak istersiniz ve yeni bir sayfa açarsınız. Beşiktaş ile Galatasaray taraftarının unutmak istediği sezondan en azından bir kupa ile ayrılma şansı devam eden Beşiktaş her şeye rağmen bu kadar temposuz bir oyunla bunu bile bulamadan ayrılabilir sezondan. Forvet sorunu çözülemeyecekse Lizbon'a gittiği söylenen, sahada da valiz toplayan Bobo ile final maçı yalan olur. Rüştü bir yere kadar kafi gelir. Başlarken üçte biri derbi maçıydı demiştik ya! yanılmışız 5 dakikalık derbiydi. Bir arkadaşına bakıp çıktık misali...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tek devrelik fırtına yetti

Okay Karacan 2011.05.02

Trabzonspor maçlarını değerlendirirken iki devreyi ayrı ayrı maçlar olarak görmek lazım.

İlk dakikadan 45'e kadar aynı standart ritmi tutturuyor, gollerin çoğu son çeyrekte geliyor. Benzer şekilde 46'dan 90'a ritmini ya da oyun standardını bozmadan oynuyor, goller genellikle son çeyreğin ürünü...

Rakiplerine göre gücünü tüm devreye yayma özelliğiyle bir değil, birkaç adım öndeler. Bir futbol takımı için müthiş bir artıdır bu ve tek eksileri golcülerinin kısırlığı olmasa bugün şampiyon takımdan bahsediyor olabilirdik.

Her şeye rağmen bir Trabzonspor efsanesine dönüşmeye başlayan Burak'tı dün yine farkı yaratan adam... Ligin ikinci yarısının neredeyse tamamında sondaki enerjiyle tek farklı galibiyetler alan bir takım için Gaziantep sınavı son 10 dakikaya bırakılmayacak kadar önem taşıyordu. Motivasyonu yüksek bir takımla çıktı Şenol Güneş sahaya, son haftaların en kendine güvenen onbiri baskıyla başladı. Öyle ki maç öncesinde takım arkadaşları yedek kulübesinde ilk onbirde sahaya çıkmadığı için ağlamaklı olan Alanzinho'yu teselliye çalışıyordu. Gaziantep çizgi halinde savunuyordu. Ev sahibi, arka dörtlünün önünde altı adamlık bir hücum hattı kurgulayınca maçın yardımcı hakem Tarık Ongun ile Burak arasında geçme ihtimali daha ilk pozisyonndan belliydi. Ofsayt pozisyonunu saniyelik bir tedirginlikle yakalayan Ongun, sonraki pozisyonda Cüneyt Çakır'a penaltı işareti yapınca Çakır penaltıyı ve Dany'e kırmızıyı gösterdi. Oyunun çözüldüğü an, son çeyreğe kalmadan Trabzonspor'un golü bulduğu o yirminci dakikaydı.

Gaziantepspor 10 kişi kaldıktan sonra göbekten tüm akınlarda çaresiz kalmaya başladı. Belki de bu sezon ilk kez Trabzonspor 10 kişi kalan rakibi karşısında sahanın her yerinden pozisyon bulma becerisi gösterdi. Burak iki kanadı da kullandı. Colman ve Selçuk, Gaziantep hatlarını kıran paslar atmaya bildi. Jaja, kendi fantezi dünyasından çıkardığı topuk-ters ayak sevdasıyla göze hitap etse de yüreğe sıkıntı verirken sol bek Egemen harika bir orta yaparak Brozek'e gol attırana kadar, Trabzonspor 1-0 önde bir takım gibi değildi. İş sağlama almak için unutmışlardı tek gollü üstünlüğü.

Aralık ayındaki Karabük maçından bu yana sahasında ilk kez ikinci gole ulaşınca aslında maç bitti. Direnemeyen Gaziantep'i Burak'ın golüyle ilk devrede sürklase edince de gelecek haftayı düşünmeye başlamışlardı bile...

İkinci yarı, gelecek haftaların test sürüşü kıvamındaydı ama izlenebilir ritmiyle keyif verdi.

Son düdük çalmadan şampiyonun adını söylemek gerçekten zor. Burak ile Alex arasındaki düelloyu 3 hafta daha izleriz...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Formula 1... Belki de son defa!

Okay Karacan 2011.05.06

Yer İstanbul Park. 2010 Dünya Şampiyonası'nın Türkiye ayağında 50. tur. Vettel, takım arkadaşı Weber'e karşı liderlik için atak yapıyor.

Webber bırakmıyor ve 10. virajda iki Red Bull pilotu çarpışıyor... Vettel yarış dışı kalıyor, Webber zor da olsa finiş görmeyi başarıyor. Yarış zaferi McLaren pilotu Lewis Hamilton'a gidiyor.

Bu öyle bir olaydı ki, sezon bitip Vettel şampiyon olduğunda dünya hâlâ İstanbul'u ve tarihe geçen o kazayı konuşuyordu.

Hafta sonunda Formula 1 dünyası bir kez daha İstanbul'da buluşuyor.

Pilotlar şampiyonasının lideri Sebastian Vettel, Red Bull'un dahi tasarımcısı Adrian Newey'nin, hız müptelası RB7'si ile İstanbul'a bu kez kazanmak için geliyor. 2006 yılındaki cuma antrenmanında Formula 1 kariyerinde ilk kez piste çıktığı İstanbul Park'ta daha önce hiç tadamadığı zaferi arayacak.

Takım arkadaşı Mark Webber için ise 2011, Red Bull ile tamam mı devam mı sezonu ve beklediği kadar sorunsuz başlayamadı. Vettel adeta uçarken Webber'in neden gölgesinde kaldığı sorusuna Red Bull da bir cevap bulamadı. Ancak Çin'deki 18.'likten 3.'lüğe tırmanışının altında "henüz pes etmedim" mesajı yatıyordu.

Kış testlerinin hüsrana dolu takımı McLaren'in ilk yarışla birlikte Red Bull'ların ensesinde nefesini hissettirmeye İstanbul'da da devam edeceğinden emin olabiliriz. Elbette İngiliz şampiyonlar Hamilton ve Button'ın başına bir kaza gelmezse...

Kırmızı otomobil ise bir kez daha sorun ve sıkıntılarla geliyor İstanbul'a... Ferrari 150 Italia sorunlarla boğuşmaktan rakiplerine yan bile bakabilmiş değil henüz. Zaferlere alışık iki pilot, Alonso ve Massa, bu sezon neredeyse puan aldıklarına sevinir haldeler. İtalyan takım önemli güncellemelerle geliyor İstanbul'a ama Ferrari'de kimsenin yarış galibiyeti umudu yok... Ancak yine de Türkiye GP Ferrari için çıkışa geçtikleri yarış olsun istiyorlar. Kim bilir belki de Avrupa sezonu uğurlu gelir kırmızılara.

ÜÇ SİHİRLİ KELİME; DRS, KERS, PIRELLİ

Her sezon öncesi FIA yarışları daha izlenilebilir kılmak adına spora yenilikler getiriyor. Bu sezon başında ise çok önemli 2 yenilik ve 1 eski dostun dönüşüne merhaba dedik: Hareketli arka kanatlar (DRS), Kinetik Enerji Dönüşüm Sistemi (KERS) ve özel üretim kolay aşınan Pirelli lastikler.

Bu üçlü 2011'i epey geçişin görüldüğü bir sezon haline getirdi bile...

Red Bull'un RB7'si geride kalan 3 yarışta henüz KERS'i düzgün bir şekilde çalıştırmayı başaramamıştı. İstanbul'da sistemi kullanacaklarını açıkladılar. Vettel'in şimdiye dek önünde rakibi olmadığından DRS'yi de yarışlarda doğru düzgün kullanmadığı söylenebilir. Bu durumda şöyle bir sonuç çıkabilir; Genç Alman teknolojik yenilikleri kullanmadan lider durumdaysa ve yenilikleri kullananlar RB7'ye yetişemiyorsa, ne gerek vardı ki bunca masrafa?

Cevap basit: Pirelli...

Her takımın bir Adrian Newey'i olmayabilir. Ama tüm pilotlar Pirelli'nin İzmit fabrikasında "aşınısın" diye üretilmiş lastiklerini kullanmak zorunda... Yani RB7'nin hızının bir sınırı var artık ve rakipleri son şampiyonun peşini kolay bırakmayacak.

Red Bull takım patronu Christian Horner'ın dediği gibi; "2011'de F1'de strateji geliştirmek hava kontrol memurluğu yapmaya benziyor."

GİTME KAL BU ŞEHİRDE

Formula 1 Türkiye GP yalnızca kazaları veya takvimin en favori virajlarından biri olan 8. virajı ile gündemde değil...

F1 dünyası ve Türk kamuoyu Bernie Ecclestone ile hükümetimiz arasındaki anlaşmanın sonucunu ve tarafların karşılıklı açıklamalarını yakından takip ediyor.

Ecclestone, sözleşme yenilemek için 26 milyon dolar istiyor. Türkiye'nin hangi fiyatı telaffuz ettiği sır gibi saklı! ABD Teksas Austin'de pist inşa ediyor ve 2012'de takvimde yer alacak. Rusya Soçi'de 2014'ün hazırlıklarını sürdürüyor ve ülkeye yıllık maliyetinin 40 milyon dolar olacağı belirtiliyor.

Türkiye'nin sözleşme yenilememesi durumunda 20 yarışlık Formula 1 takvimine girmeye hazırlanan bu iki ülkeden biri İstanbul'un yerine geçecek ki sözleşme bedelleri bize önerilen 26 milyon doların çok üzerinde.

Rusya, ABD, Kore, Hindistan gibi ülkelerin Formula 1'e girmek için Türkiye'den çok daha fazla yıllık maliyetin altına girmeyi kabul etmelerinin altında yatan asıl sebep nedir peki?

UEFA Şampiyonlar Ligi finali, Dünya Basketbol Şampiyonası, Tour of Turkey ve benzeri büyük organizasyonları neden yapıyorsak ondan...

Takımların ve pilotların favorisi İstanbul Park. Mercedes'in Alman pilotu Nico Rosberg diyor ki: "Fantastik bir Formula 1 pisti yapacak olsam İstanbul'un 8. virajını mutlaka dahil ederdim"...

Trafiğinden şikâyetçiler ama bir Boğaz'ın iki yanında uzanan İstanbul gibi muazzam bir şehri senede bir kez ziyaret etmeyi, bu şehrin havasını suyunu seviyorlar.

İşin profesyonel tarafından da bakıyorlar, lojistiğin kolay olduğu bu şehirden vazgeçmek istemiyorlar.

Onlar Türkiye'de yarışmayı seviyorlar. Biz onları yakından izleyip F1 otomobillerinin sesini dinlemeyi seviyoruz. Formula 1'i daha iyi tanıtabilir ve artan ilgiyi daha da kârlı bir hale getirebiliriz.

Yeter ki Formula 1 kalsın bu şehirde...

İSTANBULPARK'TAN KISA KISA.....

Bu sezon yeniden F1'e lastik sağlayıcı olarak dönen Pirelli ile şimdiye kadar sadece Sebastian Vettel pol pozisyonu kazandı. Eğer cumartesi başka bir isim pol'e otursa Vettel'in tekeli kırılmış olacak.

Türkiye yarışlarının akılda kalan en önemli detaylarından biri 2006-7-8'de Felipe Massa'nın Ferrari pilotu olarak 3 kez üst üste Türkiye'den zaferle ayrılmış olması..

Türkiye'de, geride kalan 6 yarışta 4 kez pol pozisyonu kazanan pilot yarışı da kazandı.

Şimdiye kadar yapılan tüm yarışlar hep farklı dönemlerde yapıldı ve ilk kez bu kadar erken bir tarihte koşuluyor.

Türkiye Grand Prix'si ilk defa sezonun ilk Avrupa yarışı olarak koşulacağından büyük önem taşıyor. F1'de sezon çoğunlukla okyanus ötesi ülkelerde başlar ve Avrupa sezonu takımların dengeyi sağladıkları tüm sezon koşacakları en verimli otomobili piste sürdükleri yarıştır.

İstanbul Park bu sezon pilotların saat yönü tersine döndükleri ilk yarış olacak.

Hava tahmin raporları cumartesi ve pazar günü yağmur rapor ediyor. Tahminler tutarsa İstanbul'da ilk kez yağmur şartları altında bir yarış koşulmuş olacak. İstanbul Park 2005 yılında açılmış olmasına rağmen tanıdığı imkânlar, pistin pilotlar, şehrin takımlar tarafından sevilmesi nedeniyle hâlâ takvimin en çok rağbet gören 3 pistinden birisi olarak biliniyor.

Türkiye yarışına şimdiye kadar en çok turist Rusya ve Balkan ülkelerinden geldi. Bu hafta sonu yine Padokta ağırlığın Rus, Yunan ve Bulgar seyircilerden oluşması bekleniyor.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bu kupa hayat kurtarır

Okay Karacan 2011.05.12

Geçen yıl UEFA Kupası finalinde attığı golle Atletico Madrid'e kupa kazandıran Simao, topu beşinci penaltıda ağlara gönderince kupa anlamını buldu.

Aslında Avrupa'da başarmak için kurulan takım Kayseri'de zor da olsa başarıyordu.

Beşiktaş takımı başkanın sezon başı hayalleri ve demeçleri hatırlanırsa UEFA finaline hazırlanan bir takım olarak çıkmalıydı Kayseri'de sahaya.. Öyle ya Portekizli yıldızlarla dolu bu takım daha büyük kupa almak için kurulmamış mıydı?

Tersine Türkiye Kupası için tırım tırım zorladılar durdular. Sonunda kazanmak iyidir de böyle zorlanarak kazanmak bir parça tuhaf kaçtı.

Final maçlarının penaltılara kalması her televizyon izleyicisinin hayalidir. Futbol evden bir yere gitmesin istenir. Dün sanıyorum ha şimdi oynayacaklar, ha geldi geliyor diyerek zamanın nasıl geçtiği anlaşılmadı.

İstanbul'u 2012 Avrupa Başkenti seçtiren Belediye'nin takımı Avrupa'ya çıkma kapısının önüne gelmişken geri dönmemeliydi. Üç büyük İstanbullu karşısında cesur ve akıllı oynayan Bozbaykuş, destekli ekip bunu başarabilecek güçteydi.

İçinde Quaresma, Guti, Simao varsa bir final maçından daha fazlasını beklersiniz.

Tempo, kora kor mücadele, maçı isteyen ve zorlayan bir yıldız mesela.. Dün akşam Kayseri'de yukarıdakilerin hiçbiri olmadığı gibi iki tarafın da tamamen unuttuğu orta saha nedeniyle yalandan bir gol düellosu vardı. Quaresma'nın Metin Depe'yi sürekli zor duruma düşürüp kaleciyi geçemediği iki pozisyonun ardından Fernandes'in attırdığı gol de, Aurelio'nun yaptığı penaltı da; Gökhan'ın golü ve Sivok'un kafası da kendi içinde bir izlenesilik sunsa da geneli anlatmaya kâfi gelmiyor.

Anlattığı tek şey iki takımın çok basit goller yediği gerçeği..

İstanbul B.B., Beşiktaş beklerinin üzerine çok rahat yüklenip alan buldu. Göbekte Aurelio'nun eğreti duruşunu golü yemeden önce test edip anlayabilmiş olsalar skor üstünlüğünü kaptırmadan Beşiktaş'ı normal sürede mağlup edebilirlerdi.

Bu sezon geriye düştüğü maçları çeviremeyen Beşiktaş, öne geçtiği bir final karşılaşmasını Ersan Gülüm'ün sakatlığından bu yana çözemediği defans sorunu nedeniyle sonuna kadar götüremedi..

Daha cesur olabilse İstanbul B.B., İstanbul uçağına kupayla binebilirdi. İş penaltılara kaldığında 2008 Avrupa Şampiyonası'nda Hırvatistan maçındaki Rüştü akıllara geldi. Ne var ki Rüştü'nün şansı savunmacı Belediye oyuncularının direkleri dövmesiydi. Maçı tecrübe kazandı diyebiliriz ama Abdullah Avcı'nın kaybettiğini söylemeye dilimiz varmıyor.

Bu kadar büyük para harcadıktan sonra tek bir kupa bile almış olmak tesellidir, bu kupa hayat kurtarır. Forlan gelir, Quaresma gitmez mesela..

Kazanana tebrikler, kaybedene alkışlar...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Foto finiş

Okay Karacan 2011.05.16

Seyircinin psikolojisi ile takımın ruh halinin bu kadar at başı gittiği başka bir futbol şehri göremezsiniz.

İstanbul'a asla güven duymadığı için kendi takımına güç katma kulvarında hep dayatmacı olan Trabzon seyircisi takım bu sezon ligi nerede bitirirse bitirsin haneye yazılacak müthiş başarıda ne yazık ki ne takım, ne başkan ne de teknik kadroya verdiği destek bakımından ezeli rakibinden geri kaldı. Acı ama gerçek Trabzon taraftarı futbolcusu kadar yüreğini koyamadı. Aklını ve samimiyetini veremedi bu sezon... Lig bittiğinde bu takım ikinci olursa şayet alkışlamalı ve şampiyon gibi karşılamalı... Çünkü bu takım geriden gelmeyi, öne geçtiğinde ivmesini korumayı ve hep etkilenecek yazdığımız gibi 45 dakikalık bir dilimi aynı standartta oynamayı başarmış bir takımdır.

Kupayı kaybetmiş yorgun bir takımla, şampiyonluk yarışçısı istim üzerinde ve hata yapmamaya kararlı bir takım karşı karşıya gelince kağıt üzerinde galibi maç öncesinde ilan edebilirsiniz. Trabzon seyircisinin kuşkulu hali ilk iki dakikada takımın üzerinde etkisini fena halde gösterdi. Tutuk başlayıp iki gol tehlikesi yaşadılar. Her şeye rağmen bu kadar yüksek konsantrasyonun elinden kurtulmak kolay değildir. Trabzon şaşkın başladığı maç sekizinci dakikada bitirdiyse bunu, İstanbul BB takımının olağanüstü düşük fizik kondisyonu ve kupa kaybının verdiği sıfır motivasyona borçludur. Gol sayısını beşe çıkaramadıysa sebebi tüm sezonun özetini oynayıp kolay başaramadığı içindir. Maç 0-0 olsa ve Umut arka arkaya o iki pozisyonu golle sonuçlandıramasa tuhaf bir gerginlik sarardı şehri... Tolga'nın İbrahim'in denemelerine yaptığı yerinde kurtarışlar Umut için sigorta kartı gibiydi.

Can Arat'ın bilindik sakarlıklarından birini affetmeyen takımın işini kolaylaştıran bir başka isim Kayseri finalinde de Quaresma karşısında sıkıntı yaşayan Metin oldu.

İstanbul'da tabelanın 2-0'ı gösterdiği 30'uncu dakikada Trabzon'da adrenalin tamamen düştü, hafta sona erdi. Alex'in arka arkaya attığı 2 penaltı golü Avni Aker tribünlerinde kırıldı kırılacak eğretiliğinde duran desteğin iştahını kaçırdığı kadar, şüpheyi de tetikleyince sonrası için esas olan hasarsız devam edebilmektir. Şenol Hoca devre sonunda Burak Yılmaz'ın sarı kart görme ihtimalini düşük görünce Karabük sınavına çıkmadan ilk golü yedi. Burak Yılmaz olmadan son haftayı yönetebilmek kolay olmayacak. Daha devreyi bitirirken Trabzon gelecek haftanın stresini de yüklenmişti.

İstanbul'dan gelen üçüncü penaltı haberi Trabzon'u maçtan kopardı, seyircinin şüphesini kamçılardı. Keşke şu maçları aynı saatte oynamayı son haftaya bırakacak olgunlukta bir futbol ülkesi olsaydık.

Trabzon Karabük'te Fenerbahçe'nin Sivas'ta yapacağından daha iyisini yaparsa gerçekten tarih yazacak.

Damalı bayrak için bir hafta daha bekleyelim...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Eski Terim'i beklemeyin

Okay Karacan 2011.05.20

Yukarıdaki başlığa bakarak Terim isminin Galatasaray'a katkısının eskisi gibi pozitif olmayacağını düşündüğümü sanmayın. Sadece onu 2000 ya da 2008 kalıplarına sokarak değerlendirmeyin, demeye çalışacağım. Fatih Terim günün ve gecenin nasıl değiştiğinin fena halde farkında zira..

Nerede başladığınız değil, nerede bitirdiğinizdir mühim olan, yani gelişimdir, fırtınaya direniş, yere tutunma ve yükü taşıyarak geri kalmamaktır.

Düzeltemiyorsan bozulma! düstürü ne kadar defansif duruyor değil mi? Mesele ahlakî ve sosyal bir dinamiği işaret ediyorsa evet.. Düzeltemiyorsan bozulma!

Hayır bir sportif yarış içindeysen bozulmadan dimdik ayakta kalmak imkansız. Nice futbol takımlarının yetenekli ve sıra dışı kadroları çoğu zaman içeri sızan bir virüs tarafından yok edilebiliyor. Bu durumda kurumsal bir aşı yapılmamışsa ne düzeltmek ne bozulmaya karşı tek başına ayakta kalmak mümkün olmuyor.

Yıllardır Galatasaray'ın sahadaki başarısı söz konusu olduğunda Florya'daki enerjiye göndermede bulunularak yapıldı spor tartışmaları..

Hadi tartışma demeden şunu analiz olarak değiştirelim. Hoş spor konuşmalarını tartışma başlığına sığdırıp, sporsever DNA'sını bozduğumuz dönemden bu yana analiz yapan tarafımız komada ama yine de pozitif bakalım.

Fatih Terim'in Galatasaray Teknik Direktörlüğü konuşmaları başlar başlamaz, meselenin Florya temizliği üzerinde yoğunlaşması, bir başka tarafla 2000 ruhu arayışlarına girişilmesi tesadüf olamaz.

Kurumsal aşırı yapacak ellerin sahibi bu durumda Fatih Terim oluyor.

Aslan yatağından belli olur, deyişine nasıl da oturuyor. Evet, son birkaç zamandır Aslan maçları sahaya çıkmadan Florya'da kaybediyordu. Şimdi mesele bu düzlemde çözümlensin diye Fatih Terim takımın patronu oluyor. Terim ve Denizli gibi iki büyük futbol adamının teknik direktör koltuğunda oturmuyor olmasını yadırgayan birisi olarak heyecanımı tarif edemiyorum.

Bir kere şunu iyi irdelemek gerekli. 2000 ruhu kendine has kuruluş, gelişim, büyüme ve bitiriş fonksiyonları olan yapıt niteliğinde bir oluşumdur. Bir kez daha aynısını yapamazsınız. Devam niteliğinde çekilen sinema yapıtlarına bakın sonradan gelenler hep aratır. Nihayetinde aradan geçen zaman içinde bütün parametreler gelişim ve değişime uğradığından x, y bilinmeyenlerini aynı formül üzerinden kurgulayamazsınız. Özetle

Hoca'yı geçmişte yaptıklarını tekrarlamasından ziyade, yeni bir yol yapan birisi olarak görmek daha akıllıca duruyor. Taraftar 96-2000'in tekrarını beklerken sinirlenip, homurdanabilir. Her geçen yıl başarıyı yakalama süresi bir önceki yıla oranla uzuyor ve meseleye 2000 ruhu üzerinde bakarsanız gerçek hedef 2015'i bulur. Tahammül olmadığına göre, beklentileri geçmişteki ruh yerine gelecekteki iskelet üzerine kurmak doğru olacak. O iskeletin içine bir ruh zaten girer.

Yenilenip başa güreşmek üzerine bir formül arıyorsak mekanik sporlar üzerinden bir transfer yapalım. Örneğin F1'de dünya şampiyonluğu hedefleyen bir büyük takım bunu başarmak için en az üç yıllık bir program yapar. Başarı pist üzerinde en hızlı pilotun en dayanıklı ve en hızlı otomobille rakiplerini geride bırakması gibi gözükse de esas kazandıran fabrika çalışmasıdır.

Anahtar mühendislik, matematik ve asla göz ardı edilemeyecek insan zekâsıdır. Aradığınız, hızlı bir pilot, geleceği kurgulayan ve gelecekteki kurallara göre araç dizayn eden mühendis ve saniye hatası yapmamak için motive edilmiş iyi bir ekiptir.

Sonuçta her 10 yılda bir böyle bir takım çıkar ve içinden efsaneler yaratır. Hepsinin birbirinden farklı dinamikleri olduğu için pek geriye dönüp kıyas yapmamalı.. İstatistik konuşur tartışabilirsiniz o kadar.. Sonuç olarak, Galatasaray yeni bir yazılım ile girmeli lig yarışına ve beklentilerin kısa vadede karşılanmadığı durumların gelecekteki başarı için bir çözüm verisi olduğu bilinerek suni krizler yaratılmamalı..

Yeni Galatasaray nasıl kurulacak? Yeni oyuncularla mı? Muhtemelen evet!

Büyük bir yarışın içine girilirken x ve y'nin karşısına yazılacak isimler bu sefer daha büyük önem taşıyor.

Her derde deva Selçuk

Anlaşılan o ki transfer bu yıl lig sezonu kadar heyecanlı ve çekişmeli geçecek. Galatasaray'ın iskelet değişimi, Beşiktaş'ın yeni futbol politikası doğrultusunda takviye planı ve Şampiyonlar Ligi biletini direkt alacak takımın dolu cüzdanı arasındaki öncelik yarışının bazı isimler üzerinde kesişiyor olması yine dikkat çekici.

Trabzonsporlu Selçuk İnan listenin ilk sırasında.. Trabzonspor'a yaptığı katkının bir futbolcu katkısından daha öte olması Selçuk'u yılın adamı yapıyor.

Selçuk iyi bir futbol ayağı olması dışında iyi bir insan prototipi.. Beşiktaş ve Fenerbahçe'de yeteneklerini kullanma becerisini gösteremeyen Burak Yılmaz'ı Alex ile birlikte yılın en değerli oyuncusu yapan eğitsel bir kişilik.. İyi bir ev arkadaşı ve iyi bir takımda.. Selçuk manzara itibarıyla en çok Galatasaray için ihtiyaç..

Mevcut kadroya katacağı enerjiyle, futbol görgüsü ve korkunç profesyonelliği ile Hamit Altıntop bir başka güçlü silah.. Galatasaray için hızlı geri dönüşün hem sahada hem Florya'da tesis edilmesi için Arda'nın yanına Selçuk ile Hamit cuk oturuyor.

Bu satırların yazarı Terim felsefesinin sonuç vereceği en hızlı iki değişken olarak bu iki adamı görüyor.

Terim'in nerede başladığı değil yine nerede ve nasıl bitireceği önemlidir ve her zamankinden daha fazla krediye ihtiyaç vardır.

Her şeyin bir gecede değişmesini beklemeden sabır gösterme zamanıdır.

Alex ile Kocaman'ın yeni sınavı

Okay Karacan 2011.05.26

Türk futbolunun en ciddi sorunlarının başında takımların Türkiye ligindeki başarısına karşın Avrupa kupalarındaki istikrarsızlık geliyor. Ligin tozunu atan takımın Avrupa'daki hüsrani bir bakıma geleneksel hale dönuştü.. Hem lig, hem kupa, hem yerel kupayı taşıyabilmek ciddi bir efor gerektiriyor.

Kupa'da fena halde yıpranıp, ligu kaybetme riski doğunca yönetimler için tek kulvarda kalmak çoğu zaman kabul edilebilir bir duruma dönüşüyor. Fenerbahçe tıpkı geçen yıl Bursaspor, önceki yıl Beşiktaş'ta olduğu gibi tek kulvarda sürdürdüğü yarışı şampiyonlukla taçlandırdı.

Gelecek yıl korkunç bir tempo bekliyor Kanarya'yı... A kalite rakiplere karşı Şampiyonlar Ligi grupları, artık her geçen yıl rekabetçi gücü yükselen Türkiye Ligi ve yıllardır alınamayan, bu yüzden psikolojik bir baskı yaratmaya başlayan Türkiye Kupası maçlarını taşıyacak sağlam, dirençli, yaratıcı ve bir arada yaşamaktan sıkılmayan, birkaç futbolcuya bağlı kalmaksızın koşacak birkaç gömlek üstün bir kadro gerekecek.

Öyle tahmin ediyorum ki, çok kulvarlı koşu için esas çalışma şampiyonluk kutlamalarının bittiği günün ertesinde start almıştır..

Bir yandan da eğlence ve kutlamalar sona erdi, yazı dizileri başladı. Hepsini ilgi ve keyifle okuyoruz. Fenerbahçe'nin 4 yıl sonra ulaştığı mutlu sonun kırılma noktaları bir bir ortaya çıkıyor. Aslına bakılırsa başarı geldiği için geri dönüp bakıldığında bazı hal, tavır, davranış ve kararlara bağlanabiliyor her şey.. Bir futbol maçının analizini yapar gibi, yaşandığı anda değil, finalde kırılma noktası olabiliyor olaylar..

Örneğin, Yeni Malatya ile oynanan kupa maçında Aykut Kocaman'ın istifasına oyuncuların karşı duruşu, takımın İstanbul yerine kamp için direkt Antalya'ya uçuşu kırılma noktası oluverdiler.

Şampiyonlar Ligi'nden elenişin ardından tüm hiddeti ve kederiyle Aziz Yıldırım'ın Alex'i çağırıp "takımın dümenine geç" direktifi ise Fenerbahçe'yi detaylı takip edip yazı dizileri hazırlayan kalemlere göre Alex'le yükselişin bir kırılma noktası..

Kırılma anları iki ismi adres gösteriyor. Alex ile Kocaman.. Tarafsız gözle yazılanları okuyan bir yabancı, futbol takımının teknik adam ve yıldız oyuncu özelinde ortaya çıkacak bir zaafa karşı dayanıksız olduğu kanaatine rahatlıkla varabilir.

Dikkat ettim, her iki olay kupa hüsrانlarının sonuna denk geliyor. Yani yarış kulvarları azaldıkça ivmelenme başlamış..

Yük azalmış, otomobil hızlanmaya başlamış bir başka deyişle..

Sezon bitince otomobile yeni yüklemeler otomatik olarak yapılır her zaman.. İşte başa döndük. Yeniden ve daha fazlası için mutlaka geliştirmeler yapmak ve bir iki kritik adam özelinde takılıp kalmamak olmalı yeni hedef..

Haliyle medya'nın göklere çıkarttığı, bazı oyuncuların olağanüstü taltifler alarak kahramanlaştırıldığı bu kadronun yeni sezonun başında karşılaşacağı test son derece zor görünüyor. Yeni bir şampiyonluk için yeni kırılma noktaları yaşamak kimsenin tercih edeceği bir durum değil..

Şampiyonluk tefrikalarında ismi öne çıkan Kocaman ve Alex'in esas sınavı yeni başladı.

Ama ne sınav !!!

Yeni Trabzonspor

Trabzonspor ne kadar değerli bir ikincilik aldığının farkında mı acaba? Hayır şöyle söyleyelim ligde ikinci olmasına rağmen ne kadar değerli bir felsefe yarattığına dikkat ediyor mu?

Ligin ilk yarısında 42, ikinci yarıda 40 puan topladılar. Yabancıardan devamlı değil süreli katkılar aldılar, Engin özelinde olduğu gibi yerel yapısal sorunlarla uğraştılar, seyirci desteği Fenerbahçe kadar güçlü olamadı. Medya konusunda haklılar, genelde ikinci planda kaldılar ama tüm rakiplerinden farklı olarak lig ritmini baştan sona standart tutmayı başardılar.

Rakipleri Fenerbahçe ise ilk yarıyı 33, ikinci yarıyı 49 puanla tamamladı. Fenerbahçe bir geri dönüş hikâyesi yazarak averajla ayrıldı Trabzonspor'dan..

Burak Yılmaz ile Selçuk İnan'ın olağanüstü hırs ve akıllı ile sona kadar gelindi. Yıl içi Trabzon maç yazılarında sürekli vurgu yaptık. Trabzonspor maçın her iki devresini de ilk dakikadan son dakikaya kadar tüm 15 dakikalık birimlerde aynı tempo ile oynadı. Devre içindeki düşüş zamanları en kısa olan takım Trabzonspor oldu..

Bu özellikleri ligin iki devresinde de aynı çıktı. Aslında buradan dayanıklı ve oyun disiplininin kopmayan bir takım profili çıkıyor.

Bu felsefe Trabzonspor için yenidir. Geçmiş yıllardaki kırılgan, standardı farklılıklar gösteren, ortalama Trabzonspor'un yerini Şenol Güneş sayesinde uzun yıllar üzerine yaslanabileceği oyun karakterine bürünen Yeni Trabzonspor aldı.

Selçuk'un takımda tutulması birinci koşul olmakla birlikte, gidenlerin yerine yapılacak takviyelerle yeni sezonda da aynı ritmin devam etmesi çok muhtemel..

Bu yıl Trabzonspor sınıf atladı. En iyi Trabzonspor oldu. Bardağın dolu tarafını iyi tahlil ederlerse gelecek yılın favorileri arasında ilk sırada onlar var.

Yenilenen Galatasaray, ne olduğunu hâlâ anlayamadığımız Beşiktaş, cezalarla yaralı başlayacak Bursaspor ve bu sezon yükü daha da ağırlaşacak olan Fenerbahçe'ye oranla daha stabil bir takım olarak ivmelerini korurlarsa onlara kimsenin nefesi yetmez.

Samimi olarak buraya tarih atıyorum..

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

G.Saray ve F.Bahçe'de değişim rüzgarları

Okay Karacan 2011.06.03

İspanya ve Portekiz futbolunun Avrupa'daki büyük atılımı, Hamit, Mesut ve Nuri özelinde Türk futbolu için Almanya'daki Türk altyapısının öneminin bir kez daha ön plana çıkması kanımca futbol ailesinin bugünlerde üzerinde durması gereken en çetrefilli meselelerin başında geliyor.

Transferde otuzlu yaşlara dayanmış isimlerin havada uçtuğu bu dönemde konuyu Fenerbahçe, Galatasaray ve Milli Takım özelinde analiz edelim.

Porto UEFA, Barcelona Şampiyonlar Ligi'ni kazandı. İber Yarımadası ikizleri İspanya ile Portekiz tartışmasız futbolda kulüpler düzeyindeki başarısıyla ayrışıyor 'yaşlı kıta'dan...

Temel fark Güney Amerika ve Afrika kökenli transferlerin yaşlarının 18-20 yaş aralığına kadar dayanması ve yetiştirilip hem sahada başarı hem satışta başarı kazanılması. Ayrıca altyapılardan gelen oyuncuların oranı yüksek ve hatta her iki örnekte teknik ekibinde iç üretim olması etkileyici. Bugünlerde dünya bilhassa Barcelona ve altyapısından yetiştirdiği oyuncularla elde ettiği müthiş başarılarla şahit olurken, yıllardır Galatasaray'ın altyapısında bir yıldız gibi parlayacağı konuşulan Cem Sultan'ın Kayserispor'a 650 bin TL karşılığı satılması, takımların altyapı kaynaklarını kullanma maharet ve iştahlarını sorgulamak isteyenler için bir başlangıç noktası olabilir. Özetle yıllardır iyi oyuncular üreten altyapıya sahip Galatasaray, geçen yılın ardından bu sezona acil başarı parolasıyla başlıyor ve transfer listesine aldığı oyuncuların yaş ortalaması 30'a yakın. Durum böyleyken, Türkiye'den Barcelona ya da Porto çıkarmak pek ihtimal dahilinde görünmüyor değil mi? Geçtiğimiz günlerde Fenerbahçe Başkanı Aziz Yıldırım'ın verdiği bir röportajda altyapı çalışmalarından nasıl bahsettiğini hatırlayın. 12 yaştan itibaren artık altyapı gruplarının eski futbolcu ve hatırlı gönüllü kişiler yerine profesyonel ehil kişilere bırakıldığını söylemişti. Onbeş yaş altı takımın Avrupa şampiyonluğu elde etmesi ve dünya şampiyonluğu kovalayacak olması, işin değerini ortaya koyması açısından önem taşıyor.

Evet bir Barça modeli yolda olabilir.

TRT Spor'da Cem Dizdar ve Necil Ülgen ile yaptığımız Spor Manşet programında bu konu üzerinde konuşurken sportif direktör ve oyuncu izleme komitesi başkanı Cüneyt Tanman'dan (yeni yönetim gelince durumu ne olacak bilinmiyor) aldığımız bir bilgilendirme notu aslında Galatasaray'ın da bu konuda kendisine bir model belirlediğinin kanıtı.

Galatasaray'da Porto modeli mi?

Cüneyt Tanman, kulübün son 4 yılın analizini yaparak özel bir oyuncu tarama ekibi kurduğunu ve altyapı kaynağının önemi kadar alınacak oyuncuların seçiminde gelişim potansiyeli ve yaşın da artık önem arz ettiğini söylüyor. Model, sadece alıştan kazanmak yerine satış aşamasında da hünerli davranmayı gerekli kılıyor.

Galatasaray'ın Porto analizi üzerine bir yeni yazılım geliştirdiği görülüyor. Rapora göre FC Porto'ya gelenler 2. sınıf kulüplerde ve yaşları 18-23 yaşları arasında, gidenler ise 24-26 yaş aralığında ve Avrupa'nın birinci sınıf kulüplerine satılmışlar.

Yani Porto'nun kaynakları ikinci sınıf takımlar olurken, müşterilerini birinci sınıf takımlar oluşturuyor.

Şu sonuca varılmış, oyuncu izleme ve tarama ekibinin (scouting) başarılı çalışmaları sonucunda kıymetli oyuncular rahatça satılıp, yerlerine gençler doldurulabiliyor.

Ekibin sağladığı bilgi akışı sayesinde hem alış, hem satış konusunda ciddi gelirler elde edilebiliyor.

Son 4 yılda Porto ile Galatasaray'ın alım-satım bilançosuna bakıldığında belirlenen modelin ne kadar doğru ve çalışmanın ne kadar düşündürücü olduğu ortaya çıkıyor. 2007-8 ile 2010-11 sezonlarında Galatasaray, futbolcu alım-satım işleminden toplam 72.220.200 TL zarar ederken aynı dönemde Porto 223.437.400 kâr yapmış ve cabası Avrupa'da sürekli Şampiyonlar Ligi'nde olmak ve UEFA kupasına uzanmak olmuş.

Başkan Aysal'ın kulüp mali yapısıyla ilgili seçim öncesi söyledikleri ve paranın doğru yönetimi ile ilgili vurguları hatırlanınca Cüneyt Tanman ve ekibinin hayalleri ile kısa vadeli çözüm için girilen transfer harekâtı arasında ilişki kurmak zorlaşıyor. Mantık her iki durumun kısa ve uzun vadeli planlar olarak revize edilerek eşgüdümlü uygulanması gerektiğini söylüyor. Uygulama merakla beklenirken 'Cem Sultan' hadisesini tarihteki Cem Sultan-Bayezid olayıyla açıklamak yerine, insan Arda Turan-Manisa gerçeğiyle bağıntı kurmak istiyor.

Avrupa'nın en genç ve yoğun nüfusunu dünyanın en etkili pazarlama kanalı futbolla kullanmak suretiyle kısa vadeli zaferler yerine uzun vadeli ve kalıcı başarılar hiç de zor değil.

Şu andaki resim Fenerbahçe için geleceğe hazırlanırken bir parça Barcelona modeli, Galatasaray için Porto modeli gibi görünüyor. Mali disiplinin, nakit akışının düzene girmesini ve uluslararası büyümeyi sağlayacak bu modelin bir futbol aklına ihtiyaç duyduğu ortada. Böyle bir gelişim, kulüpleri kişilerin ekonomik güç ve sosyal vizyonlarına bağımlı kılmaktan kurtarmaz mı?

YARIN: Süper Lig'de altyapıdan gelme oranları düşüyor

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Süper Lig'de altyapıdan gelme oranları düşüyor

Okay Karacan 2011.06.04

Milli maçın ardından uzun bir süre futbol sadece transfer haberlerinden ibaret olacak. İki ay sonra ilk düdük çalıp lig başlayınca kadar 2012 Mayıs ayı hedefleri için yola çıkan takımların kamp çalışmaları ve hazırlık maçları ile idare edeceğiz.

Futbol dinamik bir oyundur ve sürekli ileri gitmeniz gerekir. Oyunu ileri taşımak teknik adamların kafasındaki sistemin futbolcular tarafından doğru uygulanması ile mümkün oluyor. Geçen yılın en büyük değişimi yabancı teknik adamların tasfiyesi olmuştu. Ne gariptir ki oyuncuların her geçen sene 6+2+2 ile formüle edilen ithalat çılgınlığıyla daha çok yabancılaştığı ülkede bu durumu izah edemiyoruz. Kim kimin dilinden anlıyor ya da anlamıyor acaba ? Kendi kaynakları dururken ithalat yoluyla ayakta kalan ekonomilerin dramatik dışa bağımlı halini düşündükçe sadece bir sosyal hadise olan futbolun haline sadece acı bir gülümseme ile bakabiliyoruz. Fenerbahçe ile Galatasaray'ın uzun vadeli planlarını dün kaleme alırken Almanya, İspanya ve Portekiz liglerine, o ülkelerle kurduğumuz transfer ilişkileri ve Türk kökenli oyuncu kullanma pratiklerine değinmiştik. Dünden devamla çalışmanın bir de Futbol Federasyonu çatısı altındaki detaylarına göz atalım. TFF Futbol Genel Direktörü Ersun Yanal, medya pek alakadar olmadığı için sessiz ve konuyu fena halde ciddiye aldığı için derinden sürdürülen çalışmalarından elde ettiği çarpıcı sonuçlarla Türk futbolunun önündeki büyük engelleri kaldırmanın formülünü arıyor.

Yanal ve ekibinin çalışmaları geçmişteki adımların sürekli yenilenmesi gerektiğini ve üzerine bir dakika bile beklemeden sürekli bir şeyler koymanın gerekliliğini gösteriyor.

Spor Toto Süper Lig oyuncularının yarısından fazlası yurtdışında yetişiyor. Ligdeki oyuncuların yüzde 36'sı yabancı, yüzde 15'i ise ülke dışında yetişmiş Türk oyuncularından oluşuyor. Türkiye'de yetişip ligde forma giyen yerli oranı ise yüzde 49'a gerilemiş durumda.

Bu arada yabancıların oyun içinde aldığı süreler yüzde 40'a kadar yükselmiş. Yani geçen sezon rekor kırılmış.

Ne yazık ki Türkiye yüzde 8,9 ile kulüplerin kendi altyapılarından yetişen oyunculara en az forma veren ülke oluvermiş. Türkiye'yi yüzde 19 ile Almanya takip ederken, Avrupa ortalaması yüzde 23,3 gibi makul bir rakama tekabül ediyor. Bu konuda en başarılı ülke yüzde 29,2 ile İspanya. İlginç rakamlar devam ediyor. Örneğin, kendi altyapılarından yetişen oyunculara en az süre veren takımlar yine bizim ligimizde.

Geçen yıl şampiyon olan Bursaspor yüzde 15,4 ile ilk sırada yer alırken, anlamak isterseniz geçen yılki şampiyonluğunun tesadüf olmadığını görüyorsunuz. İkinci sıradaki Gençlerbirliği'nde altyapıdan gelen oyuncuyu kullanma oranı yüzde 14,6 civarında. Gençlerbirliği'nin oyuncu alım satımında ülkenin en başarılı kulübü olduğu notunu eklersek anlamlı sonuca otomatik olarak ulaşıyoruz.

Bu oran Bayern Münih'te yüzde 48,8, E.Frankfurt'ta yüzde 33,8; İspanya'da Atletico Madrid'te yüzde 53,5, Real Sociedad'ta yüzde 52,7'yi gösteriyor.

Dünyü araştırmanın detayları ile yukarıdaki rakamları örtüştürünce sonuç olarak altyapı revizyonu yaparak, tüm yaş gruplarını profesyonel hoca ve hatta yabancı eğitmenlerin kontrolüne veren Fenerbahçe ile, işin hem yetiştirme, hem pazarlama yönüyle geliştirilmesini hedefleyen Galatasaray gelecekte Türk ligindeki yapısal değişimin adımlarını atmış durumdalar. Milli Takım cephesinde Ersun Yanal'ın çalışmalarının hastalığı tespit ve çözüm yolları üzerine benzer teşhisler içerdiğini görüyoruz.

Böyle potansiyeli yüksek bir ülkenin milli takımının Avrupa Şampiyonası elemelerini geçmek için ecel terleri döktüğü, yabancı hocasına gitti-kaldı papatya falları açılarak bakıldığı bir günde iyi haberler alınmıyor değil. Uygulamada neler göreceğiz bekleyip görmek gerekiyor.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ruhum hayatımın amatör şubesidir; kapatılamaz!

Okay Karacan 2011.06.09

Bugün basketboldan iki figürü, içinde sakladığı birkaç sosyal hadisenin içine saklayarak konuşalım. Amerikalı Iverson ve bizim Halit! Iverson sembolse, Halit de semboldür...

Beşiktaş NBA yıldızı, sembol isim Allen Iverson ile başladığı basketbol sezonunu, 7 yaşındaki Tekerlekli Basketbol Takımı yıldız adayı, gönüllüsü, sembol olmaya aday ismi Halit ile tamamladı.

İçinde zafer, dram, umut ve dersler barındıran bir tragedya gibidir bu yıl Beşiktaş için...

Ezeli rakibi Galatasaray bir sezon önce düşmekten güçlkle kurtulup ertesi sene final oynarken onca büyük transfere rağmen elde sıfır kalmıştır.

A takım sıradanlaşırken Başkan Yıldırım Demirören'in 12-13 milyon dolar gidiyor diyerek bir bakıma ötelediği amatör branşlar içerisinde en ihtişamlı finali yaptı Tekerlekli Sandalye Basketbol Takımı. Finalde Galatasaray'a kaybetmesine rağmen sezon içinde Avrupa'nın 2 numaralı kupasına uzanmayı bildiler. Bir görünüp bir

kaybolan Iverson doğum gününü kutlarken, aynı saatlerde oynanan final maçının sempatik kahramanı 6 yaşındaki Halit'ti.

Halit kim mi?

HALİT'İN BÜYÜK YÜREĞİ

Galatasaray ile Beşiktaş'ın Engelli Basketbol Takımları Avrupa'nın iki büyük kupasının sahibi. Bir başka deyişle Avrupa'nın tekerlekli sandalye basketbolunda en iyi iki takımı. Salı akşamı Sinan Erdem Spor Salonu'nda ligin final maçını oynadılar ve Galatasaray son periyoda kadar başa baş geçen maçı kazanarak beşinci kez üst üste şampiyon oldu. Yaklaşık 2.000 seyircinin desteği, ortaya konulan hızlı ve kıran kırana mücadele toplumdaki 6 milyon engelli vatandaşın 'biz buradayız' mesajlarından sadece birisiydi.

Oyundan ve skordan bağımsız günün en güzel görüntüsü 6 yaşındaki bedensiz engelli sporcu Halit'e aitti. Üzerindeki Beşiktaş formasıyla sandalyesinde kıpır kıpır olan minik Halit, takımın tüm molalarında soluğu oyuncuların yanında alıyor, tüm taktik konuşmaları dinliyordu. Atılan basketlere sevinip, yenenlere üzülüveriyordu. Takımın neşe kaynağı olmanın dışında salonun oyunla birlikte izlenmeye değer figürüydü. Minik yaşında engel tanımayan, basketbol topunun çevresinde yeni bir hayat eksenine oturmaya azimli harika çocuk Halit çaldı tüm kalpleri...

Koç'u dinleyip taktiği öğrendi, bulduğu 20 saniye boşlukta topla sahada gezindi. Zaman zaman ağabeylerine destek verdi, zaman zaman Galatasaraylı basketbolcularla gitti konuştu. Onu herkes sevdi ve bağrına bastı. Takımı maçı kaybedince yıkılmadı. Abileriyle tribünleri selamladı.

En can alıcı anlardan birisiyse takımın yıldız oyuncusu Kaan'ın şampiyonluğu kaptırmanın üzüntüsüyle yıkıldığı bir an, ona gidip teselli etmesiydi.

Halit'in formasının üzerinde tek bir imza var. O da kendisine idol olarak gördüğü Kaan'ın imzası. Ne Quaresma, ne Guti ile ilgileniyor, ne de Iverson hayranı. O Kaan abisi gibi olmaktan başka bir şey düşünmüyor ve hayatını basketbol topuna olan sevgisiyle yaşamaya bu yaşında odaklanmış.

Halit, amatör şubelere yapılan 12 milyon dolarlık karşılıksız(!) harcamanın en güzel ürünüdür. Beşiktaş kulübünün gurur duyacağı bir sosyal mesajın kendisidir. Toplumdaki 6 milyon engelli vatandaşın umut ve hayata sarılış sembolüdür.

İyi ki varsın Halit!

Forma giyip Kaan ağabeyin gibi sahanın tozunu atacağın günleri iple çekiyoruz.

Beşiktaş'a Iverson'dan daha büyük hizmet ettin minicik yüreğinle! Aferin sana!!!

IVERSON'IN OLMAYAN YÜZÜĞÜ

Basketbolun asi ruhu, şampiyonluk yaşamamış en iyi sporcusu eski Beşiktaşlı Iverson önceki gün doğum gününü kutladı. Bir takım aradığını ve NBA'ye dönmek istediğini açıkladı. Belki de son kez şampiyonluk yüzüğü takmak için şansını deneyecek.

Onun Amerikan basketboluna yaptığı etki sadece saha içindeki performansı, öldürücü şutları ve literatüre işlediği "Iverson crossover'ı" ile açıklanamaz.

NBA'de 90'lı yılların sonu kadar hakim olan "kabul edilmeniz için beyazlaşmanız lazım" görüşünü baştan aşağı değiştirmiştir.

Michael Jordan, ırkçılık sorununun tavan yaptığı dönemde 2 tarafı birbirine yaklaştıran ırklar üstü bir sporcu olarak kabul edilir. Evet siyahtır ancak muhteşem fiziği, oyunun en iyisi olması, kibarlığı ve giyim tarzıyla tam bir beyazdır -"doğru" figürdür- Magic Johnson da örnek bir sporcu olmasının dışında konuşması, girdiği ortamda bir anda lider konumuna geçmesi ve muhteşem gülümsemesiyle bir sporcudan çok beyaz bir siyasetçidir aslında... Bu yıldızların döneminde NBA'e giren oyunculara kalıplarını modern tabirle "modifiye" etmeleri tembihlenmiştir... Rol modeller de bu isimlerdir işte...

Iverson tam bu noktada trenin makasını değiştirdi. Mahalle kültüründen geliyordu ve alışılanın aksine NBA'e adım attığında, mahallesini ve arkadaşlarını geride bırakmadı, onları yanında taşıdı. Çocukken kapısına Jordan figürünü kazdığı halde; bir basın toplantısında "Ona saygı göstermem gerekmiyor." dedi. (Bunu seslendiren ilk sporcuydu.) Saha içinde 1.78'lik bu adam 2 metreden uzun rakiplerine çekinmeden kafa tutuyordu. Saçlarını, sorun yarattığına inanılan Afrika Amerikalılara özgü tarzda ördü, oyununu Kobe gibi günde 1 milyon şut çalışmaya dayandırmadı. O gücünün ruhundan geldiğine inanıyor ve doğaçlama yapmayı seviyordu... Kendini zanaatkâr değil, sanatçı olarak tanımlıyordu. Çocukların örnek almaması gerek bir figür olarak sürüldü medya vitrinlerine; ancak bazı karalama kampanyalarına rağmen, tarihteki yerini adeta tek kişilik devrimi ile aldı. Muhammed Ali'den sonra dünya spor tarihine damga vurmuş en önemli siyahi sporcu olarak kabul ediliyor Allen Iverson ...

Yaşadığı tüm sakatlıklar ve vücudu onu yorunca NBA ile yolları ayrıldı ve kimsenin beklemediği şekilde İstanbul'un yolunu tuttu bu küçük dev efsane. Sakatlıklarla uğraştı, Boğaz'da dolaştı. Kebap biraz acı gelmişti ona, ama hem Beşiktaş'ı hem de Türkiye'yi çok sevdi. Bu transferi gerçekleştirirken; iddia edilenlerin aksine para sorunu dolayısıyla değil; Beşiktaş'ın karakterinin kendi karakterine uyduğunu düşündüğü için kabul etti teklifi... Çok netti aslında durum: Yorulmuştu, uzaklaşmak istiyordu... Siyah-Beyaz; halk takımı ve o takımın taraftarının asi ruhu onu Beşiktaş'a yöneltti...

Şimdi Amerika'ya geri dönüyor Allen Iverson. Kendisine çoğu zaman olağan şüpheli muamelesi yapılsa da; birçok kaybeden olarak nitelenen gencin vücut bulmuş umudu olmaya geri kanatlanıyor...

Hikâyeye bu kadar vurgu yapmışken; Allen Iverson'ın hayat hikâyesini daha önce hiçbir yerde duyulmayan röportajlar ve fotoğraflarla renklendiren muhteşem bir biyografisi yayınlandığını müjdeleyelim. "Allen Iverson Efsanesi-Yalnızca Güçlüler Ayakta Kalır" isimli bu kitabı tüm kitapçılarda bulabilirsiniz...

Yazıyı da o kitaptan bir anekdotla noktalayalım isterseniz... Zira o kadar iyi anlatıyor ki bu küçük anı bu özel adamı:

Iverson muhteşem bir performans göstererek 54 sayı kaydettiği Toronto Raptors mücadelesi sonrası kendisine sorulan "Eğer kötü oynasaydın; takımın play-off'tan elenecekti. Baskıyı hissettin mi?" sorusuna şöyle cevap verir: "Hayatımda yaşadığım onca şeyden sonra; lanet bir basketbol maçı için baskı mı hissedeceğimi sanıyorsun?"

Özetle minik Halit ile Iverson'ın hayata sarılan güçleri fiziklerinden değil, ruhlarından geliyor. Amatör ruhlarından.

Birbirine bağlamak isterseniz, çok rahat onlarca bağlantı kurabilirsiniz.

Yeter ki içinizdeki amatör şubeyi kapatmış olmayın!..

İşte basketbol bu!..

Okay Karacan 2011.06.10

Futbol sezonu kapandığı için basketbol, motor sporları ve tenise çevriliyor gözler ve ekran karşısında koltuğa çivili kalabiliyorsunuz. Maça gitme şansı bulamayanlar için dünün tarifini aynen böyle yapabiliriz; ekranın önünde kilitlendik.

Acaba basketbol sezonu ile futbol sezonu kesişirse mi?

Öyle tahmin ediyorum ki, seriye farklı galibiyetlerle başlayan Fenerbahçe, Galatasaray'ı hafife almanın bedelini ödedi. Müthiş maçın ilk yarısında Fenerbahçe'de Ömer Onan Galatasaray'da Schumpert ile Johnson'ın yüksek performansları oyunu forse ederken nefes kesen bir düello izliyorduk.

Bir sezonu tüm kulvarlarda istikrarlı bir şekilde götürmenin anahtarı yabancıların yanında öncelikle yetenekli yerli oyuncuların varlığına bağlı ve maç öncesinde Fenerbahçe'nin Galatasaray karşısındaki artılarından birinin bu olduğunu düşünmüştük. Ömer Onan, ilk iki periyotta bu öngörüğü ispat edercesine oynadı. Ömer, olağanüstü motive başlayan Galatasaray karşısında takımın oyunda tutunmasını sağlarken; Galatasaray, seyircisinin büyük desteğiyle skoru kontrolünü elinde tutmayı başardı. Fenerbahçe'de Kaya Peker ile Oğuz Savaş başta olmak üzere bazı oyuncuların Ömer'e ayak uyduramamasını değerlendiren Galatasaray'ın etkili ismi Schumpert, takımın maçı sürekli önde götürmesini sağladı. İlk periyotta hücum ribauntlarındaki üstünlüğünü ikinci periyotta savunmada yaptığı hatalarla lehine çeviremeyen Galatasaray, Johnson'ın Schumpert'a katılmasıyla devreyi 10 sayıdan fazla farkla kazanma şansı buldu.

Fenerbahçe'de Peldziç ile Lavrinoviç'in topa girmesiyle fark 5 sayıya, oyun ortada kaldı devre sonunda...

Üçüncü periyotta Galatasaray, Fenerbahçe'nin zengin yabancı portföyü karşısında mükemmel savunma yaptı. Schumpert'in sakatlandığı bölümlerde Ermal ve Haluk ile kritik sayılar bulan Galatasaray, farkı korumayı başarsa da Ömer Onan'ın ilk yarıdaki performansına benzer bir oyunu Peldziç'in ortaya koymasıyla Fenerbahçe maçtan kopmadı...

Son periyot tüm serinin en iyi mücadelesine sahne oldu. Tüm serinin en çok faul çalınan maçında Galatasaray'da tüm oyuncuların skora katkı sağlaması dikkat çekiciydi.

Skoru son saniyede dengeye gelmesi, uzatma devresine geçilmesi basketbol dilencileri için bir piyango değil midir?

Karşılıklı hatalar, ortaya harika bir şov koydu. Seyirci, kilitlenmiş bir oyun, zor ilerleyen bir skor hattı yerine, kısmi hataların tempo ve ritim verdiği böyle bir oyunu her zaman tercih eder.

Galatasaray'ın enerjisine rağmen Fenerbahçe, sonraki maçları kazanıp seriyi bitirecek güçte ama dün akşamki maç, bu sezonun en akılda kalan mücadelesi olarak belleğimizdeki yerini aldı bile...

İnanılmaz G.Saray!

Okay Karacan 2011.06.15

Seyircili spor müsabakasının görselliği bambaşka oluyor.

Sporcunun kendini aşması, şovun TV'nin iştahla kucaklayacağı ürün haline gelmesi için tüm koltukların dolu olması ne kadar önemli, bir kez daha şahit olduk. Öncelikle ülke sporunun yönetimini üstlenmiş herkesin bu seriyi değerlendirirken seyirci ve maçların futbolun karşısından mümkün olduğunca uzak tutulması gerçeğine ciddi eğilmesi gerekiyor.

İlk iki maç büyük farklarla bitince serinin, yine Fenerbahçe'nin farklı kazanacağı maçlarla 4-0 biteceğine inanmakla hata etmişiz. Galatasaray kendisinden çok daha geniş ve güçlü bir kadro karşısında mükemmel bir iş çıkardı. Sanıyorum seri bugün yeniden başlasa iş Fenerbahçe için daha da zor olurdu. Bir yıl önce düşme potasından çıkıp, final oynamakla şampiyon performansı gösterdikleri için tebriki hak ediyorlar. Ilkbahar serisinin en çekici tarafı Galatasaray'ın her geçen maçta büyük gelişim göstererek parkeye tutunması oldu. Sporun teslim kabul etmeyen yırtıcı doğasını simgeleyen bir direniş gösterdikleri için harika bir son 3 maç izledik.

Dün ilk yarıda Fenerbahçe erken bir sayısal üstünlük kurmak ve oyunu sona kadar kontrollü götürmek amacındaydı. Ne var ki Galatasaray seride ilk kez alan savunmasında önceki maçlara oranla daha iyiydi. Fenerbahçe'nin ilk iki maçtan sonra düşen konsantrasyonu bir türlü yerine gelmiyor. Bu yıl ilk kez skor üretme konusunda bu kadar kısırd kaldılar. Galatasaray içeriği iyi ve etkili kullanarak devreyi vermedi. Fenerbahçe de ilk yarıda her maçta devreye giren bir süper ismin varlığına ihtiyaç duydu. Ömer ve Emir'in elleri bir türlü ısınmadı.

İkinci yarının başında Tomas'ın üçlüğüyle başladı Fenerbahçe.. Bu atışın ev sahibi takımın maçı kopartacağı büyük çıkışın sinyali olacağını düşünmüştük. Olmadı. Neden olmadı? çünkü Galatasaray alan savunmasını mükemmele yakın yaparken, Fenerbahçe temposuz hücumların yanı sıra dış şutlarda etkili olamadı.

Ömer Onan'ın bitime 7 dakika kala attığı üçlükten sonra Fenerbahçe topla daha hızlı ve isabetli oynamaya başlasa da Galatasaray Tutku'nun müthiş dikkati ve oyunuyla skoru lehine çevirmekte çok zorlandı.

Son bölümde Fenerbahçe, Tutku'yu baskı altında tutup hücumlardan sayılarla dönerek skoru lehine çevirip kontrolü eline almayı bildi.

Fenerbahçe'de yıldızlardan birinin devreye girip maçı kopartacağı beklenirken Oktay Mahmuti takımı kenardan akıllıca ve soğukkanlı yöneterek oyuncularını uyanık tutmayı başardı.

Galatasaray inanılmaz bir iş çıkarıyor. Böylesine müthiş bir kadro karşısında ve üstelik dün izleyici dezavantajına rağmen kazandıysa son maçın favorisi yok demektir. Keşke bu seri hiç bitmese.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Keşke bitmeseydi!..

Okay Karacan 2011.06.18

Bir sezonda 5 kategorinin hepsini kazanmak bir tesadüf değil, hüner meselesidir.

Fenerbahçe belki en çok basketbolda zorlandı. Zorlandı ama kaybederek sihri, rüyayı bozmadı. Beşte beş yapan Fenerbahçe 2011 yılında kulüp düzeyinde ülke içindeki kimliğini tazeleyip gerçek bir spor kulübü olmuştur, tebrik eder ilham vermesini dileriz..

Yine aynı şekilde girmek istiyorum konuya; seyirci ve medya ilgisi yarışmaya kalite getiriyor. Galatasaray serinin son 4 maçında sezon ortalamasının çok üstünde bir oyun oynadı. Bu, Galatasaray'ın sezon boyunca limitlerini asla zorlamadığını gösteriyor. Fenerbahçe ise belli ki sezonun çoğunda gerçek limitlerine yükselme gereği bile duymadan gelmişti finale kadar.. Dün ilk yarıdaki 49-49'luk skor için kimileri 'iki tarafın yaptığı hataların ürünü' yorumunu yapsa da doğru sportif yaklaşımın yüksek kalite vurgusu olduğuna inananlardanım. Bu yüksek enerjiyi yaratan, seyircinin olağanüstü ilgisi ve medyanın seriyi sayfalarına hacimli olarak taşımasından başka bir şey olmasa gerek.

Bu seride bireysel performanslar çoğu zaman belirleyici oldu. Hızlı başladılar, F.Bahçe seyirci dezavantajına karşın küçük farklarla önde götürdü oyunu, haklı olarak iki taraf da işin başında kontrolü ele geçirme niyetindeydi. NBA skor zenginliğindeki ilk yarının kritik anlarından birisi ikinci çeyreğin sonuna doğru F.Bahçe'nin G.Saray'ı dış şutlara zorlayıp, içeriyi iyi savunarak maç içinde ulaştığı en yüksek fark olan 39-31'e G.Saray'ın 18'e 10'luk bir seriyle anında cevap vermesiydi. Belli ki G.Saray oyunun kırılmasına izin vermeyecekti. Bir önceki maçta da olmuştu. Hep Fenerbahçe'nin oyunun bir yerinde geniş ve yetenekli kadrosu sayesinde duruma el koyup maçı çevirmesi beklendi. İlk yarıda Tutku ve Haluk kritik anlarda hatasız oynadı. İkinci yarıda Oğuz'un oyuna sinsi sinsi sızması, Ömer ile Emir'in telafi sayı ve asistleri Fenerbahçe'yi yine önde giden taraf konumuna soktu. Schumpert'in üst üste iki üçlüğünden sonra F.Bahçe rakibini yeniden boyalı alan dışından atışa zorladı. Bu bölümde G.Saray sayı üretemedi. Oyunun Fenerbahçe'ye gitmesine neden olan zaten bu dakikalardaki hatalardı. Oyun genelinde F.Bahçe'nin G.Saray'ı tutma stratejisi onları içeri sokmayarak dışarıdan atış yapmaya zorlaması üzerineydi ve bunu son çeyrekte başarıyla sahaya dökerek sonuca gittiler. F.Bahçe adam adama savunma ile alan savunması arasındaki geçişlerde etkileyiciydi. Yüksek skorlu maçın son çeyreğindeki kısır oyuna rağmen mücadele kaliteli bir oyun izlediğimizi gösteriyordu. F.Bahçe bir ara farkı 5 sayıya kadar çıkarsa da G.Saray iyi savunma yapmaya başlayıp aynı şekilde karşılık verince inanılmaz rallide bu kez 1 sayı farkı yakaladı.

Unutulmaz serinin son bölümünde F.Bahçe'de tecrübeli bilekler hatasız oynadı. Ömer'in kendine güveni ve Oğuz'un akıllı oyununa Emir başta olmak üzere yabancıların katkısı zaferi getirdi. Yine de bir parça şans G.Saray'ın finali 7'nci maça taşımasını sağlayabilirdi. Türk basketbolu, G.Saray-F.Bahçe rekabeti ve Ülker grubu için inanılmaz kazanımlar olduğunu kimse inkâr edemez.. Bitmeseydi.!!

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Coşkun Özarı fotoğrafı

Okay Karacan 2011.06.24

Çocukluğumuzun futbol milli takımı öyle pek parlak sonuçlar almazdı. Oysa o dönem kulüp takımlarından çok milli takımın galibiyet ve zaferlerine odaklanmıştık.

Hoş kulüp takımları da orta sahayı geçmekte zorlanıyordu ya, neyse.!

Sovyetler dağılmamış, Avrupa henüz "Avrupa Ekonomik Topluluğu" bile olamamıştı. Futbol galibiyetleri ülke bayraklarını daha bir ışıltılı yaptı. Almanya, İngiltere ve İtalya'nın milli takımlarına gıpta ve kıskançlıkla bakar dururduk. İzlanda'ya İzmir'de 3-1 yenildiğimiz maçta Fatih Terim'in attığı tek penaltı golü, Erhan Önal'ın Galler'i 1-0 yendiğimiz maçtaki sevinci zihnimizin mutluluk verebilen resimleriydi.

Sonra Coşkun Özarı'yı tanıdık. Geçmiş, hangi takımdan geldiği, kariyeri ve hedefleri bizim pek aklımızın erdiği şeyler değildi, çünkü çok küçüktük. Sonra bir gün alçılı ayağıyla, yumruğu havada bir fotoğrafını işledik hafızamıza, bu satırların yazarı bugün hâlâ milli takım denince belleğinden hep o fotoğrafı çıkarır.

Lüksemburg'u 3-1 yenen milli takımın patronu Coşkun Özarı'nın o fotoğrafı diğer spor kahramanlarıyla birlikte uzun süre odasının duvarlarında asılı kaldı. Sonra bir gün oda da değişti, yaşam da farklılaştı.

Sadece yaşam mı değişen, futbolumuz, milli takımımız, kulüplerimiz adım adım büyüdü ve gelişti. Dünya kupaları, Avrupa kupaları zaferleri geldi. Orta sahayı geçmeye başladık. Kulüpler devleri dize getirdi. Yüzlerce kahraman fotoğrafı basıldı gazetelere, onlarcasıyla dost ve ahbab olduk.

Ama hiçbirisi yazarın zihnine kazınan o fotoğrafın yerini alamadı.

Yıllar sonra kendisiyle program yapma şansına ulaştığım hocaların hocası Coşkun Özarı'yı hep o fotoğrafla anacağım, hayatta tadına doyamadığım ilk milli zaferin kahramanına saygılarımla...

Fenerbahçe'nin 6'ncı harikası

-Şampiyon Fenerbahçe'deki değişimi fark ediyor musunuz? Ne ezeli rakipleri gibi marka isimlerin peşinden koşuyor, ne medyanın transfer ettiği yıldız isimleri sitesinden yalanlıyor. Futbolun en göze batan isimleri Serdar Kesimal, Orhan Şam, Emmanuel Emenike ve Sezer Öztürk transferlerini son sürat bitirerek Şampiyonlar Ligi oynayacak bir kulübün yapması gereken şey neyse onu yaptı. Oynadıkları mevki ve geride kalan sezonda bıraktıkları etki açısından bakıldığında pastanın en büyük dilimi Fenerbahçe'ye gitti... Medya takımın ön libero mevkiine sürekli birilerinin transfer edileceğini ve çeşitli görüşmelerin yapıldığını ve hatta paraları yazsa da ne yalanlama ne doğrulama hiçbir tepki gelmiyor. Hiçbir yöneticinin falanca şehirden falanca ülkeye gidip birileriyle görüştükleri gibi bir haber ve resme rastlamıyorsunuz. Aksine misal, Tuncay'ın kulübe gelip gittiği, görüşmelerin bizzat kulüp binasında gerçekleştiği haberleri ile karşılaşılıyor. Gelecek hafta açılacak yeni sezon öncesi iskeletine güvenen, adımlarını mevcut felsefeyi güçlendirecek politik ve sportif tutumlarla destekleyen bir profil çıkıyor ortaya...

Galatasaray resmi ile Fenerbahçe resminin farklılığı tarihin hiçbir döneminde bu kadar net ortaya çıkmamıştı.

Şu mantığı fena halde destekliyorum; takım büyük Avrupa kulüpleriyle aynı torbaya girecek ve aradan sıyrılıp ikinci tura çıkmak için yapılacak büyük bir makyajın sonuç verme ihtimali düşük. Geçen sezonun kahramanı Alex'in geçen yıllarda büyük maçlardaki verimsizliğine karşın bir panik havası yok. Alex'in gelişimine yatırım yapılıyor. Bu aşamada getirilecek bir başka ismin mevcut felsefeyi devam ettirmek yerine yeni bir çatallaşmayı beraberinde getirip tüm dengeleri altüst etme ihtimali zekice göz ardı edilmeden yönetiliyor. Sanıyorum 5 dalda 5 şampiyonluğun ardından transferdeki sağlıklı gidişatın 6'ncı harika olarak görülmesinde abartılı bir durum yok.

Muhtemelen hiç umulmadık bir anda umulmadık bir ön liberonun transferini açıklayıp yeni sezonun son sürprizini yapacaklar. Yine de Baroni ve Selçuk Şahin ile ilgili Kocaman'ın kullandığı kelimeler korkunç bir kendine güven gibi duruyor. İnanın bir yıldız transferi kadar önemli...

Galatasaray'ı anlamak

Galatasaray'ın mutfak hesabını bilmeyen kalmadı. Bankalara verilen teminatlar, gelecek gelirlerinin temlik altına alınması kısa dönemde ödenmesi gereken paranın miktarına kadar her şey çarşaf çarşaf gazete sütunlarında. Transfer döneminin en dalgalı haberleri bir başka mevzu. Aysal'ın başkan olması ile birdenbire her şeyin değişeceğini düşünmek gerçekten saflıkmış... Şimdi temmuz başındaki mali genel kurultan alınacak yeni borçlanma yetkisi ile çözüm mevcut borçların vade yapısını değiştirmeye yönelik olacak. Yani aslında böyle bir yetkiyle borç kompozisyonunu değiştirmek için Aysal olmanıza gerek yok! 'Peki Adnan Polat'ın suçu neydi?' demeden sormuyor insan... Dağılmayalım, bu üç oyuncu ile kopan fırtına öncesi toplam kısa vadeli hemen ödenmesi gereken paranın 76 milyon TL olduğu, bunun 46 milyon TL'lik kısmının oyunculara olduğunu okumuştuk. Özetle Galatasaray yıl içinde neredeyse cep harçlığı dışında oyunculara hiçbir ödeme yapmamıştı. Şimdi, 3 oyuncu için toplam 85 milyon TL yükün altına daha girilme iradesi gösteriliyor...

Geçen yıldan kalanların bu 2 ve 3'üncü isimlerin transferi gerçekleşirse nasıl bir ruh halinde olacağı hesaba hiç katıldı mı acaba? Ya da bir yıl boyunca alacaklarını tahsil edemeden oynayan oyuncuların performansından ötürü Hagi'nin, Rijkaard'ın, Ünder'in ne günahları vardı?.. Galatasaray'ı anlamak üç beş bilinmeyenli bir simplex denklemi çözmenin verdiği haz kadar keyif verecek ama anlamıyoruz. Bir tuhaflık var...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Heyecan yarış dışı, Vettel yola devam

Okay Karacan 2011.06.27

Valencia şehri İspanya'nın en harika eğlencesini, tarih, sanat ve sporun iç içeliğini sunabilir ama Valencia limanındaki denize sıfır F1 Padoku için aynı şeyleri söylemek mümkün değil.

Avrupa Grand Prix'si Formula 1 hafta sonu 2011 stardartlarının çok altında temposuz, pek keyifli olmayan, rekabetten uzak bir sokak gösterisinin ötesine geçemedi. F1 tarihinde ilk kez 24 otomobil finiş gördü. Yani Karthikeyan F1 tarihinin 24'üncü olan ilk pilotu olarak tarihe geçerken yine Sebastian Vettel pol, en hızlı tur ve yarış birinciliği ile hat-trick yaptı. Söylenecek az şeyin olduğu bir hafta sonuydu. Kısacası heyecanın yarış dışı kaldığı Avrupa GP'sini geride bıraktık. Zaten heyecan yarış dışıysa, yarışanlara, izleyicilere geçmiş olsun... Oysa Türkiye GP ile tavan yapan geçiş sayısı, pit-stop sayısı, olaylar ve kazalar dünya çapında büyük ilgi uyandırmıştı.

FIA'nın Redbull takımını durdurup sezona denge getirmek amacıyla koyduğu motor haritalama kuralındaki kısıtlama Adrian Newey'in harika otomobili RB7'yi, dolayısıyla Vettel'i durdurmaya yetmedi belki ama Ferrari'nin gelişimi sezonun önümüzdeki yarışları için umut verdi. Belli ki Ferrariler Redbull'un ikinci pilotu Webber'i geçebiliyorlar ve İngiltere'den itibaren fark iyice kapanabilir.

Sebastian Vettel'in F1'in popülerliği için seçilmiş bir figür olduğunu anlamayan yoktur herhalde! Bunu derken genç şampiyonun olağanüstü yeteneklerini göz ardı etmemek gerekir. Vettel, F1 için müthiş bir şans ve uzun yıllar onu Schumacher mertebesine çıkana kadar izleyeceğiz. Sadece Alonso ve Hamilton gibi büyük sürücüler, Schumacher gibi bir tecrübe abidesinin iyi otomobillerle ya da eşit otomobillerle ona yapacağı baskı karşısında nasıl süreceğini görmek için sabırsızlanıyorum. Monaco'da şans ona yardım etmiş, yarış durdurulunca biten lastiklerini değiştirerek ilk sırada kalmıştı. Kanada'da baskıyı görüp hata yaptı ve birinciliği kaybetti. Valencia'da pistin rekabet kapısını kapatması ve otomobilin gücüyle pilotajını birleştirdi.

İngiltere'de 15 gün sonra Ferrari ile McLaren'in baskısını hissederek yarışacağı bir hafta sonu hayal etmeye başladık bile. Otomobilin çok önde olması, onun yeteneklerini geliştirmesinin önünde engel gibi duruyor. Yakından kovalandığında savunan, arkadan gelerek saldıran kimliğini geliştirip gerçekten F1'in pazarlama yüzü ve efsane olabilmesi için birileri tarafından sıkıştırılması gerekiyor.

İngiltere ile birlikte gelecek yeni difüzör uygulaması rekabeti ne kadar geliştirecek bilemeyiz ama Valencia'daki resmi geçidi şimdiden unutmak istiyoruz...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sihirli kelime organizasyon!

Okay Karacan 2011.07.01

30 Haziran 1966'da İngiltere ile Almanya arasında oynanan Dünya Kupası finali topun çizgiyi geçip geçmediği üzerine 45 yıldır süregelen tartışmalarla hatırlanır. Oyunun ev sahibine yakın konuğa uzak yüzüdü hakem kararları ve 66 kupa finali futbol oyununun başka bir milat tarihidir.

Ondan sonra defalarca çizgiyi geçtiği halde gol sayılmayan, geçmediği halde gol verilen maçlar olduysa da milat 1966'dır..

1966 Dünya Kupası finalinin 45'inci yıldönümü olan 30 Haziran 2011'de Türkiye Futbol Federasyonu yeni başkanı göreve başladı. Bu bizim futbolumuzda bir milat mı? Evet öyle olacak, diyen birilerini zor bulursunuz.!

Tek adaylı olmasına rağmen kaos vadeden bir oluşuma uyandık. Topu çizgiden daha fazla geçirme amaçlı oyunun organizasyonunu yapacak bünyeyi teşkilin bu kadar çetrefilli olması ne acayip değil mi?

Kapısından girildiğinde formaların çıkarılıp, taraftarlığın unutulması gereken bir odanın sandalyelerin kulüplere bölüştürülmesi gerektiğini düşünen aklın, 55 sezondur ikna edilmeyen vicdan sapmalarını unutmadığını gösteriyor.

Hiçbir şampiyonluğun temiz kabul edilmediği tek ülkenin bu alanda "tek" olması da böylece doğal karşılır hale geliyor.

Gazetelerin bırakın senyör muhabirlerini müdürler düzeyinde kulislerine girdiği seçimin ürünün kendisinden bile değerli hale gelmesine şaşıyor insan..

Mesele topun çizgiyi geçip geçmemesi değil mi? Evet tam anlamıyla öyle..Bir hat kurarsınız adam karşılamak için dizilirler, bir adam arkalarında topu karşılamak için hazır bekler; öndeki iki adamın görevi topu adamların arasından geçirip tabelayı değiştirmektir.

Orta sahası hem geriye hem ileriye çalışan bir takımsanız zaten fark yaratır bitirirsiniz işi.. Futbol basit bir oyundur. Karmaşık olan onu yönetmek üzerine kurulan kulisler.

204 delegenin 60'ının oyuyla bir önceki federasyonun aldığı en radikal kararın yok sayıldığı yeni bir başlangıç olsa olsa yeni kaos döneminin miladı olacaktır.

Yeni başkan Lig TV'de Şansal Büyüka'ya "Çok iyi organizasyon yaparım." dedi.

Sayın Aydınlar'ın bu ifadesi her şeye rağmen kaos'un içinden büyük bir ışık demetinin yayılabileceği izlenimi yaratıyor. Kendi seçildiği kongrenin bile oylama organizasyonu açısından yetersiz olduğu bir federasyonun ihtiyaç duyduğu en temel araç örgütlenme mahareti gösterebilmesidir.

Bakın Galatasaray kongresindeki karmaşaya, bakın Ronaldo'nun Beyoğlu'na gelip izdihamı aşamadığı plansızlığa, bakın tüm kupa törenlerindeki takım elbiseli adam fotoğraflarına hepsinde organizasyonu sıradan gören acemiliğin izleri vardır.

Mehmet Ali Bey'in yılmadan, usanmadan, Özgener'e yapılan baskılar gibi preslere karşı sakın ve inançla ayak direyerek kurgulayacağı bir yapının sahadaki oyunu izlenir hale getirecek en doğru irade gösterisi olacağı bu dönemin, dileyelim ki tek kaos zamanı bugünler olsun.

Bir önceki kongre'de FIFA gözetiminde yöntem ve özerklik konularında ders alan, kulağı çekilen futbolumuzun gerçekten iyi bir organizatör'e ihtiyacı var ve ilk basın açıklamasından bu yana bazı potlar kırarak sorunlu bir start alan Aydınlar'ın organizasyon konusuna dokunarak vites değiştirmesini milat görmek isteriz..

Kulüp ilişkilerini, hakem bağlantılarını, menajerlik uygulamalarını, sponsor isteklerini, alt lig sorunlarını, Milli Takım'ı ve gurbet kaynaklarını organize edip uyumlu yönetmek hem de ödün vermeden yönetmek maharet ister.

Başarılı olsanız da kimse tebrik etmez o ayrı konu..

Bir kez daha İnönü üzerine...

-Beşiktaş İnönü Stadı'nın geleceği ile ilgili hâlâ belirsizlikler var. Gazetelere maketinin resmi yansıdı. Bu şekliyle yapılmasına Kültür Bakanı asla izin vermiyor. Her iki başındaki dev otelleri düşünecek olursak tarihi bölgenin dokusunun bozulması mevzuu bir yana Dolmabahçe Sarayı'nın denize kayma riski kaygı verici boyutlara ulaşabilirmiş. Bu konuyu siyaset ve kulüpçülük tartışması içinde değil, sağlıklı bilimsel ve sosyal değerlerle değerlendirmenin zamanıdır. Bu stat bugün Beşiktaş Kulübü için tahsis edilmiş olsa da artık hayali ile avunacağımız Ali Sami Yen ve Fenerbahçe'nin evi Şükrü Saracoğlu statlarından farklı olarak Türk futbolunun en güçlü belleğidir. Vefa, Beykoz, Sarıyer, Beyoğlu, Taksim'in tarihidir. Metin Oktay, Can Bartu, Yusuf Tunaoğlu'nu anlatır. Her hafta sonu bir başka takımın renklerinin ev sahibidir. Köfte ekmek kokusudur mesela! Kabataş-Kadıköy hattıdır, maç kuyruğu kavramının mekanıdır. Daha neler neler..

Şimdi oraya ultra modern bir büyük tesis yerine tarihi dokuya uygun taş işçiliğiyle deniz tarafındaki tribünün büyüğünü inşa ederek, turistik karakteriyle eşsiz olan bu bölgeye ayrı bir değer katacak yapı inşa etmek doğru olmaz mı?

Zihindeki anıları kaybetmeden, şehrin ve stadın özelliğini bozmadan bir büyük tarih restore edilemez mi?

Tartışmalar ve yaptırımlar yaptırımlar rekabetiyle yıllarca askıda kalma ihtimalini göze almaktansa yüzük taşı yeni bir proje ile atılacak altın bir adımın değeri paha biçilmez olacaktır.

Bir kez daha düşünün...

Tiridine bandım

Okay Karacan 2011.07.08

Çarşamba akşamı ekranda şike soruşturması haberlerine alternatif bir şeyler ararken rast geldim.

Fethiye Ölüdeniz sahilinde orta yaş üzeri 4 İngiliz vatandaşı yöresel kıyafetler eşliğinde çökertme oynuyor. Figürler, müzikle uyum harika ve adanmışlık apaçık belli.. TRT 1'deki "Gez Göz Arpacık" programı sunucusu, Türkiye'deki tüm festivallere katılan ve kültürümüze müzik ve dansın aksından yakınlaşan İngiliz vatandaşları ile Antalya'da türkü söyleyip, halay çekiyor ve şaşkınlığını gizleyemiyor.

Yarı Türkçe yarı İngilizce süren sohbet Ölüdeniz'in muhteşem dekorunda cıvı cıvı ilerliyor. Ekrandaki esas dikkat çekici taraf İngiliz vatandaşlarının giydikleri milli folklorik kıyafetler içindeki bizdenlikleri.. Yorkshire aksıyla "Tiridine tiridine tiridine bandım bedava mı sandın para verdim aldım!.." türküsünü söyleyip programı kapatıyorlar. Yıllar önce TRT'de yayınlanan ve Türkiye'nin turizm gelirlerini artırmak amacıyla yapılmış tanıtım filmlerinin melodisini hatırladım birden "... düşünün Antalya'da mutlu bir Hollandalı...

Zaplamaya devam ederken Galatasaray kampına takılıyorum. Galatasaray'ın Avusturya'daki neşeli bir günü anlatılıyor ve ardından milli oyuncu Kazım Kazım'ın özel röportajı alıyor sırayı..

Tıpkı bizim İngilizler gibi hayata müzik ve dansın aksından yapışan Kazım, İngilizce konuşuyor, tercüman çeviriyor. Yeni sezonda iyi olacaklarını, şampiyonluk kovalayacaklarını, çok iyi çalıştıklarını anlatıyor. Uzun sayılabilecek bir açıklama. Sonuna kadar izliyorum. 2007 yılından bu yana Türkiye'de futbol oynayan, milli takım formasını taşıyan bu zeki çocuk, tek kelime bile olsa Türkçe konuşmuyor. Ne bir gayret, ne bir umursama, ne ufak bir sempati, hiçbir şey yok!

Halkla ilişkiler sıfır!

O kadar çok konuşuldu, yazıldı ve üzerine fikir cimnastiği yapıldı ki, tekrar tekrar dönüp bu adamlar neden Türkçe konuşmuyor diye sorgulamak havanda su dövmeye eşit diye üzerinde durmuyorum.

Sonra Twitter üzerinde Isparta'da takımıyla yeni sezona hazırlanan Mersin İ.Yurdu'nun yeni oyuncusu Brezilyalı Moritz'in ardı ardına attığı Türkçe Tweet'leri okuyorum. İmla hatası bile olmayan, içten, yürekten "burada yaşıyorsam buraya ait dürtülerim olmalı" düsturunda bizden biri oluşuna hayran kalarak..

Yine aynı melodi çınıyor; düşünün Isparta'da mutlu bir Brezilyalı..

Yaşınız ve tabiyetiniz ne olursa olsun önemli olan gelişimdir. İleriye gitmek, bulunduğunuz çevreye uymak en azından uymaya çalışmaktır. Yoksa gayretiniz, yoksa isteğiniz ve sempatiniz ne yapsanız boş!..

Yani Kazım ne kadar seneye şöyle yapacağız böyle yapacağız diye konuşsa da inandırıcı olamıyor. Bir tarafın Türk ise bundan gurur duyuyorsan, Fransa'da geçirdiğin birkaç ay sıkıntıdan patlayıp kapağı tekrar buraya attıysan senden iki kelime duymak istiyor insan..

Türkçe konuşamıyor, en azından gayret etmiyorsan gelecek sene müthiş goller atacağına kimseyi ikna edemezsin Colin!

Tridine bandım söylemeni, Türkçe tweet atmanı, Türkçe olimpiyatlarına katılmanı falan istemiyoruz. Biraz gayret et yeter..

Kocaman'ın yanılgısı

Aykut Kocaman'ın şike soruşturması kapsamında yaşananlara Topuk Yaylası'nda düzenlediği basın toplantısında verdiği tepki futbolcunun emeği, sezonun zahmeti, yeteneğin hedefe odaklı mesaisini hiçe sayan şüphelere karşı bir isyandı.

Bir koca yılın tüm kazanımlarını hiçe sayan sanrı futbolun doğasına karşı işlenmiş bir suç gibiydi. Kocaman'a katılır katılmazsınız, bu kritik ortamda her kelimenin dikkatli seçilip konuşulması gerektiğinden işin; ama, fakat, peki öyleyse, ya diğerleri tarafına girmiyoruz.

Bir tek itirazımız var. Kocaman oynanan maçlardaki performans ve mücadeleci oyunu anlatırken Futbol Federasyonu Yönetim Kurulu üyesi Cüneyt Tanman'ın futboldan gelen bir isim olarak bilirkişi tayin edilerek değerlendirmesinin alınmasını öneriyor. Galatasaraylı Tanman'ın oyun bilgisi ve tarafsız gözüne kefil oluyor haklı olarak ve ekliyor. Buradaki alınterinin sıradan olduğunu söyleyebilir misiniz?

Hoca haklı olabilir. Haklılığını savunurken kullandığı yöntem eleştiriye açıktır. Ne yazık ki ülkenin futbolcu, teknik adam, gazeteci ve yöneticiden müteşekkil "camia" adı verilen topluluğunun en rahatsız edici tavrıdır.

Futbol oynamadığı halde yazar, yönetici vs. işler yapanların "az bilen" ilan edilmesi hatta "bilmeyen" sınıfına dahil edilişi..

Bu oyun bu kadar komplike midir? TFF Yönetim Kurulu'ndaki bir başka topa vurmamış gözün değerlendirme yapması çok mu zordur yani!

Oyun kurucular!

Ne yazık ki oyunun içine akan paranın miktarı arttıkça egolar o derece şişiyor. Yetmişli yıllarda jübile yapan oyuncular dönemin tek ekranlılığından asla toplumun sivri figürleri olmadılar. Pek azı teknik adam, birkaçı kalem erbabı olarak devam etti yollarına.. Toplumdaki şöhretleri nedeniyle kendilerini yukarıda konumlamadılar. Ne zaman televizyon büyüdü. Rakamlar yükselip, oyuncular pop yıldızı muamelesi görmeye başladı, o zaman işin rengi değişti. Siyaset ve ekonominin büyük mevkilerinden aldıkları davetler, isteklerine verilen olumlu cevaplar ve her bireyden daha ayrıcalıklı işlem görmeleri Aktif oyuncu olarak görülen itibar ve bilinmişliğin, kariyer noktalandıktan sonra yavaşlayıp sekteye uğraması kabullenilmiyor. Herkes illa konuşmak, yazmak, yönetmek ve hükmetmek istiyor. Kendisinin hakkının yenildiğini düşünüyor, fikirlerine başvurulsun, ondan başka kimse konuşmasın istiyor.

Otomobil kaçakçılık haberlerinde, Borsa'daki keriz silkeleme operasyonlarında, şike soruşturmalarında sürekli adliye ziyareti yapan eski futbolcularla karşılaşan Türk halkının oyuncuya güvenip, inanması lazım ki onun oynadığı futbola saygısı olsun.

Saha içinde oyun kurdukları için toplumun taçlandırdığı kimselerin saha dışına çıkar çıkmaz kurdukları oyunlar yüzünden futbol gerçek taraftarın elinden kayıyor..

Açıkçası; olan futbola parasını, sevgisini ve ilgisini yatırıp hayal kırıklığı yaşayanlara oluyor.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tarih kronolojidir, kronoloji sıralamadır...

Okay Karacan 2011.07.15

Anadolu'nun küçük bir kasabasında Milli Eğitim Bakanlığı'nın meşhur müfettişlerinden biri, yanında okul müdürü ile sınıfa girdiğinde Kanuni dönemini işliyorduk.

Derslerin çoğu hocanın raporlu olması nedeniyle boş geçmesine rağmen tarih denen o macera filminin fanatiklerinden birisi olarak, sorulacak sorulara cevap vermeye ve hocamı onore etmeye öylesine hazırdım ki!

Ne yazık ki istediğim olmadı.

Ne Sultan Süleyman'ın adaletini, Ne Pargalı'nın ihanetini Ne de Mohaç'ın tarihini sordu. Bırakın bunları Kapitülasyonlar bile konuşulmadı.

'Tarih nedir?' deyiverdi koca müfettiş!

Dersin adını tanımlayamadık bile!

Sorsana be hocam kapitülasyonların sonuçlarını...

Limanlarımızda ticaret yapma hakkını verip onu denetleyememe, dondurup kaldıramama ve iç üretimi bitirme hatasını...

Ezber değil, yorum istiyordu.

Gür sesiyle vurgulayarak, elinde tebeşirle yazdı tahtaya "Tarih kronolojidir, kronoloji!.."

Kronoloji ne ola diye bakan gözlerin şifresini çözen adam ekledi:

"Kronoloji sıralamadır!"

Müfettiş beyin söylediklerini anlayanlar için o gün tarih dersi mezunlarını vermişti bile...

Sıralama yapmadan tarih yazamazsınız...

Muhteşem Yüzyıl dizisi başlarken ekrana gelen her hatırlatma yazısı o günü hatırlatmıyor desem yalan olur.

".....Tarihteki olaylardan esinlenerek kurgulanmıştır..."

Tarihin ta kendisi değil esinlenme yani sadece..

Malumunuz, 3 Temmuz 2011 başlangıçlı şike teşvik soruşturması kapsamında Türk futbol tarihi yeniden yazılıyor.

Sıralama yapılıyor müfettiş beyin öğretisine göre!..

Geçmişin karanlıkta kalan finişlerini de muhakeme eden kıvamıyla gelecek mi kurgulanıyor, yoksa profesyonel futbolda 55 yılın finali mi izleniyor, karar vermek çok zor!

Vicdanlarda geçmişe yapılan atıflarla güne duyulan güvensizlik sorgulanırken, suçun işlendiğine dair sanrıların geçmişteki dedikodu ve iddialardan bağımsız tutulma imkânı var mı?

Muhteşem yarım yüzyılın finali gibi..

Esinlenme var mı yok mu?

Bayanlar baylar, bu bir dizi film değil ne yazık ki! Komedram...

Şimdi dram elbisesini giymiş gelecekte komik diye anlatılacak, tersini düşünmek de okurun tercihi olan bir dram-komedi..

"Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak.." ifadesi bir galat olmaktan öteye gerçekten bir devrimi anlatıyor artık.

En azından bugün "olduğu" iddia edilerek emniyete, adliyeye, mahkemeye taşınan manipölasyonların ortaya ilk kez çıkmış bir durum olmadığı ya da aslında hiç olmadığına cevabının arandığı bir süreci yazıyor gazete sayfaları...

Türk spor medyası tarihinde ilk kez koskoca temmuz ayının sayfalarını aslı olmayan transfer haberleri doldurmuyor. Futbol dilencisi taraftar, yalan yanlış da olsa hayal kurarak geçirmiyor günlerini, kâbus görüyor, yalan transfer haberlerini bile nasıl özlediğini düşünüyor.

Aslının ne olduğunu günlerdir anlayamadığımız şike teşvik soruşturma tutanakları ile tanıştık. Hukuk dili ile yazıp çizme, konuşup yorum yapma görevi ile hazırlıksız yakalandığımız imtihan gibi bir randevudayız.

Transfer yalanlarını haber veren kaynakların hepsi tatile mi çıktı?

Ne oldu www.atyalanıkaynakbudur.com sitesi haberlerine?

Limanlarda ticaret yapma hakkını tekelleştirenler nerede? Onlara bu hakları verirken gelecekteki sonuçlarının bugünlere çözüm bulma fukaralığına düşürenler ne dersiniz?..

İç üretim yok olur, ülkeye yabancı ürünler girerken, ekonominin bir gün TV kameralarına muhtaç olacağı ihtimaline hiç mi korkuyla bakmadınız?..

Kronolojiden hiç mi çıkmıyordunuz?..

Ormanlarınız yok edilirken neden eğitimi salık vermediniz?

Eğitim diyenlerin ceketine neden teneke bağlattınız?

İlla birinin çıkıp "Ormanlarımdan tek ağaç kesenin kellesini uçururum."* demesini mi beklediniz?

Neden geçmişte hiç aslı olmayan 3 Temmuz'a kadar kısmen mümkünü Forlan, Reyes mümkünatı çelişkili Etoo, Drogba, Lucho vs. gibi isimlerin geliş gidiş hikâyeleri manşetlerdeki yerini kaybetti.

Bu sorunun cevabını ararken dolambaçlı yollara saptığımın farkındayım, koskoca bir tarihin zafer ve dramlarıyla kronoloji olduğunu hatırlatmaktı maksadım. Kuruluş, gerileme, ilerleme kavramları ile bakmak hususunda dikkat çekmek istedim.

Bazen zirvedeyken aldığınız bir kararın gerileme dönemi aktörlerinin kara talihi olduğunu bilmelisiniz.

Türk futbol sistemindeki karar alıcıların zirvedeyken verdiği kapitölasyon kararlarının bugünkü prematüre yönetimlere kestiği faturayı kim ödeyecek?..

Tek eğlencesi futbol olduğu halde şimdi renkler ekseninde "en büyük biziz başka büyük yok, en temiz biziz başka temiz yok" diklenmesine sürüklenen kırgın finansör taraftar mı?

Temmuz 2011'de Türk futbolunun 55 yıllık profesyonel lig tarihi yargılanıyor, 2010-2011 sezonu değil...

Tarih dersleri hep boş geçen, müfettiş denetimi yapılmamış futbolumuz "kapitülasyonların sonuçlarını" işliyor şimdilik, o kadar...

'Tarih kronolojidir, kronoloji sıralamadır.' diyen hocama, yaşıyorsa afiyet, aramızdan ayrıldıysa rahmet dilerim..

Not: Bu yazı tarihteki olaylardan esinlenerek yazılmıştır...

*14. yüzyıl sonunda İstanbul'daki orman katliamı karşısında sert önlemler alan Fatih Sultan Mehmet'in fermanı..

Şampiyonluk sizin, kupa bizim!

1980'li yılların ortalarında tanıştık başlıktaki tribün sloganıyla, iki İstanbullu büyüğün üçüncüye nazire yaptığı, kupalarla gururlanma dönemi.

İkilinin parkurunda hileye matuf bir kesişme yoksa kötü günler geçiren üçüncüye karşı taraftar kurnazlığı, hedefe koşan ikilinin geçiçi işbirliği diye tanımlanabilir; parkur çetrefilli ise hatır şikesine çağrı anlamına gelebilirdi. İyi tarafına bakanlar olduğu gibi, yuh çekenler de çıkmadı değil.

Bugün itibarıyla "Türk futbol tarihi" içinde soru işareti gibi durduğu gerçeğine katılırsınız sanırım.

Ülke şampiyon ve kupa galibini sorgularken "Çarşı Grubu" yargılanmanın erdemine kapılarını açan bir manifesto kaleme almıştı "Aklanın Gelin" diyerek mesafe koymuştu hileli olduğu düşünülen duruma...

Dün Beşiktaş Başkanı Yıldırım Demirören yargılama sürecinin başındaki bu hassas duruma "Türkiye Kupası'nı" durum açıklığa kavuşana kadar iade etme kararı aldıklarını açıklayarak katkı sağladı.

Karar son derece şık ve sürecin hassasiyetine uyan niteliktedir. 'Şerefınızla oynayın, hakkınızla kazanın' sloganını benimseyen taraftar felsefesinin kulüp tüzel kişiliğinde vücut bulmuş halidir ve övgüyü hak eder. Suç isnat edilmezse geri alınacak bir kupanın birkaç zaman Federasyon'da emanete verilmesi kadar kamu vicdanını rahatlatan ne olabilir?.. Asgarisi budur ve UEFA nezdinde de puan kazandırır.

Yazının başlığından yola çıkarsak şöyle oldu galiba ".....kupa hak edinceye kadar..."

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

TFF'ye dokunmayın!

Okay Karacan 2011.07.22

Gazete ve TV'lerde yeni bir ekonomik krizden söz ediliyor. Portekiz ile başlayıp İspanya ile korku yaratan Yunanistan'la zirve yapan Avrupa para bölgesinde ciddi bir sıkışma yaşanıyor.

Birlik içindeki küçük ölçekli ülkelerin ekonomik sorunları, başta Almanya olmak üzere büyük ölçekli üretimi ve mali yapısı sağlam ülkeler tarafından çözülmeye çalışılıyor. Temel kaygı birliğin tek para birimi yani tek dili olan Euro'yu dengede tutmak üzerine..

İçinde bulunulan bu ortamı değerlendirirken, futbolumuzda yaşanan kaos günlerini ekonomi gündeminden ayırtmadan bakmak gerekiyor. Türkiye Futbol Federasyonu'nun (TFF) alamadığı ve aldığı kararlar

eleştirilirken bazı noktalar hem gözden kaçıyor, hem aslında gözden kaçırılıyormuş gibi yapılıyor. Meselenin futbolun iktisadi bütünlüğünü korumak, bunu futbolun ana aktörleri lehine kullanmak olduğunu bilmeyen yok. Bu iktisadi bütünlüğün o kadar çok tarafı var ki! İşin ilginç tarafı her şey birbirine fena halde bağlı..

Bakalım;

TFF'nin resmî sayfasında görebileceğiniz üzere Federasyon'un 9 ana sponsoru, 6 resmi tedarikçisi var. Ligin düzenlenmesi hakkına sahip olan özerk federasyonun sponsorları arasında aslında canlı yayıncı kuruluş Digitürk, ligin özet hakkı, kupanın canlı yayıncısı TRT'de bulunuyor. Ligin isim hakkı sahibi Spor-Toto'yu milli maçların yayını yapan NTV'yi de dahil ettiğinizde TFF ülke ekonomisinde özel medyadan özel bankacılığa, gıda sektöründen kamu yayıncılığına, kamu bankacılığından iletişim sektörüne otomotiv devlerine kadar her sektörden girdi elde ediyor. Bu girdileri oyunun üreticilerine dağıtma ve bünyeyi oluşturan birimleri denetleme vazife ve sorumluluğuna sahip, öte yandan İstanbul'un 3 büyük kulübü ve dördüncü büyük Trabzonspor da formalarında önemli kuruluşların logolarını taşıyor, stadyum isimlerini destekçileriyle paylaşıyor.

Bunda ne var, mevcut durumun fotoğrafını çekmekten öte bir tespit değil diyebilirsiniz!

Tam olarak öyle değil, TFF tüm spor kulüplerinin soru ve isteklerine olduğu gibi yukarıda adı geçen geçmeyen destekçilerine de işleyiş ile ilgili cevap vermekle yükümlü.. Üstelik herkesin oyuna ortak olma, oyundan kâr elde etme amaç ve hedeflerini birbirleri aleyhine bozmadan..

Belki tam oturmamış diyebilirsiniz ama Avrupa bölgesi için "Euro" dengesi ne demekse, şu anda sağlıklı bir yapı için "TFF" o demek..

Futbol ekonomisinin sadece futbolculara ödenen paralar, teknik adam aylıkları, televizyonun parası olmadığını, sektörün zincirleme olarak tüm çalışanların ihtiyaçlarına cevap verdiğini unutmamak gerekiyor.

Futbolda alınacak ani ve keskin kararların doğuracağı muhtemel zarar, misal tekstil sektöründeki ani değişimin diğer sektörlerde yaptığı dolaylı etkiden farklı olmayacaktır.

Özetle verilecek karar x ve y takımın küme düşürülmesi ya da ligde tutulmasından daha fazlasına etki edecek.

TFF'yi eleştirirken empati yapmak, işlerinin sadece şike teşvik soruşturması nedeniyle kararlar almak olmadığını iyi irdelemek lazım..

Misal TV'den gelecek ikinci taksit ödemeye göre transfer bütçesi oluşturan bir Anadolu kulübü bu gelirin kaybolması durumunda oyuncularına hangi kaynaktan para bulacak?

Nakit akışının aksaması nedeniyle serbest kalma hakkına sahip oyuncuların bu hakkı kullanması durumuna karşı nasıl durulacak?

Yüzlerce soru ve cevap bulmakta güçlük çekebileceğimiz sorun var.

Aslında bu yazıyı kaleme alma nedenim iki önemli sponsorun yetkilisi tarafından dile getirilen sponsorluktan çekilebiliriz imasına değinmekti. Ancak işin boyutlarını düşününce genel bir girişin daha açıklayıcı olduğu kanaati belirdi.

TFF'ye bu aşamada yardımcı olacak esas kesim sponsorlar olmalı. Kulüplerden destek çekme popülizmi ile yola çıkacak bir iki firmanın diğerlerini toplum önünde aynı şeyi yapmaya zorlaması, önüne geçilemeyecek bir çözülmeye neden olacaktır. Kararlarını verirken binlerce insanın kaderine etki edecek bir çözülmeye neden olacaklarını iyi bilmeliler.

Uluslararası arenada kendimizi tanıtılabilmek için en güçlü tanıtım kanalıdır futbol.. Dünyanın global dilidir ve son 15 yılda bu ülkeye futbolcuların kramponları hizmet etmiştir. Hasan Şaş'ın kafası, Rüştü'nün elleri, İlhan'ın dokunuşu" Güneş'in, Terim'in, Denizli'nin duruşu bu ülkenin turizm dinamiklerine hiç mi katkı yapmamıştır ?

Futbolumuzu yaşatmak için TFF'nin bu kaos karşısındaki en doğru kararı alma kaygı ve sabrına destek olunmalı..

Hatta bu aşamada futbol takımları ya da TFF'ye sponsor olmak için adım atacak bir markanın hem kendine hem ülkenin futbol moraline korkunç katkısı olacaktır.

Aslında futbolun 55 yılının soruşturulduğu gerçeğini unutmadan ve gelecekteki 55 yılda da topun insanları ekrana ve stada çekeceği gerçeğinden şüphe duymadan geçmiş ile gelecek arasındaki bu dar geçitte herkesin yüksek tolerans ve sabır sahibi olması gerekiyor.

Almanya, Yunanistan'ın yaralarını sarmak zorunda hissederken, İtalya'daki bir pizza ustasının kaderini bile etkilemiyor mu sizce?

Hepsi mi suçlu?

Futbol temsilciliği sınavı FIFA tarafından yılda iki kez yapılıyor. Mart ve eylül aylarındaki iki sınavla futbolcu ile kulüpler arasındaki hizmet ilişkisini yürütme yetkisi veriliyor bir bakıma.. FIFA onaylı belge olmadan bu sektörde çalışabilmek imkansız. Uluslararası futbolun disipline ettiği önemli işlerden birisidir futbolcu temsilciliği ve yetkisiz kişilerin kaosa neden olmasının önünde durabilecek en önemli uygulamadır.

Malum Türkiye'de mart ayındaki sınava 38 kişi girmiş, ardından sınav sorularının para karşılığı satıldığı saptanmış ve bizzat hukuk işlerinde sorumlu üye Yunus Egemenoglu tarafından 7 kişinin tespit edildiği bilgisi verilmişti. Daha sonra dönemin federasyon başkanı Mahmut Özgener tarafından sınav iptal edilmişti.

Temmuz başında şike ve teşvik soruşturmasıyla başlayan depremin merkez üssüydü sınav sorularının satıldığı işlem..

Bazı isimler Metris Cezaevi'nde yargılamayı bekliyor şimdi. O sınavı hiçbir yerden destek almadan kazanan 30'a yakın kişi de eylül ayındaki yeni sınavı bekliyor. Açılan tüm kurslara giden, çalışan ve soruları doğru yapıp futbolcu temsilcisi olma hakkı elde edenler şimdi soruyor; sap ile saman ayrıldığına göre iade-i itibar hakkımız yok mu?

İade-i itibar bir yana bileğimizin hakkıyla kazandığımız sınavın iptal edilmesi nedeniyle koca bir sezon iş yapamadığımız için mağdur edildiğimizi kimse görmüyor mu?

Dönemin Tahkim Kurulu'na itiraz dilekçesi vererek hakkını arayan 10 kişinin yanısıra fer'i müdahil olarak katılanların isyanı haklı.. Seçimden sonra yeni tahkim kurulu oluşturuldu ve hâlâ itirazlarına bir cevap gelmedi.

Anlaşılan bu karmaşada gelmesi de mümkün görünmüyor. Eylülde yeniden sınava girecekler ve belki de daha önce kazandıkları sınavdan bu kez başarıyla çıkamayacaklar.

Zarar nasıl tazmin edilecek ? Alın Türk hukuk sistemi içerisinde cevabını arayan bir soru daha..

Son zamanlarda birkaç isim çevresinde külliyen şeytan ilan edilen menajerlik müessesesi tamamen yok edilemeyeceğine göre, algının iyiyi kötüyü ayırması bakımından bir adım atılması gerekmiyor mu ?

Her işkolunda iyiler olduğu kadar kötüler de vardır. Bu durumda namusuyla çalışıp, vergisini ödeyen, izan sahiplerinin toplumsal linçe maruz kalmasını vicdan kabul eder mi?

Tahkim Kurulu ne düşünüyor mesela?

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Spor dilinde devrime ihtiyaç var

Okay Karacan 2011.08.14

Spor medyası olarak bugünlerde geçmişte hiç olmadığı kadar farklı bir literatür kullanıyoruz. Adliye, soruşturma, ifade, özel yetkili cumhuriyet savcısı, tutanak, tape vs. gibi...

Şirket değeri, Borsa'da alıcısı yok, şirket birleşmesi, kur zararı mesela...

Hukuk sisteminden transfer etmeye çalıştığımız kelimelerin üniversite yıllarındaki hukuk derslerinden aklımızda kalan anlamları dışına çıkmamız zor. Galatasaray'ın tüzük problemi ile başlayan süreçten son soruşturmaya kadar geçen zaman dilimi gösterdi ki spor medyasının kendi içinde bir 'hizmet içi eğitim' müessesesi oluşturup dilin gelişen şartlar dışında "futbolun sadece futbol olmadığı" mottosuna uyarlanması gerekiyor. Uzun girişin kısası spor dilini kurgulayanların hukuk ve iktisat terimlerini en az ofsayt, faul, centilmenliğe aykırı hareket tanımları gibi bilmeleri gerekiyor.

Çünkü futbol kulüpleri artık dernek değil anonim şirket ve bir hukuk düzeninde hareket etmek zorundalar.

Manşetlerin ne söylediği ile ilgilenir misiniz?

Muhtemelen haberin her şeyini anlatmalı iri puntolu yazılar.

Zaten anlatıyor da...

İtiraz ediyorsunuz değil mi? Evet haklısınız.

"Federasyon şike ile ilgili kararını pazartesi günü verecek" manşeti mahkeme karar vermeden siz şike olduğuna karar vermişsiniz gibi algılanıyor ve hukuk sistemi içinde size sıkıntı yaratabilecek bir yaptırımı beraberinde getirebilir.

Alt satırlarda "şike iddialarıyla" ilgili cümlesini kursanız bile manşet on kusurlu hareketten birisi öyle ya..

Bazen manşetin duyurduğu eylemin hikâyesini okurken de yorulup rahatsızlık duyabilirsiniz. Kimi zaman hayal sınırları öyle bir zorlanıyor ki spor basını eleştiri oklarına hedef yapan ürünler ortaya çıkıyor.

Çalakalem hikâyeleri okurken yorulduğum da ondan yazıyorum bunları desem çok mu samimi davranmış olurum?

Ya da daha önce bu kadar dikkatli ve çok okumadığım için zaman içinde dil konusunda frenlemelerle şaşkınlığa mı uğradım demeliyim?..

Bilemedim...

Peki hangi dilin kullanılmasını istiyoruz ya da en okunası dilin nasıl olması gerekiyor?

Spor medyasının cümleleri arasında gezerken sık karşılaşıyoruz.

Misal "Başkan Ünal Aysal'ın Arda'nın transferine izin vermesi halinde Drogba'yı transfer edeceğini söylemesi üzerine Terim'in gözleri adeta parladı" cümlesini ele alalım...

Gözünüzün önüne heyecanla yerinden kalkan bir Fatih Terim mi görüyorsunuz, gözleri faltaşı gibi açılmış? Odasında zil takıp oynuyor mesela!

Açıkçası "Aman Allah'ım işte buu!!" diye bağırarak bir profil belirliyor zihinde.

Öyle mi peki? Hiç sanmıyorum.

Bir de şuna bakalım "Arda'yı satan Galatasaray yerine Wolfsburg'dan Diego'yu almak için harekete geçme kararı aldı.."

"Beşiktaş'ın elindeki yabancıları satması ya da takasta kullanmasının gündeme geldiği öğrenildi.."

Bir kere şu içinde 'insan' olan cümlelerin 'satma' işlemine konu olmasının mantığını anlamak zor. Kabul edilebilir tabii ki, yerini doldurmanın güç olduğu bir durum bu..

Ne diyeceğiz? Arda'yı gönderen mi? Bu durumda Arda'yı tatile mi gönderdiniz diye merak eder okuyucu. Ha bir de iş "kovmak" denen o sevimsiz cümleye dayanıyor.

Kovmak cümlesinin huzurdan dışarı atılmak ötesinde bir anlamı yok. Futbol literatürü içine yerleştirildiğinde korkunç sevimsiz olmuyor mu?

Teknik direktör Hagi'yi kovma kararı alındı!!!

Burada bir işin icraatı sırasında beklenen başarıyı gösteremeyen görevliye artık devam etmeyelim deniliyor sadece..

Kovmak, kabul edilmesi mümkün olmayan bir büyük hatanın cezası oysa...

Aziz Yıldırım'ın bazı yayın organlarına, soruşturmanın gizliliğine aykırı yayınlar nedeniyle dava açmasını "Aziz Yıldırım medyaya Savaş açtı" manşetiyle vermek yürek hoplatmıyor mu?

Sanki büyük bir kavga olacak! Yoo, hayır! Bir sosyal düzen içinde hukuk dışı bir durumun varlığına itiraz edilerek tazmini isteniyor sadece...

Bir oyuncusuna başka bir takımdan gelen transfer teklifine sinirlendiği varsayılan kulüp başkanının "küplere binmesi" meselesine ne dersiniz?

Dilin deyimsel zenginliğini kullanmak olarak kabul edebilirsiniz, haklısınız.

Ama bu durumu ikame edecek başka bir cümle mutlaka var. Tamam haklısınız ben de "ikame" kelimesini kullanırken ofsayta düştüm.

Haliyle "yerine koymayı" tam olarak anlatmak istediğim şeye yakıştıramadığımdandır.

Dil tartışmalarının sonu gelmez, kimse bu tartışmadan beraat edemez ve uzayıp gider.

"Bazı yönetici ve oyuncuların ipini çekmek" ifadesini okuduğunuzda gözünüzün önüne gelen infaz sahneleridir belki tribünlerde iken kendinizi tutamayıp holiganlaştıran..?

Arda'nın yuvadan uçması, Lugano'nun Juventus'a gideceğinin darbe olarak verilmesi, Bebe'nin sakata gelmesi ve daha onlarcası için toplu bir yenilik yapmanın gerekliliği dikkat çekiyor.

Bu yazdıklarım için 'sert bir şekilde' ele tirileceğim kesin ama yumuşak(!) bir dille açıklama yapmaya hazır olduğum da biline...

Spor camiasının ve sportif kurulum modelimizin komple muhakeme edildiği bugünlerde spor basın dilinin de "hizmet içi" eğitimlerle ıslah edilmesi şart gözüküyor.

Bir yerden ba layalım en azından...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Futbolda son dakika...

Okay Karacan 2011.08.28

 nce top oynanan stadyumların yenilenmesi, sonra oyuncuların sistemden daha çok para kazanmak için harekete geçmeleri ile ba layan kovalamaca bugün tarifi imkansız bir ekonomi doğurdu.

Dağıstan gibi futbol kelimesi ile adını aynı cümlede neredeyse hiç duymadığımız bir ülkenin Eto'o için 20 milyon dolar ödeyebilmesi çılgınlık değil de nedir!

Barcelona ile Real Madrid'in tarihin en büyük düşmanlık e iğine dayanmasını neyle açıklayabiliriz...

Eskiden bir bilemediniz iki oyuncu olurdu milyonluk barajı a an... Bugün neredeyse ekranda 1 sene g z k p 15-20 gol atmış oyuncuların tamamı kapıyı milyon dolarlardan açıyor. Bu büyük sıçramada oyunculara aracılık yapan zeki satıcıların yarattığı rekabetin önemli payı var. Görece kültür seviyesi ve girişimci ruhu daha geride olan bir futbol sanatkârı, ağzı çok laf yapıp paradan iyi anlayan simsar tarafından pazarlandığı ilk günden beri futbol DNA'ları değişiyor.

Haliyle kulüpler hep çok para ister, televizyon her yeni talebe yeni öneriler sunar.

Bugünlerde artık bir tıkanmadan, değişen DNA'ların çürümeye ba ladığından bile söz edilebilir. Futbol bir para sarmalının içinde can çekerken, içindeki ana unsur olan oyuncuların hangi oranda durumu kurtarma pozisyonu aldıklarını bilemiyoruz.

Bizim yorumumuz bencillikler tiyatrosu.!!

Sanıyorum 1998 yılıydı. Yanılıyor olabilirim ama tarihten çok olayın kendisi önemli. Televizyonda haber okuyordum ve birdenbire elime bugünün popüler spor televizyonculuğu deyimi olan "son dakika" gelişmesini içeren bilgi notu geldi. Star TV ligin yayın hakkı için 50 milyon dolar teklif vermişti. O gün TV'den futbola akan paranın birkaç mislinden fazlaydı telaffuz edilen rakam. Son dakika haberciliğinin en anlamlı anını ya adığımın şimdi farkına varıyorum. Gelecek yıllarda son dakika haberciliğinin en kırmızı man etleri paranın gücüne bağlı futbol haberlerinden olu acaktı.

Biliyorsunuz, prosedürlere izin vermediği için bu teklif kabul görmedi. Ne var ki ortaya bir gerçek çıkmıştı. Futbol yayıncılığı için beyaz ekranın cömertlik dönemi ba lıyordu. Beyaz ekrana kırmızı şeritlerin yapı tırılacağı

dönemin habercisiydi..

2010 yılında ulaşılan korkunç rakamı düşündüğünüzde kişisel kariyer tarihimde o gün okuduğum son dakika haberinin benim için ne kadar önemli olduğunu ve kişisel gelişimimde harika bir şans olduğunu takdir edersiniz.

Bugün yeniden TV-Futbol-Dekoder-Müşteri-Oyun gibi mevzulara girmeyeceğim... Bir parça TV'nin futbol oyununda oynadığı rolün tarihi gelişimine bakalım diyorum.

1938 yılında ilk kez Federasyon Kupası finali BBC tarafından canlı yayınlandığında işin buraya geleceği bilinemezdi. 1956'da RAİ Seri A maçlarını düzenli olarak yayınlamaya başladı. Aradan geçen 18 senelik süre yayıncılık tarihinin kaybı oldu. Dünya savaşının insanlık tarihini harap ettiği düşünülürse hiçbir değeri yok tabii ki..

Futbol yayıncılığı insanlığın kendi kendine verdiği zararı gidermesinden daha hızlı adımlar attı. Teknoloji inanılmaz hızla geliyordu ve oyun çarpışan kitlelerin barış yumağı, yakınlaştırma meşgalesi olarak altın kadar kıymetliydi.

1960 yılında Real Madrid ile Eintracht Frankfurt arasındaki ŞKK maçının televizyon yayın haklarına bugünün parasıyla 24.000 TL ödendi.

Sonuç harikaydı. TV'nin büyüğü çağı başlarken 1962 Dünya Kupası gelip çattı. Kupa'nın görüntülerinin Avrupa'ya ulaşması önemliydi ve henüz uydu teknolojisi kullanılmadığından büyük zahmetlerle çekilen maçlar uçaklarla gecikmeli de olsa gönderilerek Avrupa'ya izlettirildi. Sokaktaki adamı evindeki ekranın önüne taşıyan futbol, siyasetçileri ve reklamcıları harekete geçirmişti.

Bizi ilgilendiren tarafı reklam yapma kanalı olarak futbolun gelişimi şüphesiz... 1970'te uydu teknolojisiyle Meksika'daki Dünya Kupası'nın yayınlanması bir büyük milat olmuştu.. Artık uzay boşluğunda stadyum gürültüsü yankılanıyor, insanlık sadece ayak basmıyor ses veriyordu uzaya...

1965'te BBC İngiliz liginin haftalık özet hakları için yine bugünün parasıyla 15.000 TL ödemeye başlamış yıllardır fenomen olan "günün maç" programının temellerini atmıştı. Tahmin edersiniz ki BBC muhasebesinden çıkan para İngiliz kulüplerine paylaştırılıyordu.

Bugün dünyanın futbola en büyük para yatıran TV kuruluşlarının İngiltere'de olduğu düşünülürse ilk atılan adımın önemi ve yayıncılıkla futbolun birbirine koşut büyüme gerçeğini tespit etmekte yarar var.

1990 Dünya Kupası 30 milyar izleyiciye ulaştı. 1994'ten sonra ise artık teknoloji futboldan daha hızlı koşuyor, simsarlar sanatçıları daha iyi pazarlıyor. Kulüplerin en büyük olma dürtüleri ile bütçeleri delik deşik oluyordu.

2011'e gelindiğinde dünyanın en çok konuştuğu, futbolunu en çok beğendiği Barcelona bile milyonlarca dolar borçla yaşıyorken 1938'de atılan ilk adımın masumiyetini sorgulamak fayda eder mi?

Futbol'da dünyanın hemen hemen tüm ülkelerindeki futbol kulüplerinde büyük bütçe açıkları var. Bireylerin bankalara kredi kartı borçlarının tamamıyla ödeniyor olduğu güne kadar kulüpler de tıpkı kredi kartı sahiplerinin içinde bulunduğu sarmal gibi bağımlı yaşayacaklar.

Futbolu yönetenlerin iktisatlı davranma çağı başlıyor. Bugünkü fotoğrafı iyi incellerseniz, geleceğin dünyasında futbolun iç üretim, kontrollü harcama kabiliyeti dışında kurtuluş reçetesi olmadığını iyi görürsünüz.

Teknoloji işi bir yere kadar götürdü, sponsorlar açacakları kadar açtılar kesenin ağzını.. Futbolu yönetenler son 20 yılda sürekli açık verdiler, sürekli pahalı aldılar, pahalı aldıkça bedelini TV'ye ödettiler. Artık bedel ödeyecek birileri zor bulunuyor. Açıkçası artık deniz bitmiş gibi görünüyor.

Her şeyin toparlanabilmesi için sıra futbolu yönetme kabiliyetine geldi.

Başarabilirlerse, futbol kitlelere yeniden barış ruhunu üfleyebilecek. Tersi olursa futbolun taş devrine hazırlıklı olalım..

Futbol'da mucize bir son dakika haberi gelir mi dersiniz?..

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

[Spor Toto Süper Lig'e Doğru] Timsah'ın 2. şampiyonluğu uzak değil

Okay Karacan 2011.09.07

Yedek kulübesindeki adamın hem iyi bir golcü hem iyi bir savunmacı olduğunu düşünürsek, Bursaspor'un Türkiye ligi şampiyonluğunun tesadüfi olmadığını kolayca anlarız.

Ertuğrul Sağlam tüm mevkileri çalışan bir takım yarattığı 2009-2010 sezonunda farkını ortaya koymuştu. İki kanat beki, iki kanat açığı, iyi iki stoperi, dengeli bir kalecisi ile rakiplerinden aşağı kalmamış, altyapısından çıkardığı birkaç iyi adamın enerjisiyle sonuca gitmişti. O senenin Bursaspor'unu diriltmek çok zor olmayacak. Kabul etmek gerekir ki, o Bursaspor'un kimyasını Avrupa mesaisi bozmuştu. Türk takımları çok kulvarlı sezonları taşıyamıyor. Bursa bu virüse çare üretmekte zorlansa da içeride ortalamanın üzerinde ayağı yere basan bir takım olarak kalmayı başardı. Bu sezon İstanbul futbolunun malum sorunları Beşiktaş ve Fenerbahçe'ye oranla Bursaspor'u öne çıkarıyor...

Avrupa kulvarı olmayan ve değişimin sancısına gebe bir Galatasaray'a karşı ise oturmuşluğun, çürümeye karşı alınan tedbirlerin avantajını hissedecekler. Trabzon'un Avrupa'nın en zor fikstüründeki maçlarıyla boğuşacağını düşünürsek, 2012'nin renklerini yeşil-beyaz'a boyamak hiç zor görünmüyor.

Yeni formatıyla Avrupa'nın en zorlama turnuvası olan UEFA'dan elenmek Bursaspor için hayırlı oldu. Ertuğrul Sağlam'ın elindeki kadro, Türkiye ligini taşıyabilecek olgunluk ve vizyona sahip ama işe bir başka mecra girince tutunabilmek pek kolay olmayacaktı. Şampiyonluk senesinin büyüğü üçlüsü Volkan, Ozan, Serkan'dan ikisinin takımdan tek taraflı bir iradeyle ayrılması kulübün kendine güvenini gösteriyor. Futbol aklının tek bir merkezden yürütülüyor olması Bursaspor'u ayrıcalıklı kılıyor ki burada Ertuğrul Sağlam'ın kendini her geçen yıl geliştirme becerisine vurgu yapmak gerekiyor. Hücumu savunmadan kurgulamak basketbola özgü bir deyim gibi algılansa da 2 sezon önce Ömer Erdoğan ve geçen yıl Lugano'nun takımları için yaptıklarını bir kenara not etmek gerekli. Yine Ali Tandoğan ile Gökhan Gönül, Mustafa Keçeli ile Andre Santos benzetmelerini üst üste koyabiliriz.

Sağlam bunu iyi yapıyor ve bu yıl Carson'ın önündeki Ömer'in ofansif aklını Serdar Aziz'in gençlik ateşiyle güçlendirecek. Stepanov ile İbrahim'in bu hattın zenginliğini anlattığını söylemeye gerek yok. Bu satırların yazarı Bursaspor'un iyi bir kaleci, iyi ve alternatifli bir savunma göbeği olduğunu düşünüyor. Turgay Bahadır ise

futbolunun en olgun yılına girdi. Bangura ile Ahmet Arı'nın transferleri ise bir plan üzerinde çalışıldığının açık kanıtı. Şanlıurfaspor maçındaki performansı ile kendini hatırlatan Ahmet Arı gidenlerin yerini fazlasıyla dolduracaktır. Sestak transferi daha yaratıcı bir hücum hattını müjdeliyor. Batalla ile Svensson orta alanın iki sıralı gücü olarak, Kirita Türk futbolunun en kritik zamanlar adamı olarak merakla beklediğim isimler. Ozan İpek ise sakatlık sorunları yaşamazsa yıla damgasını vurabilecek bir karakter, çünkü takım yapısından en büyük faydayı sağlayacak konumda...

Özetle orta sahanın takımın en zayıf halkası olduğunu düşünsem de takımın genelini şampiyonluk senesindeki dengeye yakın görüyorum. Bursaspor'dan çok gollü galibiyetler beklemeyin, ama bu takımın kolay pes etmeyeceğine inanın... Seyircinin samimi ve kalıcı desteği durumunda evindeki tüm maçlarını kazanacağına inandığım ilk takım Bursaspor'dur.

Geriye sadece deplasman puanlarının yarısı almak kalıyor. Neden olmasın?

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kayyumspor güçleniyor!..

Okay Karacan 2011.09.11

Evet futbol geri döndü. Kimileri 3 Temmuz sonrasında yaşananlar için bir Adaletspor arayışını vurgularken, bazıları aslında Anadolu'daki Kayyumspor'u bilmeden istemenin zorluğuna dokunuyor.

Hadi biz de bir parça destek olalım...

Şiddet Yasası'nın sert ve katı hükümleriyle taraftarın hareket alanı kısılmış, yöneticinin taraftarın stat çevresi olaylarından bile sorumlu tutulmasıyla gözü korkmuş bir lig başladı.

Play-off uygulamasıyla oyuncunun atletik ve psikolojik ritminin yeniden şekilleneceği senenin 55 yıllık profesyonel lig tarihinin en unutulmaz sezonu olacağı kesin gibi. Mutlak surette oyunun yeniden taraftara sevdirmesi için herkes dikkatli çalışmak, doğru konuşup iyi oynamak zorunda.

İlk etapta sezonun şampiyonu olabilmek yerine bu yıl futbol oyununun taraftara yeniden sevdirmesi işinde görev teknik adamlara düşüyor. Oynamak yerine oynatmamak üzerine kurulu futbol ekolumüzün örgülü savunmalar yerine organize açık futbol üzerine onarılması gerekiyor.

Geriye dönüp baktığınızda ofansif karakteri yüksek oyunların akılda kaldığını, taraftarı yeniden stada ve ekrana çekmek için ilham kaynağı olduğunu görürsünüz.

Futboldan büyük beklentiler duyarak, sahnedekilerin geçen yılların bir benzerini oynayıp intihar edeceklerinin farkına vardıklarını umarak başladık.

Tabii işin ekonomik tarafı bir hayli debdebeli. Bugün o konuya girmeden futbolun alt kattaki hikâyelerinden birine dokunalım istedim.

Malumunuz Samsun ve Ordu'nun gelmesiyle Karadeniz üçüncü takımına kavuştu. Son yılların en ihtişamlı Karadeniz gücü oluyor. Bank Asya'da Denizli, Göztepe, Karşıyaka ve Tavşanlı'nın iddialı oluşu orayı bir Ege eksenli lig yapıyor.

Karadeniz ile Ege'nin futbolumuza yeni bir paragraf açacağına inanarak konuya giriyorum.

Tokat, Sivas, Ordu ve Çorum aslında aynı topraklar ve insanların futbol oyunu ile ilişkisi konusunda benzerlikleri isterseniz görebilirsiniz. Peki bugünlerde birbirinden farklı hayatlar yaşayan bu şehirlerin futbol takımlarını ne ayırıştırıyor?

Orduspor Başkanı Nedim Türkmen, Anadolu'da hayatın her gün aynı olduğunu söylüyor. Her gün birbirini takip eder ve insanın değişikliğe, heyecana ihtiyacı vardır. Ordu'yu Süper Lig'e çıkaran başarı için bu sıkıntılı durumu ortadan kaldırmayı ilk amaç edindik diyor.

Önce İstanbul'u takip ettik doğruları alıp yanlışları eleyerek, şehirde tüm tanıtım mecralarını özendirme kampanyalarını kullanarak takıma olan güveni artırdık diyerek özetliyor durumu..

Sonrasında temel ayrışmayı yerel yönetimle takımın organik bağının kesilmesiyle açıklıyor. Yerel yönetimlerin futbol takımını yönettiği durumlarda sorumluluk alınmadan yetki kullanımı nedeniyle çürümenin başladığını ve kimi zaman teknik direktörlerin on birlerine bile müdahaleye kadar gidildiğini söylüyor.

Son yıllarda Belediye ile şehir takımları arasındaki ekonomik destek ekseninde kurulan ilişkinin geçici bir kolaylık gibi görünse de uzun vadeli bir geri gidiş olduğunu anlıyoruz..

Tabii ki sadece bir örnekten yola çıkarak bu kaniya varamayız..

Çorumsport'la devam edelim. Bu yazının kaleme alındığı saatlerde takım bu hafta maçlarına altyapı oyuncularıyla çıkmak zorundaydı. Çünkü TFF'ye lisans parası 1,5 milyon borç vardı ve işadamlarının ilgiyi kesmesi nedeniyle kayyuma devrolmuştu kulüp. Tabii geçen seneye kadar belediye imkânlarıyla yürüdüğünü unutmamak lazım...

Çorum yakın komşusu Ordu'nun tam tersine şimdi hem belediye, hem işadamları hem de sokaktaki adamın desteğini kaybetmiş durumda, Orduspor belediye ile ilişkilerini kestikten sonraki atılımla geçen sene 10 bin ortalama seyirciye oynarken Çorum'da seyirci parmakla sayılacak kadar azalmış.

Şimdi takımın ekonomik sorunlarını çözüp, bağımsız bir kulüp olabilmesi için bedeller ödeyip yeniden doğması gerekiyor.

Tokat ise geçen 2006 yılına kadar adım adım ilerlediği Bank Asya hedefinde sınır komşusu Sivas'ın etkisinde kalmış olmalı ki agresif bir borçlanma modeli uyguladı.

Aslında işler iyi giderken geçen yıl eski milli futbolcu Suat Kaya da takımın başına getirilip hedef büyütüldü. İkinci lig standartlarında çok yüksek bir bedel olan 250 bin TL'ye oyuncu transferi yapıldı. Kulüp Suat hoca için 3 ayda 300 bin TL'yi aşkın bir para öderken sportif başarıyı da yakalayamadı. Gittikçe açılan alacak verecek makası kulübü Çorum örneğinde olduğu gibi önce kayyuma taşımış sonra bir taraftarın el atmasıyla oluşturulan yönetim çözüm bulamayınca takımın borcu 2,5 milyon TL'ye fırlamış.. Takımdan ayrılan oyuncuların alacaklarına TFF nezdinde temlik koydurulmasıyla işler karışmış ve şimdi bugün oynayacakları Pendik maçına altyapıdan amatör oyuncularla çıkıyorlar..

Çorum'a oranla Tokat Belediyesi'nin takıma daha fazla ilgi gösterdiği ama istenen noktaya gelinmesinin imkânsız olduğu söyleniyor.

3 sezon önce Fenerbahçe ile Türkiye Kupası maçına çıkan, İstanbul BB'yi kupadan eleyerek 15 bin seyircisiyle İstanbul'da şov yapan o takımın şimdi 2000 seyircisi kalmış.

Yine de taraftar toplulukları var güçleriyle çabalayıp destek vermeye, sevdalarının peşinden gitmeye çalışıyorlar.

Ordu, Çorum, Tokat hikâyelerinin tabii ki daha birçok bilmediğimiz detayı var.

Bildiğimiz, bu iki sıkıntılı kulüp özelinde tüm Anadolu'nun futbol topuna hükmetmek isterken düştükleri çıkmazların olduğu.

TFF ya da başka birileri futbolun bugünden yarına gelişimi için adımlarını atarken bir parça dönüp alt liglerin organizasyon şemaları, borçlanma virüsleri ve iç çekişmelerin ötesine taşınması için yapılması gerekenlere rehber olmalı.

Ya da tüm Anadolu takımları birleşip bir Anadolugücü kurmalı. Yoksa liglerimiz Kayyumspor'dan geçilmeyecek. İyi pazarlar...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ben bu ligi izlerim

Okay Karacan 2011.09.14

Kâbus gibi geçen iki ayın ardından yeniden yeşil sahalara döndük, yeni bir şeyler yok diyenlerin futbol sevgisini sorgulamayı iş ediniyorum.

Yeni bir şeyler var ama görmek için dikkatli ve skordan bağımsız yaklaşmak gerekiyor. Favorilere kapanmayan Anadolu takımları, aralarında da açık oynadıkları için seyirciye daha fazlasını verdiler ilk haftada... Futbol'un ihtiyaç duyduğu pas trafiğinin hızını yükseltecek boş alanların oluştuğunu kabul etmek gerekiyor. Statların beklendiği kadar dolu ve fiyakalı olmaması mı sizi karamsarlığa sürükleyen? O zaman hayal gücünüzü kullanıp, İngiltere'deki herhangi bir stadyuma götürün maçları ve alın elinize kalemi... Play-off sisteminin açtığı kredi sayesinde olabileceğini düşündüğüm geçmiştekinden daha açık futbol oynama arzusu, hücumu korkusuzca kurgulama gayreti ve özellikle yerli hocaların ısrarla üzerinde durdukları oyun felsefeleri kendini öksüz hisseden 54'üncü sezon için teselli kaynağı olacak..

Adrian-Burak için izlenir..

Önce bugün Şampiyonlar Ligi maçı için Milano'da İnter karşısına çıkacak Trabzonspor ile başlamak istiyorum; Manisaspor maçında aldığı beraberlik nedeniyle iltifata mahzar olamayan Şenol Güneş'in takımı araştırmacı oyunuyla, geçen yıl bıraktığı yerden çok uzakta olmadığını gösterdi. Ritminin Şenol Güneş'in geçen yıl yarattığı oyun teması içinde iniş çıkışlar göstermesi mümkün ama, takım bir oyun planı ve çizgileri kavranmış, kabul edilmiş bir disipline sahip... Selçuk, Egemen, Umut geçen yıl iyi işler yaptılar ve onların ayrılması korku yaratmıştı. Sinirlerine hakim olabilen bir Burak'ın Adrian ile Selçuk'tan daha fazlasını yapabileceğini hissettirdi

Trabzonspor. Adrian takımı öne taşımada önemli bir oyuncu olduğunu gösterdi. Ülkenin en iyi golcüsü Burak, yeteneklerini cesurca kullanma yetisiyle Adrian, Trabzonspor maçlarını kaçırmamak için yeter bir sebep...

Yine de asıl çekici tarafı ne amaçlıyorlar diye zihnimi yormadan kendi kurdukları felsefeyi oynayacaklarını hissettiğim için izlerim Trabzonspor'u.. Engin Baytar'ı grup psikolojisinin futbol oyunundaki önemine binaen kadrodan gönderme cesareti gösterdikleri için ligin değeridir Trabzonspor..

Serdar Aziz için izlenir..

Trabzon için sonda söylediklerimi Bursa için başta söyleyerek Marmara'ya geçiyorum; Volkan ile Sercan konusunda tamahkarlığı uzatmadan yaraya tuz bastıkları için saygıyı hak ediyorlar. Ligin iddialısı olmanın iyi bir kaleciyle mümkün olduğunu neredeyse futbolun bilimsel gerçeği görüp Carson'a kaleyi teslim ettikleri için izlerim Bursaspor'u... Güneş örneğinde olduğu gibi Sağlam'ın çizgileri belli disiplini ve oyun kurgulama metodu zihnimi acaba ne yapıyorlar diye zorlamayacağın için izlerim... Kayseri maçındaki sabır ve rakibin düşen gardına hamle zekalarının bir sezona yayılacağını tahmin ettiğim için geçerim ekran karşısına... Turgay Bahadır'ın yüksek golcülük potansiyelini, Batalla'nın enerjisini izlemek bile yeterli aslında... Her şeyden önemlisi savunma oyuncularını ofansta kullanılma metodunu ustaca başardıkları için eğlenceliler. Serdar Aziz'in adım adım milli takım yolunu bulmasına şahit olmak için bile izlemeye değer Bursaspor..

Avcı'nın felsefesi için izlenir..

Yine aynı yaklaşımla geliyorum; bakalım hangi filmi çeviriyorlar diye zihnimi zorlamayacağım için Belediye maçlarına abone olurum... Neden zihnimi yorma konusunu dert ettiğimi sormayın, futbol basit bir oyun ve birilerinden farklı olacağım diye kaf dağının arkasına seyahat etmedikleri için alkışı hak ediyorlar. Takım terbiyesini şefkat ve sevgi üzerine kurguladığını çok hissettiren Abdullah Avcı için giderim Olimpiyat Stadı'na... Webo, Zayatte gibi iki iyi yabancı ithal ettikleri, eldeki isimleri limitlerinde kullandıkları için, hiçbir oyuncuları görev zararı olmadığı için izlerim Belediye takımını.. Şota Arveladze'nin felsefesindeki açıklık cezbediyor, kulübün uzun vadeli ve kurumsal karakteri gelecek vaat ediyor diye Kayseri'yi takip ederim. Amrabat'ın en iyi yılını geçirme ihtimali bile yeterli olur aslında...

Büyüklerin en zor yılı için izlenir..

Fenerbahçe, Galatasaray ve Beşiktaş'a gelince; onların en zor yılı olacağı için izlerim bu ligi sonuna kadar. Alfabetik olarak gidelim, Beşiktaş'ın geçen yıldan tek farkının forma reklamı olduğunu gördük. Portekiz'in ikinci sınıf takımları gibiydiler, az ve özensiz koşan; topu ileri taşıma kararı vermekte bocalayan, topun Q7'nin ayaklarında düğümlendiği Beşiktaş, bekleri, orta saha tercihleri ve yıldızların gece hayatlarını düzenleyip futbola döndürmek için neler yapacak diye yakından takip edilir..

İçinde bulunduğu kaosa direnme iradeleri, büyük hedefe yasak getirilmesine rağmen oyunda kalma arzuları ve bildikleri yoldan gitme kararlılıkları için takip edilir Fenerbahçe..

Neredeyse tamamı değiştirilen bir takımın kendini nasıl yenileyeceğinin şahidi olmak için bile koşulur stadyuma... Galatasaray efsane hocasıyla üçüncü yolculuğundaki oyuncu tercihleri, yeni stadındaki en kritik sezonu için bile izlenir. Arda olmadan asla diyenlere nasıl bir resim gösterecekleri merakıyla ilgi çeker, sonuna kadar gidilir peşinden..

Eflatun formanın büyüğü, Akdeniz'in sıcaklığı ve Karadeniz'in öteki güçlü dalgası için Spor-Toto Süper Lig ekran karşısına toplamaya yeterli olur.. Ordu, Mersin ve Samsun için; Manisa'nın cesur hocası için izlenir... Ankara'nın tarihinin en kötü takımlarından birini kuran Gençlerbirliği ile kaostan çıkamayan Ankaragücü takımlarıyla girdiği imtihanı not etmek için izlenmeye değer bu Süper Lig...

Eskişehir'in harika bandosu için değer izlemeye, Karabük'ün, Sivas'ın, Gaziantep'in Antalya'nın kadrolarındaki müthiş yetenekleri keşfetmek için izlenir... Bozbaykuşlar için, sezona hiç olmadıkları kadar iyi başladıklarına inandığım hakemler için, daha çok çocuk ve kadının maça gidip anarşiye panzehir olma ihtimalleri belirlediği için izlenir bu lig..Futbolun hayatımızda hep olmasını istiyorsak, bir takıma gönül vererek yaşamayı önemsiyorsak bu sene bardağın dolu tarafından bakmalıyız.

Bu lig hepimizin, ne dersiniz yanılıyor muyum?

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Her şey bir maç bileti ile başlar

Okay Karacan 2011.09.18

Bizim sevimli çocuklar yine işbaşındaydı. Sevimli çocuklar kim mi? İ.B.B takımının genç, zeki, mizah ustası taraftar grubu Boz baykuşlar kastettiğim.

Aşağıdaki haberde daha ayrıntılı olarak tanıyacağınız futbolumuzun bu sevimli çocukları geçen pazar Taksim Meydanı'nda Galatasaray maçına gitmek için toplandıklarında ellerinde zekice hazırladıkları iki pankart, yanlarında enerjilerine hayran olup onlarla maça gitmeye karar veren iki Alman turist vardı.

Hikâye şöyle: Bizim çocukların Bele-diye'nin tahsis ettiği otobüsle (bu kez körüksüzümü) Olimpiyat Stadı'na gideceğini öğrenen çift, tereddütsüz onlara katılır. Yolculuktaki neşeye bayılmış olacaklar ki stada gider gitmez 40 TL olan maç bileti yerine 50 TL vererek tüm İ.B.B. maçları için kombine alırlar.

Sanıyorum bir Türk kulübünün kombinesine sahip ilk yabancılar olarak tarihe geçtiler.

Ülkelerine dönünce 40 TL ile 50 TL arasındaki farkı nasıl anlatacaklar bilemiyorum ama bu hikâyenin şimdiden ikiden fazla Alman vatandaşını İ.B.B. taraftarı yapmaya yeteceğine eminim. Alman altyapısından yetişen genç çocukların futbolumuza kaynak olmaya başladığı bu dönemde acaba dünyanın en tutkulu futbol taraftarlığını içinde barındıran Almanya'dan seyirci transferine mi başlasak!

Aslında mesele gayet açık; önümüzdeki yıl Avrupa Spor Başkenti İstanbul olacak. Böyle bir kampanyayı yürütürken ister büyük ister küçük olsun futbol kulüplerinizin çekiciliğini kullanmak bir hüner meselesi...

Yılda milyonlarca insanın ziyaret ettiği Avrupa'nın büyük şehirleri spor turizminden hatırı sayılır gelirler elde ediyor. Şayet yolunuz Milano, Barcelona ya da Madrid'e düşerse ister istemez gözünüz lig fikstürüne çevrilir. Eğer ekranda izlediğiniz yıldızları canlı görme imkânınız varsa elinizdeki pasaportu veznedeki görevliye uzatmanız yeterli. İki dakika içinde adınızın yazılı olduğu bileti alır, tribündeki yerinize geçmek için merdivenleri tırmanmaya başlayabilirsiniz. Haliyle adınız soyadınız ve Milan ismi aynı kâğıt parçasının üzerinde yazılıysa artık manevi değeri nedeniyle o kâğıt parçası koleksiyonunuzun bir parçası olmuş demektir.

Özellikle son 10 yılda Barcelona ve Real Madrid'in maç günü biletlerinin çoğunun ülke dışından gelen yabancılar satıldığı biliniyor. Geçtiğimiz hafta başında 3.000 Türk, Milano'ya Trabzonspor'a destek vermek amacıyla gitti. Unutulmaz, keyifli bir hafta içi seyahati yapıp çarşamba akşamı maçı izleyip güle oynaya döndüler. Malum, Milano Moda Haftası nedeniyle Milano'ya akan yüzlerce dünya vatandaşı için İnter'in oynayacağı Avrupa kupası maçı oraya kadar gelmişken kaçırılmaz bir fırsattı ve yine yüzlerce insan Guiseppe

Meazza'nın gişeleri önünde sıraya girdiklerinde İnter'in bu Türk takımına karşı galibiyetini umarken kaleci Tolga ile tanışmış oldular. Maça bakarken kaçırdığımız detay bu işte! Oyunun teknik açılımını görebiliyor, oyuncuların bireysel yeteneklerini tribünlerin enerjilerini hissedebiliyoruz ama o kalabalığın kimlerden oluştuğuna hiç dikkat kesilmiyoruz.

Birçok Milano turisti o akşam Trabzonspor takımının İnter galibiyetine Türklerin horonuna kolbastısına şahit olarak ayrıldı Meazza'dan... Yedikleri pizzanın, makarnanın tadına yeni bir lezzet eklemişlerdi ek olarak...

Parmesan kıvamında bir futbol deneyimiydi. Zaten her ikisini de sofrada eşsiz kılan tad o değil mi?

Muhtemelen bir başka Alman'ın adı soyadı ve Trabzonspor'un yazılı olduğu bilet koleksiyonlarda cansız, Trabzonspor ve Tolga zihinlerde canlı olarak yerini aldı.

Şu veya bu şekilde futbol evrensel bir virüs gibi. Bulaşıcı ve bulaştığı bünyeleri ilk tarif ettiği anlamın aksine yıpratmıyor, söz konusu spor olunca onarıyor. Bizdeki örneğinde uysal, sevimli ve mizah zekâsına sahip bir taraftar grubunun, İtalya'daki örneğinde şehrin, şehrin takımının ve şehirdeki bir başka etkinliğin stada götürdüğü insanlar, futbolun Evliya Çelebi'leri de bu oyunun bir parçası. Dün akşam Trabzonspor-İ.B.B. maçını izlerken yüzümdeki gülümsemenin sebebi Alman çiftin sahibi olduğu Türkiye Süper Ligi kombine kartı ile bir başka yabancıнын elindeki İnter-Trabzonspor Şampiyonlar Ligi maçı bileti olabilir mi acaba?

Onu gerçekten bilemiyorum ama 3 yıl önce İnönü Stadı'ndaki bir maça girmek için dört dönen iki yabancıyı içeri sokabilmek için verdiğimiz uğraşın yorgunluğunu hissettiğimi itiraf edebilirim.

Yorumunu size bırakarak, oyunun tribünlerde yeni insanlara açılmasının gerekliliğine çekmek istiyorum dikkatleri. Yılların müdavimlerinin, efsane tribünlerin, efsane tribün gruplarının yanına yeni ve meraklı gözlerin katılımını sağlamak için 2012 Avrupa Spor Başkentliği harika bir imkân yaratmaz mı? 2012'ye özel basılacak biletlerde adınızın olması onu bir kâğıt parçasından ziyade bir hatıra, yeni bir bağlılığa taşımaz mı?

TFF ile Spor AŞ futbolun bu harika diline yeni bir katkıyı düşünmezler mi acaba? Örneğin şimdilik bayan ve çocuklar için ayrılacak bölümlere turistleri de konuk ederek başlasak Spor Başkentliği işine...

Virüsü salsak sonra da alışan ayakları gişelerin önünde ağrılayıp atsak içeri...

Boz baykuşlar, farkına varmadan da olsa büyük ilham verdiler...

Tribünlerin yeniden futbolun kiblesi olmasını sağlayacak akla sahibiz biz, biraz sevmeye çalışsak. İyi pazarlar...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Üç Portekizli artı Carvalhal

Okay Karacan 2011.09.23

Bol kırmızılı sezonun, dramatik, aksiyoner, macera filmi tadındaki buluşmasından skor tabelasına bakarak makale çıkarmaktansa, Portekiz şemasından bakmakta fayda var.

Beşiktaş'ın Bursa'yı 2-1 yenmiş olması, muazzam oynadığını göstermediği gibi, maçların son bölümlerini verimli kullanmadığı anlamını da taşımaz..

Yine kafa vuranların ağırları havalandırdığı bir akşam yaşandı. Beşiktaş kafasıyla kazandı ama içiyle değil dışıyla..

Öyle lafı evirip çevirmeye gerek yok; Bursaspor'un iyi bir teknik direktörü, net bir oyun planı, sahaya dengeli basan bir takımı var. Kabul edelim, Beşiktaş'ın teknik direktörü ligin en iyi teknik adamlarından biri değil, takım tek tek kaliteli ayaklardan oluşsa da sahaya dizildiğinde karmaşık, planları uygulanabilir değil !

İkinci yarıda sahasına gömülüp Beşiktaş'a inisiyatifi bırakıp top yapmasına izin verdikleri içinse cesaret liginden düştüler..

4-2-3-1'in en kişiliksiz kompozisyonu ile stoper-karşılayıcı ordusuyla çıktığı maçta kale sahasında basit bir kafa golü yiyerek başladı Beşiktaş.. Korktuğu hemen başına geldi Carlos Hoca'nın..

Çok açık; Carvalhal takıma Bursaspor'dan çekindiğini hissettirmişti.

Ankaragücü gibi ligin en zayıf takımlarından birini son 10 dakikada çözebilen ve zaten bir iç saha takımı olmaktan öte resim veremeyen Beşiktaş, Bursa'ya deplasmanda, hem de fikstürün en zor deplasmanında nasıl üstünlük sağlayacaktı?

Aynı modelle yapmalıydı ve öyle oldu. Ama kimse kendini kandırmasın futbol şansı her zaman bu kadar yanınızda olmayabilir..

Birbirinin benzeri birkaç adam bir araya gelince birinin etkinliği yok oluyor. Dün Egemen ilk düdükle birlikte gerek yerleştirildiği sol bek mevkii, gerek Bursa'da oynamanın verdiği gerginlik ya da bilemediğimiz bir nedenden dolayı oyunda yok gibiydi.

Beşiktaş zaten on kişi başlamıştı. Bangura'nın sahalarda üzerinde bile durulmayan bir argo kelime yüzünden atıldığı anda oyun sayısal anlamda dengelendi diyebiliriz.

Egemen-Mustafa Pektemek değişikliği ile bir düzeltmeden bahsetmek mümkün ama Edu'nun böyle bir dizilişte muazzam oynadığını söylemek imkânsız.. Beşiktaş'ın Portekizli oyuncularında bir gerginlik, bir sıkıntı, bir anlaşmazlık var. Quaresma'nın kendini attırma modeli, Simao'nun tutarsız oyunu, Fernandes'in en iyi adam görünmesine rağmen ileri doğru üretkenlik sorununu Carvalhal çözemezse kim çözecek?

Carvalhal'ın Guti meselesini disipline etme düsturuyla yönettiği ortada.. Ne var ki, oyunun komuta merkezinin sürekli kanatlar olduğu herkesin malumuyken Ernst'in kenarda oturtulmasını sonuna kadar sorgulayabilirsiniz..

Üç Portekizlinin oyundan çıkmasından sonra Beşiktaş'ın maçı alması ne tuhaf bir ironidir öyle?

Kenardaki Portekizli kazanmanın formülünün, içerideki Portekizli topçuları disipline etmekten geçtiğini anlayana kadar sezon bitebilir.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tribünde "kadın" olmaz... "Erkek" olmayacağı gibi...

Okay Karacan 2011.09.25

1800'lerin başı...

Sınıf, ırk ve cinsiyet ayrımlarının hükmettiği yıllar...

İngiltere'de fabrikaların öğle paydoslarında doğdu bugünün futbolu...

Erkeklerin oyunuydu... Beyaz erkeklerin...

Ancak "bir topun peşindeki bilmem kaç adam"ın basit eğlencesi, ne fabrika bahçelerine sığabildi ne erkeklerin dünyasına... İşçi sınıfının yoğun yaşadığı semtlerde olgunlaşıp dünyayı saran bu çılgınlık, endüstriyel-global 21. yüzyıl dünyasında artık istisnasız herkesi kucaklayan, yaşayan bir organizma haline geldi.

Bugün herkesin futbolu sevebildiği bir dünyada yaşıyoruz...

Her yaştan, cinsiyetten, ekonomik sınıftan, eğitim düzeyinden, sosyal konumdan, bambaşka kıtalardan bu kadar çok insan tek bir şeye benzer tutkuyu ve sevgiyi besleyebiliyor... Takım veya insanların renkleri değişse de futbola olan ilgi aynı kalıyor.

Hayatta başka bir şey var mı bu kadar özgürlük tanıyan?

Burada maç biletlerinin fiyatlarından, maraton tribün ile açık tribün arasında ki sosyo-ekonomik farklardan, takımınızın Avrupa kupalarındaki final maçını seyretmenin pek de ucuz olmayan bedelinden bahsetmiyorum. Zaman-para-olanak üçgeni Şampiyonlar Ligi finalini yerinde seyretmenize engel olabilir ama bu, sizin futbola duyduğunuz ilgiyi ve sevgiyi azaltmaz. Aynı şekilde Dünya Kupası'nı yerinde seyretme imkânı bulan birini sizden daha iyi bir futbolsever yapmaz. Burada önemli olan, futbolu tamamen kendi istediğiniz ve ekonomik gücünüzün elverdiği kadar sevebilme özgürlüğüdür.

Her cebe uygun futbol keyfi mevcuttur ve stoklarla da sınırlı değildir.

Tribün ise başka bir gezegendir ve dünya denen gezegenin kuralları ile yaşanmaz orada...

Bir futbol maçının tribünlerine baktığınızda ne gelir farkı görürsünüz, ne ırk, ne eğitim, ne yaş ne de cinsiyet... İlla farklılıkları arıyorsanız, kendinize bir dürbün almalı ve iyice yaklaşmalısınız. İşte o zaman anlarsınız, açık tribün ile kapalıların ve locanın farkını... Kaçan gole üzülen on binlerce insan arasında gözleri sürmeli, tırnakları ojeli kadınları seçebilmekse niyetiniz, daha da fazla yaklaşmanız gerekecektir... Uzaktan seçilmez futbolseverin cinsiyeti...

20 Eylül Salı günü ise tüm bu gerçekliğin ötesinde, normalin çok dışında bir olay yaşandı. 55 bin kişilik Fenerbahçe Şükrü Saracoğlu tribünlerinde yalnızca kadınlar ve çocuklar vardı... Muhteşem bir renk, unutulmaz bir ses, tarifsiz bir heyecan ve tarihe tanıklıktı hepimiz için...

Ama 20 Eylül akşamı üzerinden yürüyen konuşmaların ses tonu gittikçe tehlikeli boyutlara doğru sürüklenmeye başladı! Tartışılmaya başlanan olgu "tribündeki kadın" oldu. O akşamki tribünlerin ne rengi kaldı, ne sesi ne de ilkligi... Sanki ilk defa futbol izliyordu kadın denen cinsiyet...

Pardon da, tribünde "kadın" olmaz... "Erkek" olmayacağı gibi... Aynı şekilde, "beyaz", "zengin", "eğitimli", "işçi" de olmayacağı gibi...

Tribün tek bir insandan oluşur: Spikerin müsabakayı anlatmaya başlarken seslendiği gibi, 'sporsever'dir onların adı...

Hayatın hiçbir yerinde eşit olamayacağı kadar birbirine eşitlenmiş on binlerce vücuttan oluşan tek bir insandır o...

Tek bir amaç, tek bir ses, tek bir heyecanın etrafında bütünleşirler... Kimin ne kadar para verip stadın neresinde oturduğu da bu eşitliği bozmaya yetmez. Ayrılmaz, ayrılmazlar...

Herkes istediği kadar konuşsun, tartışsın, yazsın, çizsin... Dün olduğu gibi bugün de futbol maçı için tribünlerde her çeşit insan bir araya gelip 1'leşecek... Kimse yanındakine dönüp "kadınsın" demeyecek ya da "erkeksin"... Kimseyi ilgilendirmeyecek kimsenin cinsiyeti...

Şu bir gerçektir ki; Abramoviç gibi futbol takımı satın alsanız da futbolu satın alamazsınız. Sen körsün, sen kadınsın, sen siyahsın, sen fakırsın veya zenginsin; futboldan ne anlarsın...(!)

Futbolda her özgürlüğe sahipsiniz, bir tanesi dışında; futbolu hiçbir zümreye mal edemezsiniz.

Siz futbolun heyecanını statlarda, sizin gibi on binlerin arasında yaşamak isterseniz, ekonomik koşullarınız, yaşıınız, cinsiyetiniz ne olursa olsun, tribünler sizi her zaman ve her maçta kucaklayacaktır... Koşulsuz, şartsız, çekilişsiz, kurasız...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ofsayt kokan futbol yazısı

Okay Karacan 2011.10.02

Futbol oyununu tek başıma kurtarmaya soyunmak gibi bir kahramanlığım yok!

Bir şövalye değilim ama haftalardır pazar sabahınızın tam ortasına plaselediğim "bu futbol oyunu bizim için iyidir, aman onu muhafaza edelim" temalı yazılara devam edip fikri takibi sürdürmek istiyorum. Ofsayt tespit ederseniz bayrağı kaldırın, konuyu değiştireyim..

Süper Lig'de takımlarımızın tümünün altyapıdan yetişip "A" takıma yükselttiği oyuncu sayısının sadece 17 olduğunu okuduğum günden bu yana Barcelona'yı boş gözlerle izliyorum. Hani herkesin hayranlıkla izleyip "adamlar işi biliyor, biz bilmiyoruz" tespitçiliğiyle öykündükleri Barcelona canımı fena halde sıkmaya başladı.

Geçenlerde bir İngiliz aile bulutlu yağmurlu Londra'dan birkaç günlüğüne uzaklaşıp, Barcelona limanında güneş ve iyot dolu birkaç gün geçirmek için yola düşerler. Hayatları kökünden değişecektir aslında, bunu seyahatin son gününde, son durakta öğrenirler..

Haliyle yol, Nou Camp'a kadar uzar. 7 yaşındaki çocukları ortalıkta top oynayan İspanyol çocukların arasına katılıp, bir iki Gascoigne hareketi yapınca, olan bitene "Ah benim aslan oğlum" gülümsemesiyle bakan babanın karşısına bir yetkili dikilip, kartını uzatır.

Şaşkın gözlerle kartvizite göz atan futbol tutkunu İngiliz baba gözlerinin önüne Messi'nin hikâyesini getirip Londra'nın pusundan ilelebet kurtulacağını düşünmüş müdür bilemiyorum ama 7 yaşındaki oğlunun Barcelona takımı altyapısı için anında transfer yapmasını benim aklım hâlâ almıyor.

Kısacası Dünya'da alınmadık kupa, şampiyonluk, başarı bırakmayan; formaları, kapacak, kitaplık, top, bileklik ıvır zıvırları kainatın her köşesinde peynir ekmek gibi satan FC Barcelona'nın neden bu başarıyı altyapıdan yetiştirdiği 7 oyuncu ile başardığını anlatan bu yeni zaman hikâyesi çoğumuz için gerçekten hikâye..

Bizim oğlan sendromu hayatın her bir hücresine işlemiş, kulüp yöneticilerini ayrı tutmak mümkün mü? 18 kulüp sadece 17 fidan dikebiliyor, tüm işi dışarıdan kaynak israfı maharetiyle kotarıyorsa bizim tarafımızdan alkış falan beklemesin..

Türkiye'deki irili ufaklı tüm kulüpler ekonomik sorunlarla boğuşuyor. Esas sorunlu olanlar ise en yukarıdakiler. Piyasa dinamiklerini bilemeden pahalı ithalat yoluyla hammadde alıp, ürüne dönüştürürken ustabaşını üretim bandının her adımında değiştiren bir ticari işletme gibiler. Ürün ucuza satılır, destek devlet tarafından yapılarak hayat sürdürülür..

Hemen hemen aynı hikâyeyi okuyoruz. Kulüplerin altyapılarına yalandan birileri alınıp iş kolu yaratılıyor. Hakkını yemeyelim altyapılardan iyi adamlar çıkıyor çıkmasına ama genelde dağılıyorlar coğrafyaya.. Bir oyuncuyu aşağıdan alıp yukarı çıkarmanın ne alana ne satana! faydası olmayınca bir başka taraftan aynı adamı para vererek almanın erdemi! devreye girerek işlem tamamlanıyor, diyenlerin müfteri ilan edilmesi son derece normaldir! Yok öyle bir şey!

Sonra üç büyük kulüp örneğinde olduğu gibi 300 milyon dolarları aşan ve ödenmesi imkansız borçlar çıkıyor ortaya... Devlet arazi verir, değerlendirir satar borçları bitirirsiniz dönemi bile bitiyor. Halka açılıp para toplamak her şirket için ilk can simididir. İkinci seçenek değerlendirilen mülk satışı, son seçenek bir başka paralı Dünyalı'nın takımı satın alması..

Türk futbolu halka açılıp topladığı paraları çoktan bitirdi. Değerlenen şehircilik rantı yaratan arazilerin son demleri yaşanıyor.

Şimdilerde yeniden şehir rantı ile likidite sağlamak için 20 yıla ihtiyaç duyulurken, üçüncü seçenek yavaş yavaş kendini gösteriyor. Uluslararası alanda bilinen marka kulüplerin tıpkı İngiliz kulüpleri gibi Arap, Rus, Amerikan sermaye sahiplerine satılma ihtimali mi doğuyor dersiniz?

Sanmıyorum!

Bir gün ülkeye gelen bir turist ailenin küçük oğluna göz dikilinceye kadar bu üçüncü seçeneğin devreye gireceğine inanmıyorum.

Komik olduğunu biliyorum, biz daha bizim milyonlarca çocuğun yeteneklerinin farkına bile varamazken, elin İspanyol'unun akılcılığını ya da fırsatçılığını nasıl karakter özelliği yapabileceğiz ki?

Mesele bizim ülkede harmanlarda oynayan çocukların sanayi işçisine dönüştürülmesine seyirci kalınmasıdır. Bizden olmayanın kolu uzamasıncılığın yıllarca altyapı kayırmacılığıyla bayraklaşmasıdır ya hadi neyse..

Biz küçükken özenir takımlar kurardık. Mahallenin bir köşesinde bir kulüp, diğer tarafında bir başka kulüp gözlerini açardı dünya'ya topun çevresinde örgütlenmeyi, kendi kulübünü yaratmayı o çocuklar şimdi yerlerini ellerinde bilgisayar cd'leri ile bir köşeye çekilmiş, içe kapanık çocuklara bıraktılar..

Sokakta top oynamayan, kendi mahalle takımından bir kulüp kurma hayali kurmayan, bir gol için sokakta kavga edip, barışmayı bilmeyen çocukların geleceğin futbolunda nereye oturacağını düşünmek bile istemiyorum.

İşin tuhafı bugünün çocukları ne yazdığımı ve ne anlattığımı bile anlamıyor..

Bir Barcelona yaratamayacağız, onlar gibi bir düzenek kuramayacağız, onları dün olduğu gibi yarın da izleyeceğiz..

Korkarım hep onlar gibi olunması gerekir diye yazıp çizip atıp tutacağız, ama bunun için çaba sarf etmeyeceğiz..

Ofsayt!

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gariplig!

Okay Karacan 2011.10.05

Bir evde TV kumandasının gövdesine sarılı yapıştırma bantları yaşanmışlığın göstergesidir. Ekran karşısında geçirilen zamanın sayacıdır yapışkanlar. Dile gelir birlikte geçen keyifli saatleri anlatır.

Pazar akşamı eline kumandası yapışanlarınız oldu mu bilmiyorum ama hem Amrabat'ın adam geçişlerini, hem Burak'ın iki dakikada kopardığı fırtınayı hem de Galatasaray'ın 3000'inci golünü izleyip gecenin futbol menüsünden faydalanmak öyle kolay değildi. Kumandayı elden bırakmadan hele hiç mümkün değil! Harika futbol menüsünden tadabilmek için çatalı kullanırken bolca şansa ihtiyacınız vardı. Kendi adıma Nobre'nin şahane golünü, Rajnoch'un kendi kalesine attığı Galatasaray'ın 3000'inci golünü yakaladığım için mutlu olsam da Burak'ın iki golünü kaçırmamanın hayıflanmasını yaşadım diyebilirim. Sadece goller mi tabii ki fazlasını yakalamak isterdik. TFF'nin üçü bir yerde formülü tutmadı. Mersin İ.Yurdu onca sene sonra lige çıkıp deplasman korkusu olmadan açık ve gerçekçi bir futbol oynuyor, canlı canlı göremiyoruz. Kayserispor birçok şehirde olsa böyle kötü bir başlangıçla darmadağın olurken tüm hatlarıyla yarınlara sağlam basıyor şahit olamıyoruz. Ankaragücü her şeye rağmen futbol deyip, kendisinden katbekat güçlü Galatasaray'a direniyor her anına göz atamıyoruz. Bandı ileri sarma kıvamında geçen, oyuncudan teknik adama, yayıncıdan yazara herkesi yoran hızlı fikstürün finali böyle mi olmalıydı?

Federasyon cevabını kendi doğrularıyla verebilir ama bir yaşanmışlığa kıydığını da bilmelidir.

YORGUNLIG

Konu hızlı fikstürden açılmışken; pazartesi akşamı Gaziantep maçı sonrası, demeçleri arasına 'yorgunluk' cümlesini iliştiren Carvalhal'i es geçmeyelim. Ya da onun sözleri üzerinden futbolumuzun yeni tempoya olan uyumundan. Malum Beşiktaş hızlı oynanan, pasa dayalı ve fizik mücadelesi yoğun bir Stoke City maçının ardından gelmişti Gaziantep'e... Tek puana razı olan C.Carvalhal maç sonunda 24 günde 7 maçın verdiği yorgunluğun altını çizdi. Hatırlayın Stoke maçı sonrası sahadaki sertliğin (illegal olduğu iddia edilemez oyun gereği idi) takımını yıldırıldığını ve oyuncuların yüzünün gözünün şiştiğini söylemişti.

Yıllardır öykünülen İngiltere haftada üç maç oynuyor tespitlerinin boşunallığının ispatıydı pazartesi finali..

Birincisi onlarla teke tek oynadığımızda kimi zaman üstün olup maç kazansa da, onların temposunda bir fikstüre girdiğimizde işimizin öyle kolay olmadığını gördük.

İkincisi bir İngiliz takımının elindeki kadroyu kullanırken (orada, Premier Lig dışında, lig kupası, FA Cup, Avrupa Kupaları kulvarında koşuyorsunuz) ne kadar çok yönlü ve derinlikli davrandığını öğrendik.

Geçen yıl aynı Gaziantep'te Atınç, Muhammet, Cumali, Furkan, Doğukan, Onur gibi genç isimlerle ısıltılı bir saha içi enerjisi veren Beşiktaş ile Alex Ferguson'un asların yokluğunda sahaya sürdüğü gençler arasında ne fark olabilir?

Tabii ki var! Bizimkilerin A takım kadrosuna katılmaları pek imkan dahilinde görülmezken diğerleri her zaman yama yapılarak ya da tamamen sahaya sürülerek büyüyorlar. Bakınız geçmişte bizim takımlara karşı Avrupa kupalarında genç takımlarla çıktıkları maçlara... O gün kaybettikleri bir maçın sonraki yıllarda onlarca hatta yüzlerce galibiyetin bedeli olduğunu inkar edebilir miyiz?

Bunları bırakın Carvalhal kenarda ileri kateden Hilbert, Ernst, Veli gibi isimleri bekletti.

Hızlı fikstürün Avrupa ayağıyla birleşmesinden ortaya çıkan manzara neden asla kendimizi İngiltere ile kıyaslamamız gerektiğini gösteriyor. Bir de bu koşuşturmanın içine girecek Türkiye Kupası'nı düşünün!

Pazar günü aynı saate sığdırılan üç maç, enerjisi düşük pazartesi akşamı manzarası ile ilk 5 haftanın bir özetini yapıp gelecek haftalara hem federasyon hem teknik adamların kadro kullanma planları açısından bir kez daha gerçekçi bakmakta fayda var. Atlamamak lazım, son hafta hakemlerin daha fazla hata yapmış olmasını sıkıştırılmış fikstürün verdiği jet-lag halinden ayıramayız. Hele hele ülkenin gözde hakemi Cüneyt Çakır uluslararası maçlar dahil üç ayda evine üç gün bile gidememişken!

MİLLİLİK!

Bu arada geleceği planlaması için göreve getirildikten sonra hemen hemen yarıdan fazlasını aynı kurul üyelerinin oluşturduğu yeni futbol heyeti tarafından görevden alınan Ersun Yanal vakası ile yıllarca genç takımlara hizmet edip büyük adımlar atmış Abdullah Ercan'ın birdenbire kulüp takımı çalıştırma kararı almasının bir tesadüf olduğuna inanmak istiyor insan... Yıllardır İngiliz lig sistemi ve takımları üzerine methiyeler düzse de Alman futbol felsefesini şiar edinen Türkiye Sepp Herberger-Helmut Schön-Jupp Derwall zincirini örnek gösteren elitler yetiştirmiştir. Yani milli takımlarda teknik adam devamlılığının sonuca etkisi övülmüştür. Cuma günü Klinsman-Löw halkasının yarattığı bir Alman Milli takımı ile maçımız varken insan ister istemez Ömer Toprak bizi seçmiş, Mesut Özil onları seçmiş tartışmalarının anlamsızlığını hissediyor.

Milli takımın Almanya gibi içinde Türk esintileri olan (Bir zamanların stajyer Löw'ü ve Zonguldaklı Mesut'u) stratejik bir takıma karşı oynayacağı haftanın olaylarına bakar mısınız? Türk-Alman entegrasyonunun 50'nci yılında bizim milli takımın altyapısını düzenlemekte görevli iki önemli isim şu veya bu sebeple yerlerini değiştirmek zorunda kalırken, milli hocamızın basın toplantısını gazetecilerin bile TV'den izlemeyi tercih ettiği bir ortamda kulüp takımlarının fikstür hızına ayak uydurmasından, Ömer Toprak'ın Türk Milli takımını seçmesinden bahsediyoruz..

Bazen düşünüyorum da futbolumuzda bir TV kumandasının beline sarılmış yapışkan bantların verdiği kadar bile yaşanmışlığa izin verilmiyor..

GaripLig...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Niye hak etmiyoruz?..

Okay Karacan 2011.10.09

Futbol bir top tepikleme oyunundan fazlasıdır ve son zamanlarda kulüpçülük temelinde düşmanlaşılan, kamplaşılan iklimin tepiklenen topun dikişlerini gevşetmesine fena halde içerliyor insan...

Kabul, uluslararası ticaretin baş aktörü kuruluşların ana pazarlama kanalı özelliğiyle bir büyük reklam sahası olsa da aslında yeşilin doğallığını anlatır. O yüzden ırkçılık, din, dil ayrımcılığı gibi insanlığın temel sorunlarını hızlı ayırıştırma politikasının en çabuk işlediği alandır.

Dünya savaşı yıllarının, soğuk savaş döneminin insana verdiği zararın güncelleşmesinin karşısında bir göğüste yumuşatma işidir. Misal gerginliğinizi yazılı kurallar bütünü dahilinde ülkeniz içinden seçtiğiniz maharetli 11 adamın rakip bellediğiniz diğer ülke 11 adamına karşı galip gelmesiyle azaltabildiğiniz için önleyicidir futbol...

Son yirmi yılda futbolun yıldızları çeşitli vesilelerle yeşil sahaya çıktılar. Yoksulluğa karşı, AIDS'e karşı, çocuklar için, savaş mağdurları için özel maçlar düzenlendi. Zidane, Figo, Ronaldinho, Messi gibi özel adamların mesai verdikleri futbol organizasyonları izledik. Hakemler top oynamasa da yardım kuruluşlarının elçiliğinde seyahatler ettiler. Afganistan, Irak ve Gürcistan'da savaşlarda sakat kalan insanları top oyunuyla hayata bağlama işini bizzat FIFA üstlendi.

Barcelona, Afrika'da futbolcu avları dışında, sadece yardıma muhtaç çocuklar için özel kamplarda süreklilik arz eden hizmetler veriyor. Atletico Madrid, Nikaragua'daki sorunların bir kısmına el attı.

Formula 1 pilotları hemen her yarış öncesi gittikleri ülkelerde yardım amaçlı maçlar yapar binlerce insanın önünde bilhassa çocukların sorunlarına değinilmesine futbol topunun büyüsunü kullanarak önyak olurlar...

Samuel Eto'o, Zaragoza'nın ırkçı topluluğunu protesto ederken, bu illete karşı dünya aynı duyguları taşıyordu. Futbol artık sadece büyük kuruluşların insanlığın dertlerine merhem olduğu bir araç değil, bağımsız çalışma örgütleri de yaraları sarmak için uğraşılıyor. Son zamanlarda adından söz ettiren Footbal Love isimli inisiyatif yeryüzünün hemen her yerinde ilginç işlere imza atıyor. Guatemala'da iki sokak arasındaki boş bir arazi üzerinde inşa ettikleri bir oyun alanı sayesinde onlarca çocuğun hayalini gerçekleştirdiler.

Bunun bir misyonerlik faaliyeti olduğu şüphesine kapılanlara hemen bir açıklama yapalım; hizmetler verilirken herhangi bir propaganda yöntemi seçilmiyor ve her dinin olduğu ülkeye gidilerek oyunun birleştiriciliği üzerinde duruluyor.

Bir başka sivil inisiyatif ise İngiltere merkezli Action Aid...

Afrika'nın sefalet haritasındaki açlık, kadın hakları, sağlık ve eğitim sorunlarını çözmek için çaba gösteren ekibin geçtiğimiz günlerdeki çalışmalarından birinde daha ilginç bir detaya rastlandı.

İnsanların hâlâ ilkel şartlarda yapılmış evlerde yaşadığı yoksul bir bölgeye okul inşa etmeye giden grup, boş zamanlarında futbol oynarken daha önce futbol hakkında bilgi sahibi gibi görünse de sadece fikirleri olan çocukların ilgisi karşısında bir deney yapmayı denediler.

Önce topu onlara uzatarak kendilerini taklit etmelerini istediler. Sonuç akıl almaz derecede başarılıydı. Sonra ellerindeki küçük kamerayı 11 yaşındaki bir çocuğa verip, arkadaşlarını çekmesini istediler.

Bu sefer durum daha bir etkileyiciydi. Ufaklık daha önce futbol maçı rejisi izlememiş olmasına rağmen elindeki minik kamerayla oyunu usta bir kameraman gibi takip ediyor. Topu ve çevresindeki oyuncuları kadrajdan kaçırmadan çekim yapıyor ve hatta gol olduğunda golün sahibinin sevincine yakın girerek içgüdüsel bir refleks

gösteriyordu. Topu kovalarken taklit yeteneklerini kullanan çocukların konu futbol dışı bir işleve geldiğinde ne kadar maharetli olduğunun kanıtıydı yaşananlar.

Onlarca benzer hikâye bir araya getirilebilir. Tribünde babasını taklit eden çocuklar, halı sahada TV'de gördüğü futbolcu gibi şut atmaya, sevinmeye çalışanlar mesela...

Ülkede geçen hafta Almanya maçı gündemini yaşadık. Orada doğup büyüyen ve hâlâ yaşayan çocukların bizim milli takımı seçme gerekliliği tartışmalarını yaparken birçok asıl meseleyi ıskaladığımızı fark ettik. Mesela, aynı sistemin ürünü olan; göremediğimiz onlarca mühendis, mimar, politikacı, hukukçunun varlığını hatırlatmıştı futbol bize... Mesele derinlikli ve irdelenmeye muhtaç olduğu için, futbol basit bir oyundur, ama karmaşık sonuçlar doğurur diyerek mevzuya dönelim...

Yıllar önce Almanya ile oynanan bir maç öncesi onları yenebilecek miyiz sorusuna 'Ne hakla?' cevabını veren Gündüz Kılıç ne kadar haklıydı.

Kılıç, onlarda olan kulüp, lisanslı sporcu, yeşil saha sayısı ile bizdeki rakamları ortaya koyup 'Ne hakla?' cevabına ulaşıyordu.

Aradan yıllar geçti, yine aynı oranlarda işliyordu sporcu, kulüp ve tesis sayısı... Değişen bir şey olmasa da onları yenebilmekten, geçici mutluluktan söz ediyorduk yine...

Gazeteleri okuyup, TV tartışma programlarına kulak verdikten sonra eve dönerken 2006 Dünya Kupası günlerine dönüp kendi özelleştirimi yapmak istedim. Tüm yerleşim birimlerinin bisiklet mesafesindeki yeşil sahalar, futbol okulları geçti zihnimden ta ki bir bir büyük inşaat firmasının reklamını duyana kadar gülümsüyordum.

Her şey var, spor alanları yalandan vardı reklamın "içindekiler" bölümünde... Son 15 yılda yapılan yüzlercesinden hangisinin ortasında göl, şelale, yapay boğaz bile varken aynı zamanda cimlendirilmiş futbol sahası da vardı? Hangi sitenin çocukları kendi kulüplerini kurup, formalarını yaptırmışlardı?

Her şeyden acısı büyüklerinden aldıklarını taklit edecek bugünün çocuklarının şehirleşme projelerinde de yer bulamayacaktı.

'Ne hakla?' çıkışı hâlâ kıymetli bir sözcük, yarın da kıymetinden kaybetmeyecek ne yazık ki!

Siz bu yazıyı okurken Almanya maçı sonucunu biliyor olacaksınız, kazanan Türkiye olsa bile verdiği küçük mutluluk bir yana Baba Gündüz'ün 'Ne hakla?' serzenişinin canlılığını yitirmediği üzerine birkaç dakika düşünün derim...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hemen şimdi play-off

Okay Karacan 2011.10.12

Play-off karşıladığı iş bakımından en çok basketbola yakışır. Zamanla en çok kullanıldığı spor salonundan yeşil sahaya da transfer edildi.

Ülkeler bölünüp yeni ülkeler doğdukça eleme maçları icat edilip adına play-off dendi. İşte o gün bugündür bu acayip tünelden sık sık geçiyoruz. 2004'teki Letonya macerasını hatırlatan yeni bir korku tüneline girdik. Aslında iyi oldu, malum bu yıl play-off ligi oynayacağız. İlkbahar bir başka bahar olacak. İlk baharın gelişi sonbahardan belli olur desek zorlama bir deyim uydurmuş olacağız kabul ama dün ilk yarının Milli Takım'ına bakarak, play-off'a gelişim olur play-off'tan geçişim zor olur desek abes kaçmaz!

Maç öncesi basın toplantısında bizim ligi ve bizim futbolu bilen Sadıkov'un yanında oturan Azeri futbolcunun, "Teslim olmaya gelmedik ama siz de böyle oynayacaksanız play-off'a gitmeyin." boşboğazlığı, Sadıkov tarafından masa altında bir tekme ile cezalandırıldı mı bilinmez ama hakikaten bir tevatür yüze vurmadır.

Basketbol deyimiyle anlatacak olursak boyalı alanın karşılığı ceza alanına kenarlardan gelen ortalar bir türlü forvetle buluşmayınca iş dış atışlarla kotarılmaya çalışıldı. Hamit Altıntop'un 5 şutu kaleyi tutmayınca, rakibin baskılı alan savunmasını kıramadık. Hiddink'in 'pozisyon üretip son vuruşları yapamıyoruz' yakınması hatırlandı. Ama bu kez topu forvete isabetli de gönderemediğimizden iş daha karmaşık bir hal almıştı. Kilidi Almanya'da Mesut'un kırmasıyla seyirci rahatlasa da oyuncunun işinin kolay olmadığı ortadaydı.

Azeriler tamamen topun arkasına çekilip başarılı bir alan savunması yaptılar. Üstüne üstlük rakip sert oynamayı tercih edince pratik oynamayı bilen oyuncularımız apaçık bocaladı. Bilhassa Emre'nin sakatlıktan kaynaklı güç problemi kendini gösterdi. Hamit Altıntop'un gayreti, dili belasına bir çırpınma değildi pek muhtemel! Sabri'nin çabası ise Halil'in dilinden anlamaya çalıştığına delalet!

Bizim ligin tescilli gol markası farklı takımlarda olsalar da Selçuk-Burak patentini taşıyor hâlâ... Nitekim Hiddink ile Çetin'in beklenen müdahalesi, ihtiyaç duyulan golü getirmese berbat bir final bölümü oynayacaktık.

Selçuk'un oyuna girişi 60'lara denk geliyor ki Schuster deyimiyle 60'lar futbolu oynayan Azerbaycan'ın kırıldığı an oluyor. Sonrası çok zorlamadan oynayıp, ikiye bulmasak da oldu bu iş kıvamında geçtiğinden kasım maçlarının son antrenmanı gibiydi. Tempo yapıp, hızlı oynamaya çalıştığımız tüm oyunlarda son bölümlerdeki fiziksel düşüşü bir kez daha yaşadık dün akşam. Azeri oyuncular Türkiye pazarına çıktıklarının farkındaydılar ve buradan bir çift gözün onları keşfetme olasılığını unutmadan konsantre oynadılar. Kontratak planlarını uygulayacak iyi bir hızlı oyuncu ile işimizi zorlaştırıp, geceyi kâbusa çevirebilirlerdi.

Şimdi sonbahar play-off'unu tartışmaya başlayabiliriz.

Rastgele!

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Beckhamvari

Okay Karacan 2011.10.18

Fenerbahçe öyle bir takım oldu ki; topun arkasına geçip rakip takımı karşılamayı da, alanında kazandığı topu maçın karakterine göre ileri taşımayı da, alternatifli hücum üretmeyi de çok iyi biliyor.

Kabul edelim dün sahada sezonun en iyi Fenerbahçe'si yoktu belki ama maçı kazandıran savunma aklına fazlasıyla sahiptiler.

Tevfik Sırrı Gür Stadı eski tip İngiliz statlarına benzer ve aslında futbol oyununa en yakışanı da budur. Kale arkasındaki alan ve tribünlerle sahayı ayıran çitlere itiraz edebilirsiniz ama dün Türkiye'nin güneyinde bir "premier lig aroması" olduğu iddiasına hayır demeyeceksiniz. Ona itiraz etseniz bile aniden bastıran sağanak yağış yeter.

Futbol hafızasını güncellemeyi ihmal etmeyenler konuya nereden girdiğimizi mutlaka anladı. Maçı izlemediyseniz Özer'in 50 metreden gol attığına inanmayabilirsiniz! Ta ki görene kadar.

Kabul edelim dün hiç kimse maça gelirken böyle bir açılış beklemiyordu. David Beckham'ın 1996'da Wimbledon'a orta sahadan attığı golün bir benzeri Hakan Arıkan'ın koruduğu kaleye girdiğinde zaten Fenerbahçe maç öncesinde var olan kâğıt üzerindeki avantajına bir yenisini eklemişti.

Mersin'in 5 maçta 5 gole imza atan forveti Nobre'nin eksikliği, zeminin kalitesi ve ülkenin her yerinde en azından ev sahibi kadar etkili taraftarıyla Fenerbahçe favori çıktığı maçta çok erken öne geçip Mersin'i hamle yapmaya zorladı. Üstelik atan oyuncunun yokluğu dışında tutan oyuncu Hakan Arıkan'ın golün ardından sakatlanması da işin cabası olmuştu.

Fenerbahçe, önce erken gelen golün verdiği rahatlıkla bekle ve izle moduna geçti.

Mersin takımı Erman ve Moritz'in yönettiği oyunun topa hakim olan, daha çok arayan tarafıydı. Zurita ve Enduka'nın araştırmacılığı, Beto'nun savunma arkasına yaptığı koşular hep Fenerbahçe'nin dikkatli ve ayağı yere basan savunmasına takılıp kaldı. Mersin'in ceza alanı içine indirdikleri birçok topta Nobre'nin karambol fırsatçılığına ihtiyaçları göze çarptı. Yoğun yağmuru takiben zemin ağırlaştıktan sonra Fenerbahçe gücünü daha ekonomik kullandı. Mersin beraberlik golü için çok koşup, çok yordu kendisini...

Özer'in şahane golü ne kadar Beckhamvari ise Emre'nin ikinci golü yaratan pası ve öncesindeki acelesi de o kadar Beckham işiydi.

Mersin'in tek golü 10 kişi kalmalarına karşın çok araştırmamanın ödülü oldu. Unutmayalım, Halis Özkahya, Bekir'in eline giden topa penaltı çalabilir, oyunun kaderi tamamen değişebilirdi.

28 yıl önce Türkiye Kupası'nı son kez aldığı anda rakibini 2-1 yenen Fenerbahçe'nin yine 2-1 kazanması inanın tipik bir İngiliz oyunu rastlantısı...

Bu maçı muhtemelen bir süre sonra unutacağız ama Özer'in Beckhamvari golünü asla!

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Seyircin gelmiyorsa sorun büyük demektir

Okay Karacan 2011.10.19

Bayern Münih, Olimpiyat Stadı'nda büyük zaferler elde etti.

Almanya'nın şöhretli kulübü, 1972 Münih Olimpiyatları'na ev sahipliği yapan bu ihtişamlı yapıyı terk edip Allianz-Arena'ya taşındığı günden beri değişen, sadece takımın oyuncuları ya da teknik direktörü değil, seyirci sayısı ve profili de bambaşka. Bayern Münih'in gelirleri de taşınmanın ardından katlanarak büyüyor.

İnsanlar yeniye her zaman ilgi duyarlar ve bizdeki tabir ile "tebdil-i mekânda ferahlık vardır". Bugün Allianz-Arena Olimpiyat Stadı, karakış şartlarında içinde durulmaz rüzgârından eser kalmayan ve daha çok çocuk ve kadına da ev sahipliği yapan bir hafta sonu eğlence merkezi gibi...

İtalya'da bugünlerde aynı şeyi Juventus kulübü yaşıyor. 1990 Dünya Kupası için inşa edilen Della Alpi stadında zamanla çağdaş futbolun gerektirdiği kolaylığı sağlayamadığı ve aslen Alpler'den gelen sert rüzgârlar nedeniyle seyirci ilgisi gittikçe düşen Juventus, bir süredir Torino ile birlikte kullandığı olimpik stadyumda da seyircisini arkasına tam anlamıyla alamamıştı. Soğuk, kıyamet derken çocuklar maçlara gidemiyor, dolayısıyla anneler de evde kalıyordu. Bu yıl Della Alpi'nin yerine inşa edilen 41.000 kapasiteli yeni Juventus stadında ise işler tam anlamıyla mükemmel gidiyor. Şimdi efsane Juventus'un geçmişteki büyük Avrupa başarılarına ulaşmak için arkasında daha dinamik bir topluluk, daha büyük bir ilgi ve yarına bu enerjiyi arkasına alarak bakan bir yönetim anlayışı var.

Yeni Juventus stadı İtalyan futboluna yeniden ilham veriyor.

Rakamlar kulübün yükselme döneminin habercisi gibi, geçen yıl maçların oynandığı Olimpik Stat'ta ilk üç haftada 1,2 milyon Euro gelir elde eden Juventus, bu yıl yeni stadyumun açılmasıyla kapı gelirini üç maçta 4,2 milyon Euro'ya çıkardı. Bu, geçen yıl 12 milyon Euro civarında kalan yıllık geliri 27 milyon Euro'ya taşıyabilecekleri anlamına geliyor.

1990'ların sonuna kadar Seri A, Avrupa'nın en iyi şartlarda futbolun oynandığı lig olmuştu. France Football dergisi 1998'de 5 ülkede yaptığı araştırmanın sonuçlarını açıklarken hemen hemen tüm kriterlerin diğer ülkelerin önünde gittiği İtalya'da 2000'lerin başıyla birlikte dramatik bir düşüş yaşanmaya başladı ve Avrupa'da tribün doluluğu yüzdesi İngiltere'de yüzde 92, Almanya'da 88, İspanya'da 73, Fransa'da 69 iken bu oran İtalya'da yüzde 61'e geriledi. 2008 yılından bu yana ivmesini gittikçe kaybeden İtalya futbolunda sokaktaki insanın stadyuma gidiş oranında yüzde 20'yi aşkın bir düşüş gözlenirken, TV aboneliğinde yüzde 69'luk bir artışın olması ise birçok faktörün dışında stadyumların eski ve yetersiz olmasıyla açıklanıyor. Televizyonun zaferi olarak görülse de şimdilerde Juventus'un yeni stadında elde ettiği başarıyla yeni bir geri dönüş bekleniyor.

Şimdi bize dönelim; Fenerbahçe'nin olağanüstü büyümesinin arkasındaki temel gerçeklerden birisi İstanbul'un en eski yerleşim biriminin en kritik noktasında konuşlanan Şükrü Saracoğlu Stadı'nın yenilenip çağdaşları içinde en iyi olmasıyla tribüne gelen seyirci sayısının ve kompozisyonun hızla değişmesiydi.

Kadıköy artık her hafta yeni insanların ziyaret ettiği ve tekrar gelmek için şartlarından memnun olduğu bir yer olmuştu.

TT Arena hafta sonu 35 bin kişiyi konuk etti. Yağmur, soğuk hava, maç çıkışı ulaşım karmaşasına karşın Galatasaray geçmişte Ali Sami Yen Stadı'nda Avrupa Kupası'nda oynadığı dev maçlarda bile ulaşmakta güçlük çektiği bir seyirciye oynadı. Bu emektar Ali Sami Yen'e son iki yılda toplanan seyirci ortalamasının neredeyse iki katı ve yaz döneminin gelmesi ulaşım sorunlarının giderilmesiyle artışın 2,5 kata çıkması anlamına geliyor. Daha çok çocuk, daha çok anne tribüne geliyor artık. Belli ki yeni neslin Galatasaraylı ebeveynleri için işler kolaylaştı. Gelir hesabında ise tıpkı Juve ve Bayern Münih örneklerinde olduğu gibi çarpan 7 ya da 8'i bulacaktır.

BEŞİKTAŞ SEYİRCİSİ HIZLA AZALIYOR MU?

Bizdeki Olimpiyat Stadı'nın hikâyesi bir parça Della Alpi'yi hatırlatıyor. Soğuk ve yaşanılmaz...

Kayseri Kadir Has ise hâlâ anlaşılması güç bir hikâye açıkçası. İmkân olsa da Kadir Has olduğu gibi Olimpiyat ile yer değiştirse İstanbul'un bu ıssız bölgesini bir futbol alanına çevirir miydi bilinmez! Ama kısa süre sonra metronun işler hale gelmesiyle durum değişecektir.

Aslında yukarıdaki tüm hikâye tek bir konu için yazıldı. Yoksa yeni stat, yeni imkânlarla seyirci sayısının artacağını, gelirlerin katlanacağını artık herkes çok iyi biliyor. Geçmişte olsa, Bayern ve Juve örneklerini bir eski birçok yeni örnek olarak verip, 'Ah bizde bu vizyon nerede?!' diye sızlanabilirdik ama hem Saracoğlu hem TT Arena örnekleri önümüzde net duruyor. Neredeyse eşzamanlı örnekler ve kulüplerin değişimini izah bakımından B.Münih-Fenerbahçe, Juventus-Galatasaray'ı es geçmeyelim..

Ve nihayet cumartesi akşamı yolu Dolmabahçe'ye düşenlerin karşılarındaki manzaraya geliyorum. Dört bin kadrolu seyirci, eski ve köhnemiş bir stat, sahada yürüyen isimler...

İstanbul'un geriye tabelası kalan eski kulüplerine dönmek istemiyorsa Beşiktaş'ın acilen önce stat sorununu çözmesi gerekiyor. İnönü, İstanbul'un iki ihtişamlı yapısı ile yan yana kaldığında tarihî olarak görkemini korusa da fiziksel olarak acınacak halde. Müzelerde hiçbir zaman desibel rekoru kırmaz!

Tarih ya da efsane sözleri ile İnönü'deki değişime direnen muhafazakârların direnci Beşiktaş'ı kara günlere götürecek kadar tehlikeli...

Beşiktaş yeni seyirci üretmediği gibi neslin içinden Beşiktaş'a gönül veren çocuk sayısı da gittikçe azalıyor. Bir kulübün öncelikli hedefi konusu tartışmaya açık olduğundan mevzuyu derinleştirmeden dikkati üç İstanbul kulübünün ezeli-ebedi rekabetinde Beşiktaş'ın taraftar yaratan arena yarışındaki son durumuna getirip bırakıyoruz.

Beşiktaş'ın sorunu Portekiz çetesi, Guti, Carvalhal ve Almanlardan ziyade taraftar ile buluşma yerinin köhnemesidir. Ulaşım kolaylıkları ve şehir içi müthiş bir lokasyon olduğu halde seyirci tribüne koşmuyorsa, babalarının ellerinde çocuklar, eşlerinin kollarında annelerin sayısı azaldıkça azalıyor, kış aylarında sıfıra doğru iniyorsa mesele derindir...

Beşiktaş yönetimi ezeli rakibinin ulaşım şartlarının kötü olduğu soğuk havada 35.000 çektiği haftayı şehrin göbeğinde 4.000 ile geçmesini sıradan bir olay olarak mı görüyor acaba?

Ha bir de sanıyorum devletin nasıl baktığı önemli...

Var mı gelişme? Yoksa işler pek parlak değil sanki!..

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir başka şehir hikâyesi: Tevez için birleştiler

Okay Karacan 2011.10.23

Orada teknik adamlar kameralar önünde birbirlerine sert dokunurlar. Mourinho-Arsene Wenger, Ferguson-Wenger, Ferguson-Mourinho ünlü çatışmaları temsil eder.

1996 yılında ise Newcastle M. United şampiyonluk yarışı yaparken Kevin Keegan ile Ferguson atışmaları manşetleri çalmıştır. İngiltere'nin futbol oyununun beşiği olduğunu bilmeyenimiz kalmadı. Sadece beşik olmanın orijinal bir tarafı yok. Zaten İngiliz futbol evrenini büyüten o beşik üzerinde yapılan ince işçilikler, boyamalar ve sert köşeleridir.

İngiltere futbol kamuoyu konu futbol olduğunda kalemi sivritmeyi de iyi bilir, gerginliğin gazını almayı da!

Örneğin 1996 Avrupa Futbol Şampiyonası yayıncısı ITV Keegan-Ferguson gerginliğini mizahi bir reklam kampanyasında kullanmayı ustaca başarmıştır.

Şampiyonada iki teknik adamla yorumcu olarak anlaşılan televizyon billboard reklamlarında "United For The Cup" sloganıyla ikisinin fotoğraflarını bir araya getirmiş, hiçbir konuda anlaşamamaları da 'kupa için birleştiler' mesajını vererek Churchillvari bir siyaset uygulamıştır..

İngiltere bugünlerde içinde üstü kapalı bir intikam duygusu da barındıran benzer bir mizah üzerinde hayli eğleniyor. Mizahın konusu bu kez teknik adamlar değil, bir Arjantinli bir futbolcu..

Daha önce M.United forması giyen ve şimdilerde M.United'ın ezeli rakibi M.City'de sarsıntılı bir dönem geçiren Arjantinli Carlos Tevez..

Futbol kariyeri başlı başına fırtınalar ve karmaşık ilişkiler tüneline gelişen Tevez, Manchester City'nin Bayern Münih'le oynanan Şampiyonlar Ligi maçında sahaya yedek çıkmayı reddedince Mancini tarafından "O artık bitti." sözleriyle gözden çıkarılmıştı. Tevez, yanlış anlaşıldım dese de Tevez için işler beklediği kadar iyi gitmedi.

Arjantinli'nin son olarak Manchester şehri ile ilgili söyledikleri milliyetçi Manchester halkı için yenilir yutulur cinsten değildi.

"Bu şehir çok sıkıcı, buraya turist olarak bile gelmem." deyince hiçbir konuda birbirleriyle anlaşamayan M. City ve M. United taraftarları birleştiler.

Bu kez 96'da İTV televizyonunun kullandığı kampanyanın benzerini bir bahis firması organize ediyor. Bir çöp kamyonunun iki tarafını United ve City renkleriyle donatan şirket kızgın Manchester halkından 32 numaralı mavi ve kırmızı Tevez formalarını atmalarını istiyor. Şehirde çöpe atılan onlarca Tevez forması yeni verilecek bir başka formaya duyulan iştah olsa bile yapılanın iyi bir futbol ülkesinde temiz bir kampanya olduğunu kimse savunamaz...

Kısacası iki ezeli rakip yıllar sonra ikinci kez başka bir elin marifetiyle anlaşmış gözüküyor.

Son yılların en heyecanlı Manchester derbisi

İngiltere'de bugün televizyonun en görkemli ürünü Manchester United-Manchester City maçı olacak. Televizyonun geçtiğimiz iki yıldaki istatistiklerine bakıldığında kaydettiği seyirci sayısı her defasında 10 milyon civarı, Londra'dan sonra en fazla radyo istasyonuna sahip olan şehirde günlerdir City'nin United'ı Old Trafford'da yere indirip indiremeyeceği ile United'ın yine keyifli bir pazara uyanması ihtimalinin yüksek olduğu atışmalarının haberleri yer alıyor. Hem görüntülü, hem sesli medya yine muazzam bir rating yapacak.

İngiltere zamanın neresinden bakarsanız bakın Londra'yı akla getirir. Siyaset, sanat, ekonomi ve tarih önce Londra'da yazılır. Kuzeye doğru yürüdükçe büyük açılımlar aslında yine dönüp Londra'yı etkisi altına alır.

Kuzey hem vahşi hem romantiktir. Son olay içinde taraftarlık romantizmini barındırıyor gibi görünse de aslında vahşi bir dile sahip.

1970'lerin sonunda Arjantin ile İngiltere arasındaki Falkland savaşının yıllar sonra Arjantinli Tevez'in Manchester şehrini hedef alan sözleriyle akıllara yeniden geldiğini kimse inkâr etmiyor.

Aslında çağdaş medya dili şehir derbilerini anlatırken en büyük haksızlığı Manchester'a yapar. City ile United; Milan-İnter, Boca-River, Celtic-Rangers'a gösterilen rağbetten payına düşeni nadiren alır. Başta Celtic ile Glasgow'da olduğu gibi başa baş bir rekabet, nefes kesici maçlardan bahsetmiyoruz. Bir asırdır bir tarafın diğerini hep gölgelemesine karşın, gölgede kalan tarafın her dönemde kendilerini şehrin gerçek hakimi gören güven ve gurur tablosundan bahsediyoruz.

Alex Ferguson 23 Eylül 1989'daki 5-1'lik Manchester City yenilgisini hayatının en acı tecrübesi olarak tanımlar. Manchester United için 100 yılı aşkın derbi tarihinin en dramatik mağlubiyetlerinden birisidir. Gelecekte futbolun efsane isimleri arasına girecek olan genç Ferguson için ışıltılı bir kariyerin şafak vaktidir.

Bugün sadece İngiltere değil hemen hemen tüm dünya, Old Trafford'daki Manchester derbisini izleyecek. United evinde son 25 maçın 24'ünü kazandığı için favori. City ise bu yıl ülkenin en iyi iki takımından birisi olarak Old Trafford'a geliyor.

Konu futbol olduğunda aslında tüm ezeli rekabetlerde olduğu gibi anlaşmakta güçlük çeken iki takımın İkinci Dünya Savaşı'nda Old Trafford Stadı'nın bombalanması nedeniyle maçları M.City'nin Maine Road Stadı'nda oynamak için yıllık 5000 paund karşılığında anlaştıkları konuyu bir tarafa bırakırsak, iki takım yıllar sonra yeni bir derbi için sahaya çıkarken tarihte ikinci kez "Tevez" konusunda ortak düşünüyor.

Bugün Lig TV'nin canlı yayınlayacağı maçı izlemeyi düşünüyorsanız, bir de Tevez üzerinden gitmenizi öneririm..

Bitirirken, bir parça pazar yazısı kıvamında kaleme alınan bu konunun tarihin tüm çatışmalarını ve birleştikleri konuları göz ardı edip iki çağı anlatma metoduyla sadeleştirdiğini lütfen unutmayın..

İyi pazarlar...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Futbol kabuk değiştirirken

Okay Karacan 2011.10.26

-Futbol haftasonu ruhumuzun bitkin düştüğü deprem felaketi ve terör acısıyla törpülenen dramatik bir kara kâbus gibiydi. Sahaya çıkmak, oyun oynamak fiillerinin soyunma odasında bile taktik, teknik, galibiyet ve puan hesaplarından daha fazla zihinde yer kapladığı onlarca maç oynandı.

Hüznün gölgesinde karmaşık oyunlar izledik. Antalya-Galatasaray maçındaki sıfırın altı kaliteyi, Bursa-Trabzon maçının ihtişamlı sahnesi ancak dengeleyebildi. Samsun'un Fener savunmasına pazartesi akşamı Mersin'in Beşiktaş ağırlaması eşlik etti.

Birbirinden farklı 4 oyun izledik. Yüksek kaliteyi oyuncu hatalarının yarattığı Bursa-Trabzon maçı en tercih edilir olanıydı. Günlerdir beklediğimiz Burak-Serdar eşleşmesinin dramatik bir geri pasının penaltıyla sonuçlanmasıyla finalize olması bile başlı başına bir yazı konusuyken, Alex'in oyuna birkaç maçlık da olsa hükmedememe lüksü ayrı bir hoşgörüyü tartışmasız.

Her şeye rağmen ekranın bize sunduğu Kayseri'nin Sivas'ı 6-2 yendiği görkemli oyun ile İngiltere'deki Manchester derbisinin 7 gollü izlencesi bir başka başlık gerektiriyor. Açık oyuna övgü kaybedenin ağırlığına gitse de kazanan sadece bir taraf değil aynı zamanda seyirci oluyor. Durumu Çağdaş Atan özetlemiş "Top oynama sevdamız başımıza iş açtı." demiş Mersin İ.Yurdu-Beşiktaş maçı sonrası mağlubiyeti yorumlarken. Çağdaş'ın söyledikleri bir parça bizim çağdaş olmayan futbol mantalitemizin fotoğrafını çekmek anlamına geliyor. Kuvvetli rakiplere karşı topun hakimiyetinden vazgeçerek alan daraltan, kapalı oynayan Anadolu takımlarını tarif ediyor. 2000'lerin ortasına kadar İstanbul'da beraberlik hedefli oynayan Anadolu takımları, evlerinde ise çok nadir oyunun tam kontrolüne odaklı sahaya çıktılar. Ersun Yanal takımlarının yarattığı cesaret üzerine teknik adamların hücum oynama tercihleri belirlemeye başladı. Bu durum aslında transferin kolaylaşması ve gelen yabancıların skora yönelik karakterler olmasıyla açıklanabilir. Artık teknik adamlar oyuncularına kuvvetli takımlara karşı topun arkasına geçip bekleme felsefesini kabul ettiremiyordu. Zaman, teknik adamları ellerindeki oyuncu yapısı nedeniyle açık oynatmaya zorladı. Daha ofansif düşünen futbolcu sayısının artması bunu gerekli hale getiriyor. Son birkaç sezondur açık futbolu tercih eden takımların aralarında oynadıkları maçlar akıllarda kalırken, geleneksel rakibi oynatmama üzerine kurulu mantalite popülaritesini kaybetmeye başladı.

Çağdaş'ın takımın topla fazla oynayıp kontrolsüz skor arama isteğine eleştirisini anlayabilmek aslında pek kolay değil.. Mağlup takımın atak oynaması kadar doğru bir strateji olmayacağı açık değil mi? Türk futbolunun Nurullah Sağlam gibi, açık ve ileride oynamayı, Ertuğrul Sağlam gibi tüm mevkilerin oyuna katılımını sağlayan düşüncesi gibi denge felsefesini şiar edinen teknik adamlara ihtiyacı var. Çağdaş'ın bakış açısı sadece oyunun bir bölümü için "çağdaş" bir düşünce o kadar... Şuna da şüphe yok ki, son 2 yıldır oyun ve sistemler üzerine basın açıklamalarında cesur konuşan futbolcularla ligimiz önce demokratik bir tartışma platformuna, sonra seyirci için oynayan takımlar topluluğuna dönüşecektir.

DERBİYE DOĞRU

Beşiktaş-Fenerbahçe maçı öncesi herkes haliyle iki takımın hangi kadrolarla nasıl oynayacağını merak ediyor. Carvalhal'ın rotasyon yoluyla dinlendirdiği takımdan çıkaracağı 11 çok belirleyici olacak. Tel Aviv ve Stoke City maçlarının ilk yarılarındaki hızlı pas ve ileride çok adamla oynanan oyunun skor üretilmesi kaydıyla Beşiktaş için kazanma yolunda en büyük avantaj olacağı kesin gibi... Bu bölümde golü bulamadığı takdirde ise birçok lig ve Avrupa maçında olduğu gibi fiziksel düşüşün Fenerbahçe lehine işleyeceği çok net... İşte bu aşamada iki haftadır kendini zihinsel ve bedensel olarak bu maça hazırladığı gözlenen Alex büyük koz olacaktır. Fenerbahçe'de forvet konusunda yaşanan problemin nasıl giderileceği Aykut Kocaman tarafından biliniyor. Beşiktaş'ın hâlâ anlaşılmayan oyun yapısı, Fenerbahçe'nin bilinen ancak hasarları olan futboluyla yeşil sahada aksiyonu bol bir gösteriye dönüşecek.

Carvalhal'ın Almanları kullanma vizyonu, yerlileri yerli yerine yerleştirme becerisi ancak Q7 ve arkadaşlarının işine katkı sağlar, yoksa Kayseri maçı seçimleri gibi bir çılgınlık Aykut Kocaman'ın yine bir deplasmandan kolay galibiyetle dönme planına yardımcı olacaktır.

HİKMET BİLA

NTV'de çalıştığım dönem tanıdım Hikmet ağabeyi. Bir beyefendiydi, iyi bir dinleyici ve açık sözlü bir anlatıcıydı. Her daim açık olan odasından içeri girdiğinizde ayağa kalkıp, saygı ve hürmetle karşılardı. Her konuda fikrine başvurulabilecek bir kaynaktı. Meseleleri pozitif taraflarıyla görmeye eğilimli sınırsız, abilerin abisi bir adamdı. Hakan Dilek'in eski futbolcuları tarif ederken sıklıkla kullandığı "mahallenin şık abileri" ifadesinin bendeki karşılığıdır Hikmet Bila... Maçları anlattıktan, bir stüdyo programını bitirdikten sonra servise dönerken hep

onun odasının olduğu tarafı tercih ederdim. Ondan bir iki kelime övgü duymak ruhumun ilacı gibiydi. Selamlaşma kültürünün son temsilcileri arasındaydı.

Medya Mahallesi'nin şık abisine Allah'tan rahmet diliyorum. Mekanı cennet olsun.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir rüzgar esti arkası gelecek

Okay Karacan 2011.10.29

2011-2012 sezonu 10 Eylül'de başladı, bugün itibarıyla dokuzuncu hafta oynanıyor. Avrupa'da oynayan takımlar üç hafta içi mesai yaptı, iki milli maç arası yaşandı.

Bu geçmiş yılların takvim yoğunluğunun 1,5 katına tekabül ediyor. Nereden bakarsanız bakın, futbolcu için bir buçuk kat yorgunluk, teknik adam için hatasız kadro kullanım çabası, tribün müdavimleri için 1,5 kat masrafı daha kısa bir sürede yapma zorunluluğu..

Tribünler eskisi kadar kalabalık değil ama kimse futbol kalitesinin düşük olduğunu inkar edemez. Oyun, bir ayağı mahkemede olduğundan şüphe ile izlense de saha içindeki mücadele umut vaat ediyor.

Sisli havada geçen 7 hafta, görmek isteyen için güzel resimler vermedi değil! Mesela maçların son 15 dakikalarına sığan onlarca gol takımların kaderini nasıl da değiştirdi. İlk haftalarda Webo'nun son dakika gollerini hatırlayın. Özer'in Mersin'e attığı Beckham patentli gol, Sercan'ın Gutivari iki topuk pasıyla arkadaşlarına attırdığı Galatasaray'ın, Muhammet'in topuğuyla Gaziantep'in aynı yerde attığı goller ligi reklam pazarlama mantığıyla dünyaya anlatmaya yeter.

Burak Yılmaz'ın liderlik ettiği Trabzon, lige çıkıp zirveye tutunan Orduspor, 5 haftada 5 gol atıp sonra nazara gelen Nobre hikâyesinin içini doldurmaya yetiyor.

Yine de kimileri için futbol sanki devrini tamamlamış bir TV dizisi gibi algılatılmaya çalışılıyor. Bardağın dolu tarafına hiç sempati kalmamış..!

BİR RÜZGÂR ESTİ, ARKASI GELECEK

Kötüleme lobisinin yarattığı kasveti dağıtmaya bir büyük esinti gerekiyordu ve bir perşembe akşamı esti. "Beşiktaş-Fenerbahçe maçı" oynandığı günün ertesinde kara bulutları dağıtan bir rüzgâr misaliydi.

Günün en karanlık anı aydınlığa en yakın olduğumuz zamandır ve derbinin verdiği ilham tam da öyle bir şey aslında..

Henüz 10'uncu dakika oynanıyordu ki maçı izlediğim locada o gün bizim gibi misafir olarak bulunan, ancak bizim kadar futbolla iç içe olmayan bir arkadaşın ağzından dökülen "Türkiye'de tüm kadrolar bu kadar iyi, oyun bu kadar güzel olsa keşke, açık kapalı fark etmez her maça giderim" sözleriyle uyandım. Ülkede hâlâ futbol statlarını ziyaret etmemiş milyonlarca sporsever insan var. Kimisi futbolu seviyor ama sahada verilen hizmetin kalitesine güven duymuyor, kimisi futbolu stadyumda izlemeyi çok istese de bir türlü ne zaman ve nasıl başlayacağını bilemiyor.

Uyandım derken aslında birkaç saat önce tarihî stadın çevresinde tur atarken polise telaşla yaklaşıp 'pardon eski açık hangisi?' diye soran çiftin heyecanı ve 30'lu yaşları devirmiş polis memurunun iştahlı tarifini hatırladım. Belli ki şehrin en merkezî noktasındaki en bilinen spor sahasını ilk kez ziyaret eden birileri hâlâ var.

Tribün yoğunluğunun düşmeye başladığı günlerde, derbi elektriğinin 24 saat önce bir hayalet söylenti ile kontak yaptığı bir kör karanlıkta çakan kibrit gibiydiler.

Herkesin göç ederek kaçtığı şehre, yeni gelen iki yabancı gibi.. Ya da köy hayata küsmüşken yeni atanan öğretmen ve ailesinin taşıdığı umut misali...

Herhalde mutabıkız; derbi Türk futbolunun yüzünü ağartan mücadelesiyle derin bir oh çekmemizi sağladı. Gerek tribünde gerek ekran karşısında olanlar harcadıkları para ve zamanın karşılığını fazlasıyla aldı. Oyuncular, hakem ve seyirciler son yıllarda en özlenen resmi birlikte çizdiler.

Quaresma geldiği günden beri şu mesafe aldığı, çalımla adam geçtiği pozisyonların yarısını ortalasa Almeida daha fazlasını atmaz mıydı? İşte size derslik derbiden bir çıkarım...

Simao kanatlarda kaybolduğu onca maçın ardından bu kez oyunun merkezine inmenin karşılığında atmadı mı o golü? Gol çok değerli; çünkü Beşiktaş'ın iyi oynadığı dönemlerde mutlaka skor üstünlüğünü ele geçirmesi gerekiyor ve o akşamın en değerli işiydi. Alex hangi yaşta, hangi fizik güçte olursa olsun, sahada zekasını kullanmayı bilir ve balık hafızalara kendini yine sonradan sahne alarak hatırlattı.

Fırat Aydınus ve yardımcıları keza yerden yere vurulan camiaları için gurur timsali değil miydiler ?

İNÖNÜ'NÜN ÇAĞRISI

Ve karmaşa...

O gecenin bize has organize olamama hikâyesiydi.. Sadece küçük detayların düşünülmesi halinde büyük işlerin kolaylıkla yapılacağının örneğiydi yaşananlar..

Eski kapının önünde kimisi yasal biletiyle hakkını arıyor, dışarıda bekletilmeye isyan ediyordu. Kimisi yasal olmayan biletle hak sahiplerinin hakkına göz göre göre tecavüz ediyordu. Fenerbahçe taraftarının tüm gücüyle yüklenip içeri girdiği o tarihî kapının önünde Lig TV, derbi yayını için özel panoramik stüdyo kurmuştu. Bırakın herkesi, her şeyi yorum yapmak için orada bulunan Pierre Van Hooijdonk'un gelir gelmez söylediği dünyanın en iyi konumu cümlesi dikkate değerd.

Avrupa'nın hemen hemen tüm ülkelerinde TV istasyonları benzer stüdyoları stadın yüksek yerlerine kurarlar. Ne yazık ki bu İnönü'de artık imkansız.

Ne TV rahat çalışabiliyor, ne taraftar stada rahat girebiliyor, ne stada giren taraftar iki lokma bir şeyler bulabiliyor, ne oyuncular için sahaya çıkmadan önce kullanılacak geniş ve ferah alanlar var.

Anıtlar Kurulu tarafından yenilenmesine izin verilmeyen ve bu nedenle çürümeye terk edilen stat perşembe akşamı Devlet'in spor bakanının huzurunda bir bakıma yardım istedi.

Tarihî kapının kırılması, tarihî stadın çağrısıdır.

Ülke futbolunun hafızasında en önemli belleklerden birisi Beşiktaş-Fenerbahçe rekabeti ise ondan daha önemlisi İnönü Stadi'dir.

Perşembe gecesinin futbol saadeti içinde ızdırap çeken o binanın feryadına isyancı taraftarın hamlesinin yardımcı olması ironik olsa da gerçek..

Belki de ilk kez bu huzursuz hareketin bir hayra yorulması zamanı gelmiştir.

Sözün kısası, bizim ülke futbolu seviyor, maçı yerinde izlemeyi arzuluyor, oyuncunun temiz oynamasını, hakemin işine odaklanmasını talep ediyor.

Her şeyden önemlisi bir hafta arası eğlencesinde eziyet çekmemek tek isteği..

Yoksa işe düzgün tarafından bakmaya başlasak tüm terslikler düzelecek.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Maviii..!! Yeşilll..!! En büyüükkk..!! İstanbullll...!!

Okay Karacan 2011.10.30

Sultanahmet Meydanı olarak bildiğimiz eski at meydanı Hristiyanlık öncesi dönemde gladyatör dövüşlerinin yapıldığı bir spor alanıdır.

Bugün güreş olarak bilinen vahşetten uzak kuvvet denemelerinin daha çok asil olmayan askerler arasında popüler olduğu ayrıca rivayet edilir.

Genellikle vahşi hayvanlar ile insanın ya da hayvanların birbirleriyle kapıştırıldığı birçok seyirlik mücadele yapılmış İstanbul'un bu en eski mekanında..

Surlarla çevrilen İstanbul Bizans döneminde Hipodrom'da yapılan atlı araba yarışları ile öne çıkar. İmparator'un yerini almasıyla başlayan yarış ilk dönemlerde kırmızı, beyaz, yeşil ve mavi takımların efsanevi rekabetine sahne olur. At arabalarının yarışı dönemin büyük spor olaylarından biridir. Günler öncesinden ilan edilen yarış için muhtarlıktan ikamet, savcılıktan iyi hal kağıdı almak da dahil olmak üzere bir sürü prosedür gerekir. İmparator onayıyla yarışlara katılan at sahipleri genellikle varlıklı kesimden ve atlar özel olarak yetiştirilir. Şehrin dört tarafına yerleştirilen panolar ile halk haberdar edilir, hayatın en renkli zamanı olarak kabul edilen yarış günü hipodrom tam 100 bin kişi yarış izlemektedir.

Yani şimdiki Olimpiyat Stadı İstanbul için taşra iken Sultanahmet Meydanı 100 bin seyirciye konukluk etmektedir.

Bugünün F1 yarışlarının hazırlık, organizasyon ve ritüelleri yıllar önce yaşanmıştır İstanbul'da..

Başlarda 4 takım vardır ve yarışa dört araç katılır. Sonra zamanla mavi ve yeşil takımın kırmızı ve beyazlara karşı güçlenmesiyle sayı ikiye düşer ve Erguvan imparatorluğun en büyük rekabeti maviler ve yeşiller arasında yaşanır.

100 binlik tribünler önce 4 bölüme ayrılırken zamanla iki tarafın diğerlerini yutmasını açıklamak pek mümkün görünmüyor. Taraftarlık genetiğinin henüz tutmadığı zamanlar olsa gerek.

Bazı tarihçiler bunun günümüz büyük futbol rekabetlerine çok benzediği, hatta bugünkü taraftarlık bölünmesinin, tribün mizahının temeli olduğu tahminlerinde bulunmuşlardır.

İşin ilginç taraflarından birisi sürücünün yarışçı yeteneklerini bir kez daha göstermesi için kaybeden araba ile tekrar yarıştırılması gibi bir başka kuralın koyulmuş olmasıdır.

Bir zaman makinesi ile o günlere gidip, Fenerbahçe, Galatasaray ve Beşiktaş'ın izlerini aramak ister miydiniz?

Sanırım böyle bir imkan olsaydı son tercihiniz bu olurdu. Yine de spor tarihi ve rekabetin renkleri üzerine fikir jimnastiği yapanların merak ettiği en ısıltılı İstanbul geleneğidir mavilerle yeşiller...

Haçlı işgaliyle İstanbul'un en büyük spor alanı hipodrom yok olduğunda yeşiller ile maviler arasındaki büyük rekabet de ortadan kalkacaktır.

Yeniçeri askerlerinin atıcılıkta yarışırken bu renkleri kullandıkları biliniyor. Ama Osmanlı tarih kitapları bu hikayeyi Bizans'taki ihtişamıyla anlatmıyor.

Gelelim bugüne; İstanbul 30 Kasım tarihinde Avrupa Spor Başkenti bayrağını devralıyor. İstanbul Avrupa tarihinin en derinlikli şehridir. Kültür başkentliğinin ardından spor başkentliği hususunda bu vesileyle ortaya çıkarılmayı bekleyen onlarca hikayeye sahiptir.

Cumhuriyet tarihinde spor İstanbul'da üç büyük futbol kulübü ile ihtişamlı günlerine dönebilmiştir. Galatasaray, Beşiktaş ve Fenerbahçe hem Osmanlı hem Türkiye Cumhuriyeti kurumları olarak müstesna kuruluşlardır. Spor Bakanı 30 Kasım'da bayrağı devralacaklarını Beşiktaş-Fenerbahçe derbisinin olduğu gün açıkladı.

Bu şehrin en büyük spor ritüellerinden birinin sabahına denk gelmesi bir ilahi işaret sanki...

İlham kaynağı olarak aynı günün akşamında son yılların en keyifli maçlarından birisi oynandı.

İstanbul WTA Tenis şampiyonası, F1, Şampiyonlar Ligi, UEFA kupası ve Dünya Basketbol Şampiyonası gibi dev organizasyonlara ev sahipliği yaptı ve yapmaya devam ediyor.

2012 bu topraklardan beslenmiş, bu topraklara yuva kurmuş tüm uygarlıkların spor'unu anlatmak, tarihin tozlu sayfalarından çıkarma yılı olmalı...

Üç büyük kulübün 2012 organizasyonu ile ne kadar ilgili olduklarını bilemiyoruz ama Türk insanının spor ile barışıp yol alması için harika bir fırsat önümüzde duruyor.

Bilhassa tarihin en kritik mahallesi olan Sulhanahmet Meydanı'nı 2012 kapsamında daha çok öne çıkarmak, temsili bir İstanbul turnuvası, yarışı, mücadelesi düzenleyerek tarihin tüm taraftarlık mirasıyla kucaklaşmak harika olur.

Sokaktaki insan Kültür başkentliğinin farkına pek varamadı. İş spora gelince üç büyüklerin samimi katılımıyla İstanbul farkındalık yaratabilir.

Bu tuhaf yıl sona ererken yeni yıla ilgili heyecan duymak için 30 Kasım tarihini bekleyin...

Mavilerle yeşillere kadar bu şehrin spor mirasına sahip çıkmak fena olmaz ne dersiniz?

İyi pazarlar...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Fenerbahçe aklı kazandı

Okay Karacan 2011.11.01

Aykut Kocaman tıpkı Carvalhal gibi derbinin 11 kişilik kadrosunu bozmadan çıktı sahaya.

Fenerbahçe perşembe akşamı oyunun her iki yönünü de iyi oynamıştı. Rakibin temposuna göre hızını ayarlayabilen Fenerbahçe forvet hattındaki son vuruşçu sorununa karşın oyun içinde alternatif gol ayakları üretebiliyor. Şartlar ne olursa olsun her defasında farkı hızları yaratıyor ve dün akşam yine en büyük silahı tempoydu. Alex'in beşinci dakikadaki sürpriz kırmızı kartı ile birdenbire tüm planlar altüst oldu. Oyunun komuta merkezi ister istemez değişmeliydi. Oyunun anahtarı olan yüksek temponun korunması için Emre'nin daha fazla koşup, daha çok pas dağıtması gerekecekti. Baroni yorulana kadar Alex'in yokluğunda orta alanın diri kalmasını sağladı. Bu arada Beşiktaş maçının en iyi isimlerinden Caner ile Gökhan Gönül'ün domine ettiği sağ kanadın etkinliği yükselmek zorundaydı. Takım Alex'in oyun dışı kalmasına sakin bir tepki verdi. Topun arkasında dengeli durulmalı ama yüksek tempoyu kaybetmemeliydi. Bienvenu'nun koşu yollarına uzun topolar atılarak hızlı ataklar yapmayı denediler. İki kanattan ve göbekten ileri oynamayı düşündüler. Kısmen bu işte başarılı oldular. Karabük'ün Shelton'un enerjisiyle bulduğu birkaç pozisyonda son vuruşlardaki yetersizliği Fenerbahçe'nin şansydı. Karabük Fenerbahçe'nin 10 kişi kalmasını değerlendireceğini düşünmüştü. Oysa ne kadar erken gol atarlarsa o kadar büyük bir psikolojik üstünlük sağlayacaklardı. Bilhassa diri savunma ve kaleci Volkan'ın dikkatli oyunu olmasa farklı bir üstünlük sağlayabilirlerdi. Fenerbahçe sahanın her yerindeki yardımlaşmanın meyvesini Karabük'e alan bırakmayarak topladı.

Bienvenu'nun Mehmet Topuz'un pasıyla attığı gol, 10 kişi kalınmasına karşın korunan o sakin duruşun bir ürünü.

İkinci yarıda Fenerbahçe Karabük'teki oyuncu değişikliği ve 10 kişi kalmanın etkisiyle enerjisini koruma çabasına girdi. Mersin ve Beşiktaş maçlarındaki gömülü alan savunmasının bir benzerini oynadıkları dönemde kalesinde gole izin vermeyen Fenerbahçe'nin artılarından birisi yüksek oyun konsantrasyonuydu. Yorulan Emre'nin oyundan alınmasının ardından orta alanda top kontrolünün kaybedilmesi risk doğurabilirdi. Fenerbahçe bu bölümde Semih'i oyuna almasına karşın kanatlar çok ileri çıkmadan oynayınca pozisyon bulamadığı gibi beraberlik golünü getirecek bir pozisyon da vermedi. Alex olmadan da direnmeyi, durdurmayı ve yıkmayı başarabildiği için aldığı galibiyet çok değerli.

Hakemin Alex'e gösterdiği kırmızı kart ağırdı. Sonraki yönetime bu kararın olumsuz etkisi yansdı. Fenerbahçe'nin 10 kişi kaldıktan sonra oyunun nabzını tutma mahareti, Karabük'ün bu fırsatı tepme zafiyeti üç puanın yönünü gösterdi. Fenerbahçe'nin şansı bir parça da Karabük'ün geçen yılın çok uzağında dirençsiz ve ofansif anlamda zayıf kalmasıydı.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Herkes konuşuyor, bırakın MHK da konuşsun!

Okay Karacan 2011.11.02

Türk futbolunun ihtiyaç duyduğu en son şeyin hakem tartışmaları olduğuna itirazınız var mı? Umarım yoktur!

Kabul edelim ki dünyanın hiçbir ülkesinde bu kadar TV, bu kadar futbol programı, bu kadar hakem yorumcusu yok. Hadi araştırıp buldunuz ve birkaç ülkede var diyerek bu tespiti çürüttünüz. Eminim ki bu kadar çok sayıda ve uzun metrajlı program bulamayacaksınız. Durum o kadar garip ki artık TV istasyonları ürettikleri programlara isim bulma konusunda profesyonel yardıma ihtiyaç duyuyor.

Sorun bir sürü ihtisas alanı spor olmayan TV'nin ucuz içerik niyetiyle maliyet düşürme planından kaynaklanıyor. İçinde futbol görüntüsü olmayan futbol programlarının televizyoncu tabiriyle söylüyorum "karartmaya düşmeden" yayına devam edebilmesini mümkün kılacak tek şey spekülasyondan başka bir şey olamaz...

Zaten öyle de oluyor.

Dönün gazeteye dünyanın hiçbir ülkesinde bu kadar çok hakemin, hakem yorumu yazdığı bir başka ülke bulamazsınız.

Çok kanallı yayıncılığın başladığı günden bu yana futbol tartışmalarının odağına hakem hocalarının ekran karşısında faal hakemlere verdikleri ayarlar oturmadı mı?

O dönemin faal hakemleri bu yorumlara ateş püskürmedi mi?

Sonra o hakemler basın istihdamı alır almaz bu sefer şikayetçi oldukları fiilin bizzat uygulayıcısı olmadılar mı?

Bunlara katılmıyorsanız bu yazıyı okumayın! Boşuna zaman kaybı olur.

Durum aynen böyledir ve artık iş zıvanadan çıkmıştır. Hal böyleyken; yani eski, daha eski ve hatta daha eski hakemler konuşup yazar, faal hakemliğin zaaf noktalarına atış yaparken onların başındaki adamın susup dinlemesini hangi mantıkla izah edebiliriz?..

MHK Başkanı Yusuf Namoğlu, konuşmakla, anlatmakla en doğrusunu yapıyor. Bir uzlaşma sağlanacaksa başka nasıl türlü bir yol izlenebilir ki?

Düşünerek konuşma, konuşarak anlaşma kültürü üzerine 20 yılda tek bir taş koyamadık. Dünya hakemlerin dramatik hatalarını bile artık oyunun kendi yorumu yanında bir çeşni olarak geçerken, biz ana temaya hakemi oturtmaya devam ediyoruz.

Ya her jenerasyon bir sonrakinden bir öncekinin intikamını alıyor ya da dirhem ilerleme kaydedemiyoruz.

Hayatı bir parça sadeleştirebilsek?

Mesela İngiltere'de Manchester United'ın Manchester City'ye 6-1 yenildiği maçın TV'de sadece 26 dakika konuşulduğunu biliyor musunuz?

Sadece futbol değil! Orada insanlar bir TV dizisini de 45 dakika kesintisiz izlerken, biz hep aynı şeyin anlatıldığı 100 dakika'yı izlemek için 3 saat ekran karşısında oturmuyor muyuz?

Galiba sadece spor yayıncılığında değil, hemen hemen her alanda acil bir hayatı sadeleştirme hamlesine ihtiyacımız var.

MHK Başkanı Yusuf Namoğlu, TT Arena'daki Galatasaray-Gaziantepspor maçından bir önceki hafta rotasyona gideceklerini, genç hakemlere görev vermeyi planladıklarını açıklamıştı. MHK Başkanı'nın o açıklamalarının ardından Abdullah Yılmaz'ın TT Arena yönetimi gündeme oturdu ve ortalık karıştı. Herkes maçlarına haklı olarak Fırat Aydınus-Cüneyt Çakır ikilisini ya da üst düzey hakemi istiyordu...

Peki şimdi sorulmaz mı Namoğlu o açıklamayı yaptığında neredeydiniz diye? Aydınus'un başarılı yönetimi hak ettiği alkışı aldı mı? Evet aldı. Herkes gerekli övgüyü yaptı ekran karşısında, gazete sütununda...

İyi iş çıkarılınca sadece 3 dakika konuşulup, hatalar saatlerce irdeleniyorsa bu işte bir terslik yok mu?

Mesele bu kadar uzatılmaya değmez. Hele bir de play-off sistemi puan kayıplarına rağmen şampiyonluk şansına bu kadar büyük prim veriyorken hiç değmez.

SON 10 DAKİKADA HER ŞEY DEĞİŞEBİLİR

Hafta sonu 10'uncu hafta maçları oynanacak. Neredeyse sezonun üçte biri geride kalıyor. Ortaya koyulan oyun ve mücadeleyi kimse beğenmemeye devam ediyor. Anadolu'da statların boşluğu İstanbul'da Beşiktaş'ın seyirci erozyonu dışında aslında pek bir sorun yok. Geçen iki üç yıldan aşağı kalır bir sezon mu oynanıyor? Bu soruya evet oynanıyor demek iyi niyet olamaz.

Dokuz haftada tam 201 gol izledik. Uzaktan çekilen şutlardan gelen harika goller, topa itiraz eden kaleciler var. Haklı kaleciler, çünkü top ele avuca sığmıyor.

Topun havada ani yön değiştirmesi oyunun kaderini kimi zaman ciddi şekilde değiştiriyor ve değiştirmeye devam edecek.

Maçlarda dikkat çeken en önemli özellik son 10 dakikalarda atılan goller. Şu ana kadar atılan 201 golün 42 tanesi son 10 dakikada gelmiş. Yani gollerin yüzde 21'i maç biterken atılmış. Birçok maçta üç puanın kaderini belirleyen son 10 dakikaların en başarılı takımı İstanbul Büyükşehir Belediyespor.

WEBO'YA DİKKAT!

Belediye takımı attığı 15 golün 7'sine son 10 dakikada ulaşmış. Bu 7 golün 5'inin Webo tarafından atılmış olması da dikkat çekici. İBB son dakika golleriyle 5 ekstra puan kazanarak, rakipler için son dakikaya kadar tehlikeli olduğunu açıkça belli etmiş. İBB'yi takiben Beşiktaş da toplam 13 golün 5'ini son dakikalara sığdırmış.

Sivasspor ile Bursaspor ise son 10 dakikalarda 4'er gol görmüş kalelerinde. Neredeyse yedikleri golün yüzde 40'ı son bölümlerde gelmiş.

42 gol deyip geçmeyin geçen yıllara kıyaslandığında sayısal olarak 1,5 misli artışa denk geliyor.

Geçen yıl ilk dokuz haftada 221 gol atılırken bunların 29'u son 10 dakikada gelmiş.

Bu sezonun geçen yıllardan farkını arıyorsanız son 10 dakikalara bakmanız yeterli!..

Bir başka ilginç taraf ise golcüler. Burak 11, Webo 6, Nobre 5 goller ilk üç sırada yer alıyor. Üçünün gol sayısı 22'ye ulaşmış. Yirmi iki golün sadece 4'ünün ilk yarıda, 18 tanesinin ikinci yarıda atılmış olması da bu yıl oynanan oyunla ilgili bazı ipuçları veriyor değil.

Genel trende göre zaman ilerledikçe gol yaklaşıyor demektir. O nedenle maçları sonuna kadar izleyip şovun finalini kaçırmamak gerekiyor. Haliyle, son dakika gollerinde en büyük sıkıntıyı köşe yazarları ve gazeteler yaşıyor.

Maçtan erken çıkıp eve erken gitme hesapları yapıp yerinde 42 golün çoğunu görmemiş olanların yüksek oranlı olduğunu da unutmayalım.

İBB-BURSA MAÇI KAÇMAZ

Hafta sonu pazar günü saat 13.00'te başka planınız yoksa İBB-Bursa maçı için Olimpiyat Stadı'na gitmenizi öneririz. Son 10 dakikaların uzmanı ev sahibi Belediyespor ile kırılganlığı son dakikalarda belirginleşen ve üstelik üç haftadır kazanamayan Bursaspor arasındaki maçın finali enteresan olabilir.

Tabii son 10 dakikada çıkıp eve erken gitmek gibi bir planınız yoksa!

Bakalım Bozbaykuşlar bu meseleye ne diyecek...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yine bir bayram günüydü...

Okay Karacan 2011.11.06

İki bayramı da severdik ama sanıyorum Kurban Bayramlarını daha çok severdik. Ramazan Bayramı'ndan devamla şeker toplama ritüeline ek akşam yer sofrasına dizilip kavurma ziyafeti çekilirdi.

Günlerce bahçede ahırdaki diğerlerinden ayrılarak ihtimamla beslenen sevimli kuzunun hayali gözlerimizin önünde belirse de tahta kapının üzerine iştirilmiş Hz. İsmail'e inen koçu temsil eden kartpostalın anlattıklarını erken özümsemiştik.

Bayram saatlerce, günlerce alabildiğine özgür top oynamak demektir. İkişerli üçerli oynanan günlük hayattaki maçların yerini 7'şerli, 8'erli takımlara ayrılıp oynadığımız bayram maçları alınca, oynadığımız şey "maç" olmaktan çıkıp "futbola" dönüşürdü.

Maç yapmak içgüdüsel davranmakla, futbol oynamak organize olmakla özdeşmiş, bunu insan yaşı ilerledikçe anlıyor. Bir Kurban Bayramı sabahı Almanya'dan büyüklerin ellerini öpüp rızalık almaya gelen komşularımızdan birinin yakın arkadaşı Hans ağabeyin bize anlattıklarından öğrenmiştik. Almanya'dan gelen gıcır gıcır kareli top, gözlerimizin hapsindeyken birinci prensipten yani, 8'erli iki takımın güç dengeleri gözetilerek kurulmasının daha keyifli olacağından söz etmişti. Oysa biz hep en iyileri toplayıp karşı tarafı daha takım kurma aşamasında yıkma hesaplarını biliyorduk. 'Aldım verdim ben seni yendim'siz takımlar kurduk o bayram..

O bayram dengeli takımlar kurmayı, paslaşarak kaleye gitmeyi ve harika çayırdaki rövaşataya kalkmayı öğrendik. Hans birkaç gün bizimle birlikte olduktan sonra elinde fotoğraf makinesi köyden ayrıldı. Yıllar sonra köye döndüğümde Hans'ın Almanya'dan gönderdiği fotoğraflara bakıp heyecandan titrediğimi hatırlıyorum. O güzelim Alaman topuyla çekilmiş fotoğraflardan birisi benimdi ve maç etmeden futbol oynamaya geçişin tatlı bir hatırasıydı. Gel zaman git zaman o küçük karton parçası resim tahta kapının üzerinde Hz. İsmail'e inen koçun tasvir edildiği kartpostalın yerinde kaldı. Son gittiğimde ne tahta kapı ne gerçek futbol topuyla çekilmiş o fotoğraf yerindeydi...

Televizyonda maçlara dikkat kesildiğimiz o 70'ler sonu 80'ler başı dönemde futbola oyuna dair ne duyarsak, ne izlersek hep kaydetmişizdir. Dünyayı gidip gelen gurbetçiler, onların oraya dair anlattıklarından olsa gerek bir

parça Almanya'nın zenginliği gözüyle gördüğümüzden Alman takımları, oyuncularını ve milli takımımıza karşı milli takımları fena halde belleğimize yapışık kaldı.

Friedel Rausch Eintracht Frankfurt'u UEFA şampiyonu yaptıktan sonra Türkiye'ye geldi. Fenerbahçe'nin Rausch'u getirmesi gazetelerde önemli yer tutmuş, şimdikinden daha temiz dalınan ebeveyn sohbetlerinde baş konularından birisi olmuştu.

Almanya ile milli takımlar düzeyinde sık sık oynadığımız, farklı kaybedip üzüldüğümüz o TV günlerinde gözlerimizi sahadaki toptan, tozluk, krampon ve formalardan alamazdık. Kevin Keegan'ın Hamburg'a transferiyle yükselen algının Derwall'e kadar geçen dönemde Rausch'un Fenerbahçe'ye verdikleri veremedikleri tartışmasında takılı kaldığını itiraf etmeliyim.

Derwall de bizim için bir TV yıldızı gibiydi. Onunla aynı mahallede oturmanın ayrıcalığını (nedense) saatlerce Florya dönüşü kendisiyle karşılaşmak için beklediğimiz evinin önünü hatırlıyorum. Biz top oynarken gelmesini bizi keşfetmesini hayal edip dururduk çocukca..

Derwall her ne kadar Galatasaray'ı çalıştırıyor olsa da aslında ekranda izlediğimiz o harika Alman takımının hocasıydı. Burada onun Türk futboluna verdiği ayardan bahsetmeyeceğim. Bunu bu satırların müdavimleri çok iyi biliyor olmalı. Sadece bir kuşağın zihninde bugün Hollywood yıldızlarının Türkiye'ye gelmesine benzer bir etki yarattığını söylemeyi değerli buluyorum.

Sonra Abramczik, Piontek'li milli takım, Schumacher, Kalli, Daum, Kuntz ve onlarca Alman geçti futbol dünyamızdan..

Her biri her gelişlerinde hep bir şeyler bırakıp gitti. Hiçbirisinin bu ülkeden alıp götürdüğü bıraktığından fazla olmadı. Stajyer deyip kovaladığımız Löw bile bize yıllar sonra bugün boş konuşmanın futbol oyunu yoluyla hayatı değersizleştirdiğini öğretti.

Kaiserslautern takımında forma giydiği günlerde maçlarını anlattığım Kuntz'un Beşiktaş'a transferi sonra o takımda gollerini anlattığım Halil Altıntop ve bugün ülkemizdeki en kalifiye futbol emekçilerinin iyi derecede Almanca konuşuyor olmaları bir hikâyenin sadece yazarın zihnine yapışmış köşe kıvrımları..

Ne zaman Almanya'dan bir futbolcu transfer edilse, ne zaman onlardan birisi bu ülkede bir takımın patronluğunu yapsa aslında kişisel tarihimde beni alıp Hans ağabeye götürür.

Elimde tutamadığım o fotoğraf belirir gözlerimde... Bir Kurban Bayramı'nda hem şeker toplayıp, hem kavurma ziyafetini yaşamak, yepyeni bir futbol topuyla nizamiye yakın ölçülerde bir çayırda futbol oynamaya tadını aldığım o bayramı bir kez daha yaşamamın özlemini duyarım derinlerde bir yerde..

Bu satırları kaleme almamdaki en büyük etken sanırım Beşiktaş takımının Ernst ve Hilbert katkılı oynamaya başladığı günden bu yana ortaya koyduğu güvenilir ve güçlü tarafı.

Bu ülkeye gelen Almanlardan, Almanların yetiştirip gönderdiği Türklerden çok şey öğrendik. Hiçbir zaman sansasyonel olmadılar. Gece kulüplerinde sabahlara kadar eğlenip, disiplin sorunu yaşamadı, yaşatmadılar. Hep bir öğreti, hep bir eğitilmiş adam bıraktılar arkalarında giderken..

Bu onlara yazılmış bir hayranlık mektubu değil, Türklerin Almanya'ya göçünün 50'nci yılında kırklı yaşların ortalarına gelmiş bir futbol tutkununun zihnindeki futbol arşivinden yapılmış bir derlemedir.

Ne yalan söyleyeyim konu futbol olunca Almanlar kaybedince, biz de kaybetmiş gibi üzülürüm..

Kurban Bayramı'nız mübarek olsun.

İyi pazarlar.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Beşiktaş'ın Deron (!) meselesi

Okay Karacan 2011.11.08

Deron Williams'ın Fenerbahçe Ülker maçındaki oyununu izlediniz mi? İzlemediyseniz NBA'deki lokavt kararının kalkması ihtimaline karşı gidip mutlaka Williams'ı çıplak gözle bir kez mutlaka izleyin.

Mesele Williams'ın ne kadar enerjik, atletik ve yetenekli olduğu değil, mesele onun birlikte oynadığı oyuncuları nasıl ateşlediği, yukarı taşıyıp algılarını güçlendirdiği meselesi..

Beşiktaş futbol takımı Guti, Q7 ekseninde denge aramaya, rakipleriyle fark yaratmaya çalışırken Basketbol takımının içinde bir adam ışıltılı parlıyor. Basketbol yorumcusu Kaan Kural Amerikalıların Williams'ın Türkiye'de yaptıklarına olan ilgisini bizim Arda'nın yaptıklarını takip şeklimize benzetiyor.

Görünen o ki milyonlarca Amerikalı için Beşiktaş ismi kainatın en iyi oyun kurucusu sayesinde bilinir bir markaya dönüşüyor. Lokavt er geç sona erecek ve Williams ülkesine dönecek. Muhtemelen sonraki hayatında Türkiye'nin ve Beşiktaş'ın yeri ayrı olacak.. Kim bilir NBA maçlarına döndüğünde birkaç Amerika'da yaşayan Beşiktaşlı salonda onun için bir pankart açacak ve belki tribüne koşup üçlü çektirecek onlara..

Bunlar işin fantezisi. Asıl gerçek olan onunla oynayanların Williams'tan ne kadar öğrenip sahada ve kulübü yönetenlerin Beşiktaş'ı tanıtırma faaliyetlerinde nasıl kullandığı ve kullanacağı..

Öyle ya! Bir Amerikalı, dünyanın en iyi oyun kurucusunu takımına kazandıran kulübün Avrupa'nın en profesyoneli olduğunu düşünür.

Guti'nin Twitter üzerinde "Profesyonel bir kulüpte profesyonel olmayan işler" cümlesiyle özetlediği Beşiktaş'ın Williams'tan daha fazlasını alabilmek için hangi mesai'yi yaptığını bilmiyoruz.

Bildiğimiz Guti ekseninde işlerin son derece garip yürüdüğü.. Bir oyuncunun takımda istenmemesi kadar normal bir şey olamaz. Ama bir oyuncunun hele Guti gibi bir adamın medyanın elinde darmadağın edilmesini akıl mantık kabul etmiyor. Guti profesyonellik derken, aslında ne düşündüğünüzü biliyorum demiyorum mu sizce?

Şimdi Amerikalı örneğinden yola çıkarak devam edelim. Amerikalı Williams'ı oynatan bir takımın profesyonelliğine hayran kalır dedik ya!

Şimdi bir İspanyol'u düşünün.. Real Madrid'e büyük başarılar kazandırmış, İspanyol milli takımı teknik direktörü olmuş Del Bosque'yi 4 yardımcısıyla kovmuş, Nihat Kahveci gibi bir süper yeteneği yıldızlaştığı İspanya'dan getirip bitirmiş, Real Madrid'de efsaneleşmiş Guti gibi bir ultra yeteneğin neredeyse ayyaş, işe yaramaz hale getirilmesine gıkını çıkarmamış bir kulübü nasıl tanımlar?

Hoş Aragones, Güiza, Juan Fran, Del Bosque, Guti derken aslında Türkiye olarak pek iyi bir şöhretimizin olmadığı ortada.

Sözün özü, Beşiktaş hangisidir?

Williams, Guti, Quaresma'yı transfer etme vizyon ve profesyonelliğine sahip bir dünya kulübü mü yoksa onların üstünden gerekli kazanımı sağlamaktan aciz bir Türkiye gerçeği mi?

Açıklamak gerçekten zor. Basketbol dünyasının elitleri Fenerbahçe Ülker maçı öncesinde Deron Williams'ın ödeme almakta zorlandığını fısıldıyordu.

Buna rağmen çıkıp Fenerbahçe maçında unutulmaz bir gösteri sundu.

Bir Amerikalı süperstar için parasını zamanında alamamak anlaşılır bir durum değil! Ülkeye Allen Iverson'dan daha mütevazı bir giriş yapıp medya projeksiyonundan uzak mütevazı bir hayat yaşamayı sürdüren Deron Williams'ın yarın ülkesinde ola ki sorulduğunda gerçekleri anlatmasına kızsak kızılacak hale gelmeyecek miyiz?

Keza Guti için de durum aynı.. Neden bir kulüp kendi ve yabancı kamuoyu önünde böyle bir meseleyi çözmekte çaresiz kalıyor?

Neden Guti grev yapan adama dönüştürülüyor?

Ne Williams'ı bağlayan lokavt ne de Guti'yi ittikleri grev dalgası, mesele ondan daha başka daha çetrefilli...

Evet esas başladığımız yere dönelim: Büyük yıldız olmanın tanımı, büyük yeteneklerle donanmış olmak, İnter, Barcelona gibi büyük markaların formasını giymekle yapılmıyor.

Büyüklik seni gerçekten diğerlerinden farklı kılan şeyleri sunmak ve onu paylaşmaktan geçiyor.

Bu sözlerin adresini ister Q7 olarak görün, ister görmeyin. Beşiktaş futbol takımında yaklaşık iki yıldır Q7'nin çevresine verdiği enerjiden, takımın geliştirilmesi yönünde atılmış bir adım, küçük bir kıvılcım görebilecek misiniz?

İnsan bazen Williams ile Q7'nin aynı kulübün oyuncularını olduğuna inanmıyor.

BİR FUTBOLCU, BİR TEKNİK ADAM, BİR HAKEM YETER

Hep boş tarafını irdelemekten, dolu tarafını atlıyoruz. Bu kez sitemimiz taraftara olacak!

Bu ülkede futbol adına güzel şeyler oluyor. Burak Yılmaz gözlerimizin önünde dünya çapında büyük bir futbol starına dönüşüyor. Cristiano Ronaldo hayranlarının hangisi bu çocuk onun adımlarını izlemiyor diyebilir?

Birçok kesimin başta medya olmak üzere Burak konusunda kalemine ve diline fren koymadan gerekeni yaptığını görüyorsunuz.

Aslında sorun bir parça taraftarın gözlerini hâlâ renklerle bozmuş olmasında sanırım.

Şenol Güneş en büyük haksızlığa uğramış Türklerden birisidir. Öyle ki Güney Kore'ye kaçarcasına gitmişti. Şimdi bu gelişle iki yılda takım neredeyse tamamen değişse de asla değişmeyen bir Trabzonspor yaratarak, boş konuşanlara, iş yapın mesajı vermeye başladı bile..

Çok ama çok gerçekçiyiz. Yarın efsane Alex Ferguson Trabzon'un kapısını Burak için çalarsa şaşırmayın! Bunda büyük pay sahibi Şenol Güneş'tir ve Güneş bu ülkede bir tabuyu, bir tek taraflılığı bir beğenmezliği yok etmek üzeredir. Şimdi bir zamanlar Şenol Güneş'i küçümseyenler ortalıkta gözüküyor.

Hakem yorumcuları enflasyonu korkunç boyutlara ulaşmışken, Fırat Aydınus'un olağanüstü formunu ironik mi buluyorsunuz?

Hayır bulmayın, Aydınus da tıpkı Burak ve Güneş örneklerinde olduğu gibi kendini sürekli geliştiren, yenileyen yukarı tırmanan bir yetenek. Bugünlerde Cüneyt Çakır manşetleri alıyor olabilir ama Aydınus'un onun yanına katılıyor olması bir tesadüf ötesidir. Bir gelişim hikâyesidir.

Williams'tan ilham aldık bir kere ya!

Bir futbolcu, bir teknik adam, bir hakemle çoktan değişmeye başlamış futbol evrenimizin farkına varmak için çaba sarf edelim yeter.

Yarın Burak, Güneş ve Aydınus'un enerjisi yepyenilerini açığa çıkaracaktır. Yeter ki Williams'ın profesyonelliğine Guti'nin profesyonelliğe yaptığı vurguya dikkat kesilelim...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hırvat futbol kültürüne kaybettik

Okay Karacan 2011.11.12

Savunma kelimesiyle başlamamız garip karşılanabilir ama Biliç'in 11'i Türkiye'nin büyük baskı kurup kaleyi abluka altına alacağı beklentisi üzerine kurulmuştu.

Set oyunu ile onları açmaya çalışacağımızı düşündüler ve Hırvatistan pratik bir taktikle topun arkasına geçip alanına yapışarak başladı. Bizi topu dolaştırmaya zorlayıp bire bir eşleşmelerde top çalmayı planlamışlardı ve başardılar.

Hatlarımızın arasını kapatmışlardı. Türk takımı gol atmak için Burak'ı koşturacaktı ve o yüzden ona giden tüm pas kanalları kapatılmalıydı. Hırvatistan Burak'a tek bir top bile atılmasına izin vermedi. Ne Arda'dan ne Selçuk'tan ne Sabri'den beslenebildi. Oyunun tüm aksiyonlarını gözden geçirdiğinizde Hırvatistan'ın futbolun temel öğretilerinin tamamını uyguladığını görüyorsunuz. Takım halinde savunup takım halinde hücum yaparken, sahayı enlemesine ve boylamasına kullandıkları 20 çeşit pas bağlantısı kurdular. Oysa Türkiye ileri diklemesine oyunu bir türlü başaramıyordu. Set oyununa yaklaşamadığımız gibi kaleye şut bile atamadık.

Hücumu çaldıkları topla savunmadan kurgulayıp kanatlarımızı çökerttiler, hızlı çıktılar, son çizgiye rahat indiler. Çok ihtiyaç duymasalar bile hava hakimiyetleri yüksekti.

Herkes kendisine verilen görevi disiplini bozmadan yerine getirdi ama Luka Modriç sahanın hemen hemen her yerinde top çaldı, pas aldı verdi, kaleye şut attı.

Kenardan yönetilen bir takım ile kenar yönetimi olmayan iki takımın maçıydı. Oyuncularını tanıyan bir teknik heyetle takımı hakkında hiçbir bilgisi olmayan teknik heyetin maçıydı. İş futbolu yönetmek olan bir federasyonla futbolu kişisel ilişkiler ekseninde yöneten bir federasyonun karşılaşmasıydı.

Hırvatistan temelleri eski Yugoslavya'ya dayanan futbol görgüsü yüksek bir ülke..

Kalburüstü tüm oyuncularını yakın tarihin her döneminde büyük Avrupa takımlarında oynadı. Hırvat halkı sporu seven, atletik insanlar ülkesi. Hırvatistan seyircisi kulüp ve milli takım düzeyinde kıtanın en iyilerinden birisi..

Kabul edelim futbol görgümüz bir iki teknik adamın özel yetenekleriyle sınırlı. Kalburüstü oyuncularımızın neredeyse tamamı iç hatlarda yolculuk ediyor. Halkımız sporu sevmiyor, atletik özelliklerimiz zaten hak getire.. Milli takım seyircimiz yok denecek kadar az ve kulüp düzeyinde yine içe kapanık, kendi çapında iyi..

Esas sorun oyun değil futbolumuzun genel halidir.

Dün maçı futbolcular değil, hepimiz kaybettik. Teknik adam seçerken, kulüp dengeleri üzerine takım kurarken yaptığımız yanlışlarla, milli takım desteklemeyi bilmeyen cahil, saygısız ve kalitesi tartışılabilir seyircisiyle tüm ülke kaybettii..

Ne Burak, ne Arda, ne Volkan kaybettii..

Futbol kültürümüz kaybettii.

Geçmiş olsun.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Futbolda değişim rüzgârları sert esiyor

Okay Karacan 2011.11.13

Çoğumuzun çocukluğunda hafta içi okulu kırıp koşu koşu statlara yol yapmamızı sağlayan, tadı ligin nefasetinden öte olan Türkiye Kupası'nın yeni formatı hafta sonuna doğru açıklandı.

Yeni formatı günlük gazetelerde sadece küçücük bir köşeye sıkışan Türkiye Kupası zaten yıllardır o eski tadında, o eski nefasetinde hiç olmamıştı. Yine de bir kuşak için sadece Türkiye Kupası değil, TSYD, Donanma, Başbakanlık, Cumhurbaşkanlığı kupaları bile futbol oyununun akide şekerleri olarak anı vitrinindeki yerlerini korurlar.

Türkiye kupasında artık çeyrek finale kadar tek maç üzerinden eleme uygulanacak ve çeyrek finalden itibaren eşleşen takımlar tarafsız sahada karşılaşacaklar. Yine kazanan ülke geneline yayılan taraftarıyla Üç İstanbullu olacak değil mi?

Bu bitişin en büyük sorumlusu UEFA'dır.

Dünya futbol tarihi UEFA'nın Kupa Galipleri Kupası'nı sonlandırıp yerine ucube UEFA Ligi'ni icad etmesi kadar başarısız bir hamle daha görmedi. UEFA bu kararla takımları hedefsiz bıraktı. İngiltere gibi gelenekleri güçlü olmayanlar dışında yerel kupa maçları artık yedeklerin denendiği, elenmenin öyle kimseyi kalbinden vurmadığı hatta gereksiz maliyete neden olduğu için bir parça yüke dönen maçlara dönüştü.

Futbol oyununun hızla globalleştiği bir Dünya'da başka türlü beklenemezdi.

Nasıl oldu da Avrupa'da tribünler boşalıyor, en çok izlenen maçlar Avrupa'nın birkaç büyük takımının arasındaki maçlar oluyor. Yoksa bir Dünya ligine doğru mu gidiliyor?

Bu durumda yerel ligler alt lig, kupalar gazozuna maçlara mı dnŖecek?

Son 20 yıldıki hızlı deėiŖim insanı rktmyor değil!

Manchester City, İngiltere Premier Ligi'nde Ŗampiyonluk yarışını önde götürüyor olabilir ama hiç kimse Manchester United'ın modern zamanın en büyüğü olduğunu inkar edemez... 1888 yılında kurulan İngiltere ligi 1992 yılında "Premier lig" adı altında TV teknolojisi ve gelir yaratma ekseninde yenilendiğinde zirvede United vardı. Manchester United 19 yılda tam 12 kez İngiltere Ŗampiyonu olarak adını Premier Lig tarihine altın harflerle yazdırdı. United bugün bu yeni formatın yarattığı büyük geliri en iyi kullanarak dünya markası olmayı baŖarmıŖ bir takım...

Yani tüm dünya Manchester Ŗehrinden ok United'ı tanır. City ise Ŗehrin bir yakasıdır ne yazık ki!

1992-1993 sezonu sadece İngiltere değil Avrupa futbolunun da endüstriyel çağa giriŖ yaptığı yıl olarak önem taŖır.

Her ne kadar Manchester United Galatasaray'a elenip doğumunda sancılar ektirmiŖ olsa da ilk kez 1992-1993 sezonunda Ŗampiyonlar ligi adıyla oynanan Avrupa'nın en büyük kupasının sahibini belirleyen turnuva futbol tarihinde profesyonelleŖmenin zirvesidir.

1999 yılında ise o döneme kadar '3' olan kulüp turnuvası sayısı Avrupa Kupa Galipleri Kupası'nın yerini geliŖtirilmiŖ yeni UEFA Kupası'na bırakmasıyla ikiye dŖt.

1999 yılı futbolda gelenekçilerin endüstriyel futbola temelli kaybettikleri seneydi.

Yıllarca 'Kupa-2' olarak bilinen, her ülkede yerel kupayı kazanan takımın katıldığı Kupa Galipleri Kupası 'Kupa-3' ile yani UEFA Kupası'yla birleŖip yok olurken aslında ülkelerdeki yerel kupa mücadelesinin lezzetini ortadan kaldırmıŖtı.

Oysa ne severdik iki malı eleminasyonun uygulandığı, seyircinin sonucu hemen görüp, grup, puan, averaj bulmacası içinde yok olmadığı, her takımın adeta temsil ettiği ülkenin milli takımı gibi algılandığı Kupa Galipleri Kupası'nı..

1992 yılı teknolojinin ucuzlaması, dünyanın teknoloji sayesinde küçülmeye baŖlamasıyla futbolun kendini en iyi pazarladığı sene olarak milad değeri taŖıyor.

İstatistikler Dünya'nın en çok izlenen maçlarının Ŗampiyonlar Ligi ve İngiltere Premier Ligi maçları olduğunu söylüyor. 1992 devrimi futbolun kimyasını deėiŖirmiŖtir. Son 19 yılda bu yeniliği en iyi kullananları artık taraftarlar sadece kendi Ŗehirleri, lkeleri, kıtaları değil dünyanın her yerinde tutuyorlar. Onlar için okyanus ötesi seyahatler ediliyor, maçlarını izlemek için mesai saatleri deėiŖiyor, formaları satın alınıyor.

Dünya popülaritesini elde etme yarışında son olarak Real Madrid ile Osasuna günün ortasında sahaya çıkararak Asya pazarını ne kadar önemsediklerini gösterdiler.

Yerel liglerin formatı deėiŖmeli

Hal böyleyken baŖta İtalya olmak üzere yerel liglerin ciddi format, yaklaŖım ve politika deėiŖtirmek zorunda kalacağı bir döneme hızla ilerliyoruz. Birçok takımın boŖ tribünlere oynadığı rekabetin adının bile geçmediği uzun ve gereksiz, yıpratıcı liglerin yerini az sayıda ve iddialı takımın daha rekabetçi olacağı, tribünlere insan çekeceği bir turnuvaya bırakması bir zorunluluk olmak üzere..

Endüstriyel futbol 1992'de attığı sert ve radikal adımlarını sıklaştırmaya devam ederken, içlerinde Türkiye'nin de bulunduğu ülkelerin yerel kupanın renksizliğine, Avrupa kupaları gölgesinde kalıp anlamsızlaşmasına karşı ciddi önlemler alması gerekiyor.

1992 hareketi dünyayı 'futbol'da da tek lige doğru götürüyor, Manchester United'ın büyüme hızına komşusu City'nin Arap sermayesi ile kontrolsüz para harcayarak ancak yetişiyor olması artık futbolda zamanın ne kadar değerli olduğunun bir göstergesi...

Türkiye Premier Ligi

3 Temmuz'da başlayan sürecin finaline geliniyor. Türk insanı futbol oyununa yeniden ısındırılmaya çalışılıyor. İşin kolay olmadığının farkındayız.

İçinde bulunduğumuz günler iddianamenin okunmasıyla 17 Kasım sonrasının daha karanlık geçeceği fısıltısıyla dolu. Dünya futbol konjonktürü ortadayken ülkenin içerideki çekişmeleri bir kenara bırakıp en kısa sürede 1992'den bu yana hızla dünyayı değiştiren akımı inceleyip yön belirlemesi gerekiyor. Mevcut futbolseveri elde tutmanın bu güzel oyunu dünya ile rekabet ettirmenin başka çaresini bilen var mı?

Bu yıl uygulanacak Play-Off sistemi her ne kadar eleştiri oklarından payını almış olsa da gelecek yıllarda bir Türkiye Premier Ligi'nin habercisidir.

Düşen seyirci sayısına aralarında oynadıkları maçları parmakla sayılacak sayıda seyircinin izlediği diğer takımların mücadelesine bakıldığında tek çarenin 12 takımlı "Türkiye Premier Ligi" olduğu gerçeğine uyanacağımız gün yakındır.

İnanın futbolda Barcelona, Real Madrid, M.United'ı bu şekilde takip edemeyiz... Çok yorucu, verimsiz ve üstelik alan için de satan için de pek masraflı..

İyi pazarlar

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Jose Mourinho sundu

Okay Karacan 2011.11.16

Dün gece Hırvatistan'da 80 milyonluk ülkenin ikinci milli takımı mücadele etti. Birinci takımdan daha fazla koştu, az yıldı. Yeteneklerini limitlerinde kullanmaya çalışıp alkışlarla sahadan ayrıldı. Bizim futbolun bundan sonraki hayatının ilk günüydü ve dün geceki milli takım mücadelesiyle övgüyü hakediyor.

Milli maçın sponsoru Jose Mourinho evde mutluluğun formülünü anlatıyordu "Başarılı olmanın ilk kuralı evde mutlu olmaktır"

Evinde huzuru bulamazsan dışarıda işin mucizelere kalır. Federasyon, teknik kadro, oyuncular, medya ve taraftar beşgeninde evinde huzurlu olamayan Türk milli takımı için kaçınılmaz son Ukrayna ve Polonya'yı pas geçmekti.

Mourinho yönettiği takımlara oyun içindeki müdahaleleri ve sistem geçişleri yaptırmasıyla ünlüdür. Motivasyon konusunda ise tam bizim tarif ettiğimiz adamdır.

Aslında tam bize göredir.

Gün başlarken, Hiddink reklamda, Mourinho kenarda oynamalıydı ya! Hadi neyse..

İki maçın özeti 180 dakikadan ziyade "anlık" şans ve akıl ile izah edilesi türden..

Hırvat Milan Rapajiç ilk maç öncesinde gazetemize verdiği röportajda "Türkiye maçtan maça değişebiliyor. Bazen maç içinde bile değişiyor. Bazen olağanüstü, harika oynuyor, bazen çok kötü oluyorlar. En çok hangi Türkiye ile oynayacağımızı merak ediyorum; o muhteşem Türkiye ile mi yoksa kötü Türkiye'yle mi?

Tamamen an meselesi; ana ve güne bağlı." demişti.

Hatırlayın, Türkiye için maçtan maça değişimi yaratan maçın adıydı çoğu zaman..

Marka maçlara konsantre olup, diğerlerini sakarca oynadık Malta, Azerbaycan örnekleri gibi.!

Maç içinde değişimi sağlayan kulübenin sahaya verdiği enerjiydi. Rapajiç'in muhteşem dediği Türkiye oyuncular, teknik kadro ve federasyon yönetimi arasında iletişimin yüksek olduğu Türkiye olmuştur.

Rapajiç haklıydı, yıllardır sistem bazlı bir takım olmadığından sonuç odaklı oynayan Türkiye'yi bireysel yeteneklerin anlık, günlük performansları zaferlere taşımıştı. Birisi ateşlemeyince olmuyordu. Bu çoğu zaman bir oyuncu ya da teknik adamın ta kendisi oldu. Mesela Euro-2008'deki ilk Portekiz maçındaki hayal kırıklığı bize bu gruptan çıkamayız dedirtmişti.

İsviçre ve Çek Cumhuriyeti maçlarında isyankar oyuncular Arda ile Tuncay oldular. Gruptan çıktık.

Çeyrek finalde anlık yaşadık. An geldi yedik golü, an geldi Semih iş bitirdi.

Dün Kazım o "anı" iyi değerlendirip golü atsa, maça 1-0 önde başlayıp, 3-0'ı kovalama şansı bulabilirdik.

Tıpkı onların İstanbul'da yaptığı gibi.

Biliç Zaman'a verdiği röportajda Hırvatistan'da Türk dizilerini izleme şansı bulduğunu söylemişti.

Dün akşamdan sonra Mahsun'u gönül rahatlığıyla izleyebilir.

Biz yaz aylarında milli takımı değil, Mahsun'u izleyeceğiz.

TV'den öyle dediler..!

Jose Mourinho sundu..

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

O kadar...

İki puanlı sistemi geride bırakalı uzun yıllar oldu.

Defansif karakterli takımların deplasmanda bir puan alıp kendi sahalarında bir gol bulup kazandığı puanların birer ikişer toplayarak takımların sezon sonu şampiyon olduğu liglerle galibiyete üç puan verildiği ligler arasında işte böyle bir fark var.

Hiç kimse öngörüsünde maçın sonunu 0-0 olarak belirtmemişti. Derbiye gelirken hemen hemen herkesin aklında Beşiktaş-Fenerbahçe maçındaki oyun, aksiyon, mücadele, goller, açıkçası bol aksiyon vardı. Dün de bol aksiyon vardı, ama top kaptırma, pozisyona girememe, hücumda çoğalamama, kaleye şut atamama, özetle hiçbir şey yapamama aksiyonu vardı. Fatih Terim her zaman Florya'dan derbi kazanmak için yola çıkar. Dün Fatih Terim, otobüse binerken maçı kazanmak için yola çıkmış olabilir, ama ne sahadaki onbir, ne sonradan girenler, Fatih Terim'le aynı şeyi düşünmemiş olmalılar. Birinci tespit bu takım Fatih Terim'e birkaç numara küçük.

Beşiktaş sahaya çıkarken Avrupa maçlarında 60 dakikayı yüksek tempoyla oynayan yıldızlarının sürekli koşup pozisyon aradığı bir takım gibi değil, rakibin isminden tedirginlik duyan bir deplasman takımı gibiydi. Esasında çok iyi bir evsahibi olan Beşiktaş, dün rakibin elektriğinin etkisinde kaldı. Rakip ne kadar isterse, Beşiktaş o kadar istedi. Normal şartlarda hücum hattı daha iyi olan Beşiktaş'ın yönetmesi gereken bir oyun, Galatasaray'ın illüzyonunda geçti. Teker teker oyuncuları mukayese etmek bu satırlara sığmayacağından maçın adamı olarak son saniyede Riera'nın kendi kalesine atmaya çalıştığı topu bile kurtaran, Beşiktaş'ın üç kafa topuna, iki sert yan şutuna duvar olan Muslera'yı sahadaki herkesten daha çok dikkatli oynayan limitlerini sonuna kadar zorlayan Semih'i maçın adamları seçebiliriz.

60'tan sonra Beşiktaş'ın fiziksel olarak daha fazla ayakta kalması orta sahanın direncine bağlıydı. Veli ve Necip'in sakatlıkları zorunlu olarak Mustafa'nın oyuna alınması G.Saray'ın bu bölgedeki işini kolaylaştırdı. Dün kimilerine göre üç puanlık lig maçı, kimilerine göre iki puanlık bir lig maçıydı. Anlaşılan o ki play-off sisteminin açtığı kredi mayıs ayına kadar sıradışı futbol izlememizi engelleyecek.

Derbi tarihinin en çabuk unutulacak maçı, unutulmayacak 65. dakika şovuyla zihinlerimize kazındı o kadar.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Türkiye'den sebastian geldi geçti

Okay Karacan 2011.11.27

Bugün resmen vedalaşıyoruz...

2005 yılından bu yana İstanbul pistinde o muhteşem otomobillerin Dünya'nın en güzel şehirlerinden biri olan İstanbul, olimpiyatlardan sonra en çok izlenen ikinci organizasyon olan Dünya Formula 1 Şampiyonası'na ev sahipliği yapıyor.

Ne var ki gelecek sene düzlükte attıkları çığlıklar, tırmanırken çıkardığı homurtular duyulmayacak. Ultra modern yapısı, müthiş asfalt kalitesi ve takvimin en heyecan verici dönüşlerinden birisi olan sekizinci virajıyla İstanbul Park sessizliğe gömülecek.

Çevre yolları ve düzenlemesiyle birlikte yaklaşık 300 milyon dolara mal olan İstanbul Park pisti hâlâ Dünya'nın en iyi birkaç pisti arasında gösteriliyor.

Türkiye tam 7 yıl F1 takviminin bir parçasıydı. F1 tarihine geçen büyük yarışlara sahne olduğunu söyleyemeyiz, seyirci rekorları kırdığını asla..

Burada pilotların en favorisi 8. viraj ve Felipe Massa'nın üç yıl üst üste kazanması geri dönüp bakıldığında akılda kalan en ilginç özellikler..

Ama kimse bugün Brezilya'da üst üste iki Dünya Şampiyonluğu kazanan en genç pilot unvanıyla piste çıkacak olan Alman Sebastian Vettel'in kariyerindeki en önemli pistlerden birinin İstanbul olmadığını iddia edemez...

2006 yılında uzun süredir hayal ettiği tatil için Yunanistan'a giden 19 yaşındaki Vettel'in kaderini BMW-Williams takımından gelen bir telefon değiştirir. Acilen İsviçre'ye dönmesi istenir. Otomobilin koltuk ayarlarını yapmaları gerektiği söylenir. Takım onu ilk kez bir F1 otomobiliyle İstanbul Park'ta test sürüşlerinin yapıldığı cuma günü denemek istemektedir. Vettel tarihi fırsat için tatili yarıda kesip, önce İsviçre'ye gidip otomobilin koltuk ayarlarını yaptırır, sonra İstanbul'a gelir ve cuma antrenmanlarının en hızlısı olarak F1 otomobiliyle kariyerine müthiş bir giriş yapar.

2008'de Torro Rosso takımıyla İtalya GP'yi kazanınca dünya şampiyonluğuna giden yolda ikinci altın adımı atmıştır. Ertesi yıl Red Bull takımına geçmesiyle onun için parlıtlı bir gelecek başlar. Honda'nın mirası ile Button'ın pilotajındaki Brawn GP'yi zorladığı 2009 sezonunun ardından 2010 yılında şampiyonluğun en büyük adaydır.

Unutulmaz İstanbul 2010 yarışı

Yılın 7'nci yarışına Türkiye'ye geldiklerinde 78 puanla şampiyonada ikinci sıradadır. Takım arkadaşı Weber son iki yarış kazanarak aynı puanla liderliğe yükselmiştir. İkisine yarışmaları için izin verildiği söylene de Red Bull onun Dünya Şampiyonu olmasını istemektedir ama Avustralyalı Mark Weber'in korkunç formu Vettel'in tecrübe noksanlığına ağır basmaktadır. İstanbul'da Red Bull ve Vettel tarihinin en kritik pazar günü başladığında hiç kimse olacakları bilmemektedir.

Yarış başlar Avustralyalı liderliği alır, işler onun için iyi gitmektedir ama Vettel otomobilinden daha fazlasını çıkarmaya başlamıştır. Takım patronu Horner, RB6'nın yaratıcısı Newey birkaç dakika sonra Vettel'in Weber'i geride bırakarak öne geçeceğini ellerindeki anlık raporlardan anlamışlardır. Peki bu iş kolay mı olacaktır?

Mark Webber 40'ıncı tura lider girer. Arka düzlükte Vettel ona yaklaşmakta, birkaç turdur süren tehlikeli kovalamacada kritik bir ana gelinmektedir. Birden Vettel hamle yapar ve karşılık alır. İki takım arkadaşı arasındaki rekabete en çarpıcı örnek Senna-Prost ikilisidir. Takım arkadaşları kapışınca F1 dünyası ateş gibi yanar. Pistten gözünü ayıramayanlar geçmişteki örneklerin bir benzerine yol alındığını açıkça hissetmektedir. Beklenen olur Vettel atak yapar, Weber savunur ve çarpışırlar. Vettel yarış dışıdır, çılgına döner. Yarışın ilk iki sırasına McLaren pilotları yükselir. Onlar da tehlikeli oyunlar oynar ama esas gürültü Red Bull garajında kopmaktadır.

İstanbul'da Weber üçüncü olarak 15 puan alır. F1 dünyası ayakta. Herkes suçluyu ararken, takımın tavrı Vettel lehine gelişir. Weber'in takım tercihinin yaptığı eleştirilerle tansiyon yükselir. Tüm moto sporları bültenleri İstanbul çarpışmasını yazar, gösterir, tartışır. İstanbul Park pisti F1 tarihinin en unutulmaz çarpışmasına sahne olmuştur.

Artık Red Bull dünyasında Vettel lehine esmektedir rüzgarlar.

İstanbul 2010'daki kaza Vettel için büyük yürüyüşün üçüncü altın adımına dönüşüverir. 2010 yılını efsane bir finalle Alonso'nun önünde Dünya Şampiyonu tamamladıktan sonra 2011 yılında kimse durduramaz Vettel'i...

Bu haftaya gelene kadar 11 yarışta birincilik, 14 pol pozisyonu alır. Bir dönem 2004'te Schumacher'in yaptığı gibi F1'in ateşini bitime haftalar kala düşürür ve adını tarihe yazdırır.

Bizim için damalı bayrak zamanı

Bu akşam koşulacak Brezilya GP ile sezon noktalanıyor. 2012 yılında Vettel kariyerinin en ilginç anlarını yaşadığı Türkiye GP'sinde boy gösteremeyecek. 2010 Türkiye GP'si ise o günlerde binlerce gazete ve TV haberine konu olduğu gibi, bugün de yarın da ve uzun gelecekte de hep bir şampiyonun kariyeriyle, takım arkadaşları rekabetlerini anlatan makalelerle adından hep söz ettirecek.

1963 yılında yılbaşından 3 gün önce 28 Aralık tarihinde koşulan Güney Afrika GP'sinden sonra ilk kez F1 kasım ayının sonunda veda ediyor.

Bahreyn'deki olaylar nedeniyle ilk yarışın iptal edilmesi yüzünden yılın startı Avustralya'da verilmişti. Mart ayından bu yana 19 farklı pist gezildi. Dünya'nın hemen hemen her ülkesinde Vettel'in şampiyonluk ilan ettiği Japonya yarışına kadar izlenme oranları geçen yılların üzerinde seyretti. Japonya'dan sonra ise F1 kumpanyası formalite yarışları koşarak bir parça cazibesini yitirdi. Gelecek yılın mart ayında yeniden alev alacak heyecanın içinde olamayacağız. Sebastian Vettel ise muhtemelen bir süre daha adından söz ettirecek ve şampiyonluklarına yenilerini ekleyecek. Türkiye'nin bir daha takvime dönme şansı görünmüyor. Bahreyn, Kore ve hâlâ pisti bitirmek için para arayan Austin pisti de takvim şansı zayıf olan ülkeler...

Bu fırsat ortadayken takvimde kalıp 2020 olimpiyat adaylığımıza bir referans çıkartabilirdik. Formula 1 Türkiye GP'si 2012 yılında Avrupa Spor Başkentliği yapacak İstanbul için yüzük taşı olabilirdi.

Geleceğin ne göstereceği elbette bilinmez.. 7 yıl ağırladığımız F1 dünyasına genç şampiyon Vettel'e İstanbul'dan selam olsun..

Bizim için damalı bayrağı sallama vaktidir!..

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şimdi Stoch zamanı

Okay Karacan 2011.12.14

Şimdi Stoch zamanı

Futbol, adamı duygusal yapar. Hele büyük maç sonuçlarının taraftar üzerinde bıraktığı iz böyle açıklanır. Kimi zaman mantıktan uzaklaşırsınız.

Gerçekten esen hava garipti.

Oysa Arena'daki maçın ilk yarısını Galatasaray 2-0 önde kapatmış, ikinci yarı 1-1 berabere bitmişti. Aykut Kocaman'ın Stoch ve Semih ile başladığı devre Alex'in derbiye özgü son sözü söyleme geleneğiyle noktalanmıştı. Olmuş ile ölmüşe çare bulunmaz derler, doğrudur. Bu yüzden Kocaman ikinci yarı tertibiyle

maça başlamış olsaydı derbinin kaderi değişirdi demek fazlasıyla kolaycılık olur. Stoch genç ve yetenekli bir oyuncu, Chelsea'den transfer edildi. Fenerbahçe 6 milyon Euro vererek aldı. İngiltere'den Türkiye'ye gelişinde son vuruşlardaki "çiğ" hali en önemli nedendi. Stoch'a dikkatli bakılırsa Arien Robben'i, Joe Cole'u görmek mümkün, Eden Hazard olması ise hiç zor değil. Bunun için zaman, sabır ve kollanmaya ihtiyacı var. İşte Fenerbahçe bu noktada bocalıyor. Bu sütunlarda sık sık paylaşılmaya çalışıldığı üzere Stoch tekniği, hızıyla adam eksiltme özelliği ve sürpriz vuruşlarla kaleyi bulma becerisiyle ülkedeki en iyi oyuncularından birisi. Yıllardır Alex DNA'sı üzerine kurulu oyun ritmi içerisinde yerini bulması sancılı oluyor. Mersin deplasmanında pas paylaşımı ve top kullanma kararları Alex'in tepkisini çekmişti. Aradan 1,5 ay geçti. Şu anda takımın en sonuca dönük oyuncusu olarak görünüyor. Gelişiminin ne kadar hızlı olduğunun kanıtı Bursaspor maçındaki performansıdır. Attığı şahane gol, üst düzey Avrupa ligi golcüsü klasında bir vuruşun sonucu. Stoch için o golün tesadüf olduğunu iddia edemezsiniz, bu bir özelliktir ve forma buldukça aynı golleri atmaya devam edecektir. Alex'in içeri kat ettiği bir pozisyonda verdiği Alexvari pas, aslında Brezilyalının düşüşte olduğu bir dönemde Stoch'un hücum bölgesindeki çok yönlülüğünün bir başka ipucu. Bursa maçında ikincisi son çizgiden uzattığı bir başka pası Alex'in ıskalması da aslında bir başka manidar durum gibi geliyor.

Mersin'deki fırçanın getirisi olmalı.

Kafaları karıştıran hikâye, Chelsea'nin bıraktığı oyuncunun nasıl iyi olacağı konusundaki şeytani şüpheye dayanıyor. Şöyle bakalım: Chelsea, M.United, Arsenal gibi takımlar birbirlerine karşı olduğu kadar zamana karşı yarıştıkları için sonuç oyuncusu odaklı çalışırlar. Mesela Bendtner'in Arsenal performansı hiç istikrarlı olmadı. Kimi zaman ortalamanın çok üstünde, kimi zaman tanınmayacak kadar kötüydü. Gençliğin en iyi idare edildiği Wenger öğretisinde bir türlü doğru mesajları alamadı. Belki ona özel ders Arsenal'in tarzı değildi. Şimdi Sunderland takımında kiralık oynuyor ve çocukça asla Arsenal'e dönmeyeceği yeminleri ediyor.

Stoch'un farkı, gelişim döneminde aslında yukarıda adı geçen üç kulüp kadar zamanı değerli olmasına karşın Fenerbahçe'ye gelmesidir. Alex ve Aykut Kocaman'ın sırasıyla saha içi ve dışında üzerine düşmesi, Stoch'u "pişirmesi" gerekiyor. Çünkü Stoch şu anda takımın içindeki başarıya en aç futbolcu ve kendini göstermeye tüm kadrodan fazla ihtiyaç duyuyor. Bilhassa Alex'in yönlendiriciliğinde pişecek bir Stoch'u ıskalama bir "teknik geri görüşlülük" olur. Serdar Kesimal'ın ilk resmi maçındaki oyunu, Stoch'un kalitesi, Semih'in süre aldığı takdirde yapabileceği çok şeyin olduğunu göstermesi Fenerbahçe'nin forvetsiz bile olsa büyük potansiyelini gösteriyor. Emre'nin grup psikolojisine negatif etkisini de göz ardı etmeden; kim bilir belki de formsuz olan Aykut Kocaman'dır!..

TERİM-ELMANDER VE EKİP FARKI

Fatih Terim'in Semih'in ardından Emre Çolak'ı çevrim içi yapması hocanın sabrı, cesareti ve vizyonu. Çolak, potansiyeli olan bir oyuncuydu ve bir elin dokunmasına ihtiyaç duyuyordu. Şimdi önünde bu fırsatı değerlendireceği bir dönem var. Terim'in Servet, Gökhan, Sabri üçlüsüyle geçen verimsiz yılların ardından kurduğu Eboue, Ujfalusi, Semih'li savunmanın oyunun genel gelişiminde birincil ayak olduğu tartışma götürmez. İki forvetli Galatasaray'da ön taraftaki hünerin esas sahibi ise İsveçli Elmander. Elmander iki büyük maçın en iyi isimlerinin başında geliyor. Rakip tehlike konisi içinde organizasyona bu kadar disiplinle bağlı, oyunu saniye saniye takip eden oyuncu az bulursunuz.

İşine paradan odaklı adamların çoğu nedense aynı adresten. Orta ve kuzey Avrupa..

Alman oyuncuların ülke futbolundaki etkilerini tek tek sayarak bitiremeyiz. Kuntz, Schumacher, Münch, Ernst, Abramczik bir çırpıda akla gelenler. Derwall, Daum, Kalli de "kazandıran" futbol karakterleridir. Kenneth Andersson, talihsiz sakatlıklar yaşasa da Linderöth ve Ljung, Olsen gibi kuzeyli futbolcular birçok yabancı kökenli oyuncudan ayrılırlar. Elmander'in 4 ayda üzerimizde bıraktığı intiba farklı değil. İşine ve geldiği takımın

dinamiklerine odaklı karakteri Galatasaray'daki başkalaşımın bir parçası olmalı. Teknik Direktör Terim'in taraflar anlaşmış olmasına karşın Reyes konusundaki şüpheleri içerideki kademeli gelişimin, oluşan ruhun zedelenmesine karşı bir önlem olabilir. Terim, Galatasaray'ı her sağlıklı yapıda olduğu gibi zaman içerisinde adım adım yeniliyor.

Yine de Fenerbahçe bahsindeki gibi yanlış bir tespitle tek maçla tükendiler kanaatine paralel, Galatasaray'ı da iki maçla zirve yaptılar dairesine almamak lazım. Hoca da bunu soğukkanlılıkla dile getiriyor.

Galatasaray son yıllarda ülkede gördüğümüz en müthiş teknik kadroyla bir adım önde görünüyor. Terim, Hasan Şaş, Ümit Davala ve Taffarel aklının sahanın tüm bölgelerine hükmediyor olması Galatasaray'ın en büyük avantajı. Belki Kocaman'ın yalnızlığı burada başlıyor.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Futbol fantezileri sever!

Okay Karacan 2011.12.18

Amerikan sinemasının hızlı yükselişinde pazar hedefinin agresif bir planlamayla tüm dünya olarak belirlenmesinin payı büyüktür.

Hollywood 60'lardan itibaren hayal gücünü, üretim ve pazarlama dehasını reklam çağının yaratıcı fikirlerinden aldığı ilham sayesinde sınır tanımaksızın pazarlarken global kültürü kendi fikirleri doğrultusunda yönlendirmeye başlamıştı. Bugün kısaca "Medya" olarak tanımlayabileceğimiz tüm iletişim kanallarının içinde en büyük devrim 7. sanat olarak bilinen sinemanın yükselişidir.

Amerikan sinemasının kaynağı insandır. Sıradışı bir pazarlama stratejisiyle beyazperde için efsanevi karakterler üretilmiş, onların üzerinden istenen mesaj rahatlıkla ulaştırılabiliştir. Esas olan, endüstrinin farklılaştırılan insan figürü üzerinden büyütülmesidir. Amerikan sinemasının yarattığı kahramanların ayak izlerini takip etmek Avrupa için hiç kolay olmadı. Avrupa küresel yıldızlar yaratma konusunda değil, özgün hikâyelerle iki dünya savaşının kıtaya yaptığı etkilerin iç sosyal gizemini anlatarak rakip olmaya çalıştı Amerikan sinemasına, yaşlı kıta hep takipçi durumundaydı. Avrupa'nın cevap vermesi ancak 80'lerin sonunda soğuk savaşın bitimi ve sportif anlamda sınırların kalkmasıyla oldu. Avrupa'nın Amerika'nın dünyaya dayattığı Hollywood kültürüne cevabı futboldu..

Barcelona ve Manchester United, bir bakıma Marilyn Monroe ve Marlon Brando'ya karşılık geldi..

Dünyadaki ikinci büyük iletişim devriminin yapıldığı yer Avrupa'dır. Bugün dünyanın neresine giderseniz gidin kendini yerel futbol markasının dışında bir Avrupa devine duyduğu sempatiyle tanımlayan insanlarla karşılaşsınız. Örneğin Asya'nın özgür köşelerindeki Amerikan sinema yıldızlarının posterlerinin yerini futbol yıldızları almaya başlamış ve sinemaya televizyon tarafından verilen cevap fena halde sarsıcı olmuştur.

İngiltere Premier Ligi ile UEFA Şampiyonlar Ligi'nin kuruluşu hemen hemen aynı döneme rastlıyor. Üst klas organizasyonlar daha fazla popülerite, daha fazla ülkeye ulaşma, daha fazla para ve dolayısıyla daha fazla güç demekti.

Dünya ekonomisinin en hızlı büyüdüğü, teknolojinin gezegeni köye çevirdiği iletişim çağından en büyük faydayı futbol elde etti.

Büyüme döneminin sonuna geliyoruz. En büyük olmayı istikrarlı yönetilen uluslararası ekonomi ve pazarlama terminolojisini en iyi takip edenler başardı. Bugün tüm dünyanın bildiği bir futbol takımı olmak için M.United ya da Barcelona kadar şansınız yok.

2010'larla birlikte tarih akış değiştiriyor ve bu değişimin bir tarafından tutabilmenin bazı kuralları var.

Örneğin İngiltere ve UEFA liglerini büyüme ve pazarlama çağının gereklerine göre yeniden tanımlarken, İskoçya, Hollanda, Belçika, Portekiz ve İsveç gibi ülkeler bir büyük Kuzey Avrupa Ligi kurmanın hayallerini kurmaktaydı. Öyle ki İskoçya'da Celtic ile Glasgow Rangers, Portekiz'de Ajax, PSV, Belçika'da S.Liege, Anderlecht gibi takımlar neredeyse rakipsizdi ve bu liglerin rekabet gereksinimi duyduğu ortadaydı.. Oysa adı geçen ülkelerin önde gelen bu takımlarının bir araya gelerek kuracakları Kuzey Ligi sınırları kalkmakta ve tek devlet olmaya gitmekte olan Avrupa'da başka bir cazibe merkezi oluşturabilir ve kulüpler daha fazla ülkenin izleyeceği bir yarışmanın parçası olarak büyüyebilirlerdi. Proje bir türlü ilerleyemedi. Milliyetçi ve muhafazakâr futbol cephesi ile global futbol siyasetinin baskısı ile proje doğmadan donduruldu.

Zaman içerisinde adı geçen ülkelerin büyük takımlarına yeni rakipler gelip şampiyonluklar alsalar da hiçbir zaman İskoçya denince Celtic ile Rangers, Portekiz deyince Porto ile Benfica isimlerini aşan markalar oluşmadı.

Bugün bakıldığında harika bir fikir gibi görüldüğüne eminiz.

Beşiktaş Braga, Trabzonspor PSV ile eşleşince birden bire Kuzey ligi hayaletini hatırladık. Proje hayata geçse ülkelerin devlerinin katıldığı bir Balkan liginin doğması da çok kolaylaşacaktı.

Geleceğin daha fazla rekabet istediği ortada. Derbiler yetmeyince yanlarına klasikler yerleşiyor. M.United örneğinde olduğu gibi bir dev yolundan sapınca hırslanıp, egolarını dökabiliyor mesela..

Olimpiyakos, Panathinaikos, Fenerbahçe, Galatasaray, Beşiktaş, Trabzonspor AEK, S.Bükreş, L.Sofya, H.Split, Partizan gibi takımların içinde olduğu bir Balkan liginin hayalini kurun! Kulağa hiç boş gelmiyor aslında..

Futbol oraya gider mi, üçüncü büyük hareket bu olur mu bilemezsiniz. Korkarım bu fikre şiddetle karşı çıkanlar olacaktır. Fakat ortada bir doyum noktası sezinlenmeye başlanıyor ve yeni bir radikal çıkışın ayak sesleri geliyor. Amerikan sineması, Avrupa futbolu gezegene egemen olduktan sonra kendi içinde başka saflara bölündü. Güç tek merkezden idare edilemiyor. Yeni tatlılara ihtiyaç hissediliyor.

Sinema yeniden yükseliyor, Dünya Kupaları eski nostaljik karakterini kaybetmek üzere.. Bir yenilik gerek?

Örneğin PSV ve Braga kuraları bu satırların yazarına toprak altında kalmış bir projeyi anımsatabiliyor. Düşünün Kuzey ligi, Orta Avrupa ligi, Balkan ligi, Büyükler ligi ayrı ayrı üst klas ligler olarak oynansın ve en iyiler yeniden grup olup Avrupa Şampiyonlar Ligi'ni oluşturursun..

Pazar pazar muhayyilesi zarar görmüş bir futbol yazarı olarak algılanmak istemeyiz ama geleceğin geçmişte hiç yüzüne bakmadığımız bazı fikirlerin içinde saklı olduğuna inancımız tam..

Bugünlerde ligden de futboldan da sıkıldım diyenlerin bu fanteziye nasıl yaklaşacaklarını merak etmiyor değiliz..

İyi pazarlar.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İki güzel resim

Okay Karacan 2011.12.20

Maçın 71. dakikası oynanıyordu. Aykut Kocaman'ın tercihi doğrultusunda dördüncü hakem oyundan Semih'in çıkıp Cristian'ın girdiği tabelayı kaldırmıştı. Lig TV kameraları birden bire tribünleri kesti. Milli Takımlar Teknik Direktörü Abdullah Avcı, yardımcısı Okan Buruk'un kulağına bir şeyler fısıldıyordu. O anda stadyum ya da ekran karşısındaki futbola teknik tarafıyla bakan herkes diziliş ve yeni taktik üzerine mırıldanırken Avcı'nın Buruk'a dönüp 'Akşam ne yiyelim, tavuk ızgara mı yoksa balık buğulama mı?' diye sorduğunu kimse iddia edemez.

Baştan beri aralarındaki konuşmalardan sadece birisi ekranlara gelmişti. İster istemez hafızalarda Hiddink ile Çetin'in görüntüleri belirdi. Vücut dilleri yüz ifadeleri ve mesafeli oturuş modelleri ile aralarında hiç iletişim olmadığı, aynı şeye bakıp farklı şeyler düşündüğü izlenimi veren o eski iç karartan görüntülerle yenisi arasındaki büyük fark insanı milli takımın geleceği konusunda umutlandırıyor.

İletişim, sempati ve gösterişi olan bir takibin fotoğrafı haftanın en iyi resmi ödülünü almayı hak ediyor.

3 Temmuz sürecinin başladığı ilk günden itibaren sosyal medya başta olmak üzere hemen hemen tüm konuşma tartışma mecralarında derbilerin patlamaya hazır bomba olduğu şüpheleri dile getiriliyordu. Galatasaray-Fenerbahçe maçı ikinci, Fenerbahçe-Trabzon maçı ise birinci öncelikli önlem ve dikkat maçıydı. Büyük olaylar olabilir hatta iptal ve ertelemeye gidecek sonuçlar doğabilirdi. Pazar akşamı itibarıyla tüm derbiler ve Trabzon maçları sona erdi. Sportif olarak toplam 7 puan toplayan Galatasaray ve taraftarı mutluluktan uçuyor. Trabzonspor ise yorgunluk, kadro kısıtlılığı, alternatif hücum planı eksikliği sorunuyla en kritik dönemde karşılaştığı için tüm maçları kaybetti. Haliyle Trabzon'da taraftardan başkana kadar herkes üzgün.

Ligde son birkaç senedir ciddi bir tırmanışa geçen Anadolu futbolu bu kez 4 büyükler karşısında bocalıyor. Galatasaray ile Fenerbahçe kopmak üzere, Avrupa fikstürü ile yürüyen Beşiktaş, uzakta kalsa da Trabzon takipteler ve kadrolar itibarıyla sezon sonu ilk dört bu takımlardan oluşacak. Dolayısıyla play-off'a avantajlı girmek için derbilerin sonuçları önem kazanıyor. Muhtemelen ikinci yarıda oynanacak büyük maçlar play-off'un kaderini belirleyeceği için rövanş derbileri nefesleri kesecek.

Yine de üç derbili sezonun ilk ayağının galibi Galatasaray ile mağlubu Trabzon arasındaki fark kapanmaya müsait görünüyor.

Bardağın dolu tarafından bakıldığında futbolun ana damarlarını oluşturan bu takımların aralarında oynadıkları maçlarda tribünlerin her futbol müsabakasında olan sataşmalar dışında sevimsiz bir tabloya imza atmadığını gördük.

Futbol, kritik bir sınavı geçerken oyunun sağ salim ilerlemesini yine işin emekçilerinin birbirlerine saygı duyarak attıkları adımlar sağladı. Dört büyük stat, tarihin en gergin ortamında gösterdiği sağduyuyla toplumun peşinden koştuğu bu oyunun öcü olmadığını ispat ettiler.

CARLOS'UN HAKKI CARLOS'A

Tayfur Havutçu'nun genel direktörlük görevi alması sanki toplumun ortak kararıydı. Tahliyenin ardından Havutçu ile ilgili sokaktaki adam Beşiktaşlı olsun olmasın hep aynı şeyi söyledi. Hem ona yazık hem Carvalhal'e ayıp olur.

Sokak her zaman sosyal medyanın marjinal duruşunun tersine sağduyulu ve barışçıl bakıyor. Beşiktaş Kulübü ortak aklın sonucu Carvalhal'i takımın başında tutup Tayfur Havutçu'yu futbolun başına getirdi. Doğru bir icraat ama bundan sonraki adımların risk içermediği söylenemez. Çünkü muhtemelen yakında, 'Tayfur müdahale etti', 'Carvalhal kontrolü kaybediyor', 'Yerliler rahatsız, gözler Tayfur'da gibi haberler sızabilir.

Bundan sonraki iletişimin son derece dikkatli ve sağlıklı idare edilmesi gerekiyor. Bu işten Manchester United modeli de çıkar, kaos da çıkar.

Hangisini tercih edersiniz?

JUVENTUS BİZİ TÜRKİYE'YE GÖTÜR?!

THY, dünyanın en başarılı, popüler, bilinen futbol takımlarına taşıma sponsor oldu. Basketbolun en iyi liginin aldı, tenisin altın raketini, NBA'in süper adamını tanıtım elçisi atadı. Spor en iyi tanıtım kanallarından birisi ve THY bunu iyi kullanıyor.

Ülkenin imajı bu atılımla zemin değiştiriyor.

Kültür ve Turizm Bakanlığı da Liverpool'dan sonra Juventus ile CSKA Moskova ile masaya oturmuş. Buna göre Anfield Road'dan sonra İtalya ve Rusya'da ilgili takımların maçları sırasında Türkiye'nin reklamı yapılacak ve çekilişlerle talihliler

Türkiye seyahati kazanacaklar.

Buraya kadar şahane.. Sporun bağlayıcı, ikna edici, barışçıl dilini kullanarak ilerlemek en iyi yol..

Yalnız işin bir tarafında yanlış bir şey yok mu?

Bugün Mersin İskenderun'dan Enez'e kadar tüm Akdeniz Ege şeridinde hep aynı tarz konaklama, eğlence, dinlence modeli uygulanıyor. Tika basa yiyin, dışarı çıkmayın yüzün, yıkanın, masaj yaptırın, deri ürünleri alın ve gidin..

Farklılaşma, rekabet ve sosyalleştirme neredeyse sıfır..

Yani Alanya ile Belek arasında neredeyse hiç fark yok. Göcek öyle Marmaris böyle.

Futbol sosyal bir oyundur ve o yolla getirdiğiniz elçileri bu asosyal ortama atarsanız büyümeyi nasıl sağlarsınız?

Turizm için futbol silahını kullanın ama bu zengin coğrafyanın her yerini birbirine benzetip sıradanlaştırırsanız gelen, geri gittiğinde neyi kime anlatır ki?!

Juventus'la ilerlemek fena fikir değil de İtalyan'a Akdeniz'in öte tarafında farklı ne sunacağız? Açık büfe ada hayatı mı?

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hızlandırılmış futbol liginde yıl finali

Okay Karacan 2011.12.24

Ülkenin tüm coğrafyalarında öğretmene büyük ihtiyaç duyulduğu bir dönemde (70'lerin sonu ya da 80'lerin ilk çeyreği) enstitülerde eğitim dönemi 40 güne indirilerek, mezunlar verilmiş, hemen atamalar yapılarak sorun çözülmeye çalışılmıştı.

Politik işler olduğu iddiasıyla bu durum birçok kesimin eleştirisine uğramıştı.

Olağanüstü şartların olağanüstü tedbirlerle yönetilmesi çoğu zaman zorunluluktur. Böyle zamanlarda politikanın aldığı kritik kararları uygulayıcıların iyi niyet ve mesleğine saygısı temize çıkarır.

Hatırlıyorum, matematik öğretmenimiz hızlandırılmış eğitimle yani 40 günlük bir pedagojik formasyonla göreve atanmıştı. Tüm okul hayatını iyi bir üniversiteye girmek için geçirmiş öğrenciler için haftada 15 saat matematik işlenen ihtisas sınıfında öğretmenin rolü yadsınamaz!.

Kırk günlük olmak, tecrübesiz ve bilgisiz olmakla küçümsenen önyargıyla bakılan o adam, okula tarihindeki en büyük başarıyı getirerek hepimizi idealimiz olan okullara göndermişti.

İşine, mesleğine ve öğrencilerine saygılıydı, dedikodu ve karalamalara karşı çalışarak cevap vermeyi yeğlemişti.

İşlerin arap saçına döndüğü, hukuk karmaşası ve iç spor-politik kaosun zirve yaptığı bir dönemde ligin başlamasının ertelendiği, takımlar, federasyon, UEFA arasında büyük savaşın belirdiği, sokaktaki adama kadar herkesin futbol oyununa şüphe ile bakmaya başladığı bir dönemde Türk futbolunu uçurumun eşiğinde tutan, düşüp parçalara ayrılmasına izin vermeyen yeşil sahanın tüm emekçilerine teşekkür etmenin tam zamanı..

Egemen, Selçuk, Burak, Gökhan Gönül, Carvalhal, Terim, Kocaman, Güneş nezdinde tüm yarışmacılar; Cüneyt Çakır, Fırat Aydınus nezdinde oyunun tüm karar vericileri, futbol tarihinin "belki en kavgalı" ama "belki en şaibesiz" sezonunu oynadılar.

Tribünler boştu çoğu zaman ama 5 aylık gösteriyi 4 aylık bütçe ile garip saatlere konulan maçlar, çalışma hayatının zorluklarıyla satın almak öyle kolay değil bu ülkede. Beşiktaş ve Trabzon örneğinde olduğu gibi takım bir de Avrupa'da oynuyorsa işler daha bir karmaşık hale gelir, geldi de..

Bu kadar tuhaf (İngilizlerin tabiriyle aptal sezon) bir sezonu tribüne giderek satın alan azımsanmayacak sayıdaki taraftar da alkışı hak ediyor.

Stadyumlar 7/24 gece-gündüz marketleri gibi sürekli açık, havada her daim bir takımın deplasmana uçuğu, gazetecilerin gece gündüz uykusuz haber tarayıp tavrı belirlemek zorunda kaldığı tarihin en hızlandırılmış fikstürünü başarıyla oynayan emekçilerin hepsine selam olsun aslında..

Yıllarca İngiltere Ligi'ne öykünüp orada 7 güne 3 maç sığabiliyor diyenler, lojistik, matematik, mantık ve ekonomik anlamda daha zor bir ülkede bunun başarılabilildiğini anladılar sanırım...

GORDON MİLNE KIVAMINDA CARVALHAL

Şimdi oturup kazanım ve kayıpları konuşmanın zamanı. Önce tribünlerden başlayalım. 3 Temmuz sürecinin getirdiği belirsizlik ve güvensizlik süreci Beşiktaş'ı büyük vurdu. Fenerbahçe bir tepki olarak, Galatasaray Terim ve yeni stadyum etkisiyle tribünlerine çektiği seyirci sayısını büyük oranda koruyarak ve artırarak ayakta kalırken, o süreci taraftarına anlatamayan Beşiktaş yönetimi dramatik bir kombine kaybıyla geçiriyor 2011-2012 sezonunu.. İlk yarının kazananları Fenerbahçe ve Galatasaray taraftarıdır.

Trabzon seyircisi Sadri Şener'in medya'yı daha agresif (taraftara mesaj verme politikası anlamında) kullanıp öne çıkmasıyla devrenin ortasından itibaren tribüne ortak olurken Beşiktaş, taraftarının iştahını kabartacak adımlar yerine Guti, Fernandes, Q7 krizlerini bile yönetemeyince 30 yıl geriye gitti.

Tek başına Sadri Şener'in yapabildiği işleri İstanbul'un göbeğinde kurulu Beşiktaş onca medya gücüne karşın başaramadıysa Sadri Şener iltifatı hak ediyor demektir.

Yine de Beşiktaş için sportif anlamdaki hedefe odaklanma yolunda en önemli kazanç, zaten takımın geleneksel karakteriyle uyumlu olan sansasyondan uzak bir yabancı teknik adamın varlığıdır. Beşiktaş Gordon Milne gibi bir mütevazı adam sayesinde tarihin en büyük başarısını kazanmıştı. Carvalhal yapısı itibarıyla ne Toschak, ne Schuster, ne Tigana, ne başkası! İlk yarıda tribünlerle ya da medya ile hiçbir sorun yaşamayan Portekizli teknik adam Beşiktaş için yılın kazancına dönüştü..

TERİM EKİBİ

Yıllardır Türk takımları Avrupa kupaları ile ligi bir arada götüremiyorlar. Terim'in UEFA kazanan takımı hâlâ bir istisna..

Avrupa'nın ligin ritmini nasıl bozduğunun bir örneği de takımların Avrupa maçları dönüşündeki karşılaşma performansıdır. Bu yıl puan cetveline baktığınızda tek kulvarda yarışan iki takımın hem diğerleri ile hem Trabzonspor'la farkı açtığını görüyorsunuz.

Avrupa kupalarında da oynamış olsalardı aynı başarı gelir miydi, sorusu hep cevaplanamamış bir soru olarak kalacak kafamızda belki ama bu sürece direnme ve Avrupa'daki grubunu lider bitirip ligi zirvenin hemen yanı başında bitirmesi itibarıyla Beşiktaş özel bir iş yaptıysa, üstelik tribün desteğinin kimi zaman dramatik bir seviyeye gerilemesine karşın bunu yaptıysa ilk yarının takımıdır.

Tüm takımı değiştirip, yeni bir hava oluşturmuş bunu yaparken mevkileri ilmek ilmek örerek sabırla çalışıp yep yeni ve eski kazanan karakteriyle bir Galatasaray meydana getirmişse Terim ve ekibi yılın beyin takımıdır. Yılın golüne gelince; yılın golünü Cüneyt Çakır ile Fırat Aydınus atmıştır..

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Fast food kıvamında NBA başlıyor

Okay Karacan 2011.12.25

Amerikalılar fast food sever. Pratik, lezzetli, ucuz ve bekleme tahammülü göstermeden çabuk ulaşılan fazla besleyici, yağlı, şekerli lezzetli ama zararlı bir beslenme şeklidir.

Türkler ise tamamen farklı olarak yemeklerin zengin bir yelpazede çeşitlendiği, her şeyin meşakkatli bir safhadan geçerek hazırlandığı sofrâ kültürünün üyesidir. Yine de sosyal hayatın kuralları ister istemez beslenme modelinde fast food kültürünü baskın hale getirebiliyor. Konu spor olunca iki kültürü ayıran farkı spor alanlarına rağbetteki farkla açıklayabiliriz. Bir Amerikalı için bir iki golün atıldığı futbol hâlâ cazip bir oyun değilken, Türk insanı misal Amerikan futbolunun karmaşık yapısına bir türlü anlam veremez. Neyse ki bugün iki toplumu spor ve beslenme kültürü açısından değerlendirmeyeceğiz. Eğer öyle bir derdimiz olsaydı Türkiye'de kaldığı sürede Türk yemeklerine bayılan dünyanın en iyi oyun kurucusu eski Beşiktaşlı Deron Williams'la fast food beslenme kültürünü eleştirel bir dille değerlendirmeye kalkışırđık. Neyse ki bu haftayı bugün başlayacak dünyanın en büyük spor şovlarından birine ayırdık.

Türkiye NBA sezonunu, lokavtın ne anlama geldiğini Beşiktaş'ın transfer ettiği süper yıldız Deron Williams haberleri üzerinden takip etti. Her şey Beşiktaş için mükemmel gidiyordu. Ne var ki Williams harikalar yaratırken bir gün gelen lokavt bitti haberiyle ülkesine döndü. Bir sezon oynasa bile basketbol hafızamızı güçlendirip ilgiyi tavana vurduracak kalitede bir oyuncuyu kısa süre de olsa izleme şansı bulduk. Özellikle Türkiye'deki mütevazı duruşu, eşini ve çocuğunu okulun kalitesi ve eğitimlerini yarıda kesmemek için giderken İstanbul'da bırakacak seviyede samimi oluşu ile alkış topladı. Öyle ki New Jersey Nets formasıyla oynarken New York'ta yaşayan birçok Beşiktaşlının desteğini tribünde hissedecek. Mehmet Okur'un cuma günü takasla Utah'tan New Jersey'e gelişı ise işin tuzu biberi oldu.

Takvim fena halde sıkışık ve takımlar alelacele kuruldu. Bu tip durumlarda ligin seyri normal dışı bir akış gösterebilir. Birçok oyuncu Deron Williams kadar şanslı olamayabilir. Bazı NBA oyuncularını Avrupa'daki takımlarda oynayarak formda kaldılar. Yani hazırlar. Bazıları için aynı şeyi söylemek mümkün değil. Takımlar kısa bir zaman zarfında kuruldu. Değişimin kimin yararına olduğunu tahmin etmek güç görünüyor.

Miami Heat favori

Lebron James bırakmayabilir

Her ne kadar fast food'a karşı Teksas lezzetinden kaynaklı, geçen yılın şampiyonu Dallas Mavericks'i sempatik buluyor olsa da; bu satırların yazarı, okuyup dinlediklerinden, Heat'in en büyük favori olduğu sonucuna varıyor.

Dirk Nowitzki'nin komuta ettiği Dallas geçen sezonun şampiyonu unvanıyla yine iddialı başlıyor. Jason Kidd ile Alman Nowitzki'nin yanında Lamar Odom'u katan Mavericks Vince Carter, Delonte Westle ritmini koruyup sezon finalinde yine zirvede olmayı hedefliyor.

Yine de otorite görüşlerini okuyunca bu yıl takımın geçen sezonu yakalama konusunda pek şanslı olamayabileceği kanaatine varıyorsunuz.

Geçen yıl finalde kaybeden Miami Heat yine final görebilir. Şampiyonluk yüzüğünü henüz takmamış Lebron James bu kez başarabilir. Dwayne Wade ve Chris Bosch gibi iki büyük yıldızın varlığıyla Heat en güçlü favori görünüyor.

Los Angeles Lakers NBA'in süper yıldızı Kobe Bryant isterse mutlu sona ulaşabilir diyorsanız, kainatın en iyi oyun kurucularından Chris Paul'ün Los Angeles Clippers'a geçişinden habersizsiniz demektir. Blake Griffin'in yanına Caron Butler, Chancey Billups'ın katılımıyla mütevazı Clippers'in diğerlerine hayatı hiç de kolaylaştırmayacağına inanılıyor.

New York Nicks'in Carmelo Anthony, Stodamire, Baron Davis, Mike Bibbyli kadrosuyla en iyi sezonlarından birine hazır olduğu, Chicago Bulls'un Derrick Rose kozu Carlos Boozer güveni ile yürürken Richard Hamilton hamlesiyle yere sağlam bastığı bir gerçek..

Enes Kanter için Utahlıyız

Bizim çocukların oynadığı takımları yakın takibe alacağımız kesin ama bazı oyuncularını ayrı bir dikkatle izleyeceğiz.

Geçen yıl Dünya Şampiyonası İstanbul'da yapıldı ve Kevin Durant denen müthiş adamla final maçında hiç unutmamak üzere tanıştık. Oklahoma onunla bizim merçeğimiz altında olacak ama hedeflerinin yalnızca play-off olacağını tahmin etmek güç olmayacak. Willams ve Durant en az bizimkiler kadar performansını takip edeceğimiz isimler ama gözümüz haliyle Mehmet'in New Jersey'e gitmesiyle daha fazla süre alacağı söylenen genç Enes Kanter'de olacak. Okur'un şampiyonluk yaşadığı Utah bir kez daha bir Türk sporcuyla bu hedefe ulaşırsa bunda Enes'in katkısı olsun isteriz.

Ersan İlyasova, Semih Erden, Ömer Aşık ve Hidayet'li NBA'i dört gözle bekliyorduk.

Basketbolseverlerin bayram ettiği kesin, bu yıl F1 başlayana kadar gözlerimizi parkelerden ayıramayacağız. Herkesin gözü aydın olsun ama fast food sezonunun lezzet ustaları bizim çocuklar olsun...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Lütfen sahaya ayva koçanı atmayınız!

Okay Karacan 2012.01.01

Bu senenin sonunda şaşırtıcı bir şekilde yılın son iki günü Türk basketbolunun dev 4 takımının aralarında oynadıkları maçları izledik.

Normal şartlar altında yılbaşı gazetelerinde yıl değerlendirmesinin ötesinde haberler pek yer almaz, oysa 1 Ocak 2012 gazeteleri Beşiktaş-Efes Anadolu maçının fotoğraf ve haberleriyle çıktı. Cuma akşamı Fenerbahçe-Galatasaray 31 Aralık günü diğer iki dev karşılaşınca aynı şey futbolda olabilir miydi diye düşünmekten kendini alamıyor insan..

Aslında pek farklı olmadı. Salı akşamı yani 3 Ocak günü takımlar ligin ikinci yarısının ilk maçı için sahaya çıkıyor. Ardından sonraki hafta kupa maçları oynanacak, arada bir lig maçı daha..

Tempoyu tutturana aşkolsun..!

Yine sıkışık bir takvim ama bu sefer içinde Türkiye kupası sosu olan bir temaşalı maçlar silsilesi bizi bekliyor. Beşiktaş ile Trabzon Avrupa maçları da oynayacağından her gün maç, her gün haber, olay, dedikodu, spekülasyon vesaire..

Anlayacağınız 2012 fişek gibi bir yıl olacak.

Ülkenin 55 yıllık profesyonel futbol tarihinde değişmeyen gelenek Üç İstanbul takımının aralarında oynadıkları derby maçları, İnönü Stadı'nın Beşiktaş'a tahsis edilene kadar uzun süre tüm İstanbul takımlarına ev sahipliği

yapma dönemi, paralı başkanların sansasyonel transferleri, anlatılan insicamlı futbolcu tefrikaları ve tribünlerden sahaya atılan yabancı maddeler, hakemlere olan inanç yetersizliği ve her dönem başında kaleme alınan aman dikkat uyarısı içeren gazete makaleleri.

Bugün köşemize tam 60 yıl önce kaleme aldığı "Bugün Başlıyor" başlıklı yazısıyla bizlerin büyük ustası ilk futbol anlatıcılarından Sulhi Garan'ı rahmetle anarak konuk alıyoruz..

1952 yılı profesyonelliğe geçişin en sancılı olduğu dönemdir ve federasyon kulüplere 5 Ocak tarihine kadar oyuncuları ile profesyonel sözleşme yapmalarını mecbur kılmıştır. Tüm gündemi takımların oyuncuları profesyonel yapıp yapamayacağı tartışmalarının aldığı o günlerde Garan konuyu şöyle anlatıyor:

".....Birçok istihaleler geçirdikten, türlü dedikodulara sebep olduktan ve enine boyuna çekilip sündürüldükten sonra nihayet lig maçları profesyonel olarak bugün başlıyor.

Karnıyarık şekilde yani 14 hafta muntazaman devam edemeyecek olan bu karşılaşmalar senelerden bu yana ilk defa gecikmiş ve bu kadar karışmış bulunuyor.."

Bugün profesyonel futbol tarihimizde ilk kez şike ve teşvik soruşturması sebebiyle oldukça geç başlayan bir ligin ikinci yarısı yeni yılın ilk günlerinde bir hayli erken başlıyor ve aslında her şey karmaşık..

Sulhi Garan, 2 Ocak 1952'de Milliyet gazetesinde çıkan makalesinde tüm karmaşadan artık sıkıldıklarını ima ederek, konuyu uzatmadan önemli bulduğu bir mevzuyu gündemine alıyor ve maçlarda uyulması gereken kuralları hatırlatmakta yarar gördüğünü anlatıyor.

".....En mühim olan mesele evvela kulüp idarecilerinin sonra da futbolcuların maçın sevki idaresinde hakeme yardım etmeleri keyfiyetidir. Hakem her tesirden azade kalmalı, sükûnet içerisinde bulunmalı ki kararları doğru ve isabetli olsun.."

Muhtemelen 1952 takvimiyle aynı tarihlerde ama daha yoğun bir trafikte başlayacak 2012 sezonunun stresi gittikçe hakemlerin üzerine yüklenecek. Elit hakemler Fırat Aydınus ile Cüneyt Çakır'ı bile hayatlarından bezdirebiliriz. Belli ki hakemleri 60 yıldan beri aynı sırayla topa tutuyoruz. Önce yöneticiler, sonra oyuncular faturayı hakeme kesiyor..

Lütfen ikinci yarı başlarken Sulhi Garan'ın cümlelerini dikkate alınız!..

".....ikinci mesele futbolcuların kasti hareketlerle birbirlerini zedelemelerinin önüne geçilmesi konusudur.."

Demek ki futbol profesyonel olmadan önceki dönemlerde sahada ayakta kalmak öyle kolay bir iş değilmiş.. Neyse ki günümüzde bu madde pek korkutucu değil..

".....futbol karşılaşmalarının şirazesinden çıkmasının bir illeti de seyircilerin yerli yersiz hakemlere ve oyunculara bağırması, sahaya gazoz şişesi ve ayva koçanı atmalarıdır.."

Öyle görünüyor ki sahaya çeşitli maddelerin atılması, hakeme oyuncuya küfredilip yaygara çıkarılması hususiyetinin cezasını endüstriyel futbola kesmek pek doğru değil!.

O zaman gazoz şişesi atılırmış, şimdi su şişesi atılıyor.

O zaman ayva koçanı atılırken günümüzde cep telefonu, ayakkabı kullanılıyor.

Yani genetik kodlarımızda değişme olmamış ama materyaller değişmiş..

Tüm profesyonel futbol tarihinin en zor 5 ayı başlıyor, belli ki gerginlik ve geleneksel davranış modelleri değişmiyor.

Faturayı endüstriyel futbola kesmeden bir daha düşünelim, hadi herkes önce kendi evinin önünü temizlesin..

Siz yine de lütfen ikinci yarı başlarken Sulhi Garan'ın cümlelerini dikkate alınız!..

Hazır manavlarda boy gösteriyor diye nostalji yapıp sahaya ayva koçanı atmayın mesela...

İyi pazarlar, iyi yıllar.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Meraklısına yasemin kokulu lig

Okay Karacan 2012.01.06

Türkiye profesyonel futbol tarihinin en doyurucu, en soru işaretsiz sezonlarından biri ne yazık ki en sorunlu dekor içinde ve en karmaşık ses düzeninde oynanıyor.

Arkasında 3 Temmuz, 58. madde, tape, emniyet müdürlüğü resimleri olan bir yanar döner ışıklı dekor, her kafadan her duruma karşı ama sürekli olumlu olumsuz seslerin çıktığı ve kimsenin birbirini dinlemediği bir gürültü düzeneğindeyiz.

Bu yüzden ocak ayının ilk haftasında izlediğimiz 18. hafta maçları ile ilgili beğeni ifadesi gürültüye gidip, bıyık altından hadi oradan tepkisiyle karşılanabilir. Hatta duyulmaz, duyulmak istenmez bile...

Her şeye karşın bu ligin havasını koklamayı deneyin! Tüm duyularını kaybetmemişler için yasemin kokuyor.

Teknik Direktör Aykut Kocaman'ın "İnce İnce Yasemince" göndermesi Ordu maçının değil, Sivas'ta kaybedilmeye başlanan ilk günden bu yana yaşanan düşüşün bir ifadesi olmalı. Ama burada Hoca'nın, hakemlerin örgütlü sinsi bir denge kampanyası iması, Fenerbahçe'nin Beşiktaş ve Galatasaray'a oranla yetersiz bir kadroya sahip olduğu gerçeğinden daha elle tutulur görünmüyor.

Sıkıştırılmış, play-off eklenmiş, sadeleştirilmiş de olsa Türkiye Kupası'nı sırtına almış bir sezonu ancak geniş bir kadro ve daha da önemlisi çok yönlü oyuncular topluluğuyla götürebilirsiniz.

Şu anda Fenerbahçe'nin tek problemi, kadronun daha eksik, yorgun ve isteğini kaybetmiş olması... Kocaman belli ki her yere yetişemiyor ve keşke bu dönemde Kocaman'ın yanına Davala, Şaş, Taffarel örneğinde olduğu gibi destek akıllar gelseydi!..

Tayfur Havutçu katılımıyla Beşiktaş'ın da bir el kazandığı öngörülebilir. Bu durumda sanki Aykut'a Kocaman bir destek gerekiyor.

BU TEMPO AŞINDIRIR

Bu bir İngiltere Premier ligi provasıdır ve yıllardır hayflanıp orada oluyor burada neden olmasın dediğimiz o İngiliz fikstürü içinde, zafer ve dramı barındıran bir tragedya gibidir. Her şey hep istediğiniz gibi iyi

gitmeyeceği gibi kötü de gitmez. Bu sıkışık sistem sıra dışı mücadele ve kopuşlar sunduğu gibi, sıra dışı çıkışlar yaratır.

Örnek mi istiyorsunuz? Alın size ligin başında küme düşer denilen Gençlerbirliği...

Sezon başında önemli oyuncularını satan kulüp bugün yine herkesin gözünün üzerinde olduğu bir oyuncu topluluğu yarattı. Ama bu geleneksel bir Ankara manzumesidir.

Buyurun Manisaspor'a, burun kıvrılan takım play-off kovalıyor, Kemal Özdeş'in takımı Trabzon'da nasıl da kendine güveni olan ve açık bir futbol sergiledi. Isaac Promise bir parça odaklansa galibiyetle ayrılabilir miydi?

Premier Lig sıkışıklığından bakıldığında bir başka etki de gerçekten ekonomik olarak daha güçlü geleneksel kulüplerin aradaki farkı açma yetileri...

Galatasaray, Fenerbahçe ve Beşiktaş 18'inci hafta itibarıyla çok büyük fark yapmış durumdalar ve fala bakınca büyük bir puan farkıyla play-off sezonuna girecek gibi görünüyorlar.

Özetle İnce İnce Yasemince'nin yerini geleceğe dair hiçbir şey belli olmadığı için kurulamayan ya da tutulamayan kadronun yetersizliği ve forvet politikasının işlememesi olarak okumalıydık.

Alex'in toparlanması; Alper Potuk, Moussa Sow katılımıyla işler hemen düzene girebilir. Aslında hocanın ifadelerine, Fernandes ortalayıp Sivok golleri sıralarken Lugano'suzluk öyle kolay yönetilebilecek bir durum değilmiş savıyla muhalefet edebiliriz.

ERSUN YANAL'LI ESKİŞEHİR PLAY-OFF ADAYI

Eskişehirspor'un teknik adam değişikliği lige büyük hareket getirecek.

Ersun Yanal felsefesi bir film gibidir, senaryoyu okumadan ilerleyemezsiniz.

Eskişehirspor daha ilk konuşmada Ersun Yanal felsefesiyle tanışmış, belli ki film için zamana ihtiyaçları var. Hocanın Gençlerbirliği'nde en şaşıla dönemi yarattığı bir Ahmed Hassan, bir Okan Koç ha bir de Süleyman Youla çıkarabilecek bir malzeme var elinde...

Batuhan'ı dönüştürüp, Mehmet Yıldız'ı barıştıracak sert enerjinin kaynağı Ersun Yanal'da mevcut ve bir iki haftaya kadar Eskişehirspor play-off dörtlüsünden biri olma yolunda en ciddi adaylardan biri haline gelebilir.

Manuel Fernandes'in yaptığı ortayı gördünüz. Sivok ile önceden anlaştıkları çok belli. Portekizli köşeye giderken Sivok'a gol pasına hazır ol diye SMS atıyor adeta... Sivok golü atar atmaz hem Beşiktaş'ın duran toplardaki büyük üstünlüğünü bir kez daha kabul ediyor ve Fernandes'in bu özelliğinin aslında bir tesadüf olmadığını Mehmet Topal'a Valencia'da iken Sporting Gijon maçında attırdığı ilk golü hatırlayınca kabulleniyorsunuz. Kabul etmek gerekir ki, Beşiktaş ile Galatasaray çok iyi başladılar. Bireysel olarak Fernandes ile Selçuk'un öne çıktığı iki takımın birçok rakip karşısında bariz bir fark yaratacağı kesin. Her ne kadar Emre Çolak, Tugay Kerimoğlu patentli vuruşlarla sahne alsa da eserin en etkileyici melodisi Selçuk'undur.

Beşiktaş ile Galatasaray bu haftaki oyunlarıyla hayranlık uyandırdılar ama kaybedenler, Belediye ve Eskişehir'in açık ve modern anlayışını Türk futbolunda iyi gidiş sinyallerinin ötesinde iyi gidişin ve kalitenin ta kendisi olarak görmeliyiz.

Son söz: Arif Erdem'in, 'Hakemler İ.B.B olunca vermiyor, büyük takım olunca başka!' açıklamasını kendi geçmişini inkâr gibi algılıyoruz.

Dekoru, sesi bir yana bırakıp koklayın!

Yasemin kokuyor...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İnönü taraftara mezar mı olsun?

Okay Karacan 2012.01.07

Önce Şeref Stadı gitti, yerini otel aldı. Şimdi ihtiyar İnönü Stadı kaderine terk ediliyor.!

Devlet için üvey evlat mıdır Beşiktaş?

Görünen o ki Kültür Bakanı yenilenmesine muhalefet ettikçe Spor Bakanı'nın deyimiyle "yeni stadı olmayan" tek şampiyon Beşiktaş kalacak.

Daha acısı işler böyle giderse ilk sarsıntıda taraftarı o stadın altında can verecek.!

Beşiktaş'ın kurucularından Şeref Bey, 1920'li yıllarda yangında yok olmuş Çırağan Sarayı'nın metruk bahçesine bir futbol stadı kazandırmak için hasta haliyle yıllarca Ankara'yı aşındırıp devlet'ten destek aradı. Şeref Bey'in ömrü yetmese de 1930'larda Başbakan Recep Peker'in onayıyla Şeref Stadı'na izin çıktı ve İnönü Stadı yapılan kadar futbola hizmet etti sarayın arka bahçesi..

Beşiktaş Şeref Bey'in çabasıyla kazanılan bu stadı 1988 yılına kadar antrenman tesisi olarak kullandı. Ta ki devlet tahliye emri verip Saray'ın bahçesi otele çevrilene kadar.

Şimdi 1947'den bu yana sadece Beşiktaş'a değil Türk futboluna gece gündüz hizmet etmiş İnönü Stadı sit alanı gerekçesiyle üzerine taş koyulmasına müsaade edilmeyen açık hava müzesine dönüştürülmeye çalışılıyor.

Beşiktaş taraftarı sormaz mı, iki ucube otel Dolmabahçe Sarayı ile Dolmabahçe Camii'nin sırtına dikilirken neredeydiniz diye..?

Tıpkı Şeref Stadı gibi sarayın arka bahçesinde kurumu İnönü Stadı artık ayakta duramıyor, yılda en az 30 kez 25 bin ve üzeri sayıda insanı taşıyor ve artık ne taşıyacak gücü ne misafir edecek konforu kalmadı.

Gerçi "insanlar tepiniyor saray denize kayıyor" diye yenilenmesi karşıtı tavrı anlatan sözler hâlâ hafızalardaki yerini koruyor ama, 30 yıldır oraya giden birisi olarak Spor'un da bir kültür olduğunu kabul etmeyi görev bilerek bu inada son verilmesi gerektiğine inanıyorum.

Tarihi bölgenin yaşam kaynağıdır İnönü Stadı. İstanbul'u ve ülkenin futbolunu değerli kılan bir ısıtıdır aynı zamanda..

Tarihi dokuyu güçlendirecek bir mimari düzenlemeyle yeniden yapılmasına izin verilerek Şeref Stadı meselesinde zaten hakkı gasp edilmiş olan bir camia'ya jest yapılmalıdır.

Kentsel dönüşümün kaçınılmazlığının üzerinde yaklaşan depreme önlem olarak bizzat Başbakan tarafından itinayla durulurken, Kültür Bakanı'nın birkaç iyi inşaatçıyı alarak stadın her yerini tetkik etmesini öneririz.

Yok illa tarihi eserdir çivi çakılamaz sadece yüzeysel tamir gerek diyorsanız! yıkıldığında da tıpkı Anadolu'daki harabeler gibi taşına dokunmayacaksınız demektir.

Allah Şeref Bey'in hatırına bu taraftarı öyle bir günden korusun...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Stadpaşa Mitadyumu'na selam olsun

Okay Karacan 2012.01.08

Beşiktaş kurucularının emekleriyle kazandığı Şeref Stadı'nı devletin turizm iştahına yitirmişti, şimdi İnönü'yü çağdaştırma şansını kültür bakanlığına kaybediyor.

İyi haber Orman Bakanlığı sizinle ilgilenecek deniyor...!

Bir yandan üstad Hıfzı Topuz'un kaleme aldığı "Türk Basın Tarihi" kitabına göz gezdirirken bir yandan da evin kış bahçesinde oturmuş açılış için insanların harıl harıl çalıştıkları önümdeki devasa yapıya ve ışıldayan armasına bakıyorum. Her iki cephesine Fenerbahçe'nin ışıklı arması işlenen Ülker Sports Arena İstanbul'un Anadolu yakasında bir inci gibi parıldamaya hazır bekliyor.

En çok şehrin uzak bir tarafındaki Formula 1 pisti İstanbulpark'a gidip yarış seyretmenin yoruculuğundan şikayetçi olan kızlarım bekliyor evlerinin dibindeki bu salonda seyirci olmayı.. Derken telefona düşen SMS ilgimi çekiyor. Anıtlar Kurulu'nun Beşiktaş'ın İnönü Stadı projesine onay verdiği haberini mütebessim gözlerle okurken, telefonu çevirip işin aslını araştırıyorum. Daha kimseye ulaşmadan Kültür Bakanı ışık hızıyla ekranda belirip asla! diyor.

Galatasaray'ın efsane Ali Sami Yen'de 3-0'ın rövanşında 5-0 kazandığı Neuchatel Xamax maçını UEFA'nın hükmen mağlup saydığı haberini aldığım günün haksızlık duygusu çıkıp geliyor yıllar ötesinden..

İkinci kez devlet Beşiktaş kulübüne haksızlık ediyor.

Bir tarafta Dolmabahçe Sarayı hemen önünde Dolmabahçe Camii bulunan İnönü Stadı sit alanında bulunuyor ve ne yazık ki arkasına ve yanına kondurulan iki ucube otel binası kadar şanslı olamadı..

Yüksek makamlarda insanlar stadyumda tepindiği için sarayın kaydığı yolunda söylemler rivayet ediliyor. Yani İnönü Stadı her an sarayı denize itebilirmiş!

Dönelim ikinci kez devletin yaptığı faul meselesine..

Hani bir zamanlar bir otelin bir tarihi stadı denize döktüğü devlete ilk sarı kartın çıktığı mevzuya..!

Beşiktaş Jimnastik Kulübü'nün kurucularından Şeref Bey 1900'lü yılların başında yanan Çırağan Sarayı'nın viran olmuş bahçesine bir stad yapmak için yıllarca devletin kapısını arşınlamıştır. Kanseri hastası olan Şeref Bey Ankara'ya gidip gelerek Başbakan Recep Peker'den destek aramış ve nihayetinde açılışına şahit olamasa da futbola kazandırmayı başardığı kendi adıyla anılan Şeref Stadı futbolun hizmetine girmiştir.

Taksim ve Fenerbahçe stadlarıyla birlikte Şeref Stadı uzun yıllar milli lig ve amatör küme maçlarına evsahipliği yapar.

Sonrasında 1980'lerin ortasına kadar Beşiktaş kulübünün antrenman tesisidir.

1988'de boğazın ve Türk futbolunun en değerli tarihi eserlerinden biri yerini kültür koruması olmadığından turizm sektörünün obezliğine kaybeder.

Beşiktaş kulübü kendisini dünyanın sayılı kulüplerinden biri yapacak bir değeri yitirmiş, yitirtilmiştir.

Sadece Türkiye'nin değil, dünyanın en özel ve tarihi değeri tartışılmaz futbol sahalarından biri olduğunu o gün kimse fark etmemiş olabilir ama bugün o toprak sahada maç ve antrenman izlemiş birkaç nesil için öyle..

Okuyucuya tarihten bilgiler aktaran yazar modunu açarak hitap etme yanlısı değiliz, ama cuma günü kopan İnönü Stadı'nın yenilenmesine ilişkin Anıtlar Kurulu'ndan izin çıktı haberini Kültür Bakanı ışık hızıyla yalanlayınca nedense hafıza oyununa gelip Şeref Stadı günlerine gittim. Bu tedaviden umudu kesmiş hastanın halüsinasyon hali olabilir!

Bu ülkenin futbol hafızasıdır İnönü Stadı. Üç büyükler bir yana Beykoz, Vefa, Beyoğlu gibi birçok takımı barındırmıştır bağrında, Milli maçların toplanma yeri, Cumhuriyet törenlerinin merkezidir yıllarca..

İnönü Stadı tabii ki yıkılamaz.! Yerini Şeref Stadı örneğinde olduğu gibi bir otelin alması mümkün değildir elbette.. Yani bir kez daha turizm kültüre çalım atıp ters köşe yapamaz ama bir Topkapı Sarayı da değildir İnönü..

Artık yılda 30 defa 25 bin seyirciyi ağırlayan yaşlı binanın ne ayakta duracak gücü ne misafirlerine göstereceği konfor kaldı. İnönü'yü tamir ederek ayakta tutun demek bir felakete davetiye çıkarmak değil midir?

Hele Beşiktaş kulübüne size arazi verelim stadınızı orada yapın demek ne demek!?

İnönü meselesi artık bir tarafta Saraçoğlu bir tarafta TT Arena modernizmin yapıları olarak yükselirken Beşiktaş'ı ötekileştiren bir meseleye dönüşüyor.

Spor kültürün bir parçasıdır. Bakanın tabiriyle futbolu stadyumda tepinen adamlar kıvamında kategorize edebilir misiniz?

Recep Peker, Şükrü Saraçoğlu, İnönü, Mithat Paşa vs. Aslında devlet ve siyaset hep içindedir topun döndüğü sahanın ve onun üzerindedir sorumluluk.

Futbol içine devlet kültürünü almış ona kültüründen vermiştir hep bu tarih boyunca..

Kültür derken?

Mesela stada ilk yapıldığında Cumhurbaşkanı İnönü'nün soyadı isim olarak verilmiş, İnönü doktrini karşıtı Demokrat Parti iktidarıyla birlikte 1973 yılında tekrar İnönü adını alana kadar Mithat Paşa stadyumu olarak bilinmiştir.

Aslında futbolun radyodan nakledildiği dönemin en büyük esprilerinden birisine konu olmuştur. Necati Karakaya üstad maç anlatmak için mikrofonun arkasındadır ve dilinden o meşhur cümle dökülür.." Stadpaşa Mitadyumu'ndan selamlar sevgiler..."

Mithat Paşa Osmanlı İmparatorluğu'nu çağdaşlaştırmak ve sağlamlaştırmak için çabalamış eski Osmanlı sadrazamlarından'dır.

Taif'te sürgünde öldü...

Bu haberi aldığımda Hıfzı Topuz'un 'Türk Basın Tarihi' kitabını okuyordum, yazının son bölümü üstadın "Taif'te Ölüm" romanını hatırlattı.

Türk spor basın tarihindeki fotoğrafların çoğunun çekildiği İnönü Stadı çağdaşlaştırılmazsa spor basın tarihimiz "İnönü'de ölüm" romanını yazacak.

Korkarız ki durum o kadar vahim!

Stadpaşa Mitadyumu'na selam olsun.

İyi pazarlar....

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Futbol için deyimler sözlüğü

Okay Karacan 2012.01.11

Ekonomi tabiridir; her arz kendi talebini yaratır.Halk diline çevrilmiş haliyle kör satıcının kör alıcısı olur.Sosyal motivasyon tabiridir; her krizin içinde bir fırsat yatar.Halk diline çevrilmiş haliyle her şeyde bir hayır vardır.Bu haftayı deyimler üzerine kurguluyoruz.

3 Temmuz sürecinin dekoru, içinden çıkılmayan bir labirent oldu.

Hiç uyanılmayan bir kâbusa dönüştü.

Gazetenin yazdığını vatandaş, vatandaşın tepkisini yönetici anlamıyor. TV yorumcusu kendi anlattığına kendisi anlam veremiyor. Yöneticinin talebine siyaset, siyasetin yaklaşımına medya bakakalıyor. Herkes birbirini anlamamakta direniyor, anladıklarını bildikleri halde, bildiklerinden sırt çeviriyorlar. İşte öyle çeviriler içinde kayboluyoruz. Tam bir iletişimsizlik faciasındayız. Belli ki kimse çözümün parçası olmanın vereceği zahmete katlanmak istemiyor, sorunun büyümesinden doğan kaosa ortak olma derdinde.

Temel mevzu Türk futbolunun bugünlerde uzun yıllardır ekstrelerini zaten başkasının ödediği kredi kartı borçlarının içinden çıkma sınavı vermesi.

Borcu borçla kapatamazsınız. Kulüplerinin bir diğerine karşı büyüklüğünü sözlü sazlı siyaset yaparak kabul ettirmek isteyenler taraftarı soğutuyor. Dolayısıyla gelir yaratmanızı sağlayacak sulh ortamını kendi kendinize yok ettiğinize göre tek çare giderleri azaltmak. İşte bu aşamada devreye 'her krizin içinde bir fırsat yatar' ibaresi giriyor.

GENÇLER, ÇIKIN OYNAYIN

Devre arası transfer borsası son derece hareketsiz geçiyor. Şampiyonlar Ligi'nden hatırı sayılır bir para bekleyen Trabzonspor'un transferleri dışında yaprak kımıldamıyor. Bu sene büyük paralar dönmedi, gazete sayfalarındaki transfer haberleri ateş yükseltmedi. Amrabat, Doka, Yiğit, Alper gibi yeteneklerin yer değiştirmelerini engelleyen mesele bildiğiniz gibi aslında para ile ilgili.

Gelecekteki giderlerin hangi gelirlerle karşılanacağı kaygısı zirve yapınca bakın neler oldu? Öncelikle bu krizden doğan en büyük fırsat, takımların genç oyuncularının forma bulmasıydı. Semih Kaya, Emre Çolak'ın formayı hiç çıkarmamak üzere Türk futboluna girişlerinde Terim soyadı büyük pay sahibi olsa da gerçekte krizin ta kendisi etken olmuştur.

Çocuklar fırsatı çok iyi değerlendirdiler.

Ankaragücü'nü vuran idari, iç siyasi kriz, mali tabloya yansınca 102 yıllık kulüp elindeki tüm saha içi değerleri kaybetti. Burada Ankaragücü'nün oyuncuları batan geminin malları misali yağmalandı. Büyük balığın küçük balığı yutması değil de nedir Allah aşkına?

Büyük kulüpler, göbeğini kendi kendine kesmeyi bilen organizmalardır. Ankaragücü örneğinde altın makas; Hakan Kutlu ve arkadaşları oldu. Yani Ankaragücü'nün çocukları. Onların verdiği şansı değerlendiren genç çocuklar 2 maçta 4 puan almakla kalmayıp değerlerini birkaç kez katladılar.

Oyunu eleştiri olsa da Gökay İravul, Trabzonsporlu Aykut geldi, geliyor. Kayseri'de Okay diye bir adam doğuyor.

Örnekleri ardı ardına sıralayabilirsiniz. Krizin gölgesindeki Türk futbolunda yeni eksen netleşiyor. Kriz, genç futbolculara fırsatlar sunuyor ve bunu iyi değerlendirirlerse aslında bu felsefeyi Türk futbol liginin omurgasına yerleştirip, kendi şöhretine muhafazakâr, kolay yoldan kazanmacı, günlük politikalarla gündem peşinde koşulan sistemi tarumar edecekler.

Barışı getirip taraftarın gönlünü alacaksa ancak gençler alacak.

Mesela Hamdi Serpil Tüzün'ün 80'lerin başında Beşiktaş'a yıllarca paranın getirmediği saadeti gençlerle getirdiği günleri hatırlamak için doğru zamandayız.

Niteliksiz pahalı yabancı dönemi de bu kriz süreciyle ortadan kalkıyor. Ne oluyordu eskiden? Çantada gelen her ürün kendine pazar bulabiliyordu. Özetle her arz kendi talebini yaratıyordu. Kör satıcının kör alıcısı mutlaka bulunuyordu. Nasıl olsa kart borcunu başkası ödüyor ya! At imzayı gitsin oluyordu. Açık konuşmak gerekirse aslında kör olmayan satıcı aslında hiç kör olmayan alıcıyla işlem yaptıkça futbolun hiç sevmediği enflasyon oluyordu.

Enflasyon, çalışanın dostu değildir!

YİNE BALKANLAR AMA BU KEZ FARKLI

Bir başka ilginç nokta daha bir tasarruf endeksli...

Balkan oyuncularla geçen yıllar bize birçok dost kazandırsa da azından faydalanabildik. Şimdi yine o taraftan esiyor rüzgâr...

Lima Fransisco Doka örneğiyle gidelim, İBB'nin 26 yaşındaki Brezilyalı oyuncusu, tecrübeli kurt Webo'yu nasıl oynatıyor görüyor musunuz?

Doka Bulgaristan'ın Litex Lovech takımından geldi. Lige son yıllarda gelen en iyi yabancılardan birisi, Ordusporlu Culio geçen yıl Galatasaray'a Hagi tarafından getirilmişti. Performansı on numara. Fiyatı kriz öncesi dönemin şartlarını taşıdığından örnek dışına atılmaya müsait olsa da genel akımın bir önemli parçası.

Şöyle ki; Balkan coğrafyasında futbola büyük paralar ödenmiyor. Kulüp ve federasyonlar öyle büyük TV gelirleri falan almıyorlar. Haliyle ayaklarını yorganlarına göre uzatıyorlar. Hatta bizi eleyip Euro 2012 vizesi alan Hırvatistan sportif başarıdan çok, gelecek parayla bayram etti. Çünkü onların federasyonu öyle bizimki kadar müreffeh falan değil.

1990'larda Avrupa'nın büyük kulüplerinde oynayan futbolcular şimdilerde hem kulüp yöneticiliği, hem menajerlik yapıyor. Güney Amerika'nın gelecek vaat eden adamları Balkan ülkelerine akın ediyor. Bu liglerde gelişen oyuncular Avrupa'nın büyük liglerine satılarak gelir elde edilirken, ülke futbolcuları onları ya devşirip milli takımlarında kullanıyor ya da kendi liglerinin gelişimine katkı sağlıyor.

Durum böyleyken aslında Türk futbolu için ayıklanmış pirinçten pilavlık almak kadar kolaylaşabiliyor dış transfer.

3 Temmuz krizinin yarattığı fırsatlardan birisi de bu olabilir mi? Bunu lehimize çevirebilir miyiz?

Portekiz bunu yıllardır yapıyor. Güney Amerika'nın gelecek vaat eden gençlerinin ilk istasyonu öncelikle Portekiz ligi olmuştur. Takımlar getirdikleri genç adamları yetiştirip, geliştirip büyük liglere gönderdikçe finansal çözüm kaynaklarına ulaştı, kendi lig kalitelerini iç rekabeti de sağlıklı kurarak yükselttiler.

Bize sadece Balkanlar'a gidip devşirme faaliyeti yapmak gerekiyor. Bir nevi yeniçeri coğrafyası oluyor Balkanlar...

Türk futbolunda oluşmakta olan yeni eksene dikkatli bakmak gerekiyor.

Bu krizden öyle bir fırsat doğuyor ki atlarsak esas o zaman yanarız...

Neyse her şeyde bir hayır vardır...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

O gidişin var ya

Okay Karacan 2012.01.18

Yukarıdaki "ŞU" başlığa dikkatli bakın, Arda Turan'ın Galatasaray'ı anlatırken kullandığı "BU" takım tanımlamasındaki masumiyetine ek tevatürler eklelemeye çalışıyor.

Tablet deyince yazının kâğıt uygarlığı öncesi işlendiği ısıtılmış toprak ve taş parçaları, tedavi ve güçlenme amaçlı kullanılan ilaçları ayrı ayrı kastediyoruz.

BU güzel oyunun özelliğidir, karşılığında para alarak verdiğiniz emeğinizle, para vererek sizi izleyenlere karşı adamlığınızla cevap vermişseniz heykelinizi dikerler.

O heykelin bir yerinde siz plaka deyin öteki tablet desin her şeyi anlatan bir yazı asılıdır ve sizi unutulmaz kılar.

İşte "O" adamlardan birine veda ettik. Bizim için ne yazık ki sadece "O" olabildi Lefter Küçükandonyadis..

Ama hayatında futbolu eksen edinenlere "O" olamayacak kadar yakındı..

Hayatta böyle bir oyunun varlığına dikkat kesildiğimiz gün adını duyduğumuz isimlerden biriydi. "O" çok büyük futbolcuydu diye söze başladılar büyüklerimiz. Anneannelerin, dedelerin adamıydı. Onları taraftar yapmıştı üzerinde taşıdığı formanın renklerine..

Bugün tanımladığımız bir büyüklüğe taş taşıyarak temel oluşturmuştu. Mesela bugün Anadolu yakasında yükselen Fenerbahçe Ülker Sports Arena varsa, Lefter olduğu için vardır. Bugün yüksek cirolar yapan Fenerium'u profesyonellerin zirveye çıkarması "Onun" sayesinde olmuştur.

Canlı canlı izleyemediğimiz "O" adam için gözyaşlarımızı tutamadık. Gözlerimizden dökülen yaşın rengi yoktu. Sevgiye hasret kalışımıza içlendik büyük usta giderken, sarı lacivert renklerin arasındaki sarı-kırmızı, siyah-beyaz temsili renkleri anlatacak tabletler hazırlayalım. Hayatta sevgisizliğin ne büyük hastalık olduğunu anımsayalım. Aslında normal olana hayretle bakışımıza acıdık diye ağladık. Kendimize ağladık. Getirildiğimiz hale utanarak gözyaşı döktük o kadar..

Yüreğimize bir heykel dikerek tabletine "sevin birbirinizi" yazarak gitti büyük kaptan..

BURAK YILMAZ TABLETLERİ

BU durum artık sıradan bir futbolcu hikâyesinden öte bir hal aldı. Genç Burak Yılmaz, manşetlerin efendisi olmayı sürdürüyor. Trabzonspor oynarken izleyin onu. Daha önce kimsede olmayan bir odaklanma, kazanma isteği ve skor açlığı göreceksiniz yüzünde. Türk liginde attığı her adımın anlamı olan ender futbolculardan birisi, hiçbir koşusu boş kapasite değil, üstelik topa sıradan vurmuyor. Daha önce denenmiş, tasarlanmış, üzerinde çalışılmış bu çocuğun son vuruşları. Kendine has bir formül üretmiş. Golleri hayat ekseninde "çalışan kazanır" düsturu olan fenomen işi eserler oldu.

Lefter'in çalımları kadar klasik olacak bir vücut kullanma yeteneğini haiz ve her hafta üzerine koyuyor.

Selçuk İnan'ın başarısındaki rolünü yazan kalemler, başarısında Umut'un varlığından bizzat bahsettiğine şahit olmuştu. Şimdi Olcan'ı aldı, onunla uçuyor.

Burak dokunduğu kuru dalı yeşerten bir sihrin sahibi. Sadece Trabzonspor için değil, Türk futbolu için önemli bir rol modele dönüşüyor.

Profesyonel bir aklın, onu, hayatını, yediğini, içtiğini, okuduğunu, unuttuğunu analiz ederek oluşturacağı kesin bir rapor Türk futbol evrenine yeni bir gelişim modeli sunacaktır.

Milli takım için Almanya'daki bizim çocukların peşine düştüğümüz bu günlerde Burak'ın formülünü bulmak daha kısa bir yol olmayacak mı?

Üstelik eski taş yazması tabletlerde aramaya gerek olmadığı gibi, formülü bulup bir başarı tableti imal etmek, Türk futbolunun atletik ve etik geleceğini üzerine kurmak bile elimizde..

Hanıfemendiler, beyfendiler; paraya ve şöhrete şırmarmadan, kazanmayı ve adam gibi yaşamayı bilen, sindiren ve dokunduğu herkesin yolunu açan bu adam, çağdaş Türk futbolunun modelidir artık.

FORVET YOKSA SİSTEM VAR

Sürekli olarak bu sütunlarda Caner, Stoch ve Ziegler üçlüsünün topu ileri taşıma yeteneklerinin, çok yönlülüklerinin üzerinde durulduğunu hatırlarsınız. Bienvenu ile yeniden hortlayan Güiza sendromu da hâlâ tazeliğini koruyor..

Caner ile Stoch'un performansları Fenerbahçe'yi başka bir yere götürebileceğinin sinyalini verdi. Alex'in içinde olmadığı oyunda bile Barcelona türevi bir oyun araştırıcılığı ile Fenerbahçe forvet bulamazsa, forvetsiz bir oyun yaratabilir.

Öyle ya 'Barcelona'nın santrforu kim?' sorusuna bir cevabınız var mı?

Yani son vuruşçu aramak yerine dolaşan, pas alıp veren Baroni, Emre, Stoch, Gökhan ve Caner beşgenine eklemenecek bir atletik isimle çözüm çok uzakta değil..

ÇUBUKLU PARÇALI DERBİ ÖZLEMİ

Malum pazartesi akşamı, çalışan kesimin hatırı sayılır bir yüzdesi yolda araç içi mahkumiyet yaşarken Manisa-Fenerbahçe maçını radyo'dan dinlemek zorunda kaldı. Fenerbahçe'nin kaleye 30 şut atıp, 13 gol pozisyonuna girerek 2-1 kazandığı maçın ardından bir arkadaşımın tempoya ve oyuna dair söyledikleri düşündürdü. Radyo bir başka anlatım, methiye ve pazarlama modelidir. Hiç ilgisi olmayana bile futbolu sevdirmek, ne olduğuna dair merak uyandırmak için en ideal yöntemdir.

Örneğin, Fenerbahçe'nin efsane çubuklu ile çıktığı seremoni'yi dinleyen, o görüntüyü merak etmiştir. O tempoya kulak kabartan özetleri görmek için can atmıştır. Biz bu oyunu radyoda sevdik. Bugünlerde üzerinde tepindiğimiz oyunun en azından gelecek sene izleyicisi ile barışmak için geçmiş ritüellere bir parça ihtiyacı var.

Üç İstanbul takımının sarı-lacivert, siyah-beyaz çubuklu, sarı-kırmızı parçalı ile en azından derbileri oynamasını talep etsek endüstriyel futbolu kızdırır mıyız?

Öyle oynasınlar radyodan dinlemeye bile razıyız.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Abant 1986'dan Antalya 2012'ye

Okay Karacan 2012.01.22

Önce gazeteler, sonra devlet televizyonculuğu, ardından özel televizyon yayıncılığı ve nihayet internet derken Türkiye 2010'lu yıllarla birlikte dünya ile arasındaki mesafeyi kapattı.

Malum Batı gazeteyi, kitabı bizden 200 yıl önce kullanıyordu. Spor gazeteciliğinde ise neresinden bakarsanız 100 yıl geriden başladık. Şimdi şartlar eşit ama gelenekler konusu muamma.

Fransa'nın spor gazeteciliği gelenekleri 150 yılın bir çıkarımı üzerinde yürürken, biz hâlâ son 25 yıldaki hızlı değişimden bile bir ana çalışma eksenini çıkaramadık. Misal spor gazetesi olarak 1948'den itibaren günlük olarak çıkmaya başlayan L'equipe gazetesinin 1950'deki sayılarından biriyle, 1950'deki bir Türk gazetesinin spor haberlerini kıyasladığınızda anlıyorsunuz.. Ancak 1948 olimpiyat oyunlarına ilk kez bir spor ekibi gönderen

Türk basını 50'lilerin başında hâlâ ülkenin büyük futbol rekabetini bile tartışma, kavga, en büyük kim ekseninden görebiliyormuş.

İyi inceleyip baktığınızda Batı spor basınının gelişme hızıyla bizi, bizim sportif başarılarımızla onların gelişimini kıyaslayıp hayal kırıklığına kapılıyorsunuz.

Bu girişin sizi sıktığına eminim, pazar pazar fazla tespitçi bulabilirsiniz. Aslında gelmek istediğim konuya bir takip penceresi olsun istedim. Geçenlerde elime geçen bir kitabın ilk satırlarını okumaya başladığımda aslında son satıra kadar gidip hatmedeceğim aklımın ucundan bile geçmezdi. 1986 yılında Abant'ta Hürriyet Vakfı tarafından düzenlenen Türk Spor Basını konulu toplantının tam metni çok şey anlatıyordu. Hacettepe Üniversitesi öğretim görevlisi Ertuğrul Özkök'ün yönettiği oturumlara ülkenin tüm önemli köşe yazarları, gazete yöneticileri, TRT Haber Dairesi başkanı ve akademisyenler katılıp, yeni bir geleceğin krokiğini çizmişler. İçeriği bu sayfalara sığdırmak zor. İlgili herkesin temin edip okuması gereken bir kitapçık.. Spor medyasının elitleri 1986'ya kadar nasıl gelinmiş, 1986'dan sonra neler olabileceği uzun uzadıya tartışıp harika bir belge yaratmış..

Peki neden tarihin en büyük değişim geçirdiği 25 yıllık dönemde bir yenisi yapılmamış? İşte insan bu noktada şaşırıyor.

Spor karikatürü

Medya korkunç bir hızla büyüyor. Büyüdükçe hantallaşan kurumların, küçük ama dinamik topluluklar karşısında ayakta kalmakta zorlandığı bir döneme giriyoruz. Türkiye Spor Yazarları Derneği geleneksel olarak her yıl ligin devre arasını meslek içi eğitim olarak adlandırabileceğimiz seminerlere ayırır. Bu yıl ligin devre arası kısa kalınca eğitim semineri iki maç haftasına sıkıştıverdi. Her zaman olduğu gibi gazetecileri bir araya getiren durum değerlendirmesi yapılan oturumlara spor bakanı, ülkenin değerli teknik adamları, hakemleri ve sporcuları katıldılar. Semineri TV'den izleyen bizler için son yılların en verimli oturumlarına sahne olduğunu söylemek yanlış olmaz!!.

Bir durum tespiti yapabiliyor, anın fotoğrafını çekebiliyorsunuz. Televizyonun ulaşım gücü sayesinde seminer yerinde olmasanız bile nelerin konuşulduğu, hangi sorunların üzerine gidildiği ve problemlere çözüm önerilerini ana hatlarıyla algılama şansı bulabiliyorsunuz.

Ama sadece yazdıklarımızın hayatına dair! 49. yıl seminerlerinden bir ana fikir çıkarmak kolay değil, son üç yılın temel konuşmalarına baktığımızda milli takımlar bağlamındaki demeçlerin dikkat çekici olduğu söylenebilir. Tolunay Kafkas iki yıl önce milli takım hocasının yerli olması hususunda açık konuşurken 'kripto'dan' hoca getirelim milli takıma ifadesini kullanmıştı. Bu yıl Tolunay Kafkas milli takımlar kurgusunun içinde önemli bir görev yapıyor. Milli takımların bir numaralı çalıştırıcısı ise yabancı sayısının 5 ile sınırlandırılmasını istediğini belirtti. Cüneyt Çakır'a hâlâ tuttuğu takım kıvamında sorular soruldu. Türk futbolunun en büyük hocalarından Fatih Terim'in bir teknik adamın yalnızlığını ve altında kaldığı baskıyı tanımladığı bir konuşması oldu.

Özetle 1950'de spor sayfası yazmaya başladığımızda ne yapıyorsak aynılarını yaptık. Eğitim semineri bir serbest röportaj toplantısında kalabilmişti.

Konuşmaları dinlerken 1986'daki seminerde futbol üzerine önemli fikirler üretmiş akademisyen Kurthan Fişek'in bir sözüne takıldım "Üzerinde en çok çalıştığım konuların başında üniversiteye spor gazeteciliği dersi koydurmak olmuştu ama bunu asla başaramadım." sonrasını yazmıyorum.

Kemal Belgin o yıl Dünya Yazarlar Birliği toplantısına ev sahipliği yaptıklarını anlatıp gelen Fransız konukların soruları karşısında duyduğu üzüntüyü belirtmiş mesela.. "Bana tesislerimizin görkemi ve çokluğunu görünce

Türkiye'de kaç spor gazetesi çıkıyor diye sordular, yutkunup cevap veremedim..." Atilla Gökçe'den Doğan Koloğlu'na Erdoğan Arıpınar'dan Kurthan Fişek'e kadar birçok katılımcının gelecekte en büyük rakibimiz televizyon olacaktır tespitlerine o gün belli ki kimseler itibar etmemiş.. Çok geç hayat bulan spor gazeteciliği televizyondan büyük darbe yedi.

Daha dün internetin gazetecilik üzerinde yarattığı baskı konuşuluyordu, bugün internet yayıncılığının gücünden en çok gazete etkilendi. TSYP seminerinde bu konu konuşulduğunda bazıları hâlâ başka şeyleri anlatıyordu aslında!.. Konuyu dağınık görmemin sebebi aklımın karışması olmalı.. 1986'daki o tarihi toplantı ile 49. Yıl semineri çakışınca durdum bir yerde. Bir yerde büyük hata yapıldığı kesin, ama nerede yapılmış, baksanıza esas işi televizyonculuk olan birisi bile gazetecilerin işlerini geliştirme modelinin neden durduğuna akıl erdiremiyor.

Eski kitaplar çok öğretici vesselam, Türkiye'nin iki önemli gazetecisi Sedat Simavi ile Abdi İpekçi'nin bir spor dergisine spor karikatürleri çizerek meslek hayatlarına başladıklarını, Ertuğrul Özkök'ün medya dünyasına girişinin bir spor seminerindeki moderatörlük göreviyle alevlendiğini öğreniyorsunuz.

Bugünlerde spor karikatürü çizeri var mı?

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Fenerbahçe çok rahat kazandı

Okay Karacan 2012.01.22

İstanbul'un soğuğu veya başka bir nedendir bilinmez Kayserispor takımı pamuk gibiydi. Kolay pres yiyen, ileri giderken okumayı çözmeye çalışan ilkökul öğrencisi gibi zorlanan, puan alacağına asla inanmamış bir garip eski model Anadolu takımıydı dün akşam...

Fenerbahçe, Kayserispor'un bu çözülmüş halinden skor garantisini ancak son 20 dakikada alabildi. Kayserispor neredeyse hiç pozisyona giremedi, Fenerbahçe ikinci yarının sonunda fizik kondisyonunu konuşturarak sonuca gitti. Kritik bir zamanda gelen Fenerbahçe penaltısı 1-0 stresini yok etti. Hakem penaltı kararı vermese kimse itiraz etmez. Yani Kayserispor oyun konsantrasyonunu kaybettiğini iddia edebilir ama o penaltı gelmese de baskı sürecek, goller zaten gelecekti.

Şota, ilk yarı boyunca bir an bile dördüncü hakemin yanından ayrılmayıp kafa kafaya verip ne konuşmuş olabilir acaba? Muhtemelen Türk hakemliğinin sorunları üzerine laflamıyorlardı. Oyunculuğunda fena halde iş yaptığı son vuruş ustalığı kadar, topla ceza alanına yürüme kapasitesiyle de farklı bir adam olan Arveladze, muhtemelen "Bizde Amrabat vardı bilir misin hocam" diye başladı söze...

Muhtemelen daha ilk dakikalarda teslim olmuştu Şota... Furkan, Abdullah ve Sefa'nın gayretli oyunlarına karşı takımı son derece yumuşak kaldı. Çabalayan üçlünün bir ateşleyici oyun liderine ihtiyacı vardı ve tam bu resme uygun adam Amrabat olabilirdi.

Özetle iki takım arasındaki farkı yaratan esaslardan birisi Amrabat'ın yokluğuna eklenmiş Stoch varlığıydı.

Caner Manisa'daki kadar üretken değildi. Fenerbahçe, Manisa'da oynadığını ilk yarıda sahaya yansıtamadı ama yılın en istatistik üretici oyuncusu olan Stoch'un ikinci yarıdaki futbolu neden takımın en değerli adamlarından

biri olduğunun kanıtıydı.

Fenerbahçe-Kayserispor maçı bir bakıma hata temalıydı. Navarro'nun Alex'e yaptığı ikram aslında Fenerbahçe'nin önde kurduğu baskının ürünü oldu. Zaten Alex, golden önce Hasan Ali Kaldırım'ın kanadını da ablukaya almıştı. Bireysel hatalar arka arkaya gelince Kayserispor'un çözülmesi kolay oldu. Uzun atılan topların saniyesinde geri dönmesi, hücum zamanlarında tüm ortaların cılız ve isabetsiz oluşuna teslimdi Kayserispor.

Fenerbahçe, iki haftadır santrforsuzluğunu çok yönlü pas trafiği, Alex'in olağanüstü zekâsı ve Stoch'un kalitesiyle çözmeyi başardı. Kayserispor'da anlaşılabilir bir düzensizlik ve iletişim sorunu olunca Fenerbahçe çok rahat kazandı.

Şota'nın tüm maçı dördüncü hakemle sohbet ederek geçirmesi, bu iletişim sorununu göstermiyor mu?

Öyle bir el sıkıştılar ki ayrılırken, Şota temelli gitti sandık?!

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yoksa futbol sadece futbol mu?

Okay Karacan 2012.01.24

Hafta sonu eksi 10 derece havada ve donmuş zeminde oynanan Eskişehirspor-Galatasaray maçıyla hemen hemen aynı saatlerde Arsenal-Manchester United maçını 3D (üç boyutlu) olarak izleme fırsatı bulduk.

Emirates stadı, seyirci yine mükemmeldi. Sahadakilere elinizi uzatıp dokunacakmışsınız hissini yaşamak tarifsizdi. Manchester United Old Trafford Stadı'ndaki ilk maçı 8-2 kazanmıştı. Haliyle böyle dramatik bir sonucun rövanşının intikam hislerinin kamçıladığı sinir harbine sahne olmasını beklersiniz. Üç boyutlu olarak yani oyuncuların yüz hatlarındaki her çizginin ifadesini alarak, vücut dillerinin ne anlattığını görerek hatta tribünlerin duygularını tercüme ederek izlediğimiz için net olarak gördük. Kimse intikam ya da daha fazlasıyla bedel ödetmek derdinde değildi. Teknik adamların birbirleriyle yaptığı futbol rekabeti bazlı atışmaları bir kenara koyarak baktığınızda aslında bunun büyük resmin bir parçası olduğunu görüyorsunuz.

Her şeyi doğru yapıp bir araya getirince futbol sadece futbol kalıyor..

Benzer bir rövanşın bizdeki karşılığı saha içi kavgalar, tribün ve sokak çatışmaları, ülke gündeminin o stadyumda o maçta kilitlenmesine yol açmasıdır.

Gergin teknik adam portreleri, yüz kaslarında kendini gösteren kızgınlıkla ve şartlandırılmışlıklarıyla futbolcular, küfür ve aşağılamaların havada uçuştığı tribünler ne yazık ki tüm gerginliği önlemeye çaba sarf eden hakemleri izlerdik.

Maç bitiminde yeni bir kavganın randevusundan başka bir şey çıkmazdı ortaya..!

Marka kavramını tek başına bir parametreye bağlı olarak yaratmıyorsunuz. Stadyumlar temiz olmanın dışında, bir sistem dahilinde işlediği için, zemin ülkenin her yerinde standart kalite sunduğu için, sahanın içindeki herkesin sadece kendinden, takımından sorumlu olmak yerine ligin tamamına karşı sorumluluk duyduğu için

İngiltere Premier ligi o kadar tribün müdavimini, o kadar TV seyircisini ve tüm kıtalarda milyonlarca futbol sevdalısını kucaklıyor.

Bunu zaten SD, HD, FULL HD olarak biliyorduk ama şimdi 3D olarak da gördük.

Televizyonun geçirdiği tüm evrelerde aynı görüntülerle karşılaşyoruz. Aslında futbol televizyona ilham vermesi gerekirken, ortaya koyduğu resimle yatırıma zorlaması, kendini büyütmesi gerekirken; bizde televizyon futbolu zorluyor.

Sanıyorum TV teknolojisi ve vizyonunun, futbol organizmasının önünde gidiyor olması hâlâ büyük bir şans! İştahın hâlâ kaçmamış olması büyük bir iltifat..

1992 yılında kurulan Premier Lig organizasyonu aradan geçen 20 yılda TV teknolojisini arkasına alarak büyüdü. Hem kendi gelenek ve oyunu koruyucu dilleriyle, hem uzlaşarak bugünlere hep ışıdayarak geldi.

Aynısını yapamıyor olmamızın nedeni sadece sorumlu olduğumuz zamanda büyüüp geleceğe cimri bakmak olabilir mi?

Gençlik ve Spor Bakanı Suat Kılıç geçtiğimiz hafta yoğun temaslar yaptı. Ülkede ultra modern 22 stadyum inşa edilecek. Yani hayal edilen resmin bir köşesini devlet tamamlıyor. İçini seyirci ile doldurup gerçek büyümeyi sağlayacak adımı atıp, futbol izleyicisi ile barışacak olanlar futbolu yönetme iradesine talip olanlar.

Başaramazlar, değişmezlerse bu oyun bizim ülkemiz için antik bir hatıraya dönüşecek.

Tamam kabul her şey tamamlanıncaya kadar futbol sadece futbol değildir ama bizde sanki futbolun sadece futbol olmasını istemeyen birileri var..

Kurtuluş futbolun sadece futbol olabileceği günde saklı..

PLAY OFF'A DÖRDÜNCÜ ARANIYOR

Manzara'ya göre İstanbul'un üç büyük takımı ilk üç sırayı kolay kolay bırakmayacak. Trabzonspor'un Karabük yenilgisinin ardından onlara meydan okuyacak bir başka takım kalmadı gibi. Trabzonspor'un geride kalan haftalarda seri yakalayıp puan farkını kapatma ihtimali sadece kendi ellerinde ve bunun için çabalamaları gerekecek.

Yalnız bu haftadan bir projeksiyon çizerek olursak lig dördüncüsü kim olursa olsun ilk üç ile arasında öyle puan farkı olacak ki, play off maçları oynanırken büyük patırtıların çıkması pek muhtemel..

Bunu şimdiden engellemek için bir formül gerekiyor.

Galibiyete ekstra prim gibi mesela?

TFF ilgilenecek vaktin var mı?

PARDON!

Profesyonel futbolun mekaniği, hatalar ve bu hataları avantaja çevirmek üzerine kurulmuştur.

Yani bir başka deyişle, rakibinize hata yaptırabiliyorsanız 'yenilmez'i yenilir yapabilirsiniz.

Denklemin diğer tarafında ise şu önerme yatacaktır; eğer hatasız bir oyun çıkardıysa takımınız, anlayın ki rakibiniz etkisiz kalmıştır maç boyunca...

"Penaltı almak" veya "rakibe kırmızı kart göstertmek" için Oscar'lık düşme sahneleri, ardı ardına yuvarlanarak atılan 3-5 takla ve acı çığlıkları gerekmez...

Rakip defans kendi kalesine attıysa golü, parantez içine forvet oyuncularını da yazmak gerekir.

Kafa atıyorsa Zinedine Zidane, birkaç çift laf etmek gerekmez mi Materazzi'ye?

Niye hep Emre'nin, hep Engin'in başına gelir olaylar? Niye herkes onlarla uğraşır saha içinde?

Hataları avantaja çevirebilmek ancak teknik direktör veya futbolcunun karşı takımın nerede nasıl hata yapabileceğini sezebildiği durumda mümkündür ve bu da "oyunu okumak"/"rakibi okumak" teriminin açıklamasıdır.

Presle, takiple, fırsatçılıkla, inatla, mücadeleyle, güçle, kuvvetle, akılla, zekayla...

11. dakikadaki Alex , 64'teki Almeida gibi....

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

UEFA'dan balyoz geliyor...

Okay Karacan 2012.01.27

ÖNCE GENEL KURUL GÖLGESİNDE FUTBOL...

Ülke futbolunu bu kez şakadan değil gerçekten sarsabilecek futbol genel kurulunu izlerken bir hafta panoraması kaleme almanın bu kadar zor olacağını tahmin edemedik.

Önce bahar havası vardı, sonra karakişa döndü..

Şöyle başlamıştık:

Çarşamba akşamı sporsever için harikaydı!

Ya sporcu için nasıldı?

İşte bunu bilemiyoruz.

Çarşamba akşamı neden harikaydı; çünkü 3 büyük takım Fenerbahçe, Galatasaray ve Trabzonspor'un lig maçlarını izledik.

Üstüne Fenerbahçe'nin Eurolig basketbol maçı ve Barcelona-Real Madrid El Clasico ziyafeti vardı.

Dünyanın en çok TV izleyen ülkeleri sıralamasında ilk sıralarda olan Türkiye için doyumsuz bir menü...

Üstelik bir de maç sonu yorum programları olunca efsane bir akşam değil mi?

Fakat herkesin bildiği gibi maçlar oynanır izlenirken spor medyasının meşguliyeti Ankara'ya deplase olmak üzerineydi. TFF genel kurulu tarihî bir gündem belirlemiş ve tarihe tanıklık etmek için herkes Ankara'nın yolunu tutmuştu. İstiklal Caddesi'nde maç saatini bekleyen Ankaragücü taraftarları umutsuz yüreklerinde Süper

Lig'deki son deplasmanlarından birine gelmenin burukluğuyla dolaşırken çok az insan Play-off yaklaşırken bu yıl ilk kez yaşanacak o heyecanı konuşuyordu.

Belki de konuşmuyordu!

Süper Lig'in normal sezonunda üçte bir geride kalmış ama bir türlü kimse ağır gribe yakalanmış hastanın yediğinden içtiğinden tat alamadığı gibi gördüklerinden pek bir keyif ıkaramamıştı.

Manzarayı hepimiz biliyoruz da bir kez daha dile getirelim demek hafızası zayıf ya da sorunlu işleyen bizler için faydalıdır.

şimdi ikinci soruya cevap arayalım. Gazeteci ve sokaktaki insan Ankara'daki 58'nci madde mevzuuna odaklanmışken sporcunun aklı nerede olabilir?

Ya teknik direktörün?

İzlerken ekrandaki temaşayı İBB'ye kaybeden Fenerbahçe'nin oyun yanlışlarına ya da kadro kullanım sorunlarına ait konuşmayı kendi kendinize komik buluyorsunuz.

Ne Volkan'ı, ne Alex'i, ne Aykut Kocaman'ı eleştirmeye hak buluyorsunuz kendinizde...

İBB'nin kazandığı üç puanın analizini yapmayı pek gerekli görmüyorsunuz.

Kumanda ile Trabzon-Eskişehir'i seçtiğinizde aynı şeyler takılıyor aklınıza ve sonraki saat Galatasaray eli kolu kırılmış Ankaragücü'ne gol yağdırırken oyun taktiği, tekniği, gücü ve oyuncularının performansını konuşmayı tuhaf buluyorsunuz.

İşte bu yüzden kâğıt üzerinde harika olan program uygulamada pek bir keyifsizdi.

Muhtemeldir ki, sahadakiler de biz ne oynuyoruz, esas ma Ankara'da diye düşünmüşlerdir...

Bu şartlar altında oynanan 22. hafta maçları üzerine ne konuşulabilir ki?

SONRA FUTBOL İÇİN KAOS....

Genel kurul bittiğinde 3 Temmuz sürecinin yerini 26 Ocak süreci aldığı için panoramaya futbol yazmanın anlamını yitirdiğini fark ettik. İşlerini, ailelerini, kulüplerini yönetenler ortak çıkarlarını yönetemediler. Birlikte iş yapma kültürüne sahip değildiler ve güzel oyunu değil, içindeki oyunun politikasını oynamayı sever gibi davrandılar. İletişimsizlik ve politik güç gösterisiyle 100 yıllık eğlencemizi el birliğiyle bitirdiler.

Artık UEFA'nın hakkımızda vereceği karara kaldık. UEFA yeni başkanı seçme, yeni kurulları oluşturma ve her şeyi anlayıp yeniden işe koyulma kredisi vermeyecektir.

Öyle ya uzaydan adam gelmeyecek. O kurul salonundakiler toplanıp bir yönetim yaratacak. Tabii bulunursa!

UEFA balyoz elinde bekliyor ve muhtemelen cezayı tüm Türkiye'ye kesecektir.

Tek kurtuluş var; bu kurul öncesinde "yargıyı beklemeden adım atıp, bir şeyler yapın" dedikten sonra başka türlü davranırlarsa yani "tamam yargıyı bekleyin bari" derlerse işte o zaman Türk futbolu mucize kabilinden kurtulacaktır.

Bunun anlamı, herkesin anlaşacağı metot üzerine size sonsuz kredi demektir.

Anladığımız o ki UEFA kalemi kırıp topyekun cezayı kesecek.

Siz uzlaşmıyor, anlaşamıyorsunuz, anlaştığınız güne kadar bizimle ilişkinizi kısıtlıyoruz diyecek.

Çocuklar kavga ettiğinde 'barışın gelin' diyen veli kadar babacan olmayacakları kesin ama...

Türk futbolunun gelecek üç beş yılda içine dönmesine hazır olun.

Belki o zaman aslında dün konuşulması gereken futbola dair her şeyi konuşur, anlar, harekete geçer, yeni bir bahara göz açarız.

Bu süreç başladığında karşılıklı anlaşma ve çözüm yolu araştırılmadıkça sonraki futbol ikliminin ilk çağ futbolu kıvamına döneceğini düşünüyorduk.

Başaramadılar, ilk çağa dönüyoruz.

Yani üçüncü dünya savaşını bilmem ama dördüncüsü taş ve sopalarla olacaktır kıvamında...

TRANSFER MUAMMASI

Trabzonspor ekonomik verilerine güvenerek transfer yaptı. Beşiktaş elindeki kadronun genişliğine güvenerek gerek duymadı. Galatasaray mütevazı takviye yaptı. Anadolu kulüpleri az hareketli çok kaygılı davrandı birkaç isme imza attırırken Fenerbahçe ile Galatasaray'ın transfer çalışmaları önemli isimlerin üzerinde dönüyor haftalardır. Sow transferi bitti deniliyor, Krasiç gelecek ama formül üzerinde çalışılıyor haberleri var. Shaqiri için borsaya konuşmaların başladığı bildiriliyor, sonra vazgeçiliyor. Tabii bir de irili ufaklı onlarca isim üzerinde yapılan konuşmalar var. Çoğu anlaşmayla sonuçlanmadı. Bitti bitecek denilen isimler, vazgeçilen transferler ağlara gitmeyen şut kıvamında gelişti. Her taraftar heyecan ve beklenti içindeydi.

Mesele şu galiba, kulüplerin mali durumunu bilen yöneticiler uzun vadeli ödemeleri bir tarafa yazıp, uzun vadeli gelirlerin yazılı olduğu sayfanın karşısına soru işareti koyuyor.

Hal böyleyken transfer yapmak çılgınlık gibi görünüyor ve gündem gereksiz yere yoruluyor.

Hem bu konuya niye girdik ki? Bir anlamı kalmadı!

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sadece savunma kötü olamaz

Okay Karacan 2012.02.04

Ne Drogba, ne Forlan, ne Reyes, ne Berbatov, ne Borges ne diğerleri..

Gekas geldi, onun gollerini izliyoruz.

Yukarıdaki sözler Gekas'ı yıldızlaştıran savunma göbeğinin sözcüsü Yobo'dan geldi.

Yobo ile Lugano çok iyidiler, Serdar'la-Yobo hâlâ tanımlanamıyorlar.

Ya da şöyle diyelim Lugano gidince hem defansif verim düştü hem ofansif üretim bitti.

Geçen yılki Beşiktaş-Fenerbahçe maçında Ferrari'yi bitiren Lugano, maçın adamı olurken bir tarafın nefretini kazanmıştı ama profesyonel zekâsı övgü almıştı.

Şimdi aslında takım savunmasından dert yanan Yobo'nun asıl derdi Lugano'suzluk olamaz mı?

Uche ile Högh, Popescu ile Bülent, Ronaldo ile Zago takımlarının şampiyonluk ve zafer günlerinin sihirli ikilileri olmuşlardı. Nasıl Hakan Şükür tipi forvet, Hagi tipi hücumcu orta saha ideal futbolcuyu tarif ediyorsa, bir dönemi Uche-Högh domine etmişti.. Galatasaray Popescu-Bülent ikilisiyle başarıya koşarken dönüp Parerira'nın ikilisi hatırlanmıştı. Zago ile Ronaldo ise her iki geçmiş örneğin doğru bir uyarlamasıydı spor yazarı dilinde..

Özetle 1996'dan bu yana zafere giden yolda savunma ikilileri konuşulan adamlar oldu. 2000 Avrupa Futbol Şampiyonası ile alan savunmasının yıldızı parladı. Chelsea'de Mourinho, Barcelona'da Rijkaard ile Guardiola 4-3-3 ile bir devrialeme yarattılar. Ekran karşısında tüm dünya teknik adamları Barcelona'yı izledikçe aynısını neden yapmayalım kararlılığına büründüler ve pek başaran olmadı. Oldu da devamlılık olmadı!!

Mesela Rijkaard, Schuster ve Carvalhal'in 4-3-3'leri pek işlemedi.

Bu yıl Galatasaray iki forvetle uçup teke düştükçe tatmin edemedi. Beşiktaş iki forvetle oynayabildiği zamanlarda iyiydi ve orta alan desteği kesilince tutarsız kaldı.

Trabzonspor ise nevi şahsına münhasır karakterini hiç değiştirmeden devam ediyor.

İş böyle olunca önde kim oynarsa oynasın arka dörtlü ve savunma hep istikrarlı kalmalı ve hücum hattı daralınca çıkıp desteğini de vermeli ki ortaya iyi bir takım çıksın..

Giray Kaçar iki golle Bursa maçını kazandırınca Beşiktaş, Fenerbahçe'nin kaybedip Galatasaray'ın berabere kaldığı haftada 11 puanlık iş yapmış oldu.

2 yıl önce Bursaspor şampiyon olurken Ozan-Volkan-Sercan üçlüsü durakladığında Ömer Erdoğan, Zapotocny geçen sene Alex Niang yetmeyince Lugano çıkıp işi bitiriyordu.

Yani Uche-Högh günlerinden gelen 15 yıllık gelenek bir başka şekliyle hayat bulmaya başladı.

Egemen, Sidnei ve Sivok'un gollerinin değerini hatırlatmaya gerek bile yok. Sözün sonu şudur; bir futbol takımında stoper'in ilk 11 endeksinde değeri hızla yükselmektedir.. Önce savunan adamlardılar, şimdi forvet durunca devreye giriyorlar..

Yobo'nun bir takımın sadece savunması hatalı olmaz açıklaması bir takım savunması eleştirisi olarak görünse de..

Aslında Gekas tipi bir geleneksel son vuruşçu karşısında düştükleri müşkül durumların üstünü asla kapatmayacaktır.

DERBİ TAKTİKLERİ

Bir parça bu mantıkla bakıldığında hafta sonu Beşiktaş'ın Fenerbahçe karşısında çok büyük sorun yaşamayacağını öngörebiliriz.

Misal sağ Toraman, sol Egemen, göbek Sivok-Sidnei olursa, Simao'ya devredilecek serbest vuruşlarda Almeida'nın hava gücü katılımıyla Beşiktaş Yobo ve Serdar ikilisinin zaafalarını rahatlıkla değerlendirebilir.

Sonuçta savunmada dört stoper, iş hücumu kaldığında 1 kulenin 4 yanında yine 4 gol adamı? Kulağa ve mantığa geliş biçimiyle tartışmaya açık değil mi? Açık ama üzerinde düşünmeye değer..

Sonuçta Hilbert yoksa Gökhan'ın da oynayamayacak olması bir Beşiktaş avantajı ve eşitlik sağlanıyor..

Siyah-Beyazlı takımın hava gollerinin sayısı diğer bütün takımlardan fazla olduğuna göre cesur bir Carvalhal her daim gole yakın Pektemek'i de sahaya sürerek büyük bir adım atabilir.

Tabii iş kâğıt üzerindeki gibi basit değil!. Miroslav Stoch'un yükselişi etkileyici.. Çizgiden Kanada kat ederken peşine takılanları oyundan düşürebiliyor. Beşiktaş savunmasının sonsuz kademe yapması gerekecek ve bu durumda topun ters Kanada atılması Egemen'i müşkül duruma düşürebilecektir.

Beşiktaş kazanabilirse işte o zaman Carvalhal büyük hoca olur.

Bu arada ilk yarıda evinde Galatasaray ile Fenerbahçe'ye 4 puan veren Beşiktaş'ın bu iki büyük derbiyi kazanmazsa play-off'ta favori olma güvencesi zayıflar..

SUÇ QUARESMA İLE FERNANDES'TE Mİ?

Son yılların en acayip derbisine doğru giderken Beşiktaş'ın Fernandes ve Quaresma'dan yoksun oynayacak olmalarına akıl sır erdiremiyor insan..

Bu kadar basit kart görüp, bu kadar çabuk sinirleniyor olmalarını profesyonellikle bağdaştıramıyor olsak da fısıltı gazetesi için tamamen duygusal olduğunu söylüyor. Yani paralarını alamadıkları için gergin, mutsuz ve duyarsızlar.

Bu fısıltıların gerçek yüzdesi muhtemelen çok yüksek. Profesyonelce ilerlemek yerine amatör acemiliklerle tüm takımı yakıyorlar. Aynı sorunlarla 2000'lere giderken yaygın söylentiye göre Galatasaray da boğuşmuş takım içindeki ağabeyler, yerliler dengeyi sağlamayı başarmışlardı.

Mesele işte burada kilitleniyor. İmza attırılmayan Sivok belirsizlik, Almeida satılıp satılmayacağı merakı, diğerleri ödeme sıkıntıları yaşarken yani tüm yabancılar sorunlarla didişirken hangi yerli oyuncu liderlik edip sükuneti sağlayabilir? Hangi futbol şube sorumlusu ve hangi başkan müdahale edebilir kötü gidişe?

Yine dönüp dolaşıp gereksiz kartların ve sinir bozucu kadro dışıların sorumluluğunu oyuncuya kesemiyorsunuz.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Theofaniisssss Gekaasssssssss!!!

Okay Karacan 2012.02.05

Havalı Euro'nun mitolojik drahmiyi arattığı Yunanistan'ın buhran içine sürüklendiği günlerdeyiz.

Bir dönem 7'ye 10 yardım formülleri ile ayrıştırılan ve hatta eşitleştirilen iki ülkenin temel sorunlarından olan 12 ada ve onların yavrularında şu anda ticaretin dönmesini sağlayan Türk Lirası'nın gücünden başka bir şey değil!

Yunanistan'ın eğlence ve spor sektöründeki geri gidişi maçlardaki seyirci sayısı ve Atina sokaklarında zayıflayan trafik ile bile kendini gösterirken Türkiye, Avrupa'ya göre iktisadi refah yaşıyor.

Heyhat beri tarafta para var, saadet yok!

Şike teşvik federasyon vesaire vesaire kavga bol hem de çok bol...

Aslında Yunanistan parasız kulüpleri parasız, Türkiye paralı kulüpleri parasız paradoksuyla ne kadar havalara girebiliriz bilemiyoruz?

Şu Gekas'ın gelişiyse Kazım'ın gidişi ne ilginçtir öyle, Lefter ile Rauf Denктаş'ın birlikte vedasından çıkan mesajın ikinci paragrafı sanki...

Her an birbirleriyle kavga etmek için bahane arayan ve asla anlaşılamayan iki kapı komşusudur, Türkiye ve Yunanistan...

Avrupa denen bu çok daireli apartmanın en sorunlu, kavgalı iki sakini...

Bugün yaşıyorsunuz 40'ın üzerindeyse, Kıbrıs kavgasının verildiği o günleri, karartmaları, sınırdaki silah yağmalarını ve ambargoları yaşıyorsanız Yunanlıları pek sevmesiniz...

O yüzdendir ki, 2 oda bir salon evin holü kadar bile olmayan Kardak Adası için savaş durumuna geçerken iki ülke, sizden sonraki nesle anlatmak çok kolay olmaz, gözlerinizden çıkan ateşi...

Türklerle Yunanlıları bir araya getirmenin tek yolu, uzun yıllar boyunca spor müsabakaları oldu. Ama çatışmalardan kaçınmak pek mümkün olmadı.

23 Nisan 1948'de Atina'da Lefter'in sonucu belirleyen golüyle Türkiye Yunanistan'ı 3-1 yenince, Yunan taraftarlar Lefter'e saldırıp onu "hain" ilan etmişlerdi. 1955'te Fenerbahçe ile Atina'ya giden Lefter için, o zamanki "Athlitiki İho" gazetesi ilk sayfadan "Yeniçeri Lefter, Yunanistan'dan gitsin! Lefter Türklerden daha Türk!" ifadeleri ile yer almıştı.

Ölümünden sonra AEK tribünlerde Türkçe olarak açılan "Ver Lefter'e, Yazsın Deftere" pankartı Ordinaryüs'ün gönlünü almaya yetmiş midir bilinmez... Ancak Anadolu topraklarında bir Rum'un, Lefter'in arkasından Türklerin nasıl ağladığını görünce, bir başka Yunan Theofanis Gekas, Samsunspor'dan gelen transfer teklifini kabul etmeye karar veriyor.

Gekas'ı çiçeklerle karşılarlarken Samsunlular, aşırı milliyetçi Yunanlılar adını dahi duymak istemiyorlar... 2005 yılından bu yana giydiği Yunan milli takımı formasıyla attığı 21 golü değil, Gekas'ın Türkiye'de bir takıma, hele ki Mustafa Kemal'in Kurtuluş Savaşı'nı başlattığı Samsun'a gitmesini hazmedemiyorlar.

Bu yüzdendir ki, Gekas, Türkiye'ye geldiği günden beri röportajlarda Atatürk ile ilgili soruları nazikçe yanıtsız bırakıyor, iki tarafı da germemek adına...

Öte yandan Samsun'da, Samsunspor'un Yunan futbolcusunun attığı her gol sonrası stat hoparlörlerinden Zorba'nın Sirtaki'si çalıyor ve 19 Mayıs tribünleri "Gekas, Gekas, Gekas" sesleri ile inliyor...

Theofanis Gekas, Samsun'a ayak bastıktan birkaç hafta sonra bir başka transfer haberi ulaştı futbol dünyasına. Kazım Kazım Yunanistan'ın Olympiakos takımına kiralandı...

Türkiye'den daha önce de Yunanistan'a futbolcu transfer oldu diyebilirsiniz, küçük bir hatırlatma, Kazım'ın annesi, 5 yaşındayken Rumların baskısından kaçıp İngiltere'ye yerleşmiş bir Kıbrıs Türk'ü... Colin Kazım

Richards, İngiltere doğumlu Antigua asıllı KKTC vatandaşı Türk milli futbolcu...

Transfer gerçekleşti, imzalar atıldı. Peki, ömrünü KKTC'yi kurmak, yaşatmak ve dünya tarafından kabul edilmesini sağlamak için harcayan Rauf Denktaş'a besledikleri, çok sevgi dolu olmayan duygularını dizginleyebilecek mi Yunanlılar? Olympiakos tribünleri de yakın gelecekte bir gün "Kazım... Kazım... Kazım" sesleri ile inleyecek mi? Zaman gösterecek...

Ancak, Gekas'ın Samsunspor'a, Kazım'ın Olympiakos'a transferi, "futbol sadece futbol değildir" mottosunun bile bir adım önünde...

Hani derler ya futbol için "bir topun peşinde 22 adam" diye...

İşte o 22 adamın gücünü görebiliyor musunuz? Söz konusu futbol olunca, önyargı dediğimiz illetin aslında ne kadar kırılğan olduğunun farkında mısınız?Siz hâlâ, futbola "sadece bir oyun" diyenlerden misiniz?

İyi pazarlar...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Turuncu pabuçlar

Okay Karacan 2012.02.06

Sağbek Tanju, turuncu pabuçlu.

Önündeki Holosko yine turuncu. Ona yakın oynayan Mustafa Pektemek, keza öyle. O hat oyunu alabilirdi de, verebilirdi de. Holosko atamadıklarıyla, Tanju ise Stoch karşısında şansıyla geceyi kazasız belasız atlattılar. Ama en az berabere bitecek bir maçta faturayı Beşiktaş ödedi.

Carlos Carvalhal'in planını Holosko bozdu. Carvalhal bütün hesaplarını kontratakla gol bulmak üzerine yapmıştı. Doğrusu da oydu. Topu en çok kullanan oyuncularını İsmail, Hilbert, Fernandes, Quaresma olmayınca organize atak şansı azalmıştı. Tek çare hızlı çıkılacak toplarla atılacak bir kontratak golüydü. Maçın 5. dakikasında da bütün oyunun şeklini değiştirecek pozisyonu buldular. Holosko topla oynama sevdası yüzünden Simao'ya pas atmayınca Carvalhal'in planı daha 5. dakikada sekteye uğradı. Sekteye uğradı diyouz, çünkü 5 dakika sonra yine Holosko pas seçim ve zamanlamasında başarısız olunca Beşiktaş'ın erken öne geçip oyunu kontrol etme şansı tamamen yok oldu. Beşiktaş'ın sağbeki Tanju Kayhan, orijinal bir sağbek değil. Ersan Gülüm orijinal bir solbek değil. Üstelik hazır da değil. İbrahim Toraman orijinal ön libero değil. Takımın yerleşmesinde tamamen el yordamıyla yapılmış bir işlem var. Beşiktaş'ın en büyük şansı Fenerbahçe'nin iştahsızlığıydı. Alex'le Stoch beraber oynarlar mı, sorusunu biraz çekinerek de sormaya başlıyoruz. Beşiktaş savunmasının sağ kanadı neredeyse şeffafken Stoch her topta Tanju'yu geçip tehlike oluşturuyorken, pas tercihlerinde Stoch'a çok cömert davranılmadı. Ne zaman oyundan Alex çıktı.

İkinci yarı boyunca sürekli Beşiktaş'ın baskısı altında kalan Fenerbahçe pas bağlantısı kurmaya, ileri doğru kat etmeye başladı. Musa Sow'un attığı gol Stoch'un özgürleşmesiyle geldi. Fenerbahçe takımında garip bir iştahsızlık var. İbrahim Toraman'ın Alex'i adım adım izlemesi takımla ilk maçına çıkan Sow'un hiç top alamaması böylesine eksik bir kadroyla oynayan Beşiktaş karşısında Fenerbahçe'nin oyunu erken koparamaması çok kolay açıklanabilir bir durum değil. Beşiktaş, yüksek gelen toplarda Almeida'nın uzun

boyuna çok ihtiyaç duydu. Maç boyunca koşmasına, aramasına, çabalamasına rağmen Mustafa Pektemek tek başına yeterli olamadı. Orta sahada Ernst'in çabası savunmada Sivok'un verdiği güven Beşiktaş'ın artıları arasında. Quaresma ile kanattan organize olan, onun yokluğunda komuta merkezine Fernandes'i oturtan Carvalhal, onların yokluğunda önce savunmayı düşünmüş, sonra kontratağı hayal etmişti. Savunmayı iyi yaptıkları birçok bölümde topa sahip oldular. Ama kazanılan topu kimin ileriye taşıyacağı, hangi oyunun kurgulanacağı bilinmiyordu.

İkinci yarıdaki Beşiktaş'ın mücadelesi oyuna iştahla asılması, buna karşın Fenerbahçe'nin oyunu koparacak ikinci gol için bir türlü organize olamaması, özetle derbinin bekleneni verememesi 25 haftalık yoğun fikstür ve yorgunluktan olsa gerek. Beşiktaş, üç puan daha bırakarak play-off ikilisinin 9 puan gerisinde kaldı. Bundan sonrası için çok çalışmaları gerekiyor. Turuncu pabuçların gecesiydi. Bilhassa Holosko biraz akıllı olsa bu kadroyla turuncu devrim bile gelirdi.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Meraklısına uzlaşma dersleri

Okay Karacan 2012.02.08

Amerika'da Super Bowl final maçı 11 milyar dolarlık ekonomi yaratırken, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş'ın ifadesine göre Fenerbahçe-Beşiktaş maçının İstanbul'a çıkardığı kamusal fatura 485 bin TL civarında!..

11 milyar dolarlık ekonomi yaratan Süper Bowl'u kazanan takımın oyuncusu 88 bin dolar kazanmış! şimdi soru şu: Bizim futbol maçlarımızdan birisi bu kadar ekonomi yaratsa maçı kazanan takımın oyuncusuna anlı şanlı yönetim katlarından kaç dolar prim vaat edilir?

Rakamı lütfen siz yazın..

İlla ki bir tahmin istiyorsanız söyleyelim fikrimizi.. 250 bin dolardan aşağı olmaz!..

Dün gazeteler Şükrü Saracoğlu Stadi'ndaki hasarın maddî boyutlarını yazdı. Yıllardır alışkınız bu raporlara, İnönü'de, Ali Sami Yen'de birçok kez bu tip hasar tespit raporları çıkmıştı. Yani yeni değil..

Şayet doğalgaz borularına zarar gelseydi oluşabilecek insanî kaybı işaret eden haberler ise tüyler ürperticiydi.

Yıllardan beri iyi biliyoruz ki, bu olaylar bir takım taraftarının özel davranış modelinden ziyade tüm taraftar gruplarının benzer davranış şeklini özetliyor. Yani aslında hiçbir taraftar grubunun diğer taraftar grubundan farkı yok.

Hal böyleyken, bir takım yöneticisinin mantalite olarak diğerinden farkını aramak ve itiraz gelecek diye söylüyorum bir kalem erbabının diğerinden farklı tarafını konuşmak anlamsızlaşıyor.

Bu durumda yeşil zemin üzerinde yeşil dolarlar için yapılan kavgaya çare bulmanın imkânı var mıdır?

Türk futbolunda yanlış giden ne varsa, toparlanamayan kaç sorun üzerinde tartışılıyorsa tartışılın tartışılmayacak tek gerçek var.

Herkes aynı yanlışı yaptı, yapıyor ve yapacak.. Sistemi değiştirmek ise imkânsızlaşıyor. Sorun artık psikiyatrist, psikologların görüşlerine başvurup, profesörlerden tavsiye alma aşamasına gelmiş..

Geçtiğimiz günlerde TRT Radyo 1'deki sabah programına katılan bir kadın profesörün söyledikleri ilgi çekiciydi. (Radyo olunca ve sık sık isim telaffuz edilmeyince ismini bilemiyorsunuz, bu durumdan dolayı üzgünüm.)

Değerli hocamız, toplumdaki kavgaların bir türlü ortak bir akılla çözülememesine örnek verirken hepimizin bildiği gibi "eğitim şart" klişesini yapıstırıp işin içinden çıkmak yerine, Batı'daki birçok okulda çocukların gelişimine katkıda bulunmak amaçlı bazı derslerin konulduğunu anlattı. ABD'deki bazı programların 8 yaşından itibaren "uzlaşma" dersini uyguladıklarını duyunca paragrafa başlarken kıyasladığımız Amerikan Super Bowl finali ile Türkiye'deki derbi arasındaki çelişkinin kaynağına inebiliyorsunuz.

Öyle mi acaba? Mutlaka öyle değildir bana öyle geliyordur!..

Bu ülkede kimse kimseden büyük, asil, şatafatlı değil! Bu ülkede herkesin bir rengi herkesin sevicecek göz kamaştıran ışıltıları, hataları ve günahları var ve bir araya geldiklerinde bir büyüklük ya da bir arıza ifade ediyorlar.

Alın size uzlaşma dersi.. Uzlaşabiliyor musunuz?

Bugün çok geç belki bugünün 8 yaşındakilerine uzlaşmayı öğretebilirsek 40 sene sonra ancak gelir..

FIFA, TAKIMI DİSCO'YA GÖTÜR

Yine UEFA ve FIFA haberleri aldı başını gidiyor. FIFA geçtimiz haftalarda istifayla sonuçlanan Futbol Federasyonu genel kurulu nedeniyle rapor istemişti. UEFA, Fenerbahçe'nin CAS davasında kendisine dayanak arıyor. FIFA şimdi Türkiye'den giden futbolcu şikâyetleriyle uğraşmaya başladı. Tabii ki Türk gazetelerinde artık onların da bir yarım sayfası var.. Sayemizde!..

Geçtiğimiz günlerde CAS Hakemi Kısmet Erkiner'in eski Futbol Federasyonu Başkanı Mehmet Ali Aydınlar için 'İngiliz hükûmetine yaranmak isteyen Damat Ferit Paşa gibi davrandı' tanımlaması ne kadar ayıpsa, bir futbol kulübünün oyuncusunun takımını FIFA'ya şikâyet etmesi o kadar etik dışı..

Tabii ki bu birkaç bireysel durum ve elde olmayan kabul edilebilir gecikmeler dolayısıyla olursa böyle..

Yoksa bir kulüp elindeki oyuncuların çoğuna borç üstüne borç takıp, paralarını ödemiyorsa FIFA'lık olması doğal.. Şikâyetçiye de tek bir laf edemezsin..

Dünün manşetlerine çıkan liste şuydu: Nihat, Fink, İ.Üzülmmez, Bobo, Ernst, Sivok, Holosko, Almeida, Fernandes, Quaresma ödeme alamıyor ve bazıları takımı FIFA nezdinde uyardı.

Ferrari'nin davayı kazandığı haberini geçen günlerde okumuştuk zaten..

Mesele bu olunca ne Carvalhal'i eleştirebilirsiniz, ne derbi taktiği, oyuncu seçimleri ve sonucun üzerine konuşabilirsiniz.

Oysa kimileri şimdiden Carvalhal'i gönderip, Tayfur Havutçu'yu sahaya indirme formülünü, kimileri ise Magath'ı getirip faturayı hocaya ödetme yöntemini uygulamaya koymuş bile..

Ha bir de gönderelim bu Portekizlileri kurtulalım, dili apar topar servis edildi.

Beşiktaş bu problemin içinden çıkarsa bunu başaran Nobel Ekonomi ödülü alır..

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir bilet alın, size de çıkabilir

Okay Karacan 2012.02.12

Genç kız son birkaç ayda biriktirdiği paralarla bütçesini çok zorlayarak Londra'ya gidiş dönüş bileti alabilmişti.

THY'nin uçurduğu iki dev takım Manchester United-Barcelona'nın Şampiyonlar Ligi final maçı için elinde haftalar öncesinde aldığı bileti ile dünyanın en büyük futbol şovunun bir parçası olmak için can atıyordu. Kısa bir Londra turunun ardından metroya yöneldi. Neredeyse tüm bütçesini uçak ve bilete ayırdığından almayı çok istediği halde birçok kitabı, dergiyi pas geçmek zorundaydı. Sadece iç geçirip birkaç saat sonra izleyeceği şovun onda yaratacağı mutluluğu düşündü. Heyecanı yaşamaya hazırdı. İki takımın taraftarının birlikte yolculuk ettiği metroda şarkılar ve şovlar eşliğinde Londra'nın merkezinden Wembley'e hareket etti. Kendini önemli hissediyordu ve haklıydı. Yaşlı kıtanın o gün en önemli olayı bu maçı ve o da şanslı listenin, şanslı isimlerinden birisi olarak tribündeki yerini alacaktı. Herkesin olmak istediği yere doğru gidiyordu artık..

Metrodan iner inmez telefonu çaldı. Karşıdaki ses ona stadın en iyi yerlerinden birinde harika bir yer bulunduğunu söylüyordu. Tribünün yerini ve buluşma noktasını tarif etti.

Peki bileti ne olacaktı?

Karşıdaki ses çoktan merakını gidererek bileti birisine satmasını söylemişti. Kulaklarına inanamadı! Yasal mıydı peki? Karşıdaki ses güldü. Boş ver, sen bileti sat ve buraya gel..

Stada 1 kilometre kala karşılaştığı kalabalıkta yüzlerce insan bir karton parçasına işledikleri "need ticket" şifresiyle bir bilete talip olduklarını çoktan yazıp beklemeye koyulmuşlardı. Utana sıkıla birinin yanına sokuldu. Bilet mi var, sorusuna 'evet' cevabını verdiğinde büyük futbol ekonomisinin bir parçası olduğunu anlamıştı ama boyutlarını keşfetmesi için birkaç dakikaya daha ihtiyacı olduğunu bilmiyordu.

Kaç paund istiyorsun, sorusunun cevabını '200' olarak verdi, ama karşıdaki '300 veriyorum' diyerek şaşırtmıştı genç kızı..

Tamam ama dedi, böyle orta yerde? Yani yasal bir iş yapmıyoruz ki! Karşıdaki umursamadı ve 300 paundu çıkardı. İşte olmuştu. Tam 200 paund kârdaydı. 200 yerine 300 teklif eden adam biletin kaçma ihtimalini sigortalayarak akıllıca bir manevra yapmıştı oysa..

Şaka gibi diye düşünüyordu, bir yandan da yasal mı değil mi? Polis bu duruma ne der, diye kaygılanmaya başlamıştı. Asıl şaşkınlığı az sonra yaşayacaktı.

Az önce kaçırdığı bilete yanan bir İspanyol ah o bilete 600 paund verirdim diye hayıflanmaya başlamıştı bile..

Oysa o bileti tecrübeli bir maç müdavimi 2.000 paunda babasının oğluna satabilirdi.

Genç kız yeni biletin bedeli telefondaki ses tarafından talep edilmeyince zaten normalin üzerinde para ödeyerek aldığı uçak biletinin maliyeti sezon fiyatına düştüğünden maç başlamadan kazanan oluvermişti.

Futbolda böyle yüzlerce hikâye var. Mesela Paris'te bir otelde bavul taşıyıcısı olarak çalışan Marcel, 1998 Dünya Kupası finaline aldığı iki bileti 15 bin dolara bir Amerikalıya satınca hayatı değişmişti. Muhtemelen futbol konusunda çok da fikir sahibi olmayan ama Paris'teki en büyük dünya şovunu kaçırmak istemeyen Amerikalı için bir şey ifade etmeyen 15 bin dolar bir Fransız'ın kaderinde kilometre taşı olmuştu.

Marcel final maçının günler öncesinde sattığı biletin parasını çocuklarının eğitimi için kullanacağını söylerken hayatta büyük bir yükten kurtulmuş gibi gözlerinin içi parlıyordu. O parıltıyı hiç unutmuyorum, Platini 2016 Avrupa Şampiyonası'nı Fransa'ya verdiğinde aklıma ilk gelen ismin Marcel olduğunu söylememe bile gerek yok. Hatta Platini'ye kızmayı bile düşünemedim.

Birinci hikâyeyi dinledim ikincisini yaşadım. Marcel için de genç kız için de hâlâ mutluluk duyuyorum. Hatırı sayılır kayıt dışı bir ekonomi yaratan futbolun, futbolculara ve kulüplere kattığının milyonda biri kadar da olsa futbol peşinde koşanlara ödül vermesi kadar göz ardı edilmesinde mahzur görülmeyecek ne olabilir ki?

Mantık Dışı

Avrupa ekonomisi durgunluk yaşarken, Real Madrid ile Barcelona'nın yarım milyar Euro'luk gelirlerle dünyanın en zengin kulüpleri listesinde ilk ikiye oturmaları haberi cuma günü gazetelerde yer alıyordu. Yaklaşık 4,5 milyar Euro'ya ulaşan bir gelir İspanyol, İngiliz, Alman, İtalyan ve Fransız 20 futbol kulübü tarafından üretiliyor..

1990'lı yılların başında France Football dergisi İspanya'nın en büyük sorununun Real Madrid başta olmak üzere kulüplerin 700 milyon doları aşan borçları olduğunu, "yönetimsel" kayıt dışı ekonomiyle bu farkın daha korkunç boyutlara ulaştığını rapor ederek, problemin çözümünü mali dengenin yanı sıra yenilenmesi gereken statlar ve holiganizmin yok edilmesinde görüyordu.

O dönemin en iyi ligi Serie A bugün eskiyen statlar ve futbol popüleritesini inciten yanlışlıklar yüzünden para liginde gerilere düşerken İspanya zirvede. Mali disiplinin ardından (hâlâ problem var aslında) Önce statları yenileyip sonra holiganizmi yok ettiler. İngiltere'nin yaptığını iyi taklit ederek, iyi uygulayarak, Barcelona ve Real Madrid markalarını bir para makinesine çevirdiler.

Cuma manşetlerini çalan bu haberi klasik "adamlar ne kazanıyor" klişesi dışına taşıyıp mikroskopa irdeleyecek bir ülke varsa sanıyorum biziz.

Avrupa'nın en dinamik ekonomileri arasındayız bugünlerde ve yabancılar için genç nüfus ve krizi karşılayan politikalarımız hem iştah açıyor, hem ilham veriyor. Ya bizim para pul işleri nasıl?

Tüm kulüpler bankalara, sahiplerine, oyuncularına, ona, buna borçlu!..

Perşembe günü bir başka çalışmada kulüplerin kadrolarında bulundurdıkları oyuncuların değerini göz önünde bulundurarak yapılan bir araştırmaya göre Türk ligi sekizinci en değerli lig olarak görülüyordu.

Yani o kadar çok değeri yüksek oyuncu alınmış ki! Bu bizi topyekûn ilk sekize sokarken, gelir liginde ilk yirmilerde falan esamemiz okunmuyor.

Çok pahalıya alıyoruz, yüksek aylıklar ödüyoruz, faydalanamıyor, değer katamıyoruz. Yerelliği aşamıyor, ucuza satıp, eğlendiğimizle (!) kalıyoruz.

Çelişkiyi birlikte bulalım bir yerlerde hata yapılıyor.

Kayıt dışı mı, akıl dışı mı?

Mantık dışı mantık!

Sorunu sadece ama sadece futbolseverin kayıt dışı masum mutluluklar yaşayacağı bir çözüme kavuşturmadan akıl sır ermez zaten..

Sustum..

İyi pazarlar.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gerets, Amrabat'ı izliyor

Okay Karacan 2012.02.14

Türk futbolunda saha içinde değil, saha dışında garip şeyler oluyor.

İki haftadır okuyor, dinliyorsunuz; Beşiktaş başkanının federasyon başkanı olacağı dedikoduları ayyuka çıkıyor, günlerdir konuşuluyor. Ne yalanlama ne onay var. Resmi siteler ve kulüp televizyonları ne için var? Sadece transfer haberlerini yalanlamak için mi?

Yoksa bu tip spekülasyon haberler ortalıkta dolaşırken anında kamuoyunu kaynaktan haberdar etmek için mi?

Milyonlarca dolar borcu (488 milyon TL) bir yöneticisi tarafından ülkenin yüksek tirajlı gazetelerine "bilanço izah detayıyla" anlatılan bir kulübün başkanı her an görevi bırakabilir görülüyor ve ülkenin menkul kıymetler borsasına kayıtlı kulüp yalanlama yapmıyor. Yalanma yapmıyorsa bu durum İMKB için bir inceleme konusu değil midir?

Ülkenin en şöhretli en kariyerli teknik direktörü sezon başında aldığı takımı büyük oranda değiştiriyor. Takım bir önceki sezonun kahramanını bile kaybetmesine rağmen yeni bir hava ve şekil kazanarak liderliği açık ara eline geçiriyor, şampiyonluğun en güçlü adayı konumuna oturuyor. Sonra bir bakıyorsunuz tuhaf bir zamanda takım sahada mücadele verirken tribünde takımın eski hocası da oturuyor. Hani sezon başında adı geçen, tartışılan adam Gerets.. Bazı yönetim birimlerinin kendisini takımın başına getirme tutkusu bilinirken o beyin orada oturmasının sebebi Fas milli takımından oyuncusu Amrabat'ı izlemek olduğu söyleniyor. Yani Gerets orada hâlâ devam etmekte olan Afrika Futbol Şampiyonası'nda birlikte olduğu adamı izlemek amacıyla oturuyor. Nasıl beğenmiş mi acaba??

Florya'yı ziyaret etmiş, bu medeni bir durummuş, falan filan.. Ne yapıyorsunuz Terim hocayı motive tarzınız mı bu?

Bakın şunu anlayabiliriz; Gerets, Fas milli takımının üzerinde bir teknik adam ve bir kulüp takımında görev yapması hem kendisi hem menaceri için daha doğru bir karar olur. Bu durumda Türkiye'den bir takımdan teklif gelmiş olabilir? Bu takımın Beşiktaş olma ihtimali üzerinde durabiliriz ama Mendes varken bu pek mümkün olmaz herhalde. Ya da Avrupalı bir büyük takımı çalıştıracaktır ve Melo'yu izlemeye gelmiştir.

Her ne kadar gazeteler bu sadece ziyaret ticaret değil demeçlerini yazsalar da son bir iki haftada olanlar keyif kaçıran cinsten.. Taraftar Terim'in yanında olduğu sürece Gerets olmaz, ama bu işte böyle olmaz!

ALO...!! BEN FEDERASYON BAŞKANI

Ülkedeki saha dışı garipliklerden birisi de Aydınlar krizi.. Onlarca gazete sayfası haberi, yine onlarca TV programı yorumunu bir araya getirdiğinizde tartışmaya kapalı tek net delile ulaşıyorsunuz. Federasyon başkanı medyatik her futbol insanı ile telefonla görüşmüş, bilgi alışverişi yapıp, kararlar alınırken beyin fırtınası dönmüş.

Size de garip gelmiyor mu? Öyle ki çok az kişi var, ya başkanın aramadığı bir ben kalmışım diye hüzünlenen. Çünkü herkesin bir telefon istişaresi var. Böyle bir durumda Aydınlar'ın icraatının topyekûn bir akıl tutulması olduğunu söyleyemez miyiz?

Medya kararları ve davranışları eleştiriyorsa bir parça da kendi yönlendirme ve kararlarıdır eleştiriye hak eden..

Bir İngiliz atasözü "insanlar bilmedikleri konular hakkında konuşmasalar şehir sessizliğe bürünür" der.

Bu şehir hiçbir zaman sessiz kalmadı. Herkes fikir ve bilgi sahibi olduğu iddiasıyla laf edince acayip bir orkestra çıkıyor ortaya..

Kafamız şişti, aklımız karıştı.

14 ŞUBAT SINAVI

Bugün 14 Şubat 2012 Türk futbolunun en kritik dönemlerinden birinde artık sona geliniyor. Silivri duruşmalarının nasıl izlenip, haberlerin nasıl yapılacağı konusunda da Türk spor medyası sınav verecek. 3 Temmuz süreciyle yaşanan haber kirliliği, kuralsız ve yargılamacı yaklaşım malumumuz. Bu aşamada da büyük sınav verilecek. Haberler ve haberlerin verilişindeki dil eleştirilip, kimileri tarafından beğenilip kimileri tarafından beğenilmeyecek. Malum esas medya ile spor medyasının çalışma modeli arasındaki farkı göstermesi açısından kritik bir güne başlıyoruz. Yarın ilk sayfaya yansıyan haberler son sayfa haberlerinin üzerinde ilkeli, kaliteli ve tutarlı çıkarsa topyekûn yenilmişiz demektir.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Burak PSV'de oynar mı ?

Okay Karacan 2012.02.19

Burak Yılmaz Avrupa'da neden gol atamıyor?! Peki PSV'li Matavs Trabzon'da oynasa ne olur?

Burak Yılmaz 15 milyon Euro eder ama neden kimse bu parayı vermeye yanaşmıyor? Peki biz Burak'ın bu kadar edeceğine inanıyorsak, neden Shaqiri Türkiye'ye gelmiyor? 10 verdiğimiz için mi? 15 versek gelir miydi ?

Bir tuhaf haftayı parametrelerin birbirine geçtiği bir haftayı geride bıraktık.

Sorun gerçekten hafızamızda mı diye düşünüyor insan! Hani balık hafızalı bir milletiz, her şeyi çabuk unutuyoruz denir ya! başımıza gelen bir işten tecrübe yaratmak konusunda pek bir tembeliz. Birkaç kez darbe yemeden hataları düzeltmeyi başaramıyoruz. Akıl başa geldiğinde yaş kemale ermiş, keşkellerle dolu bir hayat başlamış oluyor. Keşkelere mahkûm bir hayat finalini kaderden çıkarmanın tek bir formülü var. Hayatın

gerçeklerini takip etmek, gelişmek ve geliştirmek. Tabii ki güçlü bir hafıza, vurdum duymazlıktan uzak bir adanma haline ihtiyaç var.

Şu yukarıda yazılanlar bireyin hikâyesi. Psikoloji uzmanı olmadığımızdan üzerinde fikir yürütmenin tespit ve teşhis koymanın ancak kolay yolunu, halk dilinde söylendiği kadarını biliyoruz. Ama mesele sosyal bir mevzuyu içeriyorsa tespit yapabilir, teşhisimizi paylaşabiliriz.

Avrupa Kupası haftaları çok şey öğretiyor.

Beşiktaş, Braga deplasmanında takdir edilesi bir galibiyet aldı. Yendiği takım son 15 yılda büyük mesafe kat eden Portekiz'in geçen yıl UEFA finali oynayan takımıydı. Portekiz, ekonomisini düzelten Avrupa Birliği üyeliğinin ardından kıtanın en hızlı gelişen ülkesi olmuştu. Futbolda Porto, S.Lizbon ve Benfica ile her zaman saygın bir yer edinmiş olmalarına karşın 2004 Avrupa Futbol Şampiyonası ev sahipliğine giden yolda tribün, stadyum, antrenman tesisleri ve kulüplerin ekonomik gelişimleri sayesinde çağdaş ülkelerle durumu eşitlediler. Jose Morinho ise dünya futbolunun zirve teknik adamı olurken futbol camiasının dikkatlerini bir kez daha bu ülkeye çekti. İşte kısaca 15 yıllık gelişimini özetlediğimiz ve zaten sizin bildiğiniz bu ülkenin takımlarından hep ilham aldık.

Mesela Q7, İstanbul'da oynadığı futbolla imrendirmişti Türkleri.. Tabii genelde iş üst düzey takımların maçlarına gelince hep birkaç adım arkada kaldık.

Carvalhal, Braga karşısında öyle bir sistem uyguladı ki 2-0'lık net galibiyet coşkuyla karşılandı. Rakibin 10 kişi kalması nedeniyle galibiyete şüpheli bakılırken, Beşiktaş'ın Portekizlileri Türkiye'deki futbolun sertliğinden şikâyetçi olarak Avrupa'daki başarılarının gerekçesini açıkladılar.

Sadece onlar değil geçmişte Türkiye'ye gelen birçok yabancı sertliği dert edinmiyor muydu? En yakın Nyang, Lincoln ve Elano örneklerini verebiliriz. Birçok yüksek kapasiteli oyuncu kendilerini gösteremediler.

Carvalhal Türkiye'deki genel standardı benimsemiş, Beşiktaş sert muhafazakâr bir oyunla başlamıştı. Rakip bu sert savunmayı aşmaya çalışırken Fernandes gibi oyun görüşünü yetenekleriyle harmanlayan birisi için öldürücü darbeyi vurmak kolay olmuştu.

Trabzonspor bu yıl sürpriz bir kararla aniden Şampiyonlar Ligi'ne alındığı için kadrosu yeterli değildi. Beklenmedik işler çıkarıp şubat ayını görmeyi başardılar. Ligdeki büyük golcülerini Burak Avrupa'da gol bulamayınca bir şeyler eksik kaldı. Acaba Burak gollerine devam edebilseydi daha fazlası gelmez miydi?

PSV Trabzon'u Avni Aker'de mağlup ederken Hollandalı takım son 30 yılda bizim takımlara karşı izlediğimiz PSV takımlarından pek farklı değildi. Sadece isimler değişiyor, oyun anlayışı asla kaybolmuyor. Bire birler, uzun boylu verkaçlar, hızlı pasa dayalı oyun takımın değil ülkenin karakteri olduğu için yıllar geçtikçe gelişiyor ama değişmiyor.

Aslında biz buna kısaca ekolü olan ülkeler diyoruz. Bir kere yendiğimizde artık biz olduk, onlardan ne eksikimiz kaldı deyip kendimizi kandıra kandıra bir arpa boyu yol ilerlemediğimizi her sene yüzümüze söyleyip gidiyorlar.

Aslında kimi zaman onlar 20 şut atıp gol bulamıyor, tek atakla kazanıp zafer sarhoşu oluyoruz. Hafızamız asla uyarmıyor. Tesadüfi zaferlerden günlük kahramanlıklar yaratmayı hedeflediğimizden midir neden ders alıp ana problemi çözemiyoruz?

Galatasaray'ın dışında sürdürülebilir bir başarı hikâyesi kuramadık. Galatasaray sert oynamayı da rakipleri sindirmeyi de, teknik futbol oynamayı da biliyor, bir ekol yaratacak kadar önde işler yapıyordu.

Ersun Yanal takımlarının da bir özelliği sahanın her yerinde pres özellikle orta sahada rakibin tüm hareketini kontrol ederek sızmalarını engellemek üzerine kuruluydu.

Yanal ve Terim'in başardıklarını ne yazık ki geliştiremedik. Ülke kendine bir ekol seçmekte harika fırsatlar bulsa da değerlendiremedi.

Hâlâ ders almıyoruz.

Mesele'nin bir futbol tarzı oluşturmaktan geçtiğini Carvalhal'in Braga taktiği açıklamıyor mu?

Trabzon'un PSV'ye pisi pisine kaybetmesiyle anlamıyor muyuz?

Manzara ortada. Mesela PSV 5 yaşından itibaren yetiştirmeye başlıyor. Tüm alt gruplarında aynı sistem, benzer eğitim modeli uygulanıyor. Yani bizdeki gibi müfredat her sene değişmiyor.

Mesela Braga diğer Portekiz takımları gibi transferleri Brezilya'dan ya da Afrika'dan ucuza yapıp, oyuncularını dünya yıldızına çevirmiyor mu?

Siz Braga'nın Q7'yi transfer edebileceğini düşünebilir misiniz?

Ancak yenisini çıkarır satarlar.

İşte o yüzden bizim Burak PSV'de başarısına başarı katabilir, ama PSV'nin Sloven oyuncusu Matavs burada ancak sıradan olur.

Ve eğer biz sertliğe, oynatmamaya dayalı bir sistemden kurtulamıyor, gelen yabancılara gerçekten hayatı zindan ediyorsak neden bu kadar para havadan uçup dışarı çıkıyor?

Braga ve PSV maçları öğrenmemize biraz katkı sağlasaydı keşke.. Gerçekten bir tur geçince ne olacak, sonraki turun garantisi var mı? Kim inanıyor buna?!

Rakibinden bir tur fazla oynamayı başarı sayarak kendini avutan takımların suçu yok aslında 60 yıllık profesyonel futbol tarihimizde bir ekol yaratamayan zihniyetin ürünü bunlar.

Peki kim bu zihniyetin sahipleri?

Hayatın gerçeklerini takip eden, gelişen ve geliştirenler mi?..

Bilinmiyor!..

İyi pazarlar...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yılın en iyi futbol haftasında konuşulanlara bakın

Okay Karacan 2012.02.22

Mersin'de Mersin İ.Y.-Galatasaray maçıyla başlayan hafta Bursa'da Bursaspor-İ.B.B maçıyla sona erdi.

Son birkaç sezonun en izlenesi haftasını kaçıranlar varsa çok yazık etmiş kendine..

Mersin'de Necati Ateş'in kalitesinin, Fener-bahçe-Sivasspor maçında Pedriel'in kaçırdığı gol sonrası Fenerbahçe'nin büyük geri dönüşünün, Beşiktaş'ta sarı kart cezalısı durumuna düştükten sonra Fernandes'in takımın gerçek maestrosu olarak kurtarıcı olmasının, Trabzonspor'un Burak'la son dakikalarda 3-1'den beraberliği sağlamasının, Bursa'da müthiş bir mücadele ve gollerle haftanın kapanmasının uzun süre konuşulup, Türk futbolunda iyi şeyler oluyor mevzuuna bağlanmasının gerektiği haftada tüm bu güzellikler Federasyon başkanlığı adaylık sahnesinde kaybolup gitti.

Futbolu kurtaracak esas enerjiyi sağlayacak esas şovun yani tribüne ve televizyona taraftar çekip büyüme işinin ateşinin yandığı haftada yaşananlara bakar mısınız?

Önce, futbol taraftarı olarak, tüm futbolculara, teknik adamlara bu unutulmaz hafta için teşekkür edelim, sonra Futbol Federasyonu başkanlığı kesin gibi görünen Sayın Yıldırım Demirören'e başarılar dileyerek başlayalım.

Demirören, Türk ekonomisinin en güçlü olduğu dönemde ama Türk futbol ekonomisinin kulüp borçları nedeniyle yere kapaklandığı bir dönemde başkanlığa geliyor.

Avrupa'da ülkeler batma noktasına, ekonomisi iyi ülkeler yavaşlama dönemine girerken Türkiye ekonomisi dinamizmini koruyor. Avrupa, futboldaki krize 90'lar ve 2000'lerin başında çözüm buldu. Hâlâ kısmen sorunlar yaşansa da kulüp ekonomileri ve lig işleyişleri rayına oturmuş, rasyonel yönetimler kurulmuş durumda.

Türkiye'de ise 2000 yılında 4 büyük kulübün toplam borcu 100 milyon TL iken, bugün 1,2 milyar barajını geçti. Ülkenin ekonomisi gelişip, sponsorların ve televizyonların futbol ilgisi tavan yaparken akan paranın kaybolmasının faturalarını ödüyoruz.

Şimdi işin garip tarafı sponsorların alternatif alanlar aramaya başlaması, televizyonların eski ilgilerini yitirme noktasına gelmesiyle borcun futbol üreterek kapatılmasının gittikçe zorlaşıyor olması..

Demirören'in işlerin bu kadar karmaşık olduğu bir safhada sorunları, bu haftayı yani ürünün son sürümünü göz önüne alarak "futbolda ürünün geldiği son nokta kurtuluş reçetemiz olmalı" düsturuyla kucaklaması ne kadar doğru bir yaklaşım olurdu.

Ne var ki, Sayın Demirören'in başkanlığa geliş argümanı "Türk futbolunu kaostan çıkarmak" olacak.

Futbolun tarihî açıklar verdiği, bunun bir kısmının başkanlığını yaptığı kulübe ait olduğu göz önüne alınırsa tek gündemin sadece UEFA, bilhassa Fenerbahçe, Türk ligi arasındaki çözümsüzlüğe odaklı olması iyimser bir gelecek vaat etmiyor.

Peki bu karmaşanın içinden herkesi memnun ederek çıkmak mümkün müdür?

Görünen o ki daha seçime gidilmeden bile konsensüs sağlanmış değil. Demirören yerine başkası olsa da birbirlerini asla anlamayan, inanmayan cepheler oluşmuş futbolumuzda çözüm mümkün değil..

Açıkçası, futbol üzerine sadece ortadaki kaosu çözme söylemiyle değil, millî takımlar, altyapılar, kulüp sorunları, yabancı sayısı, 6222 No'lu yasanın tadili gibi birçok konuyu çözme azmiyle gelinmesi kamuoyunda daha heyecanlı bir hareket olarak karşılanırdı.

Yıldırım Bey'e süre verip olacakları izlemek adil bir davranış olur. Bu oyunu seviyorsak onu kurtarmak için öne atılan herkese önyargısız yaklaşmalıyız ama insan soramadan edemiyor:

Amaç Türk futbolunun daha çok oyuncu yetiştirmesi, daha hızlı ve isabetli paslar yapması, duran toplardan gol yemeyen milli takım yaratılması, ligde rekabetin eşit şartlarda yaşanması için çalışarak kurtarmak mı yoksa har vurup harman savrularak kaybedilen milyonlarca doların faturasını ödemek için devlete yaslanarak yanlış yapanları kurtarmak mı?

Türk futbolunda esas kaos ülkedeki şirketlerin, KOBİ'lerin, küçük esnafın tarihte görülmemiş vergi denetimi ve kayıt içine zorlanmasına rağmen ayakta kalıp büyümelerine karşın, kulüplerin tarihte görülmemiş devlet hoşgörüsü, kayıtdışılık ve laubalilikle küçülmeleridir.

Mesele ekonomik çöküştür, yoksa başka bir şey olamaz..

UEFA KUPASI KURTULUŞ REÇETESİ OLUR

Portekizli çocukların Braga ve Gençler maçındaki oyunları Beşiktaş taraftarını mutlu etti. Avrupa başarısını getirebilecek bir kadroya sahip olan Beşiktaş'ın son 4'e kadar ilerlememesi için ortada bir neden yok. Fernandes gibi bir virtüöz, Q7 ve Almeida gibi iki büyük hücum silahı, Egemen ve Sivok gibi sağlam iki savunmacı, Ernst, Veli, Tanju gibi emekçilerle, Carvalhal gibi gerçekçi bir teknik adamla bu rahatlıkla başarılabilir. Ligde hafta sonu olası Galatasaray mağlubiyeti ile puan farkı 14'e çıkacağından şampiyonluk neredeyse hayal olacak. Çünkü play-off'a 7 puan geride başlayacaksınız. Dolayısıyla Galatasaray maçı bu yılın en kritik sınavına, sonucuna göre hedefin revize edileceği bir kader karşılaşmasına dönüşüyor.

Kötü senaryo halinde UEFA Kupası'nda vitrinde kalmanın önemi ortada. Demirören'in Federasyon başkanı olması durumunda kemerler sıkılacak, borçların azalması için bazı oyuncuların gönderilmesi gündeme gelecek. Bu yüzden Q7, Fernandes, Almeida üçlüsünden hacimli bir bonservis getirisi sağlamak maksadıyla yüksek performans sağlamalarını temin etmek lazım.

Demirören'den sonra ne olacak sorusuna, riskleri azaltmak için yapılacak ilk iş eldekileri iyi fiyata satıp hem kısa vadeli nakit akışını düzenlemek hem de maaş yükünü azaltacak önlemler almak cevabı akıllıca olur.

İlle de UEFA Kupası.. Başka seçenek görünmüyor.

Gerçi Fernandes İstanbul'un en sakın semti Kandilli'den, en canlı semti Ortaköy'e taşındığına göre ya bu kadar oynadığım yeter moduna girecek, ya da buradan hiçbir yere gitmeyecek diye huyulanabilirsiniz.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Çocuklar üzölmeyin kaybetmek güzeldir

Okay Karacan 2012.02.26

Fenerbahçe altyapı takımlarının Galatasaray altyapı takımları karşısında aldığı farklı galibiyetler bir tarafı üzerken diğer tarafı fazlasıyla sevindirdi.

Kimi futbolseverin genç ve minik kardeşlerin maç sonuçları üzerinden yaptıkları ağır şakalara şahit olduk. Bir yere kadar tamam da bir yerden sonra iç sızlatıcı bir hal aldı.

Kaybedenlerin heveslerini, emeklerini ve isteklerini törpüledik. Galatasaray ile Fenerbahçe derbilerinde sonuç ve oyun üzerinden tartışmaya, şakalaşmaya evet ama oyuna sevdalanıp yarınlara yola çıkanlara mani olmaya hayır efendim hayır!..

Birileri kalkıp altyapıdan çıkanları A takıma yükseltme yüzdenizi sorgulayabilir mesela!

Fenerbahçe'ye mağlup olan takımlardan birinin babası oğlunun dünyaya küsmeye yakın olduğunu hayıflanarak anlatıyor. "Daha beş yaşındayken ilk gün maça götürdüğümde yüzünde gördüğüm heyecanı birdenbire kaybedip tamamen kopacakmış gibi bir suratla karşılaşıncı ne yapacağımı bilemedim!..

Sporda kaybetmenin doğallığını zamanında anlatmadığım için mi hayıflanayım, çocuğun tüm hayatını değiştirecek olan kaybedersen dışlanırsın sanırını bünyesine yapıştıran bu sisteme tek başıma karşı koyamayacağım için boş mu vereyim bilemedim..

"Ona altyapıdan A takıma yükselen ağabeylerini anlatma yolunu tercih ettim, sanırım en doğru yol buydu." Kazananların başarısı göz ardı edilemez, birkaç yıldır harika bir organizasyonla altyapı devriminin bir parçası oluyorlar. Kazandıklarında kaybedenlere saygı duymayı da öğretiyorlar bu çocuklara ayrıca..

Öyle de olmalı..

Böyle bir gündem yaşarken, futbolumuz berbat günleri aşmaya çalışıyor ve elimize bir fırsat geçiyor. Geleceğin hoşgörölü, uzlaşmacı sporcularını yetiştirirsek, uzlaşmacı, rekabetin tatlı tarafının yanında olan taraftar da yetişmez mi?

Bu fırsat kaçmaz! Çünkü;

Futbol, öğrenilen bir sevgidir ve babadan çocuklarına taşınır...

Ancak bu taşınma faslı, düşünüldüğü kadar kolay geçmeyebilir. Futbolsever bir babanın en büyük hayali, oğlu/kızı ile birlikte maç seyredeceği günün gelmesidir. Hem futbol hem de takım sevgisini aşılayacağı yılları bekler.

O gün geldiğinde, her şey güzel başlar...

Takımı, eski şampiyonlukları, unutulmaz maçları ve elbette kralları anlatmak, gözlerindeki ışıltıyı görmek, babanın futbol sevgisini katlayacaktır.

Ancak zaman içerisinde katlanarak büyüyen duygu daha çok sıkıntı olabilir...

Nasıl mı?

Bir futbolsever için haftanın en değerli saati, maç saatidir. Öncesinde mental olarak hazırlanılması, mümkünse hiçbir dost, arkadaş ve telefon ile meşgul edilmeden tam bir konsantrasyon ile geçirilmesi gereken futbol dakikalarıdır...

Ve bu dakikalarda, futbolsever adayının sorularını yanıtlamak sadece başlarda eğlenceli olacaktır:

"Baba, o futbolcu neden şimdi hakeme kızdı?"

"Baba, o futbolcu neden topu dışarı attı?"

"Baba, sarı kart ne?"

"Baba, Şimdi o kırmızılı futbolcuya mı kızdın?"

Baba ile futbol izlemeye, futbol kuralları kitabını okuyamayacak kadar küçük yaşta baŐlandığından ve futbol sahada olan biten anlaŐıldıkça sevildiğinden, bu soruların her biri, üstelik büyük bir sabırla ve tane tane cevaplanmak zorundadır.

Gerçi okuma-yazma bilse bile, her normal Türk futbolsever gibi, yukarıda bahsi geöen futbolsever adayımız da okumayacaktır elbette...

Futbolsever yetiştirmek, zor ve meşakkatli bir iştir. Sabır ister...

Öte yandan, futbolseverin en iyi bilmesi gereken duygulardan biridir sabır...

İŞte o öocuğın bir gün yeteneklerini sergileyeceğİ güne adım attıysanız, işte o zaman sorumluluğunuz zirvededir bilin!

Önce taraftarı yaptığınız ufaklığın ileride takımınızın formasını giymesini istiyorsunuz ya! Diğİer baba da istiyor aynı Şeyleri..

Saygıyı ve beklemeyi öğretin..

Kimi zaman ligin baŐlamasını beklersiniz, futbolsuz geöen hafta sonlarına dayanmak zordur...

Kimi zaman da sezonun bir an önce bitmesini... Bazen Şampiyonluk heyecanından bazen de ardı ardına alınan kötü sonuçlardan...

Kötü oynayan futbolcuya, zamanında oyuncu değİiŐtirmeyen teknik direktöre, ihtiyaö duyulan bölgeye transfer yapmayan teknik direktöre ayrı sabır gösterilir...

Derbiyi kazanan ezeli rakip taraftarı arkadaşların "öok esprili" takılmalarına katlanmak için de önemli miktarda sabra ihtiyaö duyulur...

Yani futbolseverin ayrılmaz bir paröası olmalıdır sabır... Sizin tutkunu olduğunuz renklere âşık olup beraber maölara gideceğınız, her atılan gole birlikte sevineceğınız bir futbol arkadaşı yetiştirmek için, o sabır sepetine güvenebilirsiniz...

Siz futbolseverler, kim bilir, sabır kumbaranızı belki de bugün için biriktirmiŐsinizdir...

Onu harcamayın, hep biriktirin.. Bakın bugün nasıl gerekli olduğunu görüyoruz.

öocukların size kaybetmenin onur kırıcı bir Şey olup olmadığını sorduğİ günün suçlusu olmamak için sevdiren, saydırın, sabretmeyi öğretin.

Küçük öocukların duyguları üzerinden büyüklerin dozerle geömeyeceğİ güne selam öakmak elinizde, aman unutmayın.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Almeida tarih yazıyor

Okay Karacan 2012.02.28

28 haftayı geride bıraktık, normal sezonun bitmesine 6 hafta kaldı. Ligin bitmesine ise daha 12 hafta var.

Şampiyonluk yarışında play-off öncesi Galatasaray büyük avantaj elde etmiş olmasına rağmen Teknik Direktör Fatih Terim'in yılların tecrübesiyle üzerinde durduğu gibi hiçbir şekilde farka aldanmadan, işi gevşetmeden sonuna kadar mücadele edip puan avantajını korumak gerekiyor.

50 küsur yıllık lig tarihinin verilerine bakarak konuşursak gerçekte 23'üncü haftadayız.

Play-off'ta puanların yarıya bölünerek yeni bir mücadele başlayacağını ve farklı önde olan takımın avantajını not edelim önce...

Geçen yıla dönelim, bu haftaya denk gelen o haftanın derbisinde Beşiktaş ile Fenerbahçe karşılaşılıyordu. F.Bahçe 45 puanla ikinci, Beşiktaş 32 puanla beşinci sıradaydı. Ligde şampiyonluk yarışından kopmamak için Fenerbahçe'yi yenmesi gerekiyordu Beşiktaş'ın. Maçın içinde 2-1 öne geçen Siyah-Beyazlı ekip Almeida ile 3'üncü gole yaklaşmış ama Portekizli oyuncu Volkan'la karşı karşıya kaldığı pozisyonu gole çeviremeyince Fenerbahçe maçı 4-2 kazanmış, sezon sonunda ipi göğüsleyen takım olurken Beşiktaş ancak beşinci sırayı alabilmişti.

Almeida topu ağlara gönderse ligin kaderi değişebilirdi.

Almeida, tarihi bir golü kaçıyordu belki de...

Tıpkı bir önceki sezon Burak Yılmaz'ın Fenerbahçe'ye Kadıköy'de attığı gol gibi, bu kez ağlara gitmeyen top kader topu olmuştu.

Fenerbahçe o golü yese Trabzonspor'la arasındaki puan farkı 5'e çıkacak, Beşiktaş da lige dönebilecek ve muhtemelen yarış başka bir şekle bürünecekti.

Bu hafta sonu yine bir derbi vardı. Fenerbahçe'nin Eskişehir'de kaybettiği hafta Galatasaray'la Beşiktaş arasındaki puan farkı 11'di ve Beşiktaş'ın play-off'a güçlü girmek için kazanması gerekiyordu.

Malumunuz maç 2-2 devam ederken Almeida son dakikada topu çok uygun durumda ağlara gönderemiyor, karşı atakta Elmander Galatasaray'a galibiyeti getiren golü atıyor, iki takım arasındaki puan farkı 14'e çıkıyor ve Beşiktaş, bir kez daha yarıştan büyük ölçüde kopuyordu.

Almeida kaçırdıklarıyla Beşiktaş tarihine geçmekle kalmadı, muhtemelen bir kez daha ligin kaderini değiştiren adam oldu.

1984-85 sezonunu yaşayanlara hatırlatalım, bilmeyenleri aydınlatalım. Branko Stanković'in çalıştırdığı Beşiktaş şampiyonluğa giderken en büyük rakibi geçen sezon çalıştırdığı Fenerbahçe idi.

Son üç haftaya girerken 10 gol averajla lider Fenerbahçe İnönü Stadı'nda Beşiktaş'a konuk oldu. Beşiktaş iyi oynuyordu; maç 2-1 olmuş, Stanković iyi giden takımın iki önemli oyuncusunu gereksiz bir şekilde değiştirmiş, İlyas'ın golüyle Fenerbahçe 2-2 yapmıştı. Maçın son bölümlerinde yine Beşiktaş tek kale oynamaya başlamış, Şekerbegoviç kaleci Yaşar ile karşı karşıya kaldığı pozisyonda golü atamayarak tıpkı Almeida'nın Volkan karşısında atamadığı golde olduğu gibi ligin kaderini değiştiren adam olmuştu. O sezon Fenerbahçe averajla şampiyonluğa ulaştı.

Kopenhag'daki UEFA finalini hatırlayın, uzatmalarda Henry çok uygun bir pozisyonda Taffarel'e takılmasa hem takımının, hem hocasının hem de Galatasaray'ın kaderini değiştirebilirdi.

Onlarca örnek yazabiliriz buraya, eskilerden ve Almeida'dan hatırladıklarım bu kadar.

İşte futbolu bunun için çok seviyoruz. Bize hikâyeler yaşattığı, yazdırdığı için...

Sözün özü 12 hafta daha futbol izleyeceğiz ve evet kesin favori artık Galatasaray...

Yine de bir kritik dakikada bir kritik golcünün kaçıracağı gol tüm hesapları altüst edebilir.

Bazı kırılma noktaları maçların kaderini, bazıları ise ligin kaderini belirler.

Ligin kaderi belli oldu mu dersiniz?

OYUNUN KURALI

Fernandes forma giymediği için Galatasaray maçına dezavantajlı çıktı Beşiktaş. Bütün maç öngörülerini Fernandes üzerinden kurgulandığı için beklentiler Galatasaray'ın rahat galibiyet alacağı yönündeydi. Galatasaray tıpkı Fenerbahçe maçında olduğu gibi rakibin savunma göbeğinin hatalarını cezalandırdı. Bilica'nın performansı ile Sidnei'nin performansı neredeyse aynıydı. İki büyük hata ve gelen gol... Sol kanat hatalarına ne dersiniz? Eboue'nin şansı mı sadece, çabası, çalışması şüphesiz ama rakiplerin büyük hataları elbette...

İkisi arasındaki fark birinde Fenerbahçe'nin Q7'si Stoch'un oynatılmaması ve Fernandes'e karşılık Alex'in varlığıydı. Fenerbahçe o gün Stoch'u oynatsa sonuç ne olurdu?

İşte futbolu, bu benzerliklerin farklı sonuçlar doğurması nedeniyle seviyoruz.

Bu anlatılarla Galatasaray'ın iki galibiyeti değersizleştirilemez, bilhassa ekstra övgü alır. Çünkü Galatasaray eline geçen fırsatı tepmeden cezayı kesmiş, futbolun kendisinden beklediğini yapmıştır.

Öyleyse kazanan haklıdır.

Haklı haklı olmasına da peki bu hikâyeleri yazıp, konuşanlar ne kadar sonuçtan bağımsız konuşabiliyor?

Almeida golü atsa ve Beşiktaş 3-2 kazansa yazılacaklar başka türlüydü. Ne Melo, ne Selçuk, ne Elmander övgü alabilecek, Quaresma'nın sol kanadı nasıl dağıttığı, Carvalhal'in takımı psikolojik olarak maça hazırlama metodu, oyuncu ve taktik değişiklikleri övülecekti.

Beşiktaş yorgun olmasına karşı enerjisini doğru kullandı denilecek. Terim'in tek forvete geçtiği, bu nedenle hata yaparak maçı verdiği eleştirileri yapılacaktır. Hatta sakatlıktan tam dönmemiş Elmander'in tek başına sahada bırakılmasında tavan yapacaktı eleştiri...

Oyunun bize en büyük armağanı tüm gollerin hatalardan gelmesi, son dakikada aynı şartlar altında, iki kopya pozisyonda bir tarafın golü atamayıp diğerinin atabilmesi değil mi aslında?..

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Konumuz futbol ise tek yol Taksim!

Okay Karacan 2012.03.04

Yıldırım Demirören, Türkiye Futbol Federasyo-nu'nun 41'inci başkanı oldu. "Özerk" futbol tarihimizde ilk kez üç büyüklerden birinin başkanı, futbolun patronaj koltuğuna terfi ediyor.

Anlayış devrimi ile hoşgörü denizinin içine düştüğümüz sanılsın, kısa bir süre sonra şampiyonluk abonesi takımların patlatacağı 'hakkımız yeniliyor' yaygarası ile her şey bildiğimiz iklime yelken açacaktır.

Aslında "ilk özerk" Futbol Federasyonu 1920'lerde hayat bulan "İdman İttifakları Cemiyeti", Ali Sami Yen'in başkanlığını yaptığı müstesna bir futbol efsanesidir.

Son yıllarda Türkiye Futbol Federasyonu Başkanlığı, Milli Futbol Takımı sahipliği olarak algılanıyor. Yani Federasyon eşittir Milli Takım kıvamında bir yarım algıya takılıyor. Oysa Federasyon, oyunun düzenlenmesi, sevdinilmesi, geleneklerini koruması bağlamında yüzlerce görevi ifa etmekle yükümlü ve onlarca insan çalışıyor futbol organizasyonunda..

Bu hafta bir parça Türk futbol geleneklerinin sadece kitaplarda yazılı kalmaması gerektiği konusuna değiniyoruz.

Malumunuz Taksim Meydanı yeniden düzenleniyor. Yaya trafiğinin kaldırılmasından alt geçitlere, kaldırım düzenlemelerinden şimdi Gezi Parkı'nın bulunduğu alana Topçu Kışlası'nın yeniden kondurulmasına kadar birçok değişiklik yapılacak.

Gazetelerde her yeni projede olduğu gibi itirazcılarla, şahane olur diyenlerin münazarasını okuyoruz.

Haliyle ağır ağabeyler yine ikiye bölündüler.

Madem işin içinde top var, topçu var, o zaman konu bizi de bağlar.

Spor medyasının sınırları aşma zamanı geldi.

Mimarları, şehir planlama uzmanlarını ikiye bölen yeni Taksim Meydanı tartışması topuna biz de giriyoruz. Meydanla ilgili diğer detayları tartışan tartışın ama iş Topçu Kışlası'nın yeniden inşasına gelince biz de varız. (olmalıyız)

Olmalı mıyız?

Taksim'e bir topçu birliğinin taşınmasını uygun bulduğumuzdan değil (zaten topçuların taşınacağı yok), topun peşinden koştuğumuzdan tabii ki!

Adı geçen binanın avlusu, Türk futbol tarihinin altın zamanlarının şahididir.

Bugün gecenin belli saatlerinde insanların tek başına dolaşmayı göze alamadıkları, o alanda Milli Futbol Takımı'mız ilk maçına Cumhuriyet'in ilanından üç gün sonra 26 Ekim 1923'te çıktığında İstanbul'un milli duygularla dolu 8 bin insanı sahanın dört bir yanını doldurmuş, Romanya karşısında Zeki Rıza Sporel'in attığı gole hep bir ağızdan 'goooooll' diye bağırmıştı.

Ne yazık ki sadece üç-beş kare fotoğraf dışında hayal gücümüzü zorlayacak görsel yok.

Türkiye'nin, ilk milli maçı, Romanya ile Taksim Stadı'nda oynaması kararını veren kuruluş 31 Temmuz 1922 tarihinde kurulan Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı'ydı.

Bugünkü Futbol Federasyonu'nun dedesi olan İttifak, gönüllü kişilerden kurulmuş bir özerk yapılanmadır.

Türk futboluna ve sonra Olimpiyat Komitesi'yle ortak işler üreterek Türk sporuna hizmet üreten bu ittifak, devletin 1938'de futbolu kendi uhdesine aldığı güne kadar yaşar.

O dönemde İnönü Stadı yapılan kadar futbolun kalbindedir Taksim Stadı.

Örneğin ilk milli maç dışında geçmişte işgal kuvvetlerine karşı yapılan maçlarda ev sahibi olan kışla avlusundaki sahada 1929 yılındaki Galatasaray-Fenerbahçe derbisi tarihe geçer.

Bu maçta Türk futbol tarihinin ilk ciddi sakatlanması yaşanır. Fenerbahçeli Zeki Rıza ile çarpışan Galatasaraylı Mehmet Nazif'in ayağı kırılır.

1931'de Fenerbahçe'nin Olimpiyakos'u 1-0 yendiği maçta 6792 seyirci ile seyirci ve hasılat rekoru kırılır.

Bir süre stadın işletmeciliğini yapan, aslında girişimci bir kişilik olan Sait Çelebi, Türk spor medya tarihinde ilk radyo maç yayını da 1933 yılında Taksim Stadı'nda gerçekleştirir.

Taksim Stadı'nın Türk futbolundaki en ilginç şahitliği ise bir Fenerbahçe-Beyoğluspor maçına rastlar. 1939 yılında Silahlı Kuvvetler'den temin edilen projektörler sayesinde ülkedeki ilk gece maçı oynanır ve ilk golü Küçük Fikret'in attığı maçın galibi 4-2'lik skorla Sarı-Lacivertli ekip olur.

Yüzlerce futbol hikâyesi İstanbul'un bu gizemli tepesinde yazılmıştır. Türkiye İdman İttifakları Cemiyeti, Türk sporunun ilk özerk kuruluşu olarak bugünkü spor hikâyemizin temelini atmıştır.

Yeni Taksim projesiyle başlayan tartışmaya işte bu noktada katılıyor ve Türkiye Futbol Federasyonu'nu, Topçu Kışlası'na fikren ortak olmaya çağırıyoruz.

Yıllarca Taksim Stadı denildiğinde birçoklarımız İnönü Stadı'nın eski halini, bazılarımız Galatasaray Lisesi'nin bahçesini canlandırdık aklımızda.

Oysa bir zamanlar Gezi Parkı'ndaki bankların yerinde yağmurlu bir pazar ligi maçında elinde şemsiyesiyle maç yöneten hakemlerimiz boy gösteriyordu.

Bir kültür-sanat merkezi olması planlanan eski Topçu Kışlası'nın yeni versiyonunda Türk futbol tarihinin izlerini korumak Türkiye Futbol Federasyonu için görev olmalı. Bir futbol müzesi ve tabii ki avlunun bir bölümünde Taksim sahasını canlandıracak küçük bir alan için İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin kapısı çalınmalı, sadece geçmişle barışık, bugünü kavgalarla dolu futbol dünyamız köklerine bir selam durmalıdır.

Fenerbahçe, Beşiktaş ve Galatasaray'ın katkılarıyla Taksim Meydanı'nı futbol kültürümüzün de başkenti olarak ilan etmeye kimsenin itirazı olmayacaktır.

İşte o yüzden topa giriyor, yeni Topçu Kışlası'nın bahçesinden pay istiyoruz. Futbol müzemizi, ilk milli sahamızı ve kahramanlarımızın heykellerini dikmek için..

Fetih müzesinin bir benzerini bir kenara konuşlandırarak Türkiye-Romanya maçının atmosferine, geçmişe dönüş, tek barışık olduğumuz o günlere seyahat etmek en büyük hakkımız.

Milli Takım taraftarlığını siz o zaman görün..

Türk Futbol Federasyonu, bilhassa İstanbul'un üç büyüğü, yeni Taksim Projesi'ne kayıtsız kalmamalıdır.

Şeref Stadı'nın tarihe tanıklığını toprağa gömerken geride bir anı odası bile bırakmayanlar şimdi yer altından çıkacak büyük bir hazineye dört elle sarılmalı..

O yüzden tek yol Taksim diyoruz...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Konsantre olamayanlar kulübü

Okay Karacan 2012.03.07

İki hafta önce play-off'un güçlü adayları arasına yükselen Sivasspor, Gençlerbirliği beraberliği, Galatasaray mağlubiyeti ile yedinci sıraya geriledi.

Bu hafta Trabzon'a kaybederlerse ilk sekiz şanslarını tehlikeye atacaklar. "Play-Off ligi" hatayı, konsantrasyon sorunlarını affetmiyor. Kimi takımların maç içi konsantrasyonu birdenbire düşüyor, kimilerinin konsantrasyonunu maçların ismi belirliyor. Örneğin Anadolu'da rakiplerine farklı maçlar veren Büyükşehir Belediyespor'un 4 büyüklerle oynanan maçlardaki gayreti garip değil mi? Antalyaspor, İstanbul Büyükşehir Belediyespor gibi takımların seyirci baskısı yok, ekonomik sorunları hiç yok! ama bu kadar bolluk içerisinde dikkatleri üzerlerine çekecek bir sıradışılık gösterebiliyorlar mı?

Manisaspor-Kayserispor maçına baktığınızda takımların nasıl atağa hazırlık yapamadıklarını, top kayıplarının rakip takım tarafından nasıl değerlendirilemediğini net görüyorsunuz. Kazandığın topu hemen teslim ediyorsan, konsantrasyon sorunun var demektir.

Mesela Gençlerbirliği, Ankara'daki ilk maçta ligin son sıralarında ve henüz nasıl bir takım olduğu ortada değilken o dönemin en iyisi Fenerbahçe karşısında ideale yakın bir konsantrasyon ve hırsla oynarken İstanbul'da daha yedinci ilk golün ardından kepenk kapattı.

Quaresma'nın bir deplasmanda İnönü ortalamasını aştığı maç var mı?

Belli ki maçınızın ne kadar izlendiği çok belirleyici oluyor. Bu durumda oyuncuların işlerine dört elle sarıldığını iddia edebilir misiniz?

Galatasaray-Beşiktaş maçının ikinci yarısına bakın. Quaresma bu devrenin son bölümünde etkili oldu. İkinci yarıda sürekli ileri çıkıp kendisine destek veren İbrahim Toraman Q7'ye ofansif enerji katarken, Beşiktaş-Trabzon maçında Toraman rakibi karşılamak için çabalarken Q7 hangi defansif katkıyı sağladı?

Kimi zaman bireysel, kimi zaman takım halinde büyük geri düşüşler yaşanan "Play-off ligi" 5 hafta sonra kendini "play-off" heyecanına bırakacak. Görünen o ki sadece Kadıköy'deki Fenerbahçe-Galatasaray derbisinin sonucu play-off'un yaldızlı mı yaldızsız mı olacağını belirleyecek. Trabzon, play-off'ta figüran olmamak için mücadele edecek, Beşiktaş ise bırakmış gözüküyor. Diğer takımların önlerine gelen bu dev 4'lü finali tepmek için ellerinden geleni yaptıkları su götürmez gerçek artık.

Takımların istikrarı yakalaması için, futbolcuların istikrarı yakalamaları gerekiyor. Onların istikrarı için ne gerekiyor bulamıyoruz...

SAVUNMALAR SAVUNMASIZ

Birkaç haftadır ligimiz bol gollü ve çekişmeli maçlara sahne oluyor. Neden birdenbire işler sportif tarafta iyi gitmeye başladı diye sorup cevap arıyoruz. Pazar-çarşamba temposunun ardından ortaya dengeli bir lig çıktığından mı acaba? Golcüler form tuttu diye mi böyle oluyor? Yoksa savunmalar mı evlere şenlik!..

Görünen o ki üçüncü seçenek ağır basıyor. Savunmalarımızın savunulacak yanı yok!..

Trabzonspor PSV maçında başına gelenleri Beşiktaş'a yaşattı. PSV deplasmanında sağdan soldan gelen ataklara, rakibin pas trafiğine engel olamayan, ceza sahası içinde rakibinin rahat top kullanmasına engel olamayan Trabzonspor aynı şeyi Beşiktaş karşısında yaptı. Aradaki fark PSV'nin erken golüne karşılık Trabzon'un uzun süre sonuç alamamasıydı.

Stoch'un Gençler'e, Almeida'nın Trabzon'a, Necati'nin Sivas'a attığı golleri ayrı bir yere not edip savunmaların durumuna bir bakın. İyi organize olamayan, uyumsuz dörtlüler görürsünüz. Türk futbolunda ligin ilk iki sırasındaki takımla diğerleri arasındaki farkı savunma standardı belirliyor. Özetle Terim'in her şeyi düzeltmek için önce savunmadan başlaması ne kadar doğruymuş...

Sidnei'nin Egemen'in yerine oyuna girdiği andan itibaren Beşiktaş'ın dramatik düşüşünü neyle açıklarız?

Şenol Hoca geçmişte kaybettiğimiz puanlara yarıyoruz derken, savunmanın yediği "Rıza Çalımbay literatüründen ödünçle" basit gollere hayıflanmıyor muydu?

ALTYAPIDAN OYUNCU OYNATMA CEZASI

Şu dördüncü sarı kartı görenin müteakip maçta oynamaması meselesi ile erkeklerden arındırıp(!) kadın-çocuk taraftara maç oynatarak ceza verme konusu bu hafta gazetelerde yer buldu. Kadın-çocuk seyirci yerine yeniden para cezası geliyormuş!

Buna getireceğiniz alternatif cezayı para yerine başka bir şekilde çözemez misiniz. Sonuçta taraftar cebinden çıkmadığı için kulübün alacağı para cezasıyla öyle pek ilgili değil. Mesela bir sonraki maça altyapıdan en az iki oyuncuyla çıkma cezası verecek bir uygulama fena olmaz mı?

Beşiktaş, son Trabzon maçına Sidnei yerine böyle bir kural olsaydı Atınç ile çıkardı.

Kötü mü olurdu sizce?

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İstanbul Park'ta gün batarken

Okay Karacan 2012.03.11

Bu yazı, güneşli ama soğuk bir İstanbul gününde Anadolu yakasının Kurtköy mevkinde İstanbul Park pistini yüksekten gören bir mekânda kaleme alınıyor.

Tam 10 yıl önce bugünlerde F1 patronu Bernie Ecclestone, o zaman günde bir iki uçağın iniş kalkış yaptığı Sabiha Gökçen Havalimanı'na iniş yaptığında bölge İstanbul'un gelecekteki büyüme planları içinde yer alan uçsuz bucaksız bir otlaktı. Ecclestone'un kendisini karşılayan gazetecilerin "Türkiye'nin F1 düzenlemesine nasıl

bakıyorsunuz?" sorusuna, "Önce bir pist inşa edin, gerisi kolay." cevabını vermesinden bu yana Anadolu yakasının hızlı değişimine karşı klavye önünde çalışırken şaşkınlıkla bakıyoruz.

Her dakikada bir uçak inip kalkıyor az ötedeki havalimanından, çevre yüzlerce site ile çevrili, yollar ve bağlantılar geniş, bir diğer tarafta ormanın içine saklanmış üniversite ve yine hâlâ yeşilliklerin bolluğu ile çehresi kirlenmemiş bir coğrafyadayız.

Hayvan otlatan çobanların hayatında bir değişiklik yok ama uçsuz bucaksız düzlüklerin verdiği yalnızlıktan daha iyi hissediyorlar belli ki...

Çevrelerinde modern yapılar, otomobiller, üniversite öğrencileri, oteller...

Rahmetli Adnan Menderes'in 1950'lerde hayal ettiği Batı tipi şehirleşme modelinin örnekleri olan çok şeritli Vatan Caddesi ve yeşil Levent projelerinin birleşik hali gibi Tepeören'in bahçeli evleri, evlerle anayolu bağlayan geniş caddeleri... Bir tarafta doğal yaşamın izleri, bir yanda dev bir spor tesisi... Formula 1 7 senede sizi kendine ısıtmayı başaramasa da İstanbul'a bir ideal model kazandırmada katalizör olmuş...

Akşamın karanlığı yaklaşırken hava sertleşiyor. İşte o zaman İstanbul Park'ın yalnızlığı içinizi burkuyor. Ayrılırken yöresinden size el sallıyor kuru gözyaşlarıyla, birden bir sürünün içinden geçiyorsunuz çingirak seslerini duyarak, karşı yoldan bir araba giriyor garaja, eve dönmüş bir annenin yorgunluğu yüzünden okunuyor.

İstanbul Park ile başlayan süreçte Anadolu yakası onlarca yeni otele, sosyal canlılığa ve düzenli bir kentleşme akımına sahne oldu. Ataşehir Sports Arena ile bu yakanın sportif hareketliliği canlanırken İstanbul, 2012 Avrupa spor başkentliğini yaşıyor.

İstanbul Park, Mayıs ayında 1.100 beygir güçlü kamyonların yarışına ev sahipliği yapacağı günü bekliyor. Kimileri "250 milyon dolar harcandı, şimdi kamyonlara kaldı" diye ince eleştiri ve alay dili kullansa da İstanbul Park kaç liraya mal olursa olsun, bir kurşun kazandırmamış olsa bile (ki büyük geri dönüş getirdi ülkemize) bir İstanbul yakasının sağlıklı büyümesinde anne sütü görevi yaptı.

Türkiye'de yeni yarışların koşulacağı günlerin hayali ve beklentisiyle Kurtköy'ü terk ettiğimizde TürkiyeF1.com sitesinin sayacı 8 gün 14 saatten geri sayımını sürdürüyordu.

1996 yılından itibaren Türkiye'de düzenli olarak yayınlanan F1'in 18 Mart günü Avustralya'da start alacak ilk yarışının Türkiye'de yayımlanıp yayımlanmayacağı bu yazının kaleme alındığı o saate kadar belli olmamıştı.

Motorspor tutkunlarının gözdesi olan F1, Türkiye'de 1996 yılından beri her sene düzenli olarak yayımlanıyor. Sırasıyla CINE5, NTV, CNNTürk ve TRT, 16 yıldır çıtayı sürekli yukarı taşıyarak F1 sporunun Türkiye'deki gelişimine destek oldular.

2005 ile 2011 yılları arasında 7 sezon dünyanın en iyi üç pisti arasında gösterilen İstanbul Park, F1 takviminin bir parçası oldu. Zaman, bir F1 otomobili kadar hızlı geçmiş... Bir pist inşa edip şampiyonayı almak, üst üste yedi sene başarıyla yapmak öyle kolay bir iş değildi.

F1 severlerin en uzun haftası

Belli ki 2012 sezonu yeniden yola çıkacağımız yıl olacak. Raikkonen'in de katılımıyla tam 6 dünya şampiyonunun yarışacağı 2012 sezonu bazı otoritelere göre son yılların en yakın mücadelesine sahne olacak. Muhtemelen gelecek hafta bu saatlerde ilk yarışın galibi olarak sürpriz bir ismi değil, favorilerden birini, Vettel'i konuşuyor olacağız. Çünkü Red Bull'un yeni otomobili RB8 diğerlerinden daha hızlı ve dengeli görünüyor.

McLaren, bu sene yine ikinci iyi otomobile sahip ve Jenson Button, üç yıldır adım adım geliştirdiği pilotajını bu yıl zirveye taşıyabilir. Button kadar özel mentorle bu yıla hazırlanan takım arkadaşı, geçen iki yıldaki şanssızlıklarını kırmaya aday. Red Bull ile McLaren'in arasına Ferrari'nin sokulma ihtimali daha gelişmiş bir otomobile ve Alonso'nun enerjisine bağlı olacak.

Efsane Schumacher ve Mercedes, daha hızlı ve dengeli ama yine takipçi ekip olarak boy gösterecek. Birkaç yarışta kürsüye çıkabilirler. Rosberg, bu yıl efsaneyi daha güçlü olarak bulacak karşısında...

Barrichello'yu özleyecek F1 padok'u. Williams'ın eski günlerine dönüş sinyali bekliyor olacağız. Yeni bir yıldız adayının bizi heyecanlandırma ihtimalini ve Raikkonen'in en iyi sezonunu geçirme azmini konuşacağız önümüzdeki bir hafta...

2011'deki kadar çok geçiş izlemeyi umuyor, kural değişikliklerinin çok tartışılıp takım içi ve takımlararası politik oyunların yarışın ruhunu gölgelememesini bekliyoruz.

Yıllardır tutkunu olduğumuz bu hız sporunun en yavaş geçtiği haftaya başlıyoruz. Pazar sabahı Melbourne'de grid pozisyonu alınıp kırmızı ışıklar sönene kadar zaman duracak adeta...

Hayat böyledir, bazen su gibi akar geçer, bazen donup kalır zaman...

Bir İstanbul Park sabahında yeniden buluşuncaya kadar bir tarafımız eksik kalacak ama bazen daha ileri gitmek için bir iki adım gerilmek gerektiği gerçeğiyle sabredeceğiz... İyi pazarlar...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şayet yazılanlar doğruysa!..

Okay Karacan 2012.03.14

Okuduklarımızın hepsinin "kelimesi kelimesine" doğru olduğunu söylüyor haberleri yazan gazeteci arkadaşlar.

Onları teyit ediyor soyunma odasında Q7'nin Carvalhal'e ettiği küfür kıyamete şahit olan topçular, yazıda ismi olanların yanından geçenler, yöresinde bulunanlar.

Bugün yarın birinin; resmi siteleri, resmi televizyonları kanalıyla anında bilgilendirmeyi akıl etmeyip, günlerdir konuşulanları çıkıp yalanlama huyları olduğundan temkinli bir başlık koymayı tercih ettik.

Ateş olmayan yerden duman çıkmaz!

Atletico Madrid maçının ardından Beşiktaş'ta fırtınalar kopuyor. Bir yanda 500 milyon eksi bakiye veren bütçeyle yönetecek başkanlık seçimi için adam aranıyor, bir yanda Quaresma olayı ateş topu gibi elden ele atılıp soğutulmaya çalışılıyor.

Beşiktaş'ı yönetmek, ya da Beşiktaş'a sahip çıkmak Yunanistan'ı ekonomik krizden kurtarmaktan zor bugünlerde. Fabian Ernst ne kadar zorlasa da bir Angela Merkel olamıyor haliyle!

Mesele bu kadar vahimken, yok mu kurtaracak bahtı kara maderini sorusuna muhatap olanlar "hiçbir şey olmamış gibi yapın önünüze bakın" tiyatral duruşuna geçiveriyor.

BU DURUŞU TARİF EDİN

Sahada ya da kongre kulislerinde Beşiktaşlı duruşunu kim tarif edecek şimdi?

Bugünlerde sıkça dile getirilen o meşhur Beşiktaşlılık duruşunun ne olması gerektiğini Carlos Carvalhal tarif ediyor olabilir mi?

Carvalhal, Orduspor maçından sonra Madrid bombacısı Q7 ile ilgili tek kelime sarf etmezken, sakat oldukları için kadroya alınmayan Toraman ile Necip'i yine de takımla birlikte Ordu'ya geldikleri için övüyor. Bir gün sonra; Quaresma başka yerde başka zaman bana böyle bir tavırda bulunsa ayrı diyor, ikimiz çözeriz. Ancak Carvalhal'e değil, Beşiktaş'ın teknik direktörüne küfretti. İstemiyorum!

Her bahsi geçtiğinde Beşiktaşlılık duruşu cümleleri içinde Trendy Topic (TT)* olan Süleyman Seba'nın yeğeni Beşiktaş menajeri Tayfur Havutçu ise önce Q7 yorgun olduğu için Ordu'ya getirilmedi diyebiliyor, sonra Carvalhal'e Q7 sizden ve takımdan özür diledi, kulüp seçim döneminde, takım kötü gidiyor affedelim, bir kriz daha yaratmayalım diye ekliyor.

Atletico Madrid maçının ilk yarısında oynayıp 1,3 km yürüyen Q7 yorgun olduğu için Ordu'ya getirilmedi demek, Misal 10 km koşan Ernst'e haksızlık etmek değil midir?

Manisa maçında sakatlanıp 1,5 ay ortalıktan kaybolup, Kayseri maçında birdenbire ilk onbirde yer bulduğu için soyunma odasının psikolojisini mahveden kararı kim verdi veya verdirdi?

Beşiktaş o maçtan sonra tam 19 puan kaybetti. Carvalhal verdiyse, açtığı kredileri artık vermiyor demektir ki bu iyi senaryodur. Özel yeteneğe saygıdan, herkesin hatasından dönebilmesi için ikinci şansa sahip olması gerektiği mantığından hareketle Beşiktaşlı duruşudur.

Şayet ima ile oynattırıldıysa ve ısrar ettikçe takımın grup psikolojisi çökmüşse bu ne duruşudur?

Tıpkı büyük resimde olduğu gibi Almanya üretiyor, Yunanistan tüketiyor. Ernst koşuyor Quaresma kazanıyor. Q7'nin Alman markası olduğunu bile bile..

Niye affediyorsunuz Quaresma'yı Ernst sahada durumu nasıl olsa kurtarır, bir alıcı bulur satarız diye mi?

Toshack, Tigana büyük futbolcuydular. Teknik direktörlükleri futbolculukları ihtişamlı olmasa da Beşiktaş teknik direktörlükleri ortak paydalarıydı. Bu kulübü sevdiler. Taraftarı sevdiler, ülkedeki konumlarına hayran oldular.

Toshack Nihat'ı, Tigana Burak'ı hediye etti giderken.

İkisi de kovuldu ve ikisi de giderken hep doğru tespitler yaptı. Carvalhal de giderayak doğru tespiti yapıyor.

"O olayın ardından Quaresma'ya bir daha forma vermem. Ancak bu durum devam edemez, yeni başkan ve yönetimin ilk işi benimle yolları ayırmak olacaktır. Çünkü benim sözleşmemin feshi, Quaresma'nın gönderilmesinden kolay olacaktır. İkimizin aldığı ücretler belli onu göndermek bir hayli maliyetli....

Doğru söyleyeni dokuz köyden kovarlar Carlos; Nihat, Burak üretmedin ama Schuster'in futbolumuza özeleştirme yapma cesareti yükleyen 60'lar çıkışına benzer bir duruş bırakıp gidiyorsun anlaşılan...

QUARESMA BÜYÜK FUTBOLCU MU?

Son söz; Carvalhal büyük futbolcu değildi Tigana, Toshack, Schuster gibi..

Büyük hoca da değil belki ama küçük bakmıyor içinde var olduğu dünyaya.

Bir hoş sada değil, kıymetli bir duruş modeli bırakıp gidecek.

Guti'yi yerken Jorge Mendes'in operasyon müdürü gibi davranan, son olaylarla bundan duyulan şüpheleri silen Quaresma'ya gelince..

Quaresma büyük futbolcu değildir. Büyük varyetecidir. İyi çalım atar, iyi trivela çeker. Ama inanın Paris'te sokaklarda turistik amaçlı top gösterisi yapan onlarca Quaresma bulursunuz. Büyük oyuncu, takımın ana arteri değil parçasıdır; bozmaz birleştirir. Yetenekleri zor zamanlarda devreye girer takımı taşır; yürütmez koşturur. Atmazsa attırır. Hiç olmazsa kombine sattırır! (Beşiktaş tarihinin en düşük sayısı 4.000)

Daha önce oynadığı takımlar Barcelona, Chelsea, İnter onun gidişinden sonra onu aramadıysa Beşiktaş da aramayacaktır.

Bir tercih yapın, Q7'ye binecekseniz, çarşıdan geçmeyin!

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Garip bir şampiyonluk öyküsü

Okay Karacan 2012.03.18

Derbi'yi bugün de konuşmaya devam edeceksiniz muhtemelen, maçın bitimiyle baskıya giren gazetelerdeki yorumlar yeterli derinlikte olmayacağından, internet ağlarında güncellenen yorumlara takılıp, televizyonlardaki aktüel maç sonrası programlarını izleyeceksiniz.

Bir hafta önce başlayan nasıl olur, kim kazanır, kim öne çıkar, nereden bilet bulabiliriz, konuşmaları yerini; o golü atsaydı oyun öyle olmayacaktı, bu sonuçla lig tadından yenmez bir play-off'a gebedir ya da lig bitmiş play-off 'uf' olmuştur, konuşmaları almış olabilir. Birçok taraftarın telefonu kapalı olabilir. Muhtemelen maç bir taraf kazandıysa kaybeden tarafın taraftarı yazdıklarını ve diğer tüm gazetelerin derbi haberlerini okumuyor. TV izlemiyor, radyo'ya kulak vermiyor ve hatta cep telefonu üzerinden internet'e bakmıyor bile..

Bu bizdeki derbilerin neden dünya çapında farklılıklar arz ettiğinin geleneksel örnekleridir.

Sonuç ne olursa olsun bir derbi maçı ülkenin hayat eksenine en az 15 günlüğüne oturuyor ve hafızalarda derin iz bırakarak geçip gidiyor. Türk futbol tarihinde ilk kez nisan ayının tamamı ve mayıs derbi festivaline sahne olacak. Şayet büyük sürpriz olmazsa Bursaspor'un aldığı tek şampiyonluk dışında tüm kupalara el koyan Beşiktaş, Fenerbahçe, Galatasaray ve Trabzonspor aralarında tam altı hafta boyunca en büyük kendilerinin olduğunu ispatlama yarışına girecekler. Tam altı hafta boyunca telefonlarınızı kapalı tutup, futbol yorumlarından uzak kalamayacağınıza göre hayatınızın yıllar sonra anlatacağınız en anı dolu haftasını yaşamaya hazırsınız demektir. Neden? Çünkü muhtemelen bir kez daha play-off sezonu olmayacak ve Türk futbol tarihinde bir play-off yılı olarak anılacak 2012.. Yıllar sonra siz sizden sonrakilere anlatırken bu koskoca bir yılda yaşadıklarımız onlar için sıradan bir hikâye olacak belki de..

Ama şu bir gerçek ki hiçbir dönemde 6 haftada üst üste 12 derbi maçı (Trabzonspor İstanbul takımı olmasa da derbi kavramının içine alıyoruz) izlemek herkesin yaşayacağı bir tecrübe olmayacak. Her türlü olumsuzluğa bardağın dolu tarafından bakmayı beceremiyorsanız bile bunu bir düşünün.. Nisan ayının ikinci haftasında

başlayacak 6 haftalık periyot aslında bir mini Dünya Kupası kıvamındadır. Hatta öyle bir dönem ki bunu Türkiye Futbol Federasyonu'nun reklam dünyasının cin fikirli çocuklarıyla istişare edip yeniden adlandırması gerekir.

Cin fikirli yaratıcı zekâlara öneriyi sunarak; sıradan, herkesin aklına gelecek bir ismi geçici olarak koyalım şimdi biz. Hanımlar beyler; gençler, takım tutmaya başlamış minik yavrular "Büyük Futbol Festivali" başlıyor.

Play-off öncesi 1 ve 2 olacak takımla 3 ve 4 arasında büyük puan farkının olma ihtimali yüksek ama iş rekabete geldiğinde kazanmak için kimse hiçbir fedakârlıktan kaçınmayacaktır. Tadından yenmez 6 haftanın ayak seslerini şimdiden duyuyor musunuz?

Play-off çok eleştirildi, hor görülüp karalandı biliyorsunuz. Okuduklarımıza göre play-off fikrinin uygulama metotları konusunda bazı futbol yazarı dostlarımız da görüşlerini belirtip işin bir tarafından tutmuşlar. Her şeyi bir kenara bırakıp şimdi bundan keyif alma zamanı.

Bu yazı aslında bu hafta başlayan futbol festivalinin ne özel bir zaman parkuru olduğunu anlatmak için kaleme alındı. Öyle ya dün derbi izlediniz. Üst üste iki hafta Trabzon'un Galatasaray ve Fenerbahçe'ye karşı ligin dengesini kendi tarafına çevirmek için vereceği sınavı izledikten sonra 8 Nisan'daki son hafta heyecanına ve ardından 6 hafta sürecek derbi atışmalarına şahit olacaksınız. Böylesi geçmişte ne işitildi ne görüldü.

Herkese keyifli bir futbol ilkbahar'ı dilerken futbol tarihimizden en az play-off sisteminin garipliği kadar ilginç bir anekdotu vererek köşedeki satırlarımı noktalamak istiyorum..

Öyle bir hikâye ki bugün bizler için 'e ne olmuş, geçen geçmiş' dedirtse bile 30'lu yılların ana meselelerinden birisiymiş..

Siyasetin desteğini alarak Galatasaray'dan kopanların kurduğu Güneş kulübü İstanbul ligi şampiyonluğu için yanıp tutuşmaktadır. 1937-38 sezonunda kuruluşundan hemen sonra çeşitli hüllerle yükseldiği İstanbul liginde bu şansı yakalar ve şampiyon olur. Peki ama nasıl?

BEŞİKTAŞ'I NASIL ÜÇÜNCÜ YAPTILAR?

Sezonu Beşiktaş, Fenerbahçe ve Güneş 24 puanla kapatırlar. Bu durumda şampiyonu averajın belirlemesi gerekmektedir. Beşiktaş hiç yenilmemiş 44 gol atıp 12 gol yemiştir. Fenerbahçe 40 gol atıp 10 gol yerken, Güneş 34 gol atıp 8 gol yemiştir. Beşiktaş'ın şampiyon, Güneş'in üçüncü olması gerekmektedir ama İstanbul Futbol Mıntıkası şampiyonu belirlemek için kararı kendilerinin vereceğini açıklar ve beklemeye geçilir. Ortalık karışır. Beşiktaş'ın şiddetli itirazları olur. Yeni geçilen uygulamaya göre en yüksek hasılatın şampiyona verilecek olması nedeniyle bunun kirli bir operasyon olduğunu söylerler. Basın dahil kimse kulak vermez Beşiktaşlılara..

Mıntika Güneş'i şampiyon ilan edecek formülü günlerce araştırır ama Dünya'da bu eşitlikten Güneş'i şampiyon çıkaracak bir akıllı uygulama bulamaz.

Yine de şampiyon takımın ismi açıklandığında Dünya futbolunda bir ilk yaşanmaktadır. Türk basını siyasi baskıdan çekinmiştir.

Beşiktaş'ın hakkının gasbedildiğini yazmaktansa normal bir haber olarak verir Güneş'in şampiyonluğunu..

Peki nasıl bir formül uygulanmıştır?

İstanbul mıntikasının kararı şöyle alınmıştır: Takımların attıkları gol sayısı yedikleri gol sayısına bölünmüş; Beşiktaş'ın attığı yediğine bölündüğünde oran 3,66, Fenerbahçe'ninki 4, Güneş'in averajı 4,25 hesaplanmıştır. Yani averaj oranı yüksek olan Güneş şampiyon, Beşiktaş üçüncü ilan edilir.

İkramiye Güneş'e gider haliyle..

Bugün çok şükür böyle şeylerin olması imkansız. Sadece alışılanın aksine olağanüstü bir yıl yaşıyoruz. Bir ikramiye varsa o da futbolsever'in 12 büyük maçı arka arkaya izleyecek olmasıdır.

30'larda Galatasaray'dan kopanların siyasi destek ile kurduğu Galatasaray dışında Beşiktaş ve Fenerbahçe'ye de zarar veren Güneş bir Türkiye kulübü olamadan kapandığı için bugün Türkiye'de İstanbul derbileri sağlam kökenleri, organik karakterleri ile Dünya çapında olmayı hak ediyor.

Trabzonspor ise Anadolu'dan yükselen bir Güneş olarak zaten bir Türkiye kulübü nasıl olunur göstermiştir.

Haydi büyük futbol festivalini kaçırmayın.

İyi pazarlar.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kocaman fırsat kaçtı

Okay Karacan 2012.03.18

Fenerbahçe'nin bir önceki forveti Mamadou Niang, dünyanın bir tarafından saatler önce haydi Fenerbahçe, iyi şanslar Mister Sow mesajıyla katılmıştı derbi atmosferine.

Milli basketbolcu Mehmet Okur ise maç başlarken Amerika'dan 30 arkadaşıyla izlediği bir mekândan sırtına formasını giyip çekip yolladığı fotoğrafla... Basın tribünündeki 10 yabancı gazetecinin Avrupa'dan gelen Türklerin çokluğunun diğer atmosfer notları olması dışında, Fenerbahçe seyircisinin maç öncesi hazırladığı kırmızı bir sahne perdesi üzerine kurguladıkları tribün gösterisini iptal etmesi, coşkusunu geçmişe oranla daha fazla içine atarak yaşamasını not ettik büyük futbol festivalinin ilk raundunda..

Bu maçın Fenerbahçe forvetine hangi baskıyı yüklediğine tanıklık etmiş birisi olarak Niang'ın Sow'a şans dilemesini lafın gelişi kabul etmeyelim. Sow'un attığı muhteşem golünü de laf ola beri gele kıvamında anlatmayalım. Eylemin başında Volkan vardı. Lucescu takımlarının alternatif hücum planlarından birisidir forvete giden uzun degajlar. İşte öyle yapıp Sow'u başlangıç enerjisiyle Galatasaray savunmasının üzerine yolladığında maç henüz taze, Galatasaray soğuktu oyuna. Toplam 12 aksiyonun ardından 13'üncü vuruşun ağlara gittiği anın bu iki takımın tarihindeki en iyi 10 gol arasına girişinde Volkan'ın eylemi başlatması kadar topu gol anına kadar sahanın enlemesine iki tarafında da kullanan herkesin hakkı var.

Bu arada genç Semih'in (Semih Şentürk değil) auta giden topu bırakmaması da bir kader midir acaba?

Uzun zamandır olmayan bir şeydi arka arkaya iki mükemmel golün sıralanışı.

Alex ağları sarsınca maçın farklı biteceği izlenimini güçlendiren, Cristian'ın olağanüstü dikkatli ve dirayetli oyunu ve Galatasaray'ın önde basamama sendromuydu çok açık.

Ne zaman Cristian durdu, Fenerbahçe irtifa kaybetmeye başladı. Emre'nin iştirakçi olamaması, Galatasaray'ın Emre'sinin çolak başladığı maçta toparlama trendi ve Selçuk'un soğukkanlı, Melo'nun sert başladığı oyunda tutarlı yola girmesi Galatasaray'ı geri dönüş senaryosuna soktu.

Devre biterken rakip yarı alanın her yerine koşan, oyundan başka bir şeye konsantre olmayan Elmander'in golü gelmese ikinci devre farklı bir Fenerbahçe mi izlerdik, cevabı zor. Cevabı kolay olan şey Galatasaray'ın Kadıköy baskısı yemeden oynadığı, 12'nci adamın dünün formsuz taraflarından birisi olmasıdır.

Geri dönüşler övgüyü hak eder ve sonu beraberlik olsa da bu yolda galiptir Galatasaray.. Yine de önde basarak başlasaydı Galatasaray 30'uncu dakikadan sonra içine kapanan Fenerbahçe'yi yenip 13 yıllık talihsizliği kırarmıydı diye hep sorup duracağız kendi kendimize..

İlla klasik bir yazı istiyorsanız, Kocaman'ın Alex'i sona kadar oyunda tutmamasını anlamadık, eleştiriyoruz. Skoru koruma telaşını, 2-0 öne geçme avantajını tepme şeklini yadırgıyoruz!

Bülent Yıldırım'ı son 20 dakikadaki yönetimi için eleştiriyoruz.

Peki başa dönelim; neden topun Galatasa-ray'da kalmasına bu kadar uzun süre izin verdiniz? Neden Volkan'la başlayan ilk eylemin üstüne yenilerini eklemediniz?

Oysa Mister Sow bu oyunu sevmiştir.

Özet mi, son söz mü? Galatasaray'a topu vermeyeceksiniz!

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hişt hey ne oluyor orda ?!.

Okay Karacan 2012.03.21

Şimdi geçen haftaya bakalım; derbi yaklaşıyor, iki tarafın da kazanmaları halinde üç puandan öte kazançları olacağı çok net ve teknik adamlar bunun bilincinde.

Ne yapıyorlar? Ortamı asla germeden, takımlarının oyun prensipleri ve stratejileri üzerinden söylemler üretiyorlar. Ne yapıyorlar? Bunun yıllardır oynanan yüzlerce derbiden farklı olmadığını, kazanmanın amaç, kaybetmemenin mazaç olduğunu vurgulamaya çalışıyorlar. Ne yapıyorlar? Kendi işlerine odaklanmayı tercih ediyorlar. Ne yapıyorlar? Sahada kazanmanın hesaplarını yapıyorlar, ortamı gererek gerginlik ve kriz sendromu üzerinden maça başlıyorlar.

Ne oluyor? Harika bir İstanbul derbisi izliyoruz. Ev sahibi öne geçiyor. Sonra Kadıköy sendromu olduğu yazılıp söylenen konuk taraf, oyunun kontrolünü eline geçirip dengeyi sağlıyor. Doksan dakikaya 4 gol unutulmaz listelerine giren bir maç çıkıyor. Ne oluyor? Maç içinde konukların üzerine çeşitli maddeler yağıyor. Terim Hoca'nın alnına isabet eden bir tanesi yaralıyor. Ne oluyor? Maç sonunda Terim Hoca yıkıp parçalamadan konuyu futbol üzerinden götürüyor. Taraftara veya başka birtakım kişilere laf ve söz yollamadan sadece play-off sistemi olmasaydı, şampiyonluklarını ilan edeceklerini hayıflanarak dile getiriyor. Ne oluyor? Fenerbahçe taraftarı 20 dakikadan sonra topu rakibe teslim edip geriye gömülen takımının iyi mücadele etmediğini hissedip kabulleniyor beraberliği, taşkınlık olmuyor. Ne oluyor? Tüm derbi takımlarının statlarında olduğu gibi birtakım tuhaf insanlar küfür edip ortalığı karıştırıyor. Ne oluyor? Her derbi takımının sahasında olduğu gibi çoğunluk tertemiz ayrılıp gidiyor. Ne oluyor? Yine taraftar olay çıkaran, küfür edip çirkin davranan taraf olarak suçlanıyor; oysa çoğunun günahı yokken taraftar olmak öcü olmaya eş değer oluyor.

Başlangıçtaki tavırlar, akıl ve sakin tutum nedeniyle "yakışıklı" derbi. Tribün içindeki bazı tersliklerle hafif saç başı dağılan ama oyunun senaryosu itibarıyla yakışıklı kalan bir derbi olarak kapatıyor pazar akşamını..

Peki sonra ne oluyor? Pazartesi günü konuk başkan basın tarafından şampiyon ilan edilmenin verdiği rehavetle olsa gerek taraftar gruplarını sosyolojik olarak sınıflandırıyor. Ahlaklı/ahlaksız kıvamından standart/ standart dışı'na bir yelpazede konuşunca ev sahipleri birden ısrarla üzerini kapatmaya çalıştığımız eski defterleri açarak başlıyor konuşmaya.. Sonra cevap geliyor, sonra karşılık buluyor o cevap..

Ne oluyor? 3 Temmuz süreciyle yok olup gitmekte olan futbol sevgisini ayakta tutmaya çalışan hocalar, futbolcular ve diğer saha emekçilerinin çabası sıfırlanıyor. Çünkü kavgaya o statlardaki çirkin azınlık sosyal veya konvansiyonel medya üzerinden ayrıca karşılık veriyor.

Bir hafta öncesinde ılımlı başlayan karşılıklı yemeğe misafir etme durumuyla zirveye çıkan derbi resmine gölgeler düşüyor. Buyrun yeni iki misafirlik konukluk günlerine yeniden kaos taşıyorsunuz.

Futbolu futbol adamlarının sağduyu ve oyun hevesi kurtarmaya çalışırken, yönetim katlarındaki hamaset ve kelime oyunları hırpalıyor!..

Geçmişte iki tarafın statlarda yarı yarıya bulunduğu bir dönem vardı. Hep anlatıp geçmişte yaşıyoruz biliyorsunuz. İşte o dönemlerde bir taraf diğer tarafın tribününde ya da sahada emniyet bazlı bir karmaşa olduğunda küfür yerine önce durumu öğrenmek için hep ağızdan bağırırdı; Hişt hey ne oluyor orada?!. diye..

Yapacak bir şey kalmadı. İşler tam düzene girme potasındaiken buna ne dersiniz?

Hişt hey ne oluyor orada?!.

PLAY-OFF MÜTHİŞ OLACAK

İnönü'de bir Bucaspor maçıydı. Portekizlilerden kurulan kadronun ilk birlikte oynayacakları maçı ve Bucaspor'da işler pek iyi gitmiyordu. Portekizli çocuklar süper oynayıp farklı kazandılar. On yedi maçın hepsini kazanacakları tahmin ediliyordu. On yedi'de 17 yapacakları iddia edilirken kimseyi yalancı çıkarmadan 17 yaptılar ama galibiyet olarak değil puan olarak.

Sezon iyi geçecek, birbirine alışmış takım bu kez şampiyon olacak derken, sakatlıkların, talihsizliklerin art arda gelmesiyle yarıştan büyük ölçüde kopuldu. Sıkışık fikstürün üzerine yıkıldı günah, elde kaldı UEFA Kupasının çeyrek final kapısından dönme başarısı..

Bu kez yine işleri iyi gitmeyen, düşmesi neredeyse mucizelere bağlı bir takım geldi İnönü'ye.. Manisa'ya Portekizli çocuklar gol olup yağdı. İyimser hava var şimdi yeniden. Hoca üst üste maçlar yaparak hep yorulduklarını ama şimdi her şeyin eşitlendiğini söylüyor play-off öncesi ve bir bakıma üst üste iyi oyun ve galibiyetler vaadi gibi kendini bağlıyor.

Manisa maçındaki Q7 ve Fernandes performansına bakarken geçen yılın devre arasındaki Buca maçını hatırlamakta ve temkinli yaklaşmakta fayda var. Zayıf takımlara karşı patlayan Portekizlilerin çizdikleri karamsar tabloyu değiştirmek için ellerinde koca bir play-off kozu var şimdi..

Şampiyonluk pek akılcı tahmin olmaz ama 6 maçta 18 puan hedefiyle yola çıkıp bunu başarırlarsa tüm davalardan beraat ederler. Taraftar onları şampiyon ilan eder. Oyuncular değer kazanır, yeni yönetimin eli güçlenir. Ama yeni yönetimin gelir gelmez buna inandırması ve dirayetli bir duruş göstermesi gerekiyor. Carvalhal artık eşitiz diyorsa play-off müthiş olacak demektir.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

UEFA ne söyler, biz ne anlarız!..

Okay Karacan 2012.03.25

Baştan söyleyelim, bu yazı 2020'de Olimpiyat mı Avrupa Futbol Şampiyonası mı düzenleyelim konulu münazaraya bir giriş metni olarak kaleme alınmıştır.

Futbolun patronları İstanbul'a geldi, gördü, mesaj verdi ve gitti. Biz gereken notları tutabildik mi peki?

Şu Finansal Fair Play mevzuunu özellikle kendimize yol haritası olarak belirledik mi?

Sorulara cevap arayalım!

Geçen hafta UEFA kongresine İstanbul ev sahipliği yaptı. Kasım ayının sonunda FIA genel kurulu ve gala töreni de İstanbul'da yapılacak.

Bir tarafta dünyanın en çok izlenen, tüm kitleleri buluşturan sporunun en dinamik damarı Avrupa Futbol Federasyonları Birliği, diğer yanda uluslararası organizasyonlar içinde olimpiyatlardan sonra en çok izlenen spor serisi F1'i de yöneten Dünya Otomobil Federasyonu İstanbul'da toplanıyor.

İstanbul 2012 Avrupa Spor Başkenti ve bu ev sahiplikleri bu yılda ayrı bir anlam taşıyor.

Spor Başkentliği çalışmalarının vurgusu halkın daha çok spor yapmasını teşvik etmek için çabalamak olarak veriliyor.

Spor AŞ'nin, Spor Başkentliği üzerine kurduğu uğraşların anlattığı bu. Spor yapan bir toplum yaratmak için 2012 neredeyse bir başlangıç yılı. Spor yapmayan insanın sporsever olması öyle pek mümkün görünmüyor, olimpizm ruhu ise hantal bedenden çıkmıyor zaten!..

Bir taraftan 2020 Olimpiyat adaylığı için çok ama çok ciddi bir çalışma yapılıyor. Hedef gelecek 8 yıl içinde İstanbul'u tüm çehresiyle olimpiyat şehrine dönüştürmek. Tesisler modernleşiyor, yenileri için projeler hızla devreye giriyor. Şehir içi ulaşım sorunu büyük birkaç projenin hayata geçmesiyle çözüme kavuşacak. Fizikî şartların yerine getirilmesi devletin işi kabul ama olimpizm ruhunun yaratılması da devlete fatura edilebilir mi? Edilmemesi gerekir ama devlet bu işi çoktan üstlenmiş faturayı kendine kesmiş bile.

Spor Bakanlığı, olimpizm ruhunu canlandırmak için bizzat Bakan'ın "Eşofmanları giyip sokağa çıkıyorum." ifadesiyle harekete geçerken bir tek spor kulübünün bu konuda görüş bildirmemesi ne tuhaf değil mi?

Oysa bir olimpiyat şehrinde spor kulübü olmanın getireceği faydaları kim tartışabilir?

Peki biz aslında ne yapıyoruz? UEFA ülkeye geliyor, "Bizim şike teşvik davasında ne karar vereceksiniz?" diye çevrelerinde dolaşıyoruz. Adamlar kararı siz vereceksiniz dedikçe ısrarla üzerlerine gidiyoruz. Sonra çıkıp Finansal Fair-Play'i anlatıyorlar, soru-cevap kısmında hadi bakalım yine aynı şey: "Küme düşme-çıkma işleri ne olacak sayın Platini?"

Sözün özü; böyle büyük organizasyonlara ev sahipliği yapmak, onlara yemek verip lüks otellerde konaklatmaktan öte akıllarını okumak için bir fırsat sayılmalı.

Batı penceresinden bakıldığında genç ve dinamik bir nüfus olarak imrenilen bir ülkeyiz. Korkunç insan kaynağımızın sportif cephedeki başarı endeksi ise inanılmaz derecede kötü.Şimdiye kadar spor algısını kulüpler üzerinde kurduk. Futbol kulüplerinin birbirlerini yenip en büyük olma hayalleriydi peşinden koşulan.

Şimdi dünyayı takip eden ve öykünen genç toplumun büyük gereksinimi spor kulüpleri sayısının artırılması.

Spor yapmak için tesise, yarışmak için kulüplere ihtiyaç var. Olimpizm ruhunu ancak spor yapan bedende tekamül ettirebilirsiniz.

Bir olimpiyat yapacaksak, olimpizm ruhu kazanacaksak; atletizm, boks, güreş, yüzme, tenis vb. kulüplerinin kurulması kadar doğru bir ilk adım olabilir mi?

Hükümet Avrupa Şampiyonası için 1 milyar dolar garanti veriyor. Ülkede 18 yeni stadyum yapılacak. Toplumsal barışın anahtarı olarak spor da devlet katında muteber tutuluyor. Herkesin eşit şartlarda katılımı hedefleniyor. Ama bu aşamada sağlıklı bir kulüp, lig yapısına sahip miyiz diye soruyor muyuz?

UEFA'nın kulüplerin vergi uygulamalarındaki sorunları ile ilgili hassasiyetlerini not ettik mi peki? Futbol kulüplerinin en az borçlu biziz, en çok mülk bizim yarışması içinde kazanç vergi uygulamalarını nasıl olsa devlet halleder kanaati yayginken, diğer spor kulüplerinin seslerini duyurup ayrıcalık elde edebilmesi için birileri çabılıyor mu?

Cevapsız o kadar çok soru var ki!

Platini'nin 2020 için kurduğumuz olimpiyat düzenleme hayaline karşı 'İkisi birden olmaz. Karar verin, ya Olimpiyat ya Avrupa Şampiyonası.' sözlerini iyi okumak lazım.

UEFA Başkanı açık bir imada bulunuyor. 2020 için adayım sizsiniz!

Bu aşamada kritik bir karar arefesindeyiz. Hangisine istekli olacağız? Olimpik sporlarda tribünleri doldurmayı bırakın, spor kulübü sayısı bile komik derecede az olmasına, olimpizm ruhu teşekkül etmemesine rağmen ille de olimpiyat mı diyeceğiz yoksa spor deyince aklımıza ilk gelen, iyi veya kötü uluslararası arenada söz hakkımızın olduğu 2020 Avrupa Futbol Şampiyonası adaylığında mı?

Yazarın tercihi EURO-2020'den yana..

Eğer bir mucize olup, ardı ardına spor kulüpleri kurulup, çocuklarımız o kulüplerde eşitlik ilkesine uyularak yetiştirilecekse, onlar spora adanan hayatlarından yeni olimpist ruhlar çıkartıp toplumun iç dinamiği olacaklarsa, spor müsabakaları boş tribünlere oynanmayacaksa oyumuz olimpiyata..

Ancak kulüpler rasyonel idare edilmeden, kazanılan paralar altyapıya, eğitim ve gelişime aktarılmadan, Portekiz, Brezilya, Afrika ülkelerine aktarılacaksa, futbol üzerinden birbirimizi yemeye devam edecek, futbol üzerinden toplumsal barış yerine kaos yaratıp yürüyeceksek 2020 de olmasın 2024 de..

2020'yi almak için 2012'yi anlamak lazım.

Fernandes... Elmander... Lugano

Okay Karacan 2012.03.28

Söz uçar yazı kalır denir. Pek doğru bir tanımlamadır. Bir yerlere not etmediyseniz aklınızdan uçar gider; fikirler, tecrübeler, hesaplar, kitaplar..

Bilmiyorum kaçınıcı kez yazılıyor bu terane. Herkes yazıyor; Top oynamadan yazar olanlar, top oynayıp yazmaya çalışanlar. Avrupa'yı bilenler, Türkiye'yi tanıyanlar. Herkes yazıp çiziyor. Futbol oyununda başarmanın ilk kuralı koşmaktır. Beşiktaş'ın bir önceki yönetiminde yer alan Metin Keçeli takımın oyununu değerlendirirken hiç sapa yola, politikaya kaçmadan söylemişti düşündüklerini: "Takımın koşması lazım koşmadan olmaz!.."

Hamit Altıntop, TT Arena'daki bir maçın ardından 'Ben sakatlıktan yeni çıkmış halimle koşarken..' diye başlamamış mıydı söze?

Fernandes'in İBB maçındaki muhteşem oyununun içinde öyle bir deparı var ki, bizim ülke için sıradışı, dünya için sıradan!

Neden? Çünkü bir "yıldız adam koşmuyor ama takıma büyük katkısı var" söylemi tutturulmuş ve yıldız adamın koşmadan oynaması öylesine kanıksanmış ki! hayretler içinde kalıyorsunuz biri koşup topu yakaladığında..

İşte size topu iyi saklayan, oyunu dinlendirebilen, milimetrik paslarını hem havadan hem yerden kusursuz kullanabilen ve hatta koşan futbolcu. Adı Manuel Fernandes..

Maçın ilk düdüğü çaldığında öylesine konsantre oluyor ki işine, onun için mesai bitimi son düdük ve o ana kadar kendisini tribünde oturanlar için koşmak üzere programlamış. Önde başlıyor, top öne doğru oynandığında sürekli olarak aktif bölgede bulunmaya çalışıyor. Saklanmayı değil, ortalarda dolaşmayı yeğliyor. Atmaya çalışıyor. Atamazsa bir ara pasıyla attırıyor. Oyunun boyu kısılınca geri geliyor. Topun aktif oynandığı bölgenin içinden dahil oluyor oyuna. Varlığında aferin alıyor ama yokluğunda yıkılıyor dünya. Koşan futbolcu. Adı Johan Elmander.. Hafta hafta illa birilerini öne çıkarmak yerine, artık 32'nci haftaya gelinmişse büyük resmi basmak gerekiyor sayfalara sanırım.

Lugano olmayınca fena aksayan Fenerbahçe savunması (sadece savunma mı oyun stratejisti eksikliği) yukarıdaki iki örneğin tamamlayıcıdır.

Kaleci bahsini pas geçelim..

Her seneden bir ders çıkarmak, yabancı oyunculara verilen paranın karşılığını almanın en temiz yoludur. Milli takımların yenilenmesi mevzuu bizde konunun hiç ilerlemediği bir dizi film gibi oldu. Her gelen aklın başka bir yöntemi var. İş başlıyor, bitiyor. Sonra iş tekrar başa düşüyor. Şimdi yeni bir dönemdeyiz (yeniden)

Bir türk futbolcu modeli yaratmaya mecburuz. Hamit Altıntop kadar bizi tanıyan ama bizim olmayı hedeflediğimiz yerde duran kim var? Yani onun söylediklerinden gocunmayız herhalde..

Türk futbolcusunun yeni prototipi koşan adam olmalıdır. Tıpkı Elmander gibi görev bölgesinin dışında topa yakın, oyunun hep içinde kalan adam. Buna kötü örnek Q7'dir mesela derslik olması bakımından..

Tıpkı Fernandes gibi, topu takip eden, iyi pas yapan, oyuna konsantre olduğunda harikalar yaratan. Lugano gibi mesela gözleri açık oyunu izleyen, kademeci, derinlikçi, gerektiğinde sert, hep ileride golcü ve stratejist..

Biri bu yıl gitti Türkiye'den kulübü yerini dolduramadı. Biri yeni geldi Türkiye'ye kulübü o olmayınca sahada irtifa kaybediyor. Biri geçen yıl geldi geç açıldı, kulübün en değerlisi oldu 10 haftada..

Üçünün bir arada olduğu takım rüya takım mıdır? Bilinmez! Fakat öylesine açık ki! Türk Milli Takımı'nın Lugano gibi bir savunmacı, Fernandes gibi hücumcu bir ortasaha, Elmander gibi orta sahacı forvet ihtiyacı var.

Her şeyden öte koşan, yorulmayan, kaprisi, nazı olmayan ve belki de en önemlisi oyun stratejisi olan..

Ey ahalî! Türk Milli Takımı için önümüze gelen prototip adamları ıskalamayın.

Niye yazıyoruz ki? Milli Takım, milli futbolcu karakteri, ülke futbolu, ülke ekolü kimin umurunda zaten!

SEPARATION

1998 yılında İran Milli Takımı'nı Dünya Kupası'nda takip etmiştik. Çok etkilendiğim, oyunu dışında seyircisinin tutkusundan sık sık bahsettiğim bir futbol ülkesi İran.. 98'in siyasal şartları altında hem sahadaki Amerika maçı, hem saha dışındaki spor eksenli siyasal seyirci hareketi başlı başına bir yazı konusu ve sanırım yazarın hazırladığı kitapta ağırlıklı olarak yer alacak.

Son olarak Oscar kazanan Separation filmi ise İran'ın çelişkilere bakış açısı, Fars kültürünün dinamizmi açısından yakalıyor bizi.

İran'da yabancı oyuncuların büyük paralarla oynadığını göremezsiniz. Ama birçoğu bizim ligin yıldızı olabilecek seviyede. Tabii konumuz bu değil!

İran'ın Persepolis takımını çalıştıran Mustafa Denizli geçtiğimiz günlerde Asya Şampiyonlar Ligi şampiyonluğu yolunda evinde önemli ve farklı bir galibiyet aldı. Takım, hocanın gelişinden bu yana puan tablosunda yukarılara çıkıyor. Hoca, sadece spor basını değil, İran'daki kültürel tüm faaliyetlerin içinde.. TV onun görüşlerini sadece futbol üzerinden değil, sinema ve sanat üzerinden de almayı, konuk etmeyi ve dinlemeyi tercih ediyor. Yani her açıdan bakılıyor diyebiliriz hayata..

Asya Şampiyonlar Ligi şampiyonluğu hocanın hedefleri arasında şüphesiz. Bizi konunun esas ilgilendiren yanına geliyorum. Persepolis Asya Şampiyonlar Ligi ikinci maçında Birleşik Arap Emirlikleri'nin El-Shabab takımını 6-1 yenerek Tahran'ı sokağa döktü. Tribünlerde tam 80 bin seyirci vardı. Bir o kadarı da maça giremedi. Üstelik İran, Nevruz Bayramı'nı kutluyordu ve Tahran'da kimsecikler kalmamış, herkes tatile çıkmıştı.

Böylesine bir seyirciyi tribünlere çeken ülkenin gerçek futbol ülkesi olması kadar doğru bir tanımlama olamaz. İşte Denizli öylesine önemli bir futbol ülkesinde çalışıyor. Hoca'yı kısa süreliğine geldiği İstanbul'da bulmuşken bu kadar büyük ilginin olduğu yerde basının tavrını ve büyüklüğünü soruyoruz.

Tiraj, tutum, eleştiriler, baskı, şiddet, magazin vs. gibi.. "İran'da tirajları 75 bin ile 400 bin arasında değişen tam 15 günlük gazete çıkıyor."

Başka şey anlatmasına gerek yok zaten, konuyu değiştiriyoruz.

Okuyorsak, tartışıyoruz, doğru yolu buluyoruz.

Rakamları hiç kıyaslamayın.

Sadece Separation !

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Thatcher aynı şeyi bugün yapabilir miydi!

Okay Karacan 2012.04.01

Haftanın tam ortasında Margaret Thatcher futbol literatürümüze sert bir iniş yaparak girdi.

Thatcher gençliğimizde tek kanallı televizyonda çok sık karşılaştığımız bir siyaset figürüydü. İngiltere konusunda sınırlı bilgi sahibi olanların Kraliçe Elizabeth ile sık sık karıştırdığı bir karakter olduğunu itiraf etmek gerekir. Kraliyet ile demokrasi arasındaki simgesel-işlevsel çizginin farkında olmayanlar için sanki İngiltere'yi kraliçe Margaret yönetiyordu!

Oysa demokratik yollardan seçilerek başbakan olan bu hanımefendi İngiltere adına Churchill'den sonra tarihin en kritik sahnesinde rol alıyordu.

Soğuk savaşın sonuna yaklaşılacak sancılı dönemin içindeki konumuyla sadece siyaseten değil, yüzyılın oyunu futbol açısından da tarihi bir karar alacak kadar demir yumruk sahibi olmasıyla da kitaplara geçmişti.

Pazar günlerimizin vazgeçilmez lezzetlerinden İngiltere Süt Kupası finalleri ülkeye dünya futbolunun kapılarını açtı. TRT genellikle BBC üretimi İngiliz futbolunu ekrana taşıdığından ülke en güçlü iletişimi Tottenham, Arsenal, Everton, Liverpool ile kuruyordu. İngiliz futbolu hızı, gücü, tribünü ve yayıncılıktaki yüksek teknolojiyle hep öykünülen oyundu. Falkland savaşı döneminde Arjantinli Ricardo Villa ile Ardiles'in Tottenham'daki varlıkları belki de bizim futbolcu üzerinden izlediğimiz en ironik magazin hikâyesiydi. Türklerin yoğun yaşadığı Kuzey Londra ekibi Tottenham, iki Arjantinli'ye giydirdiği formayla katılmıştı bu sahneye...

Uzatmadan söylersek yaşları 40'ı aşanlar için Bayan Thatcher, Tottenham, Falkland, Ardiles, süt kupası aynı cümlede kullanılmasa da birinin görüntüsü belirlediğinde, adı duyulduğunda diğerlerini hatırlatır. Başbakan'ın "Platini'ye Thatcher modelini hatırlattım" ifadeleriyle bir kez daha bandı geri sardık. Gazete hanımefendinin fotoğrafıyla başbakanın ifadelerini haberleştirmişti ve sabah mahmur gözlerle gazeteyi elimize aldığımızda zihnimizden Ardiles, süt kupası, Falkland savaşı ve aslında o dönemin en keyifli sit-com'u olan İngiliz yapımı Emret Bakanım isimli komedi geçmişti.

Hoş Heysel faciasında sahada Juventus formasıyla oynayan bugünün UEFA Başkanı Platini de fındaydı. Platini'nin Juventus'u ile İngiltere'nin Liverpool'u onlarca insanın hayatına mal olan oyunun iki tarafıydı ve Thatcher'ın bizim hayvanları Avrupa göndermeyin çeksinler cezalarını neden demişti en iyi Platini bilirdi...

Türkiye'nin Avrupa kupalarından 5 yıl uzak kalması net söylenmiyordu. İşlevsel iktidarın simgesel bir tanımıydı iç meseleleri tartışmaya açması bakımından.

Yani Emret Bakanım isimli sit-com'da anlatılan hayal ürünü bir komedi ne kadar gerçek ise tartışmaya açılan bu ifade de istenme-niyet bakımından o kadar gerçekti.

En kötü senaryo üzerinden meseleye bir bakalım tartışması olamaz mıydı?

Sonuçta konu futbol olduğunda FIFA'ya göre hükümetler monarşik karakterlere dönüşmemiş miydi zaten?

Muhtemelen Başbakan futbolda bir zamanlar iktidar tarafından verilen işlevsel bir cezayı, simgesel bir görüntü olarak servis ediyordu tartışma sütunlarına, stüdyolarına...

Futbolcu kökenli olan Başbakan'ın spor programlarını izlediğini, futbol yazarları ve eski futbolcularla oyun üzerine sık sık konuştuğunu duyuyoruz. Yani mesaisini yaparken, futbol oyunu konusunda birçok eski başbakana oranla daha fazla spor yazarı, daha fazla spor düşünürü...

Başbakan da biliyor 1985 dünyasının FIFA'sı ile 2012 dünyasının FIFA'sı arasındaki farkları. 1985 dünyasında takımları Avrupa'ya göndermeme kararını hükümetler alabilir, 2012 yılında bunu ancak ulusal federasyonlar yapabiliirdi. Başbakan olsaydı ve işler 85 şartlarında ilerleseydi Thatcher aynı kararı bugün alamayacaktı.

Thatcher modeli bir simge olarak girdi aslında gündeme, tartışmaya açıldı ve tüm görüşler çıkarıldı. Sistem bu tartışmayı oyladı ve hafta sonuna gelindi. Ekonomik açıdan ülke sporunun göreceği zararın boyutlarını bu satırlara eklemeye gerek yok. Arama motorundan anahtar kelimeyi girdiğinizde görebilirsiniz.

Burada temel soru şu; sık sık siyasetin müdahalesinden şikâyet edenler neden siyaset olmadan işin içinden çıkamıyorlar?

Her defasında her olayda soluğu Ankara'da alıp ricacı oluyorlar!

Futbolda FIFA, UEFA gerçeğini bilmeyen yok.

Bugün uluslararası futbol örgütleri devletler kadar güçlü ve yaptırım sahibi. Mesela KKTC'nin milli takım ve kulüp düzeyinde temsili FIFA onaylasa kim karşısında durabilir?

Hal böyleyken siyasal erk'in fikir beyan etmesini bir "emret başbakanım" saflığında mı algılamak gerek?

Yoksa mesaj alınmıştır kıvamında mı not etmelisiniz?

Uzlaşma konusunda hangi adımı atabildiniz, 58'inci madde mevzuunda hangi net resmi verdiniz, 2 milyar borç takarken neye güvendiniz, yarın bu borcu neyle kapatacaksınız?

Özerk olmayı başaramazsanız; vergi borçlarınızı ödemek için, spor alanına yer istemek için, yaptırdığınız kanunları değiştirmek için sık sık kapısını çaldığınız siyasetin söylediklerini emir değil ders olarak çıkartmalısınız.

Bu satırların yazarı, Başbakan'ın Avrupa kapısını gerekirse kapatırız görüşünde olduğuna inanmıyor.

Ancak Başbakan'ın milyonlarca dolarlık gelirlere kavuşup, bu kaynağı çarçur eden, yaptırdığı yasayı okuma zahmetine katlanmadan uygulamalarından kaçan (elektronik bilet meselesi) her genel kurulu polemik ve kavgalarla geçen, altyapıdan oyuncu çıkaramayan, futbol ekolü yaratamayan, çalışmayan, gezen tozan hava yapanlara da bıyık altından gülere baktığını tahmin ediyor.

Tamamen monarşik bir Thatcherizm bu...

Aman 12'nci adam, yapma bunu

Okay Karacan 2012.04.03

Şenol Güneş hoca çok haklı, tribünlerin gerginliği takıma olumsuz yansıyor. Anadolu'da, tribünlerin gerginliği ne kadar şerh koymaya çalışırsanız çalışın şehrin gerginliğini anlatır.

Konu futbol rekabeti olduğunda şehir ile tribünü duygusal patlama açısından birbirinden ayıramazsınız. Büyük yarışı koşarken sahadaki oyuncuların yönetilmesi kadar, 12. adam olarak güç odağı olan tribünleri de aynı şekilde yönlendirebilmelisiniz. Şenol Güneş, korkunç bir tecrübeye sahip, Trabzonspor, Milli Takım ve Güney Kore günlerinde bir futbol takımının psikolojik durumunun fizyolojik durumuna etkisinin ne kadar güçlü olacağını birebir tespit etti. Saha içindeki oyunun ritmi aynı zamanda motivasyonun da sürekli kesintiye uğramasına sebep oluyor. 90 dakikalık bir oyunda bazen iki dakikalık kesinti, maçın 15 dakika afallamasına yol açıyor ve işte o arada dinlenmeye, rakibin hızını kesmeye çalışan takımın ekmeğine yağ sürüyorsunuz.

Taraftarın kabul etmesi gerekiyor ki, tribünden takıma verilen pozitif desteğin oranı, tersi durumda yarattığı negatif etkiyle kıyaslanmayacak kadar az.

Şenol Güneş'e kulak vermek, tarihi bir adım atmakla eşanlamalı aslında.

Hoca diyor ki; biz hiçbir zaman ev sahibi olmanın avantajını kullanamadık!

Hiçbir zaman diyor!

Anlayana...

BEŞİKTAŞ'IN BEŞ HALİ!

Mesele 'zaman'dan açılmışken Trabzon'a benzer bir hikâye sanki Beşiktaş'ınki...

Siyah-Beyazlı ekip tarihin hiçbir döneminde olmadığı kadar çok karakterli bir takım oldu.

Beşiktaş'ın halleri ismin beş haline benziyor.

Ben iyi bir takımım yalınlığında, ben-i bu fikstür yordu şikâyetçiliğinde mesela!

Manisa maçından sonra oluşan iyimser havanın geçen yıl ikinci devre başındaki Buca maçında alınan galibiyetin ardından oluşan havanın benzeri olduğunu bu satırlarda okudunuz.

Tekrar yazmaya gerek yok ama hatırlamakta fayda var.

Beşiktaş zayıf takımlara karşı teknik becerisini kullanabiliyor. Rakip biraz sert ve güçlüyse teknik beceri buharlaşıp uçuyor.

Yalın hali bu Beşiktaş'ın...

Braga'yı eleyebiliyor ama Bolu'ya eleniyor. Kiev'e topyekûn direniyor ama Mersin'e çözülüyor...

Bir ben vardı ben-de ben-den içeri!

De hali içinde saklı den hali durumları...

Avrupa'dan elenmenin ardından artık biz de diğlerleri gibi normal periyotlarda maç yapacağız, şimdi durum eşitlendi diyen Carvalhal-i mesela!

Tek bilimsel (!) gerçek gündüz maçlarında oyuncuların gözlerine güneş giriyor olması galiba!..

Almeida, Q7, Simao, Fernandes'li bir sezonun bu kadar sıradan geçmesinin sadece kulüp değil Türk futbolu için çıkarılması gereken ders olduğunu bilmek tek teselli olmalı...

Taraftarın 'bu takımın alayını satın' feveranı bütün hallerine isyanı galiba?..

SÜPER FİNAL

Şimdi yılın başından bu yana play-off sistemi o kadar eleştiriliyor ki, kalkıp iki satır bardağın dolu tarafından bakmak bile cesaret meselesi... Sezon başlarken ben bu ligi izlerim diye bir çıkıntılık yapmıştık.

Takımlar, hocalar kriz içinde yeni bir fırsat bulma şansı ilham vericiydi.

31'inci hafta biterken ortaya çıkan gerçek şu ana kadar mücadeleyi bırakan takım sayısının sadece 1 olduğunu gösteriyor. Ankaragücü de aslında futbol dışı sebeplerden veda etti. Düne kadar herkes bir hedef kovalıyorsa izlenesi bir sezon geçirdik demektir. Kimse İ.B.B.'nin üst üste aldığı puanlarla birdenbire bu haftaya Süper Final'in ikinci torbasına kendini atma gayretine sıradan bir durum diyemez. Hedef olmasa o maçların hali ne olurdu acaba? Ya Samsunspor'un son dakikaya kadar ligde kalma opsiyonunu yakalaması meselesi sıradan mı?

İkinci 4'lü gruptan çıkacak takımın Süper Final'in 4'üncüsü karşısında Avrupa bileti alma ihtimalini küçümseyebilir misiniz?

Eskişehir bunu başarırsa Ersun Yanal az iş mi yapmış olur? Bursa gitti gidecek derken geri dönüp tekrar Avrupa bileti kaparsa eh canım mı diyeceğiz?

Yılın tartışmasız en cesur hücum takımı olan yediği gollere rağmen sıra dışı bir iş çıkaran Sivasspor, Avrupa kantarına çıkarsa kim dudak bükebilir?

Hadi onu da bırakın, Süper Final dördüncüsü ile 5-8'in galibi arasındaki final maçı İngiltere FA Cup finali kadar heyecan vaat etmiyor mu?

Hatta Türkiye Kupası finalinden daha fazlası demek değil midir?

Öte yandan Süper Final'e özgü bir müzik yapılması, Şampiyonlar Ligi benzeri bir Süper Final logolu bayrağın dalgalandırılması fikri bile alkış hak ediyor.

Tüm olumsuz değerlendirmeleri gözden geçirmek için sezonun son düdüğünü bekleyelim.

Not edip, gerekirse eski sisteme döneriz. Ama tekrarla yazmakta fayda var, yıllardır şikâyet ettiğimiz her türlü aksaklığa çözüm geldiğinin de farkına varalım.

Türk Futbolu'na bir James Cameron gerek

Okay Karacan 2012.04.08

Kabul etmeliyiz ki bu hafta bir parça karışık geçti. Trabzonspor ile Fenerbahçe arasındaki bildiri savaşları, Carvalhal'in vedası, Melo'nun Riera'yı haklaması birbirinden sıradışı hikâyeler aslında.

Fenerbahçelinin Trabzonludan; Trabzonlunun Fenerbahçeliden ve diğerlerinin genelde birbirlerinden bu kadar nefret ediyor olması, nefretin giderek artması hangi sosyal değişimin işareti?

Neden-sonuç ilişkilerinde bağıntı kurma, olumsuz sonuçlara engel olabilme ışığını yakmaz mı?

Neden-sonuç ilişkilerini hangi bilimsel yöntemlerle değerlendirmeliyiz?

Herkesin haklılığını bağırıp çağırarak, metin yazarlarına sert bildiriler kaleme aldırarak dikte ettirme hastalığının geleceği çürüttüğü gerçeğini nasıl pas geçeriz.

Ali Koç'un, 'Aklıselim taraftarın, yöneticilerin demeçlerine kulaklarını kapatıp, gözlerini yummaları gerekir.' itirafı bir sonuca neden tanımlaması değil midir?

Koç'un söyledikleri çok değerlidir, hem de çok!

'Neden basit bir oyun olan futbol üzerinden bölünüyoruz? Sevgisizlik neden had safhaya tırmandı anlamak mümkün değil.' ifadesini Ali Koç tek bir cümleyle anlamsız kılmıştır. Türkiye bir haftadır bu cümleyi irdeleyeceğine, rutin idrar yarışlarını radarında tutmaya devam ediyor.

Futbolda yaşananlarla 12 Eylül 1980 sabahına kadar süregelen büyük Türkiye karmaşasının gösterdiği benzerlikler tüyler ürpertici..

Futbolun askerî müdahalesi olmaz, futbola devlet müdahil olabilir ki o vakit uluslararası toplum yani FIFA sizi dışlar.

Neresinden bakarsanız bakın bir şehirde başka takımı tutan birkaç genç adamın futbol üzerinden verdikleri masum bir resmin diğer bir grup tarafından sosyal medya üzerinde tehdit noktasına gelişi müdahale gerektiren bir durum. Peki kim ve nasıl müdahil olacak bu davaya? Birileri futbol taraftarlığı penceresinden işi tehdit ve bölücülük atmosferine taşıyorsa resim kirleniyor demektir.

Ne yazık ki Türkiye'de spor kulüplerinin kendilerini birinci mevki yolcu olarak tanımlama, diğerlerini itibarsızlaştırma gayretlerini izlemeye başladık. En birinci mevki biziz ve haklılık bizimdir, noktasındayız.

Ünlü yönetmen James Cameron'un Titanik'in Kuzey Atlantik Denizi'nde batışının 100'üncü yılında hazırladığı "Titanik son söz" belgeselini çok meraklıysanız bu akşam National Geografic kanalında izleme şansı bulabilirsiniz. Eğer vakit bulamayacaksanız önümüzdeki günlerde mutlaka karşınıza çıkacak zaten. Şimdi birden esas işi spor olan bir adamın bu satırlara Titanik belgeselini neden taşıdığını kendinize soruyor olabilirsiniz.

Hayır meseleye Titanik açısından bakmıyoruz. James Cameron ve dalında uzman bilim adamlarının bir araya gelerek hazırladıkları müthiş animasyon belgesel üzerinden gideceğiz.

İnsanlığın 100 yıl önce batan bir geminin hikâyesini polisiye bir tavırla, milyonlarca dolar harcayarak gözden geçiriyor olması ne anlama geliyor?

Cameron soruyor; neden Titanik ikiye bölündükten sonra parçaları geniş bir alana dağıldı ve parçalardan birisinin üzerinden silindir geçmiş gibi formu bozuldu? Kapak yerinden fırlayıp yüzlerce metre öteye nasıl tek parça halinde düştü? Neden seyir subaylarının bulunduğu güvertede tüm pencereler açık kalmıştı?

Titanik'in nasıl battığının bir önemi var mı? Görünüşte yok! Keşke batmasaydı, ama olmuş diyebilirsiniz. Cameron ve arkadaşları öyle demiyor. Bunun bir gizemi varsa insanlık bunu mutlaka öğrenmeli ve biz tarih önünde yıllardır yaptığımız çalışmalar ve batığa yaptığımız dalışlar nedeniyle elde ettiğimiz bilgilerin ağırlığını taşıyoruz. İnsanlığa karşı bir borcumuz var. Muhtemelen bu yazıda yapmaya çalıştığımız kıyaslamayı belgeseli izledikten sonra anlayacaksınız.

Ali Koç'un söyledikleri farklı değil! İşin içinde bu kadar bulunmuş birisi olarak Cameron sorumluluğunda konuşuyor.

Sorunun makine dairesinden kaynaklanmadığını anlatmaya çalışıyor o kadar..

Son 10 yılda bu muhteşem futbol gemisi önce mevki mevki bölündü. Birinci sınıf takımlar, birinci sınıf medya, birinci sınıf hakemler, birinci sınıf taraftar.. İkinci sınıf takımlar, ikinci sınıf medya vs. vs..

Birçok tarafında çatlaklar oluşurken kimse üzerine alınmadı. Şimdi bir buz kütesine çarpmanın verdiği etkiyi yaşıyor. Gemi batmayacak! Ancak birileri çıkıp şu işin buraya nasıl geldiğinin animasyonunu yapmadığı sürece asla yüzemeyecek de..

Peki Türk futbolunun James Cameron'u kim?

Mesela Toschak, Del Bosque, Tigana, Schuster ve son olarak Carvalhal'i kovan Beşiktaş Kulübü, giderken onlardan bir rapor istemiş midir?

Yani elinde zamandan bağımsız herkesin ortak görüşünü bulabilecekleri bir teşhis gücü oluşmuş mudur? Mesela küçük bir Karadeniz şehri olan Karabük'ün başkalaşımı, tribün ve şehir kültürünün gelişimi üzerine hangi kalemler oynuyor? Bir dört yanlı gelişim örneği, bir umut vaat eden model olarak Karabük'ün simülasyonu deşersiz midir?

Türkiye'nin en büyük sanayi kuruluşlarından birinin sponsor olduğu, Türkiye'nin en büyük hocalarından birinin görev yaptığı, ardından bir başka büyük hocanın hayat vermeye çalıştığı, önemli oyuncular yetiştiren Manisaspor'un vedası bir ibret modeli değil midir? Celal Doğan'dan sonraki Gaziantepspor bir şüphe unsuru değil midir? İlhan Cavcav'ın Gençlerbirliği Kulübü, üzerinde durulması gereken, tüm DNA'larına girilmesi gereken bir organizma değil midir? Yüzlerce verinin şu anda Türk Futbol Federasyonu ve kulüplerin arşivlerinde olması gerekiyordu.

Titanik'ten çıkarılan yüzlerce parça laboratuvar ortamında açılır. Ortaya dayanılması imkânsız kötü bir koku yayılmaktadır. Cameron'un ekibinden bu durumu anlatan bir bilim adamı bunu ölüm kokusu olarak tanımlıyor.

Birden küçük parfüm şişelerine gelir sıra, kapakları itina ile açılır ve ortama yüzlerce meyve çiçekten alınmış taze kokular yayılır..

Gözyaşlarıyla anlatılan bu son bölüm hayatı simgelemektedir.

100 yıllık bir batıkta bile bulunan hayatı!

Türk futbolundaki o esans şişelerini bulmaya yüreği yeten birileri çıkana kadar kavga bitmeyecek demektir. En az son 30 yılı kare kare tarayın lütfen!

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Florya yönetiminin en uzun haftası

Okay Karacan 2012.04.10

Bu sezonun şampiyonluk yarışından çok, ders niteliğinde bir demo sezon olduğuna inandığımız gün gelecek daha ısıltılı olacak.

Bakın Fenerbahçe taraftarının yeryüzünün en hassas, en dinamik taraftar topluluğu haline geliş hızına, bakın Beşiktaş'ın milyonlarca dolarlık kadrosunun sadece tek bir nedenden "disiplinden" çuallamasına, bakın Trabzonspor taraftarının takıma verdiği zarara, bakın Burak'ın bir şehri taşıma yeteneğine, bakın Manisa'nın bir zamanlar ülkenin en büyük şirketlerinden birinin desteğine, en büyük hocalarının yönetimine ve yetiştirdiği oyunculara karşın vedasına, bakın Sivasspor'un kapalı çirkin futbol yerine, açık ve akıcı futbol oynayarak ülkenin en ilham veren takımı oluşuna, bakın Gençlerbirliği'nin düşer denilirken ligde kalışına, centilmenlik liginin lideri oluşuna, yine oyuncularının transfer listesinde ilk sıralara çıkışına...

Ve işler güllük gülistanlık giderken birdenbire Galatasaray'ın içine düştüğü sıkıntıya...

Galatasaray normal sezonu rakiplerine fark atarak lider bitirmiş olabilir ama kimse Florya'da herkesin kendinden emin ve huzur içinde oturup gelecek sene oynanacak Şampiyonlar Ligi maçlarının hesabını yaptığını düşünmesin.

Bir futbol takımının karşılaştığı tüm sorunlarla yüzleştiler.

Florya yönetiminin son üç haftada başına gelenler öyle sıradan şeyler değil...

Önce Elmander'in sakatlığı onun takım için ne denli kritik adam olduğunu gösterdi. Takımın en çok koşan, sahada işine odaklanan, profesyonellikte zirve yapmış adamıydı.

Öndeki iki forvetin etkinliği noktasında ister istemez onsuz bir senaryonun tedirginliği beliriverdi.

Florya yönetimi teknik bir baskı hissetmeye başladı...

Onunla birlikte takımın saha içindeki en kilit adamı Melo'ydu...

Brezilyalı kondisyonu, hırslı ve kazanma isteğiyle nereden bakılırsa bakılsın Hagi'yi andırıyordu.

Aradaki büyük fark Melo'nun öfke kontrol bakımından Hagi ile farklı disiplinlerde olmasıydı...

İşte bu noktada Melo'nun bir Hagi etkinliğinde olduğu gerçeğine inanılmış, aslında en kritik anda çok farklı davranabileceği gözden kaçırılmış olmalı...

Brezilyalı'nın Riera'yı dövmesi Florya yönetimine etik baskıyı hissettirdi.

Etik söylem her türlü zorbalığa (kapıyı kilitleyip darp etmek böyle tanımlanır) net ceza keseceğinden, yürütülecek işlemin intihar reçetesi olmaması gerekiyordu.

Culio olayının hazırladığı zemin'i atlamadan, Muslera'yı; ligden düşmüş, oyuncular aylardır parasını alamamış Manisa kalesine penaltı atmaya göndermenin yarattığı tartışma ortamını da hesaba katarsanız hiçbiriniz Florya yönetiminin bir parçası olmak istemezsiniz.

Bu sezon takımdaki başarının mimarları arasında hocanın yardımcılarını da listeye aldığımızdan son fotoğrafı çekerken Terim yerine Florya yönetimi demeyi uygun gördük.

Terim'in verdiği desteğe en iyi karşılık tüm krizlere karşı daha uyanık olmaktan geçiyor.

Bilhassa Melo-Riera krizi tam bir yardımcı antrenör ıskasıdır.

KONUUYU SELÇUK'A GETİRMEK

Selçuk'u çıkarın Galatasaray'ı, Egemen'i çıkarın Beşiktaş'ı, Burak'ı çıkarın Trabzonspor'u tanıyamazsınız.

Ortak özellikleri geçen yıl Trabzonspor'da birlikte oynuyor olmalarıydı ve bu enerji rekor puan getirmişti.

Şifre Şenol Güneş desek itiraz gelmez sanırım...

Yukarıdaki iddialı ifadeyi güçlendiren o kadar çok delil var ki!

Egemen'in sakatlık ve kart cezası yaşadığı maçlar Beşiktaş'ın kimyasını nasıl bozdu biliyorsunuz.

Burak olmayınca Trabzonspor'un ikinci bir gol planı yoktu, çok gedik kaldılar kimi zaman...

Selçuk ise Türk futbolunun yeni oyuncu modeli olarak geçen yıl bıraktığı yerden üstüne koyarak ilerledi...

Bu sezon 11 gol atıp, 9 gol pası vermiş ama esas artışı devamlılığı, orta alan ile forvet hattının, orta alan ile savunma hattının kurabileceği en sağlıklı ilişkiyi sorunsuz yapılandırıyor olması...

Kenar yönetimi ile çalışma disiplini ve kendi hayatını yaşarken takındığı profesyonel tavır...

Ligin 34 haftalık normal periyodu bitti.

Aklınızda en çok ne kaldı diye sorarsanız. Selçuk'un öyle fırtınalar kopartmadan, reklamı çok yapılmadan oynadığı futbol cevabını yapıştırabiliriz.

Bugün bu ülkeden R.Madrid, Barcelona, M.United gibi takımlara direkt gidebilecek bir oyuncu varsa o da Selçuk'tur.

Fatih Terim'in gelişi, Elmander, Melo, Muslera derken kimse onun adını gerektiği gibi kullanmadı ama 34 hafta itibarıyla Selçuk İnan yılın en değerli futbolcusu oldu. Onunla Melo'nun boşluğunu da doldurabilir, Elmander'in yokluğunda bir Burak yaratmasını izleyebilirsiniz.

Esas adam aslında Selçuk'tur.

Erdoğan Arıca, ben ve Musa Sow

Okay Karacan 2012.04.15

Erdoğan Arıca, Moussa Sow ve bu satırların yazarının ortak noktası ne olabilir ki?

Yaşları, kuşakları, yetenekleri, memleketleri, her şeyleri farklı! Tek ortak yanları futbol tutkuları olabilir ki bu da insanlığın diğer herhangi üç bireyini bir başlıkta buluşturacak kadar normal aslında...

Az sonra iflah olmaz bir futbol romantiğinin gözyaşlarına tanık olacaksınız...

Oyuncuların sahaya bir nizam ve intizam içerisinde dizildiklerini hayli zaman sonra öğrenmiştim. Başlangıçta herkesin üzerine hararetli tartışmalar yaptığı bu oyunun kaleci hariç herkesin topun peşinde gol atmak için koşuşturdukları bir koşma-vurma gösterisi olduğu sanırıyordum...

Kimse suçlayamaz çünkü zaman çok eskiydi ve o zaman şimdiki gibi size cömert davranmıyordu. Ne maçların ardı ardına döndüğü renkli TV ekranları ne istatistik bolluğu ile çevriliydik. Kimse ön libero'nun faydalarını, kademeli savunmayı, hava hakimiyetini, 4-3-2-1'i konuşup tartışmıyordu.

Yani stoper, libero, bek kelimesinin debisi çok düşüktü o zamanlarda...

Ama duyduğumuz her kelimeyi anında kapıp hapsediyorduk zihnimize... Sonra dilimize tekerleme gibi takılıyordu...

Beşiktaş-Bursaspor maçında Finlandiya'dan transfer edilen Türk asıllı oyuncu İsmail Atik röveşata ile harika bir gol atınca ilk kez bir futbol deyiminin farkına vardığımı hatırlıyorum.

O benim stadyum'da canlı canlı izlediğim ilk goldü. Röveşata kelimesi, uzun bir süre ağızma pelesenk olmuştu...

Bir süre sonra yalın röveşata yerini, falancanın röveşatası ve goolllllll!!!

Bir röveşata auutttt!! gibi ilerlemiş ek almış spiker nidalı cümlelere bırakmıştı...

İnönü Stadı'nın deniz tarafındaki kaleye İsmail Atik'in attığı golün kopyasını yıllar sonra Moussa Sow Galatasaray'a atarken gördüm...

Ne garip bir tesadüf ki 34 yıl önceki açının hemen hemen aynısıydı. Karşı kalenin arkasında bek mevkiinde bir yerlerdi.

Yanımdakilere ben bunun aynısını yıllar önce görmüştüm diye anlatmak istedim.

Kimin umurunda olacaktı ki? Herkes coşkuyla golün sevincini yaşıyordu...

Ama ne tesadüf olmuştu. Yıllarca zihnimde kopyalanmış olarak duran, her türlü tek gösterimlik en iyi kaydı olan golün bir benzeri atılmıştı.

Artık zihnimde onu canlı tutma gayretiyle uğraşmama gerek kalmadı diye düşündüğümü hatırlıyorum.

Belleğimizin en mahrem tarafında futbol maçlarının, kahramanların yerini pozisyonlar ve terimler almaya başladıysa yaşıyoruz demektir.

Detayların bile elinden tutmaya başladık, hayatta es geçtiğimiz her şeyi dönüp sevmeye başladık demektir...

70'li yılların Türk sinemasında tüm kült filmlerin kullandığı klasik Yeşilçam ezgileri hâlâ bizi heyecanlandırıyor ve o parçaların üzerine artık aramızda olmayan, o parçalarla gençliklerini yaşamış adamların resimlerini yerleştiriyorsak eskiye özlem dinmiyor ve dinmeyecek demektir.

Hele insan sonsuz derbiler evrenine girip geçmişin nadir buluşmalarını bir ziyafet kıvamında almaya başlarsa ne olur?

Süper Final sayesinde ülke futbolunda bir dönem açılırken, bu hayatımın İsmail Atik'in golünden Moussa Sow'un golüne kadar olan kısmını yeniden gözden geçirmem için iyi bir fırsat olmalı...

Hayat size aynı şeyi iki defa gösteriyorsa bunun bir anlamı olmalı değil mi?

Sow o golü atmadan önce benim ilk kez "bek" kavramını öğrendiğim dönemin, "bu Erdoğan hem sol bek, hem sağ bek böylesi az bulunur" cümlesini söyleten adamı Erdoğan Arıca hayattaydı. Hatta bir zamanlar kendisine dokunmanın bile hayal olabileceğini düşündüğüm bir efsane ile aynı maçın farklı noktalardaki yorumcularıydık.

Evet o sözlerin sahibini bugün net hatırlıyorum. Erdoğan Şenay, Yeşilköy Sauna'daki bir Galatasaray-Fenerbahçe maçı muhabbetinde aynen öyle söylemişti...

Bek kelimesi pelesenk olmuştu yine ağzıma... Bek aşağıya bek yukarıya! Sağ ve sol bek vardı da orta bek yok muydu?!

Çocuk akıllı ama çocuk haklı!

Erdoğan Arıca ile aynı karede olmanın bugün benim için anlamı çok büyük..

Röveşata'yı ve futbol'da "bek" kavramının ne demek olduğunu 8-9 yaşlarında İsmail Atik'in golü ve Erdoğan'ın şahsında öğrenmiştim...

Erdoğan Arıca'nın vedası, bu satırların yazarı için "bek" kavramının da tanımını değiştirdi. Artık o eskimeyen zamanların özlemini nüksettirdi Erdoğan'ın vedası, Arıca olduğunda pek bir yabancılaşmıştı. Eskiden topçuya herkesin adıyla hitap ettiği dönemler daha mı samimiydi diye düşündürdü Erdoğan'ın vedası...

Hem Fenerbahçe ve hem Galatasaray formasını, hem Galatasaray, hem Fenerbahçe formaları giymenin en değerli olduğu dönemde giymiş, mahallenin yakışıklı abisi Erdoğan ağabey aramızdan ayrılırken gözlerimi yine sahaya çevireceğim...

Sow bundan sonraki ilk röveşata golünü attığında yine öteki kalenin arkasında bek mevkine yakın bir yerde olmayı umut ediyorum.

Gülümsediğimi göreceksin...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Süper Final'de farklı Fenerbahçe

Okay Karacan 2012.04.18

Süper Final maçları başlarken dev maçlar üzerine konuşmak, tahmin yapmak için elinizde iki veri vardı.

Birincisi aralarında oynadıkları maçlar, ikincisi sezon boyu ligde gösterdikleri performans...

Galatasaray sezonu açık puan farkıyla bitirmişti. Dolayısıyla normal sezon içerisinde derbiler de dahil olmak üzere tüm rakiplerini puan olarak geçmeyi başarmıştı.

Takım bireysel olarak kalecisinden forvetine kadar, takım oyunu olarak hatları arasındaki düzenli işleyiş nedeniyle farkını ortaya koyduğundan, her bakımdan Galatasaray başta evindeki maçlar olmak üzere Süper Final'in favorisi kabul edilmeliydi.

İlk maddeye göre Galatasaray aralarında oynadıkları maçların 3'ünü kazanıp 3'ünü beraberlikle bitirdiğinden başta yine evinde oynayacağı maçlar olmak üzere derbilerde de favoriydi.

Süper Final sistemi yıl içerisinde işlerin ters gitmesini telafi edecek bir şans daha demekti. Nasıl açık ara lider takımı puan diyetiyle cezalandırıyorsa, arkada kalmış takımı bir bakıma yeniden ortak olmaya çağırıyordu.

Bunun için ya baştan tüm sezon planınızı yapmalı ya da yıl içinde durumu buna göre ayarlamalıydınız.

Özetle Süper Final'de daha farklı olmakla sıralamanın ve ligin tahmin edilen kaderini değiştirebilirdiniz.

İlk iki maç gösterdi ki, Süper Final'e değişerek gelmiş tek takım Fenerbahçe olmuş...

Aykut Kocaman'ın ifadesiyle zihnen ve fiziksel olarak Süper Final hazırlığı yapmışlar.

Galatasaray bilinen Galatasaray olarak çıktı karşımıza...

Beşiktaş ile Trabzonspor bilinenin de aksine hayal kırıklığı yarattılar.

FENERBAHÇE-TRABZONSPOR

Fenerbahçe'yle başlayalım; seyirciler maç öncesi olası küfür cezası korkusuyla stada girerken birbirlerinin kulağına fısıldıyordu.

Aman dikkat edelim!

Takım her maçta geriye yaslanma huyundan vazgeçmişti. Cristian hem defansif hem ofansif oynuyor, Gökhan Gönül ile Mehmet Topuz arasındaki işbirliği uzun zaman sonra ilk kez zirve yapıyor, Fenerbahçe sağ kanadı çökertebiliyordu. Alex çok koşmasa da zekâsının keskinliğinden hiçbir şey kaybetmemişti. Kocaman, oyuna müdahale şekliyle sezonun zirvesini yapmıştı.

Trabzonspor, bir önceki maçın sinir iklimine rağmen sahada sezonu kapatmış bir takım gibiydi. Burak, bir sezonda 32 gol atmış golcü yerine sahada boş ve yanlış koşular yapar haldeyken, Mustafa Yumlu enfes bir oyun oynuyor, Halil Altıntop bir ileri bir geri deli gibi koşuyor, çabalıyordu.

Şenol Güneş'in 'bu kadroyla bu kadar' dememek için kendini zor tutar bir hali vardı.

BEŞİKTAŞ-GALATASARAY

Beşiktaş'la devam edelim; seyirciler maç öncesinde ta Köyiçi'nden başlayan bir ya tutarsa umudunda ama takımın ne oynamadığının bilincindeydiler. İşlerin kötü gitmesiyle birlikte küfür barajını hemen geçip İnönü'de

sezonu kapattılar.

Takım her zamanki gibi çabalayan, üretemeyen modunu koruyordu. Quaresma ile Fernandes'in sadece zayıf takımlara karşı büyük oyuncular olduğu gerçeği bir derbiyi daha sıradan oyunlarıyla geçmesiyle artık kesinleşiyordu. Tayfur Havutçu'nun gelişinin neden Carvalhal'i gönderirsin dedirttiği, kulübün taraftarı anlamak için daha kırk fırın ekmek yemesinin gerektiğinin ispatı gibiydi yaşananlar.

Örneğin Eboue'nin ilk maçta seyirciyle girdiği diyalogun tekrarlanma ihtimaline karşı ne Tayfur hoca ne yönetim önlem alamamıştı.

Galatasaray yere basıyordu ama anlı şanlı oynamadılar. Liderliklerini korumuş olarak, mutlu döndüler. Sahada sezon içi Galatasaray'ın fazlası yoktu. Eksik de değillerdi ama sanki bir bit yeniği var. TT Arena'da bu kez kritik Fenerbahçe maçı o kadar kolay olmayacak.

Yine de otobüsteki ve Florya'daki görüntüler rakiplere artık bırakmayız, siz kasmayın dedirtecek psikolojik bir harekât gibiydi. Ekranın büyüü sizi her an esir alabilir ve Galatasaray bundan sonraki 5 hafta için rakip bilinçaltlarına gönderme yapıyor.

Özetle çok şey var yazılacak ama yazıldıkça yazanı sorgulatacak kadar köşeli mevzular..

Net şöyle diyelim, Kocaman'ın söylediği doğruysa tüm hesaplar Süper Final için yapıldıysa işler Galatasaray için kolay olmaz.

Galatasaray'ın şampiyonluk artık cepte gösterileri diğerlerini fikren oyundan düşürürse Galatasaray da hiç zorlanmaz..

Bir de son söz var.

Trabzon ile Beşiktaş, hâlâ alınacak 15 puanın kaderlerini etkileyeceği hesabını nasıl yapmıyorlar?

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hasılat dolu torbayı Hakkı Baba taşırdı

Okay Karacan 2012.04.22

Kâbus günler yaşayan Beşiktaşlı'ya sağlık reçetesini bir Fenerbahçeli'nin bundan tam 23 sene önce yazdığını söylesek inanır mısınız? Ya da ne kadar katılırsınız okuyacaklarınıza..

Bir gerçek Beşiktaşlı üzerinden yazılan, tüm zamanların yaşam iksiri..

İşte "Beşiktaş'ın ölümü" başlığıyla geliyor..

"Futbol hayatına "The End" koyduktan sonra Hakkı Yeten, Beşiktaş'ta antrenörlük, yöneticilik, kulüp reisliği yapmış ve kendisine şeref başkanı payesi verilmiştir. Yaşamının son 15 yılında Beşiktaş'ın aktif dünyasından çıkıp, kendi kendisini emekli etmiştir Hakkı Yeten.

İnanmış ve görmüştür ki, İstanbul kendi gençliğinin ve futbolculuğunun İstanbul'u değildir. Futbol topu, kendi vurduğu dönemlerdeki kadar temiz süt emmiş değildir. Profesyonelliğin bini bir para kepezelikleri şişirmeye başlamıştır, futbol topunu.

Futbol kulüpleri bir amatörlük mabedi olmaktan çıkmış, lüks otellerdeki dövizli kumar makinesine dönmüştür. Yönetimler, hesabı verilemeyecek para babalarının servetlerine teslim edilmiştir. Futbolculara profesyonel sistem, bin yüzlü yürekli bir karakter panayırının görülmez iplerini vermiştir. Belki Hakkı Yeten, çoktan ölmüş kendi dünyasının dışında bir dünyada yaşamaya bu kadar tahammül edebildi.

79 uzun yıl, şereflerle yaşanmış lekesiz bir hayatı Hakkı Yeten'ce bitirmenin adıdır, belki bu son ölüm..."

Büyük usta İslam Çupı'nın 16 Nisan 1989 tarihinde bu Dünya'dan ayrılan 'Baba' lakaplı Hakkı Yeten için kaleme aldığı yazı işte böyle bitiyor.

1931 yılında Fenerbahçeli Zeki Rıza Sporel'in büyük çabasına rağmen Beşiktaşlı Şeref Bey'in atikliğiyle kulübe kazandırılan Hakkı Yeten 17 sene siyah-beyazlı takımın formasını giymiş, takımının 8 yılda 7 kez İstanbul şampiyonluğu kazanmasını sağlamış, üç büyükler tarihinde ezeli rakiplerine en çok gol atan futbolcu olarak tarihe geçmiş lafta sözde değil, gerçekte bir efsanedir.

Mektepli futbolcu dendiğinde Beşiktaş'ta akla ilk 90'ların kült ismi Metin Tekin gelir..

Oysa Sarı Fırtına'dan evvel, hem kulüpte forma giyip hem üniversite yollarını arşınlamış ilk isimlerden biridir Hakkı Yeten, 1937 yılında hukuk fakültesini bitirip avukat olmuş, muhtemelen akademik kariyeri boyunca yaptığı çıkarımların insanlığında yarattığı etkiyle bir ahlak abidesi haline gelmiştir.

Rivayet, o doğrultudadır ki, hiçbir takım arkadaşı oynadığı sürece soyunuk görmemiştir Hakkı Yeten'i. Çünkü o yıkanıp giyinmeden hiçbir futbolcu duşa girmezmiş. Ben hatırlıyorum deplasman maçlarını.. Oyun bitip, yıkanma ve giyinme faslı kapandıktan sonra Hakkı Yeten ve takım arkadaşları yola koyulurken, kaptanın elinde büyükçe ve şişkin bir torba dikkati çekerti. Ne vardı ki o şişkin torbada? Beşiktaş'a düşen maç hasılatını bile Hakkı Yeten taşırdı.

1932 yılında Halıcıoğlu Askeri Okul öğrenciliğinden soyunup, Siyah-Beyazlı formayı giydiği günden ölümüne kadar yani 57 yıl, yaşayan en büyük Beşiktaşlı'dır Hakkı Yeten.

Hafta başı onun ne kadar büyük bir Beşiktaşlı olduğu, bu kulübün gerçek kiblesinde onun durması gerekliliği bir kez daha çıktı ortaya..

Şayet Baba Hakkı'dan devirle bir başka Baba çıksaydı ve babalık, Baba'dan oğula geçseydi. Pazartesi akşamı sahada bir Hakkı olsaydı; O taraftar sahaya öyle elini kolunu sallaya sallaya girer miydi? Bırakın orayı o takım yılın bu mevsiminde onca, parayla tartılan cengaver'i (!) bünyesinde tutarken bu kadarcık mı kalırdı? Peki hasılat parasını güvenli elleriyle taşıyan öyle bir Hakkı olsaydı, bu kulüp bugün uçankuş'a borçlu olur muydu?

Beşiktaş gibi kulüpler, milyonlarca seyirci, en büyük stat, en paralı başkan, en modern tesisler, en büyük yıldızların açlığında yaşamaz.

Dünya'nın her yerinde onların işlevleri daha farklıdır. Onlar kendi varoluş anayasalarına dönerlerse tüm sistemi çalıştırır. Sistem kendiliğinden dengeye gelir huzura kavuşur. O yüzden o anayasayı yazanın yolundan gitmelidir.

Kolaylıkla iddia edilebilir ki, oynadığı sürece futbol olayını tek başına idare etmiş adamın ismi tartışmasız Hakkı Yeten'dir. Bir futbolcudan çok, bütün bir Beşiktaş'tı Hakkı Yeten. Beşiktaşlı ve diğer kulüp taraftarları, Beşiktaş'ın

başkanını tanımaz, Hakkı Yeten'i tanırđı.

Beşiktaş'ın umumi kaptanı kim, Beşiktaş'ın asbaşkanı veya veznedarının ismi ne, Beşiktaş'ı hangi antrenör çalıştırıyor diye çeşitli meraklar uyandığında millet bu bilinmezlerin üstüne acele bir sünger çeker, patronun ismini bir hamlede söylerdi.

Hakkı Yeten... Anlatılamaz karizmatik bir kişiliğı vardı Hakkı Yeten'in...

Beşiktaş gibi takımların adı anıldığında ilk Hakkı'ların adı bilinmeli, Yetenler'in saygınlığına tebessüm edilmeli değil mi?

Kendi takım arkadaşları arasında yaydığı korkulu disiplin, her dakika başı tazelenen bir nöbet almak şöyle dursun, Hakkı Yeten'in rakip futbolcular ve hakemler indinde hiçbir futbolcunun bugüne kadar erişemediğı anlatılmaz bir saygınlığı vardı.

Tartışmalı gollerde hakemlerin fikrine müracaat ettikleri tek jüri idi Hakkı Yeten. Rakip oyuncular, şayet Beşiktaş takımında bir futbol usulsüzlüğü görmüşlerse, şikayet mercii yine Hakkı Yeten'dir.

Peki şayet bir Baba olsaydı takımın kaptanı, pazartesi akşamı Hüseyin Göçek linç edilmekten kurtulmaz mıydı?

Şeref Stadı'nın kale direkleri değışecekse, kararı Hakkı Yeten verirdi. Duşların yanıp, yanmayacağına, idmanlara masörün gelip, gelmeyeceğine, hangi futbolcuya kaç para verileceğine, prim bareminin ne olacağına kimse karar veremez, son söz her zaman Hakkı Yeten'in ağzından çıkardı.

Peki bir Hakkı olsaydı o gün sahada 15 yaşlarında genç bir çocuk bu satırların yazarına yaklaşıp altyapıda yaşadıklarını mahzun gözler, umutsuz bir çabayla anlatmak zorunda kalır mıydı?

Ne Fenerbahçe'nin ne Galatasaray'ın teklif ettiğı serveti kabul edip, Beşiktaş'ı terk etmedi. Hatta Beşiktaş semtini de Hakkı Yeten... Oysa sonradan gelenler Hakkı Yeten'den doğan Beşiktaşlılığı önce semtinde terk ettiler.

Hakkı Yeten de bu dünyadaki ömür nöbetini bitirip, dünyaların ikincisine göçtü.

Hakkı Yeten, Beşiktaş'ta varılamamış bir sembol muydu, bir dürüstlük, mertlik, ahlakın simgesi miydi, yoksa Siyah-Beyazlı tarihin önemli bir bölümünü kramponları ile yazmış bir futbolcu muydu?

Galiba hepsi...

Ne milyonlarca dolar borcu, ne Portekiz çetesini, ne hoca meselesini, ne iyileri gölgeleyen sorunlu taraftar kitlesini dert etmeyin, sadece bir Hakkı size yeter.

*İslam Çupı'nın Hakkı Yeten'in ardından kaleme aldığı Milliyet gazetesindeki 16 Nisan 1989 tarihli yazısı

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Futbolu bunun için çok seviyoruz

Okay Karacan 2012.04.24

Futbol hikâyeleri birbirine benzer, ne kadar çoğuna şahit olursanız o kadar geniş düşünür, o kadar bol gönüllü olursunuz.

Fenerbahçe'nin Galatasaray karşısındaki 3 puanı oyun-skor-sonuç sarmalında öyle sıradışı bir durumu anlatmıyor. Benzerlerini hep izledik ve izlemeyi sürdüreceğiz. Sadece kritik sonuçlar doğurduğu, kritik bir eşikte oynandıklarında akılda kalıyor.

Bundan yıllar önce Premier Lig'de Newcastle United takımının, evinde tek kale oynadığı, 30'a yakın şut attığı bir maçı 4-0 kaybettiğini hatırlarım mesela..

Rakip takım 4 şutun dördünü gole çevirmişti.. Ama Türkiye için sıradan bir maç olduğu için kimsenin hatırlamasını beklemiyorum..

Fenerbahçe'nin Beşiktaş'a Kadı-köy'de 4-3 yenildiği maçı hatırlayın, Anelka'nın Ali Güneş'i hayatından bezdirdiği maçın ilk yarım saati 3-0 Fenerbahçe lehine bitebilirdi mesela..

İşte futbolu bu yüzden seviyoruz söylemlerini yaratan örneklerdir bunlar..

Hazır bu hafta Fenerbahçe-Beşiktaş oynarken örneği doğru yerinde vererek devam edelim; 2009-2010 Şampiyonlar Ligi finali Madrid'de oynanmıştı. Jose Mourinho'nun İnter'i Bayern Münih'i 2-0 yenerek Avrupa'nın en büyüğü olurken Jose'nin muhteşem kariyerinde yıldızlar yeni görev yeri olarak Real Madrid'i işaret ediyordu. O gün yaşları ilerlemiş, kariyerlerinde artık sona gelmiş, kariyerleri boyunca kendilerini anlatma şansı bulamamış oyuncuların çoğunlukta olduğu İnter, tarihî bir savunma-kontratak futbolu oynamış, 90 dakika boyunca topa daha çok hakim olan, gol pozisyonlarına giren Bayern'e Avrupa şampiyonluğu imkânı tanımamıştı. Cumartesi akşamı bu defa Nou Camp'ta Barcelona topa daha çok hakim olan daha çok gol arayan, çabalayan taraf olmasına rağmen ezeli rakibine 2-1 kaybetti.

Dün gazeteler ve yazarlar tarafından benzerlik kurulan El Klasiko'yu bizim klasiko'dan farklı kılan Real Madrid'in topu kullanma, rakibe pozisyon verme noktasındaki oyunuydu. Barcelona karşısındaki Madrid, Galatasaray karşısındaki Fenerbahçe'ye oranla geri yaslanmadan direnen, hücumla koordineli top taşıyan görüntüsüyle ayrı bir yere konulmalı..

Ha bir de Real Madridli oyuncuların maç sonunda kendi tribünleriyle sevinçlerini paylaşma hürriyeti ve medeniyetini ayrı düşünmek lazım.

Birbiriyle benzeşen senaryonun finali farklı öyle değil mi?

Finalde her türlü pozitif görüntüye karşın eksik olan, rakip takımın seyircisiydi..

Teknik Direktör Terim'in Sow'un talihsiz sakatlığına ilgisi, Kocaman'ın Stoch'un golünden sonra yedek kulübesini olası aşırı taşkınlığa karşı kontrol etme çabası, kaos günlerinde huzurlu bir melodiye andırıyordu.

Sonuçta yıllarca unutulmayacak, derbi geleneğimizin yüzlerce kapışması içinde üst sıralarda hatırlanacak bir hafta sonu derbisini geride bıraktık..

VOLKAN SADECE KURTARMİYOR

Süper Final'de maçın adamı seçilen Volkan'a ayrı bir sayfa açarken konuyu salt yaptığı müthiş kurtarışlar noktasından almadan ilerlemek lazım.

Kadıköy'de 2-2 biten maça bakalım Sow'un attığı enfes golde oyunun başlangıç noktası Volkan'ın attığı uzun pas ve Fenerbahçe'nin rakip yarı alanda zahmetsizce tuttuğu topu tüm enerjisini kullanarak ağlara göndermesi..

Pazar akşamı yine Volkan takımın iyice geriye yaslandığı bir anda uzun bir pas çıkarıp Bienvenu-Stoch ortaklığının golü kazandırmasında ilk adımı atan adam..

Bu bize Beşiktaş'ın 2003 yılı şampiyonluğunda Cordoba'nın direkt Pascal-Sergen ikilisini bulan İbrahim Üzülmez destekli onlarca pozisyonu ve golü hatırlatıyor.

Yukarıda örneğini verdiğimiz İnter-Bayern maçında Milito'nun gollerinden biri de rakip iyice üzerlerine gelmişken kaleci Julio Cesar'ın uzun pasına Sneijder'in dokunup Arjantinliye skor yapma şansı yaratmasıyla olmuştu..

İster şans deyin, ister hocalar birbirinden çok şey öğreniyor diye düşünün fark etmez.

Bu futbol oyunu acayip keyifli ve birileri iyi oynayıp kaybediyorsa aslında kaybetmiş, birileri kötü oynayıp kazanıyorsa aslında kazanmış olmayabiliyor.

Son söz: Süper Final bir turnuvadır ve turnuvaları iyi oyuncularla, iyi teknik adamlar ve kuvvetli sinirle kazanırsınız. İki tarafın da iyi oyuncuları vardı. İyi teknik adamlara sahiptiler. Sinirlerini çok iyi idare ettiler.

Bir fark vardı; kaleci Volkan'ın hem tutarken hem attırırken tecrübesini konuşturmasıyla Fenerbahçe sonuca gitti.

Muhtemeldir ki uzun bir zamandır biz Süper Final'e hazırlanıyoruz diyen Aykut Kocaman'ın planları tutuyor.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şampiyonlar ligi enigması

Okay Karacan 2012.04.29

Almanlar, bu haftaya kadar 40'lı yaşlarında F1'e geri dönen 7 dünya şampiyonluğu bulunan Michael Schumacher'in hâlâ bir yarış bile kazanamamasını, sağlık problemlerine rağmen bu yaz yedinci kez kano dalında olimpiyatlara katılmayı hedefleyen 50 yaşındaki Birgit Fischer'i konuşurken, kıdemli efsanelerin dönüşü hikâyesinde gözlerini Bayern Münih Teknik Direktörü Jupp Hynckes'e çevirdi.

Başarmanın tecrübeci metodolojideki şifrelerini tartışıyorlardı bir bakıma Hynckes Morinho'nun kilidini kırdığında...

Zira sezon başında bazı spor yazarları tarafından yaşlılara uygulanan görme testine girmesi gerekiyor diye alay edilen Hynckes, 66 yaşında Bayern ile Şampiyonlar Ligi finaline yükselerek manşetlerin kartal bakışlı ** efendisi olmuştu.

Sezon başlarken Hynckes'i eleştirenlerin atladığı bir şey vardı. O da en zor, en yırtıcı hayvanlara karşı yakını net gören bir aslan terbiyecisiyle*** karşı karşıya olduklarıydı.

Bir kısım medya, Jupp Hynckes'in Robben, Ribery, Schweinsteiger'le bir yere varamayacağını iddia ediyordu. Tıpkı yıllar önce yorumcu Alan Hansen'in İngiliz TV'sinde tam tersini Alex Ferguson'un forma verdiği genç oyuncular için söylediği gibi...

Hansen, Neville kardeşler, Giggs gibi bebeklerle Ferguson başaramaz demişti.

Ferguson o yıl Hansen'i yanıltmış, o takım futbol literatürüne "Ferguson'un çaylakları" olarak girmişti. Peki Hynckes'in yaşlı aslanları Avrupa'nın en büyüğü olursa futbol literatürüne nasıl geçecekler?

Ne tuaf! 1997 yılında Hynckes, Real Madrid teknik direktörüydü ve Real Madrid'i Şampiyonlar Ligi şampiyonu yapmasına rağmen La Liga'da şampiyon olamadığı gerekçesiyle kovulmuştu.

Real böyle bir kulüptü. Ülkedeki ligi kazanmak Avrupa'yı kazanmaktan daha değerliydi.

2012 yarı finalinde çarşamba akşamı bu kez Jose Morinho, Real Madrid'in hocası olarak eski bir Real Madrid hocasının çalıştırdığı Bayern Münih'e elenip evinde kaldı.

La Liga şampiyonluğu neredeyse garanti olan Morinho'nun yeri ne kadar sağlam kalabilirdi.

Enigma!?

Şampiyonlar Ligi tarihinin Real Madrid, Bayern Münih, Morinho, Hynckes ve penaltılarla Almanlar kazanır klişesini iç içe ve hatta gözümüze soktuğu duruma bakar mısınız!

Ve hatırlayın, Morinho ne garip tesadüftür ki, İnter'deki yaşlı aslanlar sayesinde Bayern Münih'i Madrid'de yenerek Avrupa şampiyonu olmuş, Real'e giriş vizesi almıştı.

Futbol tesadüfleri sevdiği kadar, çelişkilerin oyunu olarak da bilinir.

Madrid, 2 yıl arayla Morinho'yu Bayern karşısında hem zirvede hem gölgede bıraktı. İçinde zafer ve dram olan bir Yunan tragedyasıydı adeta..

Dünyanın gözlerini üzerine çevirdiği Messi ile Ronaldo'nun üst üste iki gece iki farklı maçta penaltı kaçırmasını ve bunların kader vuruşu olmalarını tanımlamak için Morinho'nun dizlerini çimlere büküğü o sahneye bakmanız yeterli.

Nasıl açıklarsınız ki?

UEFA, Barcelona-Real Madrid finali istiyor teranelerinin havada uçtuğu bir ortamda final bir İngiliz-Alman kapışmasına sahne olacak.

Konu futbolsa Almanlar için istemek yeter, başarmaya hep yakın dururlar.

Bayern Münih Başkanı Uli Hoenes, finali Allianz'a almak, orada şampiyon olmak istiyordu.

Çarşamba akşamı Madrid'de iş penaltılara kaldığında hiç kimse zaten Almanların kaybedeceğine inanmıyordu.

Hoenes ve Hynckes şimdi bunu başardılar..

Gary Lineeker "Futbol 22 kişinin oynadığı ve sonunda hep Almanların kazandığı bir oyun." demiştir ve bu söz literatürdeki yerini almıştır ya!

İşte o söz Morinho'nun kaderine de bir tutam tuz basıp geçti...

Bayern Münih-Chelsea Allianz-Arena'da dalgalanan Şampiyonlar Ligi bayrağının önünde izleyiciyi selamlarken, Jose Morinho muhtemelen evde olan biteni izlemek için ekran karşısında olacaklar.

Hynckes'in en uzun akşamı, Bayvera'nın en görkemli gecesi olacak belki de...

Allianz Arena'yı 2006 Dünya Kupası açılış maçında ziyaret edip Almanya-Kostarika karşılaşmasını anlatmıştım.

Bayern Münih ile 1860 Münih'in ortaklaşa kullanacağı Allianz inanılmazdı.

Bayağı bir sene önce Münih Olimpiyat Stadı'nda bir Bayern Münih-Kaiserslautern maçını anlattığımda yaşadığım duyguların çok ötesindeydi bu seferki.

Allianz, Bayern Münih'i daha zengin, daha güçlü, daha modern ve daha agresif gösterecekti.

Münih Olimpiyat Stadı'ndaki eski zafer günlerine saygı duyarken o müthiş 2006 kadrosunun hakkını da vermeliyim. Lahm açılış günü çok görkemli bir gol atmıştı. Frings'in golü atacağını hissetmiştim mesela.. Daha açığı Alman futbolunu lig maçlarından o kadar iyi takipteydim ki sanki sahadakilerin ne yapacaklarını onlardan önce biliyordum. Enfes bir tecrübeydi. Bir takımı hocası kadar hissedebilmek, bir anlatıcı için tarifi mümkün olmayan bir güven verir. Hemen hemen tüm koltuklarından sahayı görebildiğiniz nadir statlardan biri değil, belki de birincisiydi. Alman Milli Takımı etkileyiciydi o gün.

Allianz Arena'da Lahm ve arkadaşlarının tarihe not düşeceklerini ve Hynckes'in 66 yaşında zafere kaçacağını şimdiden görebiliyor, o günkü gibi hissedebiliyorum.

İyi pazarlar.

*Gizem, bulmaca, ya da Nazi Almanya'sında gizli mesajların şifrelenmesi çözülmesi için üretilmiş bir şifre makinesi.

** Batı Almanya bayrağındaki kartal simgesine göndermedir.

*** Bayvera armasına vurgu yapılmıştır.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Elli sekiz düştü!

Okay Karacan 2012.05.01

Belli ki, zaten çok önceden belliydi ki; ne 6222 sayılı kanun ne 58. madde okunup, hazmedilmiş!

Kâğıt üzerinde alelacele kararlaştırılan yeni düzenlemenin futbolu tutsak eden çemberden çıkmak için yol kalmayınca bir "kanun hükmünde kararname" ile işin içinden çıkılma formülü üretilmiştir.

58 fena halde düşürülmüştür yani!

Başkan Yıldırım Demirören'in açıklamalarında ilk dikkati çeken ifade Etik Kurulu'yla alakalıydı. Aylardır süren incelemeler sonucunda Etik Kurulu, şikenin sahaya yansımadığı kanaatine varmış, bu durum başkanın ifadesinde yer bulduğu üzere büyük sevinç uyandırmıştı. Oysa Etik Kurulu, perşembe akşamı yaptığı resmî açıklamada "bazı müsabakalar" bakımından ya da olaylarda adı geçen kişiler açısından "şike", "şıkeye teşebbüs", "teşvik primi" "teşvik primi vermeye teşebbüs" hususunda kanaat oluşturmaya yetecek kanıt bulunmadığı şeklinde TFF Yönetim Kurulu'na görüş bildirdiğini duyuruyordu.

Mantık çerçevesinde bakıldığında "bazı" kelimesi "diğer bir kısmı" için olabilir hükmü içeriyordu.

Savcılık evrakında şüpheli olarak belirtilmelerine rağmen bazı kişilerin "somut olaylarla" ilgisini gösteren kanıt bulunmadığı bildiriliyordu.

Demek ki, kurulun tanımladığı bir somut olay vardı.

Eğer yoksa titiz hukukçuların dilinden "bazı" ve "somut olaylar" kelimeleri nasıl kolaylıkla çıkıvermişti.

Hukukçulardan oluşan Etik Kurulu tüm soruşturma detayları üzerine elinde resmî belgelerle bire bir en yakın ve güvenilir teması sağlayan insanlardan oluştuğuna göre, 2011 sezonunda Türkiye'de oynanan hiçbir karşılaşmada suçlamaya muhatap yönetici, futbolcu ya da hakem bulamadığına göre konu kapanmalıydı.

O halde neden 58'inci madde değiştirildi?

PFDK'nın "şike ya da teşvik primine teşebbüse teşebbüs" varsayımıyla yeni değişiklik üzerinden yorum yaparak para veya duruma göre (!) puan cezaları vermesi için mi?

Kamu vicdanı TFF Yönetim Kurulu'nun Antalya kampındaki çalışmalarından çıkardığı kararları anlayamamış, anlamışsa da yanlış anlamıştır muhtemelen!

Kamu vicdanı PFDK'ya (Ordu ve Gaziantep dışında) tüm takımların gönderilmesindeki temel hukuk duyarlılığını öğrenme hakkına sahiptir.

Oysa dün bu yazının yazıldığı akşam saatlerine kadar tatmin edici bir cevap gelmemiştir.

Bu aşamada tüm belgeleri inceleyip, sanıklarla bire bir görüşüp sonuca varan Etik Kurulu'nun raporunun "en yüksek spor mahkemesi kararı" olarak kabul edilmesi gerekmektedir.

Böyle bir durumda cezai müeyyide uygulamak hangi vicdana sığar?

Zira Etik Kurulu tüm savcılık iddiaları, belgeleri, kayıtlar ve sanıkların ifadelerine vâkıf ve üzerinde aralıksız çalışmış tek kuruldur.

İşte kamuoyu Etik Kurulu ve kullandığı dilin nasıl algılandığı konusunda kararsızdır.

'Kamuoyu kararsız kalırsa UEFA ne yapar?' sorularının cevabı çok basittir aslında..

UEFA hiçbir şeye karışmayacaktır, gelen karar neyse ona göre davranacaktır.

İşin acı tarafı bu ve bunun benzeri makale yazıp görüş bildirenlerin, son satıra geldiklerinde yazdıklarının, dinlediklerinin ne kadarından çıktığı konusundaki şaşkınlıklarıdır.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Koşmadan kazanılmazmış

Okay Karacan 2012.05.04

Eski yönetimin iki numaralı adamı Metin Keçeli, işlerin kötü gitmeye başladığı haftalardan birinde çok da kâhin olmayı gerektirmeyecek bir tespitte bulunmuştu.

'Koşmadan futbolda hiçbir şey kazanamazsınız'. Beşiktaş'ı dün farklı kılan ortaya koyduğu sıra dışı oyun değil, müthiş mücadele gücü ve onu oluşturan koşma azmiydi. Bazı maçlar soyunma odasında kazanılır. Genellikle maç öncesi röportajlarında ortalama yuvarlak laflar eden kaleci antrenörü Zafer Öğer, bu sezon ilk kez son derece kendinden emin ve iddialı sayılabilecek bir tonda konuşmuştu. Bazen havayı koklar, hissedersiniz. Muhtemelen sahaya çıkarken takım şimdiye kadar hiç olmadığı kadar motive ve kararlıydı. Bu motivasyonun nedeni, maçın hanımefendilere karşı oynanacak olması, Fenerbahçe ile Galatasaray arasındaki şampiyonluk rekabetinde fısıfısı konuşulan sevimsiz cümlelere tepki mi, yoksa 'koskoca Beşiktaş takımımız artık bunun farkına varmalıyız' bilinci mi, cevabını sizlere bırakarak devam ediyorum.

Maçın en önemli isimlerinden birisi Baroni'nin beraberlik getirecek şutunu kornere çelen Cenk'tir. Neden ikinci yarıdan ve o pozisyondan başladığımızı soracak olursanız, her maçta bir kırılma anı ararız ya. İşte dün akşamın kırılma noktası da Cenk'in kurtarıştı. Sadece Cenk değil, İbrahim Toraman'la Egemen, yılın en iyi performansını gösterdiler. Egemen öylesine hırslıydı ki, 70'li dakikaların sonunda kendi oluşturduğu pozisyonla Fenerbahçe kalecisiyle karşı karşıya kalacaktı. Ama son pası alamadı. İbrahim Toraman hiçbir hava topunu vermedi. Fabian Ernst, Alex'i 90 dakika boyunca Beşiktaş kariyerindeki en kötü oyununa mahkûm etti. Özel bir parantezi doğru değişiklikler yapan, takımın enerjisini yüksekte tutan Tayfur Havutçu'ya açmak gerekir. Simao-Ekrem değişikliği son derece zamanlama açısından başarılıydı. Aykut Kocaman'ın Stoch'u oyundan çıkarması ise bir o kadar maçın kaderine etki etti. Başlangıçta koşmaktan bahsetmiştik. Son bölümde de yine koşmaktan bahsedelim. Her ne kadar bencilliğinden örnekler sergilese de kimi zaman başına buyruk top kovalasa da Quaresma hem rakip sahada, hem kendi yarı sahasında koştu, mücadele etti. Top kazandı, pas verdi, pas aldı. Oyunun içinden hiç ayrılmadı. Ernst'in Alex'i etkisiz hale getirmesi, Veli'nin arı gibi çalışması, Fernandes'in de özgürce ileri oynama şansı demekti ve bunu iyi kullandı.

Beşiktaş'a dün ekstra enerji veren taraftarını tebrik etmek lazım. Gerçekten olağanüstüydüler. Onikinci adam etkisinin ne olduğunu erkek izleyicilerine gösterdiler. Ancak küfrün hanımefendilere hiç ama hiç yakışmadığını, bütün tribün enerjilerine, takıma olan katkılarına rağmen belirtmeden geçmeyelim.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir şarkı duyarsın, bir gol sesi çınlar kulaklarında

Okay Karacan 2012.05.06

Berbat trafik, gazetelerdeki felaket haberleri, kaos ve uzlaşmazlık salvolarına ek olarak tüm elektronik aletler iflas edince cuma sabahı birden bire 80'lere duyduğum özlemin depreştiğini hissettim.

Bir Aşkın Nur Yengi yorumuyla "ayrılmam sarılırım hayallere" dizelerini mırıldanırken Twitter'a konuyu "futbol olarak algılamayın" ama geçmiş en çok özleyenler 80'lerde genç olanlardır cümlesiyle not düşmüşüm.

Kimsenin ifadeyi futboldan farklı bir yere koyamadığını görünce 1986 Meksika ile 2010 Afrika arasındaki farkın ne olduğunu düşünürken bulmuşum kendimi.

Her şeyin matematiksel ölçüldüğü zaman ile her şeyin yüreğe işlendiği iki farklı zamandı aslında. Maradona, Messi, Ronaldo derken birden Sinead O'Connor'un 'Nothing Compares to you' parçası çalmaya başladı. Mümkün mü kıyas yapamadan hayallere dalmak ?

PELE-MARADONA: Brezilyalı Pele ile Arjantinli Maradona'yı kıyaslamanın modası geçeli yıllar oluyor. Artık demode olan bu tartışmayı geçmişe özlemle yaşayan bir avuç azınlık futbol dilencisi yapıyor. Cevaplar netleşmiş, tartışmanın ateşi sönmüş durumda. Moda olan tartışma Arjantinli Messi ile Portekizli Ronaldo üzerinden ilerliyor.

Büyük Arjantinli Maradona, bir ulusun kahramanıydı. Efsane kelimesinin futboldaki ilklerinden Pele ise ülkesinin bildiği en büyük sanatın özel ustasıydı. Maradona bir savaşın sahadaki intikamını, rövanş kelimesinin anlattığı kadarıyla aldı. Pele ise sürekli barış içinde yaşamış bir ulusun gövde gösterisini yapıyordu. Birbirlerine karşı hiç oynamadılar, ikisinin top oynadığı çağlar farklıydı.

Pele savaştan çıkan dünyanın teknolojiyi üretme arefesinde oynuyordu, Maradona küresel gelişimin ivmelendiği dönemin kramponlarını kuşanmıştı. Futbol kıyamete kadar oynanacaksa, Pele-Maradona hikâyesi ölümsüz bir başyapıt olarak kalacaktır.

Herkes kendi döneminin kurallarını koyarken, bir başkaldırı forması giyen, kramponlarını aynı hedefe çeviren başkası olmadı.

Onları yürekler anlatıyordu.

MESSİ-RONALDO: Eğer kıyamet yarın kopmayacaksa öbür dünyaya geçişin ilk anahtarları olarak Portekizli Ronaldo ile küçük Arjantinli Messi de geleceğin "geçmiş anlatan" destansı hikâyelerinde yerlerini mutlaka alacaktır.

Geçmişte kimse onlar kadar şanslı değildi. Ronaldo bir cumartesi akşamı evindeki dev ekranın karşısına geçip 90 dakika süreyle Messi'yi izleme şansına sahip olduğu gibi Messi'nin Ronaldo ile ilgili tüm verilere ulaşması mümkün.

Messi'yi bilemeyiz ama Ronaldo'nun kimi zaman Barcelona maçlarının ardından "İnsanlar futboldan anlamıyor olmalı, Zira Messi kesinlikle dünyanın en iyi futbolcusu değil" diye mırıldandığına dair yazılar okuyoruz.

Futboldan mı yoksa sponsorlarından mı daha çok kazanıyorlar sorusu bir başka meraklıya kalsın. Bu ikisini ise matematik anlatıyor çoğu zaman, ölçü birimleriyle tarih oluyolar.

Global insan tanımlaması yaparken, dünyanın global evresinde bir ulusun kahramanı, bir milletin sanatkârı yerlerini dünya vatandaşlarına bırakıyor.

Pele ve Maradona milli takımlarının sembolleri olup, büyük işler başarsalar da, Messi ile Ronaldo'nun milli takımları için attıkları adımların diğer futbolculardan farkını göremezsiniz.

Yine de ikisi de yeryüzünde etkiledikleri kitleler bakımından Barcelona ve Real Madrid'in CEO'su gibi çalıştıklarını ispat ettiler.

Real Madrid'e Cibeles Meydanı'nda şampiyonluğu kutlatan Ronaldo'nun 30'dan fazla gole imza atan sağ ayağı olabilir miydi? Messi'nin 40'a yakın golün kahramanı olan sol ayağına üstünlük sağlayan sadece ayaklar mıydı?

Kabul edelim eğer La Liga'yı 2010'lu yıllarda dünyanın bir numaralı ligi haline getiren birilerinden söz edeceksek bunlar Ronaldo ile Messi'den başkası olamaz. İngiltere Premier Ligi'nin büyük adımlarını yakalamak İspanya gibi tipik Akdeniz savrukluğundaki bir ülke için mümkün olduysa bu iki "başka dünya insanı" sayesinde olmuştur.

Kabul edelim ki; o evrende Ronaldo kupayı kaldırırken Messi geçen üç senenin fotoğraflarına bakıyorsa manşetlerin bu seferki efendisi Portekizli uçan çocuktur.

Messi'nin büyük yetenekleri, durdurulamaz hızını Türkiye'nin büyük hakemlerinden birisi şöyle tarif ediyor: "Hızı konusunda ekran karşısında bir fikir sahibi olamazsınız, farkı görmek için onu çıplak gözle izlemelisiniz, o zaman ona atılan tekmeleri ve Messi'nin hem tekmeden kurtuluş hızını, hem topa hükmetme kabiliyetini görüp geldiği gezegen konusunda karar verebilirsiniz." Bir futbol hakemi kadar detaylı görebilme şansınız olamayabilir ama ölmeden önce yerinde ve çıplak gözle izlenmesi gerek futbolcular listesinin ilk sırasında olduğu kesin.

Peki Ronaldo'yu ekrandan sahadaki atletik hızıyla, sert şutlarıyla izlerken onun zekâsı konusunda, sezi gücü anlamında ne kadar önde olduğunu biliyor muyuz?

Şampiyonlar Ligi yarı finalinde Torres ile aynı tempoda koşu yaparak takdir alan Cüneyt Çakır kadar olamaz ama onunla ilgili yapılan bazı laboratuvar çalışmaları bu sene neden Real Madrid'in şampiyonluğa ulaştığını anlatır gibi.

Yine Ronaldo ama aynı şarkı

Elleri belinde 44 cm zıplayabiliyor Ronaldo, kollarını açarak ise ayakları yerden tam 78 cm kesiliyor. Yani bir NBA oyuncusu kadar uzayabiliyor. Havada uzun süre asılı kalmasını sağlayan dizlerini kırışı ve kollarını geriye çekışı sayesinde olağanüstü bir hava hakimiyetine ulaşıyor.

Topu görmeden kanatlardan gelen bir ortayı golle sonuçlandırma testi yapılan Ronaldo bir oyuncunun diğerlerinden neden farklı olduğunu bilimsel olarak kanıtlamış. Top ayaktan çıktığı anda ışıklar kararmış ve karanlıkta yükselen Ronaldo bulunduğu topları her defasında ağlarla buluşturmuş, topu görmeden hedefe atacak tecrübenin kaynağının bir refleks olduğu iddia ediliyor.

Ronaldo bu tip pozisyonlarda topa vuruş şekli ve açısına göre pozisyon alıyor ve testi hatasız tamamlıyor. Hızı, sezgileri, gücü, zekâsı ve teknik becerisiyle yeryüzünün en sıradışı adamını izliyoruz. Geçmişin tanıklarından farkımız bunu bilimsel verilerle görebiliyor olmamız. Yine de Messi ile Ronaldo arasında kesin bir yargıya varabiliyor muyuz? Bırakın yargıyı Pele-Maradona ikilisiyle Messi-Ronaldo ikilisini kıyaslamaya başlamışız farkında olmadan. Zaman hiç olmadığı kadar hızla akarken nasıl da tüketiyoruz her şeyi!

İşte böyle, 80'lerle 2010'ları kıyaslamak yüreğinin anlattıkları ile sayıların anlattıkları arasında tükenmek gibi..

Hangisi için gelsin "Nothing Compares to you...."

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Altı hakem uygulaması yapın

Okay Karacan 2012.05.09

Son sözümü hemen satırbaşı yapıyorum, Galatasaray şampiyon olursa yılın futbolcusu Selçuk, ligi Fenerbahçe kazanırsa Volkan olur.

Selçuk oynadığında, rakip tarafından oynamasına izin verildiğinde takımının bir numarası oluyor. Eğer Galatasaray şampiyon olursa Selçuk'un tüm sezona kattığı artılar onu yılın futbolcusu yapacak. Volkan, Kayserispor ile oynanan kupa maçından itibaren takımın ruhani lideri gibiydi. Hem psikolojik olarak hem saha içi oyun performansı, hem saha dışı taktik zekâsı açısından lokomotif oldu.

Galatasaray kaybederse tahminim o ki Volkan'a takılmış, Galatasaray kazanırsa Selçuk işi bitirmiş olur. İşte öyle bir maç kahramanını yılın adamı yapabilir.

Fantezi olarak Volkan ve Selçuk üzerinden kaleme aldığımız bu makale, klasik futbol takipçisine tek başına yeterli gelmeyecektir..

Diğerleri figüran mı yani tepkisi pek muhtemeldir. O yüzden burada bırakmayacağız ama pazartesi den bakınca yazar Selçuk ile Volkan arasında kalıyor.

Fenerbahçe-Galatasaray, tarihlerinin bu kez "gerçekten" en büyük maçına çıkıyor. Fenerbahçe ancak kazanırsa şampiyon olacak, Galatasaray'a beraberlik bile yetiyor. Fenerbahçe 43 maçı sahasında yenilmiyor ama beraberlikler alıyor. Galatasaray normal sezonda fark attı ama Süper Final'de sürekli inişte, Fenerbahçe kriz günlerinde sıra dışı olabiliyor. Galatasaray bu sezon oynanan 3 Fenerbahçe maçında oyun olarak rakibinden çok iyiydi..

Fenerbahçe seyircisinin gücünü arkasına alma avantajına, Galatasaray kaybedecek hiçbir şeyi olmadığını farkındalığına sahip... Galatasaray'ın hocası yanında olmayacak ve bu durum beraberlik halinde bile şampiyon olma avantajlarını eşitliyor.

Tahmin mi? Bu kez durum farklı! Bugünden konuşmak kolay değil, o gün maçı oynamak kolay değil, izlemek kolay değil, kaybedip eve gitmek kolay değil ve son olarak bu sezonu unutmak kolay değil!

Gelmiş geçmiş en müthiş futbol gününü yaşayacağız!.. İlk kez dünya derbisi listesine "gerçekçi" bir listeden girecek ve muhtemelen birçok yabancı gazeteci maçı yerinde izlemek için akredite olacak ve haberleri ülkelerine flaş haber olarak geçecekler.

Açıkça konuşalım; Galatasaray şampiyon olursa kupa merasimi pek mümkün görünmüyor, Fenerbahçe şampiyon olursa Galatasaray'ın pazartesi sabahı basın toplantısı pek olağan duruyor.

Emre-Selçuk-Baroni üçlüsü inanılmaz bir elektrik yakaladı. Baroni Alexleşirken Galatasaray'ın başını ağrıttacak en önemli alan orta saha olacak. Kadıköy'deki ilk maçta Baroni oyundan düşünce Galatasaray kontrolü ele

geçirmişti mesela!? Melo mevsim standartlarının altında, Baroni üstünde. İşte bu Fenerbahçe'yi orta alanda avantajlı kılıyor.

Galatasaray'ın üç golcüsü mevsim ortalamasının altına düşerken, Fenerbahçe forvetleri fena halde kıpırdadı. Fenerbahçe savunması mevsim normallerinin üzerine çıktı. Galatasaray savunması altına düştü.

İbre bu durumda Fenerbahçe'yi gösterecek ama futbol kâğıt üzerinde değil yeşil zeminde kazanıldığından pek bir şey ifade etmiyor.

Bitirirken, hakemin kim olacağı konusuna değinelim. UEFA'nın en iyi hakemlerinden Cüneyt Çakır'ın ismi geçiyor. Bu durumda bile işler kimsenin istediği gibi gitmeyebilir. Türkiye Futbol Federasyonu'nun bu maçın önemine binaen Cüneyt Çakır ve arkadaşlarının birlikte yönettiği Barcelona-Chelsea maçından ilham alarak 6 hakemli bir uygulama yapması, tüm sorunları giderecektir.

O kadar lüksümüz var mı bilmiyorum ama cumartesi günü bırakın Türkiye'yi, dünya futbolunun kalbi burada atacak, ona eminim.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Birinci cildin sonu

Okay Karacan 2012.05.13

Tepede bir helikopter dönüyordu. Körler ülkesindeki büyük çanağın içinde sarı lacivert renklerle dans eden elli bin çift göz yemyeşil bir çayırın beyaz çizgilerle şekillenmiş dikdörtgenine bakıyordu.

Yüzyılı aşkın bir süre önce ne gökyüzünde helikopter uçarken ne sarı lacivert renkler dans ederken düşmüştü bu topraklara sihirli oyunun ilk ateşi... Bütün hikâyemiz bu çayırdaki başlamamış mıydı?

Bir grup futbol sevdalısı genç o çayırdaki top oynayan yabancılara iç geçirip biz de varız dememişler miydi ve sonra hapsi boylamamışlar mıydı bu sevdanın peşinde.!

Yüz yılı aşkın bir zaman önce mitolojide körler ülkesi olarak geçen Kadıköy'de kendilerine siyah çoraplılar denen birkaç yürekli delikanlının bulaştırdığı futbol mikrobi dün aynı yakada aynı çayırın üzerinde Fenerbahçe ve Galatasaray ismiyle bizim toplumun ruhunun temel taşı olarak belirdi.

Dün tarih kendi kendini önce sıfırlayıp sonra yeniden başlattı.

Yüzyılda bir gelir böylesi, ülkenin en popüler iki futbol gücü, ülkenin en popüler futbol tacını takınmak için son günün son saatinde karşı karşıya geldiler.

O saatte elli bin çift göz papazın çayırında milyonlarca çift göz evlerindeydi.

Siyah çoraplıların kurduğu hayal bir büyük gerçeğe dönüşmüştü. Herkesin beklediği, pehlivan tefrikasıydı, bilek güreşiydi, herkesin beklediği rekabette son noktaydı.

İkisi de kazanmayı hak etti ama sadece birisi kazanacaktı. Öyle de oldu. Nereden bakarsanız bakın Türk Futbol tarihinde bir dönem kapanmıştır. İçinde siyah çoraplıları, Metin Oktay'ı, Lefter'i, Baba Hakkı'yı, Beşiktaş'ı, Trabzonspor'u, Bursaspor'u, özerk Futbolu, endüstriyel futbolu, içimizdeki İrlandalılar'ı, yayıncı kuruluşları, Telegoller'i, Televoleleri, Rıdvanlar'ı, Tanjular'ı, Feyyazlar'ı, Hamiler'i, toprak sahaları, modern tribünleri, sponsorları, taraftarları, hakem tartışmaları, eyyamları, itişleri kakışları, ikbal günleri, zafer zamanları, artıları eksileri, siyahları beyazları barındıran bir döneme son nokta kondu.

Yüzyılın yarattığı iki süper güç ilk kez işi finale bıraktığına göre bir çağın kapanıp yeni bir çağın açılması için yeni bir Fatih'e gerek kalmamış demektir. Yarın artık bugündür. Böyle bir günün sonunda kazanan da tebrik alır kaybeden de. Son bir yılda Türk Futbolu yüz yıldır yaşadığı karmaşa, şüphe, güvensizlik ve kaosun hepsiyle yüzleşti. Hepsinin finaliydi dün akşamki randevu. Son bir yılda bütün krizlerin içinde kocaman fırsatlar vardı. Türk Futbolunun bir özetidir 2011-2012 sezonu. Birinci cildin sonudur Galatasaray'ın şampiyonluğu ile sonuçlanan Süper Final. Siyah çoraplıların hayalleri, Reto Ziegler'in gözyaşlarıdır aslında bu derbiyi dünya çapında kılan.

Yeni cildin ilk sayfasında buluşuncaya kadar tebrikler G.Saray...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Toni Kroos bizi ne ilgilendirir ki!

Okay Karacan 2012.05.13

Pele, İsveç 1958; Ronaldo, Amerika 1994'teki Dünya kupalarında Brezilya Milli Takımı'nın en genç oyuncularıydı.

1958'de fotoğrafçıların çevresinde en az döndüğü Pele'nin gelecekte Dünya'nın en büyük futbolcularından biri olacağını kimse bilemezdi. 1994 yılında ise Brezilya Milli Takımı sahada kupayı elden ele dolaştırırken, tutkunun bir parçasına olmuş şekilde dolaşıyordu Ronaldo...

Kimse onun bir sonraki Dünya Kupası'nın esas adamı olacağını tahmin bile edemezdi.

Bu pazar, Brezilya'dan, eski kupalardan ya da yıldızlardan söz etmeyeceğiz. Kimileri şampiyonluk sevinci, kimileri şampiyonluğu kaybetmenin üzüntüsünü yaşıyor olabilir. Kazananlar için gazete bütün hikâyeyi anlatıyor, kaybeden taraf genellikle başka sayfalara saklanacağından rotamızı yaklaştırmakta olan Avrupa Futbol Şampiyonası'na çeviriyoruz. Favoriniz kim? Son şampiyon İspanya mı? Almanların bir turnuva takımı olması size Almanlar kazanır mı dedirtiyor olabilir mesela! İtalya, İngiltere, Fransa? Yoksa ev sahipleri için şansın daha fazla olduğunu mu düşünüyorsunuz?

Gerçek şu ki Polonya ve Ukrayna, bazı oyuncular için unutulmaz bir kariyerin başlangıcı olabilir. Muhtemelen Zonguldaklı Mesut Özil için Alman milli takımını tutanların sayısı 2010 Dünya Kupası'na oranla daha fazla olacak.

Güney Afrika'da iyi bir başlangıç yapmıştı Mesut Özil... Çok karıştırmadan mevzuya giriyorum. Pele ve Ronaldo gibi takımının Dünya Kupası kadrosuna genç yaşta girip geleceğin yıldızı olmaya aday bir adamla Toni Kroos

ile tanıştıracamız sizleri. Konuya Pele ve Ronaldo'nun 58 ve 94 Dünya kupalarındaki başlangıç kulvarından girmek Toni'ye en az onlar kadar güvendiğimiz anlamını çıkarıyor olabilir ve aslında bunu saklıyor da değiliz.

Toni'de 2010 Dünya Kupası'nda takımının Pele ve Ronaldo gibi yanına eklemlenmiş bir küçük parçasıydı. Brezilya'daki Dünya Kupası'nda Pele ve Ronaldo'nun ayak izlerini takip edip etmeyeceğini beklemeye tahammül etmeden ona odaklanıyoruz. Bazı oyuncuların büyük futbolcu olabileceğine dair ilk işaretler erken gelir.

Babasının anlatmasına göre Toni Kroos, daha 13 yaşındayken Avrupa'nın önde gelen kulüpleri, listelerinde ilk sıraya yazarlar ismini...

Ta ki 2004 Aralık'ında Uli Hoenes, Kroos ailesinin telefonunu çaldırana kadar mutlu ve umutlu bir hayatları, gelecekte büyük beklentileri vardır.

Telefonu açan Felix ve Toni kardeşlerin annesi Birgit, karşısındakinin kendini tanıttırmasının ardından kısa bir tereddüt geçirir. Bayern Münih adına Hoenes'in onları arıyor olmasına inanamaz ve cevabını verir...

Ya öyle mi, ben de Çin kraliçesi!..

Aralarında 1,5 yaş fark olan Kroos kardeşlerden Toni'nin hikâyesi işte böyle başlar.

Felix birkaç sene sonra Werder Bremen'in yolunu tutacaktır ama Toni, Bayern Münih'in, Alman futbolunun dev takımının geleceğini şekillendirecek listeye girmiştir.

Alman futbolunun efsanelerinden eski Beşiktaş teknik direktörü Bernd Schuster'e benzeyen stilinden olsa gerek, Real Madrid'in ilgi alanındadır. Güçlü, hırslı, teknik ve oyun zekâsı üst düzeyde bir çocuk olarak değerlendirilmektedir. Londra takımlarının tümünün planlarında Kroos vardır. Wenger, Fabregas'ı Barcelona'nın elinden alabilmiştir ama Kroos konusunda şans yaver gitmeyecektir. Alman futbolunun üretim kapasitesinin sorgulandığı bir dönemin ısıltılı soyadıdır Kroos...

Zekâsı baş döndürücüdür. Chelsea'nin ilgisini 'hangi genç futbolcuyu A takıma çıkarmışlar ki' tepkisiyle karşılar. Barcelona, Ajax, B. Münih gibi takımı altyapıdan inşa eden bir zihniyetin kendisi için doğru olduğunu, geleceğini ancak böyle daha iyi planlayacağını düşünür.

Daha onbeş yaşındaki Kroos ile Bayern Münih'i bir araya getiren her iki tarafın da en yükseğe çıkma arzusundan başkası değildir aslında..

Bastian Schweinsteiger, Lahm ve Andreas Ottl, Bayern'in gençlik akademisindeki 30 metrekairelik, içinde banyosu, mutfak ve televizyonu bulunan odalarından ayrılırken Kroos, Sabener sokağındaki bu odalardan birine yerleşen 13 yıldız adayından biri olmuştur.

Genç takım direktörünün "elimizde ölçüm cihazı yok ama burada mükemmeli yaratmaya çalışıyoruz, tabii ki karakteri de" dediği Sabener sokağındaki akademi binası Kroos'un hayatını değiştirir. Bayern'deki ilk toplu buluşmasında diğerleriyle arasındaki fark anında anlaşılan Kroos, bir sonraki yılın A takım kadro fotoğrafına Ribery, Luca Toni ve Ze Roberto ile birlikte daha 17 yaşındayken girer. Ne Beckenbauer, ne Müller, ne Breitner'in bulamadığı bir şans kendisi yaratmıştır. Efsane teknik adam Ottmar Hitzfeld'in tartışılmaz bir yetenek olarak tanımladığı genç adamı en iyi özetleyen tespit yine kendisi gibi genç bir takım arkadaşından gelir.

Bir Şampiyonlar Ligi maçı için genç takım ekran karşısındadır. Devre arasında TV muhabiri B. Münih'in orta sahadaki sorunundan bahsetmekte ve bu konuyla ilgili sorular sormaktadır. O anda kalabalıktan bir ses

yükselir "Toni dostum, sorunun çözümü Toni! Biraz bekleyin! geliyor..."

Toni Kroos, 2009-2010 sezonunda Bayer Leverkusen'de kiralık olarak oynadıktan sonra Münih'e geri döndü. Gelecek 10 yılın anahtar ismi olmak için Bayern'in agresif olmayan altyapı politikası sayesinde geleceğe ısıtılıyor.

Kroos, Alman futbol mantalitesinin bir büyük Alman kulübüyle olan eşzamanlı, eş karakterli yürüyüşünün modelidir.

Hazır gelecek haftadan itibaren milli takım gündeme gelecek, ardından EURO 2012 başlayacakken Kroos özelinden girelim ve bu sene en az yaptığımız aşağıdan yetenek çıkartma işine yeniden ilgi duyalım istedik. Aslında eşzamanlılık, milli takım derken kulüplerimizin bir kez daha sorgulanması gerekmez mi?

Muhtemelen Alman Milli Takımı'nda oynadığı için Mesut'a bu yaz daha az kızacağız ve Toni'yi daha iyi tanıyacağız... İyi pazarlar...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kupa Alex'e yakıştı

Okay Karacan 2012.05.17

Alex ile bir Fenerbahçe-Samsunspor maçında tanışmıştık.

Ertuğrul Sağlam'ın Samsunspor'u, 60 dakika direndikten sonra Alex'in yükselen oyununa ve Nobre'ye attırdığı gole teslim olmuştu. Alex o ilk maçın ardından şampiyonluklar, zaferler yaşadı. Ertuğrul Sağlam Bursaspor'u ligin beşinci şampiyonu yaptı. Dün akşamki bu buluşma ister istemez bizi yıllar önce Alex'in ülke futboluna giriş yaptığı maça götürdü. Karakteri ve oyun bilgisiyle önemli iki ismin Ankara randevusu, Fenerbahçe'nin 29 yıllık kupa hasretine son verirken kazanan yine Alex oluyordu belki ama Sağlam kaybeden taraf olmadı kesinlikle..

Sadece saha dışındaki teknik adam Ertuğrul Sağlam, saha içindeki teknik adama, takımı bir ikinci teknik direktör gibi yönetebilen Alex'e kaybetti. Bursaspor'da bu yıl işler iyi gitmedi. Volkan ile Sercan'ın yanı sıra takımı zirveye taşıyan oyuncuların bir kısmının ayrılması Sağlam'ı radikal değişiklikler yapmaya zorlamıştı. Sağlam geniş çaplı bir değişim yerine sihirli bir dokunuş yaptı. Bursaspor haftalardır başkalaşılıyor, başkalaştıkça yükseliyordu. İki Güney Amerikalı Pinto ile Batalla'nın skor yönündeki uyumu başkalaşımın motoru olmuştu. İkinci devrenin başında transfer edilen Pinto ile Batalla'nın olağanüstü performansı kupa maçının da anahtarıydı. Kupayı 29 yıldır alamayan F.Bahçe için sorun yaratabilecek bir ikiliydi Batalla ile Pinto.. Maçın hemen başında F.Bahçe'nin golü bulması bir ihtimal olabilir. Fakat ihtimalsiz bir gerçek var ki Bursaspor son 3 aydaki en pasif oyununu oynayınca kupa İstanbul'a, onu en çok isteyen takıma geldi.

Ankara'daki futbol atmosferi Batı'da izleyip de öykündüğümüz birçok kupa maçından farksızdı. Başta kaybeden taraf olmak üzere iki seyirciyi de ayakta alkışlarken, Sezar'ın hakkını Sezar'a teslim edelim. Ülke futbolunun son yıllarına damgasına vuran Alex yine bir harikaydı. Süper Final boyunca sakatlık sorunlarıyla

uğraşan Brezilyalı, attırdığı goller ve attığı golle bir kez daha gelecek sezon için 10 numarayı kimseye kaptırmayacağını göstermiş oldu.

Alex iyi günündeyse yarışmacı karakteriyle hemen oyunun kontrolünü ele geçirebiliyor. Alex takımın tüm organlarını çalıştırıyor. Alex iyi gününde değilse bir kopyasını yaratmayı başarıyor. İşte Alex'i farklı kılan bu.. Mesela son maçlarda hep gördüğümüz manzara Alex'in Baroni'yi başkalaştıran yetiştiriciliğidir. Alex bugüne kadar hep yarışmacıydı, bu sene yetiştirici karakteriyle tanıştırdı bizi.. Dün gece hem yarışmacı Alex, hem yetiştirici Alex sahadaydı. Sağlam'ın takımının pasif kalmasının nedeni Alex'in sezonu taçlandırma motivasyonuydu. Alex'in çift çekirdekli oyunuydu. O kadar.

Alex ve arkadaşlarının sıradışı performansı ile kupa Fenerbahçe'ye yakıştı.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Büyük tekstil imparatorluğu

Okay Karacan 2012.05.20

Bu ülkede ekonominin taşıyıcı sektörlerinden birisi inşaat sektörüyse, diğeri tekstil sektörüdür. Ülke ekonomisi inşaat sektörünün yarattığı talep sayesinde iç dinamik seyrine devam ediyor. Tekstil yabancı para birimlerinin rasyolarına göre ülkede birçok alana etki eder. İhracat kalemi olarak hatırı sayılır bir sektördür.

Ha bir de futbol takımlarının can simidi olmuştur. Şaka değil! 2012 yılı kulüplerin aslında nasıl bir tekstil imparatorluğuna dönüştüklerini ya da dönüşebileceklerini göstermesi açısından anahtar oldu.

Fenerbahçe yönetiminden ayrılmayı planlayan ünlü tekstilci Abdullah Kiğılı'ya Beşiktaş takımının ürün mağazalarına danışmanlık teklifi yapıyor olmasına ne dersiniz?

Futbol asla sadece futbol değildir sahne 8!

2012 sezonunun Galatasaray ile Fenerbahçe'ye birer kupa kazandırdığı kesin olmasına kesin de bize kalan nedir, diye sordunuz mu hiç?

Aslında baştan itibaren herkes her şeye itiraz etti. Herkes kötüydü, art niyetli kaynıyordu ortalık, her uygulama yanlış, futbol bitmişti, bitirilmişti, lig ertelenmeliydi, maçlar oynanmamalıydı.

Yönetimler değişmeliydi, değişmeliydi, değişmeliydi!..

Kimse kimseden memnun olmadığı gibi kimse kimseye güvenmiyordu. Bu arada renklere gönül verenler kendi liderlerinin söylediklerinin peşinde giderek ilerliyordu.

Toplum tarifi mümkün olmayan bir hoşgörüsüzlük ortamına giriyordu. Korkunç senaryolar üretiliyor, toplumsal kargaşadan bahsediliyor, futbol üzerinden ülkenin bölüneceği iddia ediliyordu.

Ne oldu?

Lig bitti herkes üzerine düşen dersi aldı ya da faturayı ödedi. Şimdi ne şampiyonluk ne ikincilik konuşuluyor. Gelecek sezonun ilk günü yarın başlayacak. Transferler, yeni ligin şekli, çehresi, kurallar, cezalar, yönetimler nasıl olacak konuşmaları yapılacak. Evet gerildik, evet olaylar çıktı, evet sorunlar yaşandı. Ama taraftarın tribünleri terk edeceği savı iflas etti.

Böyle başlayan bir sezonun tarihin en kötü rakamlarını ortaya çıkarması beklenirdi. Oysa kulüpler tarihi paralar kazanmaya devam etti. Televizyon, İddia, reklam gelirlerinde düşme yok, hatta çoğu kalemde gelişme var.

Mesela Süper Final futbol kulüplerinin birer tekstil imparatorluğu kurma yolunda yola çıkmalarına cesaret verdi. Dört büyük takımın maç günü mağaza satış rakamlarını topladığınızda her birinin ortalama bir Avrupalı yıldızı transfer edecek rakamı bulduğunu görürsünüz mesela.

Resmî olarak doğrulatmaya çalışıp, tam olarak evet odur cevabı alamasak da gayri resmî ulaştığımız rakamlardan biri üç maç için 5 milyon TL ürün satışı olduğunu gösteriyor.

Stadyumları yeni ve ürün çeşitliliği olan kulüplerin maç günü hasılatını katlaması iş bile değil..

Yarın kimsenin itiraz etmeyeceği, ama bugün muhtemelen itiraz edilecek görüşümüze göre Süper Final 4 büyük takım için beklenenden büyük geri dönüşler getirdi. Biraz fiziksel, biraz psikolojik olarak yorulmuş olsalar da gelir kalemleri tahminlerinin üzerindeydi. Ha bir de milyonlar veren oyuncular daha fazla mesai yaptılar, kombine parası verenler daha çok hizmet aldı.

Meselenin özüne gelelim, ülke futbolu büyük bir kriz yaşarken aslında fırsatları gördü. Bardağın dolu tarafına bakıldığında tribün oluşumunun temel kriterlerinin altını hemen çizebilirsiniz. Örneğin Türk kadınının sosyalleşme konusunda erkek yoğun ortamlarda kendini ifade etmek yerine güven kaygısı taşıdığını öğrendik. Kadınlar erkeklerin üstünlük kurduğu mekanları kendi özgürlük alanları görmeye hazır değiller. Doğal davranışlarını tamamen hemcinslerinden oluşan ortamlarda rahatça sergileyebiliyorlar. Futbol endüstrisine akan paranın harcanmasında onların da karar alıcı olduklarını öğrendik bu sezon.

Örneğin otur evinde maçını izle evladım, diyen annelerin yerini, ilk maçıma annemle gitmiştim, diyen çocuklar aldı. Muhtemelen gelecek sene evladım ya baban seni götürsün ya da otur evde televizyondan izle, durumu hasıl olacak.

Kadınların kulüp tekstil ürünlerine alakası tespit edildi bu sezon. Ama kimse hanımların taleplerine hazırlıklı değildi ve ürün çeşitliliği yaratmak için kadın davranışları bir ipucu verdi.

Bilet fiyatlarının daha makul seviyeye çekilmesi halinde tribünlerin hep dolu olacağını anladık.

Futbol taraftarının güvene dayalı yaşadığını test edip onayladık.

Takımını izlemek için yola çıkanların gösteri boyunca oturup zaman geçirecekleri yerin verdikleri paraya değecek yerler olmasını yeğlediklerini gördük.

Mesela İnönü hizmet veremez haldeyken oraya gitmenin cazibesi ile modern TT Arena'ya gitmenin cazibesi direkt taraftar sayısına etki ediyor.

Ekonomik kaygılar nedeniyle genç oyuncular daha çok şans buldu ama ülkede kıyamet kopmadı.

Küçük ölçekli kulüplerin az paraya ses getiren yabancı transferler yapabileceklerini gördük.

Büyük takımların pasta ne kadar büyürse o kadar büyük borçlandıklarını hayretle izledik.

Her şeyden önemlisi futbol sektörüne akan paranın artmasına rağmen bunun futbol yönetimi tarafından rasyonel yönetilmediği açığa çıktı.

Gelirler arttıkça giderler büyütülüyordu. Tek çare taraftar oluyor ve onların renklere yaptığı yatırımlar büyümenin motoru oluyordu. Günümüz taraftarının evinde diğer kıyafetlerden ayrı bir forma dolabı bile oluşurken, Fenerbahçe örneğinden hareketle zor günde takıma destek düsturu iki günde 100 milyon TL'lik borçlanmanın mümkünatını gösteriyordu.

Özetle gelecek sezon daha çok kombine, daha çok bilet satılırsa, kulüp ürün satış mağazaları daha büyük cirolar yaparsa şaşırmanın.

Bu senenin gösterdiği artışların sayesinde.

Bu seneden ders alanlar gelecek yıl 55 puanı daha önce harcadıkları paranın onda birine alabileceklerini öğrendilerse yukarıdaki tahminlerimiz tutacak demektir.

Bu seneden ders alanlar, altyapıdan gelen oyuncuların sizi şampiyonluk yolunda tutabileceklerini öğrendilerse tahminler tam isabet demektir.

Onlarca örneğe girmeden satırları yeniden konuya dönmek üzere kapatıyoruz.

Sözün özü inşaat sektörü ülke ekonomisini ayakta tutuyorsa tekstil sektörü de tek başına futbolu ayakta tutmaya yavaş yavaş adaydır.

Yeter ki iyi statlar, güvenli seyir, başarılı ulaşım ve holiganizmi yok edelim. Yeter ki isteyelim!

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bana stadyumunu söyle, sana...

Okay Karacan 2012.05.27

Cuma günü gazeteleri okuyunca gündemin hâlâ endüstriyel futbol olduğuna ya da futbolun endüstriyel büyümesi hikayesine matuf olduğuna karar verdik. Gazeteler stadyum yapım-onarım büyütme haberlerine özel ilgi göstermişti zira..

Abdullah Avcı, Dünya Kupası kampanyasına iyi maçlarla başladı. Milli takım çok yakın zamanda Almanya'da büyüyen çocukların eline geçecek. Hamit milli takımın lideri, Nuri ise sonradan geleni rolündeler. Kaleci sorumuz yok, orta saha bayağı bir alternatifli ama forvet, sol bek, göbek, savunma sarmalı kaygı verecek boyutlarda eksik görünüyor. Avcı'nın daha çok zamanı var ama gelecek sezon Türkiye liginin üretici, yabancıya az bağımlı olmasına da pek bir ihtiyaç gözüküyor.

Şüphesiz milli takım endüstriyel futbolun bir parçası değil, yani konuya girişimizle topun milli takım kampına düşmesi birbiriyle ilişkili değil. Sadece gözucuyla endüstriyel futbolun takımlar lehine, milli takımlar aleyhine çizdiği kader çizgisine odaklanalım istiyoruz..

Cuma günü gazeteler Şükrü Saracoğlu Stadı'nın kapasite artırımı için yönetimin harekete geçme planlarını yazıyordu. 52 bin kapasiteye sahip olmasına rağmen derbi günlerinde ve Avrupa kupası maçlarında mevcut koltuk sayısının 10 katı talep gelince işler karışıyor. Yenileme çalışmasına göre kale arkası tribünlere yapılacak düzenlemelerle kapasite 62.500'e çıkacak. Bu üç büyük rakiple oynanacak maçta toplam 30 bin ekstra izleyici anlamına geliyor. Yani iyimser bir tahminle 10 bin fazla seyirci biletler, maç günü ürün satışları derken toplamda 4,5 milyon TL ek ciro getirecek F.Bahçe'ye.. Kadıköy'e fazladan trafik ve karmaşa taşısa da seyyar satıcılar başta olmak üzere çevre ekonomisine hatırı sayılır bir artı daha katacak.

Bir de Süper Final'in devam ettiğini düşünün, bu size artı bir başka 4,5 milyon lira daha getirecek demektir.

Rakamlar ortalama maç bileti ve ürün satışı ortalaması örneklendirilerek çıkarıldı. Yukarı çıkar aşağı inmez..!

Özetle bu operasyon Fenerbahçe kulübüne yılda en az 60 bin ekstra bilet sattıracaktır.

Süper Final'i varsayarak yaptığımız bu hesap kulüplerin stadyum işletmeciliğinden aslında ne kadar büyük geri dönüşler sağladığını gösteriyor. F. Bahçe modeli aslında çok yeni bir model değil, İngiltere'de M.United'a ev sahipliği yapan Old Trafford 1992 yılından bu yana sürekli olarak büyütülerek revize ediliyor. United taraftarının artan talebini takımın dünya çapındaki başarıları sağladı. 1996-2012 arasındaki 16 yıla bakarsanız her 5 yılda yapılan kapasite artırımlarıyla kârlılığın dudak uçuklatıcı boyutlara ulaştığını ve kulübü dünyanın bir numarası yaptığını görürsünüz.

Şimdi Fenerbahçe'nin son 10 yıldaki büyümesini stadyumun kapasite artırımı ve modernleşmesine direkt bağlamak istemiyoruz ama dünyanın tüm örnekleri aynı sonuçları verdiği için esgeçemeyiz. Örneğin Juventus'un bu sezon yeni stadına geçtikten sonraki seyirci profili ve sayısı son güçlü örnektir.

Şimdi Galatasaray takımı stadyum işletmeciliğinde uzun zamandır gerisinde kaldığı ezeli rakibiyle arasındaki farkı kapatmayı planlıyor. Galatasaray daha önce tribünlere hiç çekemediği binlerce yeni taraftara sahip oldu. Tribün profili kulübü işletenlerin istediği şekilde geliyor..

Gelecek sezon Avrupa ve derbiler kapalı gişe oynanacağından 2012-2013 sezonu Aysal ve ekibinin finansman planlarında mutlaka büyük yer tutuyor. Beşiktaş ise tarihin en borçlu döneminde, artık ihtiyaç karşılamaz hale gelen stadyumunu yapmaya çalışıyor. İnşaat süresindeki büyük ekonomik kaybı ancak TT Arena veya Saracoğlu gibi bir modern stadı kullanarak giderebilirler. Galatasaray'ın TT Arena'yı paylaşma hususunda itirazları var. Yönetim ve taraftar grubu hayır tarafındalar. Beşiktaş ile stadyumu paylaşmak bu büyük yarışta aslında rakibinize kendinizi yakalama şansı vermek gibi bir şey... İşin gerçekte duygusal ve futbol kültürüne sadık tarafında ise Fatih Terim'in evet paylaşalım sözleri yeralıyor.

Terim'in zaten yıllarca koyun koyuna aynı statları ikimiz değil üçümüz kullanmadık mı ifadesi..

O seksenlerle bu 2010'lar arasında dağlar kadar fark var. O zamanlar birbirlerine denk bütçede, az tv geliri, hiç ürün satışıyla yürüyordu her şey ve farkı zengin işadamlarının cüzdanı belirliyebiliyordu. Nüfus azdı. Teknoloji ve PR dönemi başlamamıştı. O yüzden Fatih Hoca genellikle romantik futbolu sevenlerin tarafından bakarken, yarışmacı personel rekabetçilik tarafında yeralıyor.

Cuma haberleri arasında 2020 Olimpiyat, 2020 Avrupa Şampiyonası ev sahipliğinin gerektirdiği yeni tesis kararları da yer alıyordu.

Olimpiyat seyircimiz var mı ki bize Olimpiyat versinlerden tutun da şehrin altyapı sorunlarına kadar her şey tartışılıyordu cuma sayfalarında..

Fotoğraf çok açıktı. Beşiktaş 750 milyona ulaşan borcunu finanse edebilmek için öncelikle verimli işletebileceği bir stada ihtiyaç duyuyor, Galatasaray yeni stadını sadece kendi büyümesi için kullanmak istiyor, Fenerbahçe ise taraftarının potansiyelini büyümenin motoru olarak bir kez daha kullanma kararı alıyordu.

2012 Mayıs'ındaki fotoğraf Beşiktaş'ın son 10 yılı nasıl erozyona uğrayarak geçirdiğini ve şimdi nasıl rakiplerinin yaptıklarını takip etme zorunluluğunda olduğunu gösteriyordu.

Beşiktaş, Aysal yönetiminin finansman modelini uygulamak zorunda. Onların metoduyla ilerlemeli. Fenerbahçe, dünyayı çok iyi takip etti. Galatasaray'ın adımları o şekilde iri... Beşiktaş bu yönetimin alacağı kararlar ve taraftarın vereceği katkı derecesinde diğerlerinden kopmayacak ya da onları yarışta yalnız bırakacak.

Son 20 yılda futbol ülkenin nüfusu ve teknolojinin dünyanın her yerine aynı hızla ulaşması sayesinde çok değişti. Bu değişimden çıkan sosyolojik sorunları mutlaka tartışmamız gerekiyor ama bir pazar yazısına sığmayacak uzunlukta...

Gerçek o ki modern dünyada stadyumlar bizlerin ikinci evi ve hep öyle kalacak. Böyle olduğu sürece de futbol hep yaşayacak.

Nasıl yaşamak istediğinize karar vermek elinizde.. Artık hata affedilmeyen çağı yaşıyoruz..

İyi pazarlar...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Oysa yalnızca bir kasaba takımıydı

Okay Karacan 2012.06.03

Sürprizli sonları sever misiniz?

Mesela bir filmde veya bir arkadaşınızın başından geçenleri anlattığı esnada... Hani tam da "çok sıkıcı olmaya başladı" diye içinizden geçirdiğiniz sırada, "bil bakalım aslında neymiş" sorusuyla sizi daldığınız sıkıntı denizlerinden çıkartan, yüzünüzdeki orta şiddetli tebessümü yaratan "o gerçek"...

Size bir hikâye anlatacağım. Bir kasaba takımı hakkında... Kasaba takımı mı deyip de sayfayı çevirecekseniz, önce şunu bilin ki, müthiş bir sürpriz sonu kaçırırsınız.

Epey eskilere gideceğiz... Sanayi Devrimi'nin kol gezdiği 1800'lerin son yarısındaki İngiltere'ye...

Cumartesi öğleden sonraları tatil ilan edilen işçiler, kuralları İngiltere'nin en önemli okullarından biri olan Cambridge'de konulan, adına futbol denen bir oyunla haşır neşir olmaktaydılar. Oyunun kolej takımları tarafından sahada nasıl bir aktiviteye dönüştüğünü yeterince izlemiş, "22 adamın bir topun peşinde koştuğu" zaman öldürmecesinin bir parçası olmaya karar vermişlerdi.

Pek çok sanayi bölgesinde, fabrika bahçelerinde futbol kulüpleri kuruluyordu. Bir futbol takımı da Manchester yakınlarındaki Newton Heath'de kurulu olan Lancashire ve Yorkshire Demiryolu'nun fabrikasında organize edilmişti. Şef mühendis Frederick Attock, fabrikanın taşıma ve vagon departmanında çalışan işçilerle birlikte bir futbol takımı kurdu. Fabrikanın diğer departmanları ve ülkenin farklı yerlerindeki demiryolu takımları ile yapılan maçların ardından 1880 yılında, fabrikanın renkleri olan yeşil-altın sarısı formaları ile ilk resmi maçlarına çıktılar, Bolton Wanderers Reserves takımına 6-0 yenildiler.

1885 yılında İngiltere Futbol Federasyonu takımların futbolculara para ödemesine izin verdi. Artık daha yetenekli futbolcular oynatmanın bir bedeli vardı. Bu bedel futbol takımlarının maliyetini adeta uçurdu. Takımlar daha fazla maç yapmak, daha fazla izleyici geliri almak zorundaydılar.

İlerleyen yıllar içerisinde hem bölgesel ligin kurucu üyeliğini yapan Newton Heath, 1892'de ise İngiltere 1. Ligi'nde yer alan ilk demiryolu takımı oldu. Ancak iki yıl sonra 2. Lig'e düştüler.

Futbol takımı olarak ortalama bir başarı seviyesi tutturmuş olsalar da maddi sıkıntılar baş göstermekteydi. Nisan 1900'de Newton Heath finansal sorunlar yüzünden dönemin en yetenekli santraforlarından biri gösterilen Joe Cassidy'i satmak zorunda kaldı. Ancak bu satış nakit akışı sorunu çözmeye yetmedi. Kulüp borç batağındaydı.

Toplam borç 2.670 sterlindi. Bugünkü parayla yaklaşık 210 bin sterline denk gelen bu para bulunamazsa kulüp kapanacaktı.

1901'de, takım kaptanı Harry Stafford, gerekli parayı toplamak için kermes düzenledi ve dört gün boyunca para topladı. Destek verenler arasında, kentin önemli futbol takımlarından, 1898-99 sezonu 2. Lig şampiyonu, komşu Manchester City de bulunmaktaydı ama gerekli miktara ulaşılamadı.

Kermes boyunca boynunda sırtında bir para kutusu ile insanların arasında dolaşan, Stafford'un St Bernard cinsi köpeği Major da kermesin son günü kaçtı ve ortadan kayboldu.

İşte her şeyin değiştiği an o andı...

Manchester sokaklarında başıboş dolaşan Major'ın yolu, içecek üreticisi zengin bir işadamı olan John Henry Davies'in evine düştü. Major'ı kızı için satın almak isteyen Davies, araştırdı, soruşturdu ve en sonunda Stafford'a ulaştı, köpeği satın almak için bir teklifte bulundu. Ancak kaptanın başka bir teklifi vardı: Borcumuzu ödeyin, kulübü satın alın, köpek de sizde kalsın...

Davies, işadamı iki arkadaşı ile birlikte Newton Heath FC'yi satın aldı, Stafford da kaptanlıktan yöneticiliğe geçti... Yeni yönetim kulübün önce ismini, sonra renklerini ve maskotunu değiştirdi.

Renkleri kırmızı-beyaz, adı Manchester United, maskotu da Major oldu...

Almanya'nın önde gelen danışmanlık ve araştırma şirketlerinden biri olan SPORT+MARKT, bundan birkaç ay önce İngiltere Premier Lig'in 2010-11 sezonunda dünya çapındaki izlenirliği üzerine bir araştırma yayınladı.

Tek bir sezonda Premier Lig maçlarını canlı, tekrar ve özetler ile magazin programlarını izleyenlerin kümülatif toplamı 4,7 milyar kişi... Ancak, her bir Premier Lig maçı dünyada 12,3 milyon kişi tarafından izleniyor diyemiyoruz.

Az önce yukarıda kuruluş hikâyesini okuduğunuz demiryolu fabrikasında kurulan kasaba takımı Manchester United, Premier Lig izleyicilerinin % 52'sini kendisine çekiyor. Her bir maçını 64 milyon televizyon izleyicisine oynuyor.

104 yıllık Beşiktaş Jimnastik Kulübü'nün içinde bulunduğu borç batağı ve ödeme krizleri yüzünden Avrupa'dan men cezası aldığı, uzun yıllar sonra bir demiryolu takımı, Adana Demirspor'un, gözün gördüğü yere, televizyon ekranlarına, Bank Asya 1. Lig'e döndüğü günlerdeyiz.

Ancak yanlış anlaşılma olmasın, bu yazının ana fikri kesinlikle "Beşiktaş ya da Adana Demirspor bir Manchester United olabilir" düşüncesini barındırmamaktadır.

Ne olsa Stafford'un köpeği Major yemek kokularını takip edip bir restoranın çöplüğünde de bulabilirdi kendini...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Efes pes etmedi

Okay Karacan 2012.06.09

Bu yıl futbol dünyasındaki karamsar hava salon sporlarının tırmanmasına, sporsever arasında büyük prim yapmasına sebep oldu.

Salonlarda kümülatif seyirci sayısı bakımından rekor kırılan bir seneyi yaşıyoruz ve bu sporun ülkemizdeki gelişimine büyük katkı sağlayacak.

Şayet muhteşem maçı kaçırdıysanız videosuna mutlaka ulaşip izleyin. Ama baştan sona, periyot atlamadan! Çünkü hikâyeyi farklı kılan, finalinden ziyade baştan sona içinde barındırdığı mücadele..

Beşiktaş Milangaz-Anadolu Efes final serisinin beşinci maçı Türk basketboluna büyük ivme kazandırdı.

Basketbolun ülkemizdeki gelişimi açısından altın maçlar serisine girecek bir seri izliyoruz. Dün akşam öyle bir maç oldu ki izleyeni de izlemeyeni de pişman etti.

Birçoklarına göre Anadolu Efes pes etmişti. Takım seriyi 3-1'den 4-3'e taşıyamayacaklarına inanıyor ve tatilin süresini kısaltmadan noktayı koyabilecekleri iddia ediliyordu. Efes bir önceki maçta 26 sayı farkı görünce uzatamayacağına kanaat getirmişti. Tabii ki sporda böyle bir inanış için ruhuna hakaretten başka bir şey olamaz. Beşiktaş şampiyonluğa ulaşmak isterken onlara sonuna kadar direnen Anadolu Efes alkışı hak ediyor.

Şimdi durum 3-2 ve pazartesi günü durumun 3-3 olmasına ancak Beşiktaş'ın kendisi engel olamazsa Efes'in durmaya niyeti yok.

Şampiyonluk yolunda maçın son periyodunda üstünlüğü ele geçirmişti aslında.

Son 4 dakikaya 11 sayı farkla giren Beşiktaş inanılmaz toplar kaybedip farkın erimesine engel olamadı. Maçın kırıldığı bölüm burasıydı. Burada yerli oyuncuların ve bilhassa Kerem Tunçeri'nin oyunu sıradışıydı. Efes'te süre alan herkesin pozitif katkısına, oyuna olan konsantrasyonuna karşın Beşiktaş takımında bilhassa Monsu'nun serideki en kötü maçını oynaması şampiyonluk hevesini kursağında koydu Beşiktaş'ın..

Hawkins keza kendi ortalamasının altında kalınca Beşiktaş için Efes direncini ve saldırganlığını kırmak kolay olmadı. Maçın uzatmaya gitmesi ile gitmemesi arasında minicik bir hata maçın Efes lehine bitmesi yine kücücük bir nüansı işaret ediyor.

Yerli oyuncularınızla Türkiye liginde fark yaratabiliyorsunuz. Keremler, Sinan başta olmak üzere iyi bir yerli kadrosu olan Efes dün yabancılarının da isyanıyla serinin bitmesine engel oldu. Beşiktaş, yabancıları dışında az sayıdaki yerlisinden de iyi sonuç alamadı.

Vujaçiç, Efes'in kazandığı bir önceki serinin yıldızı olmuştu. Bu kez de sahada en çok kalan isimlerin başında gelen Vujaçiç kaybetmeye isyan ederek takımı ateşleyen bir başka isimdi.

Arroyo'nun topu Mehmet Yağmur'a bıraktığı zamanlarda zayıflayan Beşiktaş yorgunluğun bedelini ödedi. İyi finişleri olan Beşiktaş bu kez başaramadı. Pazartesi seyirci avantajıyla kazanamazlarsa Efes inanılmazı başarabilir.

Ülke harika bir seri izliyor, bu maçları kaçırmayın.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ah Euro seksenler

Okay Karacan 2012.06.10

Euro 2012'nin bizi çok heyecanlandırıldığını söyleyemeyeceğim. Hele Seksenler dizisinin bir sahnesini izleyip birdenbire geçmişe gidip geldikten sonra hiç hem de.

Euro 2012 sosyal medya devriminin en ateşli yılında oynanıyor. Oysa o kupa oynanırken ne kadar da az sesli ama daha anlayışlıydık birbirimize herşeye rağmen...

Euro 80 ise bizim geçmişteki en ateşli zamanlarımızın tam ortasındaki son toplanma platformumuzdu..

Sanal değil gerçek!

O yıllara özlemimiz hiç bitmeyecek! Seksenleri bir televizyon dizisiyle anlamaya çalışanların bile merak duyduğu o güzel zamanları bugünlerde ne kadar çok konuşuyoruz.

TRT 1'de sezona veda ederken içimize işleyen sahnelerle yeniden geçmişe özlem damarımızı şişirdi "Seksenler" ekibi.

Galiba futbola dokundukları tüm sahneler bir acayip iç huzuru ve sıcakık temas sağlıyor oyunun güzel günlerine.

Euro 80 maçları Türkiye'nin siyasal çekişmeyi sokakta yaşadığı bir döneme rastlar. Akşamları dışarıda maç izlemenin bir parça cesaret istediği zamanlardı. Ama evde maç izlemenin kaymaklı bisküvi kıvamında bir tadı vardı. Nerden çıktı kaymaklı bisküvi dersiniz, seksenlerin efsanesiydi meret. Yok yani siyasi bir tarafı bugünkü

gibi aksine... Akşam TV maç veriyorsa ertesi gün anlatacak çok şey olurdu mesela, Dünyaya açılan penceresiydi Türklerin canlı futbol maçları, ha bir de Eurovision günleri..

Şimdi her şeyi Twitter üzerinde 2 saatte tartışıp bitireceğiz! Ne yazık !

Pastaneci Sami evdeki televizyonu dükkana getirdiği an Euro 2012'nin organik olmayan tadını hissetmiş olabilir misiniz sizde?

Ertesi gün kiminle maçın neresini konuşacağız ki! Evet Euro 80'i hatırlıyoruz, Dünya Kupası 78'den dolayı... Yok yok Erhan Önol'un Galler'e attığı eleme grubundaki golünden dolayı.

Seksenlerin futbolunda bizim için iki yıl çok önemlidir. Euro 80 ve Dünya Kupası 82.

Euro 80 Eylül ihtilali öncesindeki dönemin karanlık akşamlarıdır. Televizyonda izlerken büyüklerin pencerede yol gözlediği.

Dünya Kupası 82 ise gece maçlarının ardından çocuk başımıza sokağa çıkıp uzun uzun maç konuşup sokak lambaları altında Rummenige oluşumuzdur.

Burada bir ihtilalin küçük çocuğun zihninde bıraktığı futbol algısı kadar temiz olduğu dışında bir geriye özlem ve taltif olmadığını belirtmeliyiz.

Sami'nin pastanesinde Çekoslovakya'yı tutan solcu genç, kendisine Batı Almanya yerine Doğu Almanya olsa onları tutar mıydın diye takılan sağcı gence nasıl baktı?

İşte o bakışı biz pek hatırlarız. Rus, Çek, Yugoslav takımlarının futboldaki üstünlüklerini satır aralarında bize disiplin, çalışma, paylaşım temelinde anlatan bazı büyüklerimiz aslında futbolun cazip yüzüyle propaganda yapıyorlardı.

Yine de daha az teknoloji daha çok mutluluk vaat ediyordu futbol. Daha az bahis, daha az şüphe barındırıyordu geçmişteki o seksenler kupaları.

En babayiğit iddialar çocukların baklava tepsisini sarmalamasıyla nihayetlenirdi. İtiraf etmek istiyorum. Bu Avrupa Şampiyonası'nın havasına giremedim. Bunun sebebi Seksenler'i anlatan o hikâyedeki canlı kanlı sadelik, masumiyet ve temiz duygular olabilir mi?

1980'de kupaya gidemedik, ezeli düşmanımız (o zamanın dili) Yunanistan kupadaydı.

Bize şiddetle onlara karşı takımları tutmak kalıyordu. Almanya'dan ziyarete gelenlerin Batı Almanya'yı bizim kadar tutmadıkları bir gerçektir.

Nedense bıyık altı bir kızgınlıkları vardı adamların Almanlara!

Bugün Üç Alman milli oyuncusu bizim ülkenin bebeleri.. 1980'de Hrubesch diye bir adam çıkıp Belçika'ya son dakika golü atınca ilk kez bir futbol dramını canlı yaşamıştık. Acayip bir şeydi sona kadar gelip kaybetmek. Sonraki yıllarda yüzlercesine şahit olsak da o ilkinin acayip acıntısı hep kaldı içimizde.

Satırların yazarı Euro 2008'de Türkiye son dakika'da kazanınca Euro 80 finalinin acayip tadını hissetmiştir hep mesela.

İlkler hep başkadır.

Mesela Euro 84 Platini'nin Fransa takımıydı. Çünkü Fransa'nın kapılarını açmıştı bize.. Paris, Marsilya.. Yaz gecelerinin en büyük festivalini yaşamıştık. 84 Kupaların kupasıydı bizim için.

Portekiz inanılmazdı. İspanya keza öyle. İspanya ile Portekiz final oynar diye baklavasına iddiaya girip kaybetmiştik mesela.

Öyle bet basma işleri yoktu ama bir kutu baklava için yiğitlik yapardınız bir takımın uğruna...

Bu sefer aradan geçen yıllara bakıyoruz, yine Portekiz, yine İspanya.. Ve yine Yunanistan...

Bizde ise yine televizyon var!

Öyle anlaşıyor ki! 88 yılıyla artık ulema ve ukala olduğumuz futbol şampiyonalarının tadını artık eskisi kadar hissetmiyoruz.

Kendi ülke takımımız olmayınca daha bir lezzeti eksik bu işin..

Ah o seksenler var ya o seksenler.

Bizim takım olmasa da ekran karşısında hep beraber toplanıp, ertesi gün hep beraber tartışıp konuştuğumuz maçlar...

İşte o maçları özledik be!

Sami'nin pastanesine bir yol olsa da gidebilsek.

Ne güzel olurdu.. Ah Euro Seksenler!

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İngiltere Premier Lig neden para basıyor?

Okay Karacan 2012.06.17

Hafta içindeki bir futbol haberi İngiltere Premier Lig gibi para basmıyordu ama çok önemli bir yaraya parmak basıyordu, futbol kulüp idareciliğinde olan biteni anlamamıza yardım edecek nitelikteydi, futbolda yaşanan derinliği ve geçmişi olan sorunların anlatıcısıydı. Ne var ki çarşamba günü gazetelerin köşesinde bucağında kaldı. Küçük puntolarla vakay-i adiyeye kıvamında haberleştirildi.

Tahmin ve istihareye dayalı bir transfer haberi olmadığı için sansasyon yaratmadı, üzerine konuşulmadı.

Oysa cuma gazetelerinde dudak uçuklatan Premier Lig'in değerinin bir önceki döneme göre neden % 70 arttığını anlamamıza yardım edecek bir pusula haberi.

Haber Türkiye Futbol Federasyonu'nun eski sponsoru "Bank Asya" olan "şimdilik sponsorsuz Türkiye Birinci Futbol Ligi'ne" yapacağı yardımın haberi. Buna göre; TFF, birinci lig takımlarının gelecek sezon tüm

deplasman giderlerini karşılayacak. Yani uçağa, otobüse, trene para vermeyecek. Otelden ekstralarınız dışında ödeme yapmadan ayrılacak, yeme içme faturalarınızı TFF'ye gönderip tahsil edeceksiniz.

1950'li yıllarda futbolun içine düştüğü ekonomik krizleri aşmak için devletin kulüplerin tüm deplasman harcamalarını karşıladığı futbol tarihimizdeki o en eski para-futbol hikayesinin tekrarıydı TFF'nin kararı.

O dönem devlet sübvansiyon ediyordu. Şimdi dolaylı olarak TFF'nin gelir kaynaklarını yaratanların sübvansiyonuydu. Destek kelimesini özellikle kullanmıyoruz. Çünkü, metni en iyi "sübvansiyon etmek" deyimi karşılıyor.

Son iki yıldır ekonomik olarak batma noktasına gelen kulüplerin yaşamasını, yarışmasını Türk gençlerine spor yaptırma imkanı sağlamalarına katkı için atılmış ilk adım böyle...

Asıl bu kararı almaya neden gidildi onu açıklayan bir başka detayı daha vardı haberin ama o bölüm gazetelerde ne yazık ki yer bulamadı.

TFF yetkilisi Arif Koşar "Anadolu'ya yaptığımız ziyaretlerde kulüplerin tesis adına neyi var neyi yoksa hepsini kayıt altına aldık. Her yıl proje gösteren kulüplere tesis yardımı olarak ciddi kaynak yaratıyoruz." açıklamasını yaparken ekliyordu. "Ne var ki, yöneticiler bu paraları bir iki uyanık menecere kaptırıyorlar!.."

Belli ki Federasyon buna bir dur deme kararı almıştı. Artık tesis yardımı talep edenlerin kayıtlarına bakıp, belirledikleri kriterlere uyanlara destek vereceklerdi. Yani federasyon tesis yapacağım bana para ver, diyen kulüplerin bu paraları değerinden yüksek bedeller ödeyerek alınan oyuncular nedeniyle sistemin uyanıklarına aktardıklarını tespit ettiğini dile getiriyordu.

2013'ten itibaren kulüpler için hayat daha da zorlaşacak görünüyordu. Çünkü lisans sisteminde radikal kararlar alınıyordu.

Buna göre elektrik idaresine, su ve doğalgaza borcu olan, bilançoları dengesiz ve borçlanma kıstaslarına uymayan kulüplerin gözünün yaşına bakılmayacaktı. Anadolu'da yapılan ziyaretlerde bakkala, kasaba, manava borcu olan, aynı sebeple idare tarafından suyu kesilmiş, doğalgazı kapalı kulüplerle karşılaşmış anlaşılan.

Deniyor ki; kulüp fakru zaruret içindeyken, başkanların odasında deri koltuklar, plazma televizyonlar var. Olmaz böyle şey!

Gerçekten haklı TFF, olmaz böyle şey ama oluyor işte, çünkü burası Türkiye klişesine inanmaya ve yenilmeye başlamışız.

TFF kararları devrimsel, işin genel kurullarda oy hesabıyla bozulması riski uygulamayı zorlaştırıyor ama Türk futbolunun kurtuluş reçetesi aslında gazete haberleri içinde kendine yer bulmakta güçlük çeken bu flaş haberde saklı...

Gelelim cuma haberlerine..

İngiltere Premier Lig'in yayın hakları bedelinin 2013-2016 sezonları için 3 milyar sterline çıktığı yazılıyordu. Bir önceki döneme göre % 70 artış demekti.

Sadece bir maçın yayıncıya maliyeti Türk lirasıyla anlatalım, 18 milyon lira olacaktı. Bu aslında iyi bütçeli bir Hollywood filmine karşılık geliyor. Çağan Irmak bu paraya 10 tane "Babam ve Oğlum" çekebilir mesela..

1997'de 670 milyon sterlinle başlayan rakam 15 senede 5 misli artış göstermişti.

Cuma günü bu artışın sebebini araştırırken bulduk kendimizi. Kimilerine göre tüm dünya izlediği için böyleydi! Oysa bu rakam ülke içi haklar için ödenmişti ve yurtdışı hakları içermediği için iddianın haklı tarafı yoktu.

Kimimiz, Rus Abramoviç'in Chelsea operasyonundan sonra, Amerikalı ve Arap sermayedarların paralarını buraya akıtmasına, kimilerimiz bazı maçların yayınlanmadığına, seyircinin merakına yorduk gelişimi.. Haliyle bizim lige tırpanla girenler oldu. Aslında bizde de gelişme oluyordu. 2 sene önce rekor para ödenmemiş miydi? Gelecek sene TFF tarafından ödenecek diğer liglerin deplasman giderlerini mesela aynı kaynak karşılamayacak mıydı?

Peki nasıl oluyordu da biz kendimizi beğenmiyorduk ama İngiltere'yi övüp duruyorduk?

Aslında oradaki büyümenin cevabı carşamba haberinde saklıydı.

İngiltere federasyonu birinci lig kulüplerinin deplasman masraflarını ödemek, onların tesislerinin bilançosunu çıkarmak, elektrik paralarını ödeyip ödemediklerini araştırmak zorunda kalmadığı için rakamlar büyüyordu. İngiltere birinci lig kulüplerinin başkanlık ofislerinde plazma TV ile deri koltuk vardı ama sular akıyordu..

Yani marka değeri (biz içini çoktan boşalttık bu sözün ama hadi neyse) yaratmak için öncelikle kulüplerin çaba gösterdiği, ellerine geçen kaynağı rasyonel kullandığı, açık ve dürüstlük ilkesi yüksek oranlarda tecelli ettiği için her geçen gün zirve paralar ödeniyordu Premier Lig'e..

Biz ise ucuz film çevirmeye çalıştığımız için hâlâ anlayamıyorduk meseleyi!

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Euro 2012 şimdi başlıyor

Okay Karacan 2012.06.20

Bur turnuvayı baştan beri yeni takımların eskiyen takımlara karşı zaferleriyle tanımlıyoruz. Eskiyenlerin yıldızlarını bir kenara koyduk her zaman.

Mesela İbrahimoviç ile Schevchenko...

İngiltere ile Ukrayna'nın istatistiksel dengesine etki edecek değişim, bir tarafta Rooney'in takıma dönüşü, diğer yanda Sheva'nın kenarda başlayacak olmasıydı. Ukrayna evinde olsa da, seyircinin katkısı itici güç kabul edilse de İngiltere Milli Takımı'nın Terry-Gerrard-Rooney hattının artık kazanan bir omurga olma ihtimali yabana atılamazdı. Üstelik Hart, İngiltere kalecilerinin turnuva performansları ortalamasını geçmişti.

Ukrayna'nın bekleri Selin ve Gusev hatları üzerinde ileri çıkışlar yapabiliyor, sağda Yarmolenko, solda Konoplyanka onların desteğiyle kendilerine koridor açabiliyorlardı. İngiliz bekleri arkasına dizilen kademeler sayesinde bu ikiliye sakin bir savunma ile karşılık veriyordu. Tymoshchuk İngiltere'nin sadece Cole destekli Young idareli sol kanat akınlarına karşılık savunmanın içine kadar gelip, takımın kazandığı topları ileri hızlı aktarıyor. Hızla çıktığı ofans bölgesinde Ukrayna'nın gol hattını kalabalıklaştırıyordu. Ukrayna'nın Sheva

olmadan Milevski ve Devič ile gol aradığı o en iyi oynadıkları bölüm golle sonuçlanmayınca İngiltere'nin İsveç maçındaki stratejiyi yeniden aktif hale getirmesi kolay olacaktı.

İsveç-Fransa maçında İbrahimoviç'in bir saat ortalıkta dolaştıktan sonra attığı şahane gol, İngiltere'nin grup birincisi olup İspanya yerine İtalya'nın rakibi olma hedefini sağlama almışken, ikinci yarıda Gerrard'ın yükselen oyunu devreye girdi. Ukrayna savunmasındaki ikili ve kalecinin ayaklarının ucuna çarparak devamlı yön değiştiren topun Rooney tarafından ağlara gönderilmesi İngiltere için harika bir iş olabilir ama Ukrayna'nın çizgiyi geçen topa karşılık beraberlik kararı çıkmamış olması o derece büyük bir skandaldır. Tabii ki o pozisyonun evvelindeki ofsaytın TV rejisi tarafından sansürlenmesi, bu meselenin derin tartışılacağı bir başka konusu...

1966 ve 2010'daki Dünya kupalarından sonra bu turnuvada yeniden onların lehine yapılan hata, futbolun enigması olarak kalsın...

Bir pozisyonda Sheva'nın kırmızı kart görmeden yırtması da bir parça ev sahibi olmanın avantajıydı diyebilir miyiz?

İsveç, Fransa'yı 2-0 yenince bu turnuvaya müthiş iki maç izleme şansı verdi.

Şimdi İspanya'nın bücürleri ile Fransa'nın bücürleri aynı çok paslı oyunun efektif tarafı olabilmek için oynarken, savunmacı karakterleri benzediği gibi kontra oyunlarındaki ve forvetleri kullanma yöntemlerindeki benzerlik İtalya-İngiltere maçını heyecanla beklenen kıvamına sokuyor.

İsveç, giderayak çok iyi bir iş yaptı.

Ukrayna'yı hakem hatası mı yaktı? Önceki pozisyona göre mi bakalım yoksa çizgiyi geçen topa göre mi konuşalım?

UEFA rejisinin bakış açısı bile tartışılır...

Avrupa Futbol Şampiyonası şimdi başlıyor...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Başarıyı pazarlamak üzerine

Okay Karacan 2012.07.08

Bu hafta biraz geriye gidelim, G.Saray'ın 2000 yılında kazandığı UEFA Kupası'nı hatırlarsınız.

Unutmak mümkün mü?

Takımlar düzeyinde en büyük başarıydı ama taraftar davranış modellemeleri bakımından endüstriyel futbol türbülansına girilmeden önceki son çıkıştı. Kimileri hâlâ bir tarafın renklerine gönül vermenin diğerinin sıcaklığıyla olduğuna inanarak o çıkışı kullandı. Hâlâ futbolsever bir azınlık olarak yaşıyorlar içimizde.

Türbülansı tercih edenler ise yalancı cennetin sözde taraftarları. Tam 12 yıl önce gelen Galatasaray'ın UEFA şampiyonluğu Türkiye'de coşku yaratmıştı. G.Saraylı olmayanların bile büyük çoğunluğunun yüzü gülmüş, göğsü kabarmıştı. Henüz sosyal medya patlamamış, dünya küçülüp cebe girmemişti. Yani kontrolsüz hakaret, insafsız linçler yaşanmıyordu. Dünya hâlâ eski dinginliğinden sadece bir atmosfer ötedeydi. Yani bugünün kin, nefret ve kıskançlığı çok belirginleşmemişti, Barcelona devrimi başlamamış, İspanya hâlâ bir kupaya uzanmamıştı.

UEFA sonrasında Galatasaray, Terim ve oyuncuların ayrılmasının ardından sıkıntılar yaşamaya başlamıştı. İşler eskisi gibi iyi gitmiyordu.

Futbol takımının geri gidişini kaleme alanlar, kulübün başarıyı pazarlayamadığını yazdılar. G.Saray, UEFA Kupası sonrası dönemi iyi değerlendirememişti. UEFA Kupası ülke tarihinin en büyük futbol başarısıydı ve taraftarın takımına olan hayranlığı tarihte hiç görülmemiş bir seviyeye yükselmişti. G.Saraylı'nın sosyal hayattaki mutluluğu kulüp yöneticilerinin bu başarıyı paraya çevirmesini sağlayamıyor olabilirdi ama sokaktaki gurur ve dilden dile anlatılan başarı hikâyesi, zaten taraftar sayısı artmakta olan G.Saray'ın büyümesini sağlıyordu. Günün tabiriyle konuşursak henüz sosyal olmayan medya tweet atıyordu. Retweet'ler Galatasaray'ı büyütüyordu.

Yaşları 12'den başlayan çocukların, futbolu pek ilgi alanına sokmayan kadınların, Anadolu'da yaşayan ve Batı'yı yenmek özelinde milli hassasiyetleri çok gelişmiş vatandaşların Galatasaray sempatisi ve taraftarlığı zirve yapıyordu.

Galatasaray 4 yıl üst üste şampiyon olup finalinde UEFA ile taçlandırdığı dönemin ardından iç karmaşanın kurbanı olmuştu. Başarıyı sahiplenme refleksleriydi karmaşanın sebebi. Zorla o unutulmaz fotoğrafa girmeye çalışanların, o fotoğrafın esas adamı benim diyenlerin, geleceğin resmini çizmeye çalışanları yok etmesiydi mesele. Uzatmayalım, bugün Galatasaray tam 12 sene sonra milyonlarca taraftarının ekonomik bir güç, sosyal bir baskı unsuru olmasını o yılların büyük başarısına borçludur. Muhtemelen bugün TT Arena'da kombine bilet alanların büyük bölümü 2000'in çocukları.

Faruk Süren ve arkadaşları o dönem stadyum işletmeciliğinin büyümenin motoru olduğunu pek iyi anlamış, ancak başaramamışlardı. Daha erken atılacak bir adım Galatasaray'ı stat gelirlerini katlama ve büyüme hızını artırma bakımından Fenerbahçe'nin önüne geçirecekti.

Fenerbahçe'nin ilk olduğu, rakiplerine Fikret Orman'ın deyimiyle yılda 30 milyon lira fark attığı Saracoğlu Stadi hamlesi aslında bir UEFA Kupası zaferi büyüklüğündedir. Şimdi ayrıntılarına girersek sütunların yetmeyeceği bir mevzudur bu...

Fenerbahçe ile Galatasaray'ın açık ara öne çıkmaları, sportif ve ticarî öne geçişleri sayesinde.

Avrupa'yı dize getirmenin karşılığı önce duygusal zeminde sayısal çoğalma, ekonomik garantileri ilk ele geçirmenin karşılığı önce güç sonra büyümeyi getirdi. Aynı dönemde Seba yönetiminin gidişi, Bilgili yönetiminin gönderilişi, Demirören döneminin iktisat biliminin tüm doğrularına ihanet edilerek sonlanması Beşiktaş dinamiklerinin paslanmasını, Beşiktaş'ın yeni neslin seçimlerinden biri olmaması sonucunu doğurdu.

Dünyanın en hızlı büyüdüğü, Türkiye'nin en hızlı değişip ileri gittiği bu dönemin kaybedenidir Beşiktaş. Türk futbol tarihinin yakın geçmişine bakmadan geleceği ve bugünü anlamak imkânsız.

2000 yılını milat alıp her şeyi bir kez daha okumak gerek! 2000 öncesi başka bir ekonomi, başka bir sosyal ilişki ağı, başka siyaset, başka nüfus, başka medya, başka bir toplumu anlatır.

Büyümenin fark yaratamadığı açığın kapandığı tarihtir 2000 öncesi... 2000'leri iki ezeli rakibi 2010'ları kotaracak doğru iki icraatla geçirirken Beşiktaş ıskı geçmiştir.

2003'teki şampiyonluğun ardından 2004'te rahat kazanılabilecek bir şampiyonluk heba edilince tek fırsat yok edilmiştir.

Beşiktaş Başkanı Fikret Orman'ın hafta arası yaptığı açıklamaların özünde aslında yukarıda sadece ana hatları yazılan hatalara karşı proje geliştirme çabaları yatıyor. Yeni yönetim sürekli yanlış yapıyor. Futbol meselesine hiç girmeyelim, elle tutulur bir adım atılamadı henüz.

En büyük yanlış basketboldaki başarıyı bayraklaştırıp pazarlayamayarak yaptılar. Belli ki Milangaz kompleksine kapıldılar, futbolun birincilliğine pek bir inandılar. Oysa yeni neslin bu başarıyla elde tutulmasını sağlayacak dinamikler kazanmıştı Beşiktaş. Tıpkı 2000 Galatasaray futbol takımı gibi 2012 Beşiktaş basketbol takımı da iyi pazarlanamadı. Tek doğru var. Feda projesi. Ama bu bir ekonomik kurtuluş adımı değil, sosyal bir barometredir. Tanesi 30 liradan, kötü bir dağıtım ve beden belirleme icraatına rağmen 100 bin adet tişört satan bir kulübün, 200 loca, 25 bin kombine satma kapasitesi olduğu, bazılarının muhalefetine rağmen hâlâ çok açıktır.

Mesele dönüp dolaşır aynı yere gelir. Stadyumu olan taraftarı çeker, taraftarı çeken stadyumu yapar. Stadyumu yapan parayı bulur, parayı bulan takımı kurar, takımı kuran başarıya koşar!

Ama bunun için bir parça... İyi pazarlar...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Federer sen bizim her şeyimizsin

Okay Karacan 2012.07.15

Wimbledon'da Murray'ı yenerek zafere ulaşan Roger Federer'in kazanan tek isim olduğunu mu sanıyorsunuz?

Hayır, 2003'te kurulan Federer vakfı daha fazla başarı, daha fazla zafer sayesinde daha fazla çocuğa eğitim verebilecek...

Daha fazlasını vermek için Federer'e ilham veren kim ya da kimler olmuştur? Sporda bir insanın diğer insana kendi başarısıyla verdiği ilham başka bir insanı ne kadar etkiler? Sonuna kadar okuyup sorunun cevabını siz bulun..

Pazar günü ofiste oturmuş arşivimdeki eski gazeteleri karıştırıyor ve bir şeyler yazıyordum. Zamanın hızı tarafından allak bullak olmuş aklıma birdenbire kızlarım geldi.

Hemen yazlıkta tatilde olan küçük kızım İrem'in telefonunu çaldırdım.

Telefon uzun uzun çalıyordu..

Çaldı... Çaldı... Çaldı?!!

Kapatıp ablası Selen'i çevirmeye hazırlanıyordum ki ekranda bağlandı yazısı beliriverdi.

İrem 'nereden çıktı babam' kıvamında bir ses tonuyla "Alo baba?!" dediğinde bu pazarın yazı konusu belirivermişti.

12 yaşındaki İrem deniz kenarına inmektense oturmuş evde 16 yaşındaki ablası Selen'le Roger Federer ile Andy Murray arasındaki Wimbledon finalini izliyordu ve o heyecanın arasına giren telefon babasından geliyor olsa bile fena halde gereksiz bulmuştu... Heyecanlarını bölmemek, ilgilerini dağıtmamak için kısa kestim konuşmayı, nihayetinde tenis, bir dikkat ve takip sporuydu..

Televizyona dönüp kaldığım yerden devam ettim kortta nefes nefese süren mücadeleye...

Ekranda beliren "bağlandı" kelimesi 35 yılı birbirine yapıştırmıştı aslında..

İrem beni yıllar öncesine götürmüştü farkında olmadan.. Onun yaşlarında iken bizim okul tatili hediyeimiz deniz kenarı yerine 'büyükbaba'nın köydeki bahçeleri, bağlarına gitmekten ibaret olurdu.

Temmuz ayının tadını anlatabilmek için klavyenin tuşlarına basabiliyor olmaktan daha fazlası gerekir. İşin içine köyün kendisi giriyorsa mesele Yaşar Kemal kıvraklığında izah edebilmektir o duyguları...

Bir yerlerde saklı kalmasın, Federer-Murray sayesinde paylaşalım...

Ortalığı kasıp kavururken yaz güneşi, ekin vakti beklenirken akşamdan sabaha temmuz ayında pek bir dellenir ve çeşit çeşit renk doğurur Anadolu toprakları... Hem toprağın rengi yerini yeşile bırakır o zamanlar geldiğinde hem yeşil gittikçe toprak rengi belirir... Bir tenis topu gibi temmuz ayının yeşiliyle toprağı arasında gider gelirsiniz...

Toprak kortların kralı ile çimin kralı spor literatürünün içinde yer bulmuştur her daim... İşte ben en çok o eski günlerde bu çim ile toprağın krallığı mevzusuna takılırdım. Akşam saatlerinde devasa dut ağacının dibine kurulan yer sofrasının doğal zenginliğine zenginlik katan, o ağacın dalına ilâştirilmiş bir transistörlü radyodan verilen ajans haberleridir. Ne var ki yemeğe oturma vakti genelde spor haberleri cıngılına rastgelirdi ve merakla kulak kabartırdık, neler olup bittiğine...

1976'da Çeklerin ve Almanların finale yürüyüşünü o radyodan dinlemekle başlamıştı her şey, sonra her temmuzun o vakitlerinde Wimbledon haberlerine kulak kabarttığım günleri hatırladım geçen pazar günü Kandilli'deki ofisten geçmişe bakarken... TRT'nin efsane tenis spikeri ve tutkulu bir tenisseven olan, yıllar sonra kendisiyle çalışma fırsatı bulacağım Fahri İkiler'in hazırladığı tenis dosyası kadar detaylı ve renkli olmasa da kimin nasıl kazandığı kısaca değinilen o bültenlerin tadını hatırladım İrem'in Federer-Murray finaline duyduğu tutkuya kulaklarımla şahit olurken...

Köydeki şehirli bir çocuk için o dönem tek başına tadılan bir duyguydu... İşte bilirsiniz, konu Ecevit'in fikirleri, Demirel'in söylemleri, işsizlik fakirlik, sağ sol olunca radyodaki habere herkes müdahil olur birkaç cümle ederdi de!..

Bjorn Borg, Jimmy Connors, Mac Enroe adları ve kimin kimi nerede ve nasıl yendiği, zeminin toprak mı çim mi olduğu haliyle kimseyi ilgilendirmezdi. Fahri İkiler tenis sporunu öğreten, anlatan, sevdiren bir adama dönüşürdü sesiyle... Meddah gibiydi...

Harman'ın duvarını kullanarak yarı toprak zeminde tutkusunu nereden geldiği bilinmeyen eski kırık dökük raket ve formunu yitirmiş küçük bir lastik topla perçinleyen birisi için geçen haftaki muhteşem finalin anlatımı bunun ötesine pek geçemez herhalde?..

Andy Murray'ı efsane bir oyunla yenip 17. Grand Slam zaferini elde eden Federer, geçen pazar merkez kortta Murray'ı devirdiğinde sadece İskoçya değil tüm Britanya'yı hüzne boğdu.

Basına konuşurken Murray gözyaşlarını tutamıyor, kız arkadaşı, annesi ve arkadaşlarının yüzüne bakamıyordu. Seyirci de ağlıyordu. Federer ise gururla ikizlerinin bulunduğu locayı gururla keserken, tenis kortunda hayata dair tüm duygular dolanıyordu. Tıpkı o dut ağacının dibindeki huzurlu sofradakiler gibi..

Sanırım tenis sporu 80'lerden itibaren insanı, insani değerlerin içine birçok spordan fazla taşıdı. Her bir Grand Slam'in kendine has hikâyesi ve miti oluştu.

Mesela bu sene dikkatlerden kaçmayacak olan, Federer'in "Pete Sampras, Stefan Edberg, Boris Becker, hatta Michael Jordan, Valentino Rossi ve Tiger Woods'un daha fazlasına ulaşma istekleri benim için rehber oldu." açıklamasıdır.

Başarı önce insanı, sonra bir başka insanı ve nihayet dünyayı değiştirebiliyor. Başarıya giden yolun tarifini fena halde endüstriyelleyen spor dünyasında artık en iyi tenis kortlarında yapabiliyorsunuz. Tamamen yüreğinizi koyduğunuz, tüm kasların, tüm duyguların çalıştığı, hırsı, isteği ve gerçek insan reaksiyonunu gördüğünüz bir yer orası..

Kendine kendine mırıldanmanın, yağmura, güneşe sabırla direnmenin, hem ağlamanın, hem çılgık çılgılığa isyan etmenin zemini tenis kortu; ister çim, ister toprak olsun...

Dikkatin, tek bir işe konsantre yaşayabilmenin anahtarı gibi... Yaptığın en iyi işin peşinden git diyor belki de topu takip et ve karşıya gönder!..

Tenis dünyasının verdiği ilhamın tarifi ise satırlara sığmayacak.

Federer'in dut ağacının dalına takılmış bir radyodan sonuçların dinlendiği zamanlardan bir endüstri olup didik didik değiştiği günlere gelinmesine inceden verdiği tepkiyi pas geçmeden bitirelim...

Hayatlarımız medyanın hakimiyetine girmeye başladı diyor Federer... "Bu işe her şeye sahip olmak için girmedim, tek isteğim eğlenmekti. Çocukken tek hedefim önce kendimi kortta eğlendirmek ve binlerce kişinin önünde oynayabilmektir..."

Hikâyenin içine girerek bir ders çıkarmaya çalışan yazar, tenisi radyodan dinlediği günleri, harmandaki raketi ve lastik topu unutamayacağı için yıllara dayalı hissi bir değişimi anlatarak kaleme aldı.

İnternet dünyasında binlerce Federer, Murray istatistiği, magazini ve başarı hikâyesi okuyabilirsiniz. Biz Federer'in kişisel sitesindeki giriş cümlesiyle veda edelim. "Eğitim çocuklara geleceklerini şekillendirme imkânı sağlar. Birçok ülkede ise insanların tüm gayretlerine rağmen kaliteli bir eğitim alamadıklarını görüyoruz. Kurmuş olduğum vakfın bu konuda fark yaratmaya çalışmasından gurur duyuyorum..."

Federer'in farkı budur özetle... İyi pazarlar...

Spor haberciliği haber olurken

Okay Karacan 2012.07.22

Sıcak bir temmuz pazarının sabahında bu yazıyı kim bilir nerede okuyorsunuz?..

Bazılarınız şehrin gürültü ve koşturmacasına bir hafta sonu kadar ara verip yazlığında karşı bakkaldan aldığı gazetesini açıp okurken, bazılarınız bir Akdeniz koyunda cep telefonundan ulaşıyor gazetesine ve yazarına... Malum telefonunuz artık konuşmak için değil sadece, her türlü bilgiye giriş biletiniz... Otobüste, metrobüste, dolmuşta oturacak koltuk bulamama ihtimaliniz her zaman mevcut ama bilgiden kaçışınız yok artık.

Tek ihtiyacınız iyi bir telefon bir de internet bağlantısı, o kadar... Dünya parmaklarınızın altında artık. Öyle ki çok özel haber bile, son 30 yılın en büyük iletişim gücü televizyonun haber bültenlerine hazırlanırken eskiyor, gazeteler ne yapsın!

Teknolojinin, haberciliğin boyutlarını yeniden belirlediği dönemi yaşıyoruz. Artık herkes kendi başına birer haber kaynağı olmuş durumda (ya da zamanla kendini öyle sanmaya başlıyor).

Hemen herkesi etkisi altına alan, sosyalleşme sandığımız o sanal takip dünyasında, doğru hesapları takipteymeniz eğer, en acar futbol muhabirlerine bile haber atlatıp küçük çaplı şöhretlere sahip olabiliyorsunuz.

Yabancı dil bile gerekmiyor, kopyala-yapıştır, çevirsin istediğin dile internet kölesi...

Cep telefonu olmadan önce insanlar nasıl buluşuyormuş, bilgisayar olmadan nasıl yaşıyormuş diye yapılan latife ve tevatürleri çok görüyoruz bugünlerde. Her defasında geçmişe yapılan ahlak vahlar dolu gülümseten anı kırıntıları beliriyor sohbet ortamlarında. Madem haberciliğin kişiselleşmesiyle başladık öyle sürdürelim, malum günümüzde twitter'da bir adresi olan herkes maşallah haber ajansı gibi çalışıyor.

Hiç merak ettiniz mi, teknoloji bizleri ele geçirmeden önce habercilik nasıl yapılmıyordu diye...

Mesela 1930'larda habere ulaşmanın iki yolu var, ya sabah kalkıp gidip gazetenizi alıp okumak yani bir anlamda maharetli spor muhabirlerinin o günün gazetesine yazacakları haberleri beklemek. Gerçi bu durumda her gün spor haberi okuyamayacaktınız.

Gazetenin spor haberlerine 1 tam sayfa ayırdığı haftanın o çok özel bir gününü bekleyecektiniz, heves ve heyecanla... Haa ama her gün spor sayfası görmek istiyorsanız gazetenizde, 1930'ların sonunu beklemek zorunda olacaktınız.

Ya da akşamları, postanede telgraf gönderimi kapandıktan sonra yayına başlayan ve yalnızca birkaç saatliğine ulaşabildiğiniz İstanbul Radyosu'nun ajans bülteni olacaktı. 1933'ten sonra İstanbul radyosundan bazı çok önemli futbol, boks ve güreş maçları, Eşref Şefik ve Sait Çelebi'nin sesinden naklen anlatılmaya başlanacaktı ama gazetenizin "radyoda günün akışı" bölümünde bilgisi verilmediğinden radyonun başına oturup yayın olup olmayacağını bekleyip görecektiniz (duyacaktınız).

Genel çerçeve böyleyken, ne görmeyi beklersiniz o spor sayfalarında? İstanbul büyüklerinin maç haberleri, Milli Küme'de haftanın maçları, güreş, boks ve atletizm elbette...

Ya da Avrupa'nın büyük liglerindeki haftanın toplu sonuçları ve en öne çıkan maçın teknik analizi sizi şaşırtır mı?

"İngiltere Kupası maçlarının üçüncü devresinde bazı sürprizler olmuştur. Bu meyanda İngiltere Ligi'nin başında gelen Charlton, ikinci kümeden Coventry tarafından tasviye edilmiştir. Bu maçta Charlton'ın 2-0 yenilmesi mazeret kabul etmez bir hadisedir. Gene birinci kümenin kuvvetli takımlarından olup mevsim başında bir müddet ligin başında yer almış Portsmouth da Tottenham tarafından mağlup edilmiştir." (1935 Akşam)

Hadi diyeceksiniz ki orası İngiltere... Malta'ya ne buyrulur? "Malta Adası'nda adanın altı futbol takımı ile Peşte'nin Hungaria ve Viyana'nın Rapid takımları arasında tertip edilmiş turnuvayı Macar takımı kazanmıştır. Hungaria bu turnuvada yedi galibiyet ve üçe karşı 32 gol kaydetmiştir." (1932 Akşam)

İstanbul büyüklerinden oluşturulan karmalarının, dönem Avrupa'sının liglerinden gelen takımlarla yaptıkları maçlar öncesi karşı takım oyuncularını değerlendiren bir ön analiz yazısını da garipsemeyiniz: "Atina muhtelitini (karmasını), Panatinaikos, Apollon ve Gudi takımları teşkil ediyorlar. Muhtelitin muhacim hattını, bugün Atina'nın ve bütün Yunanistan'ın en kuvvetli muhacimleri sayılan Panatinaikos takımının hücum hattı teşkil eder. Atina muhtelitinin oyuncularından dokuzu, bu ay içinde Balkan futbol kupası maçlarına iştirak etmişlerdir. Bu itibarla İstanbul muhtelitiyle karşılaşacak Atina muhtelitine Yunan milli takımı diye saymak hiç de hatalı olmaz. Yunanlıların atletik meziyetleri malumdur. Binaenaleyh İstanbul futbol heyeti muhtelitimizi teşkil ederken bu noktayı göz önünde bulundurmak ve ona göre oyuncuları seçmek lazımdır."

Bu yazı 1935 yılında kaleme alınmış, yani henüz yeni yeni en önemli maçların radyodan anlatılmaya başlandığı yıllar... Binbir iletişim zorluğuna karşın kısmen uluslararası ajanslar takip ediliyor, fotoğraflar da genelde oralardan temin ediliyordu. Yine de en büyük haber kaynakları Avrupa'nın önde gelen gazeteleriydi. Her köşe başındaki gazete bayiiinde bulunması imkânsız olan ve türlü zorluklarla İtalya'dan, İngiltere'den, Fransa'dan ve hatta Amerika'dan gelen gazetelerin spor haberlerini didik didik inceleyip tercüme ediyor ve 1930'ların Türkiye'sinin sporseverlerine haber ulaştırıyorlardı. Bunu nereden mi biliyoruz, basit, "Fransa'daki bir gazetenin haberine göre", "La Gazette'de yer alan bir habere göre" diye başlayan haber metinlerinden... Yani bir İngiliz haber kuruluşunun haberini kendi şahsi hesabınızdan, kaynak göstermeden kendi haberinizmiş gibi vermenizden bir farklı, kabul edin!

Tabii, şunu da unutmayalım, 1935'te spor muhabirleri şanslıydılar, İstanbul'dan Paris, Londra, Budapeşte, Berlin gibi Avrupa radyolarına ve verdikleri spor haberlerine ulaşabiliyorlardı. Bir maçın sonucunu öğrenebilmek için Paris radyosunun anonsunu bekleyen gazete, haberi baskıya yetiştirdiği zaman hemen öne çıkıyordu.

Yani kocaman bir spor sayfası, günlerce emek verilip çalışılarak çıkartılıyordu. Cebinizdeki dünyadan saniyesi saniyesine ulaştığınız bilgi kaynaklarınızı, "worldwide tt" yoluyla ezeli rakibinize gol atmak için kullanacaksanız, siz bilirsiniz. Ama Eşref Şefik, Sadun Galip, Burhan Felek gibi büyük ustaların kulağına gitmesin, kızarlar...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

O yıl olimpiyat köyü kurulmamıştı

Okay Karacan 2012.07.29

Her Olimpiyat yılı, siyaseten bir değişimi anlatıyor. Garip ama gerçek. 2012'ye bir anlam yüklemekten geri dönüp teker teker bakın göreceksiniz.

Dünya Olimpiyatlar sayesinde bir büyük meclise dönüşebiliyor. Örneğin 80 Moskova ile 84 Los Angeles, iki siyasal blok arasındaki gerilim, Sovyet ve ABD boykotları yüzünden sönük geçmişti.

1936 Hitler'in gövde gösterisiydi. 1940, 44 savaşa kurban gitti. 1948'de ise Dünya yeniden bir araya geliyor ama siyaseten ilk boykot yaşanıyordu.

Günlerdir gazete, televizyon, internet üzerinden binlerce kaynak 2012 Londra oyunları ile ilgili haber, magazin, istatistik ve son durum bilgisi geçiyor. Neredeyse orada olanlardan daha fazlasını bilgisayar ve TV karşısında görme, bilme ve izleme şansına sahibiz. Keyifli bir 20 gün geçireceğimiz, kısmetse milli marşı dinlerken yine büyük mutluluk duyacağımız kesin. 1988 yılında Naim Süleymanoğlu altın madalyaya ulaşırken, genç yaşlı, çoluk çocuk ekran karşısındaydık. Sadece bir ekranımız vardı her şeyi izleyip görebilmek için..

Naim, yüzlerce kiloyu havaya kaldırdığında bir çığlık yükselmişti topraklarımızdan..

Bizler için Olimpiyat denildiğinde yakın tarihin en unutulmaz anlarından biridir.

Bir bakıma Doğu ile Batı bloku arasındaki çatışmada sona geline yılların Bulgaristan-Türkiye azınlık kavgasındaki hesaplaşmasıydı 88 Seul ve Naim'in altınları..

Naim altyapı eğitimini Türkiye'de almamıştı. Dolayısıyla o da bugünkü sporcularımızın birçoğu gibi devşirme sayılırdı. Ama Türk soyundan geliyor olması hasebiyle toplumun bir kısmı için milliyetçi bir figürü temsil ediyordu.

Olimpiyatın içinde hep siyasetin etkisini görürsünüz ve o sene biz bunu fazlasıyla yaşamıştık. İki kutuplu Dünya'nın onuna gelirken biz hikayeyi Naim'in gücüyle görebiliyorduk.

Tam 14 yıl sonra bugün ise Londra'da Türk sporuna kadın eli değiyor. 2012 Olimpiyatları'nda rekor bayan sporcuyla temsil ediliyor. Üstelik bunun ağırlıklı olarak olimpiyatın ana dalı olan atletizm branşından olması ayrıca bir başarı hikâyesine denk geliyor.

İlk atletizm madalyasını Ruhi Sarıalp'in aldığı 1948 Londra'nın ilginç özelliklerinden biri de ilk kez bir kadın atletimizin yarışmış olması.. Kafiledeki 67 kişi içindeki tek kız sporcuydu Üner Teoman ve sadece 16 yaşından yeni gün almışken ay yıldızlı formayı Londra'da giyerek Olimpiyat tarihimize geçmişti. Cuma akşamı ise Olimpik bayrağımızı milli voleybolcu Neslihan Darnel taşıyarak bir bakıma Üner Teoman'a saygı duruşunda bulundu. 1948'de ilk atletimizi Olimpiyat'a göndermişiz, 2012'de kızlarımız altın madalya almaya çok yakın ve kafilede rekor sayıda kızımız var. Haliyle her türlü bilgi ve istatistik akmışken, biz de bu vesileyle 1948'e dönelim istedik. İnsanlığın en büyük dramlarından birisi olan 2. Dünya Savaşı'nın bitmesinden tam 3 yıl sonra Dünya yeniden barışı kutlamak için Londra'da toplanmıştı.

IOC oyunları 1940'ta Japonya'da düzenlemek istemiş ancak savaş buna izin vermemişti. 1944'te Londra'da düzenlemesi istenmiş ama Alman uçaklarının Londra semalarında dolaşıyor olması buna imkan tanımamıştı.

IOC her şeye rağmen sporun barışçıl tarafıyla Dünya'ya katkı sağlamasına çalışırken ülkelerin hırsı ve güç savaşı üst üste iki dönem olimpiyat düzenleme isteğinin önüne geçmişti.

1945'ten itibaren IOC önce ABD, sonra ulaşım masraflarını göz önüne alarak Londra için çalışmalarını sürdürmüş sonunda Dünya savaşının mağlupları Almanya, Rusya ve Japonya'nın savaş suçlusu ilan edilerek davet edilmediği oyunlar bugünün zenginliğinden tamamen farklı olarak, kıt kaynaklarla organize edilmiş özel bir Olimpiyat olmuştu.

Almanya oyunların başlamasına sadece 14 gün kala davet edilmediği haberini alır. Bu Almanya'nın Dünya savaşı yaralarını sarmak için fırsattır ama hayal kırıklığıyla sonuçlanır. O dönem Almanya'nın katılmaması isabet olmuş, zira İngiltere'deki tüm yıkık binalar ve kötü ekonominin sorumlusu olarak gösterilecek sporcuların işleri pek kolay olmayacaktır. Ancak bu haber Almanların tarihte ilk kez Olimpiyat haberlerini boykot etmeleri sonucunu doğurur. Almanlar çok sevdikleri halde atletizm ve yüzme sporlarına bile ilgi göstermezler ve kiosklar eski gazetelerle dolar taşar. 1936 Berlin oyunlarında varlık gösteremeyen İsveç, Londra'da ABD'den sonra en çok madalya alan ikinci ülke olunca sporcuların başarısı ülkede medya devrimi yaratır. İsveç'te spor haberleri gazete satışlarını rekor seviyeye taşır.

Olimpiyat sayesinde Dünya hızla barışın etkisine girmektedir. Aslında Dünya'nın değiştiği yıllara denk gelir Londra Olimpiyatları.

Siyasetin yarattığı yıkımın etkisiyle başlar, barışa ulaşan siyasetin hızlandırıcısı olur.

1948'e gelindiğinde Londra'da savaş nedeniyle evler ve otellerin çoğu kullanılamayacak haldedir. Yiyecek ve içecek sıkıntısı yaşanmaktadır. Savaş İngiltere'ye 7 milyar paunda mal olduğundan, hazırlık yapılamaz. Kadın ve erkek sporcular ayrı ayrı askeri kışlalar ve okullarda misafir edilir. Olimpiyat köyü kurulamamıştır.

Sadece konaklama değil, ciddi gıda sorunu da yaşanır. Mesela Hollanda 100 ton sebze ve meyve yardımı yapar. Çekler ise 20 bin şişe içme suyu gönderirler. Yine de Olimpiyat başarıyla yapılır.

Bir başka değişim o dönem için yeni medya kabul edilen TV'de yaşanmaktadır. Londra Olimpiyatlarıyla birlikte ilk kez televizyon canlı yayınları ile Olimpik mücadele oturma odasına kadar girer. Ne var ki İngiltere'de sadece 80 bin evde TV olduğuna, Dünya çapında sadece 500 bin seyircinin oyunları izleme şansı bulduğuna işaret ediyor kaynaklar..

Olimpiyatların ardından Televizyon üretimi ve satışı büyük patlama yapacaktır.

Türkiye ise ilk kez bir organizasyona gazeteci gönderir o yıl. Yeni kurulan Hürriyet Gazetesi'nin sahibi Sedat Simavi, Türk basın tarihinde ilk kez bir foto muhabiri olan Ali Ersan'ı yollamıştır Londra'ya, muhabirin geçeceği haberlerin yerine taze ve anı yaşatan fotoların halkın ilgisini daha fazla çekeceğini düşünür Simavi ve 'muhabir gönderelim' isteklerini, foto muhabiri göndermek suretiyle geri çevirir.

Dünya televizyondan izlemeye başlarken, Türkiye Ali Ersan'ın fotoğraflarıyla Londra'da mindere hükmeden güreşçilerini bağrına basar.

Türk spor medyasının büyümesindeki ilk adımlardan biridir 1948 Londra Olimpiyatları'nda Ali Ersan'ın gönderdiği fotolar..

Hürriyet'in tirajı Olimpiyat oyunları ile birlikte 3 misli artar..

1948 yılı güreşçilerimiz sayesinde unutulmaz bir zafer elde ettiğimiz. Ata sporumuzun taçlandırıldığı bir sene olur.

Ülkede değişimin başladığı bir dönemin ilk habercisi olur.

Yıllarca dilden dile dolaşacak o Olimpiyat'ın hikâyesine bu ayın sonunda yeni bir halka eklenmesi umuduyla.. İyi pazarlar.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Olmak için Zimbabwe Çin, siz bir yol Derya'yı geçin!

Okay Karacan 2012.08.05

Londra 2012 ile birlikte 4 yılda bir düzenlenen geleneksel "3 tarafı denizlerle çevrili ülkemizin neden yüzücü yetiştiremediği" tartışmasına da start verilmiş oldu.

Ateşli fikirlerin, icraata dönüşemediği bu tartışmanın onur konuğu ise bir kez daha değişmedi. Derya Büyükuncu..!

Aslında olimpiyatlara katılmak sanıldığından daha meşakkatli. Dört yıl boyunca baraj derecelerini geçmek için sayısız turnuvada ter dökmek, para ve zaman harcamak gerek!

Tabii ki özveri, fedakarlık, hasret ve yalnızlık günlerine katlanma enerjisine ihtiyaç var.. Hayatınız boyunca olimpiyatlarda yarışmış biri ile tanışma ihtimaliniz de işte bu yüzden oldukça azdır.

ZİMBABWE: Dünya mirası kabul edilen muhteşem Victoria şelaleleri ile ünlü ama gözlerden çok uzak, tipik Afrikalı. Mesela enflasyonun % 150.000.000 olduğu, bir kilo etin 1 bavul paraya ancak satın alındığı fakir Güney Afrika ülkesi Zimbabwe'de bu olasılık o kadar az ki...

Ülke tarihinde olimpiyata katılmış az sayıda sporcu var ve toplam 8 madalya kazanılmış, bunlardan 7 tanesi tek bir isme ait.

2004 Atina Olimpiyatları sırasında Kirsty Coventry havuzdan kazandığı madalyalarla bir anda ülkenin aklını başından aldı.. Biri altın üç madalya Zimbabwe bayrağını göndere çektirirken o sırada ülkede doğan çocukların isimleri de şekillenmeye başlıyordu. Kristie, Altınmadalya ve Üçmadalya... Evet evet Zimbabwe halkı doğa çocuklarına direkt olarak "üç madalya" ismini vermekle gururlanıyordu.. Kirsty Leigh Coventry, yüzmeyi, Zimbabwe'nin başkenti Harare'de evlerinin önündeki havuzda annesinden öğrendi. 1996 Atlanta Olimpiyatları'nı seyrederken, eski bir yüzücü olan dayısının yüreklendirmesiyle kararını verdi, yüzücü olacaktı. İlk yüzme koçu, mahallenin kasabı, Bay Mathieson'du. "Gündüzleri Bayan Mathieson, eşinin talimatları doğrultusunda antrenmanımı yönetiyordu. Bay Mathieson ise akşamları dükkanı kapatıp bir saat daha benimle birlikte çalışıyordu. Harika bir ekiptiler!.."

2001 yılında Zimbabwe'de Kristie'nin ihtiyacı olan çalışma koşulları ve antrenörler bulunmadığı için, ülkesinin de desteğiyle, ABD'deki en önemli yüzme eğitmenlerinin bulunduğu Auburn Üniversitesi'nden burs aldı. 2004 Atina Olimpiyatları'nda 1 altın, 1 gümüş ve 1 bronz madalya kazandığında ülkesinin kahramanıydı. Devlet başkanı Mugabe'nin hediyesi 100.000 dolarlık para ödülünün büyük bir kısmını hayır işlerinde kullandı. Yüzmeye devam edebilmek için 11 yıldır ülkesinden uzakta yaşıyor, hiçbir tarafı denizlerle çevrili olmayan küçük bir Afrika ülkesinin en büyük hazinesi Kristy Coventry ve ülkenin tek yüzücüsü... Uzun yıllar da öyle kalması muhtemel...

ÇİN: Tüm nüfusu bir araya geldiğinde orta halli bir iç denizi tamamen doldurabilecek kadar büyük bir ülke Çin... Çin yönetimi inanılmaz bir atılımla önce her spor dalından eğitmenler yetiştirdi, sonra o eğitmenler ülkenin en yetenekli gençlerini teker teker seçti.

Zorlu bir eğitim sürecinin sonunda bugün yalnızca Çinli sporcuların kazandıkları madalyaları sayarak koca bir olimpiyat sürecini tamamlayabiliyorsunuz...

16 yaşında, kendi dalındaki erkeklerden bile daha iyi bir derece ile dünya rekorunu kırarak altına uzanan Ye Shiwen, Çin'in sportif atılımının ilk yıllarında, henüz 6 yaşındayken, ülkenin en önemli spor akademilerinden birine kabul edildi. 11 yaşından 14'üne kadar yatılı okudu. Ailesini çok özlediği ve telefonda gözyaşlarını tutamadığı anlarda bile yüzmekten vazgeçmedi. Babasının "mecbur değilsin, bu karar hayatını değiştirecek, bir daha düşün" telkinlerine rağmen...

Yıllarca boş bir evde kızlarının günde bir kez aramasını ve sesini duymayı bekleyerek geçiren annesi Ning Yiqing ve babası Ye Qingsong için Shiwen'siz günler zor geçmiş: "Biz Çinliler, hayatta ödün vermeden hiçbir şey kazanılamayacağına inanırız. Batı dünyasında profesyonel sporcu yetiştirmek istiyorsanız para verir antrenör tutarsınız. Çin'de ise her türlü imkan devlet tarafından sağlanır. Kızımızdan ayrı kalmak bizim ödememiz gereken bedeldi. Ama hepsine değdi. Kızımızla gurur duyuyoruz. Shiwen yetenekli bir çocuktı, akademide bu yetenekleri ortaya çıkartıldı."

DERYA'NIN ÜLKESİ: Kariyerinde 8'i altın olmak üzere, toplam 14 madalya kazanmış Derya Büyükuncu'nun maruz kaldığı ve haddini aşan eleştirilere rağmen ülkemizde insanlar sporla ilgilenip profesyonel sporcu olmaya sıcak bakarlar mı bilinmez... Ancak, deyim yerindeyse, Allah'tan umut kesilmiyor işte...

Bildiğiniz gibi, Londra 2012'de 100 metre kurbağalamada altın madalya kazanan 15 yaşındaki Litvanyalı Ruta Meilutyte'nin çalıştırıcısı Jon Rudd, milli yüzücümüz Hazal Sarıkaya'yı Avrupa'nın en iyi yüzme programına sahip okuluna davet etti. Yaşıtları arasında dünyanın en yetenekli yüzücülerinden biri olarak gösterilen 16 yaşındaki Hazal'ın babası Orhan Sarıkaya, üzerinde oturup saatlerce düşünmemiz gereken birkaç cümle ile özetliyor halimizi; "Tek başına antrenman yapmak zorunda kalıyor. Kamplar ve çalışma düzeni nedeniyle okuluyla birlikte sosyal çevreden de uzak kalıyor. Böyle olunca akademik başarısının ve spor performansının olumsuz yönde etkilenme ihtimali ortaya çıkıyor. Hazal İngiltere'de okuyarak çok iyi İngilizce bilen üst düzey bir sporcu olarak yetişme imkanı yakalayacak."

Bir Kristy Coventry, Ye Shiwen hikâyesinin başındayız sanki! Kaç tarafımızın denizlerle çevrili olduğundan dem vuran cümlelerle başlayan ve asla sonu gelmeyen tartışmaları bir yana bırakma zamanındayız... Yürüdüğümüz bu yol bizi Çin, ABD, İngiltere gibi kazananların yanına götürmüyor, kabul edelim.

Derya'nın 6 kez katıldığı olimpiyat ona bir rekor getirdi. Ama hâlâ neden madalya kazanmadığı halde katılıyor pejmürdeliğini de ortaya çıkardı.

Aslında Derya en azından 4 yılda bir etrafımızın denizlerle çevrili olduğu, ülkenin insan kaynağı olarak Deniz Derya olduğu tartışmasını başlatabildiği için bile Olimpiyat Şampiyonu'dur!..

Hadi biriniz çıkıp Derya'yı geçin!

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Olimpiyat 1500 metreyle başlasaydı...

Son derece yıpratıcı geçen bir buçuk haftanın ardından bu kez perşembe, cuma akşamları Türkiye ekran karşısında sade vatandaşından Başbakan'ına, işadamından ev kadınına, çoluk çocuk, spiker, muhabir hep beraber sevinç çığlıkları atıyor, gözyaşları döküyordu.

Taekwondo 68 kilo sporcusu Servet Taze-gül'ün olimpiyat şampiyonluğunu, 1500 metre Aslı Çakır'ın altın madalyası, Gamze Bulut ile Nur Tatar'ın gümüş madalyaları takip etti. İki günde 2 altın, 2 gümüş birden yazıldı Türkiye'nin madalya hanesine. Hiçbirisi devşirme olmayan sıra dışı yerli sporcularla bilhassa atletizm'de alınan madalyalar olimpik prestijin kanıtıdır. İnsan ister istemez düşünüyor, belli ki olimpiyat 1500 metre ve Taekwondo ile başlamış olsaydı Türkiye'nin kimyası bozulmayacaktı.. Büyük bir moralle başlayıp bunun etkisini diğer dallara manen yansıtabilecek, kaçan madalyaları cebe koyabilecektik.

Aslında galiba en büyük yıkımı her olimpiyatta aynı yerde yaşıyoruz. Yüzme! Hemen gizli hafıza üç tarafı denizle çevrili Türkiye haritasını ortaya çıkarıyor. Başlıyoruz aynı şeyleri tekrarlamaya.. Öyle ya! tüm ülkenin bir yıl boyunca sadece bir hafta tatil yapmak yani "bir hafta yüzmek" için çalıştığı bir ülkenin Olimpiyat havuzunda sadece çimebiliyor olması akıllara ziyan! Neyse gelelim hikâye'ye, futbol yatırımlarını başarıya çeviremeyen belediyelerin son madalyalarla yıldızı parladı. Londra öncesi Kayseri Erciyes'te çalışan Aslı Çakır, açılışından itibaren Londra'dan gelen karamsar haberlerin etkisiyle moral ve motivasyon olarak geri gider. Büyük bir başarısız olma baskısı duymaktadır. Londra'ya uçmak için ciddi bir korkuyla gelir İstanbul'a.. Neredeyse başarısız olma korkusundan titremektedir.

Üsküdar Belediye S.K. başkanı eski milli atlet olan Mecit Çetinkaya Aslı'nın heyecan ve başarısızlık korkusundan düştüğü açmaza hemen müdahale eder. Ünlü psikolog Prof. Dr. Mücahit Öztürk aranır, durum kendisine iletilir ve hemen Öztürk tarafından Aslı'ya terapi yapması için Dilek Hanım (soyadına ulaşamadım) görevlendirilir. Beş saat süren seansın sonunda Aslı rahatlamış, heyecan ve korkularını yenmiştir. Londra'ya uçar ve tarihi bir başarıya imza atar. Aslı 6 yıl önce geldiği kulübünde kros takımının dördüncü elemanı iken adım adım yükselerek zirveye yükselir. Gelişimi ve isteği görülerek üzerinde çalışılmış, özenle korunarak, güvenilir desteklenerek büyütülmüş bir sporcudur artık. Hikâyeyi okurken arkasındaki sıcaklığı, desteği, istikrarı ve aklı unutmayalım istedik.

Servet Tazegül'ün de İBB sporcusu olması, yerel idarelerin acilen futboldan çıkıp amatör sporlara asılmalarının doğru olduğu fikrini güçlendiriyor. Yerel yönetim yaklaşımında oyuncu ile başkan arasındaki mesafe kısalıyor. Bir de Mecit Çetinkaya örneğinde olduğu gibi yöneten spordan geliyorsa sorunlar çabuk gideriliyor. Başarıyı sahiplenme yarışı çoktan başladı ama bir şerh düşelim; Aslı'nın başarısız olma ihtimalini yaratan karanlık baskı tablosuna anında müdahale ile madalya yolunu aydınlığa çeviren Üsküdar B.S.K başkanı Mecit Çetinkaya şu andaki iyimser havanın önemli mimarlarından biridir...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bursaspor bıraktığı yerden devam eder

2011-2012 sezonunun devre arasındaki Necati Ateş transferi Gala-tasaray'ın şampiyon olmasında ne kadar anahtar rol oynadıysa, Necati An-talya'dan İstanbul'a uçtuğu günlerde Türkiye'ye sessiz sedasız gelen ve birçok kişi tarafından nereden çıktı dedirten Sebastian Pinto'nun transferi Bursaspor'un geçen yılki büyük geriden gelişinde o kadar etkindir.

Şili efsaneleri İvan Zamorano ya da Marcelo Salas olmayabilir ama Pinto Bursaspor taraftarı ve Ertuğrul Sağlam için son yıllarda gördükleri en katkı yapan yabancıların başında geliyor. Bu satırların Arjantinli oyun kurucu Battalla'ya haksızlık içerdiğini düşünebilirsiniz. Ama bir parça hafızamızı yoklayalım. Geçen sezon eylül ayında start alan sezona çok parlak başlangıç yapamayan Bursaspor içten içe Ozan-Volkan-Sercan sinerjisinin, Ergiç-Ömer-Ali Tandoğan enerjisinin çözüldüğü şampiyonluk sonrası dönemin sancılarını yaşıyordu. Şampiyonlar ligi için kurulan kadronun yabancı portföyü, tatmin edici olmayan performanslarıyla sıkıntı yaratmış, yerli kompozisyonu erozyona uğramıştı. Sezonun ilk yarısının son 2,5 aylık bölümünde felakete sürüklenen bir Bursaspor vardı sahada. Ligin devre arasına girilir girilmez takımı yönetecek bir orta sahanın transfer edilmesi bekleniyordu. Ertuğrul Sağlam önceliği forvete ayırmıştı. Batalla ile iyi koordine olacak bir golcünün Turgay Bahadır'ın yapamadığını yapabileceği düşüncesinde olmalıydı Sağlam. Bobo için girişimlerin yapıldığını hepimiz biliyoruz. O olmayınca birden bire Pinto bulundu. Büyük bir araştırmamanın sonucu olmadığı belliydi. Bu tip bir transfer zaten Güney Amerika pazarından aldığı oyuncularda hayal kırıklığı yaşayan Bursa için başağrısı olabilirdi.

Korkulanın aksine Pinto çizdiği performansla tüm soru işaretlerini, hayretler içeren ünlemlere çevirdi. Takım Pinto'nun sıradışı hareketliliği, çok yönlü koşuları ve oyun takipçiliğiyle gol yollarındaki dikenleri temizlemeye başlamıştı. Batalla'nın performansını da yükseltiyordu Pinto... Öyle ki Şilili oyuncunun transferi neredeyse Batalla'nın da yeniden doğmasına ya da yeteneklerini kullanmayı hatırlamasına yardımcı oldu. Nitekim düşme hattına hızla yaklaşmakta olan Bursaspor'un büyük tırmanışı başladı ve takım 'Süper Final'in eşiğinden döndü. Aslında hikayeyi bu sezon bir parça devre arasındaki bu transferin takımın kimyasını değiştirmesine bağlı değerlendirmek doğru olacaktır. Bu yıl Turgay takımdan ayrıldı. Genç Okan, Bangura ve yeni transfer Forsell gol hattındaki isimler olacak. Pinto kesinlikle takımın esas santrforu ve tek forvetli sistemde Batalla ile onun yakaladığı yüksek verimliliğin alternatifi henüz olsa olsa plan aşamasındadır. İkinci Kupio maçında Bursaspor'un başladığı yerden devam edebileceği izlenimine kapıldık. Transferde mütevazı davranılması tribünlerin iştahına nasıl yansır şimdiden bir şey söylemek zor.

Ne var ki takımda genç yıldız adayı Okan dışında Sercan transferinde Galatasaray'dan alınan Musa Çağırın'ın üzerine fazlasıyla koyacağı bir sezon bizi bekliyor olabilir. Kupio maçında Süper lig kadrosunda devamlı yer alabileceğinin sinyallerini verdi. Yeteneklerini sergileme cesaretini kazandığı kesin. Ömer Erdoğan şampiyonluk sezonunun en temel oyuncularından birisiydi. Bir forvet kadar ileri çıkıyor, kaleye yaptığı gol girişimleriyle istatistiksel olarak hepsini geride bırakıyor, attığı değerli gollerle oyununu taçlandırıyor. Geçtiğimiz iki sezonda takımın bu mevkide yeni yıldız adayı olarak Serdar Aziz ortaya çıktı. Fiziği ve yıpratıcı özellikleri dikkat çekici. Geçen sezon bir önceki yılın performansını aratmıştı. Bu yıl takımın fark yaratması için kendi iyi performansını geliştirmesi mümkün. Bütün maçlara 4 büyüklere karşı gösterdiği konsantrasyonla asıldığı vakit, Bursa'da şampiyonluk güneşinin yeniden doğmasına direkt katkı sağlayacaktır. Kadro geçen yıl bıraktığı yerden devam etme potansiyeline sahip ve Ertuğrul Sağlam artık artı 1 yıl daha tecrübeli ve sorunlara müdahale pratiğine sahip...

Şampiyonluk yılındaki gibi sahanın tüm mevkilerini iyi ve dengeli kullanarak lig ritmi tutturmayı hedefleyeceklerdir.

Bir yetenekli oyun kurucu, iyi bir forvet, defansı göbeğinde hücum aksiyonlarına katılan bir stoper ve bu yıl Türk ligi bilgisi daha ilerlemiş bir Carson'la Bursaspor izlenmeye fazlasıyla değer, tribünlerde yalnız

bırakılmamayı hak eden bir takım olacaktır. Galatasaray'la birlikte ne oynayacağını net tahmin edebileceğimiz ikinci takım Bursaspor gibi görünüyor ve bu onları şimdiden yarışın favorileri arasına sokar.

ES ES'TE ERSUN YANAL KRİZİ

Eskişehirspor, 37 yıl aradan sonra ilk kez Avrupa kupasında mücadele etti. Ancak geçen sene takımın başına geçen Teknik Direktör Ersun Yanal'ın, yönetimle yaşadığı sorunlar sebebiyle son iki gündür idmanlara çıkmadığı belirtildi.

EGE'NİN GURURU AKHISAR BELEDİYE

Tarihinde ilk kez Süper Lig'de mücadele etmeye hazırlanan Akhisar Belediyespor'da büyük heyecan hakim. Transferde, 'az ama öz' prensibini benimseyen Yeşil-Siyahlılar, sürprize imza atmak istiyor.

ANTALYA, TARAFTARI BEKLİYOR

Geçen yıl sıkıntılı dönemler yaşayan MP Antalya, bu kez işi sıkı tuttu. Kadrosunu birçok isimle takviye eden Akdeniz temsilcisi, verimsiz isimlerle yollarını ayırdı. Hedef taraftarları tribüne çekmek.

GAKGOŞ, YİNE İDDİALİ

Geçen sezon Birinci Lig'i 2. sırada tamamlayarak Süper Lig'e 'merhaba' diyen Bordo-Beyazlılar, transferde hareketli bir süreç yaşadı. Teknik Direktör Bülent Uygun'un daha önce çalıştığı oyuncularla takviye edilen kadro, az kayıp yaşadı.

KASIMPAŞA CAN YAKABİLİR

Başkan Hilmi Öksüz'ün listesinde Turgay Ciner, İhsan Kalkavan ve Mübariz Mansimov gibi ünlü simalar bulunuyor. İsveçli kaleci Isaksson'u alan Kasımpaşa, Ernst ve Espanyol'dan forvet Uche ile gücüne güç kattı.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Her şey çok güzel olacak

Okay Karacan 2012.08.22

Panorama yazısına ilk sıradan girmeyi tüm takımlar hak ediyor ama bir seçim yapmak zorundayız. Süper Lig peri masalıyla başladı. Akhisar'ın ilçeyi sevince boğan son dakika golü Eskişehir için acı bir başlangıç olsa da Lig için ilham vericiydi. Cuma akşamı bir kez daha şık formlarıyla, ölçülü ifadelerle kendilerini tanımlayan zarif hocası ve havalı golüyle futbolda akıllı bir takımın sabırla sonuna kadar beklemenin karşılığını nasıl alacağını gördük.

Bir önceki yılın tabanını değiştirmeden sadece yenilenen bir takımın Süper Lig'de boy gösteriyor olması, başarılı başlangıcı yılın geri kalanı için sizce de çok iyi değil mi?

Bikoko ve Bruno arkalarında onlara iyi servis yapacak bir 10 numara bulunduğunda hangi takım için tehditkâr olmaz!

Buradan kaseti hemen son maça sarıp oyuna girdikten sonra skorun kaderini değiştiren Gençlerbirliği oyuncusu Oktay Delibalta'yı analım. İki sezon önce Mustafa Pektemek'i Beşiktaş'a taşıyan futbolun Hurşut ile

birlikte gizli kahramanlarından birisi olan Delibalta, Cavcav futbol akademisinin yeni vitrini olacağını gösterdi. Bir gol atıp bir golün hazırlayıcısı Oktay'ın İstanbul kulüplerini Gençler'le masaya oturtacağını tahmin etmek güç olmayacak.

Kayseri seyircisini futbolu özlemiş gördük. Özlemeyi bırakın o harika stadyumdan çıkan seslerin akıllı tepki efektleri olması can alıcıydı. Bursa'ya kaybetmiş olmaları sıra dışı başlamadıklarını göstermez. Kayserispor Süleyman Hurma organizasyonu, Şota akıyla yeni bir sürümle çıktı karşımıza. Altay'dan gelen Okay ile Berkay bu sezonun yıldızları olmaya aday görüntü çizdiler. Okay'daki gizli Selçuk'u ilerleyen birkaç hafta ortaya çıkaracaktır.

Hızlı ve cesur ataklar yapabilen Kayserispor için Cangele'nin dönüşü, Bobo'nun skorerliğini yukarı taşımaktan fazlasını getirecek gibi görünüyor. Cleiton ve Mouche'nin Amrabat başta olmak üzere gidenlerin yerini ilk haftada doldurmuş olması tesadüf değil.

Bursaspor için Galatasaray'dan sonra en hazır ikinci takım tahminiyle başlamıştık sezona. Yanılgı payının düşük olması Pinto'nun gollerine devam ederek Bursa'nın üç puanla başlaması değil, Sağlam'ın sürdürülebilir istikrar konusundaki sabırlı yönetimi.

Ozan, Batalla, Sestak hattı ile Serdar ve Bassar liderliğindeki geri dörtlü arasındaki bağlantı güçlü olduğu müddetçe Bursaspor'un hız kesmesi için olağanüstü sorunlarla karşılaşması lazım.

Karabük'ün ikinci on biri ilk on birinden daha verimli, toprak satıl diyebileceğimiz sahası onları net anlamak için hileliydi. Shelton ile Lua lua'nın hıza dayalı hücum oyunu birçok savunmayı gafil avlayabilir. Cernat'ın sadece usta işi servisler yapmakla görevlendirilmesini sağlayacak sağlam bir defansif orta saha oyuncusu önde Mehmet Yıldız'ın Sivas günlerine dönmesini neden sağlamasın?

Kâğıt üzerindeki etkileyici kadrosu, Hikmet Karaman'ın katılmasıyla geçen yılın en hızlı geri dönen takımı olması Gaziantep'i ilk hafta Sivas karşısında favori yapmıştı. Çalimbay'ın çok değişmeyen Sivas'ı birçoğumuzu yanılttı. Grosicki Pedriel kanatlarda ve Erman ortalarında Eneramo için çalışmayı sürdürdüğü müddetçe Sivas tıpkı geçen yıl olduğu gibi maçlarında en çok gol olan takım olma şansını sürdürecektir. Hocanın defansif tutulmalara çözüm bulması için zamanı var ve kıymetli bir deplasman galibiyeti ile kredi sağlamış oldular.

Teker teker ilerliyoruz. Bir türlü sıra 4 diğer büyük takıma gelmiyor değil mi?

Evet bu yıl Anadolu için kalem oynatmanın futbolun tüm hatlarına hizmet olacağı düşüncesi belirdi belki de!

Kasımpaşa ligin en iyi projelerinden birisi, Galatasaray'a kaybetmiş olabilir ama müthiş kalecisi, sansasyonel işler yapmaya hazır forvetiyle İstanbul futbolunda yeni bir perde aralıyor. Attıkları gol hemşehrileri İBB'nin yediği ile eş değer karakterde ama iki küçük İstanbullu birbirlerinden farklı projeler olarak farklı karakterlerdeler.

İkisinin birbirleriyle kıyaslanması ve ligin bir açıdan böyle de takip edilmesi hiç fena fikir değil..

Elazığ için zaman istiyoruz, Ordu Mersin için biraz daha görmeden kalem oynatamıyoruz. Trabzonspor Güneş akademisinden yeni bir gösteri sahneye koyabilecek ama bir parça geç kalınlık hissi veriyor.

Beşiktaş Hasan Türk ile aferin aldı, Veli sakatlanınca birdenbire değiştiği için kapalı kutu gibi kaldı.

Satırlara son verirken, ülkenin en hızlı, en alternatifli, en göze hoş gelen oyunuyla başlayan takımı Galatasaray'ın Selçuk kurguculuğu, Emre ustalığı ve Umut bitiriciliğiyle şeref kürsüsünün üst basamağına koyalım.

Fenerbahçe ise hâlâ bu kadar nefis bir kadroyu taraftarı için lezzetli hale getirene kadar düşündürecek gibi..

Bu oyun dizilişleri meselesine pek girmeyelim tamam ama 4-2-3-1 ağırlıklı takımların ilk hafta itibarıyla iyi bir sezon sinyali verdiklerini kesinlikle söyleyelim.

Her şey çok güzel olacak..

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir Messi esintisiydi

Okay Karacan 2012.08.24

Maçın 5 farklı bitmemiş olması büyük şanssızlık!Tabii daha fazlasını isteyen, aزیyla yetinmeyen seyirciye, gazeteciye göre şanssızlık.

Hollanda'ya torbasına ummadığı topları doldurarak giden Twente için kesinlikle futbol şansı..

O kadar!..

Büyük oynayan takımların şansa ihtiyacı yoktur. Bireysel başarıyı, çok çalışmak, takım başarısını daha çok paylaşmak getirir.

Bursaspor çok iyi bir takım. Şanssızlık ya da şans sözlerinin önüne arkasına geçmeyecek kadar büyük oynuyorlar.

Çünkü daha fazla paylaşma paydasını karşılıyorlar.. Kimi yeteneklerini, kimi nefesini, kimi aklını paylaşıyor.

Hollanda ligine fırtına gibi giren Twente'yi ancak bir büyük şans golü kurtarabilirdi Bursa'nın elinden, işte o gelmedi..

Hızlı ve cesur atakların sonu mutlu bitseydi maçın ilk 10 dakikasında Bursaspor şehri çılgına çevirebilir, Twente'ye tarihî bir şok yaşatabilirdi. Pinto ile Sestak'ın kaçırdıkları, Bursa'nın atacaklarının teminatı gibiydi. Aslında bir takım gol kaçırıyorsa gol pozisyonuna girebiliyor demektir. Gol pozisyonu yaratabiliyorsa, zaten gol için taktik yazmış, hedef belirlemiş demektir.

Dün akşam 28 yaşındaki Arjantinli oyuncu Batalla attığıyla parmak ısırttı, attırdığıyla şapka çıkarttırdı. Her yeni gün yükselen Pinto ile Batalla'nın olağanüstü uyumunu tesadüf olarak değerlendirmek için hakikaten kafanızın karışık olması gerekir. Ozan'ın geçen yılı unutup yeniden eski günlerine döndüğünü ilan etmemek için de kötü niyetli olmalısınız.

Eğer dünyanın dört tarafına yayılmış Arjantinli futbolcuların, başka gezegenin adamı ilan edilen vatandaşları Messi'den ilham aldıklarını iddia ederseniz ilk sıraya Batalla'yı koyun. Bu adam, bize büyük temsilin bir parçasını çıplak gözle izleme fırsatını veriyor.

Tüm hikâyeyi üç oyuncunun attığı birbirinden güzel gole ve tabeladaki göz kamaştırıcı skora dayandırırsanız da takım oyununu, paylaşma futbolunu inkâr edersiniz.

Dün yeteneklerini cömertçe kullanan üç-dört adamın yanında nefeslerini onlar için tüketen yedi-sekiz adamın nasıl büyük bir takım olacağını anlatan bir belgesel izledik.

Bu Sağlam gösteri için yönetmene teşekkür ederiz.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Usain Bolt kazanmaya devam ederken

Okay Karacan 2012.08.26

Usain Bolt, işin sadece sportif boyut olmadığını, bu büyük performansların aynı zamanda bir halkla ilişkiler icraatı olduğunu anlatıyor. Onun üzerinden sponsorların kazandığı kadar izleyenlerin de kazandığı kesin.

Paralimpik oyunlara geri sayıyoruz. Londra'nın olimpiyat oyunları ev sahipliğinin ardından paralimpik oyunlara ev sahipliği yapacak olması, ülkenin engelli nüfusunun yoğunluğu bakımından olduğu kadar, engelli vatandaşlara günlük yaşamı kolaylaştıran yapısından dolayı da dersler çıkarılması gereken bir akli ve düzeni içinde barındırıyor.

Türk paralimpik takımı Çin'de elde ettiği başarının üzerine koymaya kararlı ve çok iyi bir kadro ile yola çıkıldı. Paralimpik oyunlar, beraber yaşadığımız engelli vatandaşlarımızın hayata bağlılıklarından, üst düzey sporculuklarından ilham alabilmemizi sağlaması açısından sıradışı bir organizasyon. Gözlerimizi ekrana ne kadar çevirip, ne kadar futboldan kendimizi alıp, bu harika hikayeye odaklanırsanız bilinmez ama 2020 adaylığı iddiasında olduğumuz şu zamanlarda, olimpiyat şehirciliği bakımından da her dakikasından dersler çıkarmamız gerektiği tartışılmaz.

Paralimpik takımın iyi haberlerini beklerken olimpiyat takibini oyunların bittiği yerde bırakmadan devam ettirelim.

Olimpiyatların muhteşem kapanışının ardından akıllarda kalan en güzel görüntülerden birisi Japonların 500 bin kişinin toplandığı bir gösteriyle sporcularını karşıladığı muhteşem fotoğraf kareleriydi. Türk medyasına olimpiyat böyle istenir başlığı attırdığından 2020'deki rakibimiz Japonya'nın nefesini ensemblede hissettirmişti.

Tabii ki Usain Bolt'un hâlâ televizyon programları ve gazete sayfalarında boy boy yer alıyor olması bir başka olimpiyat sonrası fotoğrafı..

Usain Bolt muhtemelen şov dünyasının dikkatini çeken en kritik adamların başında geliyor. Sadece sporculuğuyla değil, sempatisiyle de katıldığı organizasyonun marka değerini yükseltiyor.

Moto GP'nin yaşayan efsanesi İtalyan Valentino Rossi'nin kazandığı her yarış sonrası yaptığı unutulmaz mizansen şovları hatırlatıyor Bolt.. Ama arada bir fark var. Seyirci Rossi'yi neredeyse bir saat boyunca izlerken, Bolt'u aktif spor yaparken, yarışırken 1 dakika bile göremiyor.

Şartlar böyleyken sporun ve organizasyonun ilgi çekici hale gelmesini sağlayan şovlara kim ne diyebilir ki?

Alman atlet Tobias Unger dünyanın en hızlı adamı Usain Bolt'un stadyum şovlarını "dalga geçmek" olarak tanımlıyor.

Acaba gerçekten dalga mı geçiyor, yoksa Unger tüm meseleyi Alman olmanın disiplini ve soğukluğunda mı eritiyor?..

İyi bir atletizm izleyicisi stadyuma sadece 10 saniyelik bir performansı satın almak için gidiyor olamaz.

Stadyumdaki tüm başlar neredeyse durup aynı yöne kilitleniyor. Gazeteciler yerlerini terk edip kameralarına sarılıyor. Tribünlerde normalde fotoğraf çekmek yasak olduğu halde milyonlarca flaş patlıyor.

Başkaları yasaklara uymasa da o tüm kurallara uyuyor ve başladığı gibi bitiriyor.

Yarış öncesi tribünlerle kurduğu diyalog yarış sonrası yani o rüzgar gibi geçen 10 saniye sonrası devam ediyor.

Yarış sanki şovun içine sıkıştırılmış bir reklam filmine dönüşüyor.

İşte belki de o tribünleri dolduran enerji patlaması aslında kendilerine gülümseyen o gözlerle göz göze gelmek için..

Sosyal medya diliyle konuştuğunuzda her bir hayranlık tweet'ini retweet ediyor Usain Bolt..

Diamond Lig'in Lozan ayağında binlerce kişi önünde sosyalleşmeye devam etti Bolt.. Lozan'da 4 vatandaşıyla birlikte 200 metre startında yerini almıştı.

Finişi birinci geçtiğinde önce Jamaikalı arkadaşlarıyla kucaklaştı, Bob Marley ritmiyle Roma'da olimpiyat öncesi başladığı gösterisine Lozan'da devam ediyordu.

Lozan'da yarışı izlemeye gelen çok sayıda çocuğun olması bir başka renk kattı yarışa. Bolt, gösterisiyle tribünlerdeki binlerce küçük çocuğun belleklerine unutulmayacak bir resim çizdi.

Diamond Lig'e katılması her yaştan seyircisiyle kurduğu yakın temasın büyümesinin ötesinde lider bir sporcu olarak tüm branşlarda yarışanların adanmışlığını sırtlaması bakımından da farklı kılıyor onu..

Kazandığı paranın değeri sıfırlar arttıkça önemini yitiriyor aslında ama bir büyük sporcunun biriktirdiği kalplerin değeri ölçülemiyor.

Usain Bolt, Jamaika spor yöneticilerinin Amerika'dan öğrenmek için verdiği uzun yıllar süren mesainin ürünü..

Jamaika ismini dünyaya duyuran adamlar listesinde adını Bob Marley'nin hemen altına yazdırıyor.

Bundan sonra Rio 2014'e kadar da bu dönemin çocuklarının idolü olacak. Muhtemelen orada 400 metre yarışlarına da katılacak. Ayrıca UEFA için bir yardım kampanyasında bulunma isteğini de dile getirdi. Bolt daha çok konuşturacak, eğlendirecek ve dokunacak.

İşin sadece sportif boyut olmadığını, bu büyük performansların aynı zaman bir halkla ilişkiler icraatı olduğunu anlatıyor.

Onun üzerinden sponsorların kazandığı kadar izleyenlerin de kazandığı kesin..

Olimpiyat dönüşü sporcularımızı cılız törenlerle karşıladık ama büyük ödül törenleriyle kendi reklamımızı yaptık üzerlerinden.. Kimin ne kazandığını anlayabilen var mı?

Acaba bizde sporcularımızı aldıkları madalyaların ardından onlara araba, ev, para verip tören anıtı yapmaktansa, halkla iç içe olmaya, spor ruhunu yaşamaya mı yönlendirsek?

Jamaika kadar sükse yapmaz mıyız! Yoksa Bolt özel adam diye mi böyle?

İyi pazarlar.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Manşete Veli çıkmalıydı

Okay Karacan 2012.08.27

Maçın adamı Veli olmalıydı. Ne yazık ki Burak Yılmaz oldu. Burak Yılmaz'ın aldığı penaltı, daha doğrusu Bülent Yıldırım'ın yardımcısının verdiği penaltı, Veli'nin sıradışı oyununun önüne geçti.

Bülent Yıldırım, penaltıdan önceki pozisyonda Batuhan'ın Ujfalusi'den oyun gereği bir mücadeleyle aldığı topu faul olarak değerlendirmeseydi, belki de gecenin kahramanı olacaktı. Maç hiç Burak Yılmaz'ı konuşuracak hale gelmeyecekti. Dün gece Veli'nin gecesi idi. Fabian Ernst'in neden bırakıldığının ispatını yaptı Veli. Son yıllarda Beşiktaş orta sahasında hem ileri hem geri bu kadar doğru, verimli ve çalışkan bir oyuncu olmamıştı. İkinci golün hemen öncesi, hücumdaki presi, Holosko'ya attırdığı gol onun adına gecenin en yıldızlı anı. Orada da kalmıyor. Veli, bir dakika sonra Galatasara hücumunda topu son çizgiden çıkarmaya çalışan adam olarak da ışıltısını sürdürüyordu. Maç başladığında Beşiktaş soldan sağa doğru yerden, ortadan kaleye doğru havadan çok büyük bir zaaf göstermişti. Kasımpaşa ve Fenerbahçe maçlarında yaptığı gibi Galatasaray, Beşiktaş'ın sağ kanadına yüklenip Emre ile büyük baskı kurmayı planladıysa, kararından vazgeçip bu bölgeye yüklendi. Ancak o bölgede ne Umut'un, ne Elmander'in, ne de etkili olması beklenen Hamit'in Uğur, Escude ve Sivok arasındaki uyumsuzluğu golle sonuçlandıramaması birinci planı bozdu. Galatasaray önde baskı kurmaya çalıştı. Veli ve İbrahim'in direnciyle karşılaştı. Sonra Beşiktaş yavaş yavaş topu tutmaya, rakibin oyun kurmasını engelledi. Dün gece takım savunması üst düzey bir Beşiktaş izledik. Hiç kimsenin beklemediği kadar dirençli ve istekliydi sahadaki onbir. Üç tane birbirinden farklı gol attılar. Melo kendi kalesine göndermiş olsa da bir hava topu golü, bir hücumda kazanılan topla pres golü, bir de orta sahadan uzun topla çıkılan baskın gol. Beşiktaş'ın oyun zenginliğinin bir önceki yıla oranla arttığını göstermez mi? Teknik Direktör Fatih Terim, geçen sene pastanın tabanı olan Melo'dan beklediği verimi alamadığı gibi Hamit'ten de, Ujfalusi'den de, Hakan Balta'dan da, Elmander'den de maç öncesinde hayal ettiği oyunu göremedi. Galatasaray bütün bildiklerini unutmuş, hatırlamaya çalışan bir takım gibiydi. Ne hücumda baskı yaparak, ne kanattan sert ortalarla, ne de kaleye atılan şutlarla hiçbir şekilde Beşiktaş'a baskı kuramadılar. Mustafa Pektemek'in sakatlanması Beşiktaş'ın oyununun kırılmasındaki etkenlerden birisiydi. Yerine giren Batuhan ise birkaç hafta sonra daha iyisini yapacağını gösterdi. Beşiktaş adına sahanın en iyilerinden birisi de Holosko'ya ikinci golü attıran Olcay Şahan. Sol kanatta tam anlamıyla yalnız kalıyor, arkadan beklediği desteği alamıyor. Ama savunmasına destek verebiliyor. Drenthe transferiyle sezonun en flaş transferlerinden biri haline gelebilir. Beşiktaş maçı kazanamadı ama taraftarını kazandı. Son yılların en temiz, en futbolsever Siyah-Beyaz tribünlerini izledik. Beşiktaş maçı kazanamadı ama Samet Hocasını kazandı, Samet Hoca da taraftarını kazandı.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Türk futbolunun A B C'si

Okay Karacan 2012.08.29

Meselelerimizi A B C başlıklarıyla irdeleme ilhamı veren haftaya bir de böyle bakalım. Bir aydır Alex'e, birkaç gündür Burak'a ve şimdi de Colman'a endeksli münazaralar yapıyoruz.

Alex ile Aziz Yıldırım futbolda modern yeni çağın en güçlü figürleri. Yıldırım başkan olduğunda yayıncılık teknolojisi altın çağına ilk adımlarını atıyordu. Kulüp eski bir stadyuma, hiziplerin çatıştığı kongre yapısına sahipti ve kimi zaman gündemi belirleyen konu güncel tabirle oyuncu çeteleşmesiydi. Yıldırım adım adım Türk futbolunun da genel hastalığı olan yaraları iyileştirmeye başladı. Yeni stadyum ve tesisler kulüp dönüşümünün somut göstergeleri oldu. Kongre hizipçiliği büyük oranda ortadan kaldırıldı. Tribün gruplaşmaları, bedavacı örgütlenmeler tasfiye edilerek gerçek taraftarın stadyuma dönmesi sağlandı. 'Sakarya çetesi' olarak adlandırılan ve Ali Şen döneminde sona erdirilen oyuncu gruplaşmasının yeniden hortlamasına izin verilmedi. Alex transferiyle efsane yaratan bir dönem açıldı. Alex, kazanılan tüm başarılarda en verimli adam olmuş, istatistiksel olarak ezeli rakiplere üstünlük kurulmasını sağlamıştı. Kimilerine göre onun devamlılık arz eden başarılı yürüyüşü Türkiye liginin simge oyuncusu olmasını sağlamıştı. Aziz Yıldırım bir kulübün kaderini değiştirirken tribünün büyümesini sağlayan en büyük silahı Alex de Souza oldu. Aykut Kocaman'ın gelişiyile yeni evreye geçiliyordu. Artık Alex tartışılacaktı. Alex tartışılmaz oyun performansıya asla dışarıda kalmadı ve son Türkiye Kupası'nı kaldıran esas ayak olarak virgül koydu. Beraber yaptılar aslında. Yani Kocaman ile beraber başardılar ama saha lideriydi Alex ve birçok futbolcudan farkı Fenerbahçe'yi saha içinde de ikinci bir teknik adam olarak yöneten akıllı ve öğretisiydi. Aziz Yıldırım da, Alex de Souza da Fenerbahçe'nin yakın tarihindeki en önemli iki adamdı. Kâh birbirlerinden destek alarak, kâh birinin eleştirildiği yerde diğeri kademeye girerek başardılar. Cumartesi akşamı Fenerbahçe'de bir başka değişimin temelini atmaya çalışan Aykut Kocaman'ın Alex'i kadroya almamasıyla başlayan krizin ikinci safhası yıllardır itina ile korunan tribün huzurunu bozmaya yüz tutuyordu. Aziz Yıldırım sonrasında eleştirilse de mikrofonu eline almalı ve dur demeliydi. Doğrusunu yaparak onca emeğin heba edilmesini ve kurumsal yapının sekteye uğramasını engelledi. Yıldırım aslında hem kulübün kurumsallığını, hem taraftarı, hem Alex'i, hem de Aykut Kocaman'ı kurtardı bu hamlesiyle.

Pazartesi günü ise bu Fenerbahçe'yi yaratanlar inşa ettiklerine sahip çıktılar. Türk futbolundaki tüm sancıları yaşamış, hepsine çareler üretmiş bir yapının krizi kangrene dönüştürmeden bitirmeleri Türk futbolunda A kalite bir geri dönüş oldu. Alex'in o kadar sevabı var ki bir tweet'e asla feda edilemez ve Alex bu kulübün büyümesine o kadar emek verdi ki ego yapıp terk etmez.

Büyük kulüp sadece başkanla, teknik direktörler, oyuncuyla olunmuyor, hepsiyle birlikte olunuyor.

Böylece hiyerarşi, iç disiplin, vefa, emeğe saygı, is disiplini ve tribün birlikteliği korunmuştur.

Gelelim Burak Yılmaz'ın ceza alanı dışında düşüşüyle başlayan Türk futbolunun B'sine..

Hakemleri aldatarak kazanmanın bir forması olmadı hiçbir zaman. İstanbul lehine işlediği ise bir gerçektir. Hep üç İstanbullu arasında hangisinin daha çok kayırıldığı kollandığı konusuna dönüp dolaşıp gelindi. Herkes

mağdurdu ve ezeli rakipler kollanıyordu. Hep hakemler kötü, eyyamcı ve sahte adam oldular. Hiç oyuncunun niyetine girilmedi. Oyuncu hep profesyoneldi. Olurdu böyle vakalar. Bize yapıldığında çok ayıptı, biz yaptığımızda profesyonellik gereği idi. Hata yapanı cezalandırmayı bırakın uyarmadık bile, doğru çocukları ise takdir etmedik. O öğretinin yarattığı kuşağın sahada top koşturduğu dönemi yaşıyoruz. Bu B maddesini çözmedikçe de problemlerin üstesinden gelemeyeceğiz.

Colman meselesi Trabzon'da çözülmesi gereken en büyük sorunun simge davası olmalı. Yıllardır ülke futbolunun büyük takımlarından Trabzon bununla savaşıyor. İstanbul gösterilerek transfer edilen Yıldız'ın bir süre sonra kimyası bozuluyor. Ya eşi sıkılıyor, ya da okul çağındaki çocuğa yabancı dilde eğitim verecek okul mesele oluyor. Az bilinen biri olarak gelip öne çıktığında ise araya İstanbul'dan birileri sokularak kaçma durumları oluyor. Colman olayı takımdaki çözülmenin psikolojik etkisine benziyor. Selçuk gitti, Egemen gitti, Umut gitti ve Burak gitti.. Siz kalsanız bile aklınız kalmaz, aklınız kalsa bile kalbiniz kaldırmaz. Benfica'dan teklif alıp konuşmuşsanız hele hiç kolay değil kalabilmek. Şota bile kalamadı mesela..

Colman haklı değildir ama Col-man'ı haklı hale getirecek durum ne yazık ki oluşmuştur. Şenol Güneş'in bile gizli alt metinlere sıkıştırdığı bir büyük meseledir Colman'ınki.. Trabzon'un meselesi Türk futbolunun meselesidir ve o çözülmezse sisteme zarar verir. Türkiye'nin oyuncuyu en çabuk dönüştüren geliştiren kulübünün sorularına taraftarın da, başkanın da, transfer yapan yöneticinin de hoca kadar kafa yorması gerekmez mi?

Aslında A'dan Z'ye tüm sorunlara A kalite çözümler için yöntem değiştirmek gerekmiyor mu?

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Nuri Şahin üzerine...

Okay Karacan 2012.09.02

Nuri Şahin'in Liverpool transferi ile bizim takımların Avrupa kupalarında dökülmeleri aynı haftaya denk gelince, içimizdeki tarihi romantizmi olduğu yerden çıkarıp paylaşmak farz oldu.

1970'li yılların sonunda televizyonun bize öğrettiği şeylerin başında İngiliz futbolunun eşsizliği ilk sırada yer alır. Tamam o dönem Almanya ve İtalya'dan da maç yayınları olur, Batı'nın neler yaptığını öğrenirdik ama İngiliz'in hikayesi bambaşkaydı. Süt kupası maçları İngiltere'deki gelenekçiliği biz hiç farkında olmadan bilinçaltımıza yerleştirdiğinden o ligin takımlarını biraz fazla tanırdık.

Dönemin Şampiyon Kulüpler Kupası'nı 2 kez kazanan Nottingham Forest hâlâ birçokları için sempatik bir takım olsa da Liverpool hep başkaydı. Niye başkaydı cevabını vermek güç. Herhalde Liverpool maçlarında spikerler bir parça fazlasını anlatıyorlar, dönemin gazeteleri daha akılda kalıcı hikayeleri Liverpool'dan seçiyorlardı.

Keegan, Toschak, Dalglish'in sıradışı karakterleri de etken olmuştur?!

Tottenham'ın iki Arjantinli Ricardo Villa ile Ardiles'i oynatıyor olmasını hayranlıkla izlerken bir gün bir Türk'ün o ligde oynayabilmesine pek ihtimal veremezdik.

Yıllar sonra Hakan Şükür, Hakan Ünsal, Tugay Kerimoğlu, Tuncay Şanlı, Bülent Akın gibi isimler o ligde oynadılar. Yıllar önce hayal ettiğimiz şeyin gerçeğe dönüşmesiydi. Ne var ki bu kez durum farklı. Liverpool'da bir Türk'ün forma giyecek olması geçmişle bugün arasında güçlü bir bağ kurmamıza neden oluyor. Gurbetçi oyuncuların önce Alman takımlarında kadroya girmesi, sonra bizim takımlara gelmeleri bir süreç işiydi. Ardından bizim milli takımı seçip seçmeme tartışmalarına girildi. Nuri Şahin gelişen bir yetenek olarak Türk takımını seçerek tarihsel bir karar almıştı. Almanya'ya gol atarak başlaması Almanların Türk futbolcuları kendi milli takımlarını seçmeye yasal kaideler koyarak zorlama hamlesini hızlandırdı ve Mesut Özil'i onlara kaybettik. Ama büyük üretim devam ediyor ve oradan bizim ikinci sınıf, birinci sınıf takımlara, milli takıma, onların milli takımına yetecek kadar çeşit çeşit oyuncu çıkıyor.

Liverpool hayranlığımızın zirve yaptığı o dönem Türkiye'nin Almanya'ya göç vermeye devam ettiği zamanları yaşıyorduk. Gurbet yoluna düşenler henüz futbol sahalarına inmemişlerdi.

Şimdi ise hatırı sayılır bir gurbetçi topluluğu geçimini futbol sektöründen kazanıyor.

Biz büyük marka takımlara Türk liginden direkt oyuncu gönderemedik. Gönderdiklerimiz hep tartışıldı. Şimdi Mesut Özil'in Real Madrid'e, Nuri Şahin'in Liverpool'a gitmeleriyle o cephede de Almanya'daki yurттаşlar öne çıktı.

Türklerin en sevdiği takımlardan Liverpool'a Nuri'nin gitmesi duygusal bir özellik taşıması yanında ikinci bir devrimi anlatıyor aslında..

16 yaş 335 günlük iken Alman liginde forma giyen en genç oyuncu unvanını elde eden Nuri büyük bir yıldız adayı olarak Almanya'ya Türk takımının formasıyla attığı golle bir karşı devrimin ateşleyicisi olmuştu. Şimdi Almanya'daki oyuncuların ilk tercihleri konusunda da Liverpool tercihiyle bir başka devrimin adamı..

Türk büyüklerinin yıllardır kadroda görmek istedikleri Şahin'in rotayı bu tarafa değil o tarafa çevirmesinin, gelecekteki birçok yıldızın yolunu açtığını iddia etmek hayalcilik olmayacaktır.

Nuri hikayesini Liverpool'a kiralandı ve Liverpool Tv'ye şöyle demeç verdi, böyle demeç verdi kıvamının ötesine taşıyamadık. İçeriği sağlamlaştıramadık ne yazık ki?

Bu değerli duruma katkı sağlayacak birçok kriteri tartışmak yerine hâlâ kısır kişisel takıntıların gündemini yaşıyoruz.

Peki Nuri Şahin için Liverpool'a kiralanmasının anlamı ne?

Nuri ikinci kez kiralanıyor. Birincisinde onu keşfedip Dortmund takımında en genç gol atan futbolcu olmasını sağlayan hocası Bert Van Marwijk tarafından Feyenoord'a kiralanmış, orada bir kupa kazanmış, asıl önemlisi Hollanda'dan Almanya'ya bir başka vizyonun adamı olarak artılarla dönmüştü. Oraya kiralanırken B. Dortmund takımındaki politik ortamın onu yok etmesine izin vermeme amacı güdülmüştü. İkinci hikaye birincisine çok benziyor. Şu anda Real Madrid takımında forma bulmasının önünde politik ve teknik etkenler var ve yine bir hoca Mourinho onun kaybolup ezilmesini istemiyor. Nuri bir kez daha aslında bağlı bulunduğu kulüp tarafından staja gönderildi. Hollanda'da aldığı total futbol dersinin yanına şimdi İngiliz futbol mantalitesini ekleyecek.

Real Madrid'e döndüğünde bir başka devrimin adamı olması işten bile değil.

Belki de Nuri'yi sıradışı kılan etkenlerin başında Dortmund'un patronu Hans-Joachim Watzke'nin şu sözleri geliyor:

"Nuri sadece iyi bir futbolcu değil, insani olarak da yüksek değerlere sahip üstün bir futbolcu...."

Birkaç ay önce Bayern Münih için transfer seçeneklerinin başında geliyordu. Ancak onu almak şimdilik bir yanlış transfer olacaktı. Zira Nuri ofansif oynuyordu ve o bölgede Kroos ve Müller'e sahipti Bayern..

Manchester City ve Tottenham da ilgilenmişti Nuri ile ama kazanan Liverpool oldu.

Peki neden? Cevabı Liverpool menajeri Brendan Rodgers'ta saklı..

Pas, pas, pas... Rodgers'ın felsefesi Nuri şahin'de var olan bu yeteneği bir değer olarak görüp geen oyunculara rehberlik etmesini sağlamak.

Özetle bizim gurbetçi Nuri, babasının gurbete çıktığı günlerde hepimizin gıptayla baktığı Liverpool'un geleceğine bir parça öğretmenlik yapacak.

Real Madrid'e dönüşü muhteşem olacak mı bilemeyiz? Ama Nuri şahin'in 2014 Dünya Kupası elemelerinde ve orada bizim en büyük kozumuz olması gerektiğine ciddi ciddi inanıyoruz..

Bizimkilerin Avrupa hsranına hiç girmeden noktayı koyalım o zaman. İyi pazarlar...

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Süper Lig'in MR'ı şimdilik kritik

Okay Karacan 2012.09.04

TEKNİK RAPOR: Geçen yıl 3 Temmuz sürecinin belirsizliği nedeniyle lig eylül ayında başlayınca kıyamet kopmuştu.

Fikstr sıkışacağından birçok takım üst üste oynanacak maçların oyuncularının fiziksel durumunu olumsuz etkilemesinden korktuğunu dile getirmişti. Uzun vadeli planları yeniden gözden geçirmek gerekecek, bu ritme uyum sağlamak kolay olmayacaktı.

Bu sene lig normal zamanında başladı. Onlarca oyuncu ya maçta ya antrenmanda sakatlandı. Teknik direktörler henüz sezona hazır olmadıklarını, bazı oyuncularının daha birkaç haftaya ihtiyaç olduğunu söylüyorlar.

Kötü oyunun bahanesi midir bilinmez! Bildiğimiz şu; geçen sene geç oldu fikstür sıkıştı, bu yıl erken oldu hazır değiliz sözleri dönüp dolaşıp aynı kapıya çıkıyor.

Mazeret'im var!

Transferler geç tamamlandığından Melo, Krasiç ve Hamit gibi oyuncuların tam olarak hazır olmadıkları kesin.

Keza Batuhan ve diğerleri de geldikleri takımla ilgili gecikmiş olabilirler.

Tahminen kulüpler geçmişe dönük kabarmış borçlarını daha fazla düşünerek adımlarını dikkatli atmayı istiyorlar. Bu durumda Eskişehir ve Gaziantep örneklerinde olduğu gibi teknik adam yönetim soğukluğu ortaya

çıkıyor.

Hal böyleyken taraftarın aklına temmuz ayının başından beri neyin çalışmasını yapıyorsunuz da hazır değilsiniz sorusu geliyor.

Sahi neden Türk futbolu ağustos ayında futbola hazır değiliz mesajı veriyor.

SAKATLIK RAPORU: Teknik adamların hazır değiliz cümlesini manşete taşıdığı ligimizin başlamasıyla sakatlanan oyunculardan on bir yapsanız şampiyonluğa oynar. Kaleci Volkan süper kupa finalinde sakatlanmıştı. Sivasspor kalecisi Korcan keza onu takip etti...

Ülkedeki iki kritik stoperden Bursaspor'un savunma yıldızı Serdar Aziz ile Galatasaray'ın Çek oyuncusu Ujfalusi sezon başlar başlamaz takımlarına kara haber gönderdiler.

Trabzonspor'un yeni Selçuk'u olmaya aday Soner ilk maçta takımını yalnız bıraktı, Krasıç gelir gelmez Avrupa Şampiyonlar Ligi maçında sahayı terk etti.

Gençlerbirliği onbirinin anahtar oyuncularından Oktay Delibalta'yı onun eski takım arkadaşı Beşiktaşlı Mustafa Pektemek takip etti.

Tüm takımları teker teker gözden geçirdiğinizde birbirinden kritik oyuncuların sakatlık listesinde olduğunu görürsünüz.

Taraftar yine soruyor, sorun antrenman modellerinde mi yoksa oyuncular kendilerine bakmıyorlar mı?

Konu saha zeminlerine geldiğinde kimsenin yeşil çimin pürüzsüz yüzeyine itibar göstermediğini, üç haftalık oyunlar zaten göstermişti.

Şimdi anlaşılan o ki ne yönetimler, ne teknik adamlar, ne futbolcular işlerine tam anlamıyla özen göstermemiş. Bir parça olurlarına bırakılmış her şey. Bu durumda taraftarın tribünleri hınca hınç doldurmasını size para akıtıp borçlarınızı temizlemeye yardım etmesini bekleyemezsiniz. Değil mi?

BİRKAÇ İYİ VERİ: Hiç iyi haber yok mu? Var tabii ki! Tamam taraftarını mutlu edecek goller atamıyor, maçlar kazanamıyor ama Kayserispor muazzam enerjik, çok pozisyon üretiyor, genç oyuncuları ısıt ısıt...

Kasımpaşa bir proje takımı olarak geçmişteki örneklerinden fazlasını yapabileceğinin sinyallerini veriyor. Yardımcı hakemler bayraklarını çekerken başarı yüzdelerini yükseltmeye başladılar. Genç oyuncuların sayısı gittikçe artıyor, seyircinin holiganist ruhunda incelmeler var.

Beşiktaş gençleşip, yenileşme modelini başaracak gibi gözüküyor, Galatasaray Şampiyonlar Ligi'nde koşacak izlenimi veriyor. Sivasspor geniş ve istekli bir kadroyla istim üzerinde...

Birkaç artı daha var ama onları yazmaya hazır değiliz!

Mazeretim var..!

Madrid yanılsaması

Okay Karacan 2012.09.08

Arda'nın oyun içi koşuları o denli başarılıydı.

Selçuk'u bir kenara koyup, Milli Takım'ın mağlubiyetini Hamit, Nuri ve Arda üzerinden anlamaya çalışalım.

Atletico Madrid Teknik Direktörü Simeone takımı sezona günde üç antrenman yaptırarak hazırlamış, takım 10 günde 120 km koşmuştu. Atletico Madrid, Süper Kupa maçında müthiş kondisyonuyla Chelsea'yi sahadan silmişti. Falcao'dan sonra takımın en iyisi Arda'ydı. Bizim teknik adamların sezon başı şikâyetleri ise istedikleri hazırlığı yapamadıkları yolundaydı.

Hocaların deyimiyle oyuncuların çoğu henüz hazır değildi.

Hamit Altıntop yıllardır Milli Takım'ın en çok koşan, oyundan hiç düşmeyen ismiydi ve hatta koşmayan, yardımlaşmayan arkadaşlarıyla ilgili cesur açıklamalarıyla taraftarın kahramanı olmuştu. Hamit, geçen yılı kral kupası maçları dışında hep kadro dışında geçirdi. Galatasaray'a, koskoca bir sezonu pas geçmiş, oyun pratiğine uzaklaşmış olarak geldi. Lige iyi başlamadı.

Hollanda maçının ilk yarısında Hamit'in kanadı ne kadar aksadıysa,

Hamit ile Arda arasındaki farkı, bir sezonu iyi geçiren yeni sezona yüklemeye başlayan bir oyuncuyla, oyun pratiğini bir yıl boyunca kullanamamış, sezona kötü başlamış bir başka oyuncu arasındaki enerjiyle açıklayabilirsiniz.

Hollanda, Hamit'in kanadını iki topla yokladı. İlkinde basit bir duvar pasına engel olamadık, korner kazandılar. Türkiye liginin ve yıllardır Türk milli takımının hastalığı olan duran toptan golü yedik. Van Persie, alan savunmasında kendini öyle unutturdu ki, önce öne çıkmıştı, top geri süzülünce hafif geriye yaslanıp vurdu kafayı ve bir kez daha bir eleme maçına komik bir golle başladık.

Hollanda ise Türkiye'nin duran toplarında Umut'u Janmaat ile markaja tabi tutuyordu. Van Gaal, Umut'un ligde ve elemelerde attığı golleri izlemiş ve yeteneklerine saygı duymuştu anlaşılan.

İkinci yarıda Avcı neden Hamit yerine Gökhan Gönül'ü tercih etmedi, Burak'ı neden uzun süre kenarda bekletti, Selçuk'u niye hiç kullanmadı, cevabını bulamadık. Oysa Burak ile Selçuk, Arda'nın hücum iştahıyla, yolun başındaki zaafı olan Hollanda'yı alanına hapsedebilirdi.

Hamit gibi bir sezonu Madrid'te kenarda geçirmiş, oyun ritmine çok uzak Nuri'yi sahaya sürerek Hollanda'nın ekmeğine yağ sürdük.

Hızlı hücumlarla top kazanabilir, baskı ile rakibi hataya zorlayıp skor bulabilirdik dün akşam.

Üstelik ne Robben, ne Van Persie, ne Sneijder kendi en iyi oyunlarını bile oynamamışken.

Dün gece yanlış Madrid'ten ilham aldık.

Bir Alex değil!

Okay Karacan 2012.09.09

Yüz kırk iki tur geride kalmıştı. Damalı bayrağa çok yakındı artık, sadece 13 tur sonra zafere yürüyecekti, lastikleri sağlamdı, stratejisi işe yaramıştı.

Ancak bir parça daha yakıtı ihtiyacı vardı. Benzin için pitstop'a girdi. Almanya'daki Lausitz Ring pistinde bir Champcar serisi yarışını kazanmak için önünde sadece 50 kilometrelik bir mesafe kalmıştı. Ancak motorsporları kariyerinde son kez pit alanından ayağını gaza basarak ayrılacağını kim tahmin edebilirdi ki! Piste döndüğünde tüm kaderi değişmişti. 320 km hız ile yaklaşmakta olan Kanadalı Alex Tagliani'nin önüne çıktı. Binlerce Alman seyircisinin korku dolu bakışları ve çığlıkları arasında Tagliani'nin aracı Zanardi'nin otomobilini ikiye böldü. Motor sporları yarışlarında böylesine büyük kazalar çok sık yaşanıyor, ancak çoğunda pilot otomobilinden çıkıp izleyicilere el sallıyordu. Herkes aynı şey için dua ediyordu. Zaman durmuştu. O büyük arenada insan sesleriyle motor homurdamaları birbirine karışıyor korkunç şüphe ne yazık ki gerçeğe dönüşüyordu. Alex otomobilinden çıkamayacaktı. İlk müdahaleyi yapanlar dehşet içerisinde Zanardi'nin hazin sonunu görür gibiydiler. Berlin Marzhan Hastanesi'ne kaldırılırken tüm dünya haber ajansları öldüğünü haber veriyordu. Herkesin umudunu kestiği o saatlerde Zanardi hayata sınıksız sarılmıştı. Vücudundaki kanın dörtte üçünü kaybetmiş olmasına rağmen hayatta kalmaya direniyordu. Berlin Marzhan Hastanesi doktorları onu tam 7 kez hayata döndürmeyi başarmıştı. 7 kez duran kalbi sekizincisinde dünyaya dört elle sarılıyordu. Zanardi ölüme başkaldırıyordu. Ancak iki ayağını kaybetmişti. Aylar sonra ilk açıklamalarından birinde "Normalde ölmem gerekiyordu." cümlesi ile sanki daha yapacak çok işim vardı, bu yüzden gitmedim der gibiydi. 15 Eylül 2001 tarihindeki o kazanın ardından tam 20 ay sonra Almanya'ya Lausitz Ring'e geri döndü. Yarım bıraktığı işi tamamlayacaktı. Yüzlerce kişinin alkışları arasında o son 13 turu tamamladı. Bu onun ortaya koyduğu mücadelede yüreğinin ne kadar kararlı olduğunun göstergesiydi. Aslında 2012'de Londra'da adını tarihe kazıtacağı olimpiik zaferin ilk turlarını atmıştı.

Alex evine, ülkesine ve doğaya çok bağlı bir insandı. İtalyan mutfağının en iddialı şehirlerinden Bologna'da doğmuştu ve İtalyan mutfağına büyük tutkusu vardı. Amerikan CART serisi yarışlarında üst üste şampiyonluklar elde ettiği yıllarda talkshowlara katılıyor annesi ve anneannesinden aldığı yemek tariflerini usta bir dille anlatıyordu. Yüzmeye, tekne kullanmaya, model uçak koleksiyonuna meraklıydı. Spor yaparken ve düşünmek için genelde doğada olmayı tercih ederdi. En büyük tutkularından biri de kış aylarında kayak yapmaktı.

1980 yılında henüz 14 yaşında iken go-kart kullanarak başladığı kariyerinde hızlı bir çıkış yapmış, yerel şampiyonlukları onu ilk önce Formula 3'e taşımıştı. Hız ve kazanma tutkusunu Formula 3000 serisinde iki yarış kazanarak gösterdi. James Hunt ve Gerhard Berger, Alex'in en önemli destekçileriydi. Formula1'de büyük başarılar elde edebilirdi, yetenekleri buna müsaitti. Ancak kısa kariyerinde F1 dünyasında şansı yaver gitmedi. Amerikan CART serisinde iki kez şampiyon olan Zanardi, Formula1'in kendine has politik karakteri ve bıçaksırtı dengesinde aradığını bulamadı. Oysa F1 patronu Bernie Ecclestone, F1'in yeni kahramanlara duyduğu ihtiyacı biliyor ve Zanardi'den bir Schumacher performansı bekliyordu. Yıllar sonra Jordan takımının takım patronu Trevor Foster, "Alex Zanardi'nin Michael Schumacher kadar hızlı olduğunu hissediyorduk, ancak bunu göstermeyi başaramadı." diyecekti. Zanardi, Formula1'in hileli, yönetilmesi zor ve politik ortamında sıkışıp kalmadı. Sportif karakterinin rekabetçi ruhunun onu daha büyük başarılarla taşıyacağına inanıyordu. Ancak Avrupa'da bir Amerikan serisi yarışı ile kalitesini, hızını ve gücünü ortaya koyacağı son yarışta da şansı yaver gitmemişti. Her şeye rağmen Alex'in kazadan sonraki yeni hayatına alışması ve depresyon dönemlerinde hep

yanında olan eski takım arkadaşı Ralf Schumacher onun hayatında en güçlü destekçilerinden biri oldu. BMW, Alex için özel bir otomobil hazırladı. Direksiyondan gaz sistemi ve sağ protez bacağına uygun bir fren sistemi geliştirildi. BMW için Tourenwagen-WM klasmanında yarışarak dört zafer elde etti. Alex 34 yaşına gelmişti. Motor sporları ile bağıni asla koparmıyordu. 2006'da Türkiye'de düzenlenen WTCC yarışında da birinci olarak Türk motor sporları severlerinin alkışlarını aldı. Aynı yıl alkışlar arasında Formula1'e geri döndü. BMW-Williams için Valencia'da test sürüşleri yaptı. Ne enteresan tesadüftür ki o takımın diğer test pilotu 18 yaşındaki Sebastian Vettel idi. Kimilerine göre Vettel'in karakterine doğrudan katkı yapan sıradışı bir aurası vardı.

Alex Zanardi, umut ile yaşayan bir insan, asla pes etmiyor. Yaşadığı durumu kabullenışı ile ilgili "En azından bundan sonra yalınayak dolaştığımda üşütmeyeceğim." veya " Bundan sonra ayağımı kırdığımda ihtiyacım olan tek şey tamirci çantası olacak." sözleri mütebessim yüzünü gösteriyor.

O korkunç kazanın 11 yıl ardından gelen paralimpik masasında hayatına devam etmek için savaşıacağı ve mücadele edeceği bir spor dalının olması gerektiğine olan inancı dostları ve ailesinin olağanüstü desteği var. Zanardi'nin hayata güleryüzle baktığını gösteren şu sözlerle vurgu yapalım: "Alman doktorlar bana Almanya pasaportu alabilecek kadar çok kan verdiler..."

Küçük oğlu Niccolo'nun desteği ise onun aslında ne kadar şanslı olduğunun bir başka kanıtı. Kazadan sonraki günlerden birinde hava yine çok sıcaktı. Zanardi'nin artık ayakları yoktu. Tekerlekli sandalyede balkonda oturuyor ve insanları izliyordu. Eski günleri düşünerek bir parça burkuluyor, iç geçiriyordu.

Sonra birgün oğlu Niccolo "Haydi baba havuza inelim!" deyince kalbinin acıdığını hisseder. Ancak o anda durumuna üzölmek yerine oğluna durumu düzelteceğine söz verir. Bir sonraki yaz'dan itibaren artık balkonda eşi Daniela oturmakta, oğul ile babanın havuzdaki sevinç çığlıklarını izlemektedir.

Zanardi, 2009 yılında motor sporları olmadan bir yaşam düşünemiyor olmasına rağmen "Benden daha genç ve daha iyi pilotlar var." diyerek Touranwagen-WM serisinden ayrıldı. Mücadeleyi bırakmayacaktı. Hız ve rekabet tutkusu onun yaşamına girmişti bir kere. El bisikletine başladı. Artık her gün 80 kilometre yol kat ediyordu. 2 yıl sonra NewYork'ta yarış birinciliği kazandı. Alex 2012'deki paralimpik oyunlar için bir kez daha kürsünün en üst basamağına çıkmak için hazırđı. İtalyan yarışçı bir zamanlar otomobiliyle çıktığı Brands Hatch pistinde bu kez el bisikleti ile yarıştı. Bitiş çizgisi geçildiğinde ajanslar Alex'in büyük zaferini geçiyordu bu kez. Asla umudunu kaybetmeyen, hayata dört elle sarılan bir güçlü karakterin büyük mücadelesinde yeni bir sayfa daha açılıyordu.

Zanardi ismi Formula1 pistlerinde unutulmazlar listesine girmemiş olabilir. Ancak onun insanlık tarihinde ismini en üst sıralara yazdırdığına eminiz.

Kim ne derse desin o sadece bir Alex değıil!

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Orkestra şefi Arda olunca

Okay Karacan 2012.09.12

Geçen hafta Hollanda maçına çıkarken bile Estonya randevusuna kimse endişeyle bakmamıştı.

Estonya'yı bir yıl önce TT Arena'da farklı yenmiştik, yine yapardık. Estonya Avrupa Elemelerinde Play-Off oynadığı için saygı duyulacak bir rakipti. İtalya'nın ardından grubu ikinci bitiren bir takım asla yabana atılamaz. Nitekim dün akşam Türkiye kendisinden daha zayıf bir pas ve organizasyon takımı olan Estonya'ya karşı saygı duyarak oynadı. On kişi kalmış Estonya'ya karşı galibiyet almak çok önemli, Estonya ilk maçını Romanya'ya evinde kaybetmiş olsa bile bu grupta dengeyi bir taraf aleyhine bir taraf lehine değiştirebilecek sürpriz sonuçlar alabilir. Nasıl alır? Mesela 10'uncu dakika oynanırken Ömer Toprak'ın Lihter'e ceza alanı içindeki temasını Polonyalı hakem penaltı olarak değerlendirebilir, 10 kişi bırakabilirdi milli takımımızı.. Bu dakikaya kadar Estonya savunmamızın arkasına sürpriz koşular yapıyordu.

Mesela 1 dakika önce bir Estonya atağını karşılayıp topu Tolga ile kötü kullanmıştık. Semih sakatlanma pahasına topu kornere atmıştı. Aleyhimize penaltıdan kurtardığımız o dakikadan sonra da sorunlar yaşadık. 17'de Semih Tolga'ya öyle bir pas verdi ki Tolga 1 salise geç davransa yine golü yiyebilirdik. Semih topla orta sahaya kadar kendine yüksek özgüvenle top taşıyıp gereksiz fantezi yapınca topu rakip yarı alanda kaybetti. Yine kontradan gol bulabilirlerdi. İşte böyle durumlarda yiyeceğiniz bir golü çıkarmak güç olabilir. Nitekim başka bir takım bu hataları affetmezdi. Estonya atmadı diye kötü değil, hatta yarın ihtiyacımız olacak bir Macaristan galibiyetini, Hollanda beraberliğini alarak bize faydaları bile dokunabilir.

Selçuk kavgası konuyu saçma bir iç savaşa sürüklemiş olsa da mesele futbol olunca Hollanda ve Estonya maçlarının gerçek kahramanı 180 dakika genelinde Arda Turan'dan başkası değil... İnanılmaz bir kondisyon, tartışılmaz bir oyun görüşü, yeteneklerinin tamamını kullanabilme yetisiyle Arda Turan dün Türk futboluna yeniden umut verdi. Dün rakibin 10 kişi kaldığı atak öncesindeki presi, Emre'nin derin pası, devre biterken Emre'nin attığı golde Ömer'den aldığı pası servis ederkenki atikliği, maç içinde iki kanadı, göbeği oyunun gidişatına göre kullanabilme cesaretiyle alkışlanacak bir gece yaşattı.

Sercan sol kanat performansı ile klasını ispat etti. Emre birkaç hafta sonra A.Madrid takımının düzenli oyuncusu haline gelir, gelmezse milli takıma hep daha iyi Emre olarak gelir. Mehmet Topal Valencia'dan öğrenerek, gelişerek döndü. Umut Toulouse'dan yeni Umut olarak döndü. Batıya gidenler daha fazla koşuyor, daha fazla katkı yapıyor kariyerine.. Dün akşam Almanya'da yetişenler, buradan batıya gidip gelenler, orada kalanlar kısacası ekstra futbol lisansı yapanlar bir harikaydı. Galibiyet iyi de savunma hataları konusu can sıkıcı, buna bir önlem düşünülecektir. Bilhassa Semih dün akşam bazı bölümlerde kendi takımı adına Şampiyonlar Ligi maçlarında kritik hatalar yapabilecek hissiyatı verdi. Sadece tüm goller ve pozisyonlarda organizasyona akıllı ve iştahıyla katkı yapan Arda'ya değil, çünkü gösteri için herkese teşekkürler.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Rüştü Reçber Büyük Ödülü

Okay Karacan 2012.09.16

1936'nın ortaları... İspanya'da iç savaş patlak vermiş... General Fransisco Franco, iktidardaki "Halk Cephesi" koalisyonuna karşı ayaklanma başlatmış. Sokaklarda ölüm, korku, düşmanlık...

İspanya'nın önemli spor gazetecilerinden biri olan Antonio, bir gece sabaha karşı çalan telefondaki kadının telaşlı sesiyle uyanır:

"Antonio, Goya mahallesindeki dostunuz tehlikede. Lütfen yetişin" der ve kapatır.

Madrid'in elit semtlerinden biridir Goya mahallesi. Gazetecinin orada tek tanıdığı vardır; İspanya milli takımı kalecisi Zamora.

Tüm İspanya'nın gelmiş geçmiş en iyi kalecisi, dünyanın o yıllardaki en iyilerinden biri... İspanya ile 1920 Olimpiyatları'nda gümüş madalya kazanmış, Espanyol, Real Madrid ve Barcelona ile onlarca kupa kaldırmış Zamora...

Antonio, sabah gün ağarırken Zamora'nın evine varır. Kimseden bir korkusu yoktur. Eşi, Rosario'yu göstererek; "İşte bu kadın ki, her saniye kapımızın çalınıp beni kurşuna dizmeye götürecekler diye titriyor" diye anlatır, rahat çehresi ve tavırlarıyla.

Derken kapının zili uzun uzun ötmeye başlar. Bayan Rosario sokakta bekleyen kalabalığa kapıyı açar. Tatlı dille yanıtladığı sorulara sert cevaplar duyulmaktadır. Ricardo Zamora, dizinde oturttuğu çocuğunu koltuğa bırakıp kapıya yürür, arkasında Antonio...

Kapıdaki elleri silahlı milis gençlerden şefleri olduğu anlaşılan biri, sert bir ses tonuyla neden geldiklerini anlatmaktadır.

"Dün gece buradaki evlerden birinden bizim arkadaşlarımızın üzerine ateş açılmış. Evleri arıyoruz, sizin evinizi de arayacağız, çekilin."

O esnada Zamora kapıda belirdi. Genç milis şefi durakladı:

"Sen Zamora'sın değil mi Ricardo Zamora!"

"Evet" dedi.

Kapıdaki kalabalıkta sessizlik hakimdi. Bu gençlerin hepsi Zamora'nın İspanya Milli Takımı için verdiği mücadeleye tanık olmuş, onun ne kadar eşsiz bir futbolcu olduğunu iyi biliyordu. Stat koltuklarından izledikleri büyük kaleci Zamora'ydı karşılarındaki... İspanya'nın en büyük futbolcularından birine hain muamelesi yapmayı kendilerine yediremiyorlardı.

Kalabalık içinden fısıltılar yükselmeye başladı; "Olmaz, Zamora'nın evini arayamayız."

Şefleri olan genç, Zamora'ya baktı, "Senin hainlerden olduğunu söyleyenler var, doğruyu söyle, onlardan mısın?"

Kaleci, net ve sakın bir ses tonuyla, siyasetle politika ile işi olmadığını, tüm olayları uzaktan izlediğini, karışmak istemediğini anlattı.

"Kaçmazsın değil mi?" dedi genç çocuk.

"Kaçmak için bir sebebim yok" dedi Zamora.

İkna oldular ve gittiler.

Kapıyı kapatan Zamora, derin bir nefes verdi. "İçeri girselerdi mahvolmuştum."

Bir önceki sene, Real Madrid ile Valencia karşısında oynadıkları şampiyonluk maçı sonrası, dönemin sivil valisi Zamora'ya bir tabanca hediye etmişti. Zamora, tabancayı kılıfından dahi çıkartmamış, hediyedir diye bir kenarda saklamıştı. Milisler tabancayı bulmuş olsalardı, ateş açan kişinin Zamora olduğunu iddia edebilir, oracıkta üzerine kurşun yağdırabilirlerdi.

Zamora ile gazeteci silahı yatak odasındaki dolabın üst rafından indirdiler, kılıfından çıkarttılar. Bir testere ile sapını kesip şömineye attılar. Namlusunu ise gazetecinin cebine sakladılar. Beraber göle yürüyüşe gider gibi evden çıkıp, namluyu gölün derin sularına bıraktılar.

Büyük kaleci Zamora, ölümden dönmüştü. 1978 yılında, evindeki yatağında huzur içinde gözlerini kapatacağı güne kadar...

Bir iç savaş, insanların ve ülkenin içinde bulunabileceği en acımasız dönemlerdir, kuşkusuz. Aynı ailenin çocuklarının birbirlerine silah doğrulttuğu, mantığın kocaman bir toplumun fertlerini terk ettiği, anlaşılmaz ve katlanılmaz yıllar doğurur.

İspanya'daki iç savaş dönemi de farklı değildi. Sokaklarda ölümün ve acımasızlığın kol gezdiği Madrid'te, o kalabalık milis grubunu sakinleştirip o evde yaşayan insanların katledilmesini önleyecek tek şey, İspanya futbolunun yaşayan efsanesi Zamora'nın kapıdan gözlerinin içine bakmasıydı.

İç savaşın acılı günlerinde ellerine silah tutuşturulan o gençlerin de kahramanıydı Zamora...

O sezonu Real Madrid'te tamamlayan Zamora, ertesi yıl Fransa'ya Nice takımına transfer oldu. 1938'de aktif futbol yaşamını sonlandırdı. Teknik direktörlük kariyerinin ilk yıllarında Atletico Aviacion ile üst üste iki yıl La Liga şampiyonluğa uzandı. Celta, Malaga ve Espanyol'un, 1951-52 sezonunda ise İspanya Milli Takımı'nın teknik direktörlüğünü yaptı.

Kendi döneminin en şaşalı futbolculuk ve teknik direktörlük kariyerlerinden birini yaşadı. Yüzyılın en iyi beşinci kalecisi seçildi. Bugün, İspanya'da, sezon boyunca en az gol yiyen kaleciye, Zamora Ödülü veriliyor.

Zamora'nın kariyerine bakınca, aklımıza tek bir isim geliyor... Rüştü Reçber...

Türk futbolunun, 3 Avrupa Şampiyonası, bir konfederasyon kupası bir de Dünya Kupası'na gittiği o altın yıllarında, ay-yıldızlıların kalesini koruyan, 2002 Dünya Kupası'nın en iyi kalecisi seçilen, Fenerbahçe'den Barcelona'ya, oradan Beşiktaş'a uzanan muazzam bir kariyerin tek sahibi... Bugün yetişen genç kalecilerimizin, gözlerinin altına çektiği siyah boya ile hafızalarına kazıdıkları, yaşayan efsane Rüştü Reçber...

Desek ki, Türkiye liglerinde sezonun en az gol yiyen kalecisine "Rüştü Reçber Yılın Kalecisi Ödülü" vereceğiz.

Karşı çıkan olur mu?

Yüzde yüz futbol için...

Okay Karacan 2012.09.19

Milli maç öncesi hafta 21 gol izledik, bu hafta 34 kez havalandı ağlar...

Toplamda ise dört haftada 97 gol oldu. Fena bir başlangıç değil, muhtemelen 100'üncü gol bu haftanın erken dakikalarında gelecek. Taraftar için esas olan, takımının golünü görmektir. Tabii mümkünse kendi oyuncularının atacağı gollere haykırmak ister.

Beşiktaş, Fenerbahçe ve Galatasaray'ın oynadığı maçlarda 34 gol olmuş, bir maç Beşiktaş-Galatasaray arasında oynandığına göre kaba bir yuvarlamayla gollerin yüzde 40'lık bölümü üç İstanbul takımının oynadığı maçlarda gelmiş. Bu istatistiklerin aslında çok derin ve keskin bir anlamı yok! Ne var ki, futbol oyununda seyircinin skor görme eğiliminin artmaya başladığı bir dönemdeyiz. Tribüne giden taraftar, harcadığı para ve zamana karşılık daha fazla eğlence, daha az problem istiyor. Yani seyirci takımla eğlenmek, 90 dakikalık sürede sürekli bir aksiyon görmek amacıyla. Mümkünse stada gidiş geliş ve stadyumda geçen zamanın kalitesi de sıra dışı olmalı.

Beşiktaş-Elazığ maçı pazartesi akşamı oynanmasına rağmen bütün açık tribünler ve numaralı tamamen dolu, yüksek fiyat nedeniyle kapalıların göbeği bile boştu.

Bursaspor şahane futbol oynamasına karşın tribünlerinde büyük boşluklar kalmıştı. Sebep fiyatların yüksek oluşu. Yani taraftar gösteriyi satın almak için bıçak sırtında karar alıyor. Eğlence ve mutluluk garantisi yoksa fayda maliyet analizi yapmayı tercih ediyor. Mesela Galatasaray ile bir cumartesi akşamı oynanan 3-3 biten maçın kapalı fiyatları 200 TL iken pazartesi akşamı Elazığ maçı için biçilen değer 170 TL olunca ister istemez soru işaretleri çoğalıyor.

Önce hakkını verelim, son yıllarda şampiyonluk törenleri ve derbi maçlar dışında İnönü açık tribünleri bu kadar kuvvetli olmamıştı. Belki de yıllar sonra ilk defa tribün orkestrasının şefliğini eski açık yaptı. Taraftar ikinci yarıda oynanan oyundan, atılan gollerden memnundu. Kimse oyuncuların koşu mesafelerine, takımın hangi dizilişle oynadığına bakmaksızın yaşadığı anın keyfini çıkardı.

Beşiktaş kapalıının fotoğrafı sadece Beşiktaş değil, tüm takımlara bu büyük gösteriyi pazarlamak için önemli veriler sunuyor. Cumartesi akşamı ile pazartesi akşamı arasındaki farkın iyi algılanması, sahadaki iki rakibin rekabet durumunun gözden kaçırılmaması gerekiyor. Yani öyle zamanlar var ki, dünyanın en büyük markaları bile damping günleri düzenliyor. Ürettikleri malda rakipsiz olmalarına karşın, markaya ilgi duyup fiyat konusundan çekinen birçok müşteriyi dükkânın kapısından sokmak ilk hedef oluyor. Sağlam bir indirim ile kârdan feragat ediyorsunuz ama aradaki 'feda'nın karşılığı reklama harcanacak parayı geri getiriyor. Yeni müşteriler, sempati ve ulaşılabilirlik sağlıyorsunuz.

Türkiye gibi seyircinin stadyumdan korktuğu bir ülkede özellikle Beşiktaş, Trabzon, Bursa gibi kulüplerin sihirli formüle inanmaları gerekiyor. Amaç sürekli gelen ve genelde kart sahibi olanlar ve bilet alarak sıklıkla gelenler dışındakileri sahaya alıştırmak olmalı.

Futbol öyle bir virüs ki, bir kez alındığında bağımlılık yapıyor. Genç nüfusu olan Türkiye'de her yeni stadyum müşterisi kanın temizlenmesi, değişmesi anlamına da geliyor. Önce Fenerbahçe Şükrü Saracoğlu Stadi'nda,

Aziz Yıldırım iradesiyle başlamıştı tribün davranışlarının değişimi, sonra Ali Sami Yen kompleksi TT Arena'nın hizmete girmesiyle farklılaşan profil, bu yıl Beşiktaş İnönü Stadı'nda da gözle görülür bir değişime uğradı.

Daha çok eğlenceyi, şovu satın alıp onun bir parçası olmak isteyenler geliyor artık.

Durum böyleyken ne kadar meraklı ama fayda maliyet analizi yapan insanı içeri sokacak kolaylık sağlarsanız o kadar iyi sonuç alıyorsunuz. Türkiye'de önce tribün grupları anarşisi yolunda Fenerbahçe adım attı. Sonra Galatasaray modern stadyla Batı standartlarında hizmet sunmaya başladı. Şimdi İnönü, küfürü ve taşkınlığı minimuma indirmeyi hedefliyor ve yol alıyor (Bülent Uygun'un kafasına isabet eden cismi atanları tabii ki tasvip etmiyoruz.)

Oyunun esas aktörü seyircidir. Onlar olmadan sahada ortaya koyduğunuz uğraşın sizi istediğiniz hedefe götürmesi biraz hayalcilik olur. Yüzde yüz futbol için yüzde yüz müşteri memnuniyeti gerekiyor.

Seyirci olunca futbolcu da yaptığı işin önemini kavlıyor, teknik adam da mesaisini titizlikle ortaya koyuyor. Ortaya heyecan, enerji ve eğlence çıkıyor.

Rakipleri oynatmamaya yönelik takım planlarının yerini oynamaya yönelik hedefler aldığı müddetçe, tabelaya skor yansıkça daha çok futbol seyircisi yaratabileceğiz.

Kulüpler dünyanın birçok ülkesine oranla büyük gelirler elde ediyorlar. Gelecekte de aynı gücü ellerinde tutmak için taraftar portföylerini korumak, hatta onlara daha fazla hizmet vermek zorundalar.

Ülkede her şeyi çok, taraftarın çekilişini az konuştuk. Spor dışı eğlence sektörüne kaçan müşteriyi geri getirmek için ciddi mesai gerekiyor.

Tek çare, taraftarın stada gelişinden doğacak kaybı diğer gelirlerle finanse etmeyi başarabilmek. Önce yabancı oyuncuların daha ucuza getirilmesi sağlanarak başlanabilir!

Mesela Beşiktaş, bu sene transfere büyük para harcamadı. Harcamış varsayarak kapalıyı sübvansedeemez mi?

Örneğin stada erken gelen taraftara yüzde elli indirim yaparak, pazartesi maçlarında damping yaparak olmaz mı?

Diğer kulüpler de tabii ki!

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Oyun iyi sonuç tatsız

Okay Karacan 2012.09.20

Bir kaç gün önce hakemlik camiası haberlerini veren Worldreferee.com isimli internet sitesi Cüneyt Çakır'ı Dünya klasmanında ilk sıraya yazdığında bıyık altından gülenler, bunu bir sıradan değerlendirme olarak görenler dün akşam Old Trafford'da Alman hakem Wolfgang Stark'ın maçın hemen ilk dakikalarındaki açık

penaltıyı es geçmesine hangi tepkiyi göstermiş olabilirler. Umut'un ezilen ayağını ne Stark ne de çizgi hakemi gördü.

Daha maçın başında Çakır ve arkadaşlarının Barcelona Chelsea şampiyonlar ligi ve Avrupa Futbol Şampiyonası maçlarındaki harika uyumunu, oyunların kaderini oyuncuların çizmesini sağlayan yönetimlerini hatırladık. G.Saray Valencia ve Kagawa'nın Carrick destekli hızlı içeri kat den oyununa karşı büyük savunma hatalarıyla başlamış olabilir ama maça daha kötü başlayan taraf şüphesiz Alman hakemdi.

Oysa Terim cesur bir kararla Umut Burak ikilisini sahaya sürmüştü. G.Saray muhtemelen Selçuk ve Melo'nun yüksek performansına bağlı olarak iki forvetinden yararlanacaktı. İlk yarıda Melo o kadar şaşkın ve ne yaptığını bilmez haldeydi ki bu durum Selçuk'un beklenen performansını da düşürdü. Kanatlar da çalışmayınca Manchester için alan bulmak kolaylaştı. Terim'in Elmander'i kenarda oturtması, Semih ve Dany'e oranla bir tecrübe abidesi olan Cris'i ilk onbire koymaması sürprizdi. Semih'in Estonya maçında yaptığı hatalar, Dany'nin bölgesini gereksiz bir özgüvenle terk etme alışkanlığı sorun olabilirdi. Nitekim Carrick'in golü bir "savunamama" oyununun sonucunda geldi. Muslera Carrick karşılaşmasında Carrick kendini yere bırakmış olsa bir penaltı ve Uruguaylı kaleciye kırmızı kart gelecek ve durum vahim olacaktı.

Galatasaray'ın her iki yarıda en aciz kaldığı anlar rakibin bir küçük bir büyük üçgeni arka arkaya yaparak forveti kaleciyle karşı karşıya bıraktığı pozisyonlardı. İkinci yarıda Burak'ın sebebiyet verdiği penaltıyı kurtaran Muslera Hamitle birlikte günün en değerli ismi oldu. Bu sezon takımın formda en geriden gelen adamı Hamit sahanın en tecrübeli Galatasaraylısı ve en iyi başkaldıran futbolcusu oldu. Muslera'nın kurtardığı penaltının ardından Galatasaray bir şampiyonlar ligi maçında olduğunun farkına vardı. Savunmada Dany'nin kritik savunmasına, Semih'in artan dikkati eklendi. Melo onlara ayak uydurunca takımın direnci yükselmeye başladı. Emre'nin girişi Galatasaray'ı ileri de etkin kılabilirdi ama gözler maçın başında sakatlanıp yerini Elmander'e bırakan Umut'u aradı. Umut Ferguson'ın en çekindiği ve takımın en formda golcüsü olarak çok arandı. Umut'un koşuları ve stoperlere vereceği rahatsızlık çok şeyi değiştirebilirdi. Özetle ilk dakikalarda penaltınız verilmez, en önemli gol silahınız sakatlanır ve oyuncularınızın çoğundan mücadelenin genelinde istediğiniz performansı göremezseniz kazanmak da kolay olmuyor. Yine de daha çok gol pozisyonu bulan topu direklerle takılan Galatasaray dün gece'yi geride kalan oyunlar da ne yapması gerektiğini öğrenerek ve bir Avrupa takımı olduğunu hatırlayarak ayrıldı.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Baba ben senden daha mı iyiyim?

Okay Karacan 2012.09.23

Bay Wolfgang Stark ve yardımcılarının kalplerimizi kıran kötü yönetimi Serdar Çakır'ın sevgili oğlu Cüneyt Çakır ve arkadaşlarına gereken ilgi ve övgüyü gösteremediğimizi hissettirdi.

Lefter'in yanına heykeli dikilen Felipe de Souza'nın sevgili babası Alex de Souza'nın Marsilya maçındaki gollü geri dönüşü sevindirdi ama son dakikada üzüldük. Sevinç ve hayal kırıklıklarını iç içe yaşadık hafta arası. Hayatımızın ardışık ikizleri değil midir zaten sevinç ve hayalkırıklığı?

Yaz yerini ardışık ikizi sonbahara bırakırken duygularımıza sevinç kapılarını açık bırakan bir masal tercüman olsun istedik bu hafta..

Alman yazar Josef Kelnberger "Oğlum, futbol ve ben" isimli kitabını tanıtırken önsözüne "Hayatınızı anlatmak için çok fazla şeye gerek yok. Bir yaz masalı ve bir çocuğunuz varsa aslında her şeyiniz var demektir." cümlesiyle başlar.

Bayern'i Shalke'yi ya da B. Dortmund'u tutuyor olmanız farketmez, Klinsmann, Völler olmanıza da gerek yok. Kalede cesurca bekleyen bir anne, muzip bir ufaklık ile yeni biçilmiş çimlerin üzerinde, yaz havası ve mangal kokusu altında küçük zaferleri büyük kazançlara çevirebilirsiniz..

Siz ve oğlunuz küçük bir adım atarak başladığınız yolculukta bir gün sizin ayak izlerinizi takip eden onlarca baba ve oğula ilham vermişsiniz demektir. Çocuk birden durur ve sorar..

- Baba, senden daha mı iyiyim?

Bir babanın hayatındaki en önemli cevabı vermesi için sıra gelmiştir.. Eski hakem Serdar Çakır için 2012 harika bir yaz masalı olmalı.. Üstelik bu masalın yazarı o yeni kesilmiş çimlerin üzerinde defalarca koşuşturduğu oğlu Cüneyt Çakır'ın yalnız ama gurur dolu koşusuyla yazılmışsa.. Türk futbol tarihini anlatan dil milli takımlar düzeyindeki Dünya ve Avrupa üçüncülükleriyle övüne dursun, Cüneyt Çakır kendi meslek kategorisinde gelmiş geçmiş tüm meslektaşlarını geride bırakarak ülkenin en kariyerli hakemi oldu bile..

Futbol algısı, hakeminin aslında bir sporcu olduğunu hep ihmal eder. Oysa kim kazanırsa kazansın sahadan hep en az sevilen adam olarak ayrılan hakem en az golüne sevinen, puanlarla övünen futbolcular kadar antrenman yapmış, saha içinde onlar kadar koşmuştur ve hatta koşarken bir de saniyenin yarısı kadar bir sürede karar vermek gibi bir başka görevi de yerine getirmiştir.

Fiziksel yeterlilik ve keskin kararlılık için görsel hafıza ve oyun bilgisinin önemi asla ikinci planda değildir. Babasının düdük çaldığı yıllar, ülke futbolunun henüz çağ atlamadığı, teknolojinin Dünya'yı küçültmediği aslında tatlı ama tadın içinde çalışanın gelecekte karşılığını alacağı yıllardır.

Hiçbir başarının arkasında şans yoktur

Küçük Cüneyt evlerinde video aygıtıyla babasının yönettiği tüm maçları kaydetmektedir. Şimdiki gibi onlarca kaynaktan kendi kararlarını izleme fırsatı olmayanlar arasında bu kadar şanslı olan bir futbolcu bile yokken Serdar Çakır azımsanmayacak kadar şanslıdır. Hatta küçük Cüneyt sadece babasının değil, diğer hakemlerin yönettiği maçları da kaydettiğinden hakem camiasının tereddütlü zamanlarda aradığı adamdır.

"Cüneyt bir bakar mısın top çizgiyi geçmiş mi?"

Cüneyt Çakır eve döndüğünde o kritik soruyu sormadı. Küçüklüğünde de sormadı muhtemelen ama bugün Serdar Çakır ona gözleriyle "oğlum sen benden daha büyük hakemsin" diye milyonuncu kez söylüyor... Hiçbir başarının arkasında şans yoktur. İşini iyi yapan bir babanız varsa ve siz onun asistanı olmayı, yaptığı işe ilgi ve sevgi duymayı, o yolda çalışmayı başarmışsanız sizin de bir gün mutlaka bir yaz masalınız olacaktır..

Bir hamilelik süreci bir lig sezonu kadar sürer, tabii bir o kadar da yorucudur. Bilhassa bekleyen baba için. Robert Meier, 'Ebe başlama düdüğünü çalana kadar karımın karnı yusuvarlaktı' diye yazmış kitabına. Kız ya da erkek bir yere kadar ama esas soru B. Dortmund mu Shalke mi kapacaktı onun ruhunu? Bebeğin bir cumartesi akşamı Dünya'ya gelme kararı vermesi durumunda karısını kim götürecektir hastaneye diye sorar Meier. Sporu seven sporcu baba ya da oğulların doğuştan yetenek hikayelerine ne kadar güçlü vurgu yapıyor değil mi? Alex

de Souza oğlu Felipe ile Şükrü Saracoğlu Stadı çimlerine ilk çıktığında ortalarında bir futbol topu vardı. Başka ne olacaktı ki?

Alex topun nasıl stop edileceğini ve pasın nasıl atılacağını tek bir cümleyle anlatıyordu. Türkçe ile Portekizce arasında kalan ufaklık başarıyla uyguluyordu duyduklarını.. Bu kadar başarılı bir çocuğun babasının tek cümlesini nasıl anladığını tahmin edebiliyoruz. Bir futbol sezonu boyunca annesinin karnında duyduklarının futbolun dili olmadığını iddia edebilir misiniz?

Babası kadar büyük futbolcu olabileceğini iddia edemezsiniz ama bir gün "Baba ben senden daha mı iyiyim?" sorusunu sorma gereği duymayacağı ihtimali de yüksek. Felipe'ye büyük ustanın ayak izlerini takip etsin diye şans dilerken okyanusu geçelim. 18 yaşındaki Markus Jordan, okulunun en iyi basketbolcusuydu. Koçu onu babası kadar iyi diye tanımlıyordu. Markus Kole'je başladığında fısıltılar yükselmeye başladı.

"Onu basket oynarken gördün mü hiç?"

hatta bazen ona sorulan 'Michael Air Jordan'ın oğlunu gördün mü sorusuna, hayır görmedim, gerçekten bilmiyorum cevabı veriyordu.

Bir süre sonra deşifre oldu. Gözler artık üzerindeydi. Sezon sonu şampiyonluk maçını izlemeye babası Michael da gelmişti. Markus'un takımı kader maçını kazanırken Markus 19 sayı atmış, babasını gözyaşlarına boğmuştu. Koçu Davis "Oyunu kazanabilmek için sahada herşeyi yapıyor tıpkı babası gibi." cümlesiyle anlatmıştı onu.. Tıpkı babası gibi olması için 6 NBA şampiyonluğu, 2 olimpiyat kazanması gerekiyordu..

"Baba ben senden daha mı iyiyim?" sorusunu asla sormamıştı Markus, babası da gözleriyle ona 'Sen benden daha iyisin' dememişti muhtemelen ama Michael Jordan için Markus bir yaz masalıydı.

Nitekim Markus bir başka final maçına çıktığında karşı takım oyuncularına ona sürekli "Sen baban değilsin!" diye baskı kuracaklardı..

Jordan 2006'da Markus'un annesiyle boşandıktan sonra Markus'un maçlarını tek başına izlemeye devam etti. Bir sezon boyunca yus yuvarlak bir göbekten Dünya'ya gelmesini beklediği Markus kendisinden iyi olmasa da o bir yaz havası, mangal kokusuydu Jordan için. Dünya Şampiyonu Pilot Sebastian Vettel'in babası Norbert 80'lerde Boris Becker fırtınası eserken, babası ünlü mimar Karl Heinz'a her baktığımda böyle bir şey benim başıma neden gelmiyor diye bir an bile düşünmemişti.

Sebastian 3 yaşındayken evlerinin bahçe katına bir mini karting pisti inşa ederek kollarını sıvadiğinde aslında bir hesap kitap yapmıyordu.

Küçük Sebastian pistte rutin turlar attıkça babası pisti ıslatarak dönüşlerde kaymasına yardım ediyor, onun reflekslerini çalıştırıyordu.

Vettel babasına kendisinden büyüklere karşı şansı olmadığını söyledikçe hep "O zaman sen de daha geç frene bas" cevabını alıyordu.

Bunu söylemesi tesadüf değildi. O zamanlar bir Golf GTI kullanıyordu. Paraları Sebastian'ın daha iyi klasmanlarda yarışmasına yetmemeye başlayınca baba en sevdiği oyuncağını satın onun yerine karting pistlerine gidebilmek için yedek deposu olan bir karavan alır. Norbert "Bizim ufaklığın bundan zevk aldığını görünce herşeyimi satabileceğime karar verdim." diyor. Bugün Sebastian ona dünyaları verecek kadar zengin ve başarılı, Norbert ise her yarış hafta sonunda padok'ta oğlunun çevresinde olmakla kalmıyor, bir yaz masalı yaşıyor.

İster F1 pilotu, ister futbolcu, ister basketbolcu, ister hakem olun, ister babanız sizden iyi, ister siz babanızdan iyi olun farketmez.. Ya da sadece babanız ya da sadece siz sporcu olun..

Bir yaz masalı yaşamak ve yaşatmak için tam bir sezon boyunca annenizin yus yuvarlak karnında beklemek zorundasınız..

İşte o sezon sizin hayatınızın masalıdır.

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Dikkat Şahan çıkabilir!

Okay Karacan 2012.09.26

Pazartesi akşamından itibaren iyice zıvanadan çıkan, Fenerbahçe teknik direktörü Aykut Kocaman'a insafsızca hakaret yağdıran sosyal medya odaklı algıdan rahatsız olmamak elde değil!

Algıyı yaratanın bizzat kendisine dur diyemedikçe rahatsız olsak ne keder!

Eleştiri iştahıyla linç psikolojisi arasındaki oynak çizgiyi kurşun kalemle yazıp silen, bir iyi bir kötü olarak yol alan skortif laf kalabalığının asla tükenmez kalem kullanmadığı bir ortamda futbola asosyal kalanları suçlayamayız.

Alex Ferguson yıllardır United menajeri öykünmeleriyle futbola ayar verirken, başarı öykülerini Fergusonlu Manchester üzerinden sıralarken ne kadar da günün adamı olup, tarihe kör bakıyoruz.

Profesyonel lig tarihi boyunca ligi kaybeden hocasına tahammül edemeyen, ikinciliğe bile kanaat getirmeyen Fenerbahçe'nin, ligi kazanmadığı halde hocasının arkasında kalma dönüşümüne istemezük çıgıllıkları sıralayıp, aslında biz istikrar'dan yanayız yalanlarıyla kurşun kalem eskizciliğinden ibaretiz.!

Yazık!!!

Olca Şahan geldiği günden beri geliyor, Mehmet Topal keza geliyor, geliştiriyor..

Şahan şartlara uyum sağlıyor, takımla yürüyor, Topal bölgesinde vazgeçilmez bir istikrar çıkışı gösteriyor. Peki Hamit Altıntop neden daha yavaş ısınıyor? Bu hafta Burak Yılmaz, Sow, Almeida golcülükleri kadar mukayeseye muhtaç Topal, Şahan, Altıntop hikâyesi..

Hamit adı sanıyla Türk ama hayatının neredeyse tamamı ülke dışında geçtiğinden bir garip Orhan Veli'ye dönüşebiliyor Boğaziçi'nde..

Türklerin hayatıyla tek kesişim kümesi milli takım kampları, özel tatiller ve azınlık psikolojisinde yaşadığı birkaç yıldan ibaret Altıntop'un şimdilik uyum sorunu yaşadığını düşünerek merak giderebiliriz.

Fatih Terim hocanın ona özel terapisinin, bir teknik direktör rekabetçiliğinden öte, bir kulüp menajerliği mertebesinde olduğu kesin. Zaten, çevresindeki üç yardımcısı Hasan Şaş, Ümit Davala, Taffarel ve bir

kondisyoner'i (Scot Pirri) ile bu yazıya bir yerinden giren Alex Ferguson modelini temsil eden bu yapıdan beklenen bir davranıştır.

Duygu ve performans yönetimi ancak her açıdan bakarak, büyüyüp olgunlaşarak geliyor.

Olca Şahan'ı gözüm bir yerden ısıyor derken, birdenbire Bursaspor-Elazığ maçında Tuncay Şanlı'nın oyuna girmesiyle kaldırma kuvvetini bulmuş kadar sevinebiliyor insan..

İşte Gaziantep'teki ilk gol.. Şahan sol çizgiden atağı başlatırken usul usul öne doğru ilerliyor.. Sonra Almeida köşe gönderine topla buluşmaya gittiğinde hızla ceza alanı uzak köşesine konuşlanıp takibe başlıyor ve beklenen oluyor..

Tuncay Şanlı takipçiliğinin bir benzerini Galatasaray maçında son çizgiye kadar süren mücadelesiyle yapmıştı. Birçok oyuncunun bırakacağı topu çizgiden Holosko'ya çevirip yine beklenen sonun kahramanı oluvermişti.

Olca Şahan bir Tuncay Şanlı isyancılığı ile Beşiktaş'ın kahramanı olabilir mi bilinmez ama bu haftadan sonra birçok hocanın takımına "Dikkat Şahan Çıkabilir" tembihinde bulunacağı tahmininde bulunabiliriz..

Mehmet Topal sessiz sedasız işini yapan, formasına konsantre olan adam.. Valencia'da daha uzun kalmadıysa, bunun aldığı çok cazip teklif dışında bir Valencia yalnızlığının kararı olduğunu not düşebiliriz.

Belki fazlasıyla kalabilirdi ama Valencia ne Münih ne Berlin ne Köln!

Kimi zaman kimi oyuncuların hayat enerjisini dokunabildikleri, hükmedebildikleri ile açıklayabilirsiniz. Mehmet Topal, Fenerbahçe'nin tüm sistemlerindeki banko pozisyonuyla dokunabildiği, anlayıp hükmedebildiği kadar yükseliyor ve devam edecek..

Altıntop ile Topal'ın ters köşelerinden, Şahan'ı anlamak mıdır acaba esas mesele?

Fergusonlaşmak, Fergusonlaştırılmaya izin verilmeyenlerin yol ayrımında incek var.

Ey Sosyal sosyal Kocaman'a yüklenen ahali Recep İvedik'in gazabına uğrayın emi!

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kenan Sofuoğlu ne bekliyor?

Okay Karacan 2012.09.30

Kenan Sofuoğlu geçtiğimiz hafta sonu Türkiye adına önemli bir başarıya imza atarak üçüncü kez Dünya Supersport Şampiyonluğuna ulaştı.

Sofuoğlu halihazırda iki tekerlekli serisinin 4 numaralı kategorisinin gelmiş geçmiş en iyi sporcularının başında geliyor. İki tekerlekli serisinin en büyük kategorisi olan MOTO GP'de prototip motosikletler kullanılır. Özel olarak yarış için üretilmişlerdir ve herhangi bir satış mağazasından temin etmeniz mümkün değildir. İki numaralı seri olan SUPER BİKE ise limitsiz modifiye edilmiş araçların yarıştığı daldır ve Kenan Sofuoğlu bu

seride bir sezon yarışıp başarılı olamadı. Kenan Sofuoğlu'nun yarıştığı dünyanın üç numaralı kategorisi olan Moto 2 organizasyonunda da prototip motosikletler kullanılıyor ve Kenan bu seride şanssızlıklarının, kazaların kurbanı olmasa daha iyisini yapabilirdi. SUPERSPORT kategorisi motosikletleri limitli modifiye araçlar, yani bir motosiklet satış mağazasından alıp rahatlıkla kullanabilir ve kendi stiline göre modifiye edebilirsiniz. Supersport serisinde yarışırken bazı değişikliklere izin verilmiyor. Örneğin jantlar, arka maşa, fren kaliperleri, ön takımında değişiklik yapamıyorsunuz. Eksantrik, elektrik tesisatı ve arka amortisörler değiştirilip isteğinize göre ayarlanabiliyor. Yani aslında Kenan Sofuoğlu şu anda dünyada en çok kullanılan ve herkesin rahatlıkla ulaşabileceği bir motosikletle üçüncü kez dünya şampiyonu oldu. Bu Kenan Sofuoğlu'nu pratikte yeryüzünün iki tekerlek üzerinde en hızlı sporcusu yapıyor. Bu yüzden işin içine daha çok para, daha çok takım siyaseti, daha çok üretici stratejisi ve daha çok milliyetçiliğin girdiği diğer serilerden bir parça daha yarış ruhu bireysel karakter üzerine kurulu bir serinin şampiyonu oldu Kenan Sofuoğlu.

2007 yılında İngiltere'de tarihi Brands-Hatch pistinde ilk şampiyonluğuna ulaştığında mikrofonda olmanın keyfini hayatının sonuna kadar unutmam mümkün değil.

İlk kez motorsporları arenasında bir Türk sporcusu uluslararası bir başarıya ulaşıyordu..Türkiye'nin motorsporları pisti 2 yılını doldurmuş olduğu halde üzerinde test yapma şansı bile bulamamış birisi için ülkesine verilecek en güçlü mesajdı bu başarı.

Devlet sahip çıkarak takdir etti başarısını ama Kenan ülkedeki cilalı imaj devrinin nimetlerinden faydalanamamıştı. Birçok spor dalında sponsorların büyük reklam kampanyaları ile destekleri TV ekranlarına yansır, filenin sultanları, potanın perileri, parkenin aslanları, niksarın fidanları kıvamında kavramlar yaratılırken kimsenin çıkıp pistin uçan şahin'i lakabını takip peşinde koşmadığı Kenan bu yüzden halk ile yakınlaştıramadığı için bugün başarısına bir azınlık dışındakiler, kör ve sağır yaklaşıyor.

Kenan'ın başarısının karşılığı aslında futbol'dan bir karşılık arıyorsanız Şampiyon Kulüpler, Kupa Galipleri Kupası, UEFA Kupası'nın birlikte oynandığı dönemi kıyas kabul ettiğinizde UEFA Kupası şampiyonluğudur.

Spor-Toto Teşkilat Müdürü Bekir Yunus Uçar ve arkadaşları ona çok güveniyor ve destek veriyor. Başbakan başta olmak üzere devletin gururla baktığı işler yapıyor.

Türkiye'de ona destek veren sponsoru Red Bull'un katkılarıyla özel bir karşılama ile ağırlandı ve sevgiyi bir kez daha hissetti.

Hayatına dair acı ve kadere boyun eğip hayata dört elle sarılma hikâyesini rahatlıkla bulabilir, okuyabilirsiniz. Ne var ki Kenan Sofuoğlu'nun başarısı birçok yönden yoruma ihtiyaç duyuyor.

Dünyanın en modern ve rekabetçi pistlerinden biri İstanbul'da olmasına rağmen sahiplik kriterleri ve kullanım şartları yüzünden Kenan Sofuoğlu için antrenman yapmanın bile imkansız olduğu bir yer.

Dünyanın en halk tipi motosikletiyle en iyisi olan Kenan Sofuoğlu kullanamadığına göre onun ayak izlerini takip edenlerin hevesinin kursağında kalması iş bile değil!

Dolayısıyla bir kahraman yaratıp onun vereceği ilhamı günlük yaşamı kolaylaştırmak için kullanamayacaksak bu şampiyonluğun ne önemi kalıyor.

İstanbul büyük bir metropol, büyük trafik sorunları yaşıyor haliyle..

Yollarda ulaşım sorununu otomobiller yerine, bir satış mağazasından alacağınız motosikletlerle kısmen bile çözebilmek mümkünken bugün Türkiye ne İtalya, ne İspanya ne de Yunanistan kadar motosiklet kullanan nüfusa sahip.. (Hatırlayın Yunan gençler Türkiye F1 yarışlarına motosikletlerle kabileler halinde gelirlerdi.)

Sözün özü, Kenan'ın başarısını yaşamı pratik hale getiren hayatın içinden bir hamle olarak göremeyeceksek, olimpiik hayaller kurarken inandırıcılığımız yok demektir.

Türkiye'de yüzlerce insan onu karşıladı, bağırına bastı, takdir etti ve ödüllendirdi ama hiç kimse ona yarıştığı pistlerdeki spor tutkunları kadar saygı ve hayranlıkla bakmayı bilmiyor.

Bir kez onun yarışını yerinde izleyip görseniz aslında ne kadar büyük bir sporcu olduğunu daha iyi anlarsınız.

Kenan üç kez şampiyon olarak bu ülkenin inşa ettiğı en modern spor tesisine girip antrenman yapmayı, yarışmayı ve sporcu yetiştirmeyi hak etmiştir.

Daha neyi bekliyoruz! İyi pazarlar..

Kaynak: zaman.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)